

LilyPond

El gravador de música

Referència de la notació

L'equip de desenvolupadors del LilyPond

Aquest manual ofereix una referència per a tota la notació musical que es pot produir amb el LilyPond versió 2.24.4. S'entén que el lector està familiaritzat amb el material que hi ha a Secció “Manual d'aprenentatge” in *Manual d'aprenentatge*.

Per a més informació sobre la forma en la qual aquest manual es relaciona amb la resta de la documentació, o per llegir aquest manual en altres formats, consulteu Secció “Manuals” in *Informació general*.

Si us falta algun manual, trobareu tota la documentació a <https://lilypond.org/>.

Copyright © 1999–2022 pels autors. *La traducció de la següent nota de copyright s'ofereix com a cortesia per a les persones de parla no anglesa, però únicament la nota en anglès té validesa legal.*

The translation of the following copyright notice is provided for courtesy to non-English speakers, but only the notice in English legally counts.

S'atorga permís per copiar, distribuir i/o modificar aquest document sota els termes de la Llicència de Documentació Lliure de GNU, versió 1.1 o qualsevol posterior publicada per la Free Software Foundation; sense cap de les seccions invariants. S'inclou una còpia d'aquesta llicència dins de la secció titulada “Llicència de Documentació Lliure de GNU”.

Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document under the terms of the GNU Free Documentation License, Version 1.1 or any later version published by the Free Software Foundation; with no Invariant Sections. A copy of the license is included in the section entitled “GNU Free Documentation License”.

Per a la versió del LilyPond 2.24.4

Índex General

1	Notació musical	1
1.1	Altres	1
1.1.1	Espectura de notes	1
	Espectura d'octava absoluta	1
	Espectura d'octava relativa	2
	Alteracions accidentals	5
	Noms de les notes en altres llengües	8
1.1.2	Modificació de diverses notes a l'hora	9
	Comprovació d'octava	10
	Transposició	11
	Inversió	14
	Retrogradació	14
	Transformacions modals	15
1.1.3	Impressió de les altures	17
	Clau	17
	Armadura de la tonalitat	22
	Indicadors d'octava	24
	Transposició dels instruments	26
	Alteracions accidentals automàtiques	28
	Tessitura	35
1.1.4	Cap de les notes	38
	Caps de nota especials	38
	Caps de notes de Notació Fàcil	40
	Caps de notes amb formes diverses	41
	Improvissació	44
1.2	Duracions	45
1.2.1	Espectura de les duracions (valors rítmics)	46
	Duració de les notes	46
	Grups especials	48
	Escalat de les duracions	53
	Lligadures d'unió	54
1.2.2	Espectura dels silencis	58
	Silencis	58
	Silencis invisibles	60
	Silencis de compas complet	62
1.2.3	Impressió de les duracions	66
	Indicació de compàs	66
	Indicacions metronòmiques	71
	Anacrusis	74
	Música sense compassos	75
	Notació polimètrica	77
	Divisió automàtica de les notes	80
	Mostrar els ritmes de la melodia	81
1.2.4	Barres	84
	Barres automàtiques	84
	Establir el comportament de les barres automàtiques	87
	Barres manuals	96
	Barres progressives	99

1.2.5	Compassos.....	99
	Barres de compàs.....	99
	Numeració de compassos.....	107
	Comprovació de compàs i de número de compàs.....	112
	Marques d'assaig.....	113
1.2.6	Temes especials de ritme.....	116
	Notes d'adorn.....	116
	Alinear amb una cadenza.....	121
	Gestió del temps.....	122
1.3	Expressions.....	123
1.3.1	Expressions annexades a les notes.....	123
	Articulacions i ornaments.....	123
	Matisos dinàmics.....	126
	Indicacions dinàmiques contemporànies.....	132
1.3.2	Marques expressives en forma corba.....	134
	Lligadures d'expressió.....	134
	Lligadures de fraseig.....	137
	Marques de respiració.....	139
	Caigudes i elevacions.....	141
1.3.3	Marques expressives en forma de línies.....	142
	Glissando.....	142
	Arpegi.....	146
	Refilets.....	150
1.4	Repeticions.....	152
1.4.1	Repeticions llargues.....	153
	Repeticions normals.....	153
	Marques de repetició manual.....	160
	Repeticions explícites.....	162
1.4.2	Repeticions curtes.....	164
	Repeticions de compàs o part d'ells.....	164
	Repeticions de trèmol.....	167
1.5	Notes simultànies.....	169
1.5.1	Una veu única.....	170
	Notes a un acord.....	170
	Repetició d'acords.....	172
	Expressions simultànies.....	173
	Clústers.....	175
1.5.2	Veus múltiples.....	175
	Polifonia en un sol pentagrama.....	175
	Estils de veu.....	179
	Resolució de les col·lisions.....	179
	Combinació automàtica de les parts.....	184
	Esriptura de música en paral·lel.....	189
1.6	Notació dels pentagrames.....	192
1.6.1	Visualització dels pentagrames.....	192
	Creació d'instàncies de pentagrames nous.....	192
	Agrupament de pentagrames.....	194
	Grups de pentagrames niuats.....	197
	Separació de sistemes.....	199
1.6.2	Modificació de pentagrames separats.....	200
	El símbol del pentagrama.....	200
	Pentagrames d'Ossia.....	204
	Ocultament de pentagrames.....	207
1.6.3	Esriptura de les partícels.....	209

Noms d'instruments	209
Cites a altres veus	212
Format de les notes guia	216
1.7 Anotacions editorials	222
1.7.1 Dins del pentagrama	222
Selecció del la mida del tipus de lletra per a la notació	222
Indicacions de digitació	226
Notes ocultes	228
Acoloriment d'objectes	229
Parèntesis	231
Pliques	231
1.7.2 Fora del pentagrama	233
Globus d'ajuda	233
Línies de reixeta	234
Claus d'anàlisi	236
1.8 Text	238
1.8.1 Escriptura del text	238
Scripts de text	239
Extensions de text	240
Indicacions de text	242
Text separat	244
1.8.2 Donar format al text	246
Introducció al marcatge de text	246
Selecció del tipus de lletra i la seva mida	247
Alineació de text	250
Notació gràfica dins d'elements de marcatge	254
Notació musical dins d'elements de marcatge	257
Elements de marcatge de diverses pàgines	259
1.8.3 Tipus de lletra	260
Explicació dels tipus de lletra	260
Tipus de lletra d'un sol element	262
Tipus de lletra del document complet	262
2 Notació especialitzada	264
2.1 Música vocal	264
2.1.1 Notació comuna per a música vocal	264
Referències per a música vocal	264
Introducció de la lletra	265
Alineació de la lletra a una melodia	267
Duració automàtica de les síl·labes	268
Duració manual de les síl·labes	271
Diverses síl·labes sobre una nota	272
Diverses notes sobre una síl·laba	273
Línies d'extensió i guions	276
2.1.2 Tècniques específiques per a les lletres	277
Treball amb lletra i variables	277
Posicionament vertical de la lletra	278
Col·locació horitzontal de les síl·labes	283
Lletra i repeticions	285
Lletres en divisi	293
Polifonia amb lletres compartides	295
2.1.3 Versos	296
Afegir números de vers	296
Afegir expressions dinàmiques als versos	297

Afegir el nom dels cantants als versos	297
Versos amb ritmes diferents	298
Impressió dels versos al final	301
Impressió dels versos al final en diverses columnes	302
2.1.4 Cançons	303
Referències per a cançons	303
Fulls guia d'acords	304
2.1.5 Música coral	304
Referències per a música coral	304
Disposicions de la partitura per a música coral	305
Veus dividides	306
2.1.6 Òpera i musicals	307
Referències per a òpera i musicals	308
Noms dels personatges	308
Guies musicals	310
Música parlada	314
Diàlegs a sobre de la música	314
2.1.7 Càntics salms i himnes	316
Referències per a càntics i salms	316
Preparació d'un càntic	316
Puntuació d'un salm	323
Compassos parcials a melodies d'himne	326
2.1.8 Música vocal antiga	328
2.2 Teclats i altres instruments de pentagrames múltiples	328
2.2.1 Notació comuna per a instruments de teclat	329
Referències per a teclats	329
Canvi manual de pentagrama	330
Canvi automàtic de pentagrama	332
Línies de canvi de pentagrama	334
Pliques de pentagrama creuat	335
2.2.2 Piano	336
Pedals de piano	336
2.2.3 Acordió	337
Símbols de Discant	338
2.2.4 Arpa	339
Referències per a notació d'arpa	339
Pedals d'arpa	339
2.3 Instruments de corda sense trasts	340
2.3.1 Notació comuna per a cordes sense trasts	340
Referències per a cordes sense trasts	341
Indicacions d'arc	341
Harmònics	342
Pizzicato de Bartok (Snap)	343
2.4 Instruments de corda amb trasts	343
2.4.1 Notació comuna per a cordes amb trasts	344
Referències per a cordes amb trasts	344
Indicació dels números de corda	344
Tabulatures predeterminades	347
Tabulatures personalitzades	361
Marcatges de diagrames de trasts	365
Diagrames predefinitos de trasts	375
Diagrames de trast automàtics	386
Digitacions de la mà dreta	388
2.4.2 Guitarra	390

Indicació de la posició i la celleta	390
Indicació d'harmònics i notes tapades	391
Indicació d'acords de potència o de cinquena buida	392
2.4.3 Banjo	394
Tabulatures de banjo	394
2.4.4 Laud	394
Tabulatures de laud	394
2.5 Percussió	395
2.5.1 Notació comuna per a percussió	395
Referències per a percussió	395
Notació bàsica de percussió	396
Redoblaments	397
Percussió afinada	397
Pauts de percussió	397
Pauts de percussió personalitzades	400
Notes fantasma	404
2.6 Instruments de vent	404
2.6.1 Notació comuna per a instruments de vent	404
Referències per a instruments de vent	404
Digitacions	405
2.6.2 Gaita	407
Definicions per a la gaita	407
Exemple de música de gaita	408
2.6.3 Instruments de vent fusta	409
2.6.3.1 Diagrames de posicions per a vent fusta	409
2.7 Notació d'acords	418
2.7.1 Mode d'acords	418
Panoràmica del mode d'acords	418
Acords més usuals	419
Acords estesos i alterats	420
2.7.2 Impressió dels acords	423
Impressió dels noms d'acord	423
Noms d'acord personalitzats	426
2.7.3 Baix xifrat	431
Introducció al baix xifrat	431
Introduir el baix xifrat	432
Impressió del baix xifrat	435
2.8 Música contemporània	437
2.8.1 Alçada i harmonia en la música contemporània	437
Referències per a tonalitats i harmonia en música contemporània	437
Notació microtonal	437
Harmonia i armadures de tonalitat contemporània	438
2.8.2 Enfocaments contemporanis del ritme	438
Referències per a enfocaments contemporanis del ritme	438
Grups de valoració especial a la música contemporània	438
Compassos contemporanis	438
Notació polimètrica estesa	438
Barrat en música contemporània	438
Línies divisòries a la música contemporània	438
2.8.3 Notació gràfica	438
2.8.4 Tècniques de partitura contemporània	438
2.8.5 Noves tècniques instrumentals	438
2.8.6 Lectures addicionals i partitures d'interès	438
Llibres i articles sobre notació musical contemporània	438

Partitures i exemples musicals	438
2.9 Notació antiga	438
2.9.1 Panoràmica dels estils amb suport	440
2.9.2 Notació antiga - funcionalitats comunes	440
Contextos predefinitos	440
Lligadures	441
Custos	441
2.9.3 Gravat de música mensural	442
Contextos de la música mensural	442
Claus de la música mensural	443
Indicacions de compàs de la música mensural	444
Caps de nota de la música mensural	445
Corxets de la música mensural	446
Silencis de la música mensural	446
Alteracions i armadures de la música mensural	447
Alteracions d'anotació (musica ficta)	448
Lligadures mensurals blanques	448
2.9.4 Gravat del cant gregorià	450
Contextos del cant gregorià	450
Claus de cant gregorià	450
Alteracions i armadures de cant gregorià	451
Divisiones	452
Articulacions del cant gregorià	452
Punts de augmentació (morae)	453
Lligadures de neumes quadrats gregorians	454
2.9.5 Gravat del cant kievà en notació quadrada	460
Contextos del cant kievà	460
Claus del cant kievà	461
Notes del cant kievà	461
Alteracions accidentals del cant kievà	462
Línies divisòries del cant kievà	462
Melismes del cant kievà	463
2.9.6 Treball amb música antiga - escenaris i solucions	464
Incipits	464
Disposició tipus «Mensurstriche»	465
Transcripció de cant gregorià	465
Antiga i moderna des de la mateixa font	468
Marcatge editorial	470
2.10 Músiques del món	470
2.10.1 Notació comuna per a músiques no occidentals	470
Extensió de la notació i dels sistemes d'afinació	470
2.10.2 Música àrab	471
Referències per a música àrab	471
Noms de nota àrabs	472
Armadures de tonalitat àrabs	473
Indicacions de compàs àrabs	474
Exemple de música àrab	475
Lectures addicionals sobre música àrab	476
2.10.3 Música clàssica de Turquia	476
Referències per a música clàssica de Turquia	476
Noms de les notes en turc	477

3	Entrada i sortida generals	478
3.1	Estructura del codi d'entrada	478
3.1.1	Estructura d'una partitura	478
3.1.2	Diverses partitures a un llibre	479
3.1.3	Diversos fitxers de sortida a partir d'un d'entrada	480
3.1.4	Noms dels fitxers de sortida	481
3.1.5	Estructura del fitxer	482
3.2	Títols i encapçalaments	484
3.2.1	Creació de títols encapçalaments i peus de pàgina	484
	Explicació dels títols	484
	Presentació predeterminada dels títols de parts de llibre i partitura	487
	Disposició predeterminada de les capçaleres i peus de pàgina	491
3.2.2	Títols encapçalaments i peus de pàgina personalitzats	492
	Formatat personalitzat del text dels títols	492
	Personalització dels títols	492
	Disposició personalitzada de capçaleres i peus de pàgina	496
3.2.3	Creació de metadades al fitxers de sortida	497
3.2.4	Creació de notes al peu	498
	Notes al peu dins d'expressions musicals	498
	Notes al peu en text independent	504
3.2.5	Referència a números de pàgina	507
3.2.6	Índex general	508
3.3	Treball sobre els fitxers d'entrada	510
3.3.1	Inclusió de fitxers del LilyPond	510
3.3.2	Diferents edicions a partir d'una mateixa font	512
	Ús de les variables	512
	Ús d'etiquetes	513
	Ús d'ajustaments globals	517
3.3.3	Caràcters especials	518
	Codificació del text	518
	Unicode	518
	Àlies d'ASCII	519
3.4	Control de la sortida	520
3.4.1	Extracció de fragments de música	520
3.4.2	Salts sobre la música corregida	521
3.4.3	Formats de sortida alternatius	522
3.4.4	Substitució del tipus de lletra de la notació	522
3.5	Creació de sortida MIDI	524
3.5.1	Notació amb suport del MIDI	524
3.5.2	Notació sense suport del MIDI	525
3.5.3	El bloc MIDI	525
3.5.4	Control de les dinàmiques del MIDI	526
	Indicacions de matís dinàmic al MIDI	526
	Establiment del volum MIDI	527
	Establiment de les propietats del bloc MIDI	529
3.5.5	Ús dels instruments MIDI	530
3.5.6	Ús de les repeticions amb el MIDI	531
3.5.7	Assignació de canals MIDI	531
3.5.8	Propietats de context per a efectes MIDI	534
3.5.9	Enriquiment de la sortida MIDI	535
3.5.10	L'script Articulate	535
3.6	Extracció de la informació musical	536
3.6.1	Impressió del codi de notació del LilyPond	536
3.6.2	Impressió de les expressions musicals de l'Scheme	536

3.6.3	Desar els esdeveniments musicals en un fitxer.....	536
4	Gestió de l'espai	538
4.1	Disposició de la pàgina	538
4.1.1	El bloc <code>\paper</code>	538
4.1.2	Mida del paper i escalat automàtic.....	539
	Establiment de la mida del paper	539
	Escalat automàtic de la mida del paper	540
4.1.3	Variables fixes d'espaiat vertical de <code>\paper</code>	541
4.1.4	Variables flexibles d'espaiat vertical de <code>\paper</code>	541
	Estructura de les llistes-A d'espaiat vertical flexible	542
	Llista de variables d'espaiat de <code>\paper</code> verticals flexibles	543
4.1.5	Variables d'espaiat horitzontal de <code>\paper</code>	544
	Variables de <code>\paper</code> per a l'amplada i els marges.....	544
	Variables de <code>\paper</code> per al mode de doble cara.....	545
	Variables de <code>\paper</code> per a desplaçaments i sagnats	546
4.1.6	Altres variables de <code>\paper</code>	546
	Variables de <code>\paper</code> per als salts de línia	546
	Variables de <code>\paper</code> per als salts de pàgina	547
	Variables de <code>\paper</code> per a la numeració de les pàgines.....	548
	Variables de <code>\paper</code> diverses.....	548
4.2	Disposició de la partitura	549
4.2.1	El bloc <code>\layout</code>	549
4.2.2	Establiment de la mida del pentagrama	551
4.3	Salts	553
4.3.1	Salts de línia.....	553
4.3.2	Salts de pàgina	556
	Salts de pàgina manuals	556
	Salts de pàgina òptims.....	558
	Salts de pàgina mínims.....	558
	Salts de pàgina del tipus pàgina única.....	558
	Salts de pàgina del tipus una-línia	558
	Salts de pàgina del tipus una-línia-alçada-automàtica.....	559
	Pas de pàgina òptim.....	559
4.4	Espaiat vertical.....	560
4.4.1	Espaiat vertical flexible dins dels sistemes	560
	Propietats d'espaiat dins dels sistemes	560
	Espaiat de pautes no agrupades.....	563
	Espaiat de pautes agrupades	565
	Espaiat de les línies que no són pautes	566
4.4.2	Posicionament explícit dels pentagrames i els sistemes	567
4.4.3	Evitar les col·lisions verticals.....	575
4.5	Espaiat horitzontal	576
4.5.1	Panoràmica de l'espaiat horitzontal	576
4.5.2	Secció nova d'espaiat.....	578
4.5.3	Canvi de l'espaiat horitzontal	579
4.5.4	Longitud de la línia	581
4.5.5	Notació proporcional.....	581
4.6	Encaix de la música en menys pàgines	588
4.6.1	Mostrar l'espaiat.....	588
4.6.2	Canvi de l'espaiat.....	589

5	Canvi dels valors predeterminats	592
5.1	Contextos d'interpretació	592
5.1.1	Explicació dels contextos	592
	Definicions de sortida - estructura dels contextos	592
	Score - el context mestre	593
	Contextos del nivell superior - contenidors de pentagrames	593
	Contextos de nivell intermedi - pentagrames	593
	Contextos del nivell més baix - veus	594
5.1.2	Creació i referenciació dels contextos	594
5.1.3	Manteniment amb vida dels contextos	598
5.1.4	Modificació dels connectors (plug-ins) de context	600
5.1.5	Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos	602
	Canvi de tots els contextos del mateix tipus	603
	Canvi de sols un context determinat	605
	Ordre de precedència	607
5.1.6	Definició de contextos nous	607
5.1.7	Ordre de disposició dels contextos	610
5.2	Explicació del Manual de referència de funcionament intern	612
5.2.1	Navegació per la referència del programa	612
5.2.2	Interfícies de la presentació	613
5.2.3	Determinació de la propietat del grob	614
5.2.4	Convencions de noms	615
5.3	Modificació de les propietats	615
5.3.1	Panoràmica de la modificació de les propietats	615
5.3.2	L'ordre <code>\set</code>	615
5.3.3	L'ordre <code>\override</code>	617
5.3.4	L'ordre <code>\tweak</code>	619
5.3.5	<code>\set</code> comparat a <code>\override</code>	621
5.3.6	L'ordre <code>\offset</code>	622
5.3.7	Modificació de les llistes-A	627
5.4	Conceptes i propietats útils	629
5.4.1	Modes d'entrada	629
5.4.2	Direcció i posició	630
	Indicadors de direcció de les articulacions	630
	La propietat de direcció	631
5.4.3	Distàncies i mesures	632
5.4.4	Dimensions	632
5.4.5	Propietats del símbol del pentagrama	633
5.4.6	Objectes d'extensió	633
	Ús de la <code>spanner-interface</code>	633
	Ús de la <code>line-spanner-interface</code>	636
5.4.7	Visibilitat dels objectes	638
	Eliminació del segell	638
	Fer transparents els objectes	639
	Pintar els objectes de blanc	639
	Ús de <code>break-visibility</code> (visibilitat al salt)	640
	Consideracions especials	642
5.4.8	Estils de línia	645
5.4.9	Rotació d'objectes	645
	Rotació d'objectes de presentació	646
	Rotació d'elements de marcatge	646
5.5	Ajustaments avançats	646
5.5.1	Alineació d'objectes	647
	Establiment directe de <code>X-offset</code> i <code>Y-offset</code>	647

Ús de la side-position-interface	648
Ús de la self-alignment-interface	648
Ús de la break-alignable-interface	649
5.5.2 Agrupació vertical d'objectes gràfics	652
5.5.3 Modificació dels segells	652
5.5.4 Modificació de les formes	653
Modificació de lligadures d'unió i d'expressió	653
5.5.5 Modificació d'objectes d'extensió dividits	656
Ús d'\alterBroken	657
5.5.6 Contenedors unpure-pure	658
5.6 Ús de les funcions musicals	660
5.6.1 Sintaxi de les funcions de substitució	660
5.6.2 Exemples de funcions de substitució	661

Annex A Taules del manual sobre notació 664

A.1 Taula de noms d'acords	664
A.2 Modificadors d'acord més usuals	664
A.3 Afinacions de cordes predefinides	668
A.4 Diagrames predefinits de posicions	669
Diagrames per a guitarra	669
Diagrames per a ukelele	671
Diagrames per a mandolina	673
A.5 Mides de pàgina predefinides	675
A.6 Instruments MIDI	678
A.7 Llista de colors	679
A.8 El tipus de lletra Emmentaler	680
Glifs de clau	681
Glifs d'indicació de compàs	681
Glifs de xifres	681
Glifs d'alteracions	683
Glifs dels caps de nota predeterminats	684
Glifs dels caps de nota especials	684
Glifs dels caps de nota amb formes	685
Glifs de silencis	689
Glifs de parèntesis	689
Glifs de puntets	690
Glifs de matisos dinàmics	690
Glifs de inscripcions	691
Glifs de fletxes	693
Glifs de puntes de parèntesis	693
Glifs de pedal	694
Glifs d'acordió	694
Glifs de lligadura	694
Glifs de vaticana	694
Glifs de medicea	695
Glifs de Hufnagel	696
Glifs de mensural	697
Glifs de neomensural	700
Glifs de Petrucci	701
Glifs de Solesmes	702
Glifs de la notació del cant kievà	702
A.9 Estils de caps de nota	703
A.10 Estils de clau	703
Clauss estàndard	703

Claus de pentagrames de percussió	705
Claus de pautes de tabulatura	705
Claus de la música antiga	705
A.11 Ordres de marcatge de text	708
A.11.1 Font	708
A.11.2 Align	720
A.11.3 Graphic	735
A.11.4 Music	744
A.11.5 Conditionals	752
A.11.6 Instrument Specific Markup	753
A.11.7 Accordion Registers	757
A.11.8 Other	762
A.12 Ordres de llistes de marcatge de text	770
A.13 Llista de caràcters especials	773
A.14 Llista d'articulacions	774
Indicacions d'articulació	774
Indicacions d'adorns	774
Indicacions de calderó	775
Indicacions específiques de certs instruments	775
Indicacions de repetició	775
Indicacions antigues	776
A.15 Notes de percussió	776
A.16 Glossari tècnic	778
alist (llista-A)	779
callback	779
closure (tancadura)	779
glif	779
grob (objecte gràfic)	779
immutable	779
interfície	780
lexer (analitzador lèxic)	780
mutable	780
output-def (definició de sortida)	780
parser (analitzador sintàctic)	780
variable de l'analitzador sintàctic	781
prob (objecte de propietats)	781
smob (objecte de l'Scheme)	781
stencil (segell)	781
A.17 Funcions musicals disponibles	782
A.18 Identificadors de modificació de contextos	794
A.19 Predicats de tipus predefinitos	795
R5RS primary predicates	795
R5RS secondary predicates	795
Guile predicates	796
LilyPond scheme predicates	796
LilyPond exported predicates	797
Annex B Full de referència ràpida	798
Annex C GNU Free Documentation License	802
Annex D Índex d'ordres del LilyPond	809

Annex E	Índex del LilyPond.....	818
----------------	--------------------------------	------------

1 Notació musical

Aquest capítol explica com crear notació musical.

1.1 Altures

The image shows a musical score snippet. The top system (measures 34-37) is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). It features a piano (p) dynamic, a crescendo (cresc.) marking, and a fortissimo (sf) dynamic. The bottom system (measures 38-41) is in bass clef with the same key signature. It features a piano (p) dynamic. Both systems include slurs and various note values. Below the staves, there are markings: 'Red.' followed by a flower-like symbol, repeated under both systems.

A aquesta secció es discuteix com especificar l'altura de les notes. Aquest procés es compon de tres fases: entrada, modificació i sortida.

1.1.1 Escriptura de notes

A aquesta secció es descriu la manera d'introduir l'altura de les notes. Hi ha dues formes diferents de col·locar les notes a la seva octava corresponent: el mode absolut i el relatiu. A gairebé totes les ocasions, serà més pràctic el mode relatiu.

Escriptura d'octava absoluta

El nom d'una nota s'especifica usant les lletres minúscules de l'a a la g. Les notes els noms dels quals van des de la c fins la b s'imprimeixen a l'octava inferior al Do central.

```
{
  \clef bass
  c4 d e f
  g4 a b c
  d4 e f g
}
```

The image shows a musical notation snippet in a bass clef staff. It contains a sequence of notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6. The notes are written in a way that demonstrates the absolute octave specification.

Es poden especificar d'altres octaves mitjançant una cometa simple quote (') o una coma (,). Cada ' eleva l'altura en una octava; cada , baixa l'altura una octava.

```
{
```

```

\clef treble
c'4 e' g' c''
c'4 g b c'
\clef bass
c,4 e, g, c
c,4 g,, b,, c,
}

```



Les marques d'octava comunes es poden escriure una sola vegada sobre una nota de referència si es fa servir `\fixed` abans de la música. A les notes dins de `\fixed` sols els calen les marques d'apòstrof ' o de coma , quan estan per sobre o per sota de l'octava de la nota de referència.

```

{
  \fixed c' {
    \clef treble
    c4 e g c'
    c4 g, b, c
  }
  \clef bass
  \fixed c, {
    c4 e g c'
    c4 g, b, c
  }
}

```



L'altura de les notes de l'expressió musical que segueix a `\fixed` no resulta afectada per un `\relative` que l'envolta, que s'estudia a continuació.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “Pitch names” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Esriptura d'octava relativa

L'entrada d'octava absoluta requereix que s'especifiqui l'octava per a totes i cadascuna de les notes. En contrast amb això, el mode d'entrada d'octava relativa especifica cada octava en relació amb la nota anterior: si es canvia l'octava d'una nota això afectarà a totes les notes següents.

El mode relatiu de notes s'ha d'introduir de forma explícita usant l'ordre `\relative`:

```
\relative altura_inicial expressió_musical
```

En el mode relatiu, se suposa que cada nota es troba el més a prop possible de la nota anterior. Això significa que l'octava d'una nota que està dins de `expresión_musical` es calcula com segueix:

- Si no s'usa cap marca de canvi d'octava en una nota, la seva octava es calcula de forma que l'interval que formi amb la nota anterior sigui menor d'una quinta. Aquest interval es determina sense considerar les alteracions.
- Es pot afegir una marca de canvi d'octava ' o , per elevar o baixar l'altura, respectivament, en una octava més en relació con l'altura calculada sense aquesta marca.
- Es poden usar diverses marques de canvi d'octava. Per exemple, ' ' i , , alteren l'altura en dues octaves.
- L'altura de la primera nota és relativa a *altura_inicial*. *altura_inicial* s'especifica en mode d'octava absoluta. Quines opcions tenen sentit?

c (Do), en qualsevol octava

La identificació del Do central amb c' és quelcom força bàsica, per la qual cosa sol ser fàcil trobar octaves de c. Si la nostra música comença amb gis (un Sol sostingut) per sobre de c''', hauríem d'escriure quelcom com `\relative { gis''' ... }`

una nota que està una o dues octaves de la primera nota

Escriure `\relative { gis''' ... }` fa que sigui fàcil determinar l'altura absoluta de la primera nota de dins.

cap altura d'inici explícita

La forma `\relative { gis''' ... }` serveix com una versió més compacta de l'opció anterior: la primera nota de dins s'escriu ella mateixa en altura absoluta (això resulta ser equivalent a escollir f (Fa) como l'altura de referència).

La documentació sol utilitzar aquesta última opció.

Aquí podem ver el mode relatiu en acció:

```
\relative {
  \clef bass
  c d e f
  g a b c
  d e f g
}
```



Les marques de canvi d'octava s'utilitzen per a intervals majors de la quarta:

```
\relative {
  c' g c f,
  c' a, e' c
}
```



Una sèrie de notes sense cap marca d'octava pot, malgrat tot, abastar intervals molt grans:

```
\relative {
  c f b e
  a d g c
}
```


}



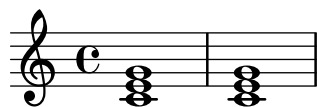
Quan hi ha uns blocs `\relative` niuats dins d'altres, el bloc `\relative` més intern comença amb la seva pròpia nota de referència independentment del `\relative` exterior.

```
\relative {
  c' d e f
  \relative {
    c'' d e f
  }
}
```



`\relative` no té efecte sobre els blocs `\chordmode`.

```
\new Staff {
  \relative c''' {
    \chordmode { c1 }
  }
  \chordmode { c1 }
}
```



`\relative` no es permet dins des blocs `\chordmode`.

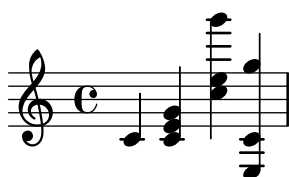
La música que està dins d'un bloc `\transpose` és absoluta, a no ser que s'inclogui una ordre `\relative`.

```
\relative {
  d' e
  \transpose f g {
    d e
    \relative {
      d' e
    }
  }
}
```



Si l'element anterior és un acord, la primera nota de l'acord s'utilitza per determinar la primera nota del següent acord. Dins dels acords, la següent nota sempre està en relació a l'anterior.

```
\relative {
  c'
  <c e g>
  <c' e g'>
  <c, e, g''>
}
```



Com es va explicar més a dalt, l'octava de les notes es calcula solament a partir dels seus noms, sense tenir en compte cap alteració. Per tant, un Mi doble sostingut després d'un Si s'escriurà més greu. En altres paraules, es considera a la quarta doble augmentada un interval menor que la quinta doble disminuïda, independentment del número de semitons de cada un d'ells.

```
\relative {
  c''2 fis
  c2 ges
  b2 eisis
  b2 feses
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “fifth” in *Glossari musical*, Secció “interval” in *Glossari musical*, Secció “Pitch names” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Comprovació d'octava], pàgina 10.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “RelativeOctaveMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Alteracions accidentals

Nota: Les alteracions accidentals i les armadures són una freqüent causa de confusió per als nous usuaris. Al LilyPond, els noms de les notes específiques les altures; l'armadura i la clau determinen de quin forma es presenten aquestes altures. Una nota sense alteració com c significa ‘Do natural’, i sí que l'afecten l'armadura ni la clau. Per veure més informació, consulteu Secció “Alteracions accidentals i armadures” in *Manual d'aprenentatge*.

S'escriu una nota *sostinguda* afegint *is* al nom de la nota, i un *bemoll* afegint *es*. Com és d'esperar, un *doble sostingut* i un *doble bemoll* s'obté afegint *isis* o *eses*. Aquesta sintaxi deriva dels noms de les notes en holandès. Per utilitzar altres noms per a les alteracions, consulteu [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8.

```
\relative c'' { ais1 aes aisis aeses }
```



Una nota natural s'introdueix com el nom de la nota, sense més; no cal cap sufix. S'imprimeix un símbol de becaire si cal per cancel·lar l'efecte d'una alteració o armadura anterior.

```
\relative c'' { a4 aes a2 }
```



Es poden escriure mig bemolls i els mig sostinguts; a continuació presentem una sèrie de DOs cada com més aguts:

```
\relative c'' { ceseh1 ces ceh c cih cis cisih }
```



Normalment les alteracions accidentals s'imprimeixen automàticament, però també pot imprimir-les manualment. Una alteració recordatòria es pot forçar afegint un signe de admiració ! després de l'altura de la nota. Es pot obtenir una alteració de precaució (o sigui, una alteració entre parèntesi) afegint el signe de interrogació ? després del nom de la nota.

```
\relative c'' { cis cis cis! cis? c c c! c? }
```



Les alteracions sobre notes unides per lligadura sols s'imprimeixen al començament d'un sistema:

```
\relative c'' {
  cis1~ 1~
  \break
  cis
}
```



Fragments de codi seleccionats

Ocultar les alteracions sobre notes lligades al principi d'un sistema nou

Aquí es mostra la manera d'ocultar les alteracions de les notes lligades al començament d'uns sistema nou.

```
\relative c'' {
  \override Accidental.hide-tied-accidental-after-break = ##t
  cis1~ cis~
  \break
  cis
}
```



Evitar que s'afegeixen becaires addicionals automàticament

Segons les regles tradicionals de composició tipogràfica, s'imprimeix un becaire abans d'un sostingut o un bemoll quan s'ha de cancel·lar un doble sostingut o un doble bemoll anterior en la mateixa nota. Per modificar aquest comportament a la pràctica actual establiu el valor de la propietat `extraNatural` a `##f` (fals) dins del context de `Staff`.

```
\relative c'' {
  aeses4 aes ais a
  \set Staff.extraNatural = ##f
  aeses4 aes ais a
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “sharp” in *Glossari musical*, Secció “flat” in *Glossari musical*, Secció “double sharp” in *Glossari musical*, Secció “double flat” in *Glossari musical*, Secció “Pitch names” in *Glossari musical*, Secció “quarter tone” in *Glossari musical*.

Manual d'aprenentatge: Secció “Alteracions accidentals i armadures” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28, [Alteracions d'anotació (musica ficta)], pàgina 448, [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Accidental_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Accidental” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Accidental-Cautionary” in *Referència de funcionament intern*, Secció “accidental-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No hi ha estàndards reconeguts àmpliament per denotar els bemolls de tres quarts, de manera que els símbols del LilyPond no s'ajusten a cap estàndard.

Noms de les notes en altres llengües

Hi ha conjunts predefinitos de noms de notes i les seves alteracions per a algunes llengües a part de l'anglès. La selecció de la llengua dels noms de les notes se sol fer al principi del fitxer: l'exemple següent està escrit utilitzant els noms italians de les notes:

```
\language "italiano"
```

```
\relative {
  do' re mi sib
}
```



Les llengües disponibles i els noms de les notes que defineixen són els següents:

Llengua	Nom de les notes
nederlands	c d e f g a bes b
català o catalan	do re mi fa sol la sib si
deutsch	c d e f g a b h
english	c d e f g a bf/b-flat b
español o espanol	do re mi fa sol la sib si
français	do ré/re mi fa sol la sib si
italiano	do re mi fa sol la sib si
norsk	c d e f g a b h
português o portugues	do re mi fa sol la sib si
suomi	c d e f g a b h
svenska	c d e f g a b h
vlaams	do re mi fa sol la sib si

A més dels noms de les notes, els sufixos de les alteracions poden també variar depenent de la llengua:

Llengua	sostingut	bemoll	doble sostingut	doble bemoll
nederlands	is	es	isis	eses
català o catalan	d/s	b	dd/ss	bb
deutsch	is	es	isis	eses
english	s/-sharp	f/-flat	ss/x/-sharpsharp	ff/-flatflat
español o espanol	s	b	ss/x	bb
français	d	b	dd/x	bb
italiano	d	b	dd	bb
norsk	iss/is	ess/es	ississ/isis	essess/eses

português o	s	b	ss	bb
portugues				
suomi	is	es	isis	eses
svenska	iss	ess	ississ	essess
vlaams	k	b	kk	bb

A l'holandès, *aes* es contrau com *as*, però les dues formes s'accepten al LilyPond. De forma semblant, s'accepten tant *es* com *ees*. Això s'aplica també a *aeses* / *ases* i a *eeses* / *eses*. A vegades es defineixen sols aquest noms abreujats als fitxers de llengua corresponents.

```
\relative c' { a2 as e es a ases e eses }
```



Algunes músiques utilitzen microtons les alteracions dels quals són fraccions d'un sostingut o bemoll 'normals'. La taula següent relaciona els noms de les notes per a les alteracions d'un quart de to en diferents llengües; aquí, els prefixos *semi-* i *sesqui-* respectivament signifiquen 'mig' i 'u i mig'. Les llengües que no apareixen a aquesta taula no aporten encara noms especials per a les notes.

Llengua	semi-sostingut	semi-bemoll	sesqui-sostingut	sesqui-bemoll
nederlands	ih	eh	isih	eseh
català o catalan	qd/qs	qb	tqd/tqs	tqb
deutsch	ih	eh	isih	eseh
english	qs	qf	tqs	tqf
español o espanol	cs	cb	tcs	tcb
français	sd	sb	dsd	bsb
italiano	sd	sb	dsd	bsb
norsk	ih	eh	issih/isih	esseh/eseh
português o portugues	sqt	bqt	stqt	btqt
suomi	ih	eh	isih	eseh
svenska	ih	eh	issih	esseh
vlaams	hk	hb	khk	bhb

Gairebé totes les llengües presentades aquí estan associades comunament amb la música clàssica occidental, també coneguda com *Període de la pràctica comuna*. Malgrat això, també estan contemplades les altures i els sistemes d'afinació alternatius: vegeu Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Vegeu també

Glossari musical: Secció "Pitch names" in *Glossari musical*, Secció "Common Practice Period" in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Fitxers instal·lats: scm/define-note-names.scm.

Fragments de codi: Secció "Pitches" in *Fragments de codi*.

1.1.2 Modificació de diverses notes a l'hora

Aquesta secció tracta de la manera de modificar les altures.

Comprovació d'octava

Al mode relatiu és fàcil oblidar una marca de canvi d'octava. Les comprovacions d'octava fan més fàcil trobar aquests errors, mitjançant la presentació d'un advertiment i corregint l'octava si la nota es troba a una octava diferent de l'esperat.

Per comprovar l'octava d'una nota, especifiqueu l'octava absoluta després del símbol =. Aquest exemple genera un missatge d'advertiment (i corregeix l'altura) perquè la segona nota és l'octava absoluta d' ' en lloc de d' com indica la correcció d'octava.

```
\relative {
  c''2 d='4 d
  e2 f
}
```



L'octava de les notes es pot comprovar també amb l'ordre `\octaveCheck altura_de_control`. `altura_de_control` s'especifica en mode absolut. Això comprova que l'interval entre la nota anterior i la `altura_de_control` es troba dins d'una quarta (és a dir, el càlcul normal per al mode relatiu). Si aquesta comprovació fracassa, s'imprimeix un missatge d'advertiment. Tot i que la nota prèvia no es modifica, les notes posteriors estan en relació al valor corregit.

```
\relative {
  c''2 d
  \octaveCheck c'
  e2 f
}
```



Compareu els dos compassos següents. La primera i tercera comprovacions de `\octaveCheck` fracassen, però la segona és correcta.

```
\relative {
  c''4 f g f

  c4
  \octaveCheck c'
  f
  \octaveCheck c'
  g
  \octaveCheck c'
  f
}
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “RelativeOctaveCheck” in *Referència de funcionament intern*.

Transposició

Una expressió musical es pot transportar mitjançant `\transpose`. La sintaxi és

```
\transpose nota_origen nota_destí expressió_musical
```

Això significa que la *expressió_musical* es transporta l'interval que hi ha entre les notes *nota_origen* i *nota_destí*: qualsevol nota amb l'altura de *nota_origen* es canvia per *nota_destí* i qualsevol altra nota es transporta el mateix interval. Les dues notes s'introdueixen en mode absolut.

Nota: La música que està dins d'un bloc `\transpose` és absoluta, a no ser que s'inclogui una introducció `\relative` dins del bloc.

Per exemple, agafem una peça escrita en la tonalitat de Re major. Es pot transposar cap amunt a Mi major; observeu que també l'armadura de la tonalitat es transporta automàticament.

```
\transpose d e {
  \relative {
    \key d \major
    d'4 fis a d
  }
}
```



Si una partícula escrita en Do (*afinació de concert* normal) es pot tocar amb un clarinet en La (per al qual un La s'escriu com un Do, i que sona una tercera menor per sota del que està escrit), la partícula corresponent es produeix mitjançant:

```
\transpose a c' {
  \relative {
    \key c \major
    c'4 d e g
  }
}
```



Observeu que especifiquem `\key c \major` de forma explícita. Si no especifiquem cap tonalitat, les notes es transporten però no s'imprimeix l'armadura.

`\transpose` distingeix entre notes enarmòniques: tant `\transpose c cis` com `\transpose c des` transporten un semitò cap amunt. La primera versió imprimeix sostinguts i les notes no es mouen del seu lloc a l'escala, en canvi la segona imprimeix bemolls de la nota següent.

```
music = \relative { c' d e f }
\new Staff {
```



```

\transpose c cis { \music }
\transpose c des { \music }
}

```



`\transpose` també es pot usar per introduir notes escrites per a un instrument transpositor. Els exemples interiors mostren com escriure altures en Do (o en *afinació de concert*) i gravar-les per a un instrument transpositor, però també és possible el cas contrari si, per exemple, tenim un conjunt de parts instrumentals i volem fer un guió en Do per al director. Per exemple, en introduir música per a trompeta en Si bemoll que comença per un Mi a la partitura (Re de concert), es pot escriure:

```

musicaEnSiBemol = { e4 ... }
\transpose c bes, \musicaEnSiBemol

```

Per imprimir aquesta música en Fa (per exemple, en arreglar-la per a trompa) podeu envoltar la música existent amb un altre `\transpose`:

```

musicaEnSiBemol = { e4 ... }
\transpose f c' { \transpose c bes, \musicaEnSiBemol }

```

Per veure més informació sobre instruments transpositors, consulteu [Transposició dels instruments], pàgina 26.

Fragments de codi seleccionats

Transposició de la música amb el menor nombre d'alteracions

Aquest exemple utilitza codi de l'Scheme per forçar les modificacions enharmòniques de les notes, i així tenir el menor nombre d'alteracions accidentals. En aquest cas s'apliquen les regles següents:

- Es treuen les alteracions dobles
- Si sostingut -> Do
- Mi sostingut -> Fa
- Do bemoll -> Si
- Fa bemoll -> Mi

D'aquesta forma se selecciona el major nombre de notes enharmòniques naturals.

```

#(define (naturalize-pitch p)
  (let ((o (ly:pitch-octave p))
        (a (* 4 (ly:pitch-alteration p)))
        ;; alteration, a, in quarter tone steps,
        ;; for historical reasons
        (n (ly:pitch-notename p)))
    (cond
      ((and (> a 1) (or (eqv? n 6) (eqv? n 2))))
      (set! a (- a 2))
      (set! n (+ n 1)))
    ((and (< a -1) (or (eqv? n 0) (eqv? n 3))))
    (set! a (+ a 2))
    (set! n (- n 1))))
  (cond

```

```

    ((> a 2) (set! a (- a 4)) (set! n (+ n 1)))
    ((< a -2) (set! a (+ a 4)) (set! n (- n 1)))
    (if (< n 0) (begin (set! o (- o 1)) (set! n (+ n 7))))
    (if (> n 6) (begin (set! o (+ o 1)) (set! n (- n 7))))
    (ly:make-pitch o n (/ a 4)))

#(define (naturalize music)
  (let ((es (ly:music-property music 'elements))
        (e (ly:music-property music 'element))
        (p (ly:music-property music 'pitch)))
    (if (pair? es)
        (ly:music-set-property!
         music 'elements
         (map naturalize es)))
    (if (ly:music? e)
        (ly:music-set-property!
         music 'element
         (naturalize e)))
    (if (ly:pitch? p)
        (begin
         (set! p (naturalize-pitch p))
         (ly:music-set-property! music 'pitch p)))
    music))

naturalizeMusic =
#(define-music-function (m)
  (ly:music?)
  (naturalize m))

music = \relative c' { c4 d e g }

\score {
  \new Staff {
    \transpose c ais { \music }
    \naturalizeMusic \transpose c ais { \music }
    \transpose c deses { \music }
    \naturalizeMusic \transpose c deses { \music }
  }
  \layout { }
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Transposició dels instruments], pàgina 26, [Inversió], pàgina 14, [Transformacions modals], pàgina 15, [Espectura d'octava relativa], pàgina 2, [Retrogradació], pàgina 14.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TransposedMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

La conversió relativa no afecta a les seccions `\transpose`, `\chordmode` ni `\relative` dins del seu argument. Per usar el mode relatiu dins de música transportada, es pot col·locar un altre `\relative` dins de `\transpose`.

No s'imprimeixen alteracions accidentals triples quan s'usa `\transpose`. En lloc d'això, s'usarà una nota 'equivalent enarmònicament' (p.ex., Re bemoll en lloc de Mi triple bemoll).

Inversió

Una expressió musical es pot invertir i transportar en una sola operació amb:

```
\inversion nota_pivot nota_destí expressió_musical
```

La `expressió_musical` s'inverteix interval a interval al voltant de `nota_pivot`, i després es transport de manera que `nota_pivot` es fa correspondre amb `nota_destí`.

```
music = \relative { c' d e f }
\new Staff {
  \music
  \inversion d' d' \music
  \inversion d' ees' \music
}
```



Nota: Els motius a invertir haurien de venir expressats en mode absolut o convertir-se prèviament a la forma absoluta envoltant-los en un bloc `\relative`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Transformacions modals], pàgina 15, [Retrogradació], pàgina 14, [Transposició], pàgina 11.

Retrogradació

Es pot revertir una expressió musical per produir la seva retrogradació:

```
music = \relative { c'8. ees16( fis8. a16 b8.) gis16 f8. d16 }
\new Staff {
  \music
  \retrograde \music
}
```



Advertiments i problemes coneguts

Les lligadures d'unió manuals dins de `\retrograde` es trencaran i generaran advertiments. Es poden generar algunes lligadures automàticament activant Secció “Divisió automàtica de les notes” in *Referència de la notació*.

Vegeu també

Referència de la notació: [Inversió], pàgina 14, [Transformacions modals], pàgina 15, [Transposició], pàgina 11.

Transformacions modals

En una composició musical que està basada en una escala amb freqüència es transformen els motius de diverses formes. Un motiu es pot *transportar* perquè comenci en diferents llocs de l'escala o pot *invertir-se* al voltant d'una nota pivot de l'escala. També es pot revertir per produir una *retrogradació*, vegeu [Retrogradació], pàgina 14.

Nota: Qualsevol nota que no entri a la escala donada, es deixarà sense transformar.

Transposició modal

Es pot transportar un motiu dins d'una escala donada amb:

```
\modalTranspose nota_origen nota_destí escala motiu
```

Les notes del *motiu* es desplacen dins de la *escala* el nombre de graus de l'escala donats per l'interval entre *nota_destí* y *nota_origen*:

```
diatonicScale = \relative { c' d e f g a b }
motif = \relative { c'8 d e f g a b c }
```

```
\new Staff {
  \motif
  \modalTranspose c f \diatonicScale \motif
  \modalTranspose c b, \diatonicScale \motif
}
```



Es poden especificar escales ascendents de qualsevol longitud i amb qualssevol intervals:

```
pentatonicScale = \relative { ges aes bes des ees }
motif = \relative { ees'8 des ges,4 <ges' bes,> <ges bes,> }
```

```
\new Staff {
  \motif
  \modalTranspose ges ees' \pentatonicScale \motif
}
```



Quan es fa servir amb una escala cromàtica, `\modalTranspose` té un efecte semblant a `\transpose`, però amb la possibilitat d'especificar els noms de les notes que es vulguin usar:

```
chromaticScale = \relative { c' cis d dis e f fis g gis a ais b }
motif = \relative { c'8 d e f g a b c }
```

```
\new Staff {
  \motif
  \transpose c f \motif
  \modalTranspose c f \chromaticScale \motif
}
```



Inversió modal

Es pot invertir un motiu dins d'una escala donada al voltant d'una nota pivot donada i transportada al mateix temps en una única operació, amb:

```
\modalInversion nota-pivote nota-destino escala motivo
```

Les notes del *motiu* col·loquen al mateix nombre de graus de distància de l'escala a partir de la *nota_pivot* dins de l'escala, però en la direcció oposada, i el resultat es desplaça després dins de l'escala el nombre de graus de l'escala donats per l'interval entre la *nota_destí* i la *nota_pivot*.

Així doncs, per invertir senzillament al voltant d'una nota de l'escala, utilitzeu el mateix valor per a *nota_pivot* i *nota_destí*:

```
octatonicScale = \relative { ees' f fis gis a b c d }
motif = \relative { c'8. ees16 fis8. a16 b8. gis16 f8. d16 }
```

```
\new Staff {
  \motif
  \modalInversion fis' fis' \octatonicScale \motif
}
```



Per invertir al voltant d'una nota pivot entre dues notes de l'escala, inverteix al voltant d'una de les notes i després transporteu en un grau de l'escala. les dues notes especificades es poden interpretar com que fan una forquilla entre elles a la nota pivot:

```
scale = \relative { c' g' }
motive = \relative { c' c g' c, }
```

```
\new Staff {
  \motive
  \modalInversion c' g' \scale \motive
}
```



L'operació combinada d'inversió i retrogradació produeix la inversió retrògrada:

```
octatonicScale = \relative { ees' f fis gis a b c d }
motif = \relative { c'8. ees16 fis8. a16 b8. gis16 f8. d16 }

\new Staff {
  \motif
  \retrograde \modalInversion c' c' \octatonicScale \motif
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Inversió], pàgina 14, [Retrogradació], pàgina 14, [Transposició], pàgina 11.

1.1.3 Impressió de les altures

Aquesta secció tracta de com alterar la presentació de l'altura de les notes.

Clau

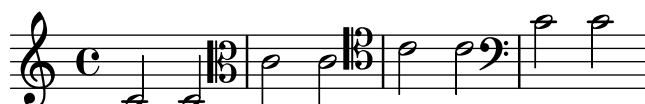
Sense cap ordre explícita, la clau predeterminada al LilyPond és la clau “treble” (o clau de *Sol*).

```
c'2 c'
```



Tanmateix, es pot canviar la clau usant l'ordre `\clef` i el nom de la clau corresponent. Als exemples següents es mostra la posició del *Do central* en diferents claus.

```
\clef treble
c'2 c'
\clef alto
c'2 c'
\clef tenor
c'2 c'
\clef bass
c'2 c'
```



Per veure el repertori complet dels possibles noms per a les claus, consulteu Secció A.10 [Estils de clau], pàgina 703.

Les claus especials, com les utilitzades a la música *antiga*, es descriuen a [Claus de la música mensural], pàgina 443, i a [Claus de cant gregorià], pàgina 450. La música que requereix claus de tabulatura s'estudia a [Tabulatures predeterminades], pàgina 347, i a [Tabulatures personalitzades], pàgina 361.

Per fer servir claus a les notes guia, vegeu les ordres `\cueClef` i `\cueDuringWithClef` a [Format de les notes guia], pàgina 216.

En afegir `_8` o `^8` al nom de la clau, la clau es transposa una octava cap avall o cap amunt, respectivament, i `_15` i `^15` la transposa dos octaves. Si cal es poden usar altres nombres enters. L'argument *nom_de_clau* s'ha de envoltar entre cometes si conté caràcters no alfabètics:

```
\clef treble
c'2 c'
\clef "treble_8"
c'2 c'
\clef "bass^15"
c'2 c'
\clef "alto_2"
c'2 c'
\clef "G_8"
c'2 c'
\clef "F^5"
c'2 c'
```



Es pot obtenir una indicació d'octava opcional envoltant l'argument numèric entre parèntesis o claudàtors:

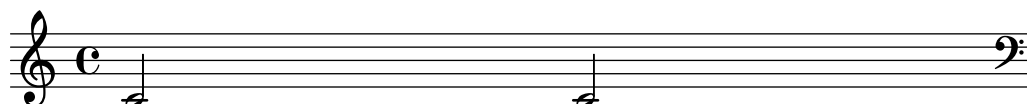
```
\clef "treble_(8)"
c'2 c'
\clef "bass^[15]"
c'2 c'
```

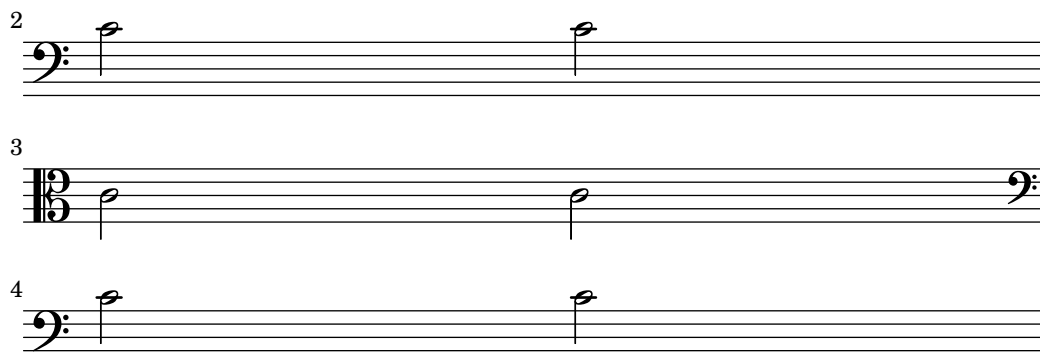


Les altures s'imprimeixen com si l'argument numèric no tingués els parèntesis o claudàtors.

De forma predeterminada, un canvi de clau que es produeix en un salt de línia provoca que el símbol de clau nou s'imprimeixi al final de la línia anterior, com una clau *de cortesia*, així com al principi del següent. Aquesta clau *de cortesia* es pot suprimir.

```
\clef treble { c'2 c' } \break
\clef bass { c'2 c' } \break
\clef alto
  \set Staff.explicitClefVisibility = #end-of-line-invisible
  { c'2 c' } \break
  \unset Staff.explicitClefVisibility
\clef bass { c'2 c' } \break
```





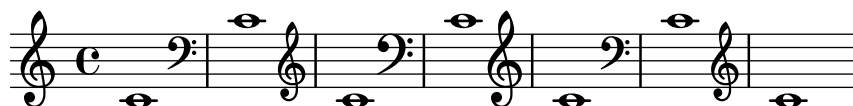
De forma predeterminada, una clau que s'ha imprès prèviament no es torna a imprimir si es fa servir un altre cop la mateixa ordre `\clef`, i s'ignora. La instrucció `\set Staff.forceClef = ##t` modifica aquest comportament.

```
\clef treble
c'1
\clef treble
c'1
\set Staff.forceClef = ##t
c'1
\clef treble
c'1
```



Quan hi ha un canvi de clau manual, el glif de la clau modificada és més petit del normal. Es pot sobreesciure aquest comportament.

```
\clef "treble"
c'1
\clef "bass"
c'1
\clef "treble"
c'1
\override Staff.Clef.full-size-change = ##t
\clef "bass"
c'1
\clef "treble"
c'1
\revert Staff.Clef.full-size-change
\clef "bass"
c'1
\clef "treble"
c'1
```



Fragments de codi seleccionats

Ajustament de les propietats de clau

La modificació del glif de la clau, la seva posició o octava, no canvien 'per se' la posició de les notes següents del pentagrama. Per aconseguir armadures adequades de tonalitat sobre les línies del pentagrama, s'ha d'especificar també `middleCClefPosition`, amb valor positiu o negatiu que moguin Do central cap amunt o cap avall, respectivament, en relació amb la línia central del pentagrama (usualment la tercera).

Per exemple, l'ordre `\clef "treble_8"` equival a un ajustament de `clefGlyph`, `clefPosition` (que controla la posició vertical de la clau sobre el pentagrama), `middleCPosition` i `clefTransposition`. Se imprimeix la clau cada cop que es modifica qualsevol de les propietats excepte `middleCPosition`.

Els exemple següents mostren les possibilitats quan s'ajusten aquestes propietats manualment. En la primera línia, els canvis manuals preserven la posició relativa estàndard de les clau i les notes, però no ho fan a la segona línia.

```
{
  % The default treble clef
  \key f \major
  c'1
  % The standard bass clef
  \set Staff.clefGlyph = #"clefs.F"
  \set Staff.clefPosition = #2
  \set Staff.middleCPosition = #6
  \set Staff.middleCClefPosition = #6
  \key g \major
  c'1
  % The baritone clef
  \set Staff.clefGlyph = #"clefs.C"
  \set Staff.clefPosition = #4
  \set Staff.middleCPosition = #4
  \set Staff.middleCClefPosition = #4
  \key f \major
  c'1
  % The standard choral tenor clef
  \set Staff.clefGlyph = #"clefs.G"
  \set Staff.clefPosition = #-2
  \set Staff.clefTransposition = #-7
  \set Staff.middleCPosition = #1
  \set Staff.middleCClefPosition = #1
  \key f \major
  c'1
  % A non-standard clef
  \set Staff.clefPosition = #0
  \set Staff.clefTransposition = #0
  \set Staff.middleCPosition = #-4
  \set Staff.middleCClefPosition = #-4
  \key g \major
  c'1 \break

  % The following clef changes do not preserve
  % the normal relationship between notes, key signatures
```

```

% and clefs:

\set Staff.clefGlyph = #"clefs.F"
\set Staff.clefPosition = #2
c'1
\set Staff.clefGlyph = #"clefs.G"
c'1
\set Staff.clefGlyph = #"clefs.C"
c'1
\set Staff.clefTransposition = #7
c'1
\set Staff.clefTransposition = #0
\set Staff.clefPosition = #0
c'1

% Return to the normal clef:

\set Staff.middleCPosition = #0
c'1
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Claus de la música mensural], pàgina 443, [Claus de cant gregorià], pàgina 450, [Tabulatures predeterminades], pàgina 347, [Tabulatures personalitzades], pàgina 361, [Format de les notes guia], pàgina 216.

Fitxers instal·lats: scm/parser-clef.scm.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Clef_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Clef” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ClefModifier” in *Referència de funcionament intern*, Secció “clef-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els números d’octava adjunts a les claus es tracten com grobs diferents. Així doncs, qualsevol `\override` (sobreescriptura) efectuada a l’objecte *Clef* s’haurà d’aplicar també al grob *ClefModifier* com un `\override` diferent.

```

\new Staff \with {
  \override Clef.color = #blue
  \override ClefModifier.color = #red
}

\clef "treble_8" c'4

```



Armadura de la tonalitat

Nota: Les alteracions accidentals i les armadures són una causa freqüent de confusió per al nous usuaris. Al LilyPond, el noms de les notes són el codi d'entrada en brut; l'armadura i la clau determinen de quina forma es presenta aquest codi en brut. Una nota sense alteració com `c` significa 'Do natural', sense que l'afectin l'armadura o la clau. Per veure més informació, consulteu Secció "Alteracions accidentals i armadures" in *Manual d'aprenentatge*.

L'armadura indica la tonalitat en la qual es toca una peça. Està denotada per un conjunt d'alteracions (bemolls o sostinguts) al començament del pentagrama. L'establiment o modificació de l'armadura es fa amb l'ordre `\key`:

```
\key nota modo
```

Aquí, *mode* ha de ser `\major` o `\minor` per obtenir la tonalitat *nota* major o noms estàndard de mode (també coneguts com *modes eclesiàstics*): `\ionian` (jònic), `\dorian` (dòric), `\phrygian` (frigi), `\lydian` (lidi), `\mixolydian` (mixolidi), `\aeolian` (eoli) i `\locrian` (locri).

```
\relative {
  \key g \major
  fis''1
  f
  fis
}
```



Es poden definir modes addicionals, escrivint una llista amb l'alteració que porta cada nota de l'escala quan el mode comença amb Do.

```
freygish = #`((0 . ,NATURAL) (1 . ,FLAT) (2 . ,NATURAL)
(3 . ,NATURAL) (4 . ,NATURAL) (5 . ,FLAT) (6 . ,FLAT))

\relative {
  \key c \freygish c'4 des e f
  \bar "||" \key d \freygish d es fis g
}
```



Les alteracions de l'armadura de la tonalitat es poden imprimir en una octava diferent que en les seves posicions tradicionals, o en més d'una octava, usat les propietats `flat-positions` i `sharp-positions` de `KeySignature`. Les entrades en aquestes propietats especifiquen el rang

de posicions de pentagrama en el qual s'imprimiran les alteracions, les alteracions es col·loquen dins de l'octava que acaba en aquesta posició del pentagrama.

```
\override Staff.KeySignature.flat-positions = #'((-5 . 5))
\override Staff.KeyCancellation.flat-positions = #'((-5 . 5))
\clef bass \key es \major es g bes d'
\clef treble \bar "||" \key es \major es' g' bes' d''

\override Staff.KeySignature.sharp-positions = #'(2)
\bar "||" \key b \major b' fis' b'2
```



Fragments de codi seleccionats

Evitar que se impriman becuadros cuando cambia la armadura

Quan es canvia l'armadura de la tonalitat, s'imprimeixen becaires automàticament per cancel·lar les alteracions de les armadures anteriors. Això es pot evitar establint al valor “falso” la propietat `printKeyCancellation` del context `Staff`.

```
\relative c' {
  \key d \major
  a4 b cis d
  \key g \minor
  a4 bes c d
  \set Staff.printKeyCancellation = ##f
  \key d \major
  a4 b cis d
  \key g \minor
  a4 bes c d
}
```



Armadures de tonalitat no tradicional

La molt utilitzada ordre `\key` estableix la propietat `keyAlterations`, dins del context `Staff`.

Per crear armadures de tonalitat no estàndard, ajusteu aquesta propietat directament. El format d'aquesta ordre és una llista:

`\set Staff.keyAlterations = #`(((octava . pas) . alteració)` on, per cada element dins de la llista `octava` especifica l'octava (sent zero l'octava des del Do central fins al Si per sobre), `pas` especifica la nota dins de l'octava (zero significa Do i 6 significa Si), i `alteració` és ,SHARP ,FLAT ,DOUBLE-SHARP etc. (observeu la coma precedent).

De forma alternativa, per a cada element de la llista l'ús del format més concís (`pas . alteració`) especifica que la mateixa alteració ha d'estar en totes les octaves.

Vet aquí un exemple d'una possible armadura per generar una escala exàtona:

```
\include "arabic.ly"
\relative do' {
```

```

\set Staff.keyAlterations = #`((0 . ,SEMI-FLAT)
                                (1 . ,SEMI-FLAT)
                                (2 . ,FLAT)
                                (5 . ,FLAT)
                                (6 . ,SEMI-FLAT))

%\set Staff.extraNatural = ##f
re reb \dwn reb resd
dod dob dosd \dwn dob |
dobsb dodsd do do |
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “church mode” in *Glossari musical*, Secció “scordatura” in *Glossari musical*.

Manual de aprenentatge: Secció “Alteracions accidentals i armadures” in *Manual d’aprenentatge*.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “KeyChangeEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Key_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Key_performer” in *Referència de funcionament intern*, Secció “KeyCancellation” in *Referència de funcionament intern*, Secció “KeySignature” in *Referència de funcionament intern*, Secció “key-signature-interface” in *Referència de funcionament intern*.

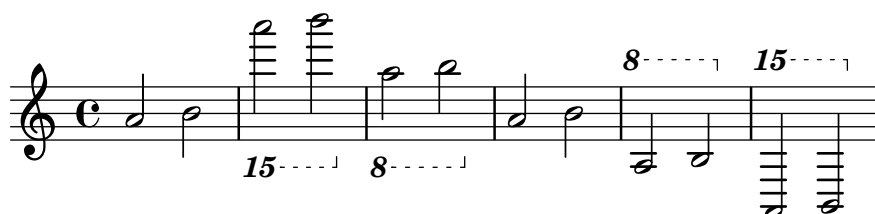
Indicadors d’octava

Els *indicadors d’octava* introdueixen un transport addicional d’una octava per al pentagrama.

```

\relative a' {
  a2 b
  \ottava #-2
  a2 b
  \ottava #-1
  a2 b
  \ottava #0
  a2 b
  \ottava #1
  a2 b
  \ottava #2
  a2 b
}

```



Fragments de codi seleccionats

Changing ottava text

Internally, `\ottava` sets the properties `ottavation` (for example, to `8va` or `8vb`) and `middleCPosition`. To override the text of the bracket, set `ottavation` after invoking `\ottava`.

Short text is especially useful when a brief ottava is used.

```
{
  c'2
  \ottava #1
  \set Staff.ottavation = #"8"
  c''2
  \ottava #0
  c'1
  \ottava #1
  \set Staff.ottavation = #"Text"
  c''1
}
```



Afegir una indicació d'octava alta a una sola veu

Si teniu més d'una veu al mateix pentagrama, el canvi d'octavació d'una veu transportarà la posició de les notes en totes les veus mentre duri la clau de l'octava. Si l'octavació es vol aplicar sols a una veu, s'han d'ajustar explícitament la `middleCPosition` i la clau d'octava. En aquest fragment de codi el valor de `middleCPosition` per a la clau de Fa és normalment 6, sis posicions per sobre de la línia del Do central, de manera que en la porció de `8va` el valor de `middleCPosition` és encara 7 posicions (una octava) més alta.

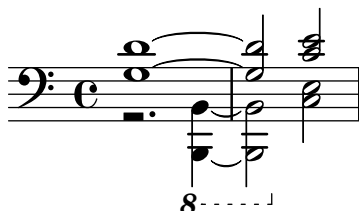
```
\layout {
  \context {
    \Staff
    \remove Ottava_spanner_engraver
  }
  \context {
    \Voice
    \consists Ottava_spanner_engraver
  }
}

{
  \clef bass
  << { <g d'>1~ q2 <c' e'> }
  \\
  {
    r2.
    \ottava -1
    <b,,, b,,,>4 ~ |
    q2
    \ottava 0
  }
}
```

```

    <c e>2
  }
>>
}

```



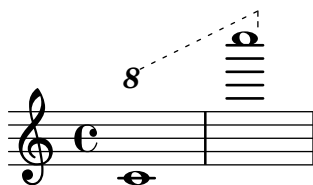
Modifying the Ottava spanner slope

It is possible to change the slope of the Ottava spanner.

```

\relative c'' {
  \override Staff.OttavaBracket.stencil = #ly:line-spanner::print
  \override Staff.OttavaBracket.bound-details =
    #`((left . ((Y . 0)
      (attach-dir . ,LEFT)
      (padding . 0)
      (stencil-align-dir-y . ,CENTER)))
    (right . ((Y . 5.0) ; Change the number here
      (padding . 0)
      (attach-dir . ,RIGHT)
      (text . ,(make-draw-dashed-line-markup
        (cons 0 -1.2))))))
  \override Staff.OttavaBracket.left-bound-info =
    #ly:horizontal-line-spanner::calc-left-bound-info-and-text
  \override Staff.OttavaBracket.right-bound-info =
    #ly:horizontal-line-spanner::calc-right-bound-info
  \ottava #1
  c1
  c'''1
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “octavation” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Ottava-spanner-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “OttavaBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ottava-bracket-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Transposició dels instruments

En gravar partitures on participen instruments transpositors, certes parts es poden gravar en un to diferent del *to de concert*. En aquests casos s’ha d’especificar la tonalitat del *instrumento*

transpositor; si no es fa així, la sortida MIDI i les notes guia a altres parts produiran altures incorrectes. Per veure més informació sobre parts citades com a guia, consulteu [Cites a altres veus], pàgina 212.

```
\transposition pitch
```

El to usat per a `\transposition` s'ha de correspondre amb el so real que s'escolta quan l'instrument transpositor interpreta un Do central `c'` escrit al pentagrama. Aquesta nota s'escriu en altura absoluta, per tant un instrument que produeix un so real un to més agut que la música impresa (un instrument en Re) ha d'usar `\transposition d'`. L'ordre `\transposition` s'ha d'usar *solament* si les notes *no* s'escriuran en afinació de concert.

A continuació es poden veure algunes notes per a violí i per a clarinet en Si bemoll, on les parts s'han introduït usant les notes i l'armadura tal i com apareixen a la partitura del director. El que toquen els dos instruments està sonant a l'uníson.

```
\new GrandStaff <<
  \new Staff = "violin" {
    \relative c'' {
      \set Staff.instrumentName = "Vln"
      \set Staff.midiInstrument = "violin"
      % no estrictament necessari, però un bon recordatori
      \transposition c'

      \key c \major
      g4( c8) r c r c4
    }
  }
  \new Staff = "clarinet" {
    \relative c'' {
      \set Staff.instrumentName = \markup { Cl (B\flat) }
      \set Staff.midiInstrument = "clarinet"
      \transposition bes

      \key d \major
      a4( d8) r d r d4
    }
  }
}>>
```



L'ordre `\transposition` es pot canviar durant la peça. Per exemple, un clarinetista pot canviar del clarinet en La al clarinet en Si bemoll.

```
flute = \relative c'' {
  \key f \major
  \cueDuring "clarinet" #DOWN {
    R1 _\markup\tiny "clarinet"
    c4 f e d
  }
}
```



```

    R1 _\markup\tiny "clarinet"
  }
}
clarinet = \relative c'' {
  \key aes \major
  \transposition a
  aes4 bes c des
  R1~\markup { muta in B\flat }
  \key g \major
  \transposition bes
  d2 g,
}
\addQuote "clarinet" \clarinet
<<
  \new Staff \with { instrumentName = "Flute" }
  \flute
  \new Staff \with { instrumentName = "Cl (A)" }
  \clarinet
>>

```

Vegeu també

Glossari musical: Secció “concert pitch” in *Glossari musical*, Secció “transposing instrument” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Cites a altres veus], pàgina 212, [Transposició], pàgina 11.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Alteracions accidentals automàtiques

Hi ha moltes convencions diferents sobre la forma de gravar les alteracions. El LilyPond proporciona una funció per especificar quin estil d’alteracions usar. Aquesta funció s’invoca de la manera següent:

```

\new Staff <<
  \accidentalStyle voice
  { ... }
>>

```

L’estil d’alteracions s’aplica al Staff en curs de forma predeterminada (amb l’excepció dels estils piano i piano-cautionary, que s’expliquen més endavant). Opcionalment, la funció pot agafar un segon argument que determina en quin àmbit s’ha de canviar l’estil. Per exemple, per usar el mateix estil en tots els pentagrames del StaffGroup en curs, useu

```
\accidentalStyle StaffGroup.voice
```

Estan contemplats els següents estils d’alteració. Per donar una mostra de cada u dels estils, utilitzem l’exemple següent:

```
musicA = {
```

```

<<
  \relative {
    cis''8 fis, bes4 <a cis>8 f bis4 |
    cis2. <c, g'>4 |
  }
  \\\
  \relative {
    ais'2 cis, |
    fis8 b a4 cis2 |
  }
>>
}

```

```

musicB = {
  \clef bass
  \new Voice {
    \voiceTwo \relative {
      <fis a cis>8[ <fis a cis>
      \change Staff = up
      cis' cis
      \change Staff = down
      <fis, a> <fis a>]
      \showStaffSwitch
      \change Staff = up
      dis'4 |
      \change Staff = down
      <fis, a cis>4 gis <f a d>2 |
    }
  }
}

```

```

\new PianoStaff {
  <<
    \context Staff = "up" {
      \accidentalStyle default
      \musicA
    }
    \context Staff = "down" {
      \accidentalStyle default
      \musicB
    }
  >>
}

```

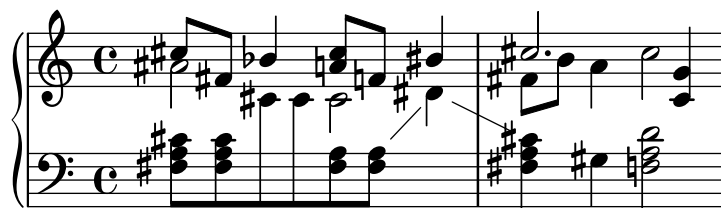


Observeu que les últimes línies d'aquest exemple es poden substituir per les següents, sempre i quan vulguem usar el mateix estil als dos pentagrames.

```
\new PianoStaff {
  <<
    \context Staff = "up" {
      %% canvieu la línia següent com desitgeu:
      \accidentalStyle Score.default
      \musicA
    }
    \context Staff = "down" {
      \musicB
    }
  >>
}
```

default (predeterminat)

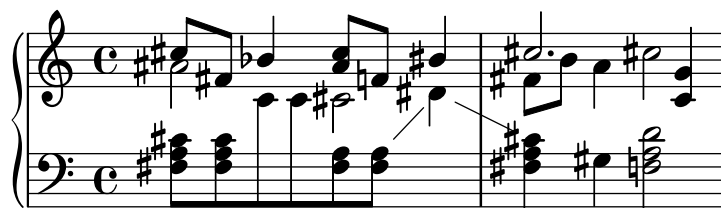
Es el comportament de gravat predeterminat per a composició. Correspon a la pràctica comuna del segle XVIII: les alteracions accidentals es recorden fins al final del compàs en el qual apareixen i sols en la mateixa octava. Així, a l'exemple següent, no s'imprimeixen becaires abans del Si natural al segon compàs ni a l'últim Do:



voice (veu)

El comportament normal és recordar les alteracions accidentals al nivell de Staff. En aquest estil, tanmateix, es graven les alteracions individualment per a cada veu. A part d'això la regla és semblant a default.

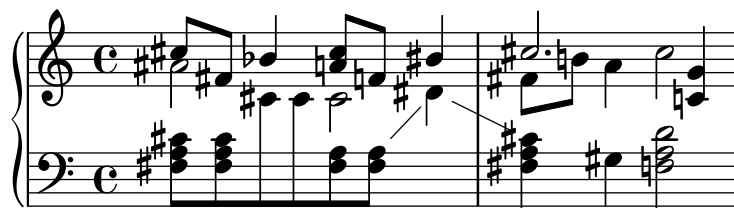
Com a resultat, les alteracions d'una veu no es cancel·len a les altres veus, el que amb freqüència porta a un resultat no desitjat: a l'exemple següent és difícil determinar si el segon La s'ha de tocar natural o sostingut. Per tant, l'opció voice s'ha d'usar sols si les veus es llegiran individualment per músics diferents. Si el pentagrama s'utilitzarà per part d'un sols músic (per exemple un director, o a una partitura de piano), aleshores s'han d'usar en el seu lloc els estils modern o modern-cautionary.



modern

Aquesta regla correspon a la pràctica comuna del segle XX. Omet alguns becaires addicionals, que tradicionalment s'imprimien precedint a un sostingut que segueix a un doble sostingut, o a un bemoll que segueix a un doble bemoll. La regla modern imprimeix les mateix alteracions que l'estil default, amb dos addicions que serveixen

per evitar la ambigüïtat: després d'alteracions temporals s'imprimeixen indicacions de cancel·lació també al compàs següent (per a notes a la mateixa octava) i, al mateix compàs, per a notes a octaves diferents. D'aquí els becaires abans del Si natural i del Do al segon compàs del pentagrama superior:



modern-cautionary (modern de precaució)

Aquesta regla és semblant a modern, però les alteracions 'afegides' se imprimeixen como alteracions de precaució (entre parèntesis). També es poden imprimir en una mida diferent sobreescrivint la propietat font-size de l'objecte AccidentalCautionary.



modern-voice (modern, per a veus)

Aquesta regla s'usa perquè puguin llegir les alteracions a diverses veus, tant els músics que toquen una veu com els músics que toquen totes les veus. S'imprimeixen les alteracions per a cada veu, però *es cancel·len* entre veus dins del mateix Staff. Per tant, el La a l'últim compàs es cancel·la perquè la cancel·lació anterior estava a una veu diferent, i el Re al pentagrama inferior es cancel·la a causa de l'alteració a una altra veu al compàs previ:



modern-voice-cautionary (modern, veu, de precaució)

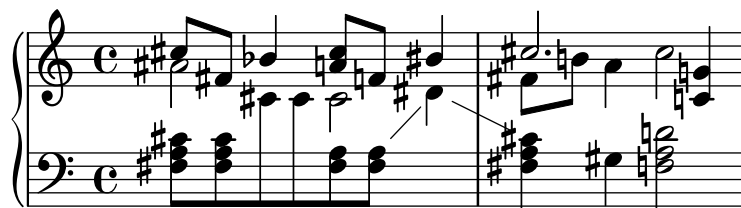
Aquesta regla és la mateixa que modern-voice, però amb les alteracions afegides (les que l'estilo voice no imprimeix) composades com de precaució. Fins i tot malgrat que totes les alteracions impreses per l'estil default *són* impreses amb aquesta regla, algunes d'elles es graven com de precaució.



piano

Aquesta regla reflexa la pràctica del segle XX per a la notació de piano. El seu comportament és molt semblant a l'estil modern, però aquí les alteracions també es cancel·len entre diferents pentagrames del mateix grup GrandStaff o PianoStaff, d'aquí totes les cancel·lacions de les últimes notes.

Aquest estil d'alteració s'aplica de manera predeterminada al grup GrandStaff o PianoStaff en curs.



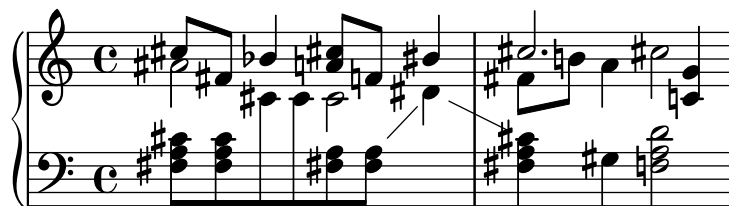
piano-cautionary (piano, de precaució)

Igual que \accidentalStyle piano però amb les alteracions afegides compostes com de precaució.



neo-modern

Aquesta regla reproduïx una pràctica comuna a la música contemporània: les alteracions accidentals s'imprimeixen com a modern, però es tornen a imprimir si apareix la mateixa nota una altra vegada al mateix compàs (excepte si la nota es repeteix immediatament).



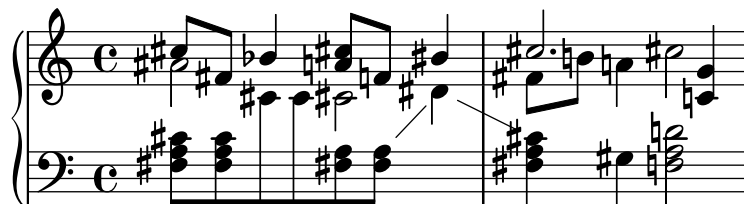
neo-modern-cautionary

Aquesta regla és semblant a neo-modern, però les alteracions 'addicionals' s'imprimeixen com alteracions de precaució (amb parèntesis). També es poden imprimir a una mida diferent sobreescrivint la propietat font-size de l'objecte AccidentalCautionary.



neo-modern-voice

Aquesta regla s'usa per alteracions accidentals sobre diverses veus que s'han de llegir per part de músics que toquen una veu, així com per músics que toquen totes les veus. Les alteracions s'imprimeixen per a cada veu com amb neo-modern, però es cancel·len per a altres veus que estan al mateix pentagrama Staff.



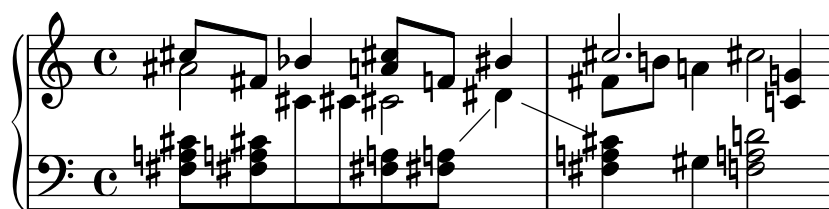
neo-modern-voice-cautionary

Aquesta regla és semblant a neo-modern-voice, però les alteracions addicionals s'imprimeixen com alteracions de precaució.



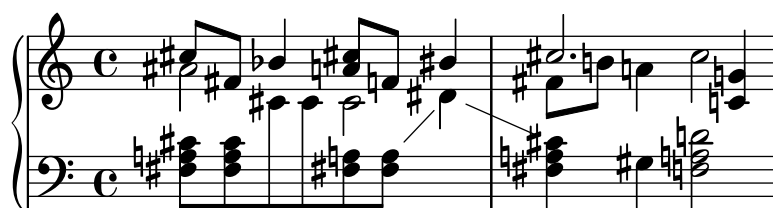
dodecaphonic

Aquesta regla reflexa una pràctica introduïda pels compositors de principis del segle XX, en un intent d'abolir la jerarquia entre notes naturals i alterades. Amb aquest estil, *totes* les notes porten alteració, fins i tot becaires.



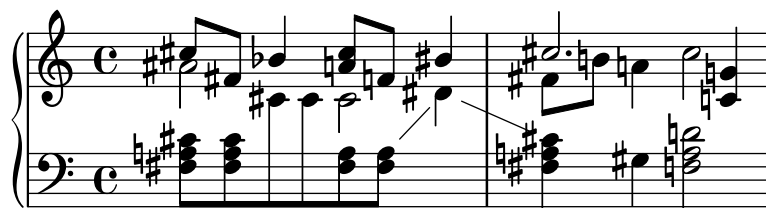
dodecaphonic-no-repeat

Com amb l'estil d'alteracions dodecafònic *totes* les notes porten una alteració de forma predeterminada, però les alteracions se suprimeixen quan hi ha notes repetides immediatament al mateix pentagrama.



dodecaphonic-first

Semblant a l'estil d'alteracions dodecafònic, *totes* les notes porten una alteració, però sols la primera vegada que es troben al compàs. Les alteracions es recorden sols per a l'octava actual però a través de les veus.



teaching (ensenyament)

Aquesta regla està pensada per a estudiants, i fa més senzill crear automàticament fulls d'escala amb alteracions de precaució. Les alteracions s'imprimeixen com a l'estil modern, però s'afegeixen alteracions de precaució per a totes les notes sostingudes o bemolls especificats per l'armadura, excepte si la nota es repeteix immediatament.



no-reset (sense restabliment)

És el mateix que default però amb alteracions que duren 'per sempre' i no sols dins del mateix compàs:



forget (oblit)

És l'oposat a sense restabliment: Les alteracions no es recorden en absolut: d'aquí que totes les alteracions es gravin en relació a l'armadura de la tonalitat, sense que es vegin afectades pel que hi ha abans.



Vegeu també

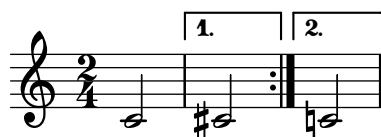
Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Accidental” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Accidental_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “GrandStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “AccidentalSuggestion” in *Referència de funcionament intern*, Secció “AccidentalPlacement” in *Referència de funcionament intern*, Secció “accidental-suggestion-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

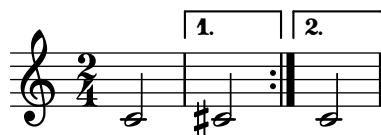
Les notes simultànies no es tenen en compte per a la determinació automàtica de les alteracions accidentals; sols es consideren les notes anteriors i l'armadura de la tonalitat. Pot ser necessari forçar les alteracions accidentals amb `with !` o `?` quan la mateixa nota, amb al mateix nom, aparegui simultàniament amb diferents alteracions, com a `<f! fis!>`.

La cancel·lació de precaució d'alteracions es fa mirant el compàs previ. Malgrat això, al bloc `\alternative` que segueix a una secció de repetició de primera i segona vegada `\repeat volta N`, s'esperaria que la cancel·lació es calculés utilitzant el compàs previ *que s'ha tocat*, no el compàs previ *que s'ha imprès*. A l'exemple següent al Do natural de la casella de segona vegada no li cal becaire:



Es pot usar la següent solució del problema: definir una funció que canviï localment l'estil d'alteracions a `forget`:

```
forget = #(define-music-function (music) (ly:music?) #{
  \accidentalStyle forget
  #music
  \accidentalStyle modern
#})
{
  \accidentalStyle modern
  \time 2/4
  \repeat volta 2 {
    c'2
  }
  \alternative {
    cis'
    \forget c'
  }
}
```



Tessitura

El terme *ambitus* o àmbit denota el rang de notes que abasta una veu donada a una part musical. També pot denotar el marge de notes que és capaç de tocar un determinat instrument musical. Els àmbits s'imprimeixen a les parts vocals de tal manera que els intèrprets puguin determinar amb facilitat si compleixen amb les seves pròpies possibilitats.

Els àmbits es presenten al començament de la peça junt a la clau inicial. El rang s'especifica gràficament mitjançant dos caps de nota que representen a les notes inferior i superior. Sols s'imprimeixen alteracions si no formen part de l'armadura de la tonalitat.

```
\layout {
  \context {
    \Voice
```



```

    \consists Ambitus_engraver
  }
}

\relative {
  aes' c e2
  cis,1
}

```



Fragments de codi seleccionats

Afegir un àmbit per veu

Es pot afegir un àmbit per cada veu. En aquest cas, l'àmbit s'ha de desplaçar manualment per evitar col·lisions.

```

\new Staff <<
  \new Voice \with {
    \consists "Ambitus_engraver"
  } \relative c'' {
    \override Ambitus.X-offset = #2.0
    \voiceOne
    c4 a d e
    f1
  }
  \new Voice \with {
    \consists "Ambitus_engraver"
  } \relative c' {
    \voiceTwo
    es4 f g as
    b1
  }
>>

```



Àmbits amb diverses veus

L'addició del gravador `Ambitus_engraver` al context de `Staff` crea un sol àmbit per pentagrama, fins i tot en el cas de pentagrames amb diverses veus.

```

\new Staff \with {
  \consists "Ambitus_engraver"
}
<<
  \new Voice \relative c'' {
    \voiceOne
    c4 a d e

```

```

    f1
  }
  \new Voice \relative c' {
    \voiceTwo
    es4 f g as
    b1
  }
  >>

```



Modificació de la separació en les indicacions de tessitura

És possible ajustar la separació predeterminada entre les notes de la indicació de tessitura i la línia que les uneix.

```

\layout {
  \context {
    \Voice
    \consists "Ambitus_engraver"
  }
}

\new Staff {
  \time 2/4
  % Default setting
  c'4 g''
}

\new Staff {
  \time 2/4
  \override AmbitusLine.gap = #0
  c'4 g''
}

\new Staff {
  \time 2/4
  \override AmbitusLine.gap = #1
  c'4 g''
}

\new Staff {
  \time 2/4
  \override AmbitusLine.gap = #1.5
  c'4 g''
}

```





Vegeu també

Glossari musical: Secció “ambitus” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Ambitus_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Ambitus” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Ambitus-Accidental” in *Referència de funcionament intern*, Secció “AmbitusLine” in *Referència de funcionament intern*, Secció “AmbitusNoteHead” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ambitus-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No s'efectua un tractament de les possibles col·lisions en cas de diverses indicacions d'àmbit simultànies a veus diferents.

1.1.4 Cap de les notes

Aquesta secció proposa formes d'alterar els caps de les figures.

Caps de nota especials

Es pot modificar l'aparença del cap de les notes:

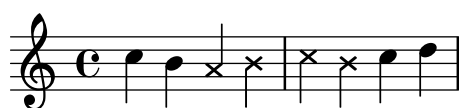
```
\relative c' ' {
  c4 b
  \override NoteHead.style = #'cross
  c4 b
  \revert NoteHead.style
  a b
  \override NoteHead.style = #'harmonic
  a b
  \revert NoteHead.style
  c4 d e f
}
```



Per veure totes els estils de caps de les notes, consulteu Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

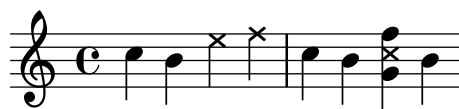
L'estil cross (aspes) es fa servir per representar una àmplia varietat d'intencions musicals. Les següent ordres genèriques predefinides modifiquen la forma del cap de les figures tant al context del pentagrama normal com al de tabulatura, i es poden fer servir per representar qualsevol significat musical:

```
\relative {
  c''4 b
  \xNotesOn
  a b c4 b
  \xNotesOff
  c4 d
}
```



La forma de funció musical d'aquesta ordre predefinida es pot usar dins i fora dels acords per generar caps de nota en aspa, tant al context de pentagrama normal com al de tabulatura:

```
\relative {
  c''4 b
  \xNote { e f }
  c b < g \xNote c f > b
}
```



Como sinònims de `\xNote`, `\xNotesOn` i `\xNotesOff`, se poden usar `\deadNote`, `\deadNotesOn` i `\deadNotesOff`. El terme *dead note* (nota morta) s'utilitza habitualment per part dels guitarristes.

També hi ha una abreviatura semblant per a les formes en rombe:

```
\relative c'' {
  <c f\harmonic>2 <d a'\harmonic>4 <c g'\harmonic> f\harmonic
}
```



Instruccions predefinides

`\harmonic`, `\xNotesOn`, `\xNotesOff`, `\xNote`.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de la notació: Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703, [Notes a un acord], pàgina 170, [Indicació d'harmonics i notes tapades], pàgina 391.

Referència de funcionament intern: Secció “note-event” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Ledger_line_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteHead” in

Referència de funcionament intern, Secció “LedgerLineSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “note-head-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ledger-line-spanner-interface” in *Referència de funcionament intern*.

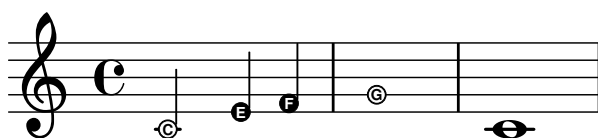
Caps de notes de Notació Fàcil

Les notes amb cap de ‘notació facilitada’ tenen el nom de la nota (en anglès) dins del cap. S’usen a la música per a principiants. Perquè que les lletres siguin llegibles, s’han d’imprimir en una mida gran de tipus de lletra. Per imprimir amb un tipus de lletra més gran, vegeu Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

```

#(set-global-staff-size 26)
\relative c' {
  \easyHeadsOn
  c2 e4 f
  g1
  \easyHeadsOff
  c,1
}

```



Instruccions predefinides

`\easyHeadsOn`, `\easyHeadsOff`.

Fragments de codi seleccionats

Nombres com notes de notació fàcil

Els caps de nota de notació fàcil utilitzen la propietat `note-names` de l’objecte `NoteHead` per determinar el que apareix dins del cap. Mitjançant la sobreescritura d’aquesta propietat, és possible imprimir nombres que representen el grau de l’escala.

Es pot crear un gravador simple que faci això per al cap de cada nota que ve.

```

#(define Ez_numbers_engraver
  (make-engraver
    (acknowledgers
      ((note-head-interface engraver grob source-engraver)
        (let* ((context (ly:translator-context engraver))
              (tonic-pitch (ly:context-property context 'tonic))
              (tonic-name (ly:pitch-notename tonic-pitch))
              (grob-pitch
                (ly:event-property (event-cause grob) 'pitch))
              (grob-name (ly:pitch-notename grob-pitch))
              (delta (modulo (- grob-name tonic-name) 7)))
              (note-names
                (make-vector 7 (number->string (1+ delta))))))
          (ly:grob-set-property! grob 'note-names note-names))))))

#(set-global-staff-size 26)

```

```

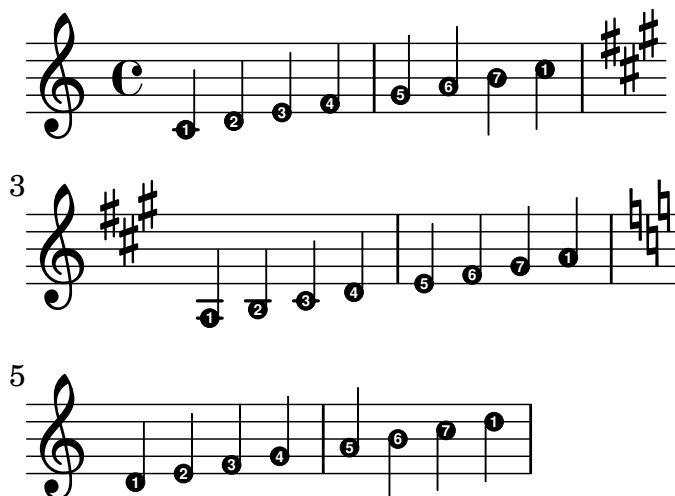
\layout {
  ragged-right = ##t
  \context {
    \Voice
    \consists \Ez_numbers_engraver
  }
}

\relative c' {
  \easyHeadsOn
  c4 d e f
  g4 a b c \break

  \key a \major
  a,4 b cis d
  e4 fis gis a \break

  \key d \dorian
  d,4 e f g
  a4 b c d
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “note-event” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteHead” in *Referència de funcionament intern*, Secció “note-head-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Caps de notes amb formes diverses

A la notació de caps amb forma, la forma del cap correspon a la funció harmònica d'una nota dins de l'escala. Aquesta notació es va fer popular als llibres americans de cançons durant el segle XIX. Els caps de nota amb formes es poden produir amb els estils ‘Arpa Sacra’, ‘Southern Harmony’, Funk (Harmonia Sacra), Walker i Aiken ‘(Christian Harmony)’:

```

\relative c' {

```

```

\aikenHeads
c, d e f g2 a b1 c \break
\sacredHarpHeads
c,4 d e f g2 a b1 c \break
\southernHarmonyHeads
c,4 d e f g2 a b1 c \break
\funkHeads
c,4 d e f g2 a b1 c \break
\walkerHeads
c,4 d e f g2 a b1 c \break
}

```

Les formes es determinen en funció del grau de l'escala, on la tònica està determinada per l'ordre `\key`. Quan s'escriu en un to menor, la nota de l'escala es pot determinar a partir del relatiu major:

```

\relative c'' {
  \key a \minor
  \aikenHeads
  a b c d e2 f g1 a \break
  \aikenHeadsMinor
  a,4 b c d e2 f g1 a \break
  \sacredHarpHeadsMinor
  a,2 b c d \break
  \southernHarmonyHeadsMinor
  a2 b c d \break
  \funkHeadsMinor
  a2 b c d \break
  \walkerHeadsMinor
  a2 b c d \break
}

```



Instruccions predefinides

\aikenHeads, \aikenHeadsMinor, \funkHeads, \funkHeadsMinor, \sacredHarpHeads, \sacredHarpHeadsMinor, \southernHarmonyHeads, \southernHarmonyHeadsMinor, \walkerHeads, \walkerHeadsMinor.

Fragments de codi seleccionats

Aplicar estils de cap segons la nota de l'escala

La propietat `shapeNoteStyles` es pot usar per definir diversos estils de caps de nota per a cada grau de l'escala (segons estigui establert per l'armadura o per la propietat `tonic`). Aquesta propietat requereix un conjunt de símbols, que poden ser purament arbitraris (es permeten expressions geomètriques com `triangle`, `triangle`, `cross`, `aspes`, i `xcircle`, cercle amb aspes) o basats en una antiga tradició americana de gravat (també es permeten certs noms de nota llatins).

Dit això, per imitar antics cançoners americans, hi ha diversos estils predefinits de caps de nota disponibles mitjançant ordres d'abreviatura com `\aikenHeads` o `\sacredHarpHeads`.

Aquest exemple mostra diferents formes d'obtenir caps de nota amb forma i mostra la capacitat de transportar una melodia sense perdre la correspondència entre les funcions harmòniques i els estils de caps de nota.

```
fragment = {
  \key c \major
  c2 d
  e2 f
  g2 a
  b2 c
```



```

}

\new Staff {
  \transpose c d
  \relative c' {
    \set shapeNoteStyles = ##(do re mi fa
                          #f la ti)

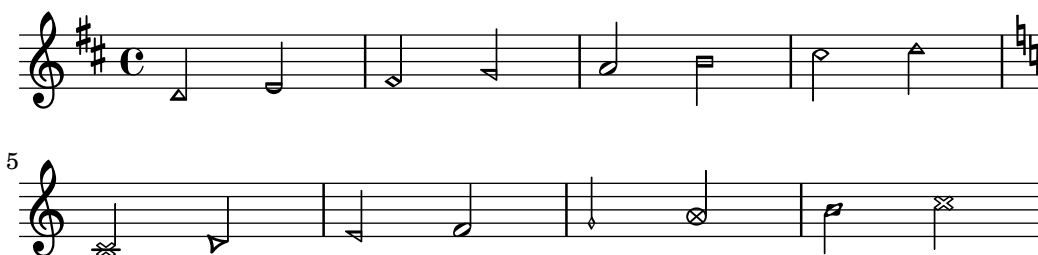
    \fragment
  }

  \break

  \relative c' {
    \set shapeNoteStyles = ##(cross triangle fa #f
                          mensural xcircle diamond)

    \fragment
  }
}

```



Per veure tots els estils de formes de cap de nota, consulteu Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de la notació: Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

Referència de funcionament intern: Secció “note-event” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteHead” in *Referència de funcionament intern*, Secció “note-head-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Improvisació

La improvisació es denota a vegades mitjançant caps de nota en forma de barra inclinada, on l'executant pot escollir qualsevol nota però amb el ritme especificat. Aquests cap de nota es creen així:

```

\new Voice \with {
  \consists Pitch_squash_engraver
} \relative {
  e''8 e g a a16( bes) a8 g
  \improvisationOn
  e8 ~
  2 ~ 8 f4 f8 ~
  2
  \improvisationOff
}

```

```
a16( bes) a8 g e
}
```



Instruccions predefinides

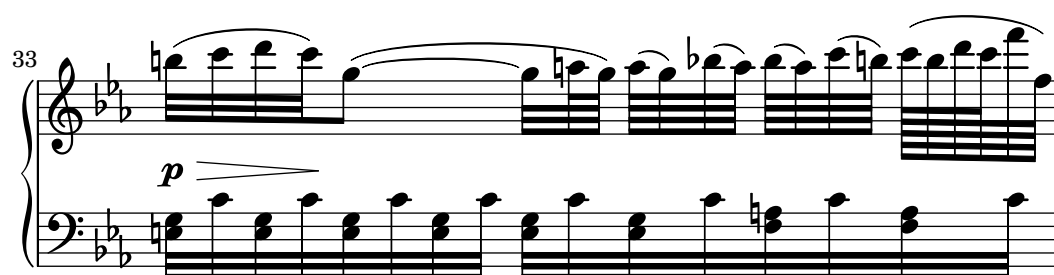
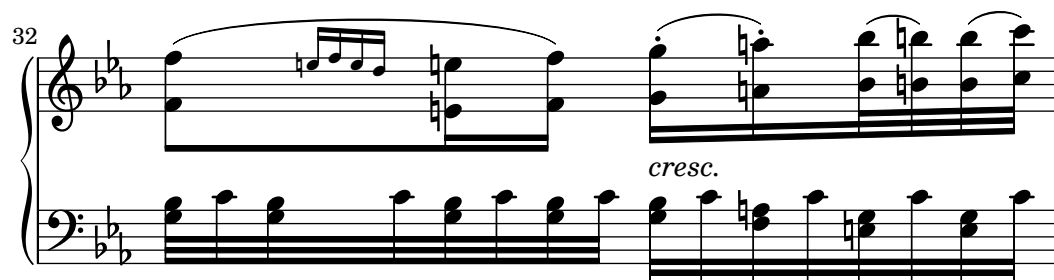
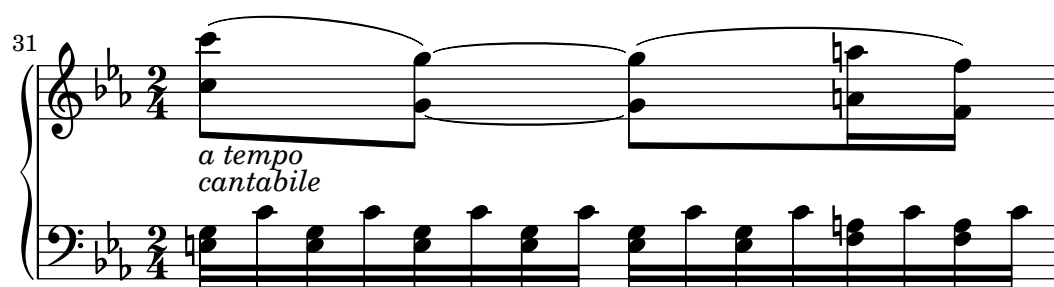
```
\improvisationOn, \improvisationOff.
```

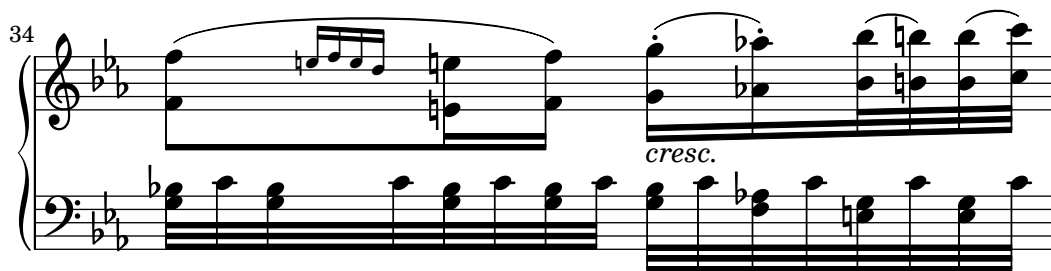
Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Pitch_squash_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RhythmicStaff” in *Referència de funcionament intern*.

1.2 Duracions





Aquesta secció tracta dels ritmes, els silencis, les duracions, les barres i els compassos.

1.2.1 Escriptura de les duracions (valors rítmics)

Duració de les notes

Les duracions es designen mitjançant nombres i punts. Les duracions s'introdueixen en relació als seus valors recíproc respecte de la rodona. Per exemple, una negra s'escriu usant un 4 (atès que és 1/4 de rodona), mentre que una blanca s'escriu amb un 2 (per ser 1/2 de rodona). Per a notes majors de la rodona s'han d'usar les instruccions `\longa` (que és una breu doble) i `\breve`. Es poden especificar duracions tan curtes com la garrapatea (amb el número 128). Es poden fer valors més curts, però sols com a notes unides per una barra.

```
\relative {
  \time 8/1
  c''\longa c\breve c1 c2
  c4 c8 c16 c32 c64 c128 c128
}
```



Aquí es poden veure les mateixes duracions amb el barrat automàtic desactivat.

```
\relative {
  \time 8/1
  \autoBeamOff
  c''\longa c\breve c1 c2
  c4 c8 c16 c32 c64 c128 c128
}
```



Es pot escriure una nota amb la duració d'una quàdruple breu mitjançant `\maxima`, però això es permet sols dins de la notació musical antiga. Per veure més detalls, consulteu Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438.

Si la duració s'omet, el seu valor serà el de la duració de la nota anterior. Per omisió, el valor de la primera nota és el d'una negra.

```
\relative { a' a a2 a a4 a a1 a }
```



Les duracions aïllades a una seqüència musical agafen l'altura de la nota o acord anterior.

```
\relative {
  \time 8/1
  c'' \longa \breve 1 2
  4 8 16 32 64 128 128
}
```



Per obtenir duracions de notes amb puntet, escriviu un punt (.) després del numero. Les notes amb doble puntet s'especifiquen escrivint dos punts, i així successivament.

```
\relative { a'4 b c4. b8 a4. b4.. c8. }
```



Certes duracions no es poden representar sols amb duracions binaries i puntets; l'única forma de representar-les és lligat dos o més notes. Per veure més detalls, consulteu [Lligadures d'unió], pàgina 54.

Per veure de quina manera es poden especificar les duracions de les síl·labes de la lletra i com alinear la lletra a les notes, consulteu Secció 2.1 [Música vocal], pàgina 264.

De forma opcional es poden espaiar les notes de forma estrictament proporcional a les seves duracions. Per veure més detalls sobre aquest ajust i altres ajustos que controlen la notació proporcional, consulteu Secció 4.5.5 [Notació proporcional], pàgina 581.

Normalment els puntets es desplacen cap amunt per evitar les línies del pentagrama, excepte en situacions de polifonia. Es poden situar els puntets manualment a sobre o a sota de les línies de la pauta; vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Instruccions predefinides

\autoBeamOn, \autoBeamOff, \dotsUp, \dotsDown, \dotsNeutral.

Fragments de codi seleccionats

Formes alternatives de la figura breu

Les figures de breu també estan disponibles amb dues línies verticals a les vores del cap en lloc d'una sola línia i la forma en estil barroc.

```
\relative c'' {
  \time 4/2
  c\breve |
  \override Staff.NoteHead.style = #'altdefault
  b\breve
  \override Staff.NoteHead.style = #'baroque
  b\breve
}
```

```
\revert Staff.NoteHead.style
a\breve
}
```



Modificar el nombre de puntets d'una nota

La quantitat de puntets d'una nota es pot modificar independentment dels puntets que s'escriuen després d'una nota.

```
\relative c' {
  c4.. a16 r2 |
  \override Dots.dot-count = #4
  c4.. a16 r2 |
  \override Dots.dot-count = #0
  c4.. a16 r2 |
  \revert Dots.dot-count
  c4.. a16 r2 |
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “breve” in *Glossari musical*, Secció “longa” in *Glossari musical*, Secció “maxima” in *Glossari musical*, Secció “note value” in *Glossari musical*, Secció “Duration names notes and rests” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Barres automàtiques], pàgina 84, [Lligadures d'unió], pàgina 54, [Pliques], pàgina 231, Secció 1.2.1 [Escriptura de les duracions (valors rítmics)], pàgina 46, Secció 1.2.2 [Escriptura dels silencis], pàgina 58, Secció 2.1 [Música vocal], pàgina 264, Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438, Secció 4.5.5 [Notació proporcional], pàgina 581.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Dots” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DotColumn” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No hi ha un límit fonamental per a les duracions dels silencis (tant per al més llarg com per al més curt), però el nombre dels glifs és limitat; sols es poden imprimir des del silenci de garrapatea (128) fins el de màxima (8 rodones).

Grups especials

Els grups especials s'obtenen a partir d'una expressió musical amb la instrucció `\tuplet`, multiplicant la rapidesa de l'expressió musical per una fracció:

```
\tuplet fracció { música }
```

El numerador de la fracció s'imprimeix a sobre o a sota de les notes, opcionalment amb una clau. El grup especial més comú és el treset, en el qual 3 notes tenen el valor que normalment tenen 2:

```
\relative {
```

```
a'2 \tuplet 3/2 { b4 4 4 }
c4 c \tuplet 3/2 { b4 a g }
}
```



Si s'estan escrivint passatges amb molts grups de valoració especial, resulta fastigós haver d'escriure una ordre `\tuplet` diferent per a cada grup. És possible especificar la duració d'un conjunt de grups directament abans de la música perquè així s'agrupin automàticament:

```
\relative {
  g'2 r8 \tuplet 3/2 8 { cis16 d e e f g g f e }
}
```



Es poden col·locar manualment les claus de treset a sobre o a sota de la pauta:

```
\relative {
  \tupletUp \tuplet 3/2 { c''8 d e }
  \tupletNeutral \tuplet 3/2 { c8 d e }
  \tupletDown \tuplet 3/2 { f,8 g a }
  \tupletNeutral \tuplet 3/2 { f8 g a }
}
```



Els grups poden niuar-se uns a dins dels altres:

```
\relative {
  \autoBeamOff
  c''4 \tuplet 5/4 { f8 e f \tuplet 3/2 { e[ f g] } } f4
}
```



La modificació dels grups especials niuats que comencen al mateix instant musical s'han de fer amb `\tweak`.

Per modificar la duració de les notes sense imprimir una de grup especial, vegeu

Instruccions predefinides

`\tupletUp`, `\tupletDown`, `\tupletNeutral`.

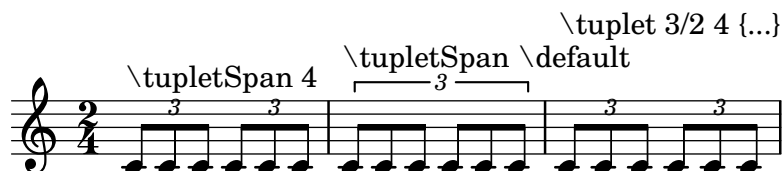
Fragments de codi seleccionats

Entering several tuplets using only one `\tuplet` command

The property `tupletSpannerDuration` sets how long each of the tuplets contained within the brackets after `\tuplet` should last. Many consecutive tuplets can then be placed within a single `\tuplet` expression, thus saving typing.

There are several ways to set `tupletSpannerDuration`. The command `\tupletSpan` sets it to a given duration, and clears it when instead of a duration `\default` is specified. Another way is to use an optional argument with `\tuplet`.

```
\relative c' {
  \time 2/4
  \tupletSpan 4
  \tuplet 3/2 { c8^"\tupletSpan 4" c c c c c }
  \tupletSpan \default
  \tuplet 3/2 { c8^"\tupletSpan \default" c c c c c }
  \tuplet 3/2 4 { c8^"\tuplet 3/2 4 {...}" c c c c c }
}
```

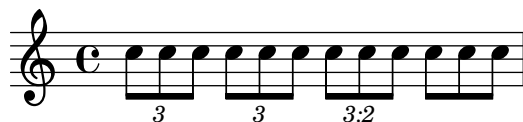


Canviar el número del grup especial

De forma predeterminada sols s'imprimeix sobre la clau de grup el numerador del grup especial, és a dir, el numerador de l'argument de l'ordre `\tuplet`.

De forma alternativa, es pot imprimir una fracció en la forma numerador:denominador del número de del grup, o eliminar el número.

```
\relative c' {
  \tuplet 3/2 { c8 c c }
  \tuplet 3/2 { c8 c c }
  \override TupletNumber.text = #tuplet-number::calc-fraction-text
  \tuplet 3/2 { c8 c c }
  \omit TupletNumber
  \tuplet 3/2 { c8 c c }
}
```



Nombres d'agrupació especial diferents o els predeterminats

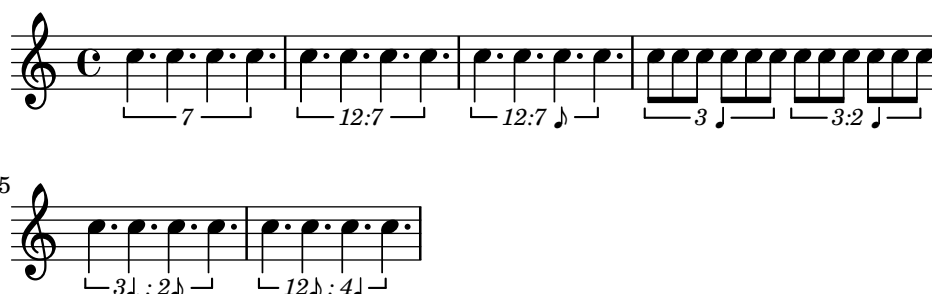
El LilyPond també proporciona funcions de format per imprimir números de grup especial diferents a la pròpia fracció, així com per afegir una figura al número o a la fracció de l'agrupació.

```
\relative c' {
  \once \override TupletNumber.text =
    #(tuplet-number::non-default-tuplet-denominator-text 7)
  \tuplet 3/2 { c4. c4. c4. c4. }
  \once \override TupletNumber.text =
    #(tuplet-number::non-default-tuplet-fraction-text 12 7)
}
```

```

\tuplet 3/2 { c4. c4. c4. c4. }
\once \override TupletNumber.text =
  #(tuplet-number::append-note-wrapper
    (tuplet-number::non-default-tuplet-fraction-text 12 7)
    (ly:make-duration 3 0))
\tuplet 3/2 { c4. c4. c4. c4. }
\once \override TupletNumber.text =
  #(tuplet-number::append-note-wrapper
    tuplet-number::calc-denominator-text
    (ly:make-duration 2 0))
\tuplet 3/2 { c8 c8 c8 c8 c8 c8 }
\once \override TupletNumber.text =
  #(tuplet-number::append-note-wrapper
    tuplet-number::calc-fraction-text
    (ly:make-duration 2 0))
\tuplet 3/2 { c8 c8 c8 c8 c8 c8 }
\once \override TupletNumber.text =
  #(tuplet-number::fraction-with-notes
    (ly:make-duration 2 1) (ly:make-duration 3 0))
\tuplet 3/2 { c4. c4. c4. c4. }
\once \override TupletNumber.text =
  #(tuplet-number::non-default-fraction-with-notes 12
    (ly:make-duration 3 0) 4 (ly:make-duration 2 0))
\tuplet 3/2 { c4. c4. c4. c4. }
}

```



Control de la visibilitat dels corxets de grup especial

El comportament predeterminat de la visibilitat dels corxets de grup de valoració especial és imprimir el corxet a no ser que hi hagi una barra de la mateixa longitud que el grup especial. Per controlar la visibilitat dels corxets de grup, establiu la propietat 'bracket-visibility a #t (sempre imprimir el corxet). #f (no imprimir-lo mai) o #'if-no-beam (imprimir el corxet sols si no hi ha barra).

```

music = \relative c' {
  \tuplet 3/2 { c16[ d e ] f8]
  \tuplet 3/2 { c8 d e }
  \tuplet 3/2 { c4 d e }
}

\new Voice {
  \relative c' {
    \override Score.TextMark.non-musical = ##f
    \textMark "default" \music
  }
}

```



```

\override TupletBracket.bracket-visibility = #'if-no-beam
\textMark \markup \typewriter "'if-no-beam" \music
\override TupletBracket.bracket-visibility = ##t
\textMark \markup \typewriter "#t" \music
\override TupletBracket.bracket-visibility = ##f
\textMark \markup \typewriter "#f" \music
\omit TupletBracket
\textMark \markup \typewriter "omit" \music
}
}

```

default

2 'if-no-beam

3 #t

4 #f

5 omit

Permetre salts de línia dins de grups especials amb barra

Aquest exemple artificial mostra com es poden permetre tant els salts de línia manuals com els automàtics dins d'un grup de valoració especial unit per una barra. Observeu que aquests grups sincopats s'han de barrar manualment.

```

\layout {
  \context {
    \Voice
    % Permit line breaks within tuplets
    \remove "Forbid_line_break_engraver"
    % Allow beams to be broken at line breaks
    \override Beam.breakable = ##t
  }
}
\relative c'' {
  a8
  \repeat unfold 5 { \tuplet 3/2 { c[ b a] } }
  % Insert a manual line break within a tuplet

```

```
\tuplet 3/2 { c[ b \bar "" \break a] }
\repeat unfold 5 { \tuplet 3/2 { c[ b a] } }
c8
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “triplet” in *Glossari musical*, Secció “tuplet” in *Glossari musical*, Secció “polymetric” in *Glossari musical*.

Manual de aprenentatge: Secció “Mètodes d’ajustament” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Gestió del temps], pàgina 122, [Escalat de les duracions], pàgina 53, Secció 5.3.4 [L’ordre \tweak], pàgina 619, [Notació polimètrica], pàgina 77.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TupletBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TupletNumber” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TimeScaledMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Escalat de les duracions

La duració de les figures, silencis o acords es pot multiplicar per un factor N/M afegint $*N/M$ (o $*N$ si M és 1) a la duració. Això no afectarà a l’aparença de les notes o silencis que es produeixen, però la duració alterada s’usarà per calcular la posició dins del compàs i per establir la duració en la sortida MIDI. Els factors de multiplicació es poden combinar en la forma $*L*M/N$. Els factors són part de la duració: si no especifiquem una duració per a les notes següents, la duració per omissió que s’agafa de la nota anterior inclourà qualsevol factor d’escala que s’hagi aplicat.

Al següent exemple les tres primeres notes duren exactament dues parts, però no s’imprimeix cap clau de treset.

```
\relative {
  \time 2/4
  % Altera les duracions a tresets
  a'4*2/3 gis a
  % Duracions normals
  a4 a
  % Duplica la duració de l'acord
  <a d>4*2
  % Duració de negra, sembla de corxera
  b16*4 c4
}
```



La duració dels silencis espaiadors també es pot modificar mitjançant un multiplicador. Això és útil per saltar molts compassos, com per exemple `s1*23`.

De la mateixa forma, es poden comprimir per una fracció trossos de música més llargs, com si cada nota, acord o silenci tingués la fracció com a multiplicador.. Això deixarà intacte l'aparença de la *música*, però la duració interna de les notes es multiplicarà per la fracció *numerador/denominador*. Vet aquí un exemple que mostra com es pot comprimir i expandir la música:

```
\relative {
  \time 2/4
  % Duracions normals
  <c' a>4 c8 a
  % Escala la música per *2/3
  \scaleDurations 2/3 {
    <c a f>4. c8 a f
  }
  % Escala la música per *2
  \scaleDurations 2/1 {
    <c' a>4 c8 b
  }
}
```



Una aplicació d'aquesta ordre es troba a la notació polimètrica, vegeu [Notació polimètrica], pàgina 77.

Vegeu també

Referència de la notació: [Grups especials], pàgina 48, [Silencis invisibles], pàgina 60, [Notació polimètrica], pàgina 77.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

El càlcul de la posició dins d'un compàs ha de tenir en compte tots els factors d'escalat que s'han aplicat a les notes dins d'aquest compàs, i qualsevol arrossegament fraccionat des dels compassos anteriors. Aquest càlcul s'efectua utilitzant nombres racionals. Si un numerador o denominador intermedi en aquest procés de càlcul sobrepassa la quantitat de 2^{30} , la execució i el gravat es detindran a aquest punt sense indicar cap error.

Lligadures d'unió

Un lligadura d'unió connecta dues notes adjacents de la mateixa altura. La lligadura de fet estén la longitud d'una nota.

Nota: No s'han de confondre's les lligadures d'unió amb les *lligadures d'expressió*, que indiquen articulació, ni amb les *lligadures de fraseig*, que indiquen el fraseig musical. Una lligadura d'unió és tan sols na manera d'estendre la duració d'una nota, quelcom semblant al que fa el puntet.

S'introdueix una lligadura d'unió escrivint el símbol de la titlla corba (~) després de la primera de cada parella de notes que es volen unir. Això indica que la nota s'uneix a la següent, que ha de tenir la mateixa altura.

```
{ a'2~ 4~ 16 r r8 }
```



Les lligadures d'unió poden fer ús de la interpretació 'última altura explícita' per a les duracions aïllades:

```
{ a'2~ 4~ 16 r r8 }
```



Es fan servir lligadures d'unió o bé quan la nota travessa la barra de compàs o bé quan no es poden usar puntets per denotar el ritme. També s'han d'usar lligadures quan les notes travessen subdivisions del compàs de major duració:

```
\relative {
  r8^"sí" c'~ 2 r4 |
  r8^"no" c2~ 8 r4
}
```



Si ens calen lligar moltes notes a través de les línies divisòries, ens podria resultar més fàcil utilitzar la divisió automàtica de les notes, vegeu [Divisió automàtica de les notes], pàgina 80. Aquest mecanisme divideix automàticament les notes llargues i les lliga a través de les barres de compàs.

Quan s'aplica una lligadura d'unió a un acord, es connecten tots els caps de les notes les altures de les quals coincideixen. Si no coincideix cap parell de caps, no es crea cap lligadura. Els acords es poden lligar parcialment col·locant les lligadures dins de l'acord.

```
\relative c' {
  <c e g>2~ 2 |
  <c e g>4~ <c e g c>
  <c~ e g~ b> <c e g b> |
}
```



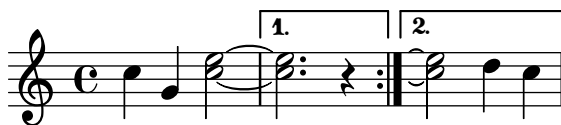
Quan la segona vegada d'una repetició comença amb una nota lligada, cal especificar la lligadura repetida com segueix:

```
\relative {
  \repeat volta 2 { c'' g <c e>2~ }
```

```

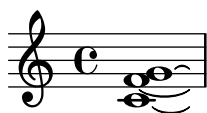
\alternative {
  % Primera alternativa: la nota següent es lliga normalment
  { <c e>2. r4 }
  % Segona alternativa: la nota següent té una lligadura repetida
  { <c e>2\repeatTie d4 c }
}
}

```



Les lligadures *L.v.* (*laissez vibrer*, deixar vibrar) indiquen que les notes no es poden apagar al final. S'usen en la notació per a piano, arpa i altres instruments de corda i percussió. Es poden introduir de la manera següent:

```
<c' f' g'>1\laissezVibrer
```



És possible fer manualment que les lligadures d'unió es corbin cap amunt o cap avall; vegeu Secció “Direcció i posició” in *Referència de la notació*.

Es pot fer que les lligadures d'expressió siguin discontinües, puntejades o un combinació de contínues i discontinües.

```

\relative c' {
  \tieDotted
  c2~ 2
  \tieDashed
  c2~ 2
  \tieHalfDashed
  c2~ 2
  \tieHalfSolid
  c2~ 2
  \tieSolid
  c2~ 2
}

```



Es poden especificar patrons de discontinuïtat personalitzats:

```

\relative c' {
  \tieDashPattern #0.3 #0.75
  c2~ 2
  \tieDashPattern #0.7 #1.5
  c2~ 2
  \tieSolid
  c2~ 2
}

```

}



Les definicions de patrons de discontinuïtat per a les lligadures d'unió tenen la mateixa estructura que les definicions de patrons de discontinuïtat per a les lligadures d'expressió. Per veure més informació sobre els patrons de discontinuïtat complexos, consulteu els fragments de codi sota [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Sobreescriuiu les propietats de disposició *whiteout* i *layer* dels objectes que poden causar una discontinuïtat en les lligadures d'unió.

```
\relative {
  \override Tie.layer = #-2
  \override Staff.TimeSignature.layer = #-1
  \override Staff.KeySignature.layer = #-1
  \override Staff.TimeSignature.whiteout = ##t
  \override Staff.KeySignature.whiteout = ##t
  b'2 b~
  \time 3/4
  \key a \major
  b r4
}
```



Instruccions predefinides

\tieUp, \tieDown, \tieNeutral, \tieDotted, \tieDashed, \tieDashPattern,
\tieHalfDashed, \tieHalfSolid, \tieSolid.

Fragments de codi seleccionats

Ús de les lligadures als arpegis

Algunes vegades s'usen lligadures d'unió per escriure els arpegis. En aquest cas, les dues notes lligades no han de ser consecutives. Això es pot aconseguir establint la propietat *tieWaitForNote* al valor *#t*. La mateixa funcionalitat és d'utilitat, per exemple, per lligar un tremol a un acord, però en principi també es pot usar per a notes normals consecutives. 1

```
\relative c' {
  \set tieWaitForNote = ##t
  \grace { c16[ ~ e ~ g] ~ } <c, e g>2
  \repeat tremolo 8 { c32 ~ c' ~ } <c c,>1
  e8 ~ c ~ a ~ f ~ <e' c a f>2
  \tieUp
  c8 ~ a
  \tieDown
  \tieDotted
  g8 ~ c g2
}
```



Gravat manual de les lligadures

Es poden gravar a mà les lligadures modificant la propietat `tie-configuration` de l'objecte `TieColumn`. El primer nombre indica la distància a partir de la tercera línia del pentagrama en espais de pentagrama, i el segon nombre indica la direcció (1 = cap amunt, -1 = cap avall).

```
\relative c' {
  <c e g>2~ <c e g>
  \override TieColumn.tie-configuration =
    #'((0.0 . 1) (-2.0 . 1) (-4.0 . 1))
  <c e g>2~ <c e g>
  \override TieColumn.tie-configuration =
    #'((0 . 1) (-2 . 1) (-4 . 1))
  <c e g>2~ <c e g>
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “tie” in *Glossari musical*, Secció “laissez vibrer” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures d'expressió], pàgina 134, [Divisió automàtica de les notes], pàgina 80.

Fragments de codi: Secció “slurs” in *Fragments de codi*, Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “LaissezVibrerTie” in *Referència de funcionament intern*, Secció “LaissezVibrerTieColumn” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TieColumn” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Tie” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Un canvi de pentagrama quan hi ha una lligadura activa no produirà una lligadura inclinada.

Els canvis de clau o d'octava durant una lligadura d'unió no estan ben definits realment. En aquests casos pot ser preferible una lligadura d'expressió.

1.2.2 Escriptura dels silencis

Els silencis s'escriuen com a part de la música dins de les expressions musicals.

Silencis

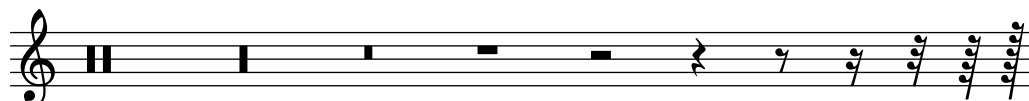
Els silencis s'introdueixen com a notes amb el nom `r`. Les duracions majors que la rodona utilitzen les instruccions predefinides que es mostren aquí:

```
\new Staff {
  % Aquestes dues línies sols son per embellir aquest exemple
  \time 16/1
  \omit Staff.TimeSignature
```

```

% Imprimeix un silenci de maxima, igual a quatre breves
r\maxima
% Imprimeix un silenci de longa, igual a dos breves
r\longa
% Imprimeix un silenci de breve
r\breve
r1 r2 r4 r8 r16 r32 r64 r128
}

```



Els silencis d'un compàs, centrats en mig del compàs, s'han de fer amb silencis multicompass. Es poden usar per un sol compàs així com per a molts compassos, i s'estudien a [Silencis de compas complet], pàgina 62.

Per especificar explícitament la posició vertical d'un silenci, escriviu una nota seguida de `\rest`. Es col·locarà un silenci en la posició en la qual hauria d'aparèixer la nota. Això possibilita l'aplicació manual precisa de format a la música polifònica, ja que el gravador automàtic de col·lisions de silencis no mou aquests silencis.

```
\relative { a'4\rest d4\rest }
```



Fragments de codi seleccionats

Estils de silencis

Els silencis es poden imprimir en diferents estils.

```

\new Staff \relative c {
  \omit Score.TimeSignature
  \cadenzaOn

  \override Staff.Rest.style = #'mensural
  r\maxima^\markup \typewriter { mensural }
  r\longa r\breve r1 r2 r4 r8 r16 s32 s64 s128 s128
  \bar ""
  \break

  \override Staff.Rest.style = #'neomensural
  r\maxima^\markup \typewriter { neomensural }
  r\longa r\breve r1 r2 r4 r8 r16 s32 s64 s128 s128
  \bar ""
  \break

  \override Staff.Rest.style = #'classical
  r\maxima^\markup \typewriter { classical }
  r\longa r\breve r1 r2 r4 r8 r16 r32 r64 r128 s128
  \bar ""
  \break

```

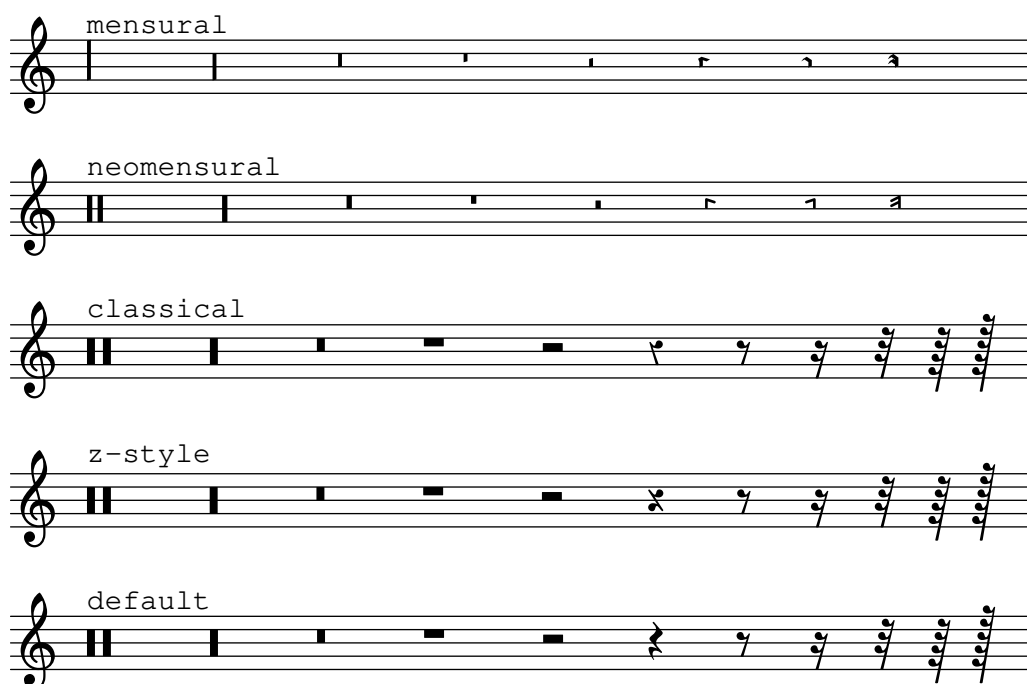


```

\override Staff.Rest.style = #'z
r\maxima^\markup \typewriter { z-style }
r\longa r\breve r1 r2 r4 r8 r16 r32 r64 r128 s128
\bar ""
\break

\override Staff.Rest.style = #'default
r\maxima^\markup \typewriter { default }
r\longa r\breve r1 r2 r4 r8 r16 r32 r64 r128 s128
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “breve” in *Glossari musical*, Secció “longa” in *Glossari musical*, Secció “maxima” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Silencis de compas complet], pàgina 62.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Rest” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No hi ha un límit fonamental respecte de les duracions dels silencis (tant per al més curt com per al més llarg), però el nombre de glifs és limitat: hi ha silencis des de la garrapatea (128) fins la màxima (8 rodones).

Silencis invisibles

Un silenci invisible (també conegut com ‘skip’ o desplaçament) es pot introduir com una nota amb el nom s:

```

\relative c' {
  c4 c s c |
  s2 c |
}

```

}



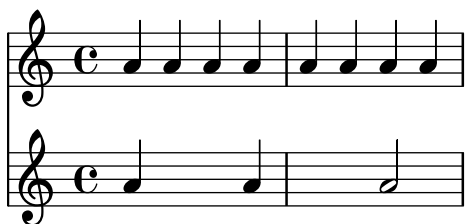
Els silencis de separació sols estan disponible en el mode de notes i en el mode d'acords. En altres situacions, per exemple, quan s'introdueix la lletra, s'usa l'ordre `\skip` per produir un desplaçament d'una certa magnitud temporal. `\skip` requereix una duració explícita, però s'ignora si les síl·labes de la lletra agafen les seves duracions de les notes d'una melodia associada, a través de `\addlyrics` o de `\lyricsto`.

```
<<
{
  a'2 \skip2 a'2 a'2
}
\new Lyrics {
  \lyricmode {
    foo2 \skip 1 bla2
  }
}
>>
```



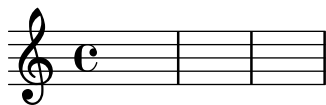
Atès que `\skip` es una ordre, no afecta a les duracions per omisió de les notes següents, a diferència de `s`.

```
<<
{
  \repeat unfold 8 { a'4 }
}
{
  a'4 \skip 2 a' |
  s2 a'
}
>>
```



Un silenci de separació produeix implícitament contextos `Staff` i `Voice` si no hi ha cap, igual que les notes i els silencis normals:

```
{ s1 s s }
```



`\skip` tan sols desplaça un temps musical; no produeix cap sortida, de cap classe.

`% Això és entrada vàlida, però no fa res`

`{ \skip 1 \skip1 \skip 1 }`

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: [Notes ocultes], pàgina 228, Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “SkipMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Silencis de compas complet

Els silencis d’un o més compassos complets s’introdueixen com a notes amb el nom R en majúscula:

`% Compassos de silencis contrets a un compàs únic`

`\compressMMRests {`

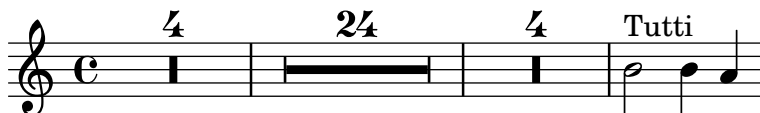
`R1*4`

`R1*24`

`R1*4`

`b'2~"Tutti" b'4 a'4`

`}`



La duració dels silencis de compàs complet és idèntica a la notació de la duració que s’usa per a les notes. La duració d’un silenci multicompass ha de ser sempre un nombre enter de compassos, per la qual cosa freqüentment s’han d’utilitzar puntets o fraccions:

`\compressMMRests {`

`\time 2/4`

`R1 | R2 |`

`\time 3/4`

`R2. | R2.*2 |`

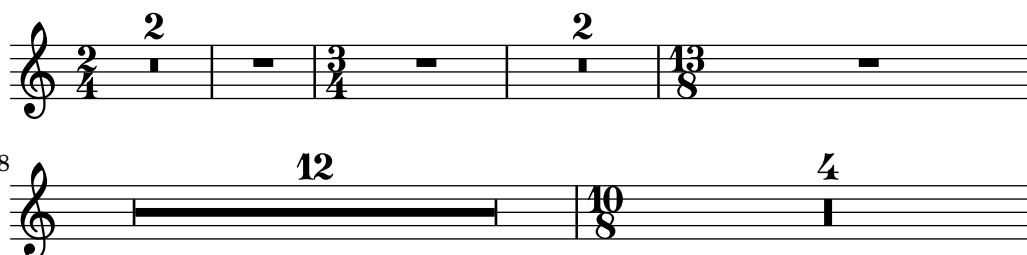
`\time 13/8`

`R1*13/8 | R1*13/8*12 |`

`\time 10/8`

`R4*5*4 |`

`}`



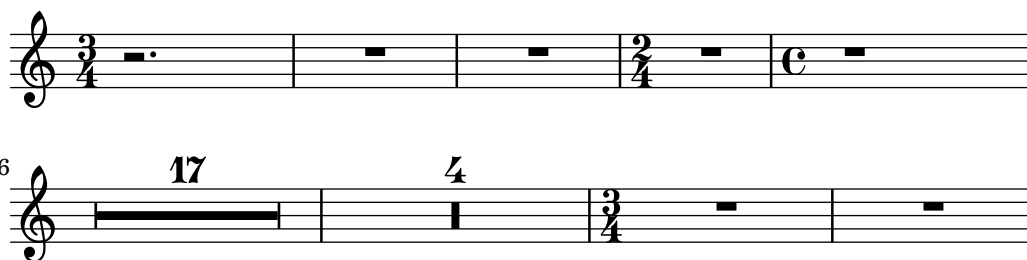
Un silenci d'un compàs complet s'imprimeix com un silenci de rodona o de breve, centrat en el compàs, segons el tipus de compàs vigent.

```
\time 4/4
R1 |
\time 6/4
R1*3/2 |
\time 8/4
R1*2 |
```



De forma predeterminada un silenci multicompass s'expandeix en la partitura impresa per mostrar explícitament tots els compassos de silenci. De forma alternativa, un silenci multicompass es pot presentar com un sol compàs que conté un símbol de silenci multicompass, amb el nombre de compassos imprès sobre el compàs:

```
% Default behavior
\time 3/4 r2. | R2.*2 |
\time 2/4 R2 |
\time 4/4
% Rest measures contracted to single measure
\compressMMRests {
  r1 | R1*17 | R1*4 |
}
% Rest measures expanded again
\time 3/4
R2.*2 |
```



Es poden afegir elements de marcatge als silencis multicompass.

```
\compressMMRests {
  \time 3/4
  R2.*10~\markup { \italic "ad lib." }
}
```



Quan un silenci multicompass segueix immediatament a l'establiment d'un compàs parcial amb `\partial`, és possible que no es mostrin els advertiments corresponents de comprovació de compàs.

Instruccions predefinides

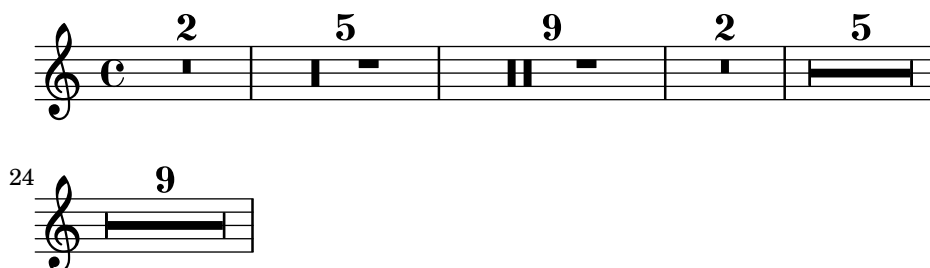
`\textLengthOn`, `\textLengthOff`, `\compressMMRests`.

Fragments de codi seleccionats

Canviar la forma dels silencis multicompass

Si hi ha deu compassos de silenci o menys, s'imprimeix en el pentagrama una sèrie de silencis de breu i longa (coneguts en alemany com “Kirchenpausen”, «silencis eclesiàstics»); en cas contrari es mostra una barra normal. Aquest nombre predeterminat de deu es pot canviar sobreescrivint la propietat `expand-limit`:

```
\relative c' {
  \compressMMRests {
    R1*2 | R1*5 | R1*9
    \override MultiMeasureRest.expand-limit = #3
    R1*2 | R1*5 | R1*9
  }
}
```



Posicionar els silencis multicompass

A diferència dels silencis normals, no existeix una ordre predefinida per modificar la posició predeterminada d'un símbol de silenci multicompass sobre el pentagrama, adjuntant-lo a una nota, independentment de quin sigui la seva forma. No obstant, en la música polifònica els silencis multicompass de les veus de numeració parell i imparell estan separats verticalment. La col·locació dels silencis multicompass es pot controlar com es ve a continuació:

```
\relative c' {
  % Multi-measure rests by default are set under the fourth line
  R1
  % They can be moved using an override
  \override MultiMeasureRest.staff-position = #-2
  R1
  \override MultiMeasureRest.staff-position = #0
  R1
  \override MultiMeasureRest.staff-position = #2
  R1
  \override MultiMeasureRest.staff-position = #3
  R1
  \override MultiMeasureRest.staff-position = #6
  R1
  \revert MultiMeasureRest.staff-position
  \break

  % In two Voices, odd-numbered voices are under the top line
```

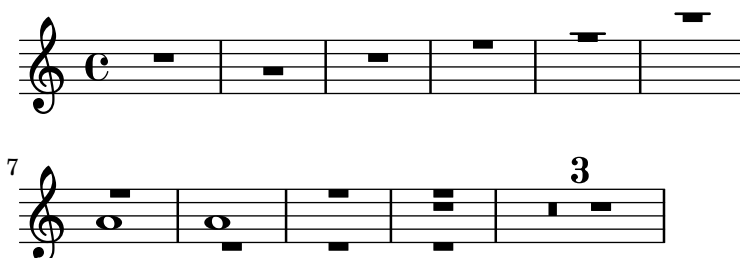
```

<< { R1 } \\ { a1 } >>
% Even-numbered voices are under the bottom line
<< { a1 } \\ { R1 } >>
% Multi-measure rests in both voices remain separate
<< { R1 } \\ { R1 } >>

% Separating multi-measure rests in more than two voices
% requires an override
<< { R1 } \\ { R1 } \\
  \once \override MultiMeasureRest.staff-position = #0
  { R1 }
>>

% Using compressed bars in multiple voices requires another override
% in all voices to avoid multiple instances being printed
\compressMMRests
<<
  \revert MultiMeasureRest.direction
  { R1*3 }
  \\
  \revert MultiMeasureRest.direction
  { R1*3 }
>>
}

```



Marcatge de silencis multicompass

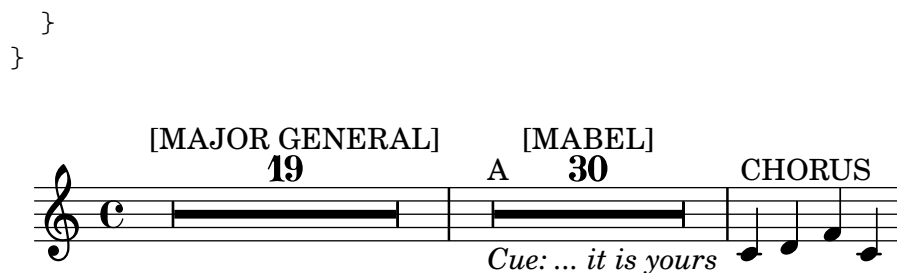
Els elements de marcatge aplicats a un silenci multicompass se centren a sobre o a sota del silenci. Els elements de marcatge extensos que s'adjunten a silencis multicompass no produeixen l'expansió del compass. Per expandir un silenci multicompass de forma que càpiga tot el marcatge, utilitzeu un acord buit amb un marcatge aplicat abans del silenci multicompass.

El text aplicat a un silenci separador d'aquesta forma s'alinea per l'esquerra a la posició en la qual la nota estaria situada dins del compass, però si la longitud del compass està determinada per la longitud del text, el text apareixerà centrat.

```

\relative c' {
  \compressMMRests {
    \textLengthOn
    <>^\markup { [MAJOR GENERAL] }
    R1*19
    <>_\markup { \italic { Cue: ... it is yours } }
    <>^\markup { A }
    R1*30^\markup { [MABEL] }
    \textLengthOff
    c4^\markup { CHORUS } d f c
  }
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “multi-measure rest” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 1.2 [Duracions], pàgina 45, Secció 1.8 [Text], pàgina 238, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, [Scripts de text], pàgina 239.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “MultiMeasureRest” in *Referència de funcionament intern*, Secció “MultiMeasureRestNumber” in *Referència de funcionament intern*, Secció “MultiMeasureRestScript” in *Referència de funcionament intern*, Secció “MultiMeasureRestText” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

En les digitacions a sobre silencis multicompass (per exemple, R1*10-4), la xifra de la digitació pot xocar amb el número del compàs.

No hi ha cap manera de condensar automàticament molts silencis en un sols silenci multicompass.

Els silencis multicompass no estan involucrats en les col·lisions de silencis.

1.2.3 Impressió de les duracions

Indicació de compàs

La indicació de compàs s'estableix como segueix:

```
\time 2/4 c''2
\time 3/4 c''2.
```



Se estudien els canvis d'indicació de compàs al mig d'un compàs a [Anacrusis], pàgina 74.

La indicació de compàs s'imprimeix al començament d'una peça i sempre que hi hagi un canvi de compàs. Si es produeix un canvi al final d'una línia, s'imprimeix una indicació d'advertiment a aquest lloc. Es pot modificar aquest comportament predeterminat, vegeu Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638.

```
\relative c'' {
  \time 2/4
  c2 c
  \break
  c c
  \break
  \time 4/4
  c c c c
```

}



El símbol de compàs que s'usa 2/2 i 4/4 es pot canviar a un estil numèric:

```
\relative c'' {
  % Estil predeterminat
  \time 4/4 c1
  \time 2/2 c1
  % Canvia a estil numèric
  \numericTimeSignature
  \time 4/4 c1
  \time 2/2 c1
  % Torna al estil predeterminat
  \defaultTimeSignature
  \time 4/4 c1
  \time 2/2 c1
}
```



Les indicacions de compàs de la música mensural s'estudien a [Indicacions de compàs de la música mensural], pàgina 444.

A més d'ajustar la indicació de compàs que s'imprimeix, l'ordre `\time` estableix els valors de les propietats basades en el tipus de compàs `baseMoment`, `beatStructure` i `beamExceptions`. Els valors predefinitos d'aquestes propietats estan a `scm/time-signature-settings.scm`.

El valor predeterminat de `beatStructure` pot sobreescriure's dins de la pròpia ordre `\time` escrivint-lo com a primer argument opcional:

```
\score {
  \new Staff {
    \relative {
      \time 2,2,3 7/8
      \repeat unfold 7 { c'8 } |
      \time 3,2,2 7/8
      \repeat unfold 7 { c8 } |
    }
  }
}
```




De forma alternativa, els valors predeterminats de totes aquestes variables basades en la indicació de compàs, incloses `baseMoment` i `beamExceptions`, es poden establir totes a l'hora. Els valors es poden fixar independentment per a diversos tipus de compàs diferents. Els nous valors tenen efecte quan s'executa una ordre `\time` posterior amb el mateix valor del tipus de compàs:

```
\score {
  \new Staff {
    \relative c' {
      \overrideTimeSignatureSettings
        4/4      % timeSignatureFraction
        1/4      % baseMomentFraction
        3,1      % beatStructure
        #'()     % beamExceptions
      \time 4/4
      \repeat unfold 8 { c8 } |
    }
  }
}
```



`\overrideTimeSignatureSettings` pren quatre arguments:

1. *timeSignatureFraction*, una fracció que descriu el tipus de compàs al que s'apliquen aquests valors.
2. *baseMomentFraction*, una fracció que conté el numerador i denominador de la unitat de mesura bàsica d'aquest tipus de compàs.
3. *beatStructure*, una llista d'Scheme que indica l'estructura de les pulsacions del compàs, en unitats del moment base.
4. *beamExceptions*, una llista-A que conté qualssevol regles de barrat per al tipus de compàs que vagin més enllà d'acabar de cada pulsació, com es descriu a [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87.

Els valors modificats de les propietats predeterminades del tipus de compàs es poden restaurar als valors originals:

```
\score{
  \relative {
    \repeat unfold 8 { c'8 } |
    \overrideTimeSignatureSettings
      4/4      % timeSignatureFraction
      1/4      % baseMomentFraction
      3,1      % beatStructure
      #'()     % beamExceptions
    \time 4/4
    \repeat unfold 8 { c8 } |
    \revertTimeSignatureSettings 4/4
  }
```

```

\time 4/4
\repeat unfold 8 { c8 } |
}
}

```



Es poden establir diferents valors de les propietats predeterminades del tipus de compàs per als diferents pentagrames movent el `Timing_translator` i el `Default_bar_line_engraver` del context `Score` al context `Staff`.

```

\score {
  \new StaffGroup <<
    \new Staff {
      \overrideTimeSignatureSettings
        4/4          % timeSignatureFraction
        1/4          % baseMomentFraction
        3,1          % beatStructure
        #'()         % beamExceptions
      \time 4/4
      \repeat unfold 8 {c''8}
    }
    \new Staff {
      \overrideTimeSignatureSettings
        4/4          % timeSignatureFraction
        1/4          % baseMomentFraction
        1,3          % beatStructure
        #'()         % beamExceptions
      \time 4/4
      \repeat unfold 8 {c''8}
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \remove Timing_translator
    }
    \context {
      \Staff
      \consists Timing_translator
    }
  }
}

```



Un altre mètode per a canviar aquestes variables relacionades amb el tipus de compàs, que impedeix la reimpressió de la indicació de compàs en el moment del canvi, es mostra a [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87.

Instruccions predefinides

`\numericTimeSignature`, `\defaultTimeSignature`.

Fragments de codi seleccionats

Indicació de compàs imprimint sols el numerador (en lloc de la fracció)

A vegades, la indicació de compàs no ha d'imprimir la fracció completa (per exemple 7/4), sinó sols el numerador (7 en aquest cas). Això es pot fer fàcilment utilitzant `\override Staff.TimeSignature.style = #'single-digit` per canviar l'estil permanentment. Usant `\revert Staff.TimeSignature.style`, es pot revertir el canvi. Per aplicar l'estil d'un dígit únic a una sola indicació de compàs, utilitzeu l'ordre `\override` i anteposeu l'ordre `\once`.

```
\relative c' {
  \time 3/4
  c4 c c
  % Change the style permanently
  \override Staff.TimeSignature.style = #'single-digit
  \time 2/4
  c4 c
  \time 3/4
  c4 c c
  % Revert to default style:
  \revert Staff.TimeSignature.style
  \time 2/4
  c4 c
  % single-digit style only for the next time signature
  \once \override Staff.TimeSignature.style = #'single-digit
  \time 5/4
  c4 c c c c
  \time 2/4
  c4 c
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “time signature” in *Glossari musical*

Referència de la notació: [Indicacions de compàs de la música mensural], pàgina 444, [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87, [Gestió del temps], pàgina 122.

Fitxers instal·lats `scm/time-signature-settings.scm`.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TimeSignature” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Timing_translator” in *Referència de funcionament intern*.

Indicacions metronòmiques

És molt senzill escriure una indicació metronòmica bàsica:

```
\relative {
  \tempo 4 = 120
  c'2 d
  e4. d8 c2
}
```



També es poden imprimir indicacions metronòmiques com un interval entre dos números:

```
\relative {
  \tempo 4 = 40 - 46
  c'4. e8 a4 g
  b,2 d4 r
}
```



Es poden usar indicacions de tempo amb text:

```
\relative {
  \tempo "Allegretto"
  c''4 e d c
  b4. a16 b c4 r4
}
```



La combinació d'una indicació metronòmica i un text fa que la marca de metrònom es tanqui entre parèntesis automàticament:

```
\relative {
  \tempo "Allegro" 4 = 160
  g'4 c d e
  d4 b g2
}
```



En general, el text pot ser qualsevol objecte de marcatge:

```
\relative {
```

```
\tempo \markup { \italic Faster } 4 = 132
a'8-. r8 b-. r gis-. r a-. r
}
```



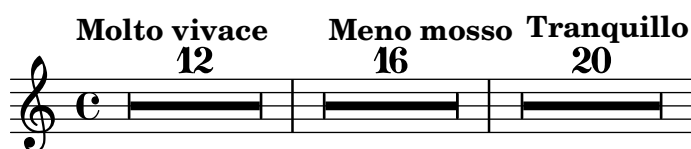
Es pot escriure una indicació metronòmica entre parèntesis sense cap indicació textual, escrivint una cadena buida a l'entrada:

```
\relative {
  \tempo "" 8 = 96
  d''4 g e c
}
```



A una partícula d'un instrument amb períodes de silenci llargs, en ocasions es succeeixen molt a prop diferents indicacions de tempo. L'ordre `\markLengthOn` aporta un espai horitzontal addicional per evitar que les indicacions de temps se superposin, i `\markLengthOff` restableix el comportament predeterminat d'ignorar les indicacions de tempo per a l'espaiat horitzontal.

```
\compressMMRests {
  \markLengthOn
  \tempo "Molto vivace"
  R1*12
  \tempo "Meno mosso"
  R1*16
  \markLengthOff
  \tempo "Tranquillo"
  R1*20
}
```



Fragments de codi seleccionats

Impressió d'indicacions de metrònom i lletres d'assaig a sota del pentagrama

De forma predeterminada, les indicacions de metrònom i les lletres d'assaig s'imprimeixen a sobre del pentagrama. Per col·locar-les a sota del pentagrama, simplement ajustem adequadament la propietat `direction` de `MetronomeMark` o de `RehearsalMark`.

```
\layout {
  indent = 0
  ragged-right = ##f
}
```

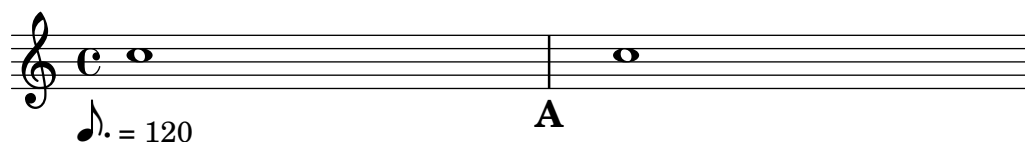
```

}

{
  % Metronome marks below the staff
  \override Score.MetronomeMark.direction = #DOWN
  \tempo 8. = 120
  c''1

  % Rehearsal marks below the staff
  \override Score.RehearsalMark.direction = #DOWN
  \mark \default
  c''1
}

```



Canviar el tempo sense indicació metronòmica

Per canviar el tempo a la sortida MIDI sense imprimir res, fem invisible la indicació metronòmica:

```

\score {
  \new Staff \relative c' {
    \tempo 4 = 160
    c4 e g b
    c4 b d c
    \set Score.tempoHideNote = ##t
    \tempo 4 = 96
    d,4 fis a cis
    d4 cis e d
  }
  \layout { }
  \midi { }
}

```



Crear indicacions metronòmiques en mode de marcatge

Es poden crear indicacions metronòmiques noves en mode de marcatge, però no canvien el tempo en la sortida MIDI.

```

\relative c' {
  \tempo \markup {
    \concat {
      (
        \smaller \general-align #Y #DOWN \note {16.} #1
        " = "
        \smaller \general-align #Y #DOWN \note {8} #1
      )
    }
  }
}

```

```

      }
    }
  c1
  c4 c' c,2
}

```



Para veure més detalls, consulteu Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “metronome” in *Glossari musical*, Secció “metronomic indication” in *Glossari musical*, Secció “tempo indication” in *Glossari musical*, Secció “metronome mark” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció 3.5 [Creació de sortida MIDI], pàgina 524.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern:: Secció “MetronomeMark” in *Referència de funcionament intern*.

Anacrusis

Els compassos parcials com les *anacrusis* o parts *en començar* s’escriuen usant l’ordre `\partial`:

```
\partial duración
```

Quan s’usa `\partial` al principi de la partitura, *duració* és el temps d’anacrusis, la longitud de la música que precedeix al primer compàs.

```

\relative {
  \time 3/4
  \partial 4.
  r4 e'8 | a4 c8 b c4 |
}

```



Quan s’usa `\partial` després del començament de la partitura, *duració* és la longitud *restant* del compàs actual. No crea un nou compàs amb numeració.

```

\relative {
  \set Score.barNumberVisibility = #all-bar-numbers-visible
  \override Score.BarNumber.break-visibility =
    #end-of-line-invisible
  \time 9/8
  d''4.~ 4 d8 d( c) b | c4.~ 4. \bar "||"
  \time 12/8
  \partial 4.
  c8( d) e | f2.~ 4 f8 a,( c) f |
}

```



L'ordre `\partial` és *necessària* quan canvia la indicació de compàs en mig d'un compàs, però també pot usar-se sol.

```
\relative {
  \set Score.barNumberVisibility = #all-bar-numbers-visible
  \override Score.BarNumber.break-visibility =
    #end-of-line-invisible
  \time 6/8
  \partial 8
  e'8 | a4 c8 b[ c b] |
  \partial 4
  r8 e,8 | a4 \bar "||"
  \partial 4
  r8 e8 | a4
  c8 b[ c b] |
}
```



L'ordre `\partial` fixa la propietat `Timing.measurePosition`, que és un nombre racional que indica quant temps ha transcorregut dins del compàs actual.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “anacrusis” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Notes d'adorn], pàgina 116.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Timing-translator” in *Referència de funcionament intern*.

Música sense compassos

En la música mesurada s'insereixen línies divisòries i es calculen els números de compàs automàticament. A la música sense metre (és a dir, cadències) això no és desitjable i es pot ‘desactivar’ usant l'ordre `\cadenzaOn`, per després ‘reactivar-lo’ en el lloc adequat usant `\cadenzaOff`.

```
\relative c' ' {
  c4 d e d
  \cadenzaOn
  c4 c d8[ d d] f4 g4.
  \cadenzaOff
  \bar "||"
  d4 e d c
}
```



La numeració de compassos es continua al final de la cadència.

```
\relative c'' {
  % Mostra tots els números de barra
  \override Score.BarNumber.break-visibility = #all-visible
  c4 d e d
  \cadenzaOn
  c4 c d8[ d d] f4 g4.
  \cadenzaOff
  \bar "|"
  d4 e d c
}
```



En inserir una ordre `\bar` dins d'una cadència no s'inicia un compàs nou, fins i tot que s'imprimeixi una línia divisòria. Així doncs, les alteracions accidentals (l'efecte de les quals se suposa que roman fins al final del compàs) seran vàlides encara després de la línia divisòria que s'imprimeix per part de `\bar`. Si es volen imprimir alteracions accidentals posteriors tindran que inserir-se manualment alteracions forçades o de cortesia, vegeu [Alteracions accidentals], pàgina 5.

```
\relative c'' {
  c4 d e d
  \cadenzaOn
  cis4 d cis d
  \bar "|"
  % El primer cis s'imprimeix sense alteració fins i tot si està després de un \bar
  cis4 d cis! d
  \cadenzaOff
  \bar "|"
}
```



El barat automàtic es desactiva mitjançant `\cadenzaOn`. Per tant, tot el barrat en les cadències s'ha d'introduir manualment. Vegeu [Barres manuals], pàgina 96.

```
\relative {
  \repeat unfold 8 { c''8 }
  \cadenzaOn
  cis8 c c c c
  \bar""|"
  c8 c c
  \cadenzaOff
  \repeat unfold 8 { c8 }
}
```



Aquestes ordres predefinides afecten a totes les pautes de la partitura, tot i que apareguin en un sol context Voice. Per canviar això, traslladeu el `Timing_translator` del context Score al context Staff, Vegeu [Notació polimètrica], pàgina 77.

Instruccions predefinides

`\cadenzaOn`, `\cadenzaOff`.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “cadenza” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638, [Notació polimètrica], pàgina 77, [Barres manuals], pàgina 96, [Alteracions accidentals], pàgina 5.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Sols s’insereixen salts de línia i de pàgina automàticament en les línies divisòries, per la qual cosa cal inserir manualment línies divisòries ‘invisibles’ en fragments llargs de música sense mesurar per permetre els salts:

```
\bar ""
```

Notació polimètrica

Està contemplada la notació polimètrica, ja sigui explícitament o mitjançant la modificació manual de la indicació visible del compàs i/o l’escalat de la duració de les notes.

Pentagrames amb diferents indicacions de compàs i compassos d’igual longitud

Establiu una indicació de compàs comuna per a cada pentagrama, i fixeu `timeSignatureFraction` a la fracció desitjada. Després useu la funció `\scaleDurations` per escalar les duracions de les notes a cada pauta a la indicació de compàs comú.

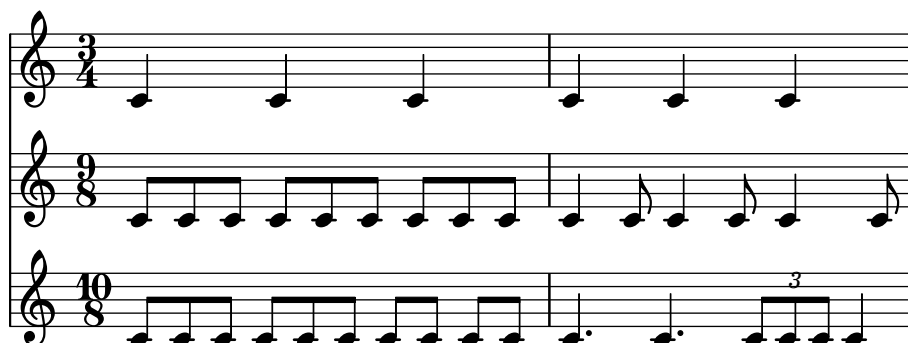
Al següent exemple, s’usa en paral·lel música amb compassos de 3/4, 9/8 i 10/8. Al segon pentagrama, les duracions mostrades es multipliquen per 2/3 (atès que $2/3 * 9/8 = 3/4$), i en el tercer pentagrama, les duracions que es mostren estan multiplicades per 3/5 (atès que $3/5 * 10/8 = 3/4$). Amb freqüència haurà que inserir les barres de forma manual, atès que l’escalat de les duracions afecta a les regles de barrat automàtic.

```
\relative <<
  \new Staff {
    \time 3/4
    c'4 c c |
    c4 c c |
  }
  \new Staff {
    \time 3/4
    \set Staff.timeSignatureFraction = 9/8
    \scaleDurations 2/3 {
      \repeat unfold 3 { c8[ c c] }
      \repeat unfold 3 { c4 c8 }
    }
  }
  \new Staff {
    \time 3/4
    \set Staff.timeSignatureFraction = 10/8
```

```

\scaleDurations 3/5 {
  \repeat unfold 2 { c8[ c c] }
  \repeat unfold 2 { c8[ c] } |
  c4. c \tuplet 3/2 { c8[ c c] } c4
}
}
>>

```



Pentagrames amb diferents indicacions de compàs i longituds de compàs diferents

Es pot donar a cada pentagrama la seva pròpia indicació de compàs independent traslladant els gravadors `Timing_translator` i `Default_bar_line_engraver` al context de `Staff`.

```

\layout {
  \context {
    \Score
    \remove Timing_translator
  }
  \context {
    \Staff
    \consists Timing_translator
  }
}

```

% Ara cada pentagrama té la seva pròpia indicació de temps

```

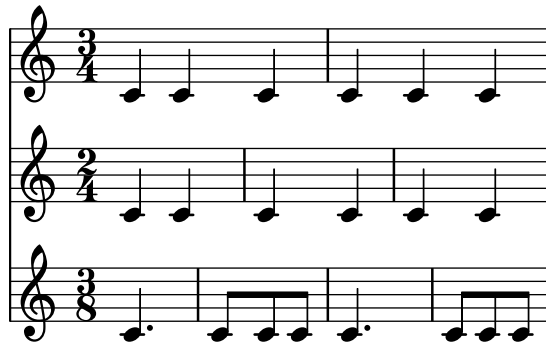
\relative <<
  \new Staff {
    \time 3/4
    c'4 c c |
    c4 c c |
  }
  \new Staff {
    \time 2/4
    c4 c |
    c4 c |
    c4 c |
  }
  \new Staff {
    \time 3/8
    c4. |
  }

```

```

c8 c c |
c4. |
c8 c c |
}
>>

```



Indicacions de compàs compost

Es creen usant la funció `\compoundMeter`. La sintaxi és:

```
\compoundMeter #'(llista de llistes)
```

La construcció més simple és una llista única, en la qual l'últim número indica el denominador de la indicació de compàs i les anteriors són els numeradors.

```

\relative {
  \compoundMeter #'((2 2 2 8))
  \repeat unfold 6 c'8 \repeat unfold 12 c16
}

```



Es poden construir compassos més complexos utilitzant llistes addicionals. Així mateix, els ajustos de barrat s'ajustaran depenent dels valors.

```

\relative {
  \compoundMeter #'((1 4) (3 8))
  \repeat unfold 5 c'8 \repeat unfold 10 c16
}

```

```

\relative {
  \compoundMeter #'((1 2 3 8) (3 4))
  \repeat unfold 12 c'8
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “polymetric” in *Glossari musical*, Secció “polymetric time signature” in *Glossari musical*, Secció “meter” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Barres automàtiques], pàgina 84, [Barres manuals], pàgina 96, [Indicació de compàs], pàgina 66, [Escalat de les duracions], pàgina 53.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TimeSignature” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Timing_translator” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

En usar diferents compassos en paral·lel, les notes que estiguin en el mateix instant de temps es col·loquen en la mateixa posició horitzontal. Tanmateix, les barres de compàs als diferents pentagrames faran que l'espaiat de notes sigui menys regular en cada pentagrama individual del que seria normal sense les diferents indicacions de compàs.

Divisió automàtica de les notes

Les notes llargues es poden convertir automàticament en notes lligades. Es fa mitjançant la substitució de `Note_heads_engraver` per `Completion_heads_engraver`. De forma semblant, els silencis llargs que sobrepassen línies de compàs es divideixen automàticament substituint el gravador `Rest_engraver` amb el gravador `Completion_rest_engraver`. A l'exemple següent, les notes i els silencis que travessen la barra de compàs es divideixen, i a més les notes s'uneixen mitjançant una lligadura.

```
\new Voice \with {
  \remove Note_heads_engraver
  \consists Completion_heads_engraver
  \remove Rest_engraver
  \consists Completion_rest_engraver
}
\relative {
  c'2. c8 d4 e f g a b c8 c2 b4 a g16 f4 e d c8. c2 r1*2
}
```



Aquests gravadors divideixen totes les notes i silencis llargs en la barra de compàs, e insereix lligadures en les notes. Un dels seus usos és depurar partitures complexes: si els compassos no estan complets, les lligadures mostraran exactament quant li falta a cada compàs.

La propietat `completionUnit` fixa una duració preferida per a les notes dividides.

```
\new Voice \with {
  \remove Note_heads_engraver
  \consists Completion_heads_engraver
} \relative {
  \time 9/8 g\breve. d''4. \bar "||"
  \set completionUnit = #(ly:make-moment 3 8)
  g\breve. d4.
}
```



Aquests gravadors divideixen les notes que tenen la duració escalada, com la dels tresets, en notes que tenen el mateix factor d'escala que la nota original de l'entrada.

```
\new Voice \with {
  \remove Note_heads_engraver
  \consists Completion_heads_engraver
} \relative {
  \time 2/4 r4
  \tuplet 3/2 {g'4 a b}
  \scaleDurations 2/3 {g a b}
  g4*2/3 a b
  \tuplet 3/2 {g4 a b}
  r4
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “tie” in *Glossari musical*

Manual d'aprenentatge: Secció “Explicació dels gravadors” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Afegir i eliminar gravadors” in *Manual d'aprenentatge*

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Completion_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Rest_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Completion_rest_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Forbid_line_break_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Per consistència amb el comportament anterior, les notes i silencis que tenen un duració major d'un compàs, com $c1*2$, es divideixen en notes sense cap factor d'escala, $\{ c1 c1 \}$. La propietat `completionFactor` controla aquest comportament, i en donar-li el valor $\#f$ podem fer que les notes i silencis dividits tinguin el mateix factor d'escala que les duracions de les notes originals de l'entrada.

Mostrar els ritmes de la melodia

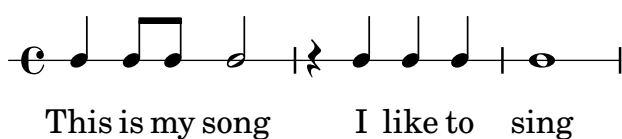
En algunes ocasions volem mostrar solament el ritme d'una melodia. Això es pot fer amb un pentagrama de ritme. Totes les altures de les notes es converteixen en barres inclinades, i el pentagrama té una sola línia:

```
<<
\new RhythmicStaff {
  \new Voice = "myRhythm" \relative {
    \time 4/4
    c'4 e8 f g2
```

```

        r4 g g f
      g1
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "myRhythm" {
      This is my song
      I like to sing
    }
  }
>>

```

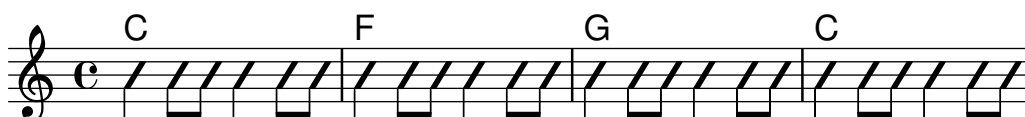


Les taules d'acords de guitarra ofereixen sovint els ritmes d'acompanyament. Això es pot fer amb el gravador `Pitch_squash_engraver` i `\improvisationOn`.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 f g c
    }
  }
  \new Voice \with {
    \consists Pitch_squash_engraver
  } \relative c'' {
    \improvisationOn
    c4 c8 c c4 c8 c
    f4 f8 f f4 f8 f
    g4 g8 g g4 g8 g
    c4 c8 c c4 c8 c
  }
>>

```



Instruccions predefinides

`\improvisationOn`, `\improvisationOff`.

Fragments de codi seleccionats

Ritmes rasguejats de guitarra

Per a la música de guitarra, és possible mostrar els ritmes de rasgueig, a més de les notes de la melodia, acords i diagrames de posicions.

```

\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
<<
  \new ChordNames {

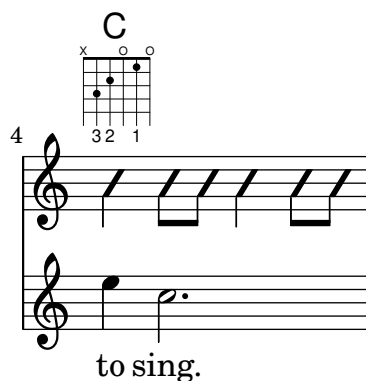
```

```

\chordmode {
  c1 | f | g | c
}
}
\new FretBoards {
  \chordmode {
    c1 | f | g | c
  }
}
\new Voice \with {
  \consists "Pitch_squash_engraver"
} {
  \relative c'' {
    \improvisationOn
    c4 c8 c c4 c8 c
    f4 f8 f f4 f8 f
    g4 g8 g g4 g8 g
    c4 c8 c c4 c8 c
  }
}
\new Voice = "melody" {
  \relative c'' {
    c2 e4 e4
    f2. r4
    g2. a4
    e4 c2.
  }
}
\new Lyrics {
  \lyricsto "melody" {
    This is my song.
    I like to sing.
  }
}
>>

```

The image displays a musical score for a song. At the top, three guitar chord diagrams are shown: C (C major), F (F major), and G (G major). Below these, the musical notation is presented on two staves. The top staff is a guitar part with a treble clef and a common time signature (C). It features a series of eighth notes, with some notes marked with 'x' (natural) and 'o' (flatted). The bottom staff is a vocal melody with a treble clef and a common time signature (C). It consists of a series of notes, including a half note, a quarter note, and a dotted half note. The lyrics 'This is my song. I like' are written below the vocal staff.



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “RhythmicStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Pitch_squash_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

1.2.4 Barres

Barres automàtiques

De manera predeterminada, las barres de corxera s’insereixen automàticament:

```
\relative c' {
  \time 2/4 c8 c c c
  \time 6/8 c8 c c c8. c16 c8
}
```



Quan aquestes decisions automàtiques no són prou bones, es poden escriure els barrats de forma explícita; vegeu [Barres manuals], pàgina 96. Les barres *s’han* d’introduir manualment si es volen estendre per sobre els silencis.

Si no cal el barrat automàtic, es pot desactivar amb `\autoBeamOff` i activar-se amb `\autoBeamOn`:

```
\relative c' {
  c4 c8 c8. c16 c8. c16 c8
  \autoBeamOff
  c4 c8 c8. c16 c8.
  \autoBeamOn
  c16 c8
}
```



Nota: Si s'usen barres per indicar els melismes de les cançons, aleshores s'ha de desactivar el barrat automàtic amb `\autoBeamOff` i indicar les barres manualment. La utilització de `\partCombine` amb `\autoBeamOff` pot produir resultats no desitjats. Vegeu els fragments de codi per a més informació.

Es poden crear patrons de barrat que difereixin dels valors automàtics predeterminats; vegeu [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87.

Instruccions predefinides

`\autoBeamOff`, `\autoBeamOn`.

Fragments de codi seleccionats

Barres que travessen salts de línia

Normalment estan prohibits els salts de línia si les barres travessen les línies divisòries. Es pot canviar aquest comportament com es mostra aquí:

```
\relative c'' {
  \override Beam.breakable = ##t
  c8 c[ c] c[ c] c[ c] c[ \break
  c8] c[ c] c[ c] c[ c] c
}
```



Canviar el salt de les barres en angle

S'insereixen automàticament barres en angle quan es detecta un interval molt gran entre les notes. Es pot fer un ajustament fi d'aquest comportament mitjançant de la propietat `auto-knee-gap`. Es traça una barra doblada si el salt és més gran que el valor de `auto-knee-gap` més l'amplada de l'objecte barra (que depèn de la duració de les notes i de la inclinació de la barra). De forma predeterminada `auto-knee-gap` està establerta a 5.5 espais de pentagrama.

```
{
  f8 f''8 f8 f''8
  \override Beam.auto-knee-gap = #6
  f8 f''8 f8 f''8
}
```



Partcombine i autoBeamOff

Pot ser difícil entendre la funció de `\autoBeamOff` quan s'usa amb `\partcombine`.

Pot ser preferible usar

```
\set Staff.autoBeaming = ##f
```

en el seu lloc, per assegurar-se que el barrat automàtic es desactiva per a tot el pentagrama.

\partcombine funciona aparentement amb tres veus: plica amunt quan hi ha una sola veu, plica avall amb l'altra, i plica amunt quan està combinada.

Una crida a \autoBeamOff en el primer argument de partcombine s'aplica a la veu que està activa en el moment en el qual es processa la crida, ja sigui veu única amb la plica cap amunt, cap avall o combinades. Una crida a \autoBeamOff en el segon argument s'aplica a la veu que estigui sola amb la plica avall.

Per poder usar \autoBeamOff amb l'objectiu de detenir tot el barrat automàtic quan s'usa amb \partcombine, cal fer tres crides a \autoBeamOff.

```
{
  \% \set Staff.autoBeaming = ##f % turns off all autobeaming
  \partCombine
  {
    \autoBeamOff % applies to split up stems
    \repeat unfold 4 a'16
    \% \autoBeamOff % applies to combined up stems
    \repeat unfold 4 a'8
    \repeat unfold 4 a'16
  }
  {
    \autoBeamOff % applies to down stems
    \repeat unfold 4 f'8
    \repeat unfold 8 f'16 |
  }
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Barres manuals], pàgina 96, [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87.

Fitxers instal·lats: scm/auto-beam.scm.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Auto_beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Beam” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BeamEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BeamForbidEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “beam-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “unbreakable-spanner-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Les propietats d'una barra venen determinades al *començament* de la seva construcció i qualsevol canvi addicional en les propietats de la barra que es produeixi abans que la barra s'hagi completat no tindrà efecte fins que iniciu la *següent* barra nova.

Establir el comportament de les barres automàtiques

Quan està habilitat el barrat automàtic, la col·locació de les barres automàtiques ve determinada per tres propietats de context: `baseMoment`, `beatStructure` i `beamExceptions`. Els valors predeterminats d'aquestes variables es poden sobreescrivir com es descriu més a baix, o de forma alternativa els propis valors predeterminats es poden canviar com s'explica a [Indicació de compàs], pàgina 66.

Si hi ha definida una regla de `beamExceptions` per al compàs en curs, s'usa aquesta regla per determinar la col·locació de les barres; s'ignoren els valors de `baseMoment` i `beatStructure`.

Si no hi ha definida cap regla de `beamExceptions` per al tipus de compàs en curs, la col·locació de les barres està determinada pels valors de `baseMoment` i `beatStructure`.

Barrat basat en `baseMoment` i `beatStructure`

De forma predeterminada, les regles de `beamExceptions` estan definides per als compassos més comuns, i les regles de `beamExceptions` s'han de desactivar si pretenem que el barrat automàtic estigui basat en `baseMoment` i `beatStructure`. Les regles de `beamExceptions` es desactiven mitjançant

```
\set Timing.beamExceptions = #'()
```

Quan el valor de `beamExceptions` s'ha establert a `#'()`, ja sigui degut a un ajust explícit o a causa que no hi ha cap regla de `beamExceptions` definida internament per al compàs actual, els punts finals de les barres estan en les pulsacions segons vingui determinat per les propietats de context `baseMoment` i `beatStructure`. `beatStructure` és una llista d'`Scheme` que defineix la longitud de cada pulsació dins del compàs en unitats de `baseMoment`. De forma predeterminada, cada unitat de longitud `baseMoment` és una única pulsació.

Observeu que hi ha valors de `beatStructure` i de `baseMoment` diferents per a cada indicació de compàs. Els canvis que es fan a aquestes variables s'apliquen sols al tipus de compàs vigent, per la qual cosa aquests canvis s'han d'escriure després de l'ordre `\time` que dona començament a una secció nova amb un tipus de compàs diferent, no abans. Els valors nous que es donen a una indicació de compàs concreta es retenen i es tornen a aplicar quan aquest tipus de compàs torna a establir-se.

```
\relative c' ' {
  \time 5/16
  c16^"default" c c c c |
  % beamExceptions no és probable que es defineixi per a un tempo 5/16
  % però els desactivarem igual per assegurar-nos
  \set Timing.beamExceptions = #'()
  \set Timing.beatStructure = 2,3
  c16^(2+3)" c c c c |
  \set Timing.beatStructure = 3,2
  c16^(3+2)" c c c c |
}
```



```
\relative {
  \time 4/4
  a'8^"default" a a a a a a
  % Desactiva beamExceptions perquè sí que està
  % definit per a un tempo 4/4
```

```

\set Timing.beamExceptions = #'()
\set Timing.baseMoment = #(ly:make-moment 1/4)
\set Timing.beatStructure = 1,1,1,1
a8^"changed" a a a a a a
}

```

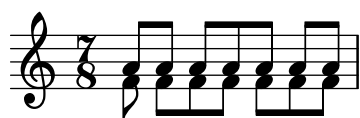


Els canvis als ajustament de barrat es poden limitar a contextos específics. Si no s'inclou cap ajustament a un context de nivell més baix, s'apliquen els ajustament del context que l'envolta.

```

\new Staff {
  \time 7/8
  % No cal beamExceptions
  % atès que no està definit per al tempo 7/8
  \set Staff.beatStructure = 2,3,2
  <<
    \new Voice = one {
      \relative {
        a'8 a a a a a a
      }
    }
    \new Voice = two {
      \relative {
        \voiceTwo
        \set Voice.beatStructure = 1,3,3
        f'8 f f f f f f
      }
    }
  >>
}

```



En cas d'usar diverses veus, s'ha d'especificar el context Staff si volem aplicar el barrat a totes les veus del pentagrama:

```

\time 7/8
% ritme 3-1-1-2
% Canvi aplicat a Voice per defecte -- no funciona correctament
% A causa de veus autogenerades, totes les pulsacions estaran a
% baseMoment (1 . 8)
\set beatStructure = 3,1,1,2
<< \relative {a'8 a a a16 a a a a8 a} \\ \relative {f'4. f8 f f f} >>

% Funciona correctament amb el context Staff especificat
\set Staff.beatStructure = 3,1,1,2
<< \relative {a'8 a a a16 a a a a8 a} \\ \relative {f'4. f8 f f f} >>

```



El valor de `baseMoment` es pot ajustar per canviar el comportament de les barres, si es desitja. Quan es fa, el valor de `beatStructure` s'ha de fixar de manera que sigui compatible amb el nou valor de `baseMoment`.

```
\time 5/8
% No cal desactivar beamExceptions
% atès que no està definit per al tempo 5/8
\set Timing.baseMoment = #(ly:make-moment 1/16)
\set Timing.beatStructure = 7,3
\repeat unfold 10 { a'16 }
```



`baseMoment` és un *moment*, una unitat de duració musical. Es crea una quantitat del tipus *moment* per mitjà de la funció d'Scheme `ly:make-moment`. Per veure més informació sobre aquest funció, consulteu [Gestió del temps], pàgina 122.

De forma predeterminada `baseMoment` està fixat a una unitat més que el denominador del compàs. Totes les excepcions a aquest valor predeterminat estan a `scm/time-signature-settings.scm`.

Barrat basat en beamExceptions

Les regles d'autobarrat especials (diferents a acabar una barra sobre una pulsació) estan definides a la propietat `beamExceptions`.

El valor de `beamExceptions`, que és una estructura de dades força complexa, es genera fàcilment amb la funció `\beamExceptions`. Aquesta funció rep un o més patrons rítmics barrats manualment i amb un compàs de duració (els compassos s'han de separar amb una barra de comprovació de compàs | perquè la funció no té cap altra manera d'esbrinar la longitud del compàs). Vet aquí un exemple senzill:

```
\relative c'' {
  \time 3/16
  \set Timing.beatStructure = 2,1
  \set Timing.beamExceptions =
    \beamExceptions { 32[ 32] 32[ 32] 32[ 32] }
  c16 c c |
  \repeat unfold 6 { c32 } |
}
```



Nota: Un valor de `beamExceptions` ha de ser una llista d'excepcions *completa*. És a dir, tota excepció que s'hagi d'aplicar ha d'estar inclosa a aquest ajustament. No és possible afegir, eliminar o canviar sols una de les excepcions. Tot i que això pot semblar fastigós, vol dir que no és necessari conèixer els ajustaments de barrat actuals per poder especificar un patró de barrat nou.

Quan canvia el compàs es fixen els valors predeterminats de `Timing.baseMoment`, `Timing.beatStructure` i `Timing.beamExceptions`. Un ajustament en el tipus de compàs dóna com a resultat un reinici dels ajustaments de barrat automàtic per al context `Timing` al comportament predeterminat.

```
\relative a' {
  \time 6/8
  \repeat unfold 6 { a8 }
  % grup (4 + 2)
  \set Timing.beatStructure = 4,2
  \repeat unfold 6 { a8 }
  % torna al comportament predeterminat
  \time 6/8
  \repeat unfold 6 { a8 }
}
```



Els ajustament de barrat automàtic predeterminat per a un tipus de compàs estan determinats en el fitxer `scm/time-signature-settings.scm`. La forma de canviar els ajustament predeterminats de barrat automàtic per a un tipus de compàs es descriu a [Indicació de compàs], pàgina 66.

Molts ajustaments de barrat automàtics per a un tipus de compàs contenen una entrada per a `beamExceptions`. Per exemple, el compàs de 4/4 intenta unir el compàs en dues parts si sols hi ha corxeres. La regla `beamExceptions` pot sobreescrivir l'ajustament `beatStructure` si no es reinicia `beamExceptions`.

```
\time 4/4
\set Timing.baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
\set Timing.beatStructure = 3,3,2
% Això no barrarà (3 3 2) degut a beamExceptions
\repeat unfold 8 {c''8} |
% Això barrarà (3 3 2) perquè eliminem beamExceptions
\set Timing.beamExceptions = #'()
\repeat unfold 8 {c''8}
```



De forma semblant, les corxeres en compàs de 3/4 s'uneixen mitjançant una sola barra per a tot el compàs, de forma predeterminada. Per unir les corxeres en 3/4 mitjançant una barra a cada part, reinicieu `beamExceptions`.

```
\time 3/4
% per defecte barrem a (6) degut a beamExceptions
\repeat unfold 6 {a'8} |
```

```
% Això barrarà (1 1 1) degut a baseMoment i beatStructure predeterminats
\set Timing.beamExceptions = #'()
\repeat unfold 6 {a'8}
```



A la música gravada dels períodes clàssic i romàntic, amb freqüència les barres comencen a meitat d'un compàs de 3/4, però la pràctica moderna és evitar la falsa impressió de 6/8 (vegeu Gould, pàg. 153). Es produeixen situacions semblants al compàs de 3/8. Aquest comportament es controla mitjançant la propietat de context `beamHalfMeasure`, que té efecte sobre indicacions de compàs que tenen la xifra 3 al numerador:

```
\relative a' {
  \time 3/4
  r4. a8 a a |
  \set Timing.beamHalfMeasure = ##f
  r4. a8 a a |
}
```



Com funciona el barrat automàtic

Quan s'habilita el barrat automàtic, la col·locació de les barres de corxera automàtiques es determinen per les propietats de context `baseMoment`, `beatStructure` i `beamExceptions`.

Són d'aplicació les següents regles, en ordre de prioritat, quan es determina l'aspecte de les barres:

- Si està especificada una barra manual amb [...], s'ha de fixar la barra tal com s'ha especificat; en cas contrari,
- Si està definida a `beamExceptions` una regla de barrat per a aquest tipus de barra més llarg, s'ha d'utilitzar-la per determinar els llocs vàlids en els quals poden acabar les barres; en cas contrari,
- Si està definida a `beamExceptions` una regla de final de barra per a un tipus de barra més llarg, s'ha d'utilitzar-la per determinar els llocs vàlids en els quals poden acabar les barres; en cas contrari,
- usar els valors de `baseMoment` i de `beatStructure` per determinar els finals de les pulsacions del compàs, i terminar les barres al final de les pulsacions.

En les regles anteriors, el tipus de barra *beam-type* és la duració de la nota més breu dins del grup unit per una barra.

Les regles de barrat predefinides estan al fitxer `scm/time-signature-settings.scm`.

Fragments de codi seleccionats

Subdivisió de barres

Les barres de semicorxera, o de figures més breus, no es subdivideixen de forma predeterminada. És a dir, les tres (o més) barres s'amplien sense trencar-se sobre grups complets de notes. Aquest comportament es pot modificar per subdividir les barres en subgrups mitjançant l'establiment de la propietat `subdivideBeams`. Quan està activada, les barres es subdivideixen a intervals

definits pel valor actual de `baseMoment` mitjançant la reducció de les barres repetides a una sola entre els subgrups. Observeu que el valor predeterminat de `baseMoment` és un més que el denominador del tipus de compàs actual, si no es fixa explícitament. S'ha d'ajustar a una fracció que dona la duració del subgrup de barres utilitzant la funció `ly:make-moment`, como es veu en aquest fragment de codi. Així mateix, quan es modifica `baseMoment`, s'hauria de canviar també `beatStructure` perquè correspongui al `baseMoment` nou:

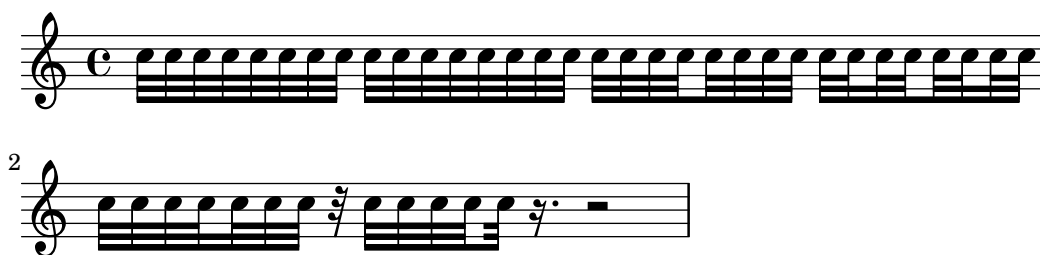
```
\relative c'' {
  c32[ c c c c c c c]
  \set subdivideBeams = ##t
  c32[ c c c c c c c]

  % Set beam sub-group length to an eighth note
  \set baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
  \set beatStructure = 2,2,2,2
  c32[ c c c c c c c]

  % Set beam sub-group length to a sixteenth note
  \set baseMoment = #(ly:make-moment 1/16)
  \set beatStructure = 4,4,4,4
  c32[ c c c c c c c]

  % Shorten beam by 1/32
  \set baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
  \set beatStructure = 2,2,2,2
  c32[ c c c c c c] r32

  % Shorten beam by 3/32
  \set baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
  \set beatStructure = 2,2,2,2
  c32[ c c c c] r16.
  r2
}
```



Barres que respecten el pols estrictament

Es poden fer que les barres secundàries apuntin en la direcció del pols o fracció a que pertanyen. La primera barra evita els corxets aïllats (que és el comportament predeterminat); la segona barra segueix el pols o fracció estrictament.

```
\relative c'' {
  \time 6/8
  a8. a16 a a
  \set strictBeatBeaming = ##t
  a8. a16 a a
}
```



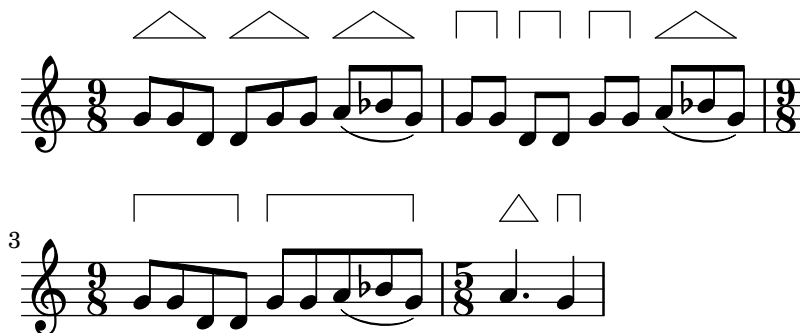
Símbols de direcció y símbols d'agrupació de compàs

L'agrupació de pulsacions dins d'un compàs està controlada per la propietat de context `beatStructure`. Hi ha establerts valors de `beatStructure` per a molts tipus de compassos a `scm/time-signature-settings.scm`. Els valors de `beatStructure` es poden canviar o establir amb `\set`. Com alternativa, es pot usar `\time` per establir tant el compàs com l'estructura de pulsacions. Per això, especifiquem l'agrupació interna de les pulsacions del compàs com una llista de nombres (en la sintaxi de l'Scheme) abans de la indicació del compàs.

`\time` s'aplica al context `Timing`, per la qual cosa no restableix els valors de `beatStructure` ni de `baseMoment` que s'estableixen en altres contextos de nivell inferior, com `Voice`.

Si el gravador `Measure_grouping_engraver` està inclòs en un dels contextos de presentació, s'imprimiran signes d'agrupació de pulsacions. Aquests símbols faciliten la lectura de música moderna rítmicament complexa. En aquest exemple, el compàs de 9/8 s'agrupa segons dos patrons diferents utilitzant els dos mètodes, mentre que el compàs de 5/8 s'agrupa d'acord amb l'ajustament predeterminat que està a `scm/time-signature-settings.scm`:

```
\score {
  \new Voice \relative c'' {
    \time 9/8
    g8 g d d g g a( bes g) |
    \set Timing.beatStructure = 2,2,2,3
    g8 g d d g g a( bes g) |
    \time 4,5 9/8
    g8 g d d g g a( bes g) |
    \time 5/8
    a4. g4 |
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \consists "Measure_grouping_engraver"
    }
  }
}
```



Finals de barra en el context Score

Les regles de final de barra especificades en el context `Score` s'apliquen a tots els pentagrames, però es poden modificar tant en els nivells de `Staff` como de `Voice`:

```

\relative c'' {
  \time 5/4
  % Set default beaming for all staves
  \set Score.baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
  \set Score.beatStructure = 3,4,3
  <<
    \new Staff {
      c8 c c c c c c c c c
    }
    \new Staff {
      % Modify beaming for just this staff
      \set Staff.beatStructure = 6,4
      c8 c c c c c c c c c
    }
    \new Staff {
      % Inherit beaming from Score context
      <<
        {
          \voiceOne
          c8 c c c c c c c c c
        }
        % Modify beaming for this voice only
        \new Voice {
          \voiceTwo
          \set Voice.beatStructure = 6,4
          a8 a a a a a a a a a
        }
      >>
    }
  >>
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Indicació de compàs], pàgina 66.

Fitxer d'inici: scm/time-signature-settings.scm.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

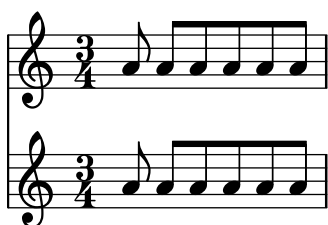
Referència de funcionament intern: Secció “Auto_beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Beam” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BeamForbidEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “beam-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Si una partitura acaba mentre una barra de corxera automàtica no ha acabat i encara accepta notes, aquesta última barra no s'imprimeix en absolut. El mateix serveix per a les veus polifòniques introduïdes amb `<< ... \ \ ... >>`. Si una veu polifònica acaba mentre una barra de corxera automàtica encara admet notes, no s'imprimeix. La solució per a aquests problemes és aplicar el barrat manual a l'última barra de la veu o partitura.

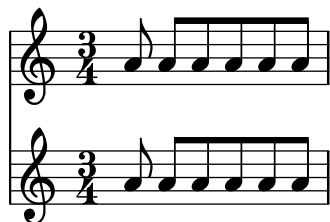
De forma predeterminada, el traductor Timing rep el nom de context Score como àlies. Això significa que l'establiment del compàs a una pauta afectarà el barrat de les altres pautes també. Així, un ajust en el compàs a un pentagrama tardà reiniciarà el barrat personalitzat que s'havia ajustat a un pentagrama més primerenc. Una forma d'evitar aquest problema és ajustar la indicació de compàs a un pentagrama solament.

```
<<
  \new Staff {
    \time 3/4
    \set Timing.baseMoment = #(ly:make-moment 1/8)
    \set Timing.beatStructure = 1,5
    \set Timing.beamExceptions = #'()
    \repeat unfold 6 { a'8 }
  }
  \new Staff {
    \repeat unfold 6 { a'8 }
  }
>>
```



Els ajustos de barrat predeterminat per a aquest compàs també es poden canviar, de forma que sempre s'utilitzi el barrat desitjat. La menara d'efectuar canvis als ajustos de barrat automàtic per a una indicació de compàs es descriu a [Indicació de compàs], pàgina 66.

```
<<
  \new Staff {
    \overrideTimeSignatureSettings
      3/4 % timeSignatureFraction
      1/8 % baseMomentFraction
      1,5 % beatStructure
      #'() % beamExceptions
    \time 3/4
    \repeat unfold 6 { a'8 }
  }
  \new Staff {
    \time 3/4
    \repeat unfold 6 { a'8 }
  }
>>
```



Barres manuals

En certs casos pot ser precís sobreescrivir l'algoritme de barrat automàtic. Per exemple, el mecanisme de barrat automàtic no escriu barres per sobre els silencis o les línies divisòries, i a les partitures corals el barrat s'ajusta amb freqüència perquè segueixi la mesura de la lletra en comptes de la de les notes. Aquestes barres s'especifiquen manualment marcant els punts de començament i final amb `[y]`.

```
\relative { r4 r8[ g' a r] r g[ | a] r }
```



La direcció de les barres es pot establir manualment utilitzant indicadors de direcció:

```
\relative { c''8~[ d e] c,_[ d e f g] }
```



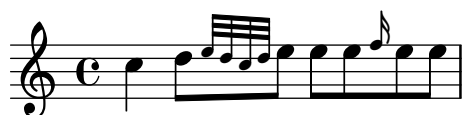
Es poden marcar notes individuals amb `\noBeam` per evitar que resultin unides per una barra:

```
\relative {
  \time 2/4
  c''8 c\noBeam c c
}
```



Es poden produir al mateix temps barres de notes d'adorn i barres normals. Les notes d'adorn sense barra no es col·loquen dins de les barres de notes normals.

```
\relative {
  c''4 d8[
    \grace { e32 d c d }
    e8] e[ e
    \grace { f16 }
    e8 e]
}
```



Es pot aconseguir un control fins i tot més estricte sobre les barres establint les propietats `stemLeftBeamCount` i `stemRightBeamCount`. Especifiquen el nombre de barres que es dibuixaran als costats esquerre i dret, respectivament, de la nota següent. Si qualsevol d'aquestes dues propietats s'ajusta a un valor, aquest valor s'usarà una sola vegada, i després s'esborrarà. En aquest exemple, l'últim Fa s'imprimeix amb sols una barra al costat esquerre, és a dir, la barra de corxera del grup com un tot.

```
\relative a' {
  a8[ r16 f g a]
  a8[ r16
  \set stemLeftBeamCount = #2
  \set stemRightBeamCount = #1
  f16
  \set stemLeftBeamCount = #1
  g16 a]
}
```



Instruccions predefinides

`\noBeam.`

Fragments de codi seleccionats

Claudàtors rectes i extrems de barra separats

Són possibles tant els claudàtors rectes sobre notes soltes com extrems de barra separats en figures unides, amb una combinació de `stemLeftBeamCount`, `stemRightBeamCount` i indicadors de barra `[]` emparellats.

Per a claudàtors rectes que apunten a la dreta sobre notes soltes, useu indicadors de barra emparellats `[]` y establiu `stemLeftBeamCount` a zero (vegeu l'exemple 1).

Per a claudàtors rectes que apunten a l'esquerra, establiu en canvi `stemRightBeamCount` (exemple 2).

Per a extrems separats que apunten a la dreta al final d'un conjunt de notes unides, establiu `stemRightBeamCount` a un valor positiu. I per a extrems separats que apunten a l'esquerra al principi d'un conjunt de notes unides, establiu `stemLeftBeamCount` en canvi (exemple 3).

A vegades per a una nota separada rodejada de silencis té sentit que porti els dos extrems separats del claudàtor pla, apuntant a la dreta i a l'esquerra. Feu-lo sols amb indicadors de barra emparellats `[]` (exemple 4).

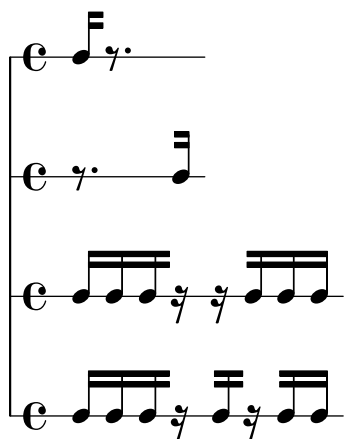
Observeu que `\set stemLeftBeamCount` sempre equival a `\once \set`. En altres paraules, els ajustaments de la quantitat de barres no es recorden, i per això el parell de claudàtors plans aplicats a la nota Do semicorxera `c'16[]` de l'últim exemple no té res a veure amb el `\set` de dues notes per darrera.

```
\score {
  <<
  % Example 1
  \new RhythmicStaff {
    \set stemLeftBeamCount = #0
    c16[]
    r8.
  }
```

```

}
% Example 2
\new RhythmicStaff {
  r8.
  \set stemRightBeamCount = #0
  16[]
}
% Example 3
\new RhythmicStaff {
  16 16
  \set stemRightBeamCount = #2
  16 r r
  \set stemLeftBeamCount = #2
  16 16 16
}
% Example 4
\new RhythmicStaff {
  16 16
  \set stemRightBeamCount = #2
  16 r16
  16[]
  r16
  \set stemLeftBeamCount = #2
  16 16
}
>>
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Notes d’adorn], pàgina 116.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Beam” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BeamEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “beam-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Stem_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Barres progressives

Les barres progressives s'usen per indicar que un petit grup de notes s'ha de tocar a una velocitat creixent (o decreixent), sense canviar el temps general de la peça. L'àmbit de la barra progressiva s'ha d'indicar manualment usant `[i]`, l'efecte d'angle de la barra s'inicia especificant una direcció de la propietat `grow-direction` de l'objecte `Beam`.

Si volem que la col·locació de les notes i el so de la sortida MIDI reflecteixi el *ritardando* o *accelerando* indicat per la barra progressiva, les notes s'han d'agrupar com una expressió musical delimitada per claus i precedida d'una ordre `featheredDurations` que especifica la raó entre les duracions de la primera i l'última notes dins del grup.

Els claudàtors rectes mostren l'àmbit de la barra i les claus mostren quines notes han de modificar les seves duracions. Normalment delimitarien el mateix grup de notes, però no és un requisit: les dues ordres són independents.

A l'exemple següent les vuit semicorxeres ocupen exactament el mateix temps que una blanca, però la primera nota té la meitat de duració que l'última, amb les notes intermèdies allargant-se gradualment. Les quatre primeres fuses s'acceleren gradualment, mentre que les últimes quatre fuses estan a un temps constant.

```
\relative c' {
  \override Beam.grow-direction = #LEFT
  \featherDurations 2/1
  { c16[ c c c c c c c c] }
  \override Beam.grow-direction = #RIGHT
  \featherDurations 2/3
  { c32[ d e f] }
  % retorna a barres sense ploma
  \override Beam.grow-direction = #'()
  { g32[ a b c] }
}
```



L'espaiat a la sortida impresa representa les duracions de les notes d'una forma sols aproximada, però la sortida MIDI és exacta.

Instruccions predefinides

`\featherDurations.`

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

L'ordre `\featherDurations` sols funciona amb fragments musicals molt breus, i quan els nombres de la fracció són petits.

1.2.5 Compassos

Barres de compàs

Les línies divisòries delimiten als compassos però també es poden usar per indicar les repeticions. Normalment, les línies divisòries normals s'insereixen de manera automàtica a la sortida impresa a llocs que estan basats en el compàs actual.

Les barres de compàs senzilles inserides automàticament es poden canviar per altres tipus d'ordre `\bar`. Per exemple, se sol posar una doble barra de tancament al final de la peça:

```
\relative { e'4 d c2 \bar "|" }
```



No deixa de ser vàlida l'última nota d'un compàs si no acaba sobre la línia divisòria automàtica: se suposa que la nota es perllonga sobre el compàs següent. Però una seqüència llarga de aquests compassos perllongats pot fer que la música aparegui comprimida o fins i tot que se surti de la pàgina. Això és a causa de què els salts de línia automàtics solament es produeixen al final de compassos complets, és a dir, quan totes les notes han finalitzat abans que el compàs acabi.

Nota: Una duració incorrecta pot fer que s'intenti evitar la producció de salts de línia, donant com a resultat una línia de música amb una compressió exagerada o música que se surt de la pàgina.

També es permeten salts de línia en les barres inserides manualment fins i tot dins de compassos incomplets. Per permetre un salt de línia on no hi ha cap línia divisòria visible. Utilitzeu el següent:

```
\bar ""
```

D'aquesta manera s'inserirà una barra invisible de compàs i es farà possible el salt de línia a aquest punt, sense forçar-lo. No s'incrementa el comptador dels números de compàs. Per forçar un salt de línia, consulteu Secció 4.3.1 [Salts de línia], pàgina 553.

Aquesta i altres línies divisòries especials es poden inserir manualment en qualsevol punt. Quan coincideixen amb el final d'un compàs, substitueixen a la línia divisòria simple que s'hauria inserit automàticament en aquest lloc. Quan no coincideixen amb el final d'un compàs, s'insereix la línia especificada en aquest punt de la sortida impresa.

Observeu que les línies divisòries manuals són purament visuals. No afecten a cap de les propietats que una barra normal afectaria, com als números de compàs, alteracions, salts de línia, etc. No afecten tampoc el càlcul i col·locació de les línies divisòries subsegüents. Quan una divisòria es col·loca manualment on ja hi ha una divisòria normal, els efectes de la línia original no s'alteren.

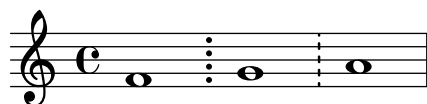
Estan disponibles per a la seva inserció manual dos tipus de línies divisòries simples i cinc tipus de doble barra:

```
\relative {
  f'1 \bar "|"
  f1 \bar "."
  g1 \bar "||"
  a1 \bar ".|"
  b1 \bar ".."
  c1 \bar "|.|"
  d1 \bar "|.|"
  e1
}
```



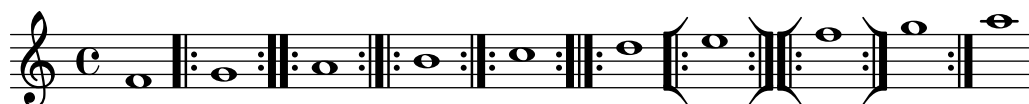
així com la barra de punts i la discontinua:

```
\relative {
  f'1 \bar ";"
  g1 \bar "!"
  a1
}
```



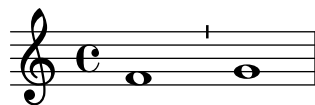
i nou tipus de barres de repetició:

```
\relative {
  f'1 \bar ".|:"
  g1 \bar ":\.:"
  a1 \bar ":\.|:"
  b1 \bar ":\.|"
  c1 \bar ":\.|\.:"
  d1 \bar "[|:"
  e1 \bar ":\]|[:]"
  f1 \bar ":\]|"
  g1 \bar ":\.|"
  a1
}
```



A més es pot imprimir una línia divisòria com una marca curta:

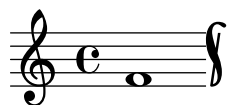
```
f'1 \bar "'" g'1
```



Malgrat això, donat que les mencionades marques s'utilitzen usualment al cant gregorià, és preferible en aquest cas utilitzar `\divisioMinima`, que es descriu en la secció [Divisiones], pàgina 452, dins de cant gregorià:

El LilyPond contempla la notació del cant kievà i ofereix una línia divisòria especial kievana:

```
f'1 \bar "k"
```



Poden veure's detalls d'aquesta notació explicats a Secció 2.9.5 [Gravat del cant kievà en notació quadrada], pàgina 460.

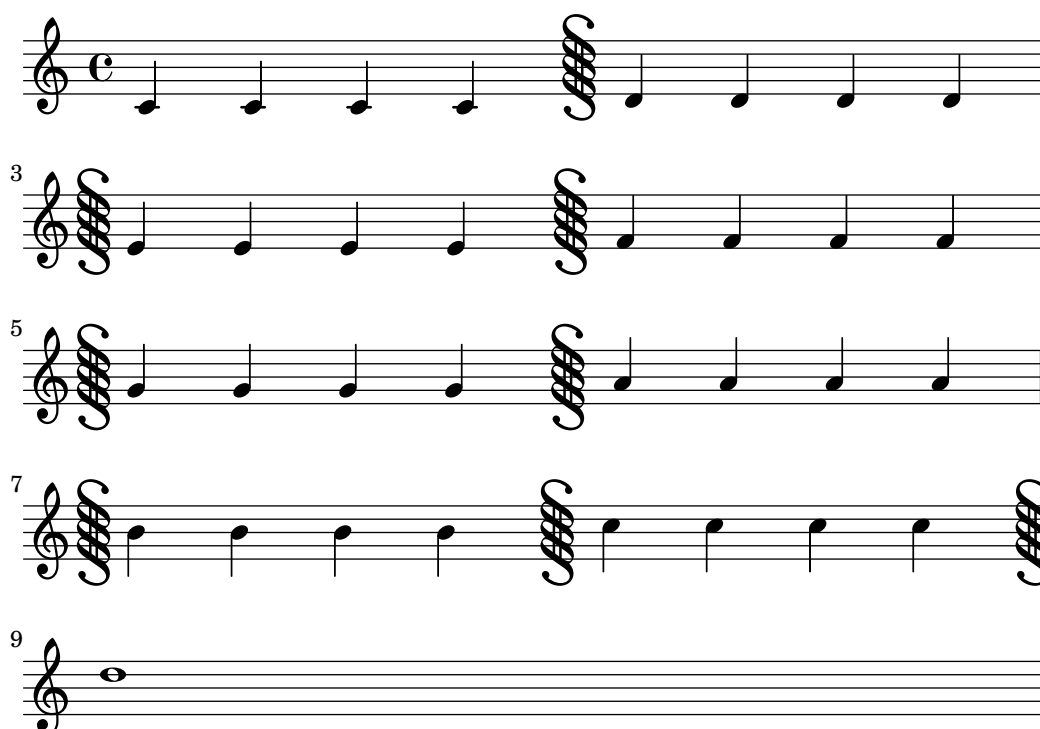
Per als símbols de segno en línia, hi ha tres tipus de barres de compàs que es diferencien en el seu comportament respecte als salts de línia:

```
\fixed c' {
```

```

c4 4 4 4
\bar "S"
d4 4 4 4 \break
\bar "S"
e4 4 4 4
\bar "S-|"
f4 4 4 4 \break
\bar "S-|"
g4 4 4 4
\bar "S-||"
a4 4 4 4 \break
\bar "S-||"
b4 4 4 4
\bar "S-S"
c'4 4 4 4 \break
\bar "S-S"
d'1
}

```



Tot i que es poden inserir manualment barres de compàs amb significat de repeticions, no es reconeixen com repeticions per part del LilyPond. Les seccions repetides s'introdueixen millor utilitzant les diverses ordres de repetició (vegeu Secció 1.4 [Repeticions], pàgina 152), que imprimeixen automàticament les barres corresponents.

A més es pot especificar ".|:-||", que equival a ".|:" excepte al salts de línia, en el qual es produeix una doble barra al final de la línia i una repetició esquerra (de començament) al principi de la línia següent.

```

\fixed c' {
  c4 4 4 4
  \bar ".|:-|"
  d4 4 4 4 \break
}

```

```

\bar ".|:"
e4 4 4 4
\bar ".|:-|"
f4 4 4 4 \break
\bar ".|:-|"
g4 4 4 4
\bar ".|:-||"
a4 4 4 4 \break
\bar ".|:-||"
b4 4 4 4
\bar ".|:-|."
c'4 4 4 4 \break
\bar ".|:-|."
d'4 4 4 4
}

```



Per a combinacions de repeticions amb el símbol de segno, hi ha sis variants diferents:

```

\fixed c' {
  g,4 4 4 4
  \bar ":|.S"
  a,4 4 4 4 \break
  \bar ":|.S"
  b,4 4 4 4
  \bar ":|.S-S"
  c4 4 4 4 \break
  \bar ":|.S-S"
  d4 4 4 4
  \bar "S.|:-S"
  e4 4 4 4 \break
  \bar "S.|:-S"
  f4 4 4 4
}

```

```

\bar "S. | : "
g4 4 4 4 \break
\bar "S. | : "
a4 4 4 4
\bar "S. | : - | "
b4 4 4 4 \break
\bar "S. | : - | "
c'4 4 4 4
\bar "S. | : - | | "
d'4 4 4 4 \break
\bar "S. | : - | | "
e'4 4 4 4
\bar " : | .S. | : "
f'4 4 4 4 \break
\bar " : | .S. | : "
g'4 4 4 4
\bar " : | .S. | : -S"
a'4 4 4 4 \break
\bar " : | .S. | : -S"
b'1
}

```

3

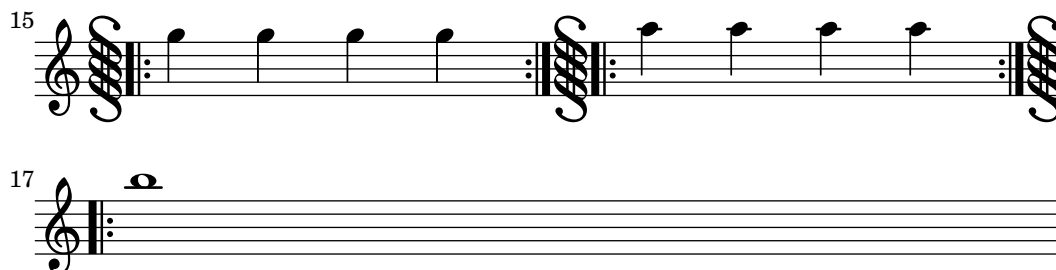
5

7

9

11

13



A més, hi ha una ordre `\inStaffSegno` que crea una barra de compàs amb símbol de segno, situada en conjunció amb una línia de repetició adequada si s'utilitza amb una ordre `\repeat volta`, vegeu [Repeticions normals], pàgina 153.

Es poden definir tipus nous de línies divisòries amb `\defineBarLine`:

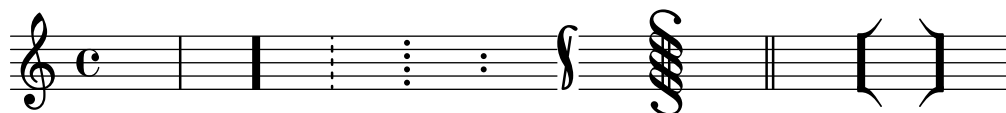
```
\defineBarLine tipus_de_barra #'(final començament extensió)
```

Les variables de `\defineBarLine` poden incloure la cadena de caràcters 'buida' "", que equival a imprimir una línia divisòria invisible. També es pot establir al valor fals `#f` que no imprimeix cap línia divisòria.

Després de la definició, la nova línia divisòria es pot utilitzar mitjançant `\bar tipus_de_barra`. Actualment hi ha disponibles deu elements de barra de compàs:

```
\defineBarLine ":" #'(" " ":" " ")
\defineBarLine "=" #'("=" " " " ")
\defineBarLine "[" #'(" " "[" " ")
\defineBarLine "]" #'("]" " " " ")
```

```
\new Staff {
  s1 \bar "|"
  s1 \bar "."
  s1 \bar "!"
  s1 \bar ";"
  s1 \bar ":"
  s1 \bar "k"
  s1 \bar "S"
  s1 \bar "="
  s1 \bar "["
  s1 \bar "]"
  s1 \bar ""
}
```



La línia divisòria "=" proporciona la barra de doble extensió, usada en combinació amb el símbol de segno. No l'heu d'usar com una doble línia divisòria fina aïllada; per això es preferible `\bar "||"`.

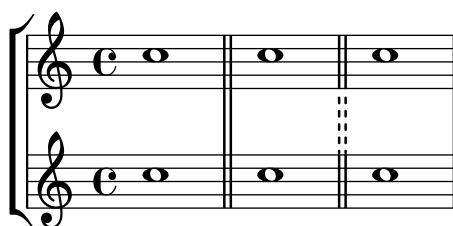
El signe "-" inicia anotacions a les barres de compàs, que són útils per distingir entre aquelles que tenen idèntica aparença però diferent comportament als salts de línia i/o diferents barres d'extensió. La part que segueix al signe "-" no s'usa per construir la barra de compàs.

```
\defineBarLine "||-dashedSpan" #'("||" " " "!!")
```

```

\new StaffGroup <<
  \new Staff \relative c'' {
    c1 \bar "||"
    c1 \bar "||-dashedSpan"
    c1
  }
  \new Staff \relative c'' {
    c1
    c1
    c1
  }
>>

```



A més, el caràcter de l'espai en blanc " " serveix com a contenidor per definir barres d'extensió correctament alineats a les barres principals:

```

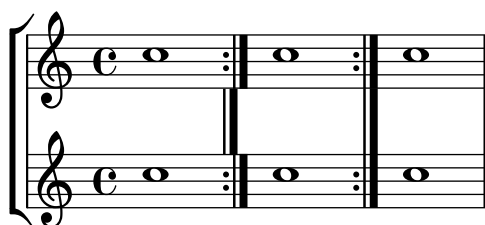
\defineBarLine ":|.-wrong" #'(" :|. " " " |.")
\defineBarLine ":|.-right" #'(" :|. " " " |.")

```

```

\new StaffGroup <<
  \new Staff \relative c'' {
    c1 \bar ":|.-wrong"
    c1 \bar ":|.-right"
    c1
  }
  \new Staff \relative c'' {
    c1
    c1
    c1
  }
>>

```



Si calen elements addicionals, el LilyPond proveeix una forma senzilla de definir-los. Per veure més informació sobre com modificar o afegir barres de compàs, consulteu el fitxer `scm/bar-line.scm`.

En les partitures amb molts pentagrames, una ordre `\bar` a un d'ells s'aplica automàticament a tots els altres. Les línies resultants es connecten entre els diferents pentagrames d'un `StaffGroup`, `PianoStaff` o `GrandStaff`.

```

<<
  \new StaffGroup <<
    \new Staff \relative {
      e'4 d
      \bar "||"
      f4 e
    }
    \new Staff \relative { \clef bass c'4 g e g }
  >>
  \new Staff \relative { \clef bass c'2 c2 }
>>

```



L'ordre '`\bar tipus de barra`' és forma curta de fer '`\set Timing.whichBar = tipus de barra`'. Quan s'estableix `whichBar` amb el valor d'una cadena de caràcters, es crea una línia divisòria d'aquest tipus.

El tipus de barra predeterminat que s'usa per a les línies divisòries inserides automàticament és `"|"`. Es pot canviar en qualsevol moment amb '`\set Timing.measureBarType = tipus de barra`'.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.3.1 [Salts de línia], pàgina 553, Secció 1.4 [Repeticions], pàgina 152, [Agrupament de pentagrames], pàgina 194.

Fitxers instal·lats: `scm/bar-line.scm`.

Fragments de codi: Secció "Rhythms" in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció "BarLine" in *Referència de funcionament intern* (creada al nivell de Staff (pentagrama)), Secció "SpanBar" in *Referència de funcionament intern* (a través dels pentagrames), Secció "Timing-translator" in *Referència de funcionament intern* (per a les propietats del comptador de temps Timing).

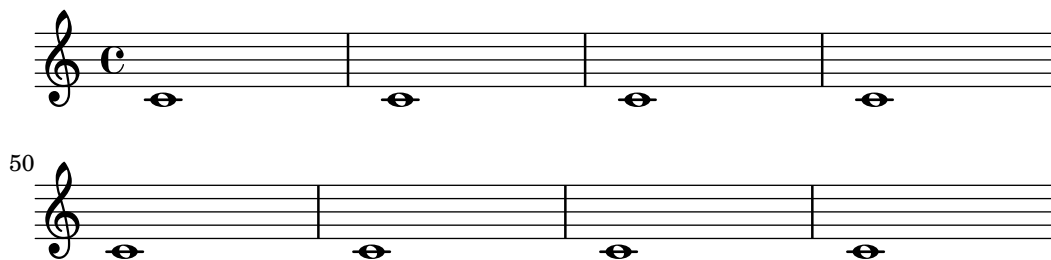
Numeració de compassos

Per defecte, els números de compàs s'imprimeixen al principi de la línia, excepte la primera. El número pròpiament dit s'emmagatzema a la propietat `currentBarNumber`, que normalment s'actualitza automàticament per a cada compàs. També es pot establir manualment:

```

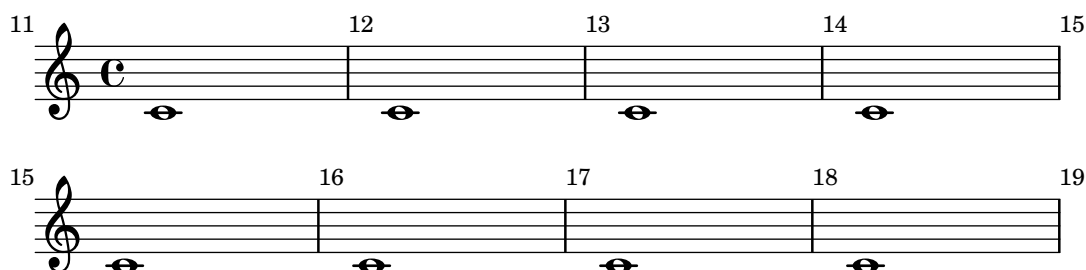
\relative c' {
  c1 c c c
  \break
  \set Score.currentBarNumber = #50
  c1 c c c
}

```

Els números de compàs es poden gravar a intervals regulars en comptes de al principi de cada línia. Per fer-lo, s'ha de sobreesciure el comportament predeterminat de forma que es puguin imprimir en altres llocs. Això ve controlat per la propietat `break-visibility` de `BarNumber`. Agafa tres valors que es poden establir al valor `#t` o `#f` per especificar si el número de compàs corresponent és visible o no. L'ordre dels tres valors és visible al final de la línia, visible a la meitat de la línia, o visible al principi de la línia. A l'exemple següent s'imprimeixen els números de compàs en tots els llocs possibles:

```
\relative c' {
  \override Score.BarNumber.break-visibility = ##(#t #t #t)
  \set Score.currentBarNumber = #11
  % Permet que s'imprimeixi el número del primer compàs
  \bar ""
  c1 | c | c | c |
  \break
  c1 | c | c | c |
}
```



Fragments de codi seleccionats

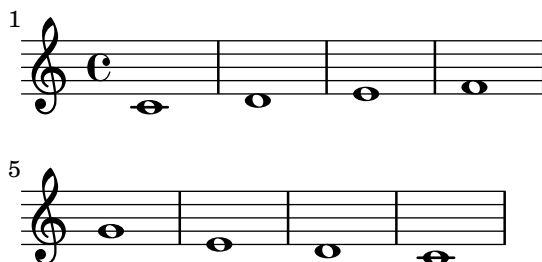
Impressió del nombre de compàs al primer compàs

De forma predeterminada se suprimeix el nombre de compàs del primer compàs d'una partitura si és més petit o igual a '1'. En establir el valor de `barNumberVisibility` a `all-bar-numbers-visible`, es pot imprimir qualsevol nombre de compàs per al primer compàs i tots els següents. Observeu que, perquè això funcioni, s'ha d'inserir una línia divisòria buida abans de la primera nota.

```
\layout {
  indent = 0
  ragged-right = ##t
}

\relative c' {
  \set Score.barNumberVisibility = #all-bar-numbers-visible
  c1 | d | e | f \break
  g1 | e | d | c
```

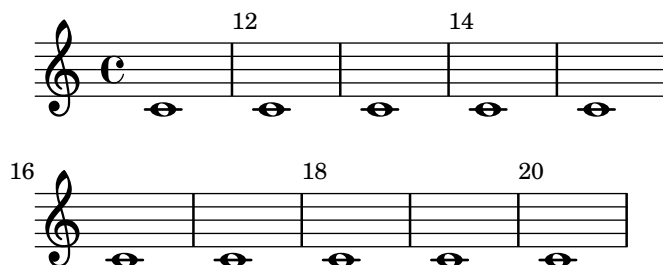
}



Imprimir números de compàs a intervals regulars

Es poden imprimir els nombre de compàs a intervals regulars mitjançant l'establiment de la propietat `barNumberVisibility`. Aquí els números de compàs s'imprimeixen cada dos compàsos excepte al final de la línia.

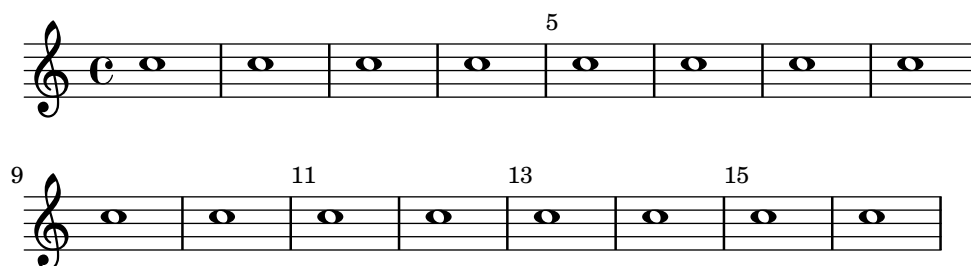
```
\relative c' {
  \override Score.BarNumber.break-visibility = #end-of-line-invisible
  \set Score.currentBarNumber = #11
  % Print a bar number every second measure
  \set Score.barNumberVisibility = #(every-nth-bar-number-visible 2)
  c1 | c | c | c | c
  \break
  c1 | c | c | c | c
}
```

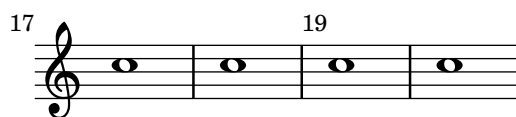


Printing bar numbers with changing regular intervals

Using the `set-bar-number-visibility` context function, bar number intervals can be changed.

```
\relative c' {
  \override Score.BarNumber.break-visibility = #end-of-line-invisible
  \context Score \applyContext #(set-bar-number-visibility 4)
  \repeat unfold 10 c'1
  \context Score \applyContext #(set-bar-number-visibility 2)
  \repeat unfold 10 c
}
```





Impressió de nombre de compàs dins de rectangles o circumferències

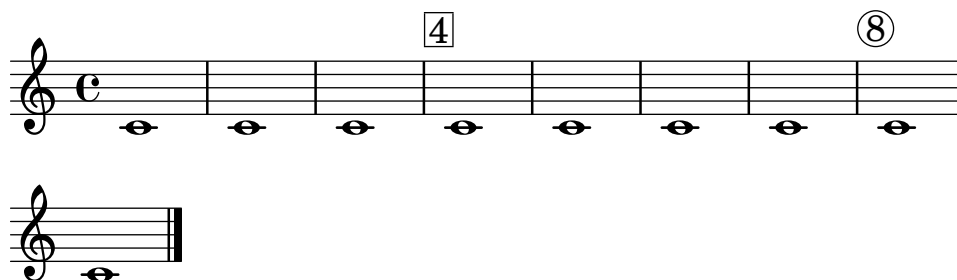
Els nombres de compàs també es poden imprimir dins de rectangles o de circumferències.

```
\relative c' {
  % Prevent bar numbers at the end of a line and permit them elsewhere
  \override Score.BarNumber.break-visibility = #end-of-line-invisible
  \set Score.barNumberVisibility = #(every-nth-bar-number-visible 4)

  % Increase the size of the bar number by 2
  \override Score.BarNumber.font-size = #2

  % Draw a box round the following bar number(s)
  \override Score.BarNumber.stencil
    = #(make-stencil-boxer 0.1 0.25 ly:text-interface::print)
  \repeat unfold 5 { c1 }

  % Draw a circle round the following bar number(s)
  \override Score.BarNumber.stencil
    = #(make-stencil-circler 0.1 0.25 ly:text-interface::print)
  \repeat unfold 4 { c1 } \bar "|"
}
```



Numeració de compassos alternativa

Es poden seleccionar dos mètodes alternatius per a la numeració de compassos, especials quan hi ha repeticions.

```
\relative c'{
  \set Score.alternativeNumberingStyle = #'numbers
  \repeat volta 3 { c4 d e f | }
  \alternative {
    { c4 d e f | c2 d \break }
    { f4 g a b | f4 g a b | f2 a | \break }
    { c4 d e f | c2 d }
  }
  c1 \break
  \set Score.alternativeNumberingStyle = #'numbers-with-letters
  \repeat volta 3 { c,4 d e f | }
  \alternative {
```

```

      { c4 d e f | c2 d \break }
      { f4 g a b | f4 g a b | f2 a | \break }
      { c4 d e f | c2 d }
    }
  c1
}

```

The image displays a musical score with six staves. The first staff is labeled with a bar number '1.' and contains a first ending bracket. The second staff is labeled with a bar number '2' and contains a second ending bracket. The third staff is labeled with a bar number '3.' and contains a second ending bracket. The fifth staff is labeled with a bar number '5' and contains a first ending bracket. The sixth staff is labeled with a bar number '6b' and contains a second ending bracket. The seventh staff is labeled with a bar number '6c' and contains a second ending bracket. The musical notation includes treble clefs, common time signatures, and various note values.

Alineació dels números de compàs

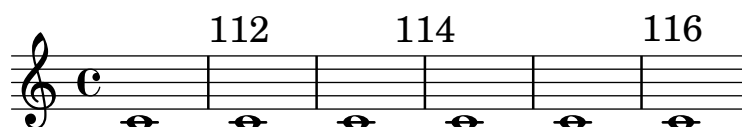
Els números de compàs s'alineen de forma predeterminada per la dreta amb el seu objecte pare. Aquest objecte és pel general la vora esquerra, d'una línia o, si els números s'imprimeixen dins de la línia, la vora esquerra d'una línia divisòria. Els números també es poden situar directament sobre la barra de compàs o alineats per l'esquerra amb ella.

```

\relative c' {
  \set Score.currentBarNumber = #111
  \override Score.BarNumber.break-visibility = #all-visible
  % Increase the size of the bar number by 2
  \override Score.BarNumber.font-size = #2
  % Print a bar number every second measure
  \set Score.barNumberVisibility = #(every-nth-bar-number-visible 2)
  c1 | c1
  % Center-align bar numbers
  \override Score.BarNumber.self-alignment-X = #CENTER
  c1 | c1
  % Left-align bar numbers

```

```
\override Score.BarNumber.self-alignment-X = #LEFT
c1 | c1
}
```



Supressió dels nombres de compàs de tota la partitura

Es poden eliminar completament els nombres de compàs traient el gravador `Bar_number_engraver` del context de `Score`.

```
\layout {
  \context {
    \Score
    \omit BarNumber
    % or:
    %\remove "Bar_number_engraver"
  }
}

\relative c'' {
  c4 c c c \break
  c4 c c c
}
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “BarNumber” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Bar_number_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els números de compàs poden col·lisionar amb la clau `StaffGroup`, si hi ha un a la part de dalt. Per solucionar-lo es pot usar la propietat de farciment `padding` de `BarNumber` per col·locar el número correctament. Consulteu Secció “StaffGroup” in *Referència de funcionament intern* i Secció “BarNumber” in *Referència de funcionament intern* para veure més informació.

Comprovació de compàs i de número de compàs

Les comprovacions de compàs ajuden a detectar errors a les duracions. Una comprovació de compàs s’escriu usant el símbol de la barra vertical, `|`, a qualsevol lloc on s’espera que caigui una línia divisòria. Si es troben línies de comprovació de compàs a altres llocs, s’imprimeix una llista d’advertiments al fitxer log de registre, mostrant els números de línia i columna en el qual

han fallat les comprovacions de compàs. Al següent exemple, la segona comprovació de compàs avisarà d'un error.

```
\time 3/4 c2 e4 | g2 |
```

Una duració incorrecte produeix una partitura completament desbaratada, especialment si la partitura es polifònica, de manera que la millor manera de començar a corregir l'entrada és buscar sistemàticament l'existència de comprovacions de compàs fallides i duracions incorrectes.

Si es produeixen diverses comprovacions de compàs seguides per valor de la mateixa duració musical, sols apareix el primer missatge d'advertiment. Així s'aconsegueix que el missatge estigui concentrat a la font d'error de la pulsació.

Les comprovacions de compàs també es poden inserir dins de la lletra de les cançons:

```
\lyricmode {
  \time 2/4
  Twin -- kle | Twin -- kle |
}
```

Observeu que les comprovacions de compàs dins de la lletra de les cançons s'avaluen al moment musical de la síl·laba *següent* a la comprovació de compàs que es processa. Si la lletra està associada amb les notes d'una veu que té un silenci al principi del compàs, no es pot posar cap síl·laba al començament d'aquest compàs i s'imprimeix un missatge d'advertiment si s'escriu una comprovació de compàs dins de la lletra, en aquesta posició.

També és possible redefinir l'acció que es fa quan es troba una barra vertical o símbol de comprovació de compàs, |, al codi d'entrada, de forma que faci quelcom diferent a una comprovació de compàs. Es fa assignant una expressió musical a "|", el símbol de barra vertical. A l'exemple següent s'estableix | de forma que insereixi una doble línia divisòria quan apareix al codi d'entrada, en comptes de comprovar el final d'un compàs.

```
"|" = \bar {"||"}
{
  c'2 c' |
  c'2 c'
  c'2 | c'
  c'2 c'
}
```



En copiar peces musicals grans pot servir d'ajuda comprovar que el número de compàs del LilyPond correspongui a l'original des del qual s'està copiant. Això es pot comprovar amb `\barNumberCheck`, per exemple:

```
\barNumberCheck #123
```

imprimeix un advertiment si el `currentBarNumber` (número del compàs actual) no és el 123 en el moment de la compilació.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Marques d'assaig

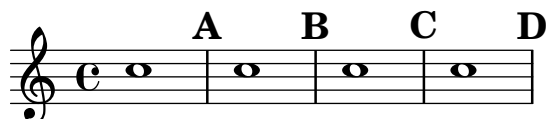
Per imprimir una lletra d'assaig, utilitzeu l'ordre `\mark`.

```
\relative c' {
```

```

c1 \mark \default
c1 \mark \default
c1 \mark \default
c1 \mark \default
}

```

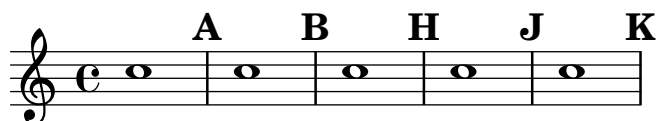


La lletra d'assaig s'incrementa automàticament si useu `\mark \default`, però també podeu utilitzar un número enter com argument per establir la indicació manualment. El valor que s'utilitzarà s'emmagatzema dins de la propietat `rehearsalMark`.

```

\relative c'' {
  c1 \mark \default
  c1 \mark \default
  c1 \mark #8
  c1 \mark \default
  c1 \mark \default
}

```

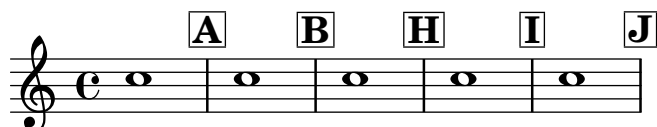


La lletra 'I' se salta d'acord amb les tradicions de gravat. Si voleu incloure la lletra 'I', useu una de les ordres següents, segons l'estil de marques d'assaig que desitgeu (sols lletres, lletres dins d'un rectangle o lletres dins d'un cercle).

```

\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-alphabet
\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-box-alphabet
\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-circle-alphabet
\relative c'' {
  \set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-box-alphabet
  c1 \mark \default
  c1 \mark \default
  c1 \mark #8
  c1 \mark \default
  c1 \mark \default
}

```



L'estil es defineix per mitjà de la propietat `rehearsalMarkFormatter`. És una funció que agafa com arguments la marca en curs (un nombre enter) i el context actual. Ha de tornar un objecte de marcatge. A l'exemple següent, s'estableix `rehearsalMarkFormatter` amb el valor d'un procediment predefinit. Després d'alguns compassos s'estableix amb un valor d'una funció que produeix un número tancat a una capsa.

```

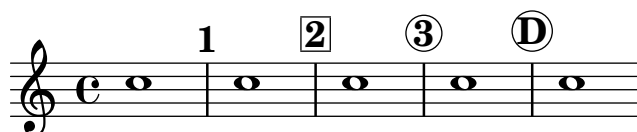
\relative c'' {

```

```

\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-numbers
c1 \mark \default
c1 \mark \default
\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-box-numbers
c1 \mark \default
\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-circle-numbers
c1 \mark \default
\set Score.rehearsalMarkFormatter = #format-mark-circle-letters
c1
}

```



El fitxer `scm/translation-functions.scm` conté les definicions de `format-mark-numbers` (el format per omisió), `format-mark-box-numbers`, `format-mark-letters` i `format-mark-box-letters`. Es poden usar aquestes definicions com a inspiració per a d'altres funcions de format.

Podem fer servir `format-mark-barnumbers`, `format-mark-box-barnumbers` i `format-mark-circle-barnumbers` per obtenir números de compas en lloc de números de lletres seqüencials.

Es poden especificar altres estils de lletra d'assaig de forma manual:

```
\mark "A1"
```

Observeu que `Score.rehearsalMarkFormatter` no afecta a las marque que s'especifiquen de aquest forma. Malgrat això, és possible aplicar un element `\markup` a la cadena.

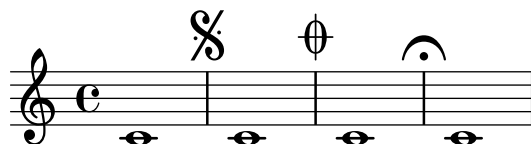
```
\mark \markup{ \box A1 }
```

Els glifs musicals (como ara el segno) es poden imprimir dins d'un element `\mark`

```

\relative c' {
  c1 \mark \markup { \musicglyph "scripts.segno" }
  c1 \mark \markup { \musicglyph "scripts.coda" }
  c1 \mark \markup { \musicglyph "scripts.ufermata" }
  c1
}

```



Consulteu Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680, per veure una llista dels símbols que es poden imprimir amb `\musicglyph`.

Per veure formes comuns d'ajustar la col·locació de les lletres d'assaig, consulteu Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246. Per a un control més precís, consulteu `break-alignable-interface` a la secció Secció 5.5.1 [Alineació d'objectes], pàgina 647.

El fitxer `scm/translation-functions.scm` conté les definicions de `format-mark-numbers` i de `format-mark-letters`. Es poden utilitzar com a inspiració per escriure altres funcions per donar format.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció 5.5.1 [Alineació d'objectes], pàgina 647.

Fitxers d'inici: scm/translation-functions.scm.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “MarkEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Mark-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RehearsalMark” in *Referència de funcionament intern*.

1.2.6 Temes especials de ritme

Notes d'adorn

Els mordents i les notes d'adorn són ornaments musicals, impresos a un tipus de lletra més petita i no ocupen cap temps lògic addicional al compàs.

```
\relative {
  c' '4 \grace b16 a4(
  \grace { b16 c16 } a2)
}
```



Hi ha tres tipus possibles de notes d'adorn; la *acciaccatura* o mordent d'una nota (una nota d'adorn sense mesura que s'indica mitjançant una nota lligada i amb la clau ratllada) i la *appoggiatura*, que agafa una fracció fixa de la nota principal a la que s'adjunta, i que s'imprimeix sense ratllar. És possible escriure una nota d'adorn amb la plica ratllada, com la *acciaccatura* però sense la lligadura, com per col·locar-la entre notes que estan lligades entre sí, utilitzant la funció `\slashedGrace`.

```
\relative {
  \acciaccatura d' '8 c4
  \appoggiatura e8 d4
  \acciaccatura { g16 f } e2
  \slashedGrace a,8 g4
  \slashedGrace b16 a4(
  \slashedGrace b8 a2)
}
```



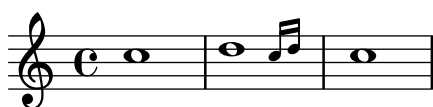
La col·locació de notes d'adorn se sincronitza entre els diferents pentagrames. A l'exemple següent, hi ha dues semicorxeres d'adorn per a cada corxera d'adorn:

```
<<
  \new Staff \relative { e' '2 \grace { c16 d e f } e2 }
  \new Staff \relative { c' '2 \grace { g8 b } c2 }
>>
```



Si volem acabar una nota amb un adorn, usem l'ordre `\afterGrace`. Agafa dos argument: la nota principal, i les notes d'adorn que segueixen a la nota principal.

```
\relative { c''1 \afterGrace d1 { c16[ d] } c1 }
```



Això posa les notes d'adorn després d'un espai que dura $3/4$ de la longitud de la nota principal. La fracció predeterminada de $3/4$ es pot canviar establint `afterGraceFraction`. L'exemple següent mostra el resultat d'establir l'espai en el seu valor predeterminat, en $15/16$, i per últim en $1/2$ de la nota principal.

```
<<
\new Staff \relative {
  c''1 \afterGrace d1 { c16[ d] } c1
}
\new Staff \relative {
  #(define afterGraceFraction (cons 15 16))
  c''1 \afterGrace d1 { c16[ d] } c1
}
\new Staff \relative {
  #(define afterGraceFraction (cons 1 2))
  c''1 \afterGrace d1 { c16[ d] } c1
}
>>
```



L'espai entre la nota principal i la d'adorn també es pot especificar usant espaiadors. L'exemple següent situa la nota d'adorn després d'un espai que dura $7/8$ de la nota principal.

```
\new Voice \relative {
  <<
    { d''1^\trill_( }
    { s2 s4. \grace { c16 d } } }
  >>
```

```
>>
c1)
}
```



Una expressió musical `\grace` introdueix ajustos de tipus de lletra especials, per exemple per produir un tipus de lletra més petit i per fixes les direccions. Per això, quan s'introdueixen ajustaments per a la presentació, han d'anar dins de l'expressió d'adorn. Les sobreescritures s'han de revertir també dins de l'expressió d'adorn. Aquí, la direcció predeterminada de la plica de la nota d'adorn se sobreescriu i després es reverteix.

```
\new Voice \relative {
  \acciaccatura {
    \stemDown
    f' '16->
    \stemNeutral
  }
  g4 e c2
}
```



Fragments de codi seleccionats

Utilitzar la barra que tatxa les notes amb notes normals

És possible aplicar la barreta que creua la barra de les acciacatures, en altres situacions.

```
\relative c' {
  \override Flag.stroke-style = #"grace"
  c8( d2) e8( f4)
}
```



Ajustament de la disposició de les notes d'adorn dins de la música

La disposició de les expressions d'adorn es pot canviar al llarg de tota la música usant les funcions `add-grace-property` i `remove-grace-property`. L'exemple següent esborra la definició de la direcció de la plica per a aquest nota d'adorn, de manera que les pliques no sempre apunten cap a dalt, i canvia la forma predeterminada dels caps a aspes.

```
\relative c' {
  \new Staff {
    $(remove-grace-property 'Voice 'Stem 'direction)
    $(add-grace-property 'Voice 'NoteHead 'style 'cross)
    \new Voice {
      \acciaccatura { f16 } g4
      \grace { d16 e } f4
    }
  }
}
```

```

    \appoggiatura { f,32 g a } e2
  }
}

```



Redefinició dels valors globals predeterminats per a notes d'adorn

Els valors predeterminats per a les notes d'adorn estan emmagatzemats en els identificadors `startGraceMusic`, `stopGraceMusic`, `startAcciaccaturaMusic`, `stopAcciaccaturaMusic`, `startAppoggiaturaMusic` i `stopAppoggiaturaMusic`, que estan definits al fitxer `ly/grace-init.ly`. Redefinint-los es poden obtenir altres efectes.

```

startAcciaccaturaMusic = {
  <>(
    \override Flag.stroke-style = #"grace"
    \slurDashed
  )
}

stopAcciaccaturaMusic = {
  \revert Flag.stroke-style
  \slurSolid
  <>
}

\relative c'' {
  \acciaccatura d8 c1
}

```



Posicionament de les notes d'adorn amb espai flotant

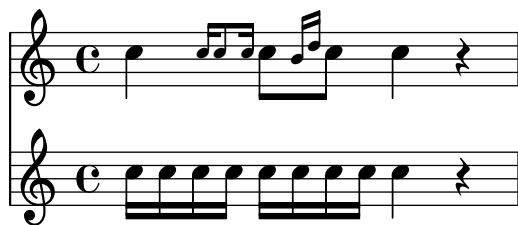
En establir la propietat `'strict-grace-spacing` fem que les columnes musicals per a les notes d'adorn siguin 'flotants', és a dir, desacobrades de les notes que no són d'adorn: primer s'aplica l'espaiat de les notes normals, i després es posen les columnes musicals de les notes d'adorn a l'esquerra de les columnes musicals de les notes principals.

```

\relative c'' {
  <<
    \override Score.SpacingSpanner.strict-grace-spacing = ##t
    \new Staff \new Voice {
      \afterGrace c4 { c16[ c8 c16] }
      c8[ \grace { b16 d } c8]
      c4 r
    }
    \new Staff {
      c16 c c c c c c c c4 r
    }
  }
  >>
}

```

}



Vegeu també

Glossari musical: Secció “grace notes” in *Glossari musical*, Secció “acciaccatura” in *Glossari musical*, Secció “appoggiatura” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Escalat de les duracions], pàgina 53, [Barres manuals], pàgina 96.

Fitxers d’inici: `ly/grace-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “GraceMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Grace_beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Grace_auto_beam_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Grace_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Grace_spacing_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Una *acciaccatura* de diverses notes amb una barra s'imprimeix sense ratllar, i té exactament la mateixa aparença que una *appoggiatura* de diverses notes amb barra.

La sincronització de les notes d'adorn també pot portar sorpreses. La notació de pentagrames, com ara armadures, línies divisòries, etc., també se sincronitzen. Aneu amb cura quan barregeu pentagrames amb adorns i sense adorns, per exemple

```
<<
\new Staff \relative { e''4 \section \grace c16 d2. }
\new Staff \relative { c''4 \section d2. }
>>
```



Això es pot remeiar inserint desplaçaments d'adorn de les duracions corresponents als altres pentagrames. Per a l'exemple anterior

```
<<
\new Staff \relative { e''4 \section \grace c16 d2. }
\new Staff \relative { c''4 \section \grace s16 d2. }
>>
```



És obligatori usar l'ordre `\grace` per a la part dels desplaçaments, fins i tot si la part visual usa `\acciaccatura` o `\appoggiatura` perquè en cas contrari s'imprimeix una lligadura lletja que connecta a la nota d'adorn invisible amb la nota següent.

Les seccions d'adorn sols s'han d'usar dins d'expressions de música seqüencials. No estan contemplats ni el niuat ni la juxtaposició de seccions d'adorn, i podria produir fallades i altres errors.

Cada nota d'adorn a la sortida MIDI té una longitud que és 1/4 de la seva duració real. Si la duració combinada de les notes d'adorn és més gran que la longitud de la nota precedent, es genera un error "Retrocedint al temps MIDI". Teniu dues opcions: en primer lloc, podeu fer més curta la duració de les notes d'adorn, per exemple:

```
c'8 \acciaccatura { c'8[ d' e' f' g'] }
```

es converteix a:

```
c'8 \acciaccatura { c'16[ d' e' f' g'] }
```

Una altra opció és canviar explícitament la duració musical:

```
c'8 \acciaccatura { \scaleDurations 1/2 { c'8[ d' e' f' g'] } }
```

Vegeu [Escalat de les duracions], pàgina 53.

Alinear amb una cadenza

A un context orquestral, les cadenzas presenten un problema espacial: en construir una partitura que te una cadenza, tots els altres instruments han de saltar tantes notes com la longitud de la cadenza, ja que en cas contrari començaran massa aviat o massa tard.

Una solució a aquest problema són les funcions `mmrest-of-length` i `skip-of-length`. Aquestes funcions de l'Scheme agafen un fragment de música com a argument i generen un `\skip` o silenci multicompass de la longitud exacta del fragment.

```
MyCadenza = \relative {
  c'4 d8 e f g g4
  f2 g4 g
}

\new GrandStaff <<
  \new Staff {
    \MyCadenza c'1
    \MyCadenza c'1
  }
  \new Staff {
    #(mmrest-of-length MyCadenza)
    c'1
    #(skip-of-length MyCadenza)
    c'1
  }
>>
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “cadenza” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Gestió del temps

El temps esta administrat per `Timing_translator`, que de forma predeterminada es troba al context de `Score`. S'afegeix un àlies, `Timing`, al context que en el qual es col·loca el `Timing_translator`. Per assegurar que està disponible l'àlies `Timing`, potser heu de crear explícitament una instància del context contenidor (com `Voice` o `Staff`).

S'usen les següents propietats de `Timing` per seguir la pista del temps dins de la partitura.

`currentBarNumber`

El número de compàs en curs. Per veure un exemple que mostra l'ús d'aquesta propietat, consulteu [Numeració de compassos], pàgina 107.

`measureLength`

La longitud dels compassos dins de la indicació actual de compàs. Per a un 4/4 això és 1, i per al 6/8 és 3/4. El seu valor determina quan s'insereixen les línies divisòries i com es generen les barres automàtiques.

`measurePosition`

El punt en el qual ens trobem dins del compàs. Aquesta quantitat es reinicia restant `measureLength` cada cop que s'assoleix o s'excedeix `measureLength`. Quan això passa, s'incrementa `currentBarNumber`.

`timing`

Si té un valor vertader, les variables anteriors s'actualitzen a cada pas del temps, quan té un valor fals, el gravador es queda al compàs actual indefinidament.

El compte del temps es pot canviar establint el valor de qualsevol d'aquestes variables explícitament. A l'exemple següent, s'imprimeix la indicació de compàs predeterminada 4/4, però `measureLength` s'ajusta a 5/4. Als 4/8 fins el tercer compàs, la posició `measurePosition` s'avança en 1/8 fins a 5/8, escurçant aquest compàs en 1/8. Aleshores, la següent línia divisòria cau en 9/8 en comptes de fer-ho en 5/4.

```
\new Voice \relative {
  \set Timing.measureLength = #(ly:make-moment 5/4)
  c'1 c4 |
  c1 c4 |
  c4 c
  \set Timing.measurePosition = #(ly:make-moment 5/8)
  b4 b b8 |
  c4 c1 |
}
```



Com s'il·lustra a l'exemple, `ly:make-moment n m` construeix una duració de la fracció d'una rodona. Per exemple, `ly:make-moment 1 8` és una duració d'una corxera i `ly:make-moment 7 16` és la duració de set semicorxeres.

Vegeu també

Referència de la notació: [Numeració de compassos], pàgina 107, [Música sense compassos], pàgina 75.

Fragments de codi: Secció “Rhythms” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Timing_translator” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Score” in *Referència de funcionament intern*.

1.3 Expressions

RONDO
Allegro

Aquesta secció relaciona diverses marques d'expressió que es poden crear a una partitura.

1.3.1 Expressions annexades a les notes

Aquesta secció explica com crear marques expressives que estan aplicades a notes: articulacions, ornaments i matisos. També es tracten els mètodes per crear les marques dinàmiques.

Articulacions i ornaments

Es poden annexar a les notes un ample ventall de símbols per denotar articulacions, adorns i altres indicacions d'execució, utilitzant la sintaxi següent:

`nota\nom`

La llista de possibles valors de `nom` està a Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774. Per exemple

`\relative {`


```

c' '4\staccato c\mordent b2\turn
c1\fermata
}

```



Algunes d'aquestes articulacions tenen abreviatures que faciliten la seva escriptura. Les abreviatures s'escriuen a darrere del nom de la nota, i la seva sintaxi consisteix en un guió – seguit d'un símbol que especifica l'articulació. Existeixen abreviatures prededefinides per al *marcato*, *stopped* (nota apagada), *tenuto*, *staccatissimo*, *accent* (acent), *staccato* (picat), i *portato*. La sortida corresponent a aquestes articulacions apareix de la manera següent:

```

\relative {
  c' '4-^ c-+ c-- c-!
  c4-> c-. c2-_
}

```



Les regles per a la col·locació predeterminada de les articulacions es troben definides al fitxer `scm/script.scm`. Les articulacions i ornaments es poden col·locar manualment per sobre o per sota del pentagrama; vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Les articulacions són objectes Script. Les seves propietats es descriuen de forma més completa a Secció “Script” in *Referència de funcionament intern*.

A més d'articulacions, es poden adjuntar textos i elements de marcatge de les notes. Vegeu [Scripts de text], pàgina 239.

Per veure més informació quant a l'ordenació dels elements Script i TextScript que s'annexen a les notes, consulteu Secció “Col·locació dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

Fragments de codi seleccionats

Modificació dels valors predeterminats per a la notació abreviada de les articulacions

Les abreviatures es troben definides dins del fitxer `ly/script-init.ly`, on les variables `dashHat`, `dashPlus`, `dashDash`, `dashBar`, `dashLarger`, `dashDot` i `dashUnderscore` reben valors predeterminats. Es poden modificar aquests valors predeterminats per a les abreviatures. Per exemple, per associar l'abreviatura `-+` (`dashPlus`) amb el símbol de semitrí en cmptes del símbol predeterminat `+`, assigneu el valor `trill` a la variable `dashPlus`:

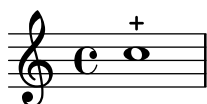
```

\relative c' ' { c1-+ }

dashPlus = \trill

\relative c' ' { c1-+ }

```





Controlar l'ordenació vertical de les inscripcions

L'orden vertical que ocupen les inscripcions gràfiques està controlat amb la propietat 'script-priority. Quant més baix és aquest número, més a prop de la nota es col·locarà. En aquest exemple, el TextScript (el sostingut) té primer la prioritat més baixa, per la qual cosa se situa en la posició més baixa al primer exemple. En el segon, el semitrí (el Script) és el que la té més baixa, per la qual cosa se situa en la part interior. Quan dos objectes tenen la mateixa prioritat, l'ordre en el qual s'introdueixen determina quin serà el que apareix en primer lloc.

```
\relative c''' {
  \once \override TextScript.script-priority = #-100
  a2^\prall^\markup { \sharp }

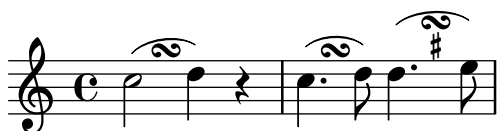
  \once \override Script.script-priority = #-100
  a2^\prall^\markup { \sharp }
}
```



Crear un grupet d'anticipació

La creació d'un grupet circular d'anticipació entre dues notes, on la nota inferior del grupet utilitza una alteració, requereix diverses sobreescritures de propietats. La propietat outside-staff-priority es pot establir al valor #f, atès que en aquest cas tindria prioritat sobre la propietat avoid-slur property. Canviant les fraccions 2/3 i 1/3 pot ajustar-se la posició horitzontal.

```
\relative c''' {
  \after 2*2/3 \turn c2( d4) r |
  \after 4 \turn c4.( d8)
  \after 4
  {
    \once \set suggestAccidentals = ##t
    \once \override AccidentalSuggestion.outside-staff-priority = ##f
    \once \override AccidentalSuggestion.avoid-slur = #'inside
    \once \override AccidentalSuggestion.font-size = -3
    \once \override AccidentalSuggestion.script-priority = -1
    \once \hideNotes
    cis8\turn \noBeam
  }
  d4.( e8)
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “tenuto” in *Glossari musical*, Secció “accent” in *Glossari musical*, Secció “staccato” in *Glossari musical*, Secció “portato” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Col·locació dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: [Scripts de text], pàgina 239, Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, Secció A.14 [Llista d’articulacions], pàgina 774, [Refilets], pàgina 150.

Fitxers instal·lats: scm/script.scm.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Script” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Matisos dinàmics

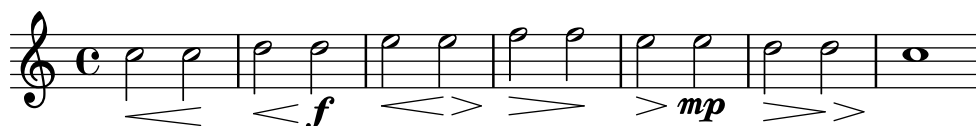
Les marques dinàmiques de matís absolut s’especifiquen usant una ordre després d’una nota: c4\ff. Les marques dinàmiques disponibles són \ppppp, \pppp, \ppp, \pp, \p, \mp, \mf, \f, \ff, \fff, \ffff, \fffff, \fp, \sf, \sff, \sp, \spp, \sfz i \rfz. Les indicaciones dinàmiques es poden col·locar manulament per sobre o per sota del pentagrama; per veure més detalls, consulteu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

```
\relative c' ' {
  c2\ppp c\mp
  c2\rfz c^\mf
  c2_\spp c^\ff
}
```



Una indicació de *crescendo* s’inicia amb \< i s’acaba amb \!, amb un matís absolut o amb una altra indicació de crescendo o de decrescendo. Una indicació de *decrescendo* comença amb \> i acaba també amb \!, amb un matís dinàmic absolut o amb una altra indicació de crescendo o de decrescendo. Es poden usar \cr i \decr en lloc de \< i \>. De forma predeterminada, es graven reguladors en angle quan es fa servir aquesta notació.

```
\relative c' ' {
  c2\< c\!
  d2\< d\!
  e2\< e\>
  f2\> f\!
  e2\> e\mp
  d2\> d\>
  c1\!
}
```



Un regulador acabat mitjançant \! finalitza a la vora dreta de la nota que porta el \! annexat. En el cas en el qual estigui acabat amb el començament d’una altra indicació *crescendo*

o *decrescendo*, acabarà al centre de la nota que té annexada la següent indicació `\<` o `\>`. El regulador següent començarà aleshores a la vora dreta de la mateixa nota en comptes de la vora esquerra, com seria normal si hagués acabat amb `\!` prèviament.

```
\relative {
  c''1\< | c4 a c\< a | c4 a c\! a\< | c4 a c a\!
}
```



Els reguladors que acaben amb indicacions dinàmiques absolutes en lloc d'amb `\!` també es graven de manera semblant. Tanmateix, la longitud de la pròpia indicació dinàmica pot alterar el punt en el qual finalitza el regulador anterior.

```
\relative {
  c''1\< | c4 a c\mf a | c1\< | c4 a c\ffff a
}
```



Es requereixen silencis espaiadors per tipografiar diverses indicacions dinàmiques sobre una sola nota. Això és útil especialment per afegir un *crescendo* i un *decrescendo* a la mateixa nota:

```
\relative {
  c''4\< c\! d\> e\!
  << f1 { s4 s4\< s4\> s4\! } >>
}
```



Es pot fer servir l'ordre `\espressivo` per indicar un crescendo o un decrescendo sobre la mateixa nota. Tanmateix, noteu que aquesta indicació està implementada com una articulació, no com una expressió dinàmica.

```
\relative {
  c''2 b4 a
  g1\espressivo
}
```



Les indicacions de crescendo textuals s'inicien amb `\cresc.` Els decrescendos textuals s'inicien amb `\decresc` o amb `\dim.` Es tracen línies extensores quan cal.

```
\relative {
  g'8\cresc a b c b c d e\mf |
}
```

```
f8\decre sc e d c e\> d c b |
a1\dim ~ |
a2. r4\! |
}
```



També poden substituir-se els reguladors gràfics per canvis de dinàmica textuals:

```
\relative c'' {
  \crescTextCresc
  c4\< d e f\! |
  \dimTextDecresc
  g4\> e d c\! |
  \dimTextDecr
  e4\> d c b\! |
  \dimTextDim
  d4\> c b a\! |
  \crescHairpin
  \dimHairpin
  c4\< d\! e\> d\! |
}
```



Per crear noves indicacions de matís absolut o de text que s'han d'alinear amb els matisos; vegeu [Indicacions dinàmiques contemporànies], pàgina 132.

La col·locació vertical de les indicacions de dinàmica es gestiona per part de Secció “Dynamic-LineSpanner” in *Referència de funcionament intern*.

Hi ha disponible un context Dynamics per gravar les indicacions de matís dinàmic en la seva pròpia línia horitzontal. Useu silencis de separació per indicar els temps (les notes que estan dins d'un context Dynamics també ocupen temps musical, però no s'imprimeixen). El context Dynamics pot contenir altres elements com inscripcions textuals, objectes extensors de text i indicacions de pedal de piano.

```
<<
\new Staff \relative {
  c'2 d4 e |
  c4 e e,2 |
  g'4 a g a |
  c1 |
}
\new Dynamics {
  s1\< |
  s1\f |
  s2\dim s2-"rit." |
  s1\p |
}
```

>>



Instruccions predefinides

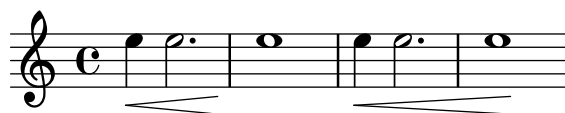
`\dynamicUp`, `\dynamicDown`, `\dynamicNeutral`, `\crescTextCresc`, `\dimTextDim`,
`\dimTextDecr`, `\dimTextDecresc`, `\crescHairpin`, `\dimHairpin`.

Fragments de codi seleccionats

Establir el comportament dels reguladors a les barres de compàs

Si la nota que acaba un regulador cau sobre la primera part d'un compàs, el regulador s'atura en la línia divisòria immediatament precedent. Es pot controlar aquest comportament sobreescrivint la propietat `'to-barline`.

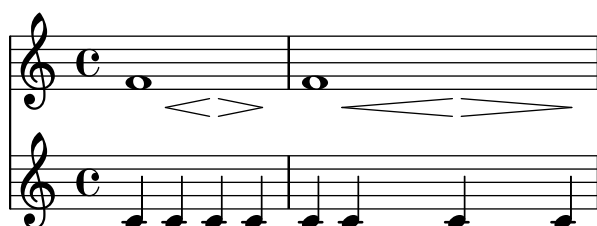
```
\relative c'' {
  e4\< e2.
  e1\!
  \override Hairpin.to-barline = ##f
  e4\< e2.
  e1\!
}
```



Ajustament de la longitud mínima dels reguladors

Si els reguladors són massa curts, es poden allargar modificant la propietat `minimum-length` de l'objecte `Hairpin`.

```
<<
{
  \after 4 \< \after 2 \> \after 2. \! f'1
  \override Hairpin.minimum-length = #8
  \after 4 \< \after 2 \> \after 2. \! f'1
}
{
  \repeat unfold 8 c'4
}
>>
```



Impressió de reguladors utilitzant la notació «al niente»

Es poden imprimir reguladores amb un cercle en la punta (notació «al niente») establint la propietat `circled-tip` de l'objecte `Hairpin` al valor `#t`.

```
\relative c' ' {
  \override Hairpin.circled-tip = ##t
  c2\< c\!
  c4\> c\< c2\!
}
```



Impressió de reguladors en diversos estils

Els reguladors es poden crear en una àmplia varietat d'estils.

```
\relative c' ' {
  \override Hairpin.stencil = #flared-hairpin
  a4\< a a a\ff
  a4\p\< a a a\ff
  a4\sfz\< a a a\!
  \override Hairpin.stencil = #constante-hairpin
  a4\< a a a\ff
  a4\p\< a a a\ff
  a4\sfz\< a a a\!
  \override Hairpin.stencil = #flared-hairpin
  a4\> a a a\ff
  a4\p\> a a a\ff
  a4\sfz\> a a a\!
  \override Hairpin.stencil = #constante-hairpin
  a4\> a a a\ff
  a4\p\> a a a\ff
  a4\sfz\> a a a\!
}
```



Indicacions dinàmiques i textuais alineades verticalment

Tots els objectes `DynamicLineSpanner` (reguladors i indicacions dinàmiques de text) se situen amb la seva línia de referència a una distància d'almenys `'staff-padding` del pentagrama, a no ser que d'altres elements de notació els forci a col·locar-se a més distància. Si s'ajusta `'staff-padding` a un valor suficientment gran, les indicacions dinàmiques quedaran alineades.

S'usa una idea semblant junt a `\textLengthOn` per alinear les inscripcions de text al llarg de la seva línia de base.

```
music = \relative c' {
  a'2\p b\f
  e4\p f\f> g, b\p
  c2^\markup { \huge gorgeous } c^\markup { \huge fantastic }
}

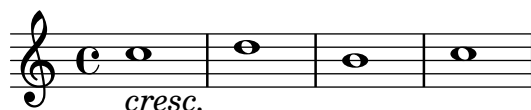
{
  \music
  \break
  \override DynamicLineSpanner.staff-padding = #3
  \textLengthOn
  \override TextScript.staff-padding = #1
  \music
}
```



Ocultar la línia d'extensió de les expressions textuais de dinàmica

Els canvis de dinàmica amb estil de text (com *cresc.* i *dim.*) es graven amb una línia intermitent que mostra el seu abast. Aquesta línia es pot suprimir de la manera següent:

```
\relative c' {
  \override DynamicTextSpanner.style = #'none
  \crescTextCresc
  c1\< | d | b | c\!
}
```



Canviar el text i els estils d'objecte d'extensió per a les indicacions dinàmiques textuais

Es pot modificar el text empleat per als crescendos i decrescendos modificant les propietats de context `crescendoText` i `decrescendoText`.

L'estil de la línia d'extensió es pot canviar modificant la propietat `'style` de `DynamicTextSpanner`. El valor predeterminat és `'dashed-line` (línia discontinua), i entre d'altres valors possibles es troben `'line` (línia), `'dotted-line` (línia de punts) i `'none` (res):

```
\relative c' {
```



```

\set crescendoText = \markup { \italic { cresc. poco } }
\set crescendoSpanner = #'text
\override DynamicTextSpanner.style = #'dotted-line
a2\< a
a2 a
a2 a
a2 a\mf
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “al niente” in *Glossari musical*, Secció “crescendo” in *Glossari musical*, Secció “decrescendo” in *Glossari musical*, Secció “hairpin” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Articulacions i matisos dinàmics” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Indicacions dinàmiques contemporànies], pàgina 132, Secció 3.5.9 [Enriquiment de la sortida MIDI], pàgina 535, Secció 3.5.4 [Control de les dinàmiques del MIDI], pàgina 526.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “DynamicText” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Hairpin” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DynamicLineSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Dynamics” in *Referència de funcionament intern*.

Indicacions dinàmiques contemporànies

La menara més fàcil de crear indicacions dinàmiques és usar objectes de marcatge (\markup).

```

moltoF = \markup { molto \dynamic f }

\relative {
  <d' e>16_\moltoF <d e>
  <d e>2..
}

```



En el mode de marcatge es poden crear indicacions dinàmiques editorials (entre parèntesis o claus). La sintaxi del mode de marcatge es descriu a Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

```

roundF = \markup {
  \center-align \concat { \bold { \italic ( }
    \dynamic f \bold { \italic ) } } }
boxF = \markup { \bracket { \dynamic f } }
\relative {
  c'1_\roundF
  c1_\boxF
}

```

}



Les indicacions dinàmiques senzilles i centrades es creen fàcilment amb la funció `make-dynamic-script`.

```
sfzp = #(make-dynamic-script "sfzp")
\relative {
  c'4 c c\sfpz c
}
```



En general `make-dynamic-script` agafa qualsevol objecte de marcatge com a argument. El tipus de lletra de matisos sols conté els caràcters `f`, `m`, `p`, `r`, `s` y `z`, per la qual cosa si desitgeu obtenir una indicació dinàmica que inclogui text normal o signes de puntuació, cal fer servir ordres de marcatge que retornin els ajustaments de la família de tipus de lletra i la seva codificació a las del text normal, per exemple `\normal-text`. L'interès de la utilització de `make-dynamic-script` en lloc d'un element de marcatge corrent radica en assegurar l'alineació vertical dels objectes de marcatge i reguladors que s'apliquen al mateix cap de nota.

```
roundF = \markup { \center-align \concat {
  \normal-text { \bold { \italic ( } }
  \dynamic f
  \normal-text { \bold { \italic ) } } } }
boxF = \markup { \bracket { \dynamic f } }
mfEspress = \markup { \center-align \line {
  \hspace #3.7 mf \normal-text \italic espress. } }
roundFdynamic = #(make-dynamic-script roundF)
boxFdynamic = #(make-dynamic-script boxF)
mfEspressDynamic = #(make-dynamic-script mfEspress)
\relative {
  c'4_\roundFdynamic\< d e f
  g,1~_\boxFdynamic\>
  g1
  g'1~\mfEspressDynamic
  g1
}
```

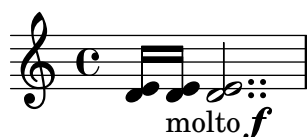


Es pot utilitzar en el seu lloc la forma Scheme del mode de marcatge. La seva sintaxi s'explica

Se puede utilizar en su lugar la forma Scheme del modo de marcado. Su sintaxis se explica en Secció “Construcció de marcatge en Scheme” in *Extensions*.

```
moltoF = #(make-dynamic-script
           (markup #:normal-text "molto"
                   #:dynamic "f"))

\relative {
  <d' e>16 <d e>
  <d e>2..\moltoF
}
```



Per alinear el text del matís dinàmic a l'esquerra en lloc de centrar-lo sobre una nota, utilitzeu un `\tweak`:

```
moltoF = \tweak DynamicText.self-alignment-X #LEFT
          #(make-dynamic-script
            (markup #:normal-text "molto"
                    #:dynamic "f"))

\relative {
  <d' e>16 <d e>
  <d e>2..\moltoF <d e>1
}
```



Els ajustos per als tipus de lletra en mode de marcatge es descriuen a [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247, Secció 3.5.9 [Enriquiment de la sortida MIDI], pàgina 535, Secció 3.5.4 [Control de les dinàmiques del MIDI], pàgina 526.

Extensió del LilyPond: Secció “Construcció de marcatge en Scheme” in *Extensions*.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

1.3.2 Marques expressives en forma corba

Aquesta secció explica com crear diverses marques expressives amb forma corba: lligadures d'expressió i de fraseig, respiracions, caigudes i elevacions de to.

Lligadures d'expressió

Les *lligadures d'expressió* s'introdueixen utilitzant parèntesis:

Nota: A la música polifònica, les lligadures d'expressió han d'acabar a la mateixa veu en la qual comencen.

```
\relative {
```

```
f' '4( g a) a8 b(
a4 g2 f4)
<c e>2( <b d>2)
}
```



Les lligadures d'expressió es poden col·locar manualment per sobre o per sota de les notes; vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

S'ha de tenir cura amb les lligadures d'expressió simultànies o superposades. En gairebé tots els casos, les lligadures d'expressió externes indiquen, certament, fraseig, i les lligadures de fraseig poden superposar-se amb les lligadures d'expressió normals, vegeu [Lligadures de fraseig], pàgina 137. Quan calen diverses lligadures d'expressió normals dins d'una sola veu, els començament i els finals corresponents de les lligadures s'han d'etiquetar precedint-los per \= seguit d'un número o cadena de caràcters que la identifiqui.

```
\fixed c' {
  <c~ f\=1( g\=2( >2 <c e\=1) a\=2) >
}
```



Les lligadures d'expressió poden ser contínues, discontinúes o de punts. L'estil predeterminat de les lligadures d'expressió és el continu:

```
\relative {
  c'4( e g2)
  \slurDashed
  g4( e c2)
  \slurDotted
  c4( e g2)
  \slurSolid
  g4( e c2)
}
```



També es pot fer que les lligadures d'expressió siguin semi-discontinúes (la primera meitat discontinua i la segona meitat contínua) o semi-contínues (la primera meitat contínua i la segona discontinua):

```
\relative {
  c'4( e g2)
  \slurHalfDashed
  g4( e c2)
  \slurHalfSolid
  c4( e g2)
}
```

```
\slurSolid
g4( e c2)
}
```



Es poden definir patrons de discontinuïtat per a les lligadures d'expressió:

```
\relative {
  c'4( e g2)
  \slurDashPattern #0.7 #0.75
  g4( e c2)
  \slurDashPattern #0.5 #2.0
  c4( e g2)
  \slurSolid
  g4( e c2)
}
```



Instruccions predefinides

`\slurUp`, `\slurDown`, `\slurNeutral`, `\slurDashed`, `\slurDotted`, `\slurHalfDashed`, `\slurHalfSolid`, `\slurDashPattern`, `\slurSolid`.

Fragments de codi seleccionats

Utilitzar lligadures dobles per acords legato

Alguns compositors escriuen dues lligadures quan volen acords legato. Això es pot aconseguir establint `doubleSlurs`.

```
\relative c' {
  \set doubleSlurs = ##t
  <c e>4( <d f> <c e> <d f>)
}
```



Situar els elements de marcatge de text por dins de les lligadures

Els elements de marcatge de text han de tenir la propietat `outside-staff-priority` establerta al valor fals perquè s'imprimeixin per dins de les lligadures d'expressió.

```
\relative c'' {
  \override TextScript.avoid-slur = #'inside
  \override TextScript.outside-staff-priority = ##f
  c2(~\markup { \halign #-10 \natural } d4.) c8
}
```



Fer lligadures d'expressió amb estructura complexa de discontinuïtat

Les lligadures d'expressió es poden construir amb patrons de discontinuïtat complexos mitjançant la definició de la propietat `dash-definition`. `dash-definition` és una llista de paràmetres que defineixen el comportament de discontinuïtat d'un segment de la lligadura d'expressió.

La lligadura es defineix en termes del paràmetre de bezier `t` el rang del qual va de 0 a l'esquerra de la lligadura fins a 1 a l'extrem dret de la lligadura. cada element de discontinuïtat és una llista (`t-inici t-final fracció-discontinuitat període-discontinuitat`). La regió de la lligadura des de `t-inici` fins a `t-final` tindrà una fracció fracció-discontinuitat de cada període-discontinuitat de color negre. període-discontinuitat es defineix en termes d'espais de pentagrama. fracció-discontinuitat s'estableix al valor d'1 per a una lligadura contínua.

```
\relative c' {
  \once \override
    Slur.dash-definition = #'((0 0.3 0.1 0.75)
                              (0.3 0.6 1 1)
                              (0.65 1.0 0.4 0.75))

  c4( d e f)
  \once \override
    Slur.dash-definition = #'((0 0.25 1 1)
                              (0.3 0.7 0.4 0.75)
                              (0.75 1.0 1 1))

  c4( d e f)
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “slur” in *Glossari musical*.

Manual d'aprenentatge: Secció “Quant a la impossibilitat de niuar claus i lligadures” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Lligadures de fraseig], pàgina 137.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament interno: Secció “Slur” in *Referència de funcionament intern*.

Lligadures de fraseig

Les *lligadures de fraseig* (o marques de fraseig) que indiquen una frase musical s'escriuen usant les ordres `\(i \)` respectivament:

```
\relative {
  c' '4\( d( e) f(
  e2) d\)
```

}



Tipogràficament, la lligadura de fraseig es comporta gairebé exactament igual que una lligadura d'expressió normal. Tanmateix, es tracten com a objectes diferents. Una `\slurUp` no tindrà cap efecte sobre una lligadura de fraseig. El fraseig es pot col·locar manualment per sobre o per sota de les notes; vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Les lligadures de fraseig simultànies o superposades s'introdueixen usant `\=` igual que es fa amb les lligadures d'expressió normals, vegeu [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Les lligadures de fraseig poden ser contínues, de punts o de ratlles. L'estil predeterminat per a les lligadures de fraseig és el continu:

```
\relative {
  c'4\ ( e g2\ )
  \phrasingSlurDashed
  g4\ ( e c2\ )
  \phrasingSlurDotted
  c4\ ( e g2\ )
  \phrasingSlurSolid
  g4\ ( e c2\ )
}
```



Es pot fer també que les lligadures de fraseig siguin semi-discontínues (la primera meitat discontínua i la segona meitat contínua) o semi-contínues (la primera meitat contínua i la segona meitat discontínua):

```
\relative {
  c'4\ ( e g2\ )
  \phrasingSlurHalfDashed
  g4\ ( e c2\ )
  \phrasingSlurHalfSolid
  c4\ ( e g2\ )
  \phrasingSlurSolid
  g4\ ( e c2\ )
}
```



Es poden definir patrons de discontinuïtat per a les lligadures de fraseig:

```
\relative {
  c'4\ ( e g2\ )
  \phrasingSlurDashPattern #0.7 #0.75
  g4\ ( e c2\ )
}
```

```
\phrasingSlurDashPattern #0.5 #2.0
c4\ ( e g2\ )
\phrasingSlurSolid
g4\ ( e c2\ )
}
```



Les definicions de patrons de discontinuïtat tenen la mateixa estructura que les definicions de patrons de discontinuïtat de les lligadures d'expressió. Per veure més informació sobre els patrons de discontinuïtat complexos, consulteu els fragments de codi sota [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Instruccions predefinides

```
\phrasingSlurUp, \phrasingSlurDown, \phrasingSlurNeutral, \phrasingSlurDashed,
\phrasingSlurDotted, \phrasingSlurHalfDashed, \phrasingSlurHalfSolid,
\phrasingSlurDashPattern, \phrasingSlurSolid.
```

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció “Quant a la impossibilitat de niuar claus i lligadures” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “PhrasingSlur” in *Referència de funcionament intern*.

Marques de respiració

Les respiracions s'introdueixen utilitzant `\breathe`:

```
{ c' '2. \breathe d' '4 }
```



A diferència d'altres marques d'expressió, els símbols de respiració no estan associats amb la nota anterior, sinó que són esdeveniments independents. Per això, totes les marques d'expressió que estan annexades a la nota anterior, qualsevol claudàtor que indiqui barrat manual i qualsevol parèntesi que indiqui lligadures d'expressió i de fraseig, s'han d'escriure abans de `\breathe`.

Les marques de respiració donen per acabades les barres automàtiques; per anul·lar aquest comportament, consulteu [Barres manuals], pàgina 96.

```
\relative { c' '8 \breathe d e f g2 }
```



A la notació antiga, es contemplen els indicadors musicals per a les marques de respiració, o divisiones. Per veure més detalls, consulteu [Divisiones], pàgina 452.

Fragments de codi seleccionats

Canviar el símbol de la marca de respiració

El glif de la marca de respiració es pot ajustar sobreescrivint la propietat de text de l'objecte de presentació `BreathingSign`, amb qualsevol altre text de marcatge.

```
\relative c'' {
  c2
  \override BreathingSign.text =
    \markup { \musicglyph "scripts.rvarcomma" }
  \breathe
  d2
}
```



Usar una ratlla curta com a símbol de respiració

La música vocal i de vent usa amb freqüència una ratlla curta com a signe de respiració. Això indica una respiració que treu una mica de temps a la nota anterior enlloc de produir una pausa curta, cosa que s'indica amb la marca de respiració en forma de coma. La marca es pot moure lleugerament cap a dalt per allunyar-la del pentagrama.

```
\relative c'' {
  c2
  \breathe
  d2
  \override BreathingSign.Y-offset = #2.6
  \override BreathingSign.text =
    \markup { \musicglyph "scripts.tickmark" }
  c2
  \breathe
  d2
}
```



Inserir una cesura

Les marques de cesura es poden crear sobreescrivint la propietat `'text` de l'objecte `BreathingSign`. També està disponible una marca de cesura corba.

```
\relative c'' {
  \override BreathingSign.text = \markup {
    \musicglyph "scripts.caesura.straight"
  }
  c8 e4. \breathe g8. e16 c4

  \override BreathingSign.text = \markup {
    \musicglyph "scripts.caesura.curved"
  }
}
```

```
g8 e'4. \breathe g8. e16 c4
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “caesura” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Divisiones], pàgina 452.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “BreathingEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BreathingSign” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Breathing_sign_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Caigudes i elevacions

Es poden expressar *caigudes* y *elevacions* de to (falls i doits) afegides a les notes mitjançant l'ordre `\bendAfter`. La direcció de la caiguda i elevació s'indica amb un signe de més o menys (a dalt o a sota). El número indica l'interval d'alçades sobre el qual s'estén la caiguda o elevació *partint de* la nota principal.

```
\relative c'' {
  c2\bendAfter #+4
  c2\bendAfter #-4
  c2\bendAfter #+6.5
  c2\bendAfter #-6.5
  c2\bendAfter #+8
  c2\bendAfter #-8
}
```



Fragments de codi seleccionats

Ajustar la forma de les caigudes i pujades de to

Pot caldre ajustar la propietat `shortest-duration-space` per poder ajustar la mida de les caigudes i pujades de to («falls» i «doits»).

```
\relative c'' {
  \override Score.SpacingSpanner.shortest-duration-space = #4.0
  c2-\bendAfter #5
  c2-\bendAfter #-4.75
  c2-\bendAfter #8.5
  c2-\bendAfter #-6
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “fall” in *Glossari musical*, Secció “doit” in *Glossari musical*.

Fragments de codi Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

1.3.3 Marques expressives en forma de línies

Aquesta secció explica com crear diverses marques d’expressió que segueixen un camí lineal: glissandi, arpegis i refilets.

Glissando

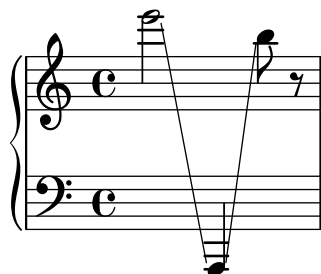
Es crea un *glissando* afegint `\glissando` després de la nota:

```
\relative {
  g'2\glissando g'
  c2\glissando c,
  \afterGrace f,1\glissando f'16
}
```



Un glissando pot connectar notes d’un pentagrama a un altre:

```
\new PianoStaff <<
  \new Staff = "right" {
    e'''2\glissando
    \change Staff = "left"
    a,,4\glissando
    \change Staff = "right"
    b''8 r |
  }
  \new Staff = "left" {
    \clef bass
    s1
  }
>>
```



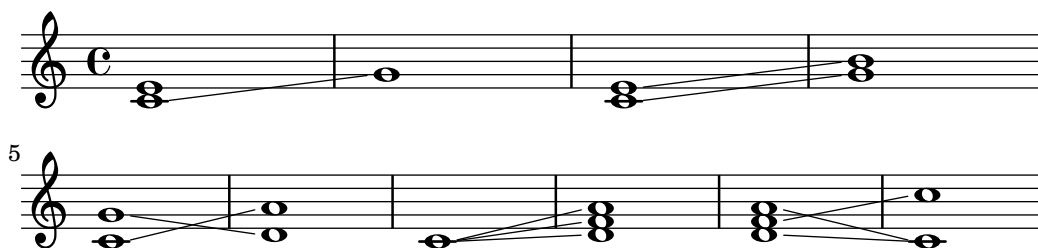
Un glissando pot connectar les notes dins d’un acord. Si cal fer quelcom que no sigui una connexió d’una nota amb una altra entre els dos acords, les connexions entre les notes venen definides per mitjà de `\glissandoMap`, on les notes d’un acord se suposen numerades, començant de zero, en l’ordre en el qual apareixen en el codi d’entrada del fitxer `.ly`.

```
\relative {
  <c' e>1\glissando g' |
```

```

<c, e>1\glissando |
<g' b> |
\break
\set glissandoMap = #'((0 . 1) (1 . 0))
<c, g'>1\glissando |
<d a'> |
\set glissandoMap = #'((0 . 0) (0 . 1) (0 . 2))
c1\glissando |
<d f a> |
\set glissandoMap = #'((2 . 0) (1 . 0) (0 . 1))
<f d a'>1\glissando |
<c c'> |
}

```



Es poden crear diversos tipus de glissando. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.4.8 [Estils de línia], pàgina 645.

Fragments de codi seleccionats

Glissando contemporani

Es pot gravar un glissando contemporani sense nota final utilitzant una nota oculta i temporització de cadenza.

```

\relative c' {
  \time 3/4
  \override Glissando.style = #'zigzag
  c4 c
  \cadenzaOn
  c4\glissando
  \hideNotes
  c,,4
  \unHideNotes
  \cadenzaOff
  \bar " | "
}

```



Afegir marques de temps a glissandos llargs

Els temps que se salten a glissandos molt llargs s'indiquen a vegades mitjançant marques de temps, que sovint consisteixen en figures sense cap. Aquestes pliques es poden usar també per allotjar indicacions expressives intermèdies.

Si les pliques no queden ben alineades amb el glissando, podria caldre recol·locar-les lleugerament.

```
glissandoSkipOn = {
  \override NoteColumn.glissando-skip = ##t
  \hide NoteHead
  \override NoteHead.no-ledgers = ##t
}
```

```
glissandoSkipOff = {
  \revert NoteColumn.glissando-skip
  \undo \hide NoteHead
  \revert NoteHead.no-ledgers
}
```

```
\relative c'' {
  r8 f8\glissando
  \glissandoSkipOn
  f4 g a a8\noBeam
  \glissandoSkipOff
  a8
```

```
  r8 f8\glissando
  \glissandoSkipOn
  g4 a8
  \glissandoSkipOff
  a8 |
```

```
  r4 f\glissando \<
  \glissandoSkipOn
  a4\f \>
  \glissandoSkipOff
  b8\! r |
}
```



Making glissandi breakable

Si s'ajusta la propietat breakable al valor #t en combinació amb after-line-breaking, podem fer que un glissando es divideixi en el salt de línia:

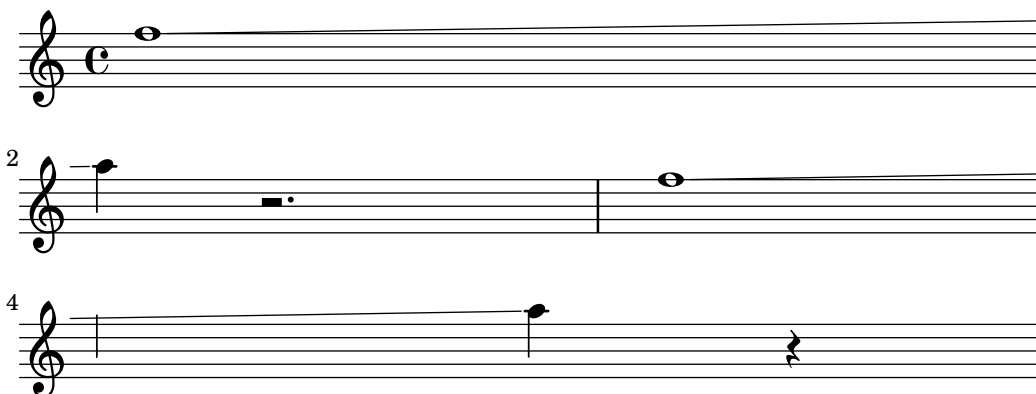
```
glissandoSkipOn = {
  \override NoteColumn.glissando-skip = ##t
  \hide NoteHead
  \override NoteHead.no-ledgers = ##t
}
```

```
\relative c'' {
  \override Glissando.breakable = ##t
  \override Glissando.after-line-breaking = ##t
```

```

f1\glissando |
\break
a4 r2. |
f1\glissando
\once \glissandoSkipOn
\break
a2 a4 r4 |
}

```



Estendre glissandos sobre repeticions

Es pot simular un glissando que s'estén fins a l'interior de diversos blocs `\alternative` de primera i segona vegada mitjançant l'addició d'una nota d'adorn oculta amb un glissando al començament de cada bloc `\alternative`. La nota d'adorn ha d'estar a la mateixa alçada que la nota que dona inici al primer glissando., Això s'implementa aquí amb una funció musical que agafa com a argument l'altura de la nota d'adorn.

Observeu que a la música polifònica la nota d'adorn ha de coincidir amb les notes d'adorn corresponents en totes les altres veus.

```

repeatGliss = #(define-music-function (grace)
  (ly:pitch?)
  #{
    % the next two lines ensure the glissando is long enough
    % to be visible
    \once \override Glissando.springs-and-rods
      = #ly:spanner::set-spacing-rods
    \once \override Glissando.minimum-length = #3.5
    \once \hideNotes
    \grace $grace \glissando
  #})

\score {
  \relative c'' {
    \repeat volta 3 { c4 d e f\glissando }
    \alternative {
      { g2 d }
      { \repeatGliss f g2 e }
      { \repeatGliss f e2 d }
    }
  }
}

```

```

music = \relative c' {
  \voiceOne
  \repeat volta 2 {
    g a b c\glissando
  }
  \alternative {
    { d1 }
    { \repeatGliss c \once \omit StringNumber e1\2 }
  }
}

\score {
  \new StaffGroup <<
    \new Staff <<
      \new Voice { \clef "G_8" \music }
    >>
    \new TabStaff <<
      \new TabVoice { \clef "moderntab" \music }
    >>
  >>
}

```

Vegeu també

Glossari musical: Secció “glissando” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 5.4.8 [Estils de línia], pàgina 645.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Glissando” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

La impressió de text sobre la línia (com a *gliss.*), no està contemplada.

Arpegi

Un signe de *acord arpegiat* (conegut també com *acord trencat*) sobre un acord, es denota annexant `\arpeggio` a l'acord:

```
\relative { <c' e g c>1\arpeggio }
```



Es poden escriure diversos tipus d'acords arpegiats. `\arpeggioNormal` produeix la volta a l'arpegi normal:

```
\relative {
  <c' e g c>2\arpeggio

  \arpeggioArrowUp
  <c e g c>2\arpeggio

  \arpeggioArrowDown
  <c e g c>2\arpeggio

  \arpeggioNormal
  <c e g c>2\arpeggio
}
```



Es poden crear símbols especials d'arpegi *amb parèntesis*:

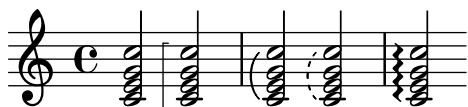
```
\relative {
  <c' e g c>2

  \arpeggioBracket
  <c e g c>2\arpeggio

  \arpeggioParenthesis
  <c e g c>2\arpeggio

  \arpeggioParenthesisDashed
  <c e g c>2\arpeggio

  \arpeggioNormal
  <c e g c>2\arpeggio
}
```



Les propietats de discontinuïtat del parèntesi de l'arpegi es controlen mitjançant la propietat `'dash-definition`, que es descriu a [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Els acords arpegiats es poden desenvolupar explícitament utilitzant *lligadures d'unió*. Vegeu [Lligadures d'unió], pàgina 54.

Instruccions predefinides

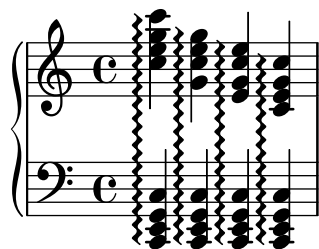
`\arpeggio`, `\arpeggioArrowUp`, `\arpeggioArrowDown`, `\arpeggioNormal`, `\arpeggioBracket`, `\arpeggioParenthesis` `\arpeggioParenthesisDashed`.

Fragments de codi seleccionats

Crear arpegis que es creuen entre pentagrames dins d'un sistema de piano

Dins d'un PianoStaff, és possible fer que un arpegi creui entre els pentagrames ajustant la propietat PianoStaff.connectArpeggios.

```
\new PianoStaff \relative c' ' <<
  \set PianoStaff.connectArpeggios = ##t
  \new Staff {
    <c e g c>4\arpeggio
    <g c e g>4\arpeggio
    <e g c e>4\arpeggio
    <c e g c>4\arpeggio
  }
  \new Staff {
    \clef bass
    \repeat unfold 4 {
      <c,, e g c>4\arpeggio
    }
  }
>>
```



Creació d'arpegis que es creuen entre pentagrames dins d'altres contextos

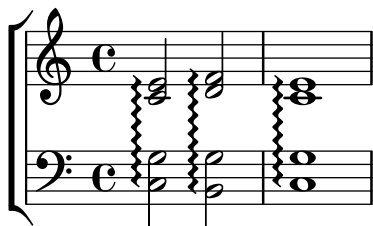
Es poden crear arpegis que es creuen entre pentagrames dins de contextos diferents a GrandStaff, PianoStaff i Span_arpeggio_engraver en el context de Score.

```
\score {
  \new ChoirStaff {
    \set Score.connectArpeggios = ##t
    <<
    \new Voice \relative c' {
      <c e>2\arpeggio
      <d f>2\arpeggio
      <c e>1\arpeggio
    }
    \new Voice \relative c {
      \clef bass
      <c g'>2\arpeggio
      <b g'>2\arpeggio
      <c g'>1\arpeggio
    }
  }
>>
}
```

```

\layout {
  \context {
    \Score
    \consists "Span_arpeggio_engraver"
  }
}

```



Crear arpegis entre notes de veus diferents

Es pot dibuixar un símbol d'arpegi entre notes de diferents veus que estan sobre el mateix pentagrama si el gravador `Span_arpeggio_engraver` es trasllada al context de `Staff`:

```

\new Staff \with {
  \consists "Span_arpeggio_engraver"
}
\relative c' {
  \set Staff.connectArpeggios = ##t
  <<
    { <e' g>4\arpeggio <d f> <d f>2 }
    \\
    { <d, f>2\arpeggio <g b>2 }
  >>
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “arpeggio” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures d'expressió], pàgina 134, [Lligadures d'unió], pàgina 54.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Arpeggio” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Slur” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No és possible barrejar arpegis connectats i no connectats a un `PianoStaff` al mateix moment de temps.

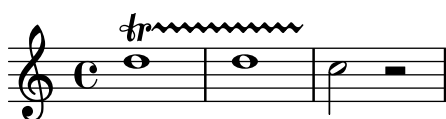
La forma senzilla d'especificar el parèntesis als arpegis de parèntesis no funciona per als arpegis de pentagrama creuat; vegeu Secció “Pliques de pentagrama creuat” in *Referència de la notació*.

Refilets

Els refilets curts sense línia extensora es graven amb `\trill`; vegeu [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Els *refilets* llargs mantinguts, amb línia d'extensió, es fan amb `\startTrillSpan` i `\stopTrillSpan`:

```
\relative {
  d''1\startTrillSpan
  d1
  c2\stopTrillSpan
  r2
}
```



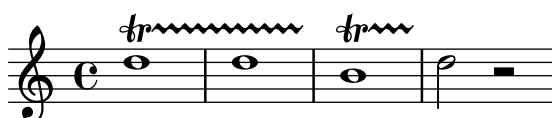
Un refilet estès que travessa un salt de línia recomença exactament a sobre de la primera nota de la línia nova.

```
\relative {
  d''1\startTrillSpan
  \break
  d1
  c2\stopTrillSpan
  r2
}
```



Els refilets estesos consecutius funcionen sense necessitat d'ordres `\stopTrillSpan` explícites, perquè cada refilet es convertirà automàticament a la vora dreta del refilet anterior.

```
\relative {
  d''1\startTrillSpan
  d1
  b1\startTrillSpan
  d2\stopTrillSpan
  r2
}
```



També es poden combinar els refilets amb notes d'adorn. La sintaxi d'aquesta construcció i el mètode per col·locar les notes d'adorn amb precisió es descriuen a [Notes d'adorn], pàgina 116.

```
\relative {
```

```

d''1~\afterGrace
d1\startTrillSpan { c32[ d]\stopTrillSpan }
c2 r2
}

```



Els refilets que s'han d'executar sobre notes auxiliars explícites es poden gravar amb l'ordre `pitchedTrill`. El primer argument és la nota principal, i el segon és la nota *refilada*, que es grava com un cap de nota, sense plica i entre parèntesis.

```

\relative {
  \pitchedTrill
  d''2\startTrillSpan fis
  d2
  c2\stopTrillSpan
  r2
}

```



Cal afegir manualment les alteracions subsegüents de la mateixa nota dins del mateix compàs. Sols s'imprimeix l'alteració del primer refilet amb nota, dins d'un compàs.

```

\relative {
  \pitchedTrill
  eis''4\startTrillSpan fis
  eis4\stopTrillSpan
  \pitchedTrill
  eis4\startTrillSpan cis
  eis4\stopTrillSpan
  \pitchedTrill
  eis4\startTrillSpan fis
  eis4\stopTrillSpan
  \pitchedTrill
  eis4\startTrillSpan fis!
  eis4\stopTrillSpan
}

```



Instruccions predefinides

`\startTrillSpan`, `\stopTrillSpan`.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “trill” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Articulacions i ornaments], pàgina 123, [Notes d’adorn], pàgina 116.

Fragments de codi: Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TrillSpanner” in *Referència de funcionament intern*.

1.4 Repeticions



La repetició és un concepte fonamental a la música, i hi ha diversos tipus de notació per a les repeticions. El LilyPond dona suport als següents tipus de repetició:

volta (primera i segona vegada)

La repetició de la música no s'imprimeix de forma desenvolupada, sinó que s'indica envoltant-la entre barres de repetició. Si el salt de la repetició es troba al començament de la peça, la barra de repetició sols s'imprimeix al final del fragment. S'imprimeixen una sèrie de finals alternatius (volta) d'esquerra a dreta indicats mitjançant claus. Aquesta és la notació estàndard per a les repeticions amb finals alternatius.

unfold (desplegada)

La música repetida s'escriu i s'interpreta completament tantes vegades com especifiqueu el valor `nombre_de_repeticions`. És útil quan s'està escrivint música repetitiva.

percent (percentatge)

Fer repeticions de compassos o part d'ells. Tenen un aspecte semblant a un signe de percentatge. Les repeticions de percentatge s'han de declarar dins d'un context Voice.

tremolo (trèmol)

Fer barres de trèmol.

1.4.1 Repeticions llargues

Aquesta secció tracta sobre la forma d'introduir repeticions llargues, normalment de diversos compassos. Les repeticions adopten dues formes: repeticions envoltades entre signes de repetició, o repeticions explícites, que s'usen per escriure música repetitiva. També es poden controlar manualment els signes de repetició.

Repeticions normals

La sintaxi d'una repetició normal és

```
\repeat volta nombre_de_repeticions expressió_musical
```

on *expressió_musical* és una expressió musical.

Una repetició simple sense finals alternatius:

```
\relative {
  \repeat volta 2 { c''4 d e f }
  c2 d
  \repeat volta 2 { d4 e f g }
}
```



De forma predeterminada no s'imprimeixen les dobles barres d'obertura de repetició al primer compàs complet. Malgrat això és possible imprimir-les usant `\bar ".|:"` abans de la primera nota.

```
\relative {
  \repeat volta 2 { \bar ".|:" c''4 d e f }
  c2 d
  \repeat volta 2 { d4 e f g }
}
```



Els finals alternatius (celes de primera i segona vegada) es poden generar utilitzant `\alternative`. Cada grup d'alternatives ha d'estar envoltat pel seu compte entre claus.

```
\repeat volta nombre_de_repeticions expressió_musical
\alternative {
  { expressió_musical }
}
```

on *expressió_musical* és una expressió musical.

Si hi ha més repeticions que finals alternatius, s'assigna el primer final alternatiu a les repeticions més antigues.

Repetició única amb primera i segona vegada:

```
\relative {
  \repeat volta 2 { c''4 d e f | }
  \alternative {
    { c2 e | }
    { f2 g | }
  }
```

```

}
c1
}

```



Diverses repeticions amb primera i segona vegada:

```

\relative {
  \repeat volta 4 { c''4 d e f | }
  \alternative {
    { c2 e | }
    { f2 g | }
  }
c1
}

```

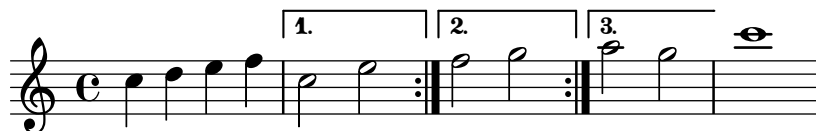


Més d'una repetició amb més d'un final alternatiu:

```

\relative {
  \repeat volta 3 { c''4 d e f | }
  \alternative {
    { c2 e | }
    { f2 g | }
    { a2 g | }
  }
c1
}

```



Nota: Si hi ha dos o més alternatives, no ha d'aparèixer res entre la clau de tancament d'una i la d'obertura de l'altra dins d'un bloc `\alternative`, atès que en cas contrari no obtindrem el nombre de finals esperat.

Nota: Si incloem `\relative` dins d'un `\repeat` sense instància el context `Voice` explícitament, apareixeran pentagrames addicionals no desitjats. Vegeu Secció “Apareix un pentagrama de més” in *Utilització del programa*.

Si una repetició sense celes de primera i segona vegada comença en mig d'un compàs, normalment acaba en el lloc corresponent a meitat d'un altre compàs posterior (de tal forma que els dos sumen un compàs complet). En aquest cas, els símbols de repetició no són 'veritables' línies divisòries, per la qual cosa no s'han d'escriure en aquest lloc comprovacions de compàs ni ordres `\partial`:

```
c'4 e g
\repeat volta 4 {
  e4 |
  c2 e |
  g4 g g
}
g4 |
a2 a |
g1 |
```



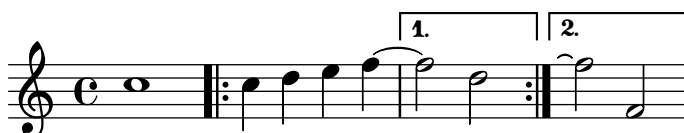
Si una repetició que no té celes de primera i segona vegada comença amb un compàs parcial, aleshores s'aplica el mateix principi, excepte que es requereix una ordre `\partial` al començament del compàs:

```
\partial 4
\repeat volta 4 {
  e'4 |
  c2 e |
  g4 g g
}
g4 |
a2 a |
g1 |
```



Es poden afegir lligadures d'unió al segon final:

```
\relative {
  c''1
  \repeat volta 2 { c4 d e f~ }
  \alternative {
    { f2 d }
    { f2\repeatTie f, }
  }
}
```



L'ordre `\inStaffSegno` es pot utilitzar per generar una barra de compàs combinada que incorpora el símbol del segno junt amb la barra de repetició, quan s'usa amb la instrucció

`\repeat volta`. Se selecciona automàticament el tipus correcte de línia divisòria de repetició, ja sigui de començament o fi de repetició, o de doble repetició. Observeu que la indicació “D.S.” corresponent s’ha d’afegir manualment.

Sortida d’una repetició:

```
\relative {
  e'1
  \inStaffSegno
  f2 g a b
  c1_"D.S." \bar "|."
}
```



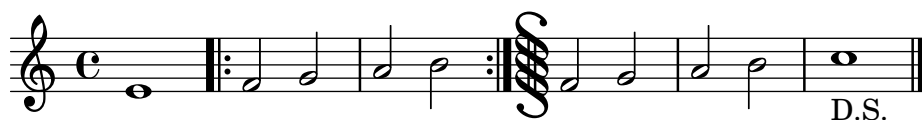
Al començament d’una repetició:

```
\relative {
  e'1
  \repeat volta 2 {
    \inStaffSegno % inicia repetició
    f2 g a b
  }
  c1_"D.S." \bar "|."
}
```



Al final de una repetició:

```
\relative {
  e'1
  \repeat volta 2 {
    f2 g a b
    \inStaffSegno % finalitza repetició
  }
  f2 g a b
  c1_"D.S." \bar "|."
}
```



Entre dues repeticions:

```
\relative {
  e'1
  \repeat volta 2 {
    f2 g a b
  }
}
```

```

\inStaffSegno % doble repetició
\repeat volta 2 {
  f2 g a b
}
c1_"D.S." \bar "|."
}

```



Es poden obtenir símbols de línia divisòria alternatius mitjançant l'establiment (en el context Score) de les propietats `segnoBarType`, `startRepeatSegnoBarType`, `endRepeatSegnoBarType` o `doubleRepeatSegnoBarType` al tipus de línia requerit. Els tipus de línia divisòria alternatius s'han de seleccionar a partir dels tipus predefinitos o de tipus definits anteriorment amb la instrucció `\defineBarLine` (vegeu [Barres de compàs], pàgina 99).

```

\defineBarLine ":|.S[" #'(":". " "S[" "]
\defineBarLine "]" #'("]" " " " ")
\relative {
  e'1
  \repeat volta 2 {
    f2 g a b
    \once \set Score.endRepeatSegnoBarType = ":|.S["
    \inStaffSegno
  }
  f2 g \bar "]" a b
  c1_"D.S." \bar "|."
}

```



Fragments de codi seleccionats

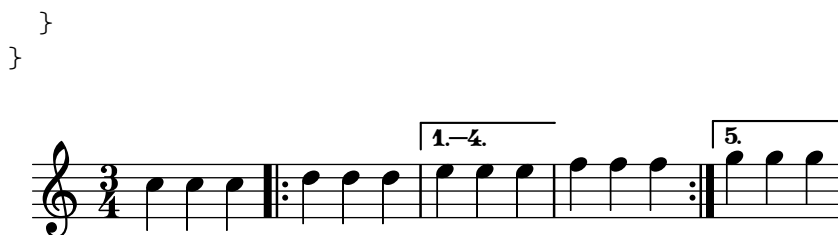
Fer més curts els corxets de primer i segona vegada

De forma predeterminada, els corxets de primera i segona vegada es tracen a sobre els finals alternatius complets, però és possible fer-los més curts establint un valor cer per a `voltaSpannerDuration`. A l'exemple següent, el corxet sols dura un compàs, que correspon a una duració de 3/4.

```

\relative c'' {
  \time 3/4
  c4 c c
  \set Score.voltaSpannerDuration = #(ly:make-moment 3/4)
  \repeat volta 5 { d4 d d }
  \alternative {
    {
      e4 e e
      f4 f f
    }
    { g4 g g }
  }
}

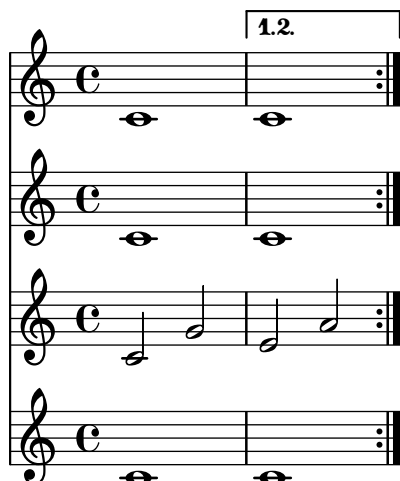
```



Afegir claus de repetició i segona vegada a més pentagrames

El gravador `Volta_engraver` resideix de forma predeterminada dins del context de `Score`, i les claus de repetició s'imprimeixen així normalment sols a sobre el pentagrama superior. Això es pot ajustar afegint el gravador `Volta_engraver` al context de `Staff` el qual han d'aparèixer les claus; vegeu també el fragment de codi “Volta multi staff”.

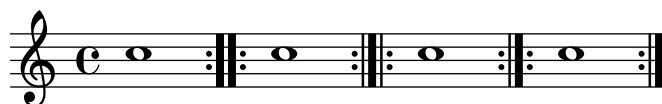
```
<<
  \new Staff { \repeat volta 2 { c'1 } \alternative { c' } }
  \new Staff { \repeat volta 2 { c'1 } \alternative { c' } }
  \new Staff \with { \consists "Volta_engraver" } { c'2 g' e' a' }
  \new Staff { \repeat volta 2 { c'1 } \alternative { c' } }
>>
```



Establiment del tipus de repetició doble predeterminat per a la primera i la segona vegada

Hi ha tres estils diferents de repeticions dobles per a la primera i la segona vegada, que es poden ajustar utilitzant `doubleRepeatType`.

```
\relative c' {
  \repeat volta 2 { c1 }
  \set Score.doubleRepeatBarType = #":...:"
  \repeat volta 2 { c1 }
  \set Score.doubleRepeatBarType = #":|.|:"
  \repeat volta 2 { c1 }
  \set Score.doubleRepeatBarType = #":|.:"
  \repeat volta 2 { c1 }
}
```



Numeració de compassos alternativa

Es poden seleccionar dos mètodes alternatius per a la numeració de compassos, especials quan hi ha repeticions.

```
\relative c'{
  \set Score.alternativeNumberingStyle = #'numbers
  \repeat volta 3 { c4 d e f | }
  \alternative {
    { c4 d e f | c2 d \break }
    { f4 g a b | f4 g a b | f2 a | \break }
    { c4 d e f | c2 d }
  }
  c1 \break
  \set Score.alternativeNumberingStyle = #'numbers-with-letters
  \repeat volta 3 { c,4 d e f | }
  \alternative {
    { c4 d e f | c2 d \break }
    { f4 g a b | f4 g a b | f2 a | \break }
    { c4 d e f | c2 d }
  }
  }
  c1
}
```

The image displays six staves of musical notation, each illustrating a different measure numbering style for repeated sections. The notation is in treble clef with a common time signature (C). The first staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs. The second staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs. The third staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs. The fourth staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs. The fifth staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs. The sixth staff shows a first ending (1.) and a second ending (2.) with repeat signs.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “repeat” in *Glossari musical*, Secció “volta” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Barres de compàs], pàgina 99, Secció 5.1.4 [Modificació dels connectors (plug-ins) de context], pàgina 600, [Modificació de lligadures d’unió i d’expressió], pàgina 653, [Gestió del temps], pàgina 122.

Fitxers instal·lats: `ly/engraver-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Repeats” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “VoltaBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VoltaRepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “UnfoldedRepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Les lligadures d’expressió que abasten des d’un bloc `\repeat` fins un bloc `\alternative` sols funcionen per a la cèl·lula de primera vegada. L’aparença visual d’una lligadura d’expressió que es continua introduint a d’altres cèl·lules de repetició pot simular-se amb `\repeatTie` si la lligadura s’estén fins una sola nota dins de la cèl·lula de repetició, tot i que aquest mètode no funciona a `TabStaff`. D’altres mètodes que poden servir per indicar lligadures que es continuen per sobre de diverses notes a les cèl·lules de repetició, i que també funcionen en contextos de tabulatura `TabStaff`, s’expliquen a [Modificació de lligadures d’unió i d’expressió], pàgina 653.

Així mateix, no és possible fer que les lligadures d’expressió es repleguin des del final d’una alternativa fins el començament de la repetició.

Els glissandos que s’estenen des d’un bloc `\repeat` fins un bloc `\alternative` sols funcionen per a la cèl·lula de primera vegada. Es pot indicar l’aparença visual d’un glissando que es continua fins l’interior d’altres cèl·lules de repetició mitjançant la codificació d’un glissando que comença a una nota d’adorn oculta. Per veure un exemple, consulteu “Extensió dels glissandos sobre les repeticions” sota l’epígraf Fragments de codi seleccionats, a [Glissando], pàgina 142.

Si una repetició que comença amb un compàs incomplet té un bloc `\alternative` que conté modificacions a la propietat `measureLength`, la utilització de `\unfoldRepeats` donarà lloc a línies divisòries erròniament col·locades i advertiments de comprovació de compàs.

Una repetició niuada com

```
\repeat ...
\repeat ...
\alternative
```

és ambigua perquè no està clar a quin `\repeat` pertany la `\alternative`. Aquesta ambigüitat es resol fent que la `\alternative` pertanyi sempre a la `\repeat` més interna. Per més claredat, es recomana usar claus en aquestes situacions.

Marques de repetició manual

Nota: Aquests mètodes sols s'utilitzen per realitzar construccions de repetició poc usuals. A gairebé totes les situacions s’han de crear les repeticions utilitzant l’ordre estàndard `\repeat` o imprimint les barres de compàs corresponents. Per veure més informació, consulteu [Barres de compàs], pàgina 99.

Es pot usar la propietat `repeatCommands` per controlar la disposició de les repeticions. El seu valor és una llista de l’Scheme d’ordres de repetició.

start-repeat

Impressió d'una barra de compàs . |:

```
\relative {
  c''1
  \set Score.repeatCommands = #'(start-repeat)
  d4 e f g
  c1
}
```



A la pràctica habitual del gravat no s'imprimeixen signes de repetició al principi de la peça.

end-repeat

Impressió d'una barra de compàs :|.

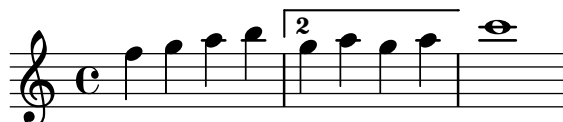
```
\relative {
  c''1
  d4 e f g
  \set Score.repeatCommands = #'(end-repeat)
  c1
}
```



(volta number) ... (volta #f)

Creació d'una nova cèl·lula de repetició amb el número que s'especifica. El parèntesi de vegada s'ha de finalitzar de forma explícita, en cas contrari no s'imprimeix.

```
\relative {
  f''4 g a b
  \set Score.repeatCommands = #'((volta "2"))
  g4 a g a
  \set Score.repeatCommands = #'((volta #f))
  c1
}
```



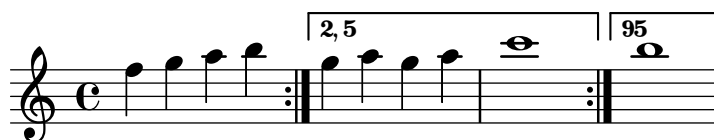
Es poden produir diverses ordres de repetició amb el mateix punt:

```
\relative {
  f''4 g a b
  \set Score.repeatCommands = #'((volta "2, 5") end-repeat)
  g4 a g a
  c1
  \set Score.repeatCommands = #'((volta #f) (volta "95") end-repeat)
```

```

b1
\set Score.repeatCommands = #'((volta #f))
}

```



Es pot incloure text dins de la cèl·la de primera i segona vegada. El text pot ser un número o números, o un element de marcatge, vegeu Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246. La forma més fàcil d'usar text de marcatge és definir el marcatge prèviament, i després incloure'l dins d'una llista de l'Scheme.

```
voltaAdLib = \markup { 1. 2. 3... \text \italic { ad lib. } }
\relative {
  c'1
  \set Score.repeatCommands =
    #(list(list 'volta voltaAdLib) 'start-repeat)
  c4 b d e
  \set Score.repeatCommands = #'((volta #f) (volta "4.") end-repeat)
  f1
  \set Score.repeatCommands = #'((volta #f))
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Barres de compàs], pàgina 99, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Fragments de codi: Secció “Repeats” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “VoltaBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VoltaRepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Repetitions explicites

Mitjançant la utilització de l'ordre `unfold` es poden usar les repeticions per simplificar l'escriptura desplegada de música repetitiva. La sintaxi és:

```
\repeat unfold número de repeticions expressió musical
```

donde *expressió_musical* és una musical i *nombre_de_repeticions* és el nombre de vegades que *expressió_musical* es repeteix.

```
\relative {
  \repeat unfold 2 { c''4 d e f }
  c1
}
```



En certs casos, especialment dins d'un context `\relative`, la funció `\repeat unfold` no és exactament igual que escriure l'expressió musical diverses vegades. Per exemple:

```
\repeat unfold 2 { a'4 b c }
```

no equival a

```
a'4 b c | a'4 b c
```

Es poden fer repeticions desplegadas amb finals alternatius.

```
\relative {
  \repeat unfold 2 { c''4 d e f }
  \alternative {
    { c2 g' }
    { c,2 b }
  }
  c1
}
```



Si hi ha repeticions amb finals alternatius, el primer final alternatiu s'aplica les vegades que calguin fins que les alternatives restants completen el nombre total de repeticions.

```
\relative {
  \repeat unfold 4 { c''4 d e f }
  \alternative {
    { c2 g' }
    { c,2 b }
    { e2 d }
  }
  c1
}
```



Si hi ha més finals alternatius que repeticions, s'apliquen sols els primers finals alternatius. Les alternatives restants s'ignoren i no s'imprimeixen.

```
\relative {
  \repeat unfold 2 { c''4 d e f }
  \alternative {
    { c2 g' }
    { c,2 b }
    { e2 d }
  }
  c1
}
```



És possible també niuar diverses funcions unfold (amb finals alternatius o sense ells).

```
\relative {
  \repeat unfold 2 {
    \repeat unfold 2 { c''4 d e f }
    \alternative {
      { c2 g' }
      { c,2 b }
    }
  }
}
c1
}
```



Les construccions d'acord es poden repetir mitjançant el símbol de repetició d'acords q. Vegeu [Repetició d'acords], pàgina 172.

Nota: Si poseu \relative dins d'un bloc \repeat sense instanciar explícitament el context Voice, apareixeran pentagrames no desitjats. Vegeu Secció “Apareix un pentagrama de més” in *Utilització del programa*.

Vegeu també

Referència de la notació: [Repetició d'acords], pàgina 172.

Fragments de codi: Secció “Repeats” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “RepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “UnfoldedRepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*.

1.4.2 Repetitions curtes

Aquesta secció tracta de com introduir repeticions curtes. Les repeticions curtes poden adoptar dues formes: barres inclinades o signes de percentatge si estem representant repeticions d'una sola nota, un compàs o dos compassos, i trèmols en cas contrari.

Repeticions de compàs o part d'ells

Els patrons curts que es repeteixen s'imprimeixen d'un sol cop, i el patró repetit se substitueix per un símbol especial.

La sintaxi és:

`\repeat percent número expressió musical`

on *expressió musical* és una expressió musical.

Els patrons més curts que un compàs se substitueixen per barres inclinades.

```
\relative c' {
  \repeat percent 4 { c128 d e f }
  \repeat percent 4 { c64 d e f }
  \repeat percent 5 { c32 d e f }
  \repeat percent 4 { c16 d e f }
  \repeat percent 4 { c8 d }
  \repeat percent 4 { c4 }
```

```
\repeat percent 2 { c2 }
}
```



Els patrons de repetició d'un o dos compassos se substitueixen per signes semblants al símbol de percentatge.

```
\relative c'' {
  \repeat percent 2 { c4 d e f }
  \repeat percent 2 { c2 d }
  \repeat percent 2 { c1 }
}
```

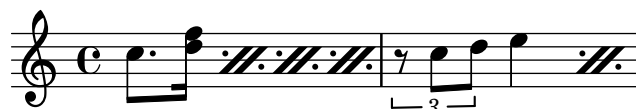


```
\relative {
  \repeat percent 3 { c''4 d e f | c2 g' }
}
```



Els patrons més curts que un compàs però que contenen duracions barrejades utilitzen un símbol de percentatge doble.

```
\relative {
  \repeat percent 4 { c''8. <d f>16 }
  \repeat percent 2 { \tuplet 3/2 { r8 c d } e4 }
}
```

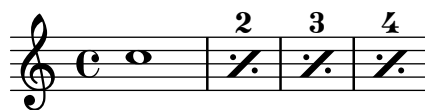


Fragments de codi seleccionats

Comptador de repeticions de tipus percentatge

Les repeticions de compassos complets de més en dues repeticions poden portar un comptador si s'activa la propietat adequada, com es veu en aquest exemple:

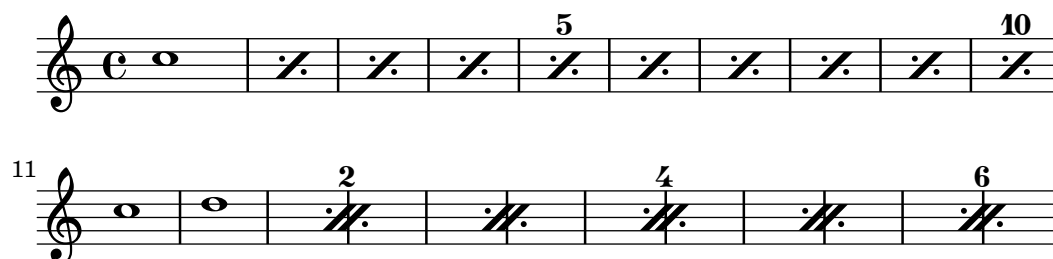
```
\relative c'' {
  \set countPercentRepeats = ##t
  \repeat percent 4 { c1 }
}
```



Visibilitat del comptador de repeticions de tipus percentatge

Es poden mostrar els comptadors de les repeticions del tipus percentatge a intervals regulars mitjançant l'establiment de la propietat de context `repeatCountVisibility`.

```
\relative c' {
  \set countPercentRepeats = ##t
  \set repeatCountVisibility = #(every-nth-repeat-count-visible 5)
  \repeat percent 10 { c1 } \break
  \set repeatCountVisibility = #(every-nth-repeat-count-visible 2)
  \repeat percent 6 { c1 d1 }
}
```



Símbols de percentatge aïllats

També es poden imprimir símbols de percentatge aïllats.

```
makePercent =
#(define-music-function (note) (ly:music?)
  "Make a percent repeat the same length as NOTE."
  (make-music 'PercentEvent
    'length (ly:music-length note)))

\relative c' {
  \makePercent s1
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “percent repeat” in *Glossari musical*, Secció “simile” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Repeats” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “RepeatSlash” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RepeatSlashEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DoubleRepeatSlash” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PercentRepeat” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PercentRepeatCounter” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PercentRepeatedMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Percent-repeat-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DoublePercentEvent”

in *Referència de funcionament intern*, Secció “DoublePercentRepeat” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DoublePercentRepeatCounter” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Double_percent_repeat_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Slash_repeat_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

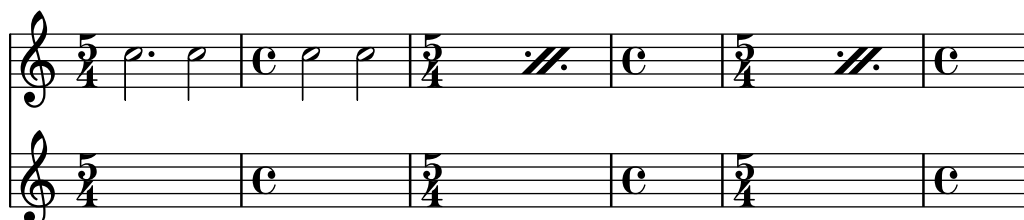
Les repeticions de percentatge no contenen res més a part del propi signe de percentatge; especialment, els canvis d'indicació de compàs no es repeteixen.

```
\repeat percent 3 { \time 5/4 c2. 2 \time 4/4 2 2 }
```



Qualsevol canvi de compàs o ordre `\partial` s'ha de produir en passatges paral·lels *fora* de la repetició de percentatge, per exemple en una pista especial per a la gestió del compàs.

```
<<
\repeat percent 3 { c2. 2 2 2 }
\repeat unfold 3 { \time 5/4 s4*5 \time 4/4 s1 }
>>
```

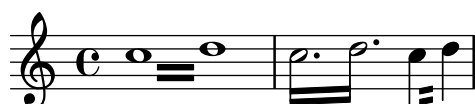


Repeticions de trèmol

Els trèmols poden adoptar dues formes: alternança entre dos acords o dues notes, i repetició ràpida d'una sola nota o acord. Els trèmols que consisteixen en una alternança s'indiquen per mitjà de l'addició de barres entre les notes o acords que s'alternen, mentre que els trèmols que consisteixen en la repetició ràpida d'una sola nota s'indiquen mitjançant l'addició de barres creuades a una nota única.

Per col·locar marques de trèmol entre les notes, useu `\repeat` amb l'estil `tremolo` (trèmol):

```
\relative c'' {
  \repeat tremolo 8 { c16 d }
  \repeat tremolo 6 { c16 d }
  \repeat tremolo 2 { c16 d }
}
```



La sintaxi de `\repeat tremolo` espera que s'escriguin exactament dues notes dins de les claus, i el nombre de repeticions s'ha de correspondre amb un valor que es pugui expressar amb

figures normals o amb puntet. Així, `\repeat tremolo 7` és vàlida i produeix una nota amb doble puntet, però `\repeat tremolo 9` no és vàlid.

La duració del trèmol és igual a la duració de l'expressió entre claus, multiplicada pel número de repeticions: `\repeat tremolo 8 { c16 d16 }` dóna com a resultat un trèmol de rodona, escrit com dues rodones unides per barres de trèmol.

Hi ha dues maneres de col·locar marques de trèmol sobre una única nota. Fins i tot aquí es pot utilitzar la sintaxi `\repeat tremolo`, i en aquest cas la nota no ha d'anar envoltada entre claus:

```
\repeat tremolo 4 c'16
```



El mateix resultat es pot obtenir escrivint `:N` després d'una nota, on N indica la duració de la subdivisió (ha de ser 8 com a mínim). Si N és 8, s'afegeix una barra de corxera a la plica de la nota. Si N s'omet, s'utilitza l'últim valor:

```
\relative {
  c''2:8 c:32
  c: c:
}
```



Fragments de codi seleccionats

Trèmolos de pentagrama creuat

Atès que `\repeat tremolo` espera exactament dos arguments musicals per als trèmolos d'acord, la nota o acord que canvia de pentagrama a un trèmol que creua el pentagrama s'ha de col·locar dins de claus corbes junt a la seva ordre `\change Staff`.

```
\new PianoStaff <<
  \new Staff = "up" \relative c'' {
    \key a \major
    \time 3/8
    s4.
  }
  \new Staff = "down" \relative c'' {
    \key a \major
    \time 3/8
    \voiceOne
    \repeat tremolo 6 {
      <a e'>32
      {
        \change Staff = "up"
        \voiceTwo
        <cis a' dis>32
      }
    }
  }
}
```

>>



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Repeats” in *Fragments de codi*.

1.5 Notes simultànies

La paraula ‘polifonia’ en música fa referència a tenir més d’una veu en una peça qualsevol de música. Al LilyPond la polifonia fa referència a tenir més d’una veu al mateix pentagrama.

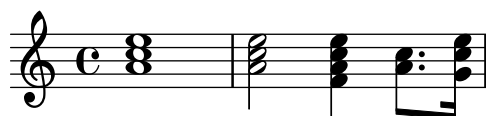
1.5.1 Una veu única

Aquesta secció tracta de les notes simultànies dins de la mateixa veu.

Notes a un acord

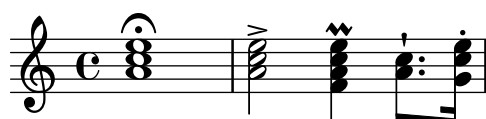
Un acord es forma envoltant un conjunt de notes entre `< i >`. Un acord pot anar seguit d'una duració, com si fos una nota simple.

```
\relative {
  <a' c e>1 <a c e>2 <f a c e>4 <a c>8. <g c e>16
}
```



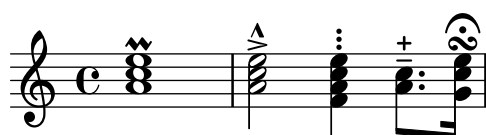
Els acords també poden anar seguit d'articulacions, com si fos una nota simple.

```
\relative {
  <a' c e>1\fermata <a c e>2-> <f a c e>4\prall <a c>8.^! <g c e>16-.
}
```



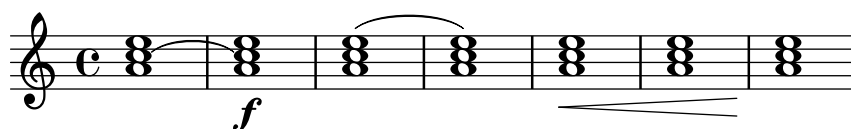
Les notes dins del propi acord amb poden anar seguides d'articulacions i ornaments.

```
\relative {
  <a' c\prall e>1 <a-> c-^ e>2 <f-. a c-. e-.>4
  <a-+ c-->8. <g\fermata c e\turn>16
}
```



Tanmateix alguns elements de notació com ara les expressions de matisos dinàmics i els reguladors han d'annexar-se a l'acord i no a les notes que l'integren, atès que en cas contrari no s'imprimiran. Altres elements de notació com les digitacions i les lligadures d'expressió es posicionen de forma molt diferent quan s'adjunten a les notes d'un acord en lloc de fer-lo a rodones i notes aïllades.

```
\relative {
  <a'\f c( e>1 <a c) e>\f <a\< c e>( <a\! c e>)
  <a c e>\< <a c e> <a c e>\!
}
```



Un acord funciona com un simple contenidor per a les notes que ho componen, a més de les seves articulacions i altres elements adjunts. Com a conseqüència, un acord sense cap nota al

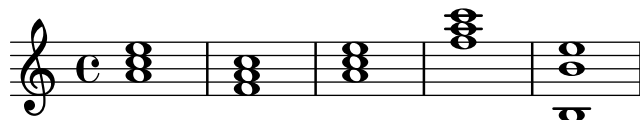
seu interior no té realment cap duració. Qualsevol articulació annexa es produirà en el mateix moment musical que la nota o acord següent i es pot combinar amb ells (per veure possibilitats més complexes de combinacions d'aquests elements, consulteu [Expressions simultànies], pàgina 173):

```
\relative {
  \grace { g'8( a b }
  <> ) \p \< -. -\markup \italic "sempre staccato"
  \repeat unfold 4 { c4 e } c1\f
}
```



Es pot usar el mode relatiu per a l'alçada de les notes dels acords. La primera nota de l'acord sempre és relativa a la primera nota de l'acord anterior, o en cas que l'element precedent no sigui un acord, l'alçada de l'última nota que va vindre abans de l'acord. La resta de les notes de l'acord són relatives a la nota anterior *dins del mateix acord*.

```
\relative {
  <a' c e>1 <f a c> <a c e> <f' a c> <b, e b,>
}
```



Per veure més informació sobre els acords, consulteu Secció “Notació d'acords” in *Referència de la notació*.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “chord” in *Glossari musical*.

Manual d'aprenentatge: Secció “Combinar notes per formar acords” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció “Notació d'acords” in *Referència de la notació*, [Articulacions i ornaments], pàgina 123, [Escriptura d'octava relativa], pàgina 2, Secció 1.5.2 [Veus múltiples], pàgina 175.

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

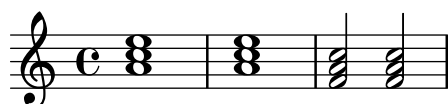
Els acords que contenen més de dues alçades al mateix espai de pentagrama, com ara ‘<e f! fis!>’, creen notes els caps de les quals se superposen. Depenent de la situació, una representació millor pot requerir:

- l'ús temporal de diverses veus, vegeu Secció 1.5.2 [Veus múltiples], pàgina 175, ‘<< f! \\
<e fis!> >>’,
- la transcripció enharmònica d'una o més notes, ‘<e f ges>’, o
- Clústers; vegeu [Clústers], pàgina 175.

Repetició d'acords

Per reduir l'entrada d'acords, es pot usar una abreviatura de repetició de l'acord anterior. El símbol de repetició d'acords és q:

```
\relative {
  <a' c e>1 q <f a c>2 q
}
```



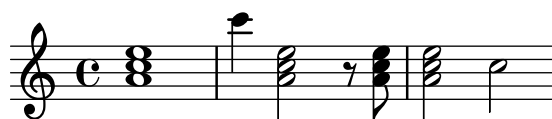
Com als acords normals, el símbol de repetició d'acords pot usar-se amb duracions, articulacions, elements de marcatge, lligadures d'expressió, barres, etc., atès que sols es dupliquen les notes de l'acord precedent.

```
\relative {
  <a' c e>1 \p^"text" q2 \<( q8) [-! q8.] \! q16-1-2-3 q8 \prall
}
```



El símbol de repetició d'acords sempre recorda l'última aparició d'un acord, per la qual cosa és possible repetir l'acord més recent fins i tot si s'han escrit en mig d'altres notes que no estiguin a l'acord, o silencis.

```
\relative {
  <a' c e>1 c'4 q2 r8 q8 |
  q2 c, |
}
```



Tanmateix, el símbol de repetició d'acords no reté els matisos dinàmics, les articulacions ni els ornaments que conté o que estan annexats a l'acord anterior.

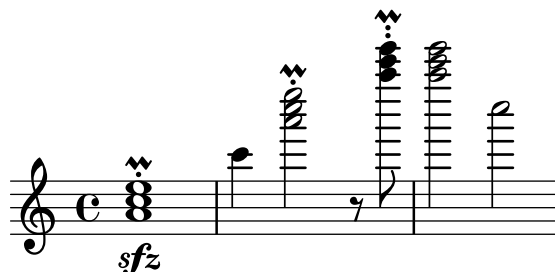
```
\relative {
  <a'-. c> \prall e>1 \sfz c'4 q2 r8 q8 |
  q2 c, |
}
```



Per poder retenir alguns d'ells, es poden cridar explícitament a la funció `\chordRepeats` amb un argument addicional que especifiqui una llista de *tipus d'esdeveniment* a conservar, a no ser que els esdeveniments d'aquest tipus ja estiguin presents al propi acord q.

```
\relative {
```

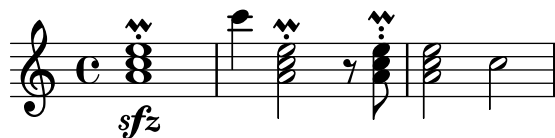
```
\chordRepeats #'(articulation-event)
{ <a'-. c\prall e>1\sfz c'4 q2 r8 q8-. } |
q2 c, |
}
```



Aquí, l'ús de `\chordRepeats` dins d'una construcció `\relative` produeix un resultat inesperat: un cop s'han expandit els esdeveniments d'acord, no poden distingir-se dels que es van introduir com acords normals, fent que `\relative` assigni una octava basada en el context original.

Atès que les instàncies niuades de `\relative` no s'afecten mútuament, es pot usar una altra ordre `\relative` dins de `\chordRepeats` per establir les relacions d'octava abans d'expandir els acords repetits. En aquest cas, tot el contingut de l'ordre `\relative` interior no afecta a l'exterior; d'aquí l'escriptura diferent d'octava a l'última nota d'aquest exemple.

```
\relative {
  \chordRepeats #'(articulation-event)
  \relative
  { <a'-. c\prall e>1\sfz c'4 q2 r8 q8-. } |
  q2 c'' |
}
```



Les interaccions amb `\relative` es produeixen sols amb les crides explícites de `\chordRepeats`: l'expansió implícita al començament del procés de gravat es fa en un moment en el qual totes les instàncies de `\relative` ja s'han processat.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció “Notació d'acords” in *Referència de la notació*, [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Fitxers d'inici: ly/chord-repetition-init.ly.

Expressions simultànies

Una o més expressions musicals envoltades entre angles dobles s'entenen com a simultànies. Si la primera expressió comença amb una sola nota o si tota l'expressió simultània apareix explícitament dins d'una sola veu, l'expressió completa se situa sobre un sol pentagrama; en cas contrari els elements de l'expressió simultània se situen en pentagrames diferents.

Els exemples següents mostren expressions simultànies sobre un sol pentagrama:

```
\new Voice { % veu única explícita
  << \relative { a'4 b g2 }
```

```
\relative { d'4 g c,2 } >>
}
```



```
\relative {
  % single first note
  a' << \relative { a'4 b g }
    \relative { d'4 g c, } >>
}
```



Això pot ser d'utilitat si les seccions simultànies tenen duracions idèntiques, però es produiran errors si s'intenten posar notes de diferent duració sobre la mateixa plica. Les notes, articulacions i canvis de propietats que esta dins de *un sol* context 'Voice' es recol·lecten i representen a l'ordre musical:

```
\relative {
  <a' c>4-. <>-. << c a >> << { c-. <c a> } { a s-. } >>
}
```



Intentar posar més d'una pica o barra de corxera, o diferents duracions o propietats al mateix moment musical, requereix l'ús de més d'una veu.

L'exemple següent mostra com les expressions simultànies poden generar diversos pentagrames de forma implícita:

```
% no single first note
<< \relative { a'4 b g2 }
  \relative { d'4 g2 c,4 } >>
```



Aquí no hi ha problema en tenir diferents duracions perquè s'interpreten en veus diferents.

Advertiments i problemes coneguts

Si hi ha notes que procedeixen de dues o més veus, sense especificar cap desplaçament horitzontal, i tenen les pliques en la mateixa direcció, apareix el missatge

Advertiment: aquesta veu requereix un ajust de `\voiceXx` o `\shiftXx`

durant la compilació. Aquest missatge es pot suprimir mitjançant

```
\override NoteColumn.ignore-collision = ##t
```

Tanmateix, això no sols suprimeix l'avertiment sinó que pot evitar qualsevol resolució de col·lisions i pot tenir altres efectes no desitjats (consulteu també *Problemes coneguts* a [Resolució de les col·lisions], pàgina 179).

Clústers

Un «clúster» indica que s'han de tocar simultàniament un conjunt de notes consecutives. S'escriuen aplicant la funció `\makeClusters` a una seqüència d'acords, per exemple:

```
\relative \makeClusters { <g' b>2 <c g'> }
```



Es poden barrejar al mateix pentagrama notes normals i clústers, fins i tot al mateix temps. En aquest cas, no es fa cap intent d'evitar automàticament les col·lisions entre clústers i notes normals.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “cluster” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “ClusterSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ClusterSpannerBeacon” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Cluster_spanner_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els clústers sols tenen un bon aspecte quan abasten un mínim de dos acords. En cas contrari apareixeran excessivament primers.

Els clústers no porten plica i per si mateixos no poden indicar les duracions, però la longitud del clúster que s'imprimeix ve determinada per la duració dels acords que el defineixen. Als clústers separats els calen silencis de separació entre ells.

Els clústers no produeixen cap sortida MIDI.

1.5.2 Veus múltiples

Aquesta secció tracta de les notes simultànies en diverses veus o diversos pentagrames.

Polifonia en un sol pentagrama

Instanciar les veus explícitament

L'estructura bàsica necessària per obtenir diverses veus independents a un mateix pentagrama s'il·lustra a l'exemple següent:

```
\new Staff <<
  \new Voice = "primera"
    \relative { \voiceOne r8 r16 g' e8. f16 g8[ c,] f e16 d }
  \new Voice= "segona"
    \relative { \voiceTwo d''16 c d8~ 16 b c8~ 16 b c8~ 16 b8. }
>>
```



Aquí es creen explícitament instàncies de veus, cadascuna de les quals rep un nom. Les instruccions `\voiceOne ... \voiceFour` (veu una fins a veu quatre) preparen les veus de manera que la primera i la segona veus porten les pliques cap amunt, les veus segona i quarta porten les pliques cap avall, els caps de les notes en les veus tercera i quarta es desplacen horitzontalment, i els silencis de les veus respectives es desplacen també automàticament per evitar les col·lisions. L'ordre `\oneVoice` (una veu) retorna tots els ajustaments de les veus a l'estat neutre predeterminat.

Passatges polifònics temporals

Es pot crear un passatge polifònic temporal amb la construcció següent:

```
<< { \voiceOne ... }
    \new Voice { \voiceTwo ... }
>> \oneVoice
```

Aquí, la primera expressió dins d'un passatge polifònic temporal es col·loca al context `Voice` que estava en ús immediatament abans del passatge polifònic, i aquest mateix context `Voice` continua després de la secció temporal. Altres expressions dins dels angles s'assignen a diferents veus temporals. Això permet assignar la lletra de forma contínua a una veu abans, durant i després de la secció polifònica:

```
\relative <<
  \new Voice = "melodia" {
    a'4
    <<
      {
        \voiceOne
        g f
      }
      \new Voice {
        \voiceTwo
        d2
      }
    >>
    \oneVoice
    e4
  }
  \new Lyrics \lyricsto "melodia" {
    This is my song.
  }
>>
```



Aquí, les instruccions `\voiceOne` i `\voiceTwo` calen per definir els ajustaments de cada veu.

La construcció de la doble barra invertida

La construcció `<< { ... } \\ { ... } >>`, en la qual dues expressions (o més) estan separades per doble barra invertida, es comporta de manera diferent a la construcció semblant sense les doble barres invertides: *totes* les expressions dins d'aquesta construcció s'assignen a contextos Voice nous. Aquests contextos Voice nous es creen implícitament i reben els noms fixos "1", "2", etc.

El primer exemple podria haver-se escrit de la manera següent:

```
<<
  \relative { r8 r16 g'' e8. f16 g8[ c,] f e16 d }
  \\
  \relative { d''16 c d8~ 16 b c8~ 16 b c8~ 16 b8. }
>>
```



Aquesta sintaxi es pot usar sempre que no ens importi que es creïn noves veus temporals que després seran descartades. Aquestes veus creades implícitament reben ajustos equivalents a l'efecte de les ordres `\voiceOne...``\voiceFour`, a l'ordre que apareixen al codi.

Al següent exemple, la veu intermèdia porta les pliques cap amunt, de manera que la introduïm en tercer lloc perquè passi a ser la veu tres, que té les pliques cap amunt tal i com volem. S'usen silencis de separació per evitar l'aparició de silencis duplicats.

```
<<
  \relative { r8 g'' g g f16 ees f8 d }
  \\
  \relative { ees'8 r ees r d r d r }
  \\
  \relative { d''8 s c s bes s a s }
>>
```



A totes les partitures excepte les més simples, es recomana crear contextos Voice explícits com apareix explicat a Secció "Contextos i gravadors" in *Manual d'aprenentatge* i a Secció "Veus explícites" in *Manual d'aprenentatge*.

Ordre de les veus

En escriure diverses veus al fitxer d'entrada, useu l'ordre següent:

```

Veu 1: la més aguda
Veu 2: la més greu
Veu 3: la segona més aguda
Veu 4: la segona més greu
Veu 5: la tercera més aguda
Veu 6: la tercera més greu
etc.
```

Malgrat que això pot semblar contrari a la intuïció, simplifica el procés de disposició automàtica de les figures. Observeu que les veus de numeració imparell reben pliques cap amunt, i les de numeració parell reben pliques cap avall:

```
\new Staff <<
  \time 2/4
  { f''2 } % 1: més alta
  \\
  { c'2 } % 2: més baixa
  \\
  { d''2 } % 3: segona més alta
  \\
  { e'2 } % 4: segona més baixa
  \\
  { b'2 } % 5: tercera més alta
  \\
  { g'2 } % 6: tercera més baixa
>>
```



Nota: No es poden crear lletres ni elements d'extensió (com lligadures, reguladors, etc.) que es creuen d'una veu a una altra.

Duracions idèntiques

Al cas especial en el qual volem gravar fragments de música que s'executa en paral·lel i amb les mateixes duracions, es poden combinar en un sol context de veu, formant d'aquesta manera acords. Per aconseguir-lo, les incorporem dins d'una construcció de música simultània, dins d'una veu creada explícitament.

```
\new Voice <<
  \relative { e''4 f8 d e16 f g8 d4 }
  \relative { c''4 d8 b c16 d e8 b4 }
>>
```



Aquest mètode condueix a barrats estranys i advertiments si els fragments de música no tenen les mateixes duracions exactes.

Instruccions predefinides

\voiceOne, \voiceTwo, \voiceThree, \voiceFour, \oneVoice.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Les veus contenen música” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Veus explícites” in *Manual d'aprenentatge*.

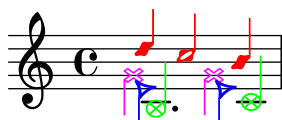
Referència de la notació: [Pautes de percussió], pàgina 397, [Silencis invisibles], pàgina 60, [Pliques], pàgina 231.

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Estils de veu

Es poden aplicar colors i formes diferents a les veus per permetre identificar-les fàcilment:

```
<<
  \relative { \voiceOneStyle d''4 c2 b4 }
  \\\
  \relative { \voiceTwoStyle e'2 e }
  \\\
  \relative { \voiceThreeStyle b2. c4 }
  \\\
  \relative { \voiceFourStyle g'2 g }
>>
```



Per recuperar la presentació normal s'utilitza l'ordre `\voiceNeutralStyle`.

Instruccions predefinides

`\voiceOneStyle`, `\voiceTwoStyle`, `\voiceThreeStyle`, `\voiceFourStyle`, `\voiceNeutralStyle`.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge Secció “Sento veus” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Resolució de les col·lisions

Els caps de notes que estan a diferents veus i tenen la mateixa alçada, la mateixa forma de cap, i direcció oposada a la plica, es combinen automàticament, però els que tenen caps diferents o la mateixa direcció de plica no es combinen. Els silencis que es troben al costat oposat d'una plica a una altra veu es desplacen verticalment. L'exemple següent mostra tres circumstàncies diferents, sobre la pulsació 1 i 3 al primer compàs i sobre la pulsació 1 del segon compàs, on la combinació automàtica falla.

```
<<
  \relative {
    c''8 d e d c d c4
    g'2 fis
  } \\\
  \relative {
    c''2 c8. b16 c4
    e,2 r
  } \\\
  \relative {
    \oneVoice
    s1
  }
>>
```



```

    e'8 a b c d2
  }
>>

```



Els caps de notes diferents es poden com binar com es mostra més a sota. A aquest exemple els caps de la pulsació 1 del primer compàs sí que es combinen:

```

<<
  \relative {
    \mergeDifferentlyHeadedOn
    c'8 d e d c d c4
    g'2 fis
  } \\\
  \relative {
    c'2 c8. b16 c4
    e,2 r
  } \\\
  \relative {
    \oneVoice
    s1
    e'8 a b c d2
  }
>>

```



Les figures negres i blanques no es combinen d'aquesta manera, atès que fora difícil distingir-les.

També es poden combinar caps amb puntets diferents, com es mostra a la tercera pulsació del primer compàs:

```

<<
  \relative {
    \mergeDifferentlyHeadedOn
    \mergeDifferentlyDottedOn
    c'8 d e d c d c4
    g'2 fis
  } \\\
  \relative {
    c'2 c8. b16 c4
    e,2 r
  } \\\
  \relative {
    \oneVoice
    s1
    e'8 a b c d2
  }
>>

```

```
}
>>
```



La blanca i la corxera al començament del segon compàs no estan correctament combinades perquè la combinació automàtica no és capaç de completar-se satisfactòriament quan es troben tres o més notes alineades a la mateixa columna de notes, i en aquest cas el cap combinat és incorrecte. Per aconseguir que la combinació seleccioni el cap correcte, s'ha d'aplicar un `\shift` o desplaçament a la nota que no es pot combinar. Aquí s'aplica `\shiftOn` per moure el sol agut fora de la columna, i aleshores `\mergeDifferentlyHeadedOn` fa el seu treball correctament.

```
<<
\relative {
  \mergeDifferentlyHeadedOn
  \mergeDifferentlyDottedOn
  c''8 d e d c d c4
  \shiftOn
  g'2 fis
} \\\
\relative {
  c''2 c8. b16 c4
  e,2 r
} \\\
\relative {
  \oneVoice
  s1
  e'8 a b c d2
}
>>
```



L'ordre `\shiftOn` permet (tot i que obliga a) que les notes d'una veu es puguin desplaçar. Quan `\shiftOn` s'aplica a una veu, una nota o acord d'aquesta veu es desplaça solament si la seva plica xoqués en cas contrari amb una plica d'una altra veu, i sols si les pliques que xoquen apunten cap a la mateixa direcció. L'ordre `\shiftOff` evita la possibilitat d'aquest tipus de desplaçament.

De forma predeterminada, les veus externes (normalment les veus u i dos) tenen `\shiftOff` especificat (desplaçament desactivat), mentre que les veus interiors (tres i següents) tenen especificat `\shiftOn` (desplaçament activat). Quan s'aplica un desplaçament, les veus amb pliques cap amunt (veus de numeració imparell) es desplacen cap a la dreta, i les veus amb les pliques cap avall (veus amb numeració parell) es desplacen cap a l'esquerra.

Aquí es pot veure un exemple que us ajudarà a visualitzar la forma en la qual s'expandirà internament una expressió polifònica.

Nota: Observeu que amb tres o més veus, l'ordre vertical de les veus dins del seu fitxer d'entrada no seria el mateix que l'ordre vertical de les veus al pentagrama.

```
\new Staff \relative {
  %% abbreviated entry
  <<
    { f'2 } % 1: highest
    \\\
    { g,2 } % 2: lowest
    \\\
    { d'2 } % 3: upper middle
    \\\
    { b2 } % 4: lower middle
  >>
  %% internal expansion of the above
  <<
    \new Voice = "1" { \voiceOne \shiftOff f'2 }
    \new Voice = "2" { \voiceTwo \shiftOff g,2 }
    \new Voice = "3" { \voiceThree \shiftOn d'2 } % shifts right
    \new Voice = "4" { \voiceFour \shiftOn b2 } % shifts left
  >>
}
```



Dues ordres addicionals, `\shiftOnn` i `\shiftOnnn`, ofereixen nivells de desplaçament majors que es poden especificar temporalment per resoldre col·lisions en situacions complexes; vegeu Secció “Exemple real de música” in *Manual d’aprenentatge*.

Sols es combinen les notes si tenen les pliques en direccions oposades (com la tenen, per exemple, a les veus `u` i `dos` de forma predeterminada o quan les pliques s’estableixen explícitament en direccions oposades).

Instruccions predefinides

`\mergeDifferentlyDottedOn`, `\mergeDifferentlyDottedOff`, `\mergeDifferentlyHeadedOn`, `\mergeDifferentlyHeadedOff`.

`\shiftOn`, `\shiftOnn`, `\shiftOnnn`, `\shiftOff`.

Fragments de codi seleccionats

Veus addicionals per evitar col·lisions

En certs casos de polifonia complexa, calen veus addicionals per evitar col·lisions entre les notes. Si calen més de quatre veus paral·leles, les veus addicionals s’afegeixen definint una variable que utilitza la funció de l’Scheme `context-spec-music`.

```
voiceFive = #(context-spec-music (make-voice-props-set 4) 'Voice)

\relative c'' {
  \time 3/4
  \key d \minor
  \partial 2
```

```

<<
  \new Voice {
    \voiceOne
    a4. a8
    e'4 e4. e8
    f4 d4. c8
  }
  \new Voice {
    \voiceTwo
    d,2
    d4 cis2
    d4 bes2
  }
  \new Voice {
    \voiceThree
    f'2
    bes4 a2
    a4 s2
  }
  \new Voice {
    \voiceFive
    s2
    g4 g2
    f4 f2
  }
>>
}

```



Forçar el desplaçament horitzontal de les notes

Quan el motor de gravat no és capaç de tot, es pot usar la sintaxi següent per sobreesciure les decisions de tipografia. Les unitats de mesura que s'usen aquí són espais de pentagrama.

```

\relative c' <<
{
  <d g>2 <d g>
}
\\
{
  <b f'>2
  \once \override NoteColumn.force-hshift = #1.7
  <b f'>2
}
>>

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “polyphony” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Diverses notes a l’hora” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “Les veus contenen música” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “Exemple real de música” in *Manual d’aprenentatge*.

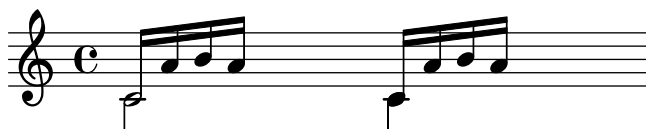
Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “NoteColumn” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteCollision” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RestCollision” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

L’ús de `\override NoteColumn.ignore-collision = ##t` fa que les notes de cap diferent a veus diferents es barregin incorrectament.

```
\mergeDifferentlyHeadedOn
<< \relative { c'16 a' b a } \\ \relative { c'2 } >>
\override NoteColumn.ignore-collision = ##t
<< \relative { c'16 a' b a } \\ \relative { c'2 } >>
```



Combinació automàtica de les parts

La combinació automàtica de partícels s’usa per barrejar dues parts musicals diferents sobre un pentagrama. Això pot ser de gran ajuda especialment en gravar partitures orquestrals. S’imprimeix una sola veu quan la música de les dues veus és la mateixa, però en aquells llocs on difereixen, s’imprimeix una segona veu. Les direccions de les pliques s’estableixen cap amunt o cap avall segons procedeixi, a l’hora que s’identifiquen i queden marcades les parts de solista i de duo.

La sintaxi per a la combinació automàtica de les parts és:

```
\partCombine expressió_musical_1 expressió_musical_2
```

L’exemple següent exemplifica la funcionalitat bàsica, posant les parts en un sol pentagrama en forma polifònica, i establint les direccions de les pliques de forma adequada. S’utilitzen les mateixes variables per a les parts independents i el pentagrama combinat.

```
instrumentOne = \relative {
  c'4 d e f |
  R1 |
  d'4 c b a |
  b4 g2 f4 |
  e1 |
}

instrumentTwo = \relative {
```

```

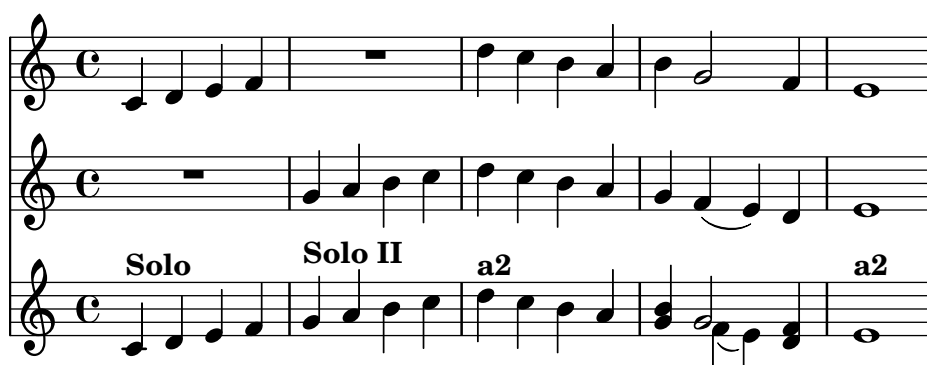
R1 |
g'4 a b c |
d4 c b a |
g4 f( e) d |
e1 |
}

```

```

<<
\new Staff \instrumentOne
\new Staff \instrumentTwo
\new Staff \partCombine \instrumentOne \instrumentTwo
>>

```



Les dues parts tenen notes idèntiques al tercer compàs, per la qual cosa apareixen sols un cop. Les direccions de les pliques i lligadures s'estableixen de forma automàtica, segons es tracti d'un sol o d'un uníson. Quan cal en situacions de polifonia, la primera part (que rep el nom de context one) rep les pliques cap amunt, mentre que la segona part (anomenada two) sempre rep les pliques cap avall. Als fragments de solo, les parts es marquen amb “Solo” i “Solo II”, respectivament. Les parts en uníson (*a due*) es marquen amb el text “a2”.

De forma predeterminada, el combinador de parts barreja dues notes de la mateixa alçada com una nota *a due*, combina les notes que tinguin la mateixa duració i estiguin a menys d'una novena distància com acords, i disposa en veus separades les notes que estiguin a més d'una novena de distància (o quan hi ha creuament de veus). Aquest comportament es pot sobreesciure amb un argument opcional que consisteix en una parella de números després de l'ordre `\partCombine`: el primer especifica l'interval on les notes comencen a estar combinades (el valor predeterminat és zero) i el segon on les notes es divideixen en veus distintes. L'ajust del segon argument al valor zero significa que el combinador de parts separa les notes que estiguin dins d'un interval de segona o més, establir-lo al valor u separa les notes d'una tercera o més, i així successivament.

```

instrumentOne = \relative {
  a4 b c d |
  e f g a |
  b c d e |
}

instrumentTwo = \relative {
  c'4 c c c |
  c c c c |
  c c c c |
}

```

```
<<
\new Staff \partCombine \instrumentOne \instrumentTwo
\new Staff \partCombine #'(2 . 3) \instrumentOne \instrumentTwo
>>
```



Els dos arguments de `\partCombine` s'interpreten com contextos de Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern* separats, per la qual cosa si la música està escrita en mode relatiu, aleshores *las dues* parts han d'incloure la funció `\relative`, és a dir:

```
\partCombine
\relative ... expresión_musical_1
\relative ... expresión_musical_2
```

Una secció `\relative` que es troba fora de `\partCombine` no té cap efecte sobre les notes de `expresión_musical_1` i `expresión_musical_2`.

A les partitures professionals, sovint les veus es mantenen separades entre sí durant passatges llargs fins i tot si algunes notes coincideixen entre ambdues, i podrien escriure's fàcilment com un uníson. Per això, la combinació de les notes en un acord, o la visualització d'una veu com un solo, no són solucions ideals perquè la funció `\partCombine` considera cada nota de forma individual. En aquest cas, el resultat de la funció `\partCombine` es pot alterar o corregir amb una de les ordres següents. Totes les ordres es poden antecedir per `\once` perquè s'apliquin sols a la nota següent dins de l'expressió musical.

- `\partCombineApart` manté les notes com dues veus separades fins i tot si es poden combinar en un acord o uníson.
- `\partCombineChords` combina les notes d'un acord.
- `\partCombineUnisono` combina les dues veus com uníson i marca el resultat com “unison”.
- `\partCombineSoloI` mostra sols la veu u i la marca com “Solo”.
- `\partCombineSoloII` imprimeix sols la veu dos i la marca com “Solo”.
- `\partCombineAutomatic` finalitza l'efecte de les ordres anteriors i retorna a la funcionalitat estàndard de `\partCombine`.

```
instrumentOne = \relative c' {
  \partCombineApart c2^"apart" e |
  \partCombineAutomatic e2^"auto" e |
  \partCombineChords e'2^"chord" e |
  \partCombineAutomatic c2^"auto" c |
  \partCombineApart c2^"apart" \once \partCombineChords e^"chord once" |
  c2 c |
}
instrumentTwo = \relative {
  c'2 c |
  e2 e |
  a,2 c |
```

```

c2 c' |
c2 c |
c2 c |
}

<<
\new Staff { \instrumentOne }
\new Staff { \instrumentTwo }
\new Staff { \partCombine \instrumentOne \instrumentTwo }
>>

```

Ús de `\partCombine` amb lletra

L'ordre `\partCombine` no està dissenyada per funcionar amb la lletra de les cançons; si una de les veus rep un nom explícit per poder adjuntar una lletra, el combinador de parts no funciona. Tanmateix, es pot aconseguir aquest efecte usant un context `NullVoice`. Vegeu [Polifonia amb lletres compartides], pàgina 295.

Fragments de codi seleccionats

Combinar dues parts sobre el mateix pentagrama

L'eina de combinació de parts (ordre `\partcombine`) permet la combinació de diverses parts diferents sobre el mateix pentagrama. Les indicacions textuais com ara “solo” o “a2” s'afegeixen de forma predeterminada; per treure-les, senzillament heu d'establir la propietat `printPartCombineTexts` al valor “fals”. Per a partitures vocals (com himnes), no cal afegir els textos “solo” o “a2”, per la qual cosa s'han de deshabilitar. No obstant, podria ser millor no usar-lo si hi ha solos, perquè no s'indicaran. En aquests casos podria ser preferible la notació polifònica estàndard.

Aquest fragment de codi presenta les tres formes en las quals es poden imprimir dues parts sobre un sol pentagrama: polifonia estàndard, `\partcombine` sense textos, i `\partcombine` amb textos.

```

%% Combining pedal notes with clef changes

musicUp = \relative c'' {
  \time 4/4
  a4 c4.( g8) a4 |
  g4 e' g,( a8 b) |
  c b a2.
}

```



```

}

musicDown = \relative c'' {
  g4 e4.( d8) c4 |
  r2 g'4( f8 e) |
  d2 \stemDown a
}

\score {
  <<
  \new Staff \with { instrumentName = "Standard polyphony" }

  << \musicUp \\\musicDown >>

  \new Staff \with {
    instrumentName = "PartCombine without text"
    printPartCombineTexts = ##f
  }

  \partCombine \musicUp \musicDown

  \new Staff \with { instrumentName = "PartCombine with text" }
  \partCombine \musicUp \musicDown
  >>
  \layout {
    indent = 6.0\cm
    \context {
      \Score
      \override SystemStartBar.collapse-height = #30
    }
  }
}

```

Standard polyphony	
PartCombine without text	
PartCombine with text	

Canviar els texts de partcombine

En utilitzar la possibilitat de combinació automàtica de parts, es pot modificar el text que s'imprimeix per a les seccions de sols i d'unison:

```

\new Staff <<
  \set Staff.soloText = #"girl"
  \set Staff.soloIIText = #"boy"

```

```

\set Staff.aDueText = #"together"
\partCombine
  \relative c'' {
    g4 g r r
    a2 g
  }
  \relative c'' {
    r4 r a( b)
    a2 g
  }
>>

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “a due” in *Glossari musical*, Secció “part” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 1.6.3 [Escriptura de les partícels], pàgina 209.

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “PartCombineMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Totes les funcions `\partCombine...` admeten exclusivament dues veus.

Les funcions `\partCombine...` no es poden escriure dins dels blocs `\tuplet` ni `\relative`.

Si `printPartCombineTexts` està establert i les dues veus executen i acaben les mateixes notes al mateix compàs, el combinador de parts pot gravar a2 més d’un cop en aquest compàs.

`\partCombine` sols té en compte el moment d’inici de les notes dins d’una veu `Voice`; per exemple, no pot recordar si una nota dins d’una veu ja ha començat quan les notes que es combinen s’han iniciat just ara a l’altra veu. Això pot conduir a cert nombre de problemes inesperats entre els que s’inclou la impressió incorrecta de marques de “Solo” o de “Unison”.

`\partCombine` conserva tots els elements extensos (lligadures, reguladors, etc.) dins del mateix context `Voice` de forma que si qualsevol d’aquests elements extensos inicia o acaba a un context `Voice` diferent, pot no imprimir-se o fer-lo incorrectament.

Si la funció `\partCombine` no pot combinar les dues expressions musicals (és a dir, quan les dues veus tenen duracions diferents), atorgarà internament els seus propis noms a les veus: `one` i `two` respectivament. Això significa que si es produeix un canvi a un context `Voice` que tingui un nom diferent, s’ignoraran els esdeveniments dins del context `Voice` que té el nom diferent.

Consulteu també l’apartat *Advertiments i problemes coneguts* a la sessió [Tabulatures pre-determinades], pàgina 347, en utilitzar `\partCombine` amb tabulatures, i la *Nota* de [Barres automàtiques], pàgina 84, en utilitzar el barrat automàtic.

Escriptura de música en paral·lel

La música per diverses parts es pot intercalar dins del codi d’entrada. La funció `\parallelMusic` admet una llista que conté els noms de les variables que es crearan, i una expressió musical. El contingut dels compassos alternatius estrets de l’expressió es converteixen en el valor de les variables respectives, de manera que podem utilitzar-les més tard per imprimir la música.

Nota: És obligatori utilitzar comprovacions de compàs |, y els compassos han de tenir la mateixa longitud.

```
\parallelMusic voiceA,voiceB,voiceC {
  % Bar 1
  r8 g'16 c'' e'' g' c'' e'' r8 g'16 c'' e'' g' c'' e'' |
  r16 e'8.~ 4 r16 e'8.~ 4 |
  c'2 c'2 |

  % Bar 2
  r8 a'16 d'' f'' a' d'' f'' r8 a'16 d'' f'' a' d'' f'' |
  r16 d'8.~ 4 r16 d'8.~ 4 |
  c'2 c'2 |

}
\new StaffGroup <<
  \new Staff << \voiceA \ \voiceB >>
  \new Staff { \clef bass \voiceC }
>>
```

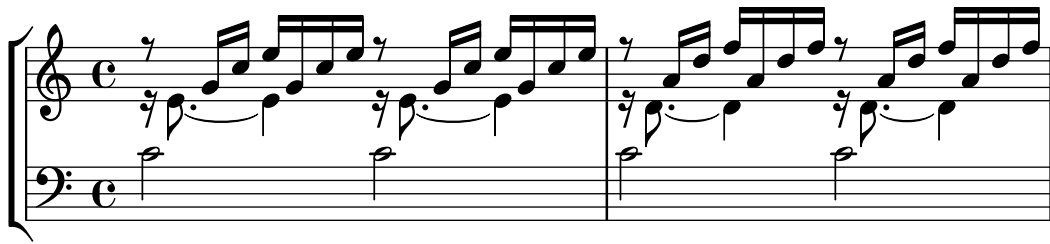


Es pot fer servir el mode relatiu. Observeu que l'ordre `\relative` no s'utilitza dins del propi bloc `\parallelMusic`. Les notes mantenen la relació amb la nota anterior de la mateixa veu, no amb la nota anterior dins del codi d'entrada (dit d'una altra manera, les notes relatives de `voiceA` ignoren les notes que hi ha a `voiceB`).

```
\parallelMusic voiceA,voiceB,voiceC {
  % Bar 1
  r8 g16 c e g, c e r8 g,16 c e g, c e |
  r16 e8.~ 4 r16 e8.~ 4 |
  c2 c |

  % Bar 2
  r8 a,16 d f a, d f r8 a,16 d f a, d f |
  r16 d8.~ 4 r16 d8.~ 4 |
  c2 c |

}
\new StaffGroup <<
  \new Staff << \relative c' \voiceA \ \relative c' \voiceB >>
  \new Staff \relative c' { \clef bass \voiceC }
>>
```



Això funciona acceptablement bé per a música de piano. L'exemple següent assigna cada quatre compassos consecutius a quatre variables:

```
global = {
  \key g \major
  \time 2/4
}

\parallelMusic voiceA,voiceB,voiceC,voiceD {
  % Compàs 1
  a8    b    c    d    |
  d4          e    |
  c16 d e fis d e fis g |
  a4          a    |

  % Compàs 2
  e8    fis g    a    |
  fis4          g    |
  e16 fis g a fis g a b |
  a4          a    |

  % Compàs 3 ...
}

\score {
  \new PianoStaff <<
    \new Staff {
      \global
      <<
        \relative c'' \voiceA
        \\
        \relative c' \voiceB
      >>
    }
    \new Staff {
      \global \clef bass
      <<
        \relative c \voiceC
        \\
        \relative c \voiceD
      >>
    }
  >>
}
```



Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d'aprenentatge*

Fragments de codi: Secció “Simultaneous notes” in *Fragments de codi*.

1.6 Notació dels pentagrames

Aquesta secció explica com influir sobre l'aparença dels pentagrames, com imprimir partitures amb més d'un pentagrama i com afegir indicacions de temps i notes guia als pentagrames.

1.6.1 Visualització dels pentagrames

Aquesta secció descriu els diferents mètodes de creació de pentagrames i grups de pentagrames.

Creació d'instàncies de pentagrames nous

Les *pautes* i els *pentagrames* o pautes de cinc línies es creen amb les ordres `\new` o `\context`. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.1.2 [Creació i referenciació dels contextos], pàgina 594.

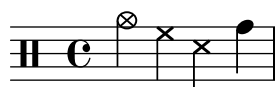
El context bàsic de pentagrama és `Staff`:

```
\new Staff \relative { c''4 d e f }
```



El context `DrumStaff` crea una pauta de cinc línies preparada per a un conjunt de bateria típic. Cada instrument es presenta amb un símbol diferent. Els instruments s'escriuen en el mode de percussió que segueix a una ordre `\drummode`, amb cada instrument identificat per un nom. Per veure més detalls, consulteu [Pautes de percussió], pàgina 397.

```
\new DrumStaff {
  \drummode { cymc hh ss tomh }
}
```



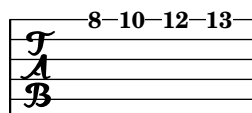
`RhythmicStaff` crea una pauta d'una sola línia que sols mostra les duracions de l'entrada. Es preserven les duracions reals. Per veure més detalls, consulteu [Mostrar els ritmes de la melodia], pàgina 81.

```
\new RhythmicStaff { c4 d e f }
```



`TabStaff` crea una tabulatura amb sis cordes en l'afinació estàndard de la guitarra. Per veure més detalls, consulteu [Tabulatures predeterminades], pàgina 347.

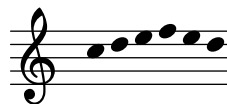
```
\new TabStaff \relative { c''4 d e f }
```



Hi ha dos contextos de pauta específics per a la notació de música antiga: `MensuralStaff` i `VaticanaStaff`. es descriuen a [Contextos predefinits], pàgina 440.

`GregorianTranscriptionStaff` crea una pauta per a la notació moderna de cant gregorià. No mostra línies divisòries.

```
\new GregorianTranscriptionStaff \relative { c''4 d e f e d }
```



Es poden definir contextos nous de pentagrama únic. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “staff” in *Glossari musical*, Secció “staves” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 5.1.2 [Creació i referenciació dels contextos], pàgina 594, [Pautes de percussió], pàgina 397, [Mostrar els ritmes de la melodia], pàgina 81, [Tabulatures predeterminades], pàgina 347, [Contextos predefinits], pàgina 440, [El símbol del pentagrama], pàgina 200, [Contextos del cant gregorià], pàgina 450, [Contextos de la música mensural], pàgina 442, Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

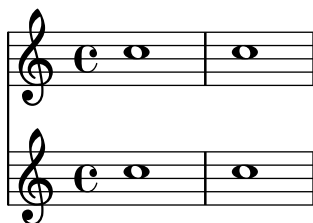
Referència de funcionament intern: Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “DrumStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “GregorianTranscriptionStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RhythmicStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TabStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “MensuralStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VaticanaStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffSymbol” in *Referència de funcionament intern*.

Agrupament de pentagrames

Hi ha diversos contextos per agrupar pentagrames individuals formant sistemes. Cada context d’agrupament estableix l’estil del delimitador de començament del sistema i el comportament de les barres de compàs.

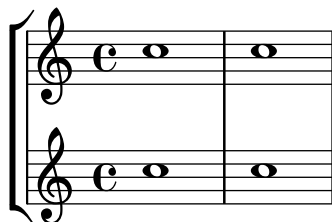
Si no s’especifica cap context, s’usen les propietats predeterminades: el grup comença amb una línia vertical i les barres de compàs no estan connectades.

```
<<
  \new Staff \relative { c''1 c }
  \new Staff \relative { c''1 c }
>>
```



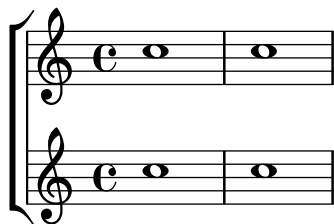
Al context `StaffGroup`, el grup s’inicia amb una clau i les barres de compàs es dibuixen travessant tots els pentagrames.

```
\new StaffGroup <<
  \new Staff \relative { c''1 c }
  \new Staff \relative { c''1 c }
>>
```



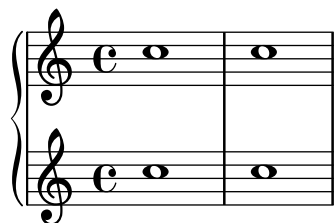
A un `ChoirStaff` (sistema de cor), el grup s’inicia amb una clau, però les barres de compàs no estan connectades.

```
\new ChoirStaff <<
  \new Staff \relative { c''1 c }
  \new Staff \relative { c''1 c }
>>
```



A un GrandStaff (sistema de piano), el grup s'inicia amb una clau i les barres de compàs es connecten entre els pentagrames.

```
\new GrandStaff <<
  \new Staff \relative { c''1 c }
  \new Staff \relative { c''1 c }
>>
```



El PianoStaff (sistema de piano) es idèntic a GrandStaff, excepte que contempla directament la impressió del nom de l'instrument. Per veure més detalls, consulteu [Noms d'instruments], pàgina 209.

```
\new PianoStaff <<
  \set PianoStaff.instrumentName = "Piano"
  \new Staff \relative { c''1 c }
  \new Staff \relative { \clef bass c1 c }
>>
```



Cada context de grup de pentagrames fixa la propietat del delimitador d'inici `systemStartDelimiter` a un dels valors següents: `SystemStartBar` (línia), `SystemStartBrace` (clau) o `SystemStartBracket` (claudàtor). També està disponible un quart delimitador, `SystemStartSquare` (clau amb angles rectes), però s'ha d'especificar explícitament.

Es poden definir contextos nous de grup de pentagrames. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Fragments de codi seleccionats

Us del corxet recte al començament d'un grup de pentagrames

Es pot usar el delimitador de començament d'un sistema `SystemStartSquare` establint-lo explícitament dins d'un context `StaffGroup` o `ChoirStaffGroup`.

```
\score {
```



```

\new StaffGroup { <<
\set StaffGroup.systemStartDelimiter = #'SystemStartSquare
  \new Staff { c'4 d' e' f' }
  \new Staff { c'4 d' e' f' }
>> }
}

```



Mostrar claudàtor o clau en grups d'un sol pentagrama

Si hi ha un sol pentagrama en un dels tipus de sistema `ChoirStaff` o `StaffGroup`, el comportament predeterminat és que no s'imprimeixi el claudàtor a la barra inicial. Això es pot canviar sobreescrivint `collapse-height` per fixar el seu valor de manera que sigui menor que el nombre de línies a la pauta.

Observeu que en contextos com `PianoStaff` i `GrandStaff` en els quals els sistemes comencen amb una clau en comptes d'un claudàtor, s'ha d'establir el valor d'una propietat diferent, com es veu al segon sistema de l'exemple.

```

\score {
  \new StaffGroup <<
    % Must be lower than the actual number of staff lines
    \override StaffGroup.SystemStartBracket.collapse-height = #4
    \override Score.SystemStartBar.collapse-height = #4
    \new Staff {
      c'1
    }
  >>
}
\score {
  \new PianoStaff <<
    \override PianoStaff.SystemStartBrace.collapse-height = #4
    \override Score.SystemStartBar.collapse-height = #4
    \new Staff {
      c'1
    }
  >>
}

```



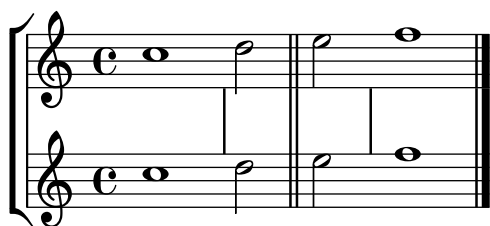
Disposició Mensurstriche (línies divisòries entre pentagrames)

La disposició «mensurstriche» en els quals les línies divisòries no estan dibuixades sobre els pentagrames, sinó entre ells, es pot aconseguir amb un `StaffGroup` en comptes d'un `ChoirStaff`. La línia divisòria sobre els pentagrames s'esborra usant `\hide`.

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    measureBarType = "-span|"
  }
}

music = \fixed c'' {
  c1
  d2 \section e2
  f1 \fine
}

\new StaffGroup <<
  \new Staff \music
  \new Staff \music
>>
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “brace” in *Glossari musical*, Secció “bracket” in *Glossari musical*, Secció “grand staff” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Noms d'instruments], pàgina 209, Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ChoirStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “GrandStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBar” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBrace” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartSquare” in *Referència de funcionament intern*.

Grups de pentagrames niuats

Els contextos de grups de pentagrames es poden niuar fins a una profunditat arbitrària. En aquest cas, cada contest descendent crea una clau nova adjacent a la clau del seu grup pare.

```
\new StaffGroup <<
  \new Staff \relative { c''2 c | c2 c }
  \new StaffGroup <<
```

```

\new Staff \relative { g'2 g | g2 g }
\new StaffGroup \with {
  systemStartDelimiter = #'SystemStartSquare
}
<<
  \new Staff \relative { e'2 e | e2 e }
  \new Staff \relative { c'2 c | c2 c }
>>
>>
>>

```



Es poden definir nous contextos de grups de pentagrames niuats. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Fragments de codi seleccionats

Niuat de grups de pentagrames

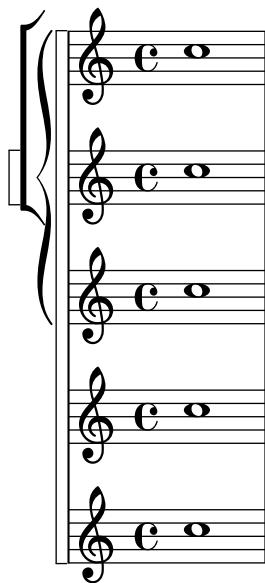
Es pot utilitzar la propietat `systemStartDelimiterHierarchy` per crear grups de pentagrames niuats de forma més complexa. L'ordre `\set StaffGroup.systemStartDelimiterHierarchy` pren una llista alfabètic del nombre de pentagrames produïts. Es pot proporcionar abans de cada pentagrama un delimitador de començament del sistema. Es pot envoltar entre corxets i admetre tants pentagrames com envoltin els corxets. Es poden ometre els elements de la llista, però el primer corxet sempre abasta tots els pentagrames. Les possibilitats són `SystemStartBar`, `SystemStartBracket`, `SystemStartBrace` i `SystemStartSquare`.

```

\new StaffGroup
\relative c'' <<
  \override StaffGroup.SystemStartSquare.collapse-height = #4
  \set StaffGroup.systemStartDelimiterHierarchy
    = #'(SystemStartSquare (SystemStartBrace (SystemStartBracket a
                                              (SystemStartSquare b) ) c ) d)

  \new Staff { c1 }
  \new Staff { c1 }
  \new Staff { c1 }
  \new Staff { c1 }
  \new Staff { c1 }
>>

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Agrupament de pentagrames], pàgina 194, [Noms d'instruments], pàgina 209, Secció 5.1.6 [Definició de contextos nous], pàgina 607.

Fragmentos de código: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “StaffGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ChoirStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBar” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBrace” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SystemStartSquare” in *Referència de funcionament intern*.

Separació de sistemes

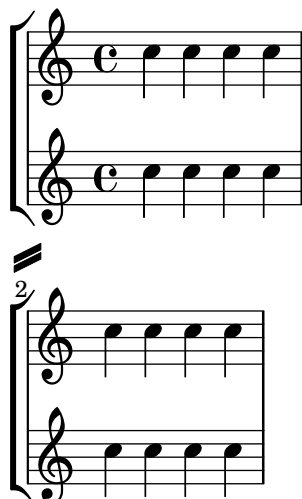
Si el nombre de sistemes per pàgina varia d'una pàgina a una altra, s'acostuma a separar els sistemes col·locant una marca separadora entre ells. De forma predeterminada, el separador de sistemes està inhabilitat, però es pot activar amb una opció de `\paper`.

```
\book {
  \score {
    \new StaffGroup <<
      \new Staff {
        \relative {
          c''4 c c c
          \break
          c4 c c c
        }
      }
      \new Staff {
        \relative {
          c''4 c c c
          \break
          c4 c c c
        }
      }
    }
  }
  >>
}
```

```

\paper {
  system-separator-markup = \slashSeparator
  % les ordres següents sols calen per al format d'aquesta documentació
  paper-width = 100\mm
  paper-height = 100\mm
  tagline = ##f
}
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

1.6.2 Modificació de pentagrames separats

Aquesta secció explica com canviar els atributs específics d'un pentagrama: per exemple, canviar el nombre de línies o la mida de la pauta. També es descriuen els mètodes per començar i acabar els pentagrames, i establir seccions d'ossia.

El símbol del pentagrama

Es poden usar les ordres `\stopStaff` i `\startStaff` per aturar i (re)iniciar, respectivament, la impressió de les línies de la pauta a qualsevol punt de la partitura.

```

\relative {
  \stopStaff f'4 d \startStaff g, e
  f'4 d \stopStaff g, e
  f'4 d \startStaff g, e
}

```



Instruccions predefinides

`\startStaff`, `\stopStaff`.

Les línies de la pauta pertanyen al grob `StaffSymbol` (incloses les línies addicionals) i es poden modificar usant es propietats de `StaffSymbol`, però aquestes modificacions s'han de fer abans que el pentagrama es (re)iniciï.

Es pot canviar el nombre línies de la pauta:

```
\relative {
  f' '4 d \stopStaff
  \override Staff.StaffSymbol.line-count = #2
  \startStaff g, e |

  f' '4 d \stopStaff
  \revert Staff.StaffSymbol.line-count
  \startStaff g, e |
}
```



La posició de cada una de les línies de la pauta també poden canviar-se. Una llista de números fixa la posició de cada línia. 0 correspon a la línia central normal, i les posicions normals de les línies són (-4 -2 0 2 4). S'imprimeix una sola línia de pauta per cada valor que s'introdueix, de manera que el nombre de línies així com la seva posició a la pauta poden canviar-se amb una sola operació de sobreescritura.

```
\relative {
  f' '4 d \stopStaff
  \override Staff.StaffSymbol.line-positions = #'(1 3 5 -1 -3)
  \startStaff g, e |
  f' '4 d \stopStaff
  \override Staff.StaffSymbol.line-positions = #'(8 6.5 -6 -8 -0.5)
  \startStaff g, e |
}
```



Per preservar les direccions típiques de les pliques (cap amunt per a la meitat inferior del pentagrama i cap avall per a la meitat superior), hem d'alinejar la línia (o espai) central de la pauta personalitzada amb la posició de la línia central normal (0). Pot caldre un ajust de la posició de la clau i del Do central perquè es corresponguin a les línies noves. Vegeu [Clau], pàgina 17.

Pot canviar-se el gruix de les línies de la pauta. També resulten afectades, de forma predefinida, les línies addicionals i no la plica de les figures.

```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.thickness = #3
} \relative {
  f' '4 d g, e
}
```



També és possible fixar el gruix de les línies addicionals de forma independent del de les línies de la pauta.

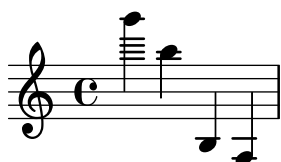
```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.thickness = #2
  \override StaffSymbol.ledger-line-thickness = #'(0.5 . 0.4)
} \relative {
  f'''4 a, a,, f
}
```



El primer valor es multiplica pel gruix de les línies del pentagrama, el segon per l'amplada d'un espai del pentagrama, i després els dos valors se sumen per obtenir el gruix de les línies addicionals.

Es poden alterar les posicions de les línies addicionals:

```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.ledger-positions = #'(-3 -2 -1 2 5 6)
} \relative {
  f'''4 a, a,, f
}
```



Pot aconseguir-se que les línies addicionals afegides apareguin per sobre o per sota del cap de les figures, depenent de la posició actual relativa a d'altres caps de figura que tenen també les seves pròpies línies addicionals.

```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.ledger-extra = #4
} \relative {
  f'''4 a, d, f,
}
```



També es pot fer que les línies addicionals apareguin dins del pentagrama al lloc on es requereixin línies de pauta personalitzades. L'exemple mostra la posició predeterminada de les línies addicionals quan el valor de posició explícit `ledger-position` se ha fixat o no. L'ordre `\stopStaff` cal a l'exemple per revertir l'ordre de sobreescritura `\override` per a tot el `StaffSymbol` (el símbol de pauta).

```
\relative d' {
  \override Staff.StaffSymbol.line-positions = #'(-8 0 2 4)
```

```

d4 e f g
\stopStaff
\startStaff
\override Staff.StaffSymbol.ledger-positions = #'(-8 -6 (-4 -2) 0)
d4 e f g
}

```



Pot alterar-se la distància entre línies de pauta. Això afecta també l'espaiat de les línies addicionals.

```

\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.staff-space = #1.5
} \relative {
  f'' '4 d, g, e,
}

```



Fragments de codi seleccionats

Fer unes línies del pentagrama més gruixudes que les altres

Es pot fer una línia de pentagrama més gruixuda amb fins pedagògics (per exemple la tercera línia o la de la clau de sol). Això es pot aconseguir afegint més línies molt a prop de la línia que es vol destacar, utilitzant la propietat `line-positions` de l'objecte `StaffSymbol`.

```

{
  \override Staff.StaffSymbol.line-positions =
    #'(-4 -2 -0.2 0 0.2 2 4)
  d'4 e' f' g'
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “line” in *Glossari musical*, Secció “ledger line” in *Glossari musical*, Secció “staff” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Clau], pàgina 17.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “StaffSymbol” in *Referència de funcionament intern*, Secció “staff-symbol-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Pentagrames d'Ossia

Els pentagrames *Ossia* es poden preparar mitjançant la creació d'un pentagrama simultani nou a la posició adequada:

```
\new Staff \relative {
  c' '4 b d c
  <<
  { c4 b d c }
  \new Staff { e4 d f e }
  >>
  c4 b c2
}
```



Tanmateix, l'exemple anterior no es el que normalment es desitja. Per crear pentagrames d'ossia que estiguin per sobre el pentagrama original, que no tinguin ni compàs ni clau, i que tinguin una mida menor de tipus de lletra, es poden fer servir diversos ajustaments. El Manual d'Aprenentatge descriu una tècnica específica per assolir aquest objectiu, començant per Secció “Niuat d'expressions musicals” in *Manual d'aprenentatge*.

L'exemple següent fa servir la propietat `alignAboveContext` per alinear el pentagrama d'ossia. Aquest mètode és molt convenient quan calen sols alguns pentagrames d'ossia.

```
\new Staff = "main" \relative {
  c' '4 b d c
  <<
  { c4 b d c }

  \new Staff \with {
    \remove Time_signature_engraver
    alignAboveContext = "main"
    \magnifyStaff #2/3
    firstClef = ##f
  }
  { e4 d f e }
  >>
  c4 b c2
}
```



Si es requereixen molts pentagrames d'ossia aïllats, pot ser més convenient la creació d'un context `Staff` buit amb un *identificador de context* específic; després es poden crear els penta-

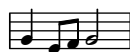
grames d'ossia *cridant* a aquest context i usant `\startStaff` i `\stopStaff` als punts desitjats. Els avantatges d'aquest mètode són més patents si la peça és més llarga com a l'exemple següent.

```
<<
\new Staff = "ossia" \with {
  \remove Time_signature_engraver
  \hide Clef
  \magnifyStaff #2/3
}
{ \stopStaff s1*6 }

\new Staff \relative {
  c'4 b c2
  <<
    { e4 f e2 }
    \context Staff = "ossia" {
      \startStaff e4 g8 f e2 \stopStaff
    }
  >>
  g4 a g2 \break
  c4 b c2
  <<
    { g4 a g2 }
    \context Staff = "ossia" {
      \startStaff g4 e8 f g2 \stopStaff
    }
  >>
  e4 d c2
}
>>
```



4



Com a alternativa, es pot usar l'ordre `\RemoveAllEmptyStaves` per crear pentagrames d'ossia. Aquest mètode és molt convenient quan els pentagrames d'ossia apareixen immediatament després d'un salt de línia. Per veure més informació sobre `\RemoveAllEmptyStaves`, consulteu [Ocultament de pentagrames], pàgina 207.

```
<<
\new Staff = "ossia" \with {
  \remove Time_signature_engraver
  \hide Clef
```

```

\magnifyStaff #2/3
\RemoveAllEmptyStaves
} \relative {
  R1*3
  c' '4 e8 d c2
}
\new Staff \relative {
  c'4 b c2
  e4 f e2
  g4 a g2 \break
  c4 b c2
  g4 a g2
  e4 d c2
}
>>

```



Fragments de codi seleccionats

Alineació vertical de la lletra i els compassos d'ossia

Aquest fragment de codi mostra l'ús de les propietats de context `alignBelowContext` i `alignAboveContext` per a controlar la posició de la lletra i els compassos d'ossia.

```

\paper {
  ragged-right = ##t
}

\relative c' <<
  \new Staff = "1" { c4 c s2 }
  \new Staff = "2" { c4 c s2 }
  \new Staff = "3" { c4 c s2 }
  { \skip 2
    <<
      \lyrics {
        \set alignBelowContext = #"1"
        lyrics4 below
      }
      \new Staff \with {
        alignAboveContext = #"3"
        fontSize = #-2
        \override StaffSymbol.staff-space = #(magstep -2)
        \remove "Time_signature_engraver"
      }
    }
  }

```

```

    } {
      \tuplet 6/4 {
        \override TextScript.padding = #3
        c8["ossia above" d e d e f]
      }
    }
  >>
}
>>

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “ossia” in *Glossari musical*, Secció “staff” in *Glossari musical*, Secció “Frenched staff” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Niuat d’expressions musicals” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “Mida dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “Longitud i gruix dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: [Ocultament de pentagrames], pàgina 207.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “StaffSymbol” in *Referència de funcionament intern*.

Ocultament de pentagrames

Es poden ocultar les línies del pentagrama traient el gravador `Staff_symbol_engraver` del context de `Staff`. Com a alternativa es pot utilitzar l’ordre `\stopStaff`.

```

\new Staff \with {
  \remove Staff_symbol_engraver
}
\relative { a''8 f e16 d c b a2 }

```



Es poden ocultar els pentagrames buits (per fer el que es coneix com a ‘partitura a la francesa’) aplicant l’ordre `\RemoveEmptyStaves` sobre un context, cosa que es pot fer globalment (dins del bloc `\layout`) així com per a pautes específiques sols (dins d’un bloc `\with`). Aquest

ordre elimina totes les pautes buides de la partitura excepte les del primer sistema. Si volem ocultar també les del primer sistema, usem `\RemoveAllEmptyStaves`. Els contextos que estan contemplats són `Staff`, `RhythmicStaff` i `VaticanaStaff`.

Nota: Un pentagrama es considera buit quan conté sols silencis, silencis multicompass, desplaçaments, silencis de separació o una combinació d'aquests elements.

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    \RemoveEmptyStaves
  }
}

\relative <<
  \new Staff {
    e'4 f g a \break
    b1 \break
    a4 b c2
  }
  \new Staff {
    c,4 d e f \break
    R1 \break
    f4 g c,2
  }
}>>
```



També es pot fer servir `\RemoveAllEmptyStaves` per crear seccions d'ossia per a un pentagrama. Per veure més detalls, consulteu [Pentagrames d'Ossia], pàgina 204.

Instruccions predefinides

`\RemoveEmptyStaves`, `\RemoveAllEmptyStaves`.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “Frenched staff” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.1.5 [Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos], pàgina 602, [El símbol del pentagrama], pàgina 200, [Pentagrames d’Ossia], pàgina 204, [Notes ocultes], pàgina 228, [Silencis invisibles], pàgina 60, Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “ChordNames” in *Referència de funcionament intern*, Secció “FiguredBass” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Lyrics” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Vertical-AxisGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff_symbol_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

L’eliminació del gravador `Staff_symbol_engraver` també oculta les barres de compàs. Si es força la visibilitat de la barra de compàs, poden ocórrer errors de format visual. En aquest cas, utilitzeu les següents sobreescrites de valors en comptes de treure el gravador:

```
\omit StaffSymbol
\override NoteHead.no-ledgers = ##t
```

Per veure els errors i problemes coneguts, així com els advertiments associats amb `\RemoveEmptyStaves`, consulteu Secció 5.1.5 [Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos], pàgina 602.

1.6.3 Escriptura de les partitelles

Aquesta secció explica com inserir indicacions de temps i noms d’instruments a una partitura. També es descriuen mètodes per citar altres veus i donar format a les notes guia.

Noms d’instruments

Es poden imprimir els noms dels instruments al costat esquerre dels pentagrames dins dels contextos `Staff`, `PianoStaff`, `StaffGroup`, `GrandStaff` i `ChoirStaff`. El valor de `instrumentName` s’usa per al primer pentagrama, i el valor de `shortInstrumentName` s’usa per a tots los pentagrames següents..

```
\new Staff \with {
  instrumentName = "Violin "
  shortInstrumentName = "Vln. "
} \relative {
  c'4.. g'16 c4.. g'16 \break | c1 |
}
```



També podem fer servir `\markup` per construir noms d’instrument més complicats:

```
\new Staff \with {
```

```

instrumentName = \markup {
  \column { "Clarineti"
    \line { "in B" \smaller \flat }
  }
}
} \relative {
  c' '4 c,16 d e f g2
}

```



Quan s'agrupen dos o més contextos de pentagrama, els noms d'instrument i els noms curts apareixen centrats de forma predeterminada. Per centrar noms d'instrument de diverses línies, s'ha d'utilitzar `\center-column`:

```

<<
  \new Staff \with {
    instrumentName = "Flute"
  } \relative {
    f' '2 g4 f
  }
  \new Staff \with {
    instrumentName = \markup {
      \center-column { "Clarinet"
        \line { "in B" \smaller \flat }
      }
    }
  } \relative { c' '4 b c2 }
>>

```



Malgrat això, si els noms d'instrument són més llargs, no se centren per a un grup de pentagrames a no ser que s'augmentin els valors del sagnat, indent, i del sagnat curt, `short-indent`. Per veure més detalls sobre aquests ajustaments, consulteu [Variables de `\paper` per a desplaçaments i sagnats], pàgina 546.

```

<<
  \new Staff \with {
    instrumentName = "Alto Flute in G"
    shortInstrumentName = "Flt."
  } \relative {
    f' '2 g4 f \break
    g4 f g2
  }
  \new Staff \with {

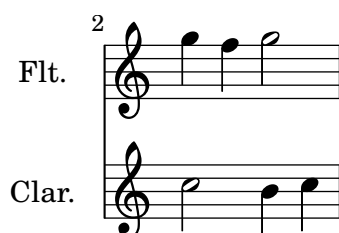
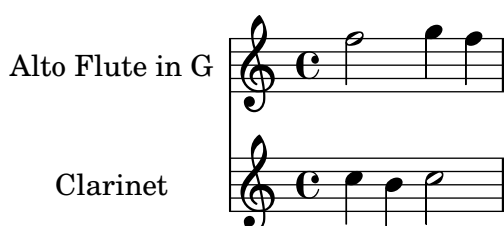
```

```

    instrumentName = "Clarinet"
    shortInstrumentName = "Clar."
} \relative {
  c' '4 b c2 \break
  c2 b4 c
}
>>

\layout {
  indent = 3.0\cm
  short-indent = 1.5\cm
}

```



Per afegir noms d'instrument a d'altres contextos (com ara ChordNames o FiguredBass), hem d'afegir el gravador `Instrument_name_engraver` a aquest context. Per veure més detalls, consulteu Secció 5.1.4 [Modificació dels connectors (plug-ins) de context], pàgina 600.

El nom d'instrument curt `shortInstrumentName` es pot canviar a la meitat d'una peça, igual que d'altres ajustaments que poden caldre per al nou instrument; tanmateix, sols el primer `instrumentName` s'imprimeix i la resta d'ells s'ignoren:

```

prepPiccolo = <>^\markup \italic { muta in Piccolo }

setPiccolo = {
  \set Staff.instrumentName = "Piccolo"
  \set Staff.shortInstrumentName = "Picc."
  \set Staff.midiInstrument = "piccolo"
  <>^\markup \bold { Piccolo }
  \transposition c''
}

prepFlute = <>^\markup \italic { muta in Flauto }

setFlute = {
  \set Staff.instrumentName = "Flute"
  \set Staff.shortInstrumentName = "Flt."
  \set Staff.midiInstrument = "flute"
  <>^\markup \bold { Flute }
}

```



```

\transposition c'
}

\new Staff \with {
  instrumentName = "Flute"
  shortInstrumentName = "Flt."
  midiInstrument = "flute"
}
\relative {
  g'1 g g g \break
  g1 g \prepPiccolo R R \break
  \setPiccolo
  g1 g g g \break
  g1 g \prepFlute R R \break
  \setFlute
  g1 g g g
}

```

The image shows a musical score for three staves. The first staff is labeled 'Flute' and contains four measures of music, each with a whole note on G5. The second staff is labeled 'Flt.' and contains four measures. The first two measures have whole notes on G4, and the last two measures have whole rests, with the annotation 'muta in Piccolo' above the staff. The third staff is labeled 'Piccolo' and contains four measures of music, each with a whole note on G5. The fourth staff is labeled 'Picc.' and contains four measures. The first two measures have whole notes on G4, and the last two measures have whole rests, with the annotation 'muta in Flauto' above the staff. The fifth staff is labeled 'Flt.' and contains four measures of music, each with a whole note on G5.

Vegeu també

Referència de la notació: [Variables de \paper per a desplaçaments i sagnats], pàgina 546, Secció 5.1.4 [Modificació dels connectors (plug-ins) de context], pàgina 600.

Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “InstrumentName” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*.

Cites a altres veus

És molt freqüent que una veu usi les mateixes notes que una altra veu. Per exemple, els violins primer i segon tocant la mateixa frase durant un determinat passatge musical. Això es fa deixant que una veu *citi* a l'altra, sense que s'hagi de tornar a introduir la música per segon cop.

L'ordre `\addQuote`, utilitzada a l'àmbit del nivell sintàctic superior, defineix un flux de música des del qual és possible citar fragments.

L'ordre `\quoteDuring` s'usa per indicar el punt en el qual comença la cita. Va seguida per dos arguments: el nom de la veu citada, tal i com es va definir amb `\addQuote`, i una expressió musical que indica la duració de la cita.

```
fluteNotes = \relative {
  a'4 gis g gis | b4~"quoted" r8 ais\p a4( f)
}

oboeNotes = \relative {
  c''4 cis c b \quoteDuring "flute" { s1 }
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\score {
  <<
    \new Staff \with { instrumentName = "Flute" } \fluteNotes
    \new Staff \with { instrumentName = "Oboe" } \oboeNotes
  >>
}
```



Si l'expressió musical que s'usa per `\quoteDuring` conté qualsevol cosa que no sigui un silenci de separació o un silenci multicompass, es produeix una situació de polifonia, cosa que no és habitualment desitjable:

```
fluteNotes = \relative {
  a'4 gis g gis | b4~"quoted" r8 ais\p a4( f)
}

oboeNotes = \relative {
  c''4 cis c b \quoteDuring "flute" { e4 r8 ais b4 a }
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\score {
  <<
    \new Staff \with { instrumentName = "Flute" } \fluteNotes
    \new Staff \with { instrumentName = "Oboe" } \oboeNotes
  >>
}
```

Si cal imprimir una ordre `\unfoldRepeat` dins d'una expressió musical en usar `\quoteDuring`, aleshores ha de contenir també la seva pròpia ordre `\unfoldRepeat`:

```
fluteNotes = \relative {
  \repeat volta 2 { a'4 gis g gis }
}

oboeNotesDW = \relative {
  \repeat volta 2 \quoteDuring "incorrecte" { s1 }
}

oboeNotesW = \relative {
  \repeat volta 2 \quoteDuring "correcte" { s1 }
}

\addQuote "incorrecte" { \fluteNotes }

\addQuote "correcte" { \unfoldRepeats \fluteNotes }

\score {
  \unfoldRepeats
  <<
    \new Staff \with { instrumentName = "Flute" }
    \fluteNotes
    \new Staff \with { instrumentName = "Oboe (incorrecte)" }
    \oboeNotesDW
    \new Staff \with { instrumentName = "Oboe (correcte)" }
    \oboeNotesW
  >>
}
```

L'ordre `\quoteDuring` usa els ajustament de `\transposition` tant de la part citada com de la que cita, per produir notes que tenen la mateixa alçada de so a la part que cita i en les de la part citada.

```
clarinetNotes = \relative c'' {
  \transposition bes
  \key d \major
  b4 ais a ais | cis4^"citat" r8 bis\p b4( f)
}

oboeNotes = \relative {
  c''4 cis c b \quoteDuring "clarinet" { s1 }
}

\addQuote "clarinet" { \clarinetNotes }

\score {
  <<
    \new Staff \with { instrumentName = "Clarinet" } \clarinetNotes
    \new Staff \with { instrumentName = "Oboe" } \oboeNotes
  >>
}
```

The image shows a musical score for two instruments: Clarinet and Oboe. Both staves are in treble clef. The Clarinet staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and a common time signature (C). The Oboe staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). Both staves show a melody with a 'citat' (quotation) section marked with a slur and a dynamic 'p' (piano). The Clarinet part includes a key signature change to D major (two sharps) and a common time signature (C). The Oboe part includes a key signature change to D major (two sharps) and a common time signature (C). The 'citat' section is marked with a slur and a dynamic 'p' (piano).

De forma predeterminada, la música citada inclou totes les articulacions, matisos dinàmics, elements de marcatge, etc., de l'expressió citada. És possible escollir quins d'aquests objectes de la música que se cita s'imprimeixen, mitjançant la propietat de context `quotedEventTypes`.

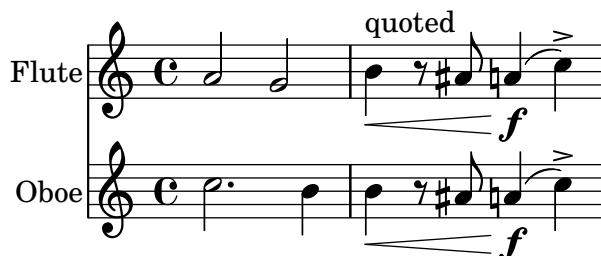
```
fluteNotes = \relative {
  a'2 g2 |
  b4\<^"quoted" r8 ais a4\f( c->)
}

oboeNotes = \relative {
  c''2. b4 |
  \quoteDuring "flute" { s1 }
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\score {
  <<
    \set Score.quotedEventTypes = #'(note-event articulation-event
                                   crescendo-event rest-event
                                   slur-event dynamic-event)
    \new Staff \with { instrumentName = "Flute" } \fluteNotes
  >>
}
```

```
\new Staff \with { instrumentName = "Oboe" } \oboeNotes
>>
}
```



Las cites també es poden etiquetar, vegeu [Ús d'etiquetes], pàgina 513.

Vegeu també

Referència de la notació: [Transposició dels instruments], pàgina 26, [Ús d'etiquetes], pàgina 513.

Fitxers d'inici: scm/define-event-classes.scm.

Fragments de codio: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Music classes” in *Referència de funcionament intern*, Secció “QuoteMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Sols el contingut de la primera veu d'una ordre `\addQuote` s'ha de tenir en compte per a la cita, de manera que si l'expressió musical conté enunciats `\new o \context Voice`, els seus continguts no seran citats. La cita de notes d'adorn no està contemplada i pot fer que el LilyPond acabi de forma abrupta; la cita d'uns tresets dins d'uns altres pot donar com a resultat una notació de qualitat pobre.

Format de les notes guia

La manera més senzilla de donar format a les notes guia és crear explícitament un context `CueVoice` dins de la part.

```
\relative {
  R1
  <<
  { e'2\rest r4. e8 }
  \new CueVoice {
    \stemUp d'8~"flute" c d e fis2
  }
  >>
  d,4 r a r
}
```



L'ordre `\cueClef` pot usar-se també amb un context `CueVoice` explícit si es requereix un canvi de clau, i imprimeix una clau de la mida adequada per a les notes guia. Després pot

utilitzar-se l'ordre `\cueClefUnset` per tornar a la clau original, de nou amb un signe de clau de la mida adequada.

```
\relative {
  \clef "bass"
  R1
  <<
    { e'2\rest r4. \cueClefUnset e,8 }
    \new CueVoice {
      \cueClef "treble" \stemUp d''8~"flute" c d e fis2
    }
  >>
  d,,4 r a r
}
```



Les instruccions `\cueClef` i `\cueClefUnset` es poden usar també sense un `CueVoice` si cal.

```
\relative {
  \clef "bass"
  R1
  \cueClef "treble"
  d''8~"flute" c d e fis2
  \cueClefUnset
  d,,4 r a r
}
```



En casos de col·locació més complexa de notes guia, per exemple amb transposició o inserint notes guia, per més d'una font, poden usar-se les ordres `\cueDuring` o `\cueDuringWithClef`. Són una forma més especialitzada de `\quoteDuring`, vegeu [Cites a altres veus], pàgina 212, a la secció anterior.

La sintaxi és:

```
\cueDuring #nom_de_la_cita #direcció #música
i
\cueDuringWithClef #nom_de_la_cita #direcció #clau #música
```

La música procedent dels compassos corresponents de l'element `nom_de_la_cita` s'afegeix com un context `CueVoice` y apareix simultàniament amb la *música*, cosa que produeix una situació polifònica. La *direcció* agafa un argument UP (amunt) o DOWN (avall), i correspon amb les veus primera i segona, respectivament, determinant com s'imprimeixen les notes guia en relació a l'altra veu.

```
fluteNotes = \relative {
  r2. c''4 | d8 c d e fis2 | g2 d |
}

oboeNotes = \relative c'' {
```

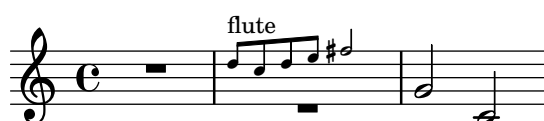
```

R1
<>^\markup \tiny { flute }
\cueDuring "flute" #UP { R1 }
g2 c,
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\new Staff {
  \oboeNotes
}

```



És possible ajustar quins aspectes de la música se citen amb `\cueDuring` establint el valor de la propietat `quotedCueEventTypes`. El seu valor per defecte és `'(note-event rest-event tie-event beam-event tuplet-span-event)`, cosa que significa que sols les notes, silencis, lligadures d'unió, barres i grups especials se citen, però no les articulacions, maques dinàmiques, elements de marcatge, etc.

Nota: Quan un context `Voice` comença amb `\cueDuring`, com a l'exemple següent, el context `Voice` s'ha de declarar explícitament, ja que en cas contrari tota l'expressió musical pertanyeria al context `CueVoice`.

```

oboeNotes = \relative {
  r2 r8 d''16(\f f e g f a)
  g8 g16 g g2.
}
\addQuote "oboe" { \oboeNotes }

\new Voice \relative c'' {
  \set Score.quotedCueEventTypes = #'(note-event rest-event tie-event
                                     beam-event tuplet-span-event
                                     dynamic-event slur-event)

  \cueDuring "oboe" #UP { R1 }
  g2 c,
}

```



Es poden usar elements de marcatge per mostrar el nom de l'instrument citat. Si les notes guia requereixen un canvi de clau, pot fer-se manualment però la clau original s'ha de restaurar al final de les notes guia.

```

fluteNotes = \relative {
  r2. c''4 d8 c d e fis2 g2 d2
}

```

```

}

bassoonNotes = \relative c {
  \clef bass
  R1
  \clef treble
  <>^\markup \tiny { flute }
  \cueDuring "flute" #UP { R1 }
  \clef bass
  g4. b8 d2
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\new Staff {
  \bassoonNotes
}

```



De forma alternativa, pot usar-se la funció `\cueDuringWithClef` en el seu lloc. Aquesta ordre admet un argument addicional per especificar el canvi de clau que cal imprimir per a les notes guia, però després imprimeix automàticament la clau original un cop que ha finalitzat la sèrie de notes guia.

```

fluteNotes = \relative {
  r2. c' '4 d8 c d e fis2 g2 d2
}

bassoonNotes = \relative c {
  \clef bass
  R1
  <>^\markup { \tiny "flute" }
  \cueDuringWithClef "flute" #UP "treble" { R1 }
  g4. b8 d2
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\new Staff {
  \bassoonNotes
}

```



Com `\quoteDuring`, `\cueDuring` té en compte les transposicions instrumentals. Les notes guia es produeixen en les alçades en les quals s'escriurien per a l'instrument que rep la cita, per produir així les alçades de so de l'instrument original.

Per transportar les notes guia de forma diferent, useu `\transposedCueDuring`. Aquesta ordre accepta un argument addicional per especificar el so d'un Do central de concert. Això és útil per agafar cites d'un instrument que està a un registre completament diferent.

```
piccoloNotes = \relative {
  \clef "treble^8"
  R1
  c''^8 c c e g2
  c4 g g2
}

bassClarinetNotes = \relative c' {
  \key d \major
  \transposition bes,
  d4 r a r
  \transposedCueDuring "piccolo" #UP d { R1 }
  d4 r a r
}

\addQuote "piccolo" { \piccoloNotes }

<<
  \new Staff \piccoloNotes
  \new Staff \bassClarinetNotes
>>
```



L'ordre `\killCues` elimina les notes guia d'una expressió musical, de forma que la mateixa expressió musical pugui utilitzar-se per produir la partícula instrumental (amb notes guia) i la partitura de conjunt. L'ordre `\killCues` elimina solament les notes i esdeveniments que s'han citat mitjançant `\cueDuring`. Altres elements de marcatge associats amb les guies, com els canvis de clau o una etiqueta identificativa de l'instrument font, poden marcar-se per a la seva inclusió selectiva dins de la partitura, vegeu [Ús d'etiquetes], pàgina 513.

```
fluteNotes = \relative {
  r2. c''^4 d8 c d e fis2 g2 d2
}

bassoonNotes = \relative c {
  \clef bass
  R1
  \tag #'part {
    \clef treble
    <>^{\markup \tiny { flute }}
  }
  \cueDuring "flute" #UP { R1 }
```

```

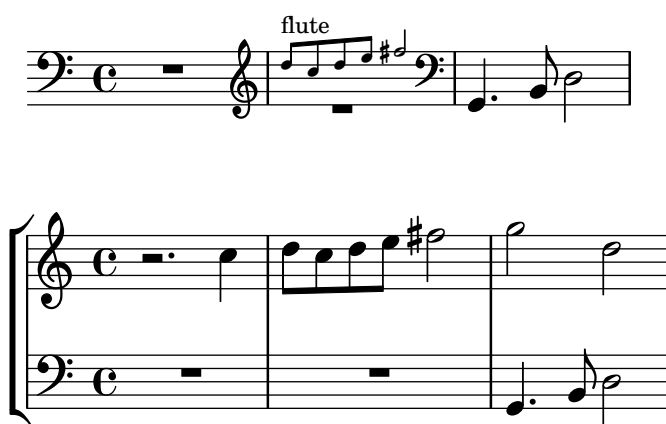
\tag #'part \clef bass
g4. b8 d2
}

\addQuote "flute" { \fluteNotes }

\new Staff {
  \bassoonNotes
}

\new StaffGroup <<
  \new Staff {
    \fluteNotes
  }
  \new Staff {
    \removeWithTag #'part { \killCues { \bassoonNotes } }
  }
>>

```



Com a alternativa, els canvis de clau i les etiquetes d'instrument es poden recol·lectar dins d'una definició d'instrument per al seu ús repetit, utilitzant `\addInstrumentDefinition` que es descriu a [Noms d'instruments], pàgina 209.

Vegeu també

Referència de la notació: [Cites a altres veus], pàgina 212, [Transposició dels instruments], pàgina 26, [Noms d'instruments], pàgina 209, [Clau], pàgina 17, [Guies musicals], pàgina 310, [Ús d'etiquetes], pàgina 513.

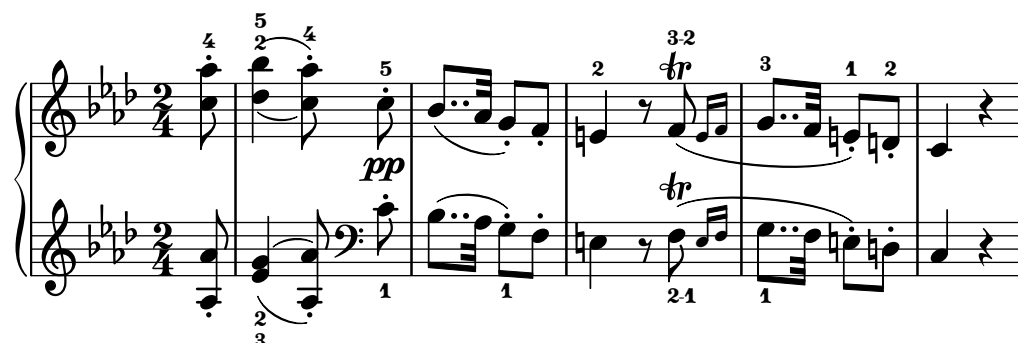
Fragments de codi: Secció “Staff notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “CueVoice” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Poden ocórrer col·lisions amb els silencis si s'usa `\cueDuring`, entre els contextos de Voice i de CueVoice. En usar `\cueDuringWithClef` o `\transposedCueDuring` l'argument addicional requerit per a cada cas ha d'anar després de la cita i de la direcció.

1.7 Anotacions editorials



Aquesta secció tracta de les diverses maneres de modificar l'aspecte de les notes i d'aplicar èmfasi analític o educatiu.

1.7.1 Dins del pentagrama

Aquesta secció tracta sobre com aplicar èmfasi als elements situats dins del pentagrama.

Selecció del la mida del tipus de lletra per a la notació

Nota:

Per a la mida del tipus de lletra del text consulteu [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247.

Per a la mida del pentagrama, consulteu Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Per a les notes guia, consulteu [Format de les notes guia], pàgina 216.

Per als pentagrames d'Ossia, consulteu [Pentagrames d'Ossia], pàgina 204.

Per modificar la mida de la notació sense canviar la mida del pentagrama, especifiqueu un factor d'ampliació amb l'ordre `\magnifyMusic`:

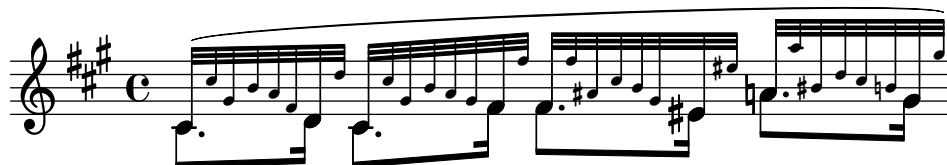
```
\new Staff <<
  \new Voice \relative {
    \voiceOne
    <e' e'>4 <f f'>8. <g g'>16 <f f'>8 <e e'>4 r8
  }
  \new Voice \relative {
    \voiceTwo
    \magnifyMusic 0.63 {
      \override Score.SpacingSpanner.spacing-increment = #(* 1.2 0.63)
      r32 c'' a c a c a c r c a c a c a c
      r c a c a c a c a c a c a c a c
    }
  }
>>
```



L'\override de l'exemple anterior és una solució provisional per solucionar un error del programa. Consulteu l'apartat de “Problemes i advertiments coneguts” al final d'aquesta secció.

Si una figura amb una mida normal de cap es barreja amb una altra més petita, la mida de la menor podria de necessitar de canviar-se (amb '\once \normalsize') perquè les pliques i les alteracions accidentals mantinguin una bona alineació:

```
\new Staff <<
  \key fis \minor
  \mergeDifferentlyDottedOn
  \new Voice \relative {
    \voiceOne
    \magnifyMusic 0.63 {
      \override Score.SpacingSpanner.spacing-increment = #(* 1.2 0.63)
      \once \normalsize cis'32( cis' gis b a fis \once \normalsize d d'
      \once \normalsize cis, cis' gis b a gis \once \normalsize fis fis'
      \once \normalsize fis, fis' ais, cis b gis \once \normalsize eis eis'
      \once \normalsize a, a' bis, d cis b \once \normalsize gis gis')
    }
  }
  \new Voice \relative {
    \voiceTwo
    cis'8. d16 cis8. fis16 fis8. eis16 a8. gis16
  }
}>>
```



L'ordre \magnifyMusic no està pensada per a les notes guia, d'adorn, o per als pentagrames d'Ossia; hi ha mètodes més apropiats per a la introducció de cada un d'aquests elements. En comptes d'això, és útil quan la mida de la notació canvia dins d'una sola part instrumental sobre un pentagrama, i quan les notes d'adorn no són adequades, com a passatges de cadència o en casos com els dels exemples anteriors. Establir el valor de \magnifyMusic a 0.63 duplica les dimensions del context CueVoice.

Nota: L'ordre \magnifyMusic *no* ha d'utilitzar-se si s'està canviant la mida del pentagrama al mateix temps. Consulteu Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Canviar la mida dels objectes individuals

Es pot canviar de mida un objecte de presentació individual usant les ordres \tweak o \override per ajustar la seva propietat font-size:

```
\relative {
  % resize a note head
  <f' \tweak font-size -4 b e>-5
  % resize a fingering
  bes-\tweak font-size 0 -3
  % resize an accidental
  \once \override Accidental.font-size = -4 bes!-~
```

```
% resize an articulation
\once \override Script.font-size = 4 bes!-^
}
```



El valor predeterminat de font-size per a cada objecte de presentació està explicat al Manual de Referència de Funcionament Intern. La propietat font-size sols es pot fixar per als objectes de presentació que respecten la interfície de presentació font-interface. Si no està especificada font-size a la llista de ‘Ajustos estàndard’ de l’objecte, el seu valor és 0. Vegeu Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern*.

Comprensió de la propietat fontSize

La propietat de context fontSize ajusta la mida relativa de tots els elements de notació basats en glifs dins d’un context:

```
\relative {
  \time 3/4
  d'4---5 c8( b a g) |
  \set fontSize = -6
  e'4-- c!8-4( b a g) |
  \set fontSize = 0
  fis4---3 e8( d) fis4 |
  g2.
}
```



El valor fontSize és un número que indica la mida relativa a la mida estàndard per a l’alçada actual del pentagrama. El valor predeterminat de fontSize es 0; la addició de 6 a qualsevol valor de fontSize duplica la mida impresa dels glifs, i la substracció de 6 redueix la mida a la meitat. Cada pas augmenta la mida en un 12% aproximadament.

La funció del Scheme magnification->font-size es proveeix per conveniència, atès que les unitats logarítmiques de la propietat font-size no són totalment intuïtives. Per exemple, per ajustar la notació musical al 75% de la mida predeterminada, usem:

```
\set fontSize = #(magnification->font-size 0.75)
```

La funció de l’Scheme magstep té l’efecte oposat: converteix un valor de font-size a un factor d’ampliació.

La propietat fontSize no afecta sols als elements de notació que es dibuixen amb glifs, com el cap de les figures, les alteracions accidentals, les inscripcions textuais, etc. No afecta la mida de la pròpia pauta, ni canvia l’escala de les pliques, barres, o espaiat horitzontal. Per canviar l’escala de les pliques, barres i l’espaiat horitzontal junt amb la mida de la notació (sense canviar la mida de la pauta), useu l’ordre \magnifyMusic que s’ha explicat anteriorment. Per canviar l’escala de la mida de tot, fins i tot la pauta, vegeu Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Sempre que s’estableix el valor de la *propietat de context* fontSize, el seu valor s’afegeix al valor de la *propietat d’objecte gràfic* font-size per als objectes de presentació individuals,

abans que s'imprimeixi qualsevol dels glifs. Això pot confondre quan s'estableix el valor de les propietats `font-size` individuals mentre `fontSize` ja està establert:

```
% the default font-size for NoteHead is 0
% the default font-size for Fingering is -5
c''4-3

\set fontSize = -3
% the effective font size for NoteHead is now -3
% the effective font size for Fingering is now -8
c''4-3

\override Fingering.font-size = 0
% the effective font size for Fingering is now -3
c''4-3
```



També hi ha les següents ordres de drecera:

Ordre	Equivalent a	Mida relativa
<code>\teeny</code>	<code>\set fontSize = -3</code>	71%
<code>\tiny</code>	<code>\set fontSize = -2</code>	79%
<code>\small</code>	<code>\set fontSize = -1</code>	89%
<code>\normalsize</code>	<code>\set fontSize = 0</code>	100%
<code>\large</code>	<code>\set fontSize = 1</code>	112%
<code>\huge</code>	<code>\set fontSize = 2</code>	126%

```
\relative c'' {
  \teeny
  c4.-> d8---3
  \tiny
  c4.-> d8---3
  \small
  c4.-> d8---3
  \normalsize
  c4.-> d8---3
  \large
  c4.-> d8---3
  \huge
  c4.-> d8---3
}
```



Els canvis a la mida del tipus de lletra s'obtenen per mitjà de l'escalat de la mida del disseny que es troba més a prop de la mida desitjada. La mida estàndard per al tipus de lletra (per a `font-size = 0`) depèn de l'alçada estàndard del pentagrama. Per a un pentagrama de 20 punts, se selecciona un tipus de lletra de 11 punts.

Instruccions predefinides

`\magnifyMusic`, `\teeny` (ínfim), `\tiny` (molt petit), `\small` (petit), `\normalsize` (normal), `\large` (gran), `\huge` (enorme).

Vegeu també

Referència de la notació: [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247, Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551, [Format de les notes guia], pàgina 216, [Pentagrames d'Ossia], pàgina 204.

Fitxers instal·lats: `ly/music-functions-init.ly`, `ly/property-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “font-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Actualment hi ha dos errors del programa que impedeixen un espaiat horitzontal correcte en usar `\magnifyMusic`. Solament hi ha una forma rodejar l'error, i el seu funcionament correcte no està garantit en tots els casos. A l'exemple que apareix a continuació, substituïu la variable *mag* amb el vostre valor preferit. També podeu intentar treure una o ambdues ordres `\newSpacingSection`, i/o les ordres `\override` i `\revert`:

```
\magnifyMusic mag {
  \newSpacingSection
  \override Score.SpacingSpanner.spacing-increment = #(* 1.2 mag)
  [music]
  \newSpacingSection
  \revert Score.SpacingSpanner.spacing-increment
}
```

Indicacions de digitació

Les instruccions de digitació es poden introduir usant ‘*nota-dígito*’:

```
\relative { c''4-1 d-2 f-4 e-3 }
```



Per als canvis de dit es poden usar elements de marcatge de text o de cadenes de caràcters.

```
\relative {
  c''4-1 d-2 f\finger \markup \tied-lyric "4~3" c\finger "2 - 3"
}
```



Podeu usar l'articulació de polze per indicar que una nota s'ha de tocar amb el polze (per exemple a música de violoncel).

```
\relative { <a'_\thumb a'-3>2 <b'_\thumb b'-3> }
```



Les digitacions per als acords també es poden afegir a les notes individuals escrivint-les després de les altures.

```
\relative {
  <c'-1 e-2 g-3 b-5>2 <d-1 f-2 a-3 c-5>
}
```



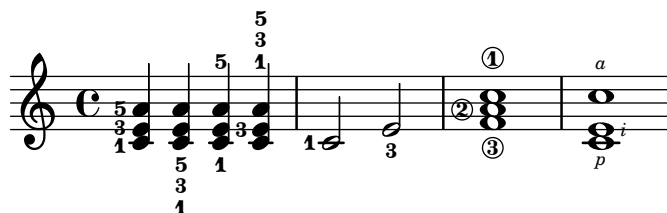
Les indicacions de digitació es poden situar manualment a sobre o a sota del pentagrama, vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Fragments de codi seleccionats

Controlar la col·locació de les digitacions d'acords

Es pot controlar amb precisió la col·locació dels números de digitació. Perquè es tingui en compte l'orientació de les digitacions, es pot utilitzar una construcció d'acord <> tot i que siguin una sola nota.

```
\relative c' {
  \set fingeringOrientations = #'(left)
  <c-1 e-3 a-5>4
  \set fingeringOrientations = #'(down)
  <c-1 e-3 a-5>4
  \set fingeringOrientations = #'(down right up)
  <c-1 e-3 a-5>4
  \set fingeringOrientations = #'(up)
  <c-1 e-3 a-5>4
  \set fingeringOrientations = #'(left)
  <c-1>2
  \set fingeringOrientations = #'(down)
  <e-3>2
  \set stringNumberOrientations = #'(up left down)
  <f\3 a\2 c\1>1
  \set strokeFingerOrientations = #'(down right up)
  <c\rightHandFinger #1 e\rightHandFinger #2 c'\rightHandFinger #4 >
}
```



Permetre que les digitacions s'imprimeixen del pentagrama

Les xifres de digitació orientades verticalment es col·loquen de forma predeterminada fora del pentagrama. Malgrat això, aquest comportament es pot desactivar. Nota: s'ha d'usar una construcció d'acord <>, tot i que sigui una sola nota.

```
\relative c' {
  <c-1 e-2 g-3 b-5>2
  \override Fingering.staff-padding = #'()
  <c-1 e-2 g-3 b-5>4 g'-0
  a8[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = ##f
  a[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = ##t
  a[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = #only-if-beamed
  a[-1 b]-2 g-0 r
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

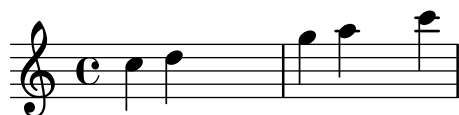
Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “FingeringEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “fingering-event” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “New_fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*.

Notes ocultes

Las notes ocultes (o invisibles, o transparents) poden ser d'utilitat en la preparació d'exercicis de teoria o de composició.

```
\relative {
  c''4 d
  \hideNotes
  e4 f
  \unHideNotes
  g a
  \hideNotes
  b
  \unHideNotes
  c
}
```



El cap, la plica i la barra de les figures, així com els silencis, són invisibles. Les barres són invisibles si comencen en una nota oculta. Els objectes de notació que estan ancorats a notes invisibles, són, malgrat això, visibles.

```
\relative c'' {
  e8(\p f g a)--
  \hideNotes
  e8(\p f g a)--
}
```



Instruccions predefinides

`\hideNotes`, `\unHideNotes`.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de la notació: [Silencis invisibles], pàgina 60, Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638, [Ocultament de pentagrames], pàgina 207.

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Note_spacing-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteSpacing” in *Referència de funcionament intern*.

Acoloriment d'objectes

Es poden assignar colors als objectes individuals. Els noms de color vàlids es relacionen a la Secció A.7 [Llista de colors], pàgina 679.

```
\override NoteHead.color = #red
c''4 c''
\override NoteHead.color = #(x11-color 'LimeGreen)
d''
\override Stem.color = #blue
e''
```



Es pot accedir a l'espectre complet de colors definit per a X11 usant la funció de l'Scheme `x11-color`. Aquesta funció accepta un únic argument; pot ser un símbol de la forma `'PauPereBerenguera` o una cadena de la forma `"PauPereBerenguera"`. La primera forma és més ràpida d'escriure i també més eficient. Tanmateix, en usar la segona forma és possible accedir als colors d'X11 per mitjà de la forma del nom que té diverses paraules.

Si `x11-color` no entén el paràmetre, el color predeterminat que retorna és el negre.

```
\new Staff \with {
  instrumentName = \markup {
    \with-color #(x11-color 'red) "Clarinet"
  }
}
```

```

\relative c'' {
\override Staff.StaffSymbol.color = #(x11-color 'SlateBlue2)
gis8 a
\override Beam.color = #(x11-color "medium turquoise")
gis a
\override Accidental.color = #(x11-color 'DarkRed)
gis a
\override NoteHead.color = #(x11-color "LimeGreen")
gis a
% això és un absurd deliberadament; noteu que les barres romanen negres
\override Stem.color = #(x11-color 'Boggle)
b2 cis
}

```



Es poden especificar colors RGB exactes utilitzant la funció de l'Scheme `rgb-color`.

```

\new Staff \with {
  instrumentName = \markup {
    \with-color #(x11-color 'red) "Clarinet"
  }
}
\relative c'' {
\override Staff.StaffSymbol.color = #(x11-color 'SlateBlue2)
\override Stem.color = #(rgb-color 0 0 0)
gis8 a
\override Stem.color = #(rgb-color 1 1 1)
gis8 a
\override Stem.color = #(rgb-color 0 0 0.5)
gis4 a
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.7 [Llista de colors], pàgina 679, Secció 5.3.4 [L'ordre \tweak], pàgina 619.

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Un color d'X11 no és necessàriament de la mateixa tonalitat exacta que un color normal de nom semblant.

No tots els colors d'X11 es distingeixen entre ells a un navegador web, és a dir, un navegador web podria no mostrar cap diferència entre LimeGreen (verd llima) i ForestGreen (verd bosc). Per a la web es recomanen els colors normals (o sigui: blue, blau, green, verd, i red, vermell).

Les notes d'un acord no es poden acolorir individualment amb `\override`; en el seu lloc useu `\tweak` o el seu equivalent `\single\override` abans de la nota respectiva. Consulteu Secció 5.3.4 [L'ordre `\tweak`], pàgina 619, per veure més detalls.

Parèntesis

Es poden tancar els objectes entre parèntesis anteposant `\parenthesize` a l'esdeveniment musical. Si s'aplica a un acord, envolta cada nota dins d'un parell de parèntesis. També es poden posar entre parèntesis les notes individuals d'un acord.

```
\relative {
  c' '2 \parenthesize d
  c2 \parenthesize <c e g>
  c2 <c \parenthesize e g>
}
```



Els objectes que no són notes també es poden posar entre parèntesis. Per a les articulacions cal un guió abans de l'ordre `\parenthesize`.

```
\relative {
  c' '2-\parenthesize -. d
  c2 \parenthesize r
}
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Parenthesis-engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Parentheses” in *Referència de funcionament intern*, Secció “parentheses-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

En posar un acord entre parèntesis, s'envolta cada una de les notes individuals entre parèntesis, en comptes d'un sols parèntesis gran envoltant l'acord complet.

Pliques

Quan es troba amb una nota, es crea automàticament un objecte Stem (plica). Per a les rodones i els silencis, també es creen però es fan invisibles.

Es pot fer manualment que les pliques apuntin cap amunt o cap avall; vegeu Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Instruccions predefinides

`\stemUp`, `\stemDown`, `\stemNeutral`.

Fragments de codi seleccionats

Direcció predeterminada de las pliques sobre la tercera línea del pentagrama

La direcció predeterminada de les pliques sobre la tercera línia està determinada per la propietat neutral-direction de l'objecte Stem.

```
\relative c'' {
  a4 b c b
  \override Stem.neutral-direction = #up
  a4 b c b
  \override Stem.neutral-direction = #down
  a4 b c b
}
```



Canviar la direcció de la plica de les notes de tercera línia automàticament, basat en la melodia

El LilyPond pot alterar la direcció de la plica de les notes que van en la tercera línia d'un pentagrama de forma que segueixi la melodia, mitjançant l'addició del gravador `Melody_engraver` al context `Voice` i sobreescrivint el valor de `neutral-direction` per a l'objecte `Stem` (plica).

```
\relative c' {
  \time 3/4
  a8 b g f b g |
  \set suspendMelodyDecisions = ##t
  a b g f b g |
  \unset suspendMelodyDecisions
  c b d c b c |
}

\layout {
  \context {
    \Voice
    \consists "Melody_engraver"
    \autoBeamOff
  }
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Stem_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Stem” in *Referència de funcionament intern*, Secció “stem-interface” in *Referència de funcionament intern*.

1.7.2 Fora del pentagrama

Aquesta secció tracta sobre com emfatitzar element que estan dins del pentagrama, des de fora del pentagrama.

Globus d'ajuda

Els elements de notació es poden marcar i anomenar amb l'ajuda d'un cartell o globus d'ajuda rectangular. El propòsit principal d'aquesta funcionalitat és l'explicació de la notació.

```
\new Voice \with { \consists Balloon_engraver }
\relative c' {
  \balloonGrobText #'Stem #'(3 . 4) \markup { "Sóc una plica" }
  a8
  \balloonGrobText #'Rest #'(-4 . -4) \markup { "Sóc un silenci" }
  r
  <c, g'-\balloonText #'(-2 . -2) \markup { "Sóc un cap" } c>2.
}
```



Hi ha dues funcions musicals, `balloonGrobText` i `balloonText`; el primer s'usa com `\once\override` per adjuntar un text a qualsevol objecte gràfic, i l'últim s'usa com `\tweak`, normalment dins d'acords, per adjuntar un text a una nota individual.

Els textos de globus no influeixen a l'espaiat de les notes, però això es pot canviar:

```
\new Voice \with { \consists Balloon_engraver }
\relative c' {
  \balloonGrobText #'Stem #'(3 . 4) \markup { "Sóc una plica" }
  a8
  \balloonGrobText #'Rest #'(-4 . -4) \markup { "Sóc un silenci" }
  r
  \balloonLengthOn
  <c, g'-\balloonText #'(-2 . -2) \markup { "Sóc un cap" } c>2.
}
```



Instruccions predefinides

`\balloonLengthOn`, `\balloonLengthOff`.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Balloon_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BalloonText” in *Referència de funcionament intern*, Secció “balloon-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Línies de reixeta

Es poden dibuixar línies verticals entre els pentagrames sincronitzades amb les notes.

S’ha d’usar el gravador `Grid_point_engraver` per crear els punts extrems de les línies, mentre que el gravador `Grid_line_span_engraver` es pot utilitzar per traçar efectivament les línies. De forma predeterminada, això centra les línies de reixeta horitzontalment a sota i al costat esquerre del cap de les notes. Les línies de reixeta s’estenen a partir de la línia mitjana dels pentagrames. L’interval `gridInterval` ha d’especificar la duració entre les línies de reixeta.

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    \consists Grid_point_engraver
    gridInterval = #(ly:make-moment 1/4)
  }
  \context {
    \Score
    \consists Grid_line_span_engraver
  }
}

\score {
  \new ChoirStaff <<
    \new Staff \relative {
      \stemUp
      c' '4. d8 e8 f g4
    }
    \new Staff \relative {
      \clef bass
      \stemDown
      c4 g' f e
    }
  >>
}
```



Fragments de codi seleccionats

Línies de reixeta: modificar el seu aspecte

Es pot canviar l’aspecte de les línies de reixeta sobreescrivint algunes de les seves propietats.

```
\score {
  \new ChoirStaff <<
```

```

\new Staff {
  \relative c'' {
    \stemUp
    c'4. d8 e8 f g4
  }
}
\new Staff {
  \relative c {
    % this moves them up one staff space from the default position
    \override Score.GridLine.extra-offset = #'(0.0 . 1.0)
    \stemDown
    \clef bass
    \once \override Score.GridLine.thickness = #5.0
    c4
    \once \override Score.GridLine.thickness = #1.0
    g'4
    \once \override Score.GridLine.thickness = #3.0
    f4
    \once \override Score.GridLine.thickness = #5.0
    e4
  }
}
>>
\layout {
  \context {
    \Staff
    % set up grids
    \consists "Grid_point_engraver"
    % set the grid interval to one quarter note
    gridInterval = #(ly:make-moment 1/4)
  }
  \context {
    \Score
    \consists "Grid_line_span_engraver"
    % this moves them to the right half a staff space
    \override NoteColumn.X-offset = #-0.5
  }
}
}

```



Vegeu també

Fragment de codi: Secció “Editorial annotations” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament interno: Secció “Grid_line_span_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Grid_point_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “GridLine” in *Referència de funcionament intern*, Secció “GridPoint” in *Referència de funcionament intern*, Secció “grid-line-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “grid-point-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Claus d’anàlisi

Les claus s’usen en anàlisi musical per indicar l’estructura de les peces musicals. Es permeten les claus horitzontals simples.

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    \consists Horizontal_bracket_engraver
  }
}
\relative {
  c' '2\startGroup
  d\stopGroup
}
```



Les claus d’anàlisi es poden niuar.

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    \consists Horizontal_bracket_engraver
  }
}
\relative {
  c' '4\startGroup\startGroup
  d4\stopGroup
  e4\startGroup
  d4\stopGroup\stopGroup
}
```



Fragments de codi seleccionats

Claus d’anàlisis a sobre del pentagrama

De forma predeterminada s’afegeixen claus d’anàlisis senzills a sota del pentagrama. L’exemple següent mostra una manera de col·locar-los a sobre.

```
\layout {
  \context {
    \Voice
```

```

    \consists "Horizontal_bracket_engraver"
  }
}

\relative c'' {
  \once \override HorizontalBracket.direction = #UP
  c2\startGroup
  d2\stopGroup
}

```



Analysis brackets with labels

Text markup may be added to analysis brackets through the `text` property of the `HorizontalBracketText` grob. Adding different texts to brackets beginning at the same time requires the `\tweak` command.

Bracket text will be parenthesized after a line break.

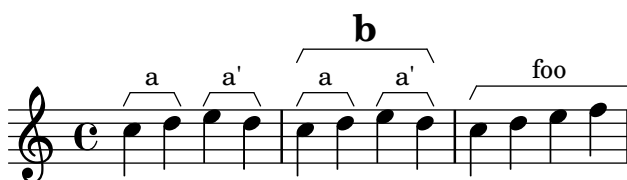
```

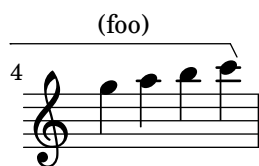
\paper { tagline = ##f }

\layout {
  \context {
    \Voice
    \consists "Horizontal_bracket_engraver"
    \override HorizontalBracket.direction = #UP
  }
}

{
  \once\override HorizontalBracketText.text = "a"
  c''\startGroup d''\stopGroup
  \once\override HorizontalBracketText.text = "a'"
  e''\startGroup d''\stopGroup |
  c''-\tweak HorizontalBracketText.text
    \markup \bold \huge "b" \startGroup
    -\tweak HorizontalBracketText.text "a" \startGroup
    d''\stopGroup
  e''-\tweak HorizontalBracketText.text "a'" \startGroup
  d''\stopGroup\stopGroup |
  c''-\tweak HorizontalBracketText.text foo \startGroup
  d'' e'' f'' | \break
  g'' a'' b'' c'''\stopGroup
}

```





Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Horizontal_bracket_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “HorizontalBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “horizontal-bracket-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “HorizontalBracket-Text” in *Referència de funcionament intern*, Secció “horizontal-bracket-text-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*.

1.8 Text

Moderato cantabile molto espressivo

Aquesta secció explica com incloure text (amb diversos estils de format) a les partitures.

Certs elements de text dels que no ens ocupem aquí es presenten a d'altres seccions específiques: Secció 2.1 [Música vocal], pàgina 264, Secció 3.2 [Títols i encapçalaments], pàgina 484.

1.8.1 Escriptura del text

Aquesta secció presenta les diferents formes d'afegir text a una partitura.

Nota: Per escriure text amb caràcters accentuats i especials (com a les llengües diferents a l'anglès), senzillament inseriu els caràcters directament al fitxer del LilyPond. El fitxer s'ha de desar com a UTF-8. Per veure més informació, consulteu [Codificació del text], pàgina 518.

Scripts de text

És possible afegir indicacions de “text entre cometes” a una partitura, com es mostra a l'exemple següent. Aquestes indicacions es poden col·locar manualment per sobre o per sota del pentagrama, utilitzant la sintaxi que es descriu a Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630.

```
\relative { a'8^"pizz." g f e a4-"scherz." f }
```



Aquesta sintaxi és en realitat una abreviatura; es pot afegir explícitament a una nota un format de text més complex utilitzant un bloc `\markup`, como es descriu a Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

```
\relative {
  a'8^\markup { \italic pizz. } g f e
  a4_\markup { \tiny scherz. \bold molto } f }
```



De format predeterminada, les indicacions de text no afecten a l'espaiat de les notes. Malgrat això, la seva amplada es podria tenir en compte: a l'exemple següent, la primera cadena de text no afecta l'espaiat, però la segon sí afecta.

```
\relative {
  a'8^"pizz." g f e
  \textLength0n
  a4_"scherzando" f
}
```



Es poden adjuntar articulacions a les notes, a més d'inscripcions de text. Per veure més informació, consulteu [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Per veure més informació sobre l'ordre relatiu de les inscripcions de text i les articulacions, consulteu Secció “Col·locació dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

Instruccions predefinides

`\textLength0n`, `\textLength0ff`.

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció “Col·locació dels objectes” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

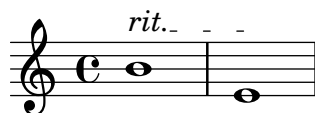
La comprovació necessària per assegurar que les inscripcions de text i la lletra de les cançons es mantenen dins dels marges, requereix de càlculs addicionals. En cas que desitgeu un procés lleugerament més ràpid, podeu utilitzar

```
\override Score.PaperColumn.keep-inside-line = ##f
```

Extensions de text

Certes indicacions d’execució, per exemple *rallentando* o *accelerando*, s’escriuen com a text i s’estenen sobre molts compassos mitjançant línies de punts. Aquests objectes, que reben el nom de ‘spanners’ o objectes d’extensió, es poden crear des d’una nota fins una altra usant la sintaxi següent:

```
\relative {
  \override TextSpanner.bound-details.left.text = "rit."
  b'1\startTextSpan
  e,\stopTextSpan
}
```



La cadena de text que imprimeix s’estableix a través de propietats d’objecte. De forma pre-determinada s’imprimeix en estil cursiva, però es poden aconseguir diferents efectes de format utilitzant blocs \markup, com es descriu a Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

```
\relative {
  \override TextSpanner.bound-details.left.text =
    \markup { \upright "rit." }
  b'1\startTextSpan c
  e,\stopTextSpan
}
```



L’estil de la línia, així com la cadena de text, es defineix com una propietat d’objecte. Aquesta sintaxi es descriu a Secció 5.4.8 [Estils de línia], pàgina 645.

Instruccions predefinides

```
\textSpannerUp, \textSpannerDown, \textSpannerNeutral.
```

Advertiments i problemes coneguts

El LilyPond sols pot utilitzar un objecte d’extensió de text per cada veu.

Fragments de codi seleccionats

Objectes extensors de text postfix per a dinàmica

Els objectes d'extensió `\cresc`, `\dim` i `\decresc` ara es poden redefinir com a operadors postfix i produir un sol objecte d'extensió de text. La definició d'extensores personalitzats també és fàcil. Es poden barrejar amb facilitat els crescendi textuals i en forma de reguladors. `\< i \>` produeixen reguladors gràfics de forma predeterminada, `\cresc` etc. produeixen elements extensors de text de forma predeterminada.

```
% Some sample text dynamic spanners, to be used as postfix operators
crpoco =
#(make-music 'CrescendoEvent
      'span-direction START
      'span-type 'text
      'span-text "cresc. poco a poco")

\relative c' {
  c4\cresc d4 e4 f4 |
  g4 a4\! b4\crpoco c4 |
  c4 d4 e4 f4 |
  g4 a4\! b4\< c4 |
  g4\dim a4 b4\decresc c4\!
}
```



Objecte personalitzat d'extensió de text de matisos dinàmics, postfix

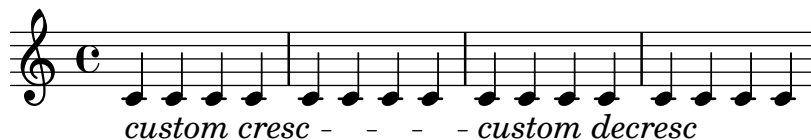
Funcions postfix per a la creació d'objectes d'extensió de text personalitzats. Els objectes d'extensió han de començar en la primera nota del compàs. Cal utilitzar `-\mycresc`, en cas contrari el començament de l'objecte d'extensió s'assignarà a la nota següent.

```
% Two functions for (de)crescendo spanners where you can explicitly
% give the spanner text.
mycresc =
#(define-music-function (mymarkup) (markup?)
  (make-music 'CrescendoEvent
    'span-direction START
    'span-type 'text
    'span-text mymarkup))

mydecresc =
#(define-music-function (mymarkup) (markup?)
  (make-music 'DecrescendoEvent
    'span-direction START
    'span-type 'text
    'span-text mymarkup))

\relative c' {
  c4-\mycresc "custom cresc" c4 c4 c4 |
  c4 c4 c4 c4 |
  c4-\mydecresc "custom decresc" c4 c4 c4 |
}
```

```
c4 c4\! c4 c4
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.8 [Estils de línia], pàgina 645, [Matisos dinàmics], pàgina 126, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*, Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextSpanner” in *Referència de funcionament intern*.

Indicacions de text

Es poden afegir a la partitura diversos elements de text amb la sintaxi que es descriue a [Marques d’assaig], pàgina 113.

```
\relative {
  \mark "Verse"
  c'2 g'
  \bar "||"
  \mark "Chorus"
  g2 c,
  \bar "|."
}
```



Aquesta sintaxi possibilitat col·locar qualsevol text sobre la línia divisòria; es poden incorporar formats complexos per al text usant un bloc `\markup`, como està explicat a Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246:

```
\relative {
  <c' e>1
  \mark \markup { \italic { colla parte } }
  <d f>2 <e g>
  <c f aes>1
}
```



Aquest sintaxi també permet imprimir símbols especials com crides, segno o calderons, especificant el nom del símbol corresponent com s’explica a [Notació musical dins d’elements de marcatge], pàgina 257:

```
\relative {
```

```

<bes' f>2 <aes d>
\mark \markup { \musicglyph "scripts.ufermata" }
<e g>1
}

```

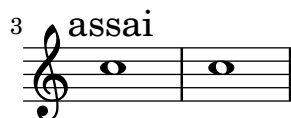


Aquests objectes es graven sols sobre el pentagrama superior de la partitura; depenent de si estan especificats al final o al mig d'un compàs, es col·locaran sobre la línia divisòria o entre les notes. Si s'especifiquen a un salt de línia, les crides s'imprimeixen al principi de la línia següent.

```

\relative c'' {
  \mark "Allegro"
  c1 c
  \mark "assai" \break
  c c
}

```



Instruccions predefinides

\markLengthOn, \markLengthOff.

Fragments de codi seleccionats

Impressió de marques d'assaig en qualsevol pentagrama

Tot i que normalment les marques d'assaig textuais sols s'imprimeixen sobre el pentagrama superior, també es poden imprimir en un altra pentagrama qualsevol.

```

\score {
  <<
    \new Staff { \mark \default c''1 \textMark "molto" c'' }
    \new Staff { \mark \default c'1 \textMark "molto" c' }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \remove Mark_engraver
      \remove Text_mark_engraver
      \remove Staff_collecting_engraver
    }
    \context {
      \Staff
      \consists Mark_engraver
    }
  }
}

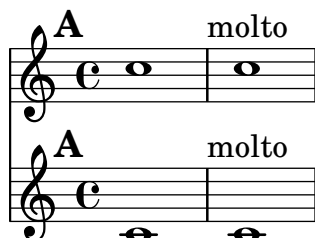
```



```

\consists Text_mark_engraver
\consists Staff_collecting_engraver
}
}
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Marques d’assaig], pàgina 113, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, [Notació musical dins d’elements de marcatge], pàgina 257, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “MarkEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Mark_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RehearsalMark” in *Referència de funcionament intern*.

Text separat

Un bloc `\markup` pot existir de forma independent, fora de qualsevol bloc `\score`, como una “expressió de nivell superior”. Aquesta sintaxi es descriu a Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482.

```

\markup {
  Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow...
}

```

Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow...

Això fa possible imprimir text separat de la música, cosa que és especialment útil quan el fitxer d’entrada conté diverses peces, tal i com es descriu a Secció 3.1.2 [Diverses partitures a un llibre], pàgina 479.

```

\score {
  c'1
}
\markup {
  Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow...
}
\score {
  c'1
}

```



Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow...



Els blocs de text independent poden abastar diverses pàgines, possibilitat la impressió de document o text o llibres íntegrament des del LilyPond. Aquesta funcionalitat i la sintaxi que requereix es descriuen a [Elements de marcatge de diverses pàgines], pàgina 259.

Instruccions predefinides

`\markup`, `\markuplist`.

Fragments de codi seleccionats

Element de marcatge de text independent en dues columnes

Els textos independents es poden disposar en diverses columnes utilitzant ordres `\markup`:

```
\markup {
  \fill-line {
    \hspace #1
    \column {
      \line { 0 sacrum convivium }
      \line { in quo Christus sumitur, }
      \line { recolitur memoria passionis ejus, }
      \line { mens impletur gratia, }
      \line { futurae gloriae nobis pignus datur. }
      \line { Amen. }
    }
  }
  \hspace #2
  \column \italic {
    \line { 0 sacred feast }
    \line { in which Christ is received, }
    \line { the memory of His Passion is renewed, }
    \line { the mind is filled with grace, }
    \line { and a pledge of future glory is given to us. }
    \line { Amen. }
  }
  \hspace #1
}
```

O sacrum convivium
in quo Christus sumitur,
recolitur memoria passionis ejus,
mens impletur gratia,
futurae gloriae nobis pignus datur.
Amen.

O sacred feast
in which Christ is received,
the memory of His Passion is renewed,
the mind is filled with grace,
and a pledge of future glory is given to us.
Amen.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482, Secció 3.1.2 [Diverses partitures a un llibre], pàgina 479, [Elements de marcatge de diverses pàgines], pàgina 259.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

1.8.2 Donar format al text

Aquesta secció presenta els formats bàsics i avançats de text, usant la sintaxi específica del modo de `\markup`.

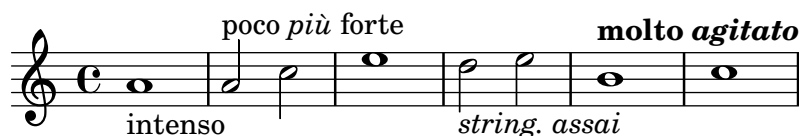
Introducció al marcatge de text

S’usa un bloc `\markup` per gravar text amb una sintaxi ampliable que es denomina “modo de marcatge”.

La sintaxi del marcatge és semblant a la sintaxi usual del LilyPond: una expressió `\markup` s’envolta entre claus `{ ... }`. Una sola paraula es considera com una expressió mínima, i per tant no li cal estar envoltada entre claus.

A diferència de les indicacions de “text entre cometes” simples, els blocs `\markup` poden contenir expressions niuades o ordres de marcatge, que s’introdueixen utilitzant el caràcter de barra invertida `\`. Aquestes ordres sols afecten a l’expressió que segueix immediatament.

```
\relative {
  a'1-\markup intenso
  a2^\markup { poco \italic più forte }
  c e1
  d2_\markup { \italic "string. assai" }
  e
  b1^\markup { \bold { molto \italic agitato } }
  c
}
```



Un bloc `\markup` pot contenir també cadenes de text entre cometes. Aquestes cadenes es tracten com a expressions de text mínimes, i per tant qualsevol ordre de marcatge o caràcter especial (com `\i` o `\#`) s’imprimeixen literalment sense afectar el format del text. Es poden fer que s’imprimeixin les pròpies cometes si se les anteposa una barra invertida.

```
\relative {
  a'1^\markup { \italic markup... }
  a_\markup { \italic "... imprimeix lletres \"cursives\" !" }
  a a
}
```



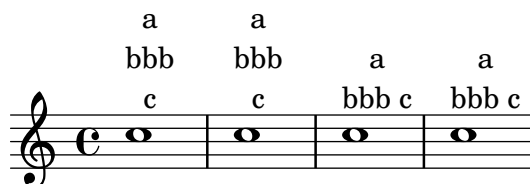
Perquè es tractin com a una expressió diferent, cal que les llistes de paraules estiguin envoltades entre cometes o precedides d’una ordre. La forma en la qual estan definides les expressions de marcatge afecta com es sobreposen, se centren i s’alineen aquestes expressions; a l’exemple següent, la segona expressió `\markup` es tracta igual que la primera:

```
\relative c' {
```

```

c1^\markup { \center-column { a bbb c } }
c1^\markup { \center-column { a { bbb c } } }
c1^\markup { \center-column { a \line { bbb c } } }
c1^\markup { \center-column { a "bbb c" } }
}

```



Els marcatges es poden emmagatzemar dins de variables. Aquests variables es poden adjuntar directament a les notes:

```

allegro = \markup { \bold \large Allegro }

{
  d''8.^allegro
  d'16 d'4 r2
}

```



Es pot trobar una llista exhaustiva de les ordres específiques `\markup` a Secció A.11 [Ordres de marcatge de text], pàgina 708.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.11 [Ordres de marcatge de text], pàgina 708.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Fitxers d'inici: `scm/markup.scm`.

Advertiments i problemes coneguts

Els missatges d'error de sintaxi per al mode de marcatge sovint produeixen confusió.

Selecció del tipus de lletra i la seva mida

Es pot canviar de forma bàsica el tipus de lletra al mode de marcatge:

```

\relative {
  d''1^\markup {
    \bold { Più mosso }
    \italic { non troppo \underline Vivo }
  }
  r2 r4 r8
  d,\markup { \italic quasi \smallCaps Tromba }
  f1 d2 r
}

```



La mida del tipus de lletra es pot alterar en relació a la mida global del pentagrama de diverses maneres, com es veu a continuació.

Es pot fixar a una mida predefinida:

```
\relative b' {
  b1_\markup { \huge Sinfonia }
  b1^\markup { \teeny da }
  b1-\markup { \normalsize camera }
}
```



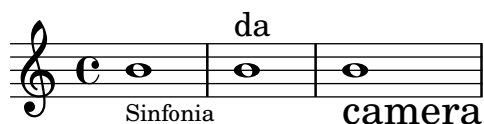
Es pot establir a un amida relativa a la mida anterior:

```
\relative b' {
  b1_\markup { \larger Sinfonia }
  b1^\markup { \smaller da }
  b1-\markup { \magnify #0.6 camera }
}
```



Es pot augmentar o disminuir de forma relativa al valor fixat per la mida global del pentagrama:

```
\relative b' {
  b1_\markup { \fontsize #-2 Sinfonia }
  b1^\markup { \fontsize #1 da }
  b1-\markup { \fontsize #3 camera }
}
```



També es pot establir a una mida de punts fix, independentment de la mida global del pentagrama:

```
\relative b' {
  b1_\markup { \abs-fontsize #20 Sinfonia }
  b1^\markup { \abs-fontsize #8 da }
  b1-\markup { \abs-fontsize #14 camera }
}
```



Si el text inclou espais, és millor escriure tot entre cometes, de forma que la mida de cada espai sigui correcte per a la mida dels altres caràcters.

```
\markup \fontsize #6 \bold { Sinfonia da camera }
\markup \fontsize #6 \bold { "Sinfonia da camera" }
```

Sinfonia da camera

Sinfonia da camera

El text es pot imprimir com subíndex o com superíndex. De forma predeterminada s'imprimeix en una mida menor, però també es pot usar una mida normal:

```
\markup {
  \column {
    \line { 1 \super st movement }
    \line { 1 \normal-size-super st movement }
    \sub { (part two) } }
}
```

1st movement
1st movement_(part two)

El mode de marcatge ofereix una manera fàcil d'escollir famílies de tipus de lletra alternatives. A no ser que s'especifiqui d'un altre mode, se selecciona automàticament el tipus de lletra predeterminada amb serifa, de tipus romà: en l'última línia de l'exemple següent, no hi ha diferència entre la primera i la segona paraula.

```
\markup {
  \column {
    \line { Act \number 1 }
    \line { \sans { Scene I. } }
    \line { \typewriter { Verona. An open place. } }
    \line { Enter \roman Valentine and Proteus. }
  }
}
```

Act 1
Scene I.
Verona. An open place.
Enter Valentine and Proteus.

Algunes d'aquestes famílies, usades per elements específics com números o matisos, no ofereixen tots els caràcters, com s'explica a [Indicacions dinàmiques contemporànies], pàgina 132, i [Marques de repetició manual], pàgina 160.

Si s'usen dins d'una paraula, algunes instruccions de canvi de tipus de lletra o de format poden produir un espai buit no desitjat. Això es pot solucionar concatenant a un de sol els diferents elements de text:

```
\markup {
  \column {
    \line {
      \concat { 1 \super st }
      movement
    }
    \line {
      \concat { \dynamic p , }
      \italic { con dolce espressione }
    }
  }
}
```

1st movement

p, *con dolce espressione*

Es pot trobar una llista exhaustiva d'ordres de canvi i utilització personalitzada dels tipus de lletres a Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260.

També es possible definir conjunts personalitzats de tipus de lletra, tal i com s'explica a [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260.

Instruccions predefinides

\teeny, \tiny, \small, \normalsize, \large, \huge, \smaller, \larger.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260, [Indicacions dinàmiques contemporànies], pàgina 132, [Marques de repetició manual], pàgina 160, Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260.

Fitxers d'inici: scm/define-markup-commands.scm.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

La utilització de les ordres de mida de text \teeny, \tiny, \small, \normalsize, \large i \huge condueixen a un espaiat de les línies inconsistent comparat amb l'ús de \fontsize.

Alineació de text

Aquesta subsecció tracta sobre com col·locar text al mode de marcatge. Els objectes de marcatge també es poden moure com un tot, usant la sintaxi que es descriu a Secció “Moviment d'objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

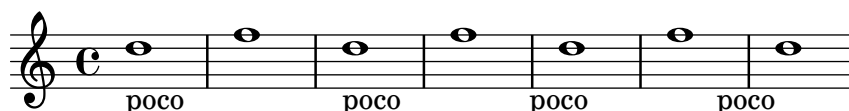
Els objectes de marcatge es poden alinear de diferents maneres. De forma predeterminada, una indicació de text s'alinea sobre la vora esquerra: a l'exemple següent, no hi ha diferència entre els marcatges primer i segon.

```
\relative {
  d'1-\markup { poco }
  f
```

```

d-\markup { \left-align poco }
f
d-\markup { \center-align { poco } }
f
d-\markup { \right-align poco }
}

```



Es pot realitzar un ajust fi de l'alineació horitzontal usant un valor numèric:

```

\relative {
  a'1-\markup { \halign #-1 poco }
  e'
  a,-\markup { \halign #0 poco }
  e'
  a,-\markup { \halign #0.5 poco }
  e'
  a,-\markup { \halign #2 poco }
}

```



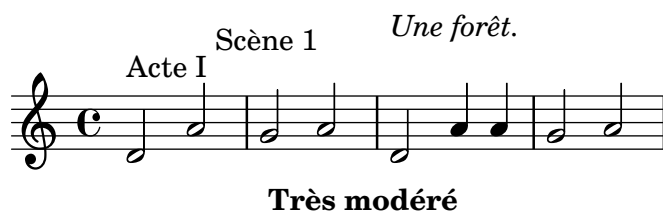
Certs objectes poden posseir els seus propis procediments d'alineació, i per tant no resulten afectats per aquestes ordres. És possible moure aquests objectes de marcatge com un tot, com es mostra per exemple a [Indicacions de text], pàgina 242.

L'alineació vertical és una mica més complexa. Com s'ha dit més a dalt, els objectes de marcatge es poden moure com un tot; tanmateix, també és possible moure element específics dins d'un bloc de marcatge. En aquest cas, l'element a moure s'ha de precedir d'un *punt d'ancoratge*, que pot ser un altre element de marcatge o un objecte invisible. L'exemple següent exemplifica aquestes dues possibilitats; l'últim marcatge en aquest exemple no té punt d'ancoratge i per això no resulta mogut.

```

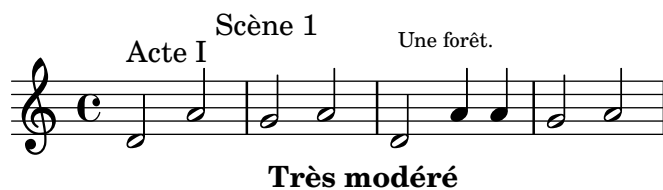
\relative {
  d'2^\markup {
    Acte I
    \raise #2 { Scène 1 }
  }
  a'
  g_\markup {
    \null
    \lower #4 \bold { Très modéré }
  }
  a
  d,^\markup {
    \raise #4 \italic { Une forêt. }
  }
  a'4 a g2 a
}

```

Algunes ordres poden afectar tant a l'alineació horitzontal com a la vertical dels objectes de text en el mode de marcatge. Qualsevol objecte afectat per aquestes instruccions s'han de precedir d'un punt d'ancoratge:

```
\relative {
  d'2^\markup {
    Acte I
    \translate #'(-1 . 2) "Scène 1"
  }
  a'
  g_\markup {
    \null
    \general-align #Y #3.2 \bold "Très modéré"
  }
  a
  d,^\markup {
    \null
    \translate-scaled #'(-1 . 2) \teeny "Une forêt."
  }
  a'4 a g2 a
}
```



Un objecte de marcatge pot incloure diverses línies de text. A l'exemple següent, cada element o expressió se situa a la seva pròpia línia, ja sigui alineada per l'esquerra o centrada:

```
\markup {
  \column {
    a
    "b c"
    \line { d e f }
  }
  \hspace #10
  \center-column {
    a
    "b c"
    \line { d e f }
  }
}
```

a	a
b c	b c
d e f	d e f

De forma semblant, una llista d'elements o expressions es pot repartir de forma que ompli per complet l'amplada de la línia horitzontal (si hi ha un sol element, se centra al paper). Al seu cop, aquestes expressions poden incloure text de diverses línies o qualsevol altre expressió de marcatge:

```
\markup {
  \fill-line {
    \line { William S. Gilbert }
    \center-column {
      \huge \smallCaps "The Mikado"
      or
      \smallCaps "The Town of Titipu"
    }
    \line { Sir Arthur Sullivan }
  }
}
```

```
\markup {
  \fill-line { 1885 }
}
```

William S. Gilbert	THE MIKADO	Sir Arthur Sullivan
	or	
	THE TOWN OF TITIPU	
	1885	

Les indicacions de text llargues es poden també ajustar automàticament segons una amplada de línia donada. Estaran alineades per l'esquerra o justificades, com es mostra a l'exemple següent:

```
\markup {
  \column {
    \line \smallCaps { La vida breve }
    \line \bold { Acto I }
    \wordwrap \italic {
      (La escena representa el corral de una casa de
      gitanos en el Albaicín de Granada. Al fondo una
      puerta por la que se ve el negro interior de
      una Fragua, iluminado por los rojos resplandores
      del fuego.)
    }
  }
  \hspace #0

  \line \bold { Acto II }
  \override #'(line-width . 50)
  \justify \italic {
    (Calle de Granada. Fachada de la casa de Carmela
    y su hermano Manuel con grandes ventanas abiertas
    a través de las que se ve el patio
```

```

        donde se celebra una alegre fiesta)
    }
}
}

```

LA VIDA BREVE

Acto I

(La escena representa el corral de una casa de gitanos en el Albaicín de Granada. Al fondo una puerta por la que se ve el negro interior de una Fragua, iluminado por los rojos resplandores del fuego.)

Acto II

(Calle de Granada. Fachada de la casa de Carmela y su hermano Manuel con grandes ventanas abiertas a través de las que se ve el patio donde se celebra una alegre fiesta)

Hi ha una llista exhaustiva d'ordres d'alineació de text a Secció A.11.2 [Align], pàgina 720.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Moviment d'objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció A.11.2 [Align], pàgina 720, [Indicacions de text], pàgina 242.

Fitxers d'inici: scm/define-markup-commands.scm.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Notació gràfica dins d'elements de marcatge

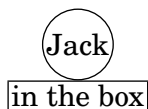
Es poden afegir diversos objectes gràfics a una partitura, utilitzant ordres de marcatge.

Certes ordres de marcatge permeten la decoració d'elements de text amb gràfics, com es mostra a l'exemple següent.

```

\markup \fill-line {
  \center-column {
    \circle Jack
    \box "in the box"
    \null
    \line {
      Erik Satie
      \hspace #3
      \bracket "1866 - 1925"
    }
    \null
    \rounded-box \bold Prelude
  }
}

```



Erik Satie [1866 - 1925]

Prelude

Algunes poden requerir un augment del farciment al voltant del text: això es pot aconseguir amb algunes instruccions de marcatge descrites exhaustivament a Secció A.11.2 [Align], pàgina 720.

```
\markup \fill-line {
  \center-column {
    \box "Charles Ives (1874 - 1954)"
    \null
    \box \pad-markup #2 "THE UNANSWERED QUESTION"
    \box \pad-x #8 "A Cosmic Landscape"
    \null
  }
}
\markup \column {
  \line {
    \hspace #10
    \box \pad-to-box #'(-5 . 20) #'(0 . 5)
    \bold "Largo to Presto"
  }
  \pad-around #3
  "String quartet keeps very even time,
  Flute quartet keeps very uneven time."
}
```

Charles Ives (1874 - 1954)

THE UNANSWERED QUESTION

A Cosmic Landscape

Largo to Presto

String quartet keeps very even time, Flute quartet keeps very uneven time.

Es poden imprimir altres símbols o elements gràfics sense que es requereixi cap altre text. De igual manera que al cas de les expressions de marcatge, aquests objectes es poden combinar:

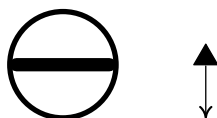
```
\markup {
  \combine
    \draw-circle #4 #0.4 ##f
    \filled-box #'(-4 . 4) #'(-0.5 . 0.5) #1
}
```

```

\hspace #5

\center-column {
  \triangle ##t
  \combine
  \draw-line #'(0 . 4)
  \arrow-head #Y #DOWN ##f
}
}

```

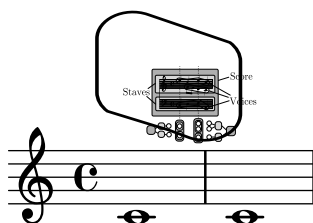


Entre les funcionalitats gràfiques avançades es troben la possibilitat d'incloure fitxers d'imatge externs convertits als format PostScript Encapsulat (*eps*), i la inclusió directa de gràfics dins del fitxer d'entrada, usant codi PostScript nadiu. En tal cas pot ser d'utilitat l'especificació explícita de la mida del dibuix, com s'exemplifica a continuació:

```

c'1~\markup {
  \combine
  \epsfile #X #10 "./context-example.eps"
  \with-dimensions #'(0 . 6) #'(0 . 10)
  \postscript "
    -2 3 translate
    2.7 2 scale
    newpath
    2 -1 moveto
    4 -2 4 1 1 arct
    4 2 3 3 1 arct
    0 4 0 3 1 arct
    0 0 1 -1 1 arct
    closepath
    stroke"
  }
c'

```



Hi una llista exhaustiva d'ordres específics de gràfics a Secció A.11.3 [Graphic], pàgina 735.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.11.2 [Align], pàgina 720, Secció 5.4.4 [Dimensions], pàgina 632, Secció 1.7 [Anotacions editorials], pàgina 222, Secció A.11.3 [Graphic], pàgina 735.

Fitxers d'inici: scm/define-markup-commands.scm, scm/stencil.scm.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

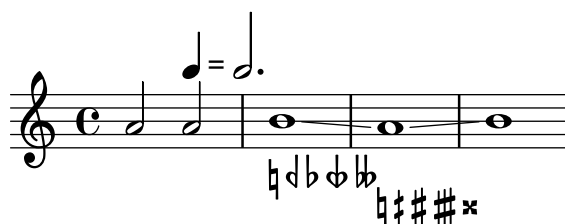
Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Notació musical dins d'elements de marcatge

Es poden afegir a la partitura diversos elements de notació musical, dins d'una objecte de marcatge.

Les notes i les alteracions es poden escriure utilitzant ordres de marcatge:

```
a'2 a'^\markup {
  \note {4} #1
  =
  \note-by-number #1 #1 #1.5
}
b'1_\markup {
  \natural \semiflat \flat
  \sesquiflat \doubleflat
}
\glissando
a'1_\markup {
  \natural \semisharp \sharp
  \sesquisharp \doublesharp
}
\glissando b'
```



Altres objectes de notació es poden també imprimir al mode de marcatge:

```
\relative {
  g1 bes
  ees\finger \markup \tied-lyric "4~1"
  fis_\markup { \dynamic rf }
  bes^\markup {
    \beam #8 #0.1 #0.5
  }
}
cis
d-\markup {
  \markalphabet #8
  \markletter #8
}
}
```



De forma més general, qualsevol símbol musical disponible es pot incloure per separat dins d'un objecte de marcatge, com s'exemplifica a continuació; hi ha una llista exhaustiva d'aquests símbols i els seus noms a Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680.

```
\relative {
```

```

c''2
c'^\markup { \musicglyph "eight" }
c,4
c,8._\markup { \musicglyph "clefs.G_change" }
c16
c2^\markup { \musicglyph "timesig.neomensural94" }
}

```



Una altra forma d'imprimir glifs que no són de text es troba descrita a [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260. Serveix per imprimir claus de diferents mides.

El mode de marcatge també contempla diagrames per a instruments específics:

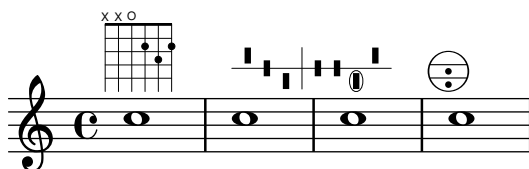
```

\relative {
  c''1^\markup {
    \fret-diagram-terse "x;x;o;2;3;2;"
  }
  c^\markup {
    \harp-pedal "^-v|--ov^"
  }
  c
  c^\markup {
    \combine
    \musicglyph "accordion.discant"
    \combine
  }

  \raise #0.5 \musicglyph "accordion.dot"

  \raise #1.5 \musicglyph "accordion.dot"
}

```



Aquests diagrames es troben documentats a Secció A.11.6 [Instrument Specific Markup], pàgina 753.

Es pot incloure fins i tot una partitura completa dins d'un objecte de marcatge. En tal cas, el bloc niuat `\score` ha de contenir un bloc `\layout`, com es mostra aquí:

```

\relative {
  c'4 d^\markup {
    \score {
      \relative { c'4 d e f }
    }
  }
}

```

```

        \layout { }
    }
}
e f |
c d e f
}

```



Hi ha una llista exhaustiva d'ordres relacionades amb la notació musical a Secció A.11.4 [Music], pàgina 744.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.11.4 [Music], pàgina 744, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmmentaler], pàgina 680, [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260.

Fitxers d'inici: scm/define-markup-commands.scm, scm/fret-diagrams.scm, scm/harp-pedals.scm.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Elements de marcatge de diverses pàgines

Tot i que els objectes de marcatge estàndard no es poden dividir, una sintaxi específica fa possible la introducció de línies de text que poden abastar diverses pàgines:

```

\markuplist {
  \justified-lines {
    Un text molt llarg de línies justificades.
    ...
  }
  \wordwrap-lines {
    Un altre paràgraf molt llarg.
    ...
  }
  ...
}

```

Un text molt llarg de línies justificades. ...

Un altre paràgraf molt llarg. ...

...

Aquesta sintaxi accepta una llista d'elements de marcatge, que poden ser

- el resultat d'una ordre de llista de marcatge,
- una llista de marcatges,
- o una llista de llistes de marcatge.

Hi ha una llista exhaustiva de les ordres de llista de marcatge a Secció A.12 [Ordres de llistes de marcatge de text], pàgina 770.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.12 [Ordres de llistes de marcatge de text], pàgina 770.

Fitxers d'inici: `scm/define-markup-commands.scm`.

Manual de extensió: Secció “Definició de noves ordres de llista de marcatge” in *Extensions*.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*.

Instruccions predefinides

`\markuplist`.

1.8.3 Tipus de lletra

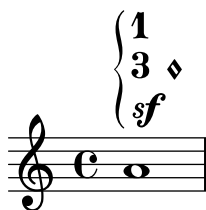
Aquesta secció presenta la forma en la qual es gestionen els tipus de lletra, i com es poden canviar a les partitures.

Explicació dels tipus de lletra

Els tipus de lletra es gestionen mitjançant diverses biblioteques. FontConfig s'utilitza per detectar els tipus de lletra disponibles al sistema; els tipus de lletra seleccionats es dibuixen fent servir Pango.

Els tipus de lletra de notació musical es poden descriure com un conjunt de glifs específics, ordenats en diverses famílies. La sintaxi següent permet usar directament diversos glifs del tipus de lletra Feta del LilyPond diferents a les de text en el mode de marcatge:

```
a'1^\markup {
  \vcenter {
    \override #'(font-encoding . fetaBraces)
    \lookup "brace120"
    \override #'(font-encoding . fetaText)
    \column { 1 3 sf }
    \override #'(font-encoding . fetaMusic)
    \lookup "noteheads.s0petrucci"
  }
}
```



Tanmateix, tots aquests glifs excepte les claus de diverses mides que estan contingudes al tipus de lletra `fetaBraces` estan disponibles utilitzant la sintaxi més senzilla que es descriu a [Notació musical dins d'elements de marcatge], pàgina 257.

Quan s'usen els glifs del tipus de lletra de claus `fetaBraces`, la mida de la clau s'especifica per la part numèrica del nom del glif, en unitats arbitràries. Es pot especificar qualsevol enter de 0 a 575 incliusiu, sent 0 el que produeix la clau més petita. El valor òptim s'ha de determinar per prova i error. Tots aquests glifs són claus esquerra; les claus dreta es poden obtenir mitjançant rotació, vegeu Secció 5.4.9 [Rotació d'objectes], pàgina 645.

Estan disponibles tres famílies de tipus de lletra per al text:

- El tipus de lletra *roman* (serif), que de forma predeterminada és LilyPond Serif (un àlies de TeX Gyre Schola).

- El tipus de lletra *sans*, que de formam determinada és LilyPond Sans Serif (un àlies de TeX Gyre Heros).
- El tipus de lletra *typewriter* mecanogràfica (monoespaiada), que de forma determinada és LilyPond Monospace (un àlies de TeX Gyre Cursor).

Cada família pot incloure diferents formes i sèries. El següent exemple mostra la possibilitat de seleccionar famílies, formes, sèries i mides alternatius. El valor que es dona a `font-size` és el canvi requerit a partir de la mida determinada.

```
\override Score.RehearsalMark.font-family = #'typewriter
\mark \markup "Ouverture"
\override Voice.TextScript.font-shape = #'italic
\override Voice.TextScript.font-series = #'bold
d''2.^{\markup "Allegro"}
\override Voice.TextScript.font-size = #-3
c''4^smaller
```



Es pot usar una sintaxi semblant el mode de marcatge, tot i que en aquest cas és preferible usar la sintaxi senzilla que s'explica a [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247.

```
\markup {
  \column {
    \line {
      \override #'(font-shape . italic)
      \override #'(font-size . 4)
      Idomeneo,
    }
    \line {
      \override #'(font-family . typewriter)
      {
        \override #'(font-series . bold)
        re
        di
      }
      \override #'(font-family . sans)
      Creta
    }
  }
}
```

Idomeneo,
re di Creta

Tot i que és fàcil canviar entre els tipus de lletra preconfigurats, també és possible usar altres tipus de lletra, com s'explica a les seccions següents: [Tipus de lletra d'un sol element], pàgina 262, i [Tipus de lletra del document complet], pàgina 262.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680, [Notació musical dins d'elements de marcatge], pàgina 257, Secció 5.4.9 [Rotació d'objectes], pàgina 645, [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247, Secció A.11.1 [Font], pàgina 708.

Tipus de lletra d'un sol element

Es pot usar a una partitura qualsevol tipus de lletra que estigui instal·lada al sistema operatiu i reconeguda per part de FontConfig, usant la sintaxi següent:

```
\override Staff.TimeSignature.font-name = "Bitstream Charter"
\override Staff.TimeSignature.font-size = #2
\time 3/4

a'1_\markup {
  \override #'(font-name . "Bitstream Vera Sans,sans-serif, Oblique Bold")
    { Vera Oblique Bold }
}
```



Es pot descriure *font-name* usant una llista de ‘tipus de lletra’ separats per comes i una llista de ‘estils’ separats per espais. Sempre que el ‘tipus de lletra’ de la llista estigui instal·lat i contingui el glif sol·licitat, s’usarà. En cas contrari, s’usarà com a substitució el tipus de lletra *següent* de la llista.

L’execució del LilyPond amb l’opció següent presenta una llista de tots els tipus de lletra disponibles al sistema operatiu:

```
lilypond -dshow-available-fonts
```

Vegeu també

Referència de la notació: [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260, [Tipus de lletra del document complet], pàgina 262.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Tipus de lletra del document complet

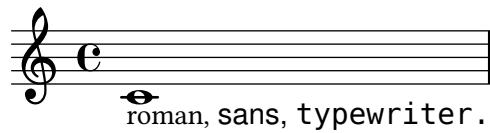
Es poden canviar els tipus de lletra que s’usen com tipus de lletra predeterminats a les famílies *romana*, *sans-serif* i *monoespaiada*, especificant-los en aquest ordre com es veu a l’exemple de sota, que escala els tipus de lletra automàticament amb el valor fixat per a la mida global del pentagrama. De forma semblant a [Tipus de lletra d’un sol element], pàgina 262, Es pot descriure usant una llista de ‘Tipus de lletra’ separats per comes. Tanmateix, els ‘estils’ de tipus de lletra no es poden descriure. Per llegir més explicacions sobre els tipus de lletra, consulteu [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260.

```
\paper {
  #(define fonts
    (make-pango-font-tree "Linux Libertine 0"
      "Nimbus Sans, Nimbus Sans L"
      "DejaVu Sans Mono"
      (/ staff-height pt 20)))
}
```

```

\relative c' {
  c1-\markup {
    roman,
    \sans sans,
    \typewriter typewriter. }
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Explicació dels tipus de lletra], pàgina 260, [Tipus de lletra d'un sol element], pàgina 262, [Selecció del tipus de lletra i la seva mida], pàgina 247, Secció A.11.1 [Font], pàgina 708.

2 Notació especialitzada

Aquest capítol explica com crear notació musical per a instruments d'un tipus específic o dins d'estils específics.

2.1 Música vocal

Recitativo
Baritono

216

O Freun - - de, nicht die - se Tö-ne!

222

Sondern laßt uns an - - ge -

228

nehmere an - stimmen, und freu -

232

- - - - - denvollere!

Aquesta secció explica com gravar música vocal, i com assegurar-se que la lletra s'alinea amb les notes de la seva melodia corresponent.

2.1.1 Notació comuna per a música vocal

Aquesta secció s'ocupa de les qüestions comunes a la major part dels tipus de música vocal.

Referències per a música vocal

Aquesta secció indica on trobar els detalls de les qüestions de notació que poden sorgir a qualsevol tipus de música vocal.

- Gairebé tots els estils de música vocal utilitzen text escrit com a lletra. Hi ha una introducció a aquesta notació a Secció “Elaborar cançons senzilles” in *Manual d'aprenentatge*.
- La música vocal probablement requereix l'ús del mode de marcatge o markup, ja sigui per a la lletra o per a d'altres elements de text (noms dels personatges, etc.). Aquesta sintaxi es descriu a [Introducció al marcatge de text], pàgina 246.
- Els *ambitus*, o indicacions de tessitura vocal, es poden afegir al principi dels pentagrames vocals, com s'explica a [Tessitura], pàgina 35.
- De forma predeterminada, les indicacions dinàmiques se situen a sota del pentagrama, però a la música coral se solen disposar per sobre del pentagrama per evitar la lletra, com s'explica a [Disposicions de la partitura per a música coral], pàgina 305.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “ambitus” in *Glossari musical*.

Manual d’aprenentatge: Secció “Elaborar cançons senzilles” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: [Introducció al marcatge de text], pàgina 246, [Tessitura], pàgina 35, [Disposicions de la partitura per a música coral], pàgina 305.

Fragments de codi: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Introducció de la lletra

La lletra de les cançons s’introdueix en un mode d’entrada especial que s’inicia mitjançant la paraula clau `\lyricmode`, o bé mitjançant `\addlyrics \lyricsto`. En aquest mode especial d’entrada, el caràcter `d` no s’analitza com una nota, sinó més bé com una síl·laba d’una sola lletra. Dit d’una altra forma, les síl·labes s’introdueixen com les notes, però l’altura de les notes se substitueix per text.

Per exemple:

```
\lyricmode { Three4 blind mice,2 three4 blind mice2 }
```

Hi ha dos mètodes principals per especificar la col·locació horitzontal de les síl·labes: mitjançant la indicació de la duració de cada síl·laba explícitament, com a l’exemple anterior, o deixant que la lletra s’alineï automàticament amb una melodia o una altra veu de música, utilitzant `\addlyrics` o `\lyricsto`. El primer mètode es descriu a continuació sota l’epígraf [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271. El segon mètode es descriu a [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

Una paraula o síl·laba de la lletra comença amb un caràcter alfabètic (i alguns altres caràcters, vegeu a sota) i acaba amb un espai o dígit. La resta dels caràcters dins de la síl·laba poden ser qualssevol caràcters que no siguin dígit o espais.

A causa que qualsevol caràcter que no és un dígit o un espai es considera part de la síl·laba, una paraula és vàlida fins i tot si acaba amb `}`, cosa que sovint porta a l’error següent:

```
\lyricmode { la la la }
```

A aquest exemple, el símbol `}` està inclòs dins de la síl·laba final, per tant la clau d’obertura no es compensa amb la corresponent clau de tancament i el fitxer d’entrada probablement no es podrà processar. En comptes d’allò, les claus sempre han d’anar rodejades per espais:

```
\lyricmode { la la la }
```

Els signes de puntuació, les lletres amb caràcters accentuats o de qualsevol llengua diferent de l’anglès, o els caràcters especials (com el símbol de cor o les cometes inclinades), es poden inserir directament al fitxer d’entrada, sempre que es desi amb la codificació UTF-8. Per a més informació, consulteu Secció 3.3.3 [Caràcters especials], pàgina 518.

Els signes de puntuació, les lletres amb caràcters accentuats o de qualsevol llengua diferent de l’anglès, o els caràcters especials (com el símbol de cor, o les cometes inclinades), es poden inserir directament al fitxer d’entrada, sempre que es gravi amb la codificació UTF-8. Per a més informació, consulteu Secció 3.3.3 [Caràcters especials], pàgina 518.

```
\relative { d''8 c16 a bes8 f ees' d c4 }
\addlyrics { „Schad’ um das schö -- ne grü -- ne Band, }
```



Es poden usar les cometes normals dins de la lletra, però han d'anar precedides pel caràcter de barra invertida i la síl·laba en el seu conjunt s'ha d'envoltar en un altre parell de cometes. Per exemple,

```
\relative { \time 3/4 e'4 e4. e8 d4 e d c2. }
\addlyrics { "\"I" am so lone -- "ly,\"" said she }
```



La definició completa del començament d'una paraula al mode lyrics (lletra) és quelcom més complexa. Una paraula al mode lyrics comença per: un caràcter alfabètic, `_`, `?`, `!`, `:`, `'`, els caràcters de control des de `^A` fins a `^F`, des de `^Q` fins a `^W`, `^Y`, `^_`, qualsevol caràcter de 8 bits amb codi consistent amb la combinació d'una barra invertida seguida per ```, `'`, `"` o `^`.

L'ús d'elements de marcatge `\markup` dins de la pròpia lletra dona un enorme control sobre l'aparença de la lletra. Per veure una explicació de moltes de les opcions, vegeu Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Fragments de codi seleccionats

Donar format a síl·labes de la lletra

És possible usar el mode de marcatge per donar format a síl·labes individualment dins de la lletra.

```
mel = \relative c'' { c4 c c c }
lyr = \lyricmode {
  Lyrics \markup { \italic can } \markup { \with-color #red contain }
  \markup { \fontsize #8 \bold Markup! }
}

<<
  \new Voice = melody \mel
  \new Lyrics \lyricsto melody \lyr
>>
```



Vegeu també

Manual d'aprenentatge; Secció “Cançons” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268, Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció 5.4.1 [Modes d'entrada], pàgina 629, [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271, Secció 3.3.3 [Caràcters especials], pàgina 518.

Referència de funcionament intern: Secció “LyricText” in *Referència de funcionament intern*.

Fragments de codi: Secció “Text” in *Fragments de codi*.

Alineació de la lletra a una melodia

La lletra s'interpreta al mode `\lyricmode` y s'imprimeix dins del context anomenat `Lyrics`,

```
\new Lyrics \lyricmode { ... }
```

Dues variants de `\lyricmode` a més disposen d'un context associat que s'usa per sincronitzar les síl·labes de la lletra amb la música. `\addlyrics`, que és més convenient, segueix immediatament al contingut musical del context de `Voice` amb el que s'ha de sincronitzar, creant implícitament un context `Lyrics` complet, `\lyricsto` és més versàtil i requereix tant que s'especifiqui el context `Voice` associat pel seu nom, com que es creï explícitament un context contenidor `Lyrics`. Per veure més detalls, consulteu [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

La lletra es pot alinear amb la melodia de dues maneres principals:

- Es pot alinear la lletra automàticament, agafant-se les duracions de les síl·labes d'una altra veu de música, o (en circumstàncies especials) una melodia associada, usant `\addlyrics`, `\lyricsto`, o establint el valor de la propietat `associatedVoice`. Per veure més detalls, consulteu [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

```
<<
\new Staff <<
  \time 2/4
  \new Voice = "una" \relative {
    \voiceOne
    c' '4 b8. a16 g4. r8 a4 ( b ) c2
  }
  \new Voice = "dos" \relative {
    \voiceTwo
    s2 s4. f'8 e4 d c2
  }
  }
>>

% agafa les duracions i l'alineació de les notes a «una»

\new Lyrics \lyricsto "una" {
  Life is __ _ love, live __ life.
}

% agafa les duracions i l'alineació de les notes a «una» inicialment
% després canvia a «dos»
\new Lyrics \lyricsto "una" {
  No more let
  \set associatedVoice = "dos" % s'ha d'establir una síl·laba més aviat
  sins and sor -- rows grow.
}
>>
```



La primera línia de lletra mostra la forma normal d'introduir la lletra.

La segona línia de text mostra com es pot canviar la veu del la que s'agafen les duracions per a les síl·labes. Això és útil si el text de les diferents estrofes correspon amb les mateixes notes de formes diferents, i totes les duracions estan disponibles dins de contextos de veu. Per veure més detalls, consulteu Secció 2.1.3 [Versos], pàgina 296.

- El text es pot alinear independentment de la duració de qualsevol nota si les duracions de les síl·labes s'especifiquen explícitament, i s'escriuen amb `\lyricmode`.

```
<<
  \new Voice = "one" \relative {
    \time 2/4
    c''4 b8. a16 g4. f8 e4 d c2
  }

% usa la duració explícita prèvia de 2:
\new Lyrics \lyricmode {
  Joy to the earth!
}

% duració explícita, establerta a un ritme diferent
\new Lyrics \lyricmode {
  Life4 is love,2. live4 life.2
}
>>
```



El primer vers no està alineat amb les notes perquè no es van especificar les duracions, i s'utilitza el valor previ de 2 (blanca) per a totes les síl·labes.

El segon vers mostra com les paraules es poden alinear de forma independent de les notes. Això és útil si el text dels diversos versos es correspon amb les notes de maneres diferents, però les duracions requerides no estan disponibles a un context de música. Per veure més detalls, consulteu [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271. Aquesta tècnica també és útil quan es vol preparar un diàleg a sobre de la música; per veure exemple que mostren això, consulteu [Diàlegs a sobre de la música], pàgina 314.

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció “Alineació de la lletra a una melodia” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.1.1 [Explicació dels contextos], pàgina 592, [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268, Secció 2.1.3 [Versos], pàgina 296, [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271, [Diàlegs a sobre de la música], pàgina 314, [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271.

Referència de funcionament intern: Secció “Lyrics” in *Referència de funcionament intern*.

Duració automàtica de les síl·labes

Les síl·labes de la lletra es poden alinear automàticament amb les notes d'una melodia de tres formes:

- especificant pel seu nom el context Voice que conté la melodia, amb `\lyrics`,

- introduint la lletra amb `\addlyrics` i col·locant-la immediatament després del context de veu que conté la melodia.
- establint un valor per a la propietat `associatedVoice`, l'alineació de la lletra es pot moure a un context de veu diferent, especificat pel seu nom, en qualsevol moment musical.

Als tres mètodes es poden traçar guions de separació entre les síl·labes d'una paraula i línies extensores després del final d'una paraula. Per veure més detalls, vegeu [Línies d'extensió i guions], pàgina 276.

El context `Voice` que conté la melodia amb la qual s'està alineant la lletra, no ha d'haver "mort", o es perdrà la lletra a partir d'aquest punt. Això pot passar si hi ha períodes en els quals aquesta veu no té res a fer. Per veure mètodes per mantenir vius els contextos, consulteu Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598.

Ús de `\lyricsto`

Les síl·labes de la lletra es poden alinear automàticament sota les notes d'una melodia especificant pel seu nom el context de veu que conté la melodia, amb `\lyricsto`:

```
<<
  \new Voice = "melodia" \relative {
    a'1 a4. a8 a2
  }
  \new Lyrics \lyricsto "melodia" {
    These are the words
  }
>>
```



Això alinea les síl·labes amb les notes del context `Voice` anomenat, que ha d'existir prèviament. Per tant, normalment s'especifica primer el context `Voice` seguit del context `Lyrics`. La lletra en sí segueix a l'ordre `\lyricsto`. L'ordre `\lyricsto` invoca automàticament el mode de lletra. De forma predeterminada, la lletra es col·loca per sota de les notes. Per a d'altres col·locacions, consulteu [Posicionament vertical de la lletra], pàgina 278.

Ús de `\addlyrics`

L'ordre `\addlyrics` és realment tans sols una forma còmoda d'escriure una estructura del LilyPond més complicada si cal per la lletra.

```
{ MÚSICA }
\addlyrics { LLETRA }
```

és el mateix que

```
\new Voice = "blabla" { MÚSICA }
\new Lyrics \lyricsto "blabla" { LLETRA }
```

Heus ací un exemple:

```
{
  \time 3/4
  \relative { c'2 e4 g2. }
  \addlyrics { play the game }
}
```



Es poden afegir més versos posant més seccions `\addlyrics`:

```
{
  \time 3/4
  \relative { c'2 e4 g2. }
  \addlyrics { play the game }
  \addlyrics { speel het spel }
  \addlyrics { joue le jeu }
}
```



L'ordre `\addlyrics` no pot manegar situacions de polifonia. A més a més, no pot usar-se per associar lletra a un context de tabulatura `TabVoice`. Per a aquests casos s'hauria d'usar `\lyricsto`.

Ús de `associatedVoice`

Es pot canviar la melodia a la qual s'alinea la lletra mitjançant l'establiment de la propietat `associatedVoice`,

```
\set associatedVoice = "lala"
```

El valor de la propietat (aquí: "lala") ha de ser el nom d'un context `Voice`. Per raons tècniques, l'ordre `\set` s'ha d'escriure una síl·laba abans de la qual es vol aplicar el canvi de veu.

Heus ací un exemple que mostra el seu ús:

```
<<
\new Staff <<
  \time 2/4
  \new Voice = "una" \relative {
    \voiceOne
    c'4 b8. a16 g4. r8 a4 ( b ) c2
  }
  \new Voice = "dos" \relative {
    \voiceTwo
    s2 s4. f'8 e8 d4. c2
  }
  >>
% agafa les duracions i l'alineació de les notes de «una» inicialment
% després canvia a «dos»
\new Lyrics \lyricsto "una" {
  No more let
  \set associatedVoice = "dos" % s'ha d'establir una síl·laba prèviament
  sins and sor -- rows grow.
```

```
}
>>
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Línies d'extensió i guions], pàgina 276, Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598, [Posicionament vertical de la lletra], pàgina 278.

Duració manual de les síl·labes

A certes músiques vocals complexes pot ser desitjable col·locar la lletra de forma completament independent de les notes. En aquest cas, no heu d'usar `\lyricsto` ni `\addlyrics` i no heu d'establir un valor per a `associatedVoice`. Les síl·labes s'escriuen com a notes – però substituint els noms de les notes per text – i la duració de cada síl·laba s'escriu explícitament després de la síl·laba.

Es poden traçar línies separadores entre les síl·labes, com és usual, però no es poden traçar línies extensores quan no hi ha una veu associada.

Heus ací dos exemples:

```
<<
  \new Voice = "melodia" \relative {
    c''2 a f f e e
  }
  \new Lyrics \lyricmode {
    c4. -- a -- f -- f -- e2. -- e
  }
>>
```



```
<<
  \new Staff {
    \relative {
      c''2 c2
      d1
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricmode {
      I2 like4. my8 cat!1
    }
  }
  \new Staff {
    \relative {
      c'8 c c c c c c c
      c8 c c c c c c c
    }
  }
```

```

    }
  }
>>

```



Aquesta tècnica és molt útil quan s'escriuen diàlegs a sobre a la música, vegeu [Diàlegs a sobre de la música], pàgina 314.

Per canviar l'alineació de les síl·labes, simplement sobreescriviu la propietat `self-alignment-X`:

```

<<
  \new Voice = "melodia" \relative {
    \time 3/4
    c'2 e4 g2 f
  }
  \new Lyrics \lyricmode {
    \override LyricText.self-alignment-X = #LEFT
    play1 a4 game4
  }
>>

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598.

Referència de funcionament intern: Secció “Lyrics” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*.

Diverses síl·labes sobre una nota

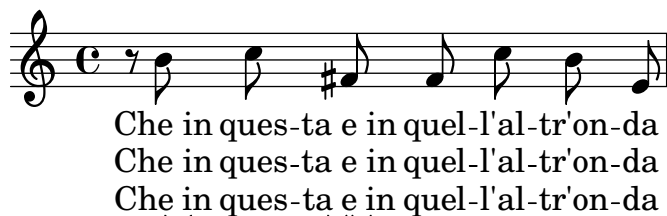
Per assignar més d'una síl·laba a una única nota amb espais entre les síl·labes, podem envoltar la frase entre cometes o utilitzar un caràcter de guió sota `_`. De forma alternativa, podem usar el símbol de titlla corba (`~`) per obtenir una lligadura de text.

```

{
  \relative {
    \autoBeamOff
    r8 b' c fis, fis c' b e,
  }
  \addlyrics
  {
    \override LyricHyphen.minimum-distance = #1.0 % Assegura que els guionets són visib
    Che_in ques -- ta_e_in quel -- l'al -- tr'on -- da
  }
}

```

```
\addlyrics { "Che in" ques -- "ta e in" quel -- l'al -- tr'on -- da }
\addlyrics { Che~in ques -- ta~e~in quel -- l'al -- tr'on -- da }
}
```



Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “LyricCombineMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Diverses notes sobre una síl·laba

A vegades, i sobretot a la música medieval i del barroc, diverses notes es canten sobre una síl·laba única; aquestes vocalitzacions reben el nom de melismes, o melismata (vegeu Secció “melisma” in *Glossari musical*). La síl·laba d’un melisma se sol alinear per l’esquerra amb la primera nota del melisma.

Quan es produeix un melisma sobre una síl·laba diferent de l’última d’una paraula, aquesta síl·laba se sol unir a la següent amb un guió separador. Això s’indica al codi d’entrada escrivint un doble guió, --, immediatament després de la síl·laba.

De forma alternativa, quan es produeix un melisma sobre l’última o sobre l’única síl·laba d’una paraula, se sol traçar una línia extensora des del final de la síl·laba fins l’última nota del melisma. Això s’indica en el codi d’entrada escrivint una doble barra baixa o caràcter de subratllat, __, immediatament després de la paraula.

Hi ha cinc formes d’indicar els melismes:

- Es creen melismes automàticament sobre les notes unides mitjançant lligadura d’unió:

```
<<
\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  f' '4 g2 ~ |
  4 e2 ~ |
  8
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- e __
}
>>
```



- Es poden crear melismes automàticament a partir de la música escrivint lligadures d’expressió sobre les notes de cada melisma. Aquesta és la forma usual d’escriure la lletra:

```
<<
\new Voice = "melodia" \relative {
```

```

\time 3/4
f''4 g8 ( f e f )
e8 ( d e2 )
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- e --
}
>>

```



Observeu que les lligadures de fraseig no afectes a la creació de melismes.

- Es considera que les notes formen un melisma quan s'uneixen manualment mitjançant barra, sempre i quan el barrat automàtic estigui desactivat. Vegeu [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87.

```

<<
\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  \autoBeamOff
  f''4 g8[ f e f]
  e2.
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- e
}
>>

```



Clarament, això no és adequat per als melismes formats per notes de duració més llarga que la corxera.

- Un grup denotes sense lligadura d'expressió es tracta com un melisma si estan envoltades per `\melisma` i `\melismaEnd`.

```

<<
\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  f''4 g8
  \melisma
  f e f
  \melismaEnd
  e2.
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- e
}
>>

```

>>



- Es pot definir un melisma enterament dins de la lletra escrivint un caràcter de barra baixa aïllat, `_`, per cada nota addicional que es vol afegir el melisma.

<<

```

\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  f'4 g8 f e f
  e8 d e2
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- _ _ _ e _ _ _
}
>>

```



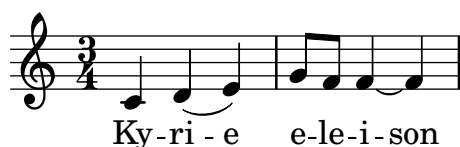
És possible tenir lligadures d'unió o d'expressió i barres manuals a la melodia sense que indiquin melisma. Per fer-lo, ajusteu el valor de `melismaBusyProperties`:

<<

```

\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  \set melismaBusyProperties = #'()
  c'4 d ( e )
  g8 [ f ] f4 ~ 4
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- e e -- le -- i -- son
}
>>

```

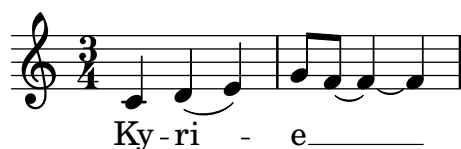


Es poden usar d'altres valors per a `melismaBusyProperties` si volem incloure o excloure selectivament les lligadures d'unió, lligadures d'expressió o barres de la detecció automàtica dels melismes; vegeu `melismaBusyProperties` a l'apartat Secció "Tunable context properties" in *Referència de funcionament intern*.

Como a alternativa, si totes les indicacions de melisma s'ignoraran, es pot establir `ignoreMelismata` al valor vertader; vegeu [Versos amb ritmes diferents], pàgina 298.

Si es requereix un melisma al transcurs d'un passatge en el qual `melismaBusyProperties` està actiu, pot indicar-se col·locant una sola barra baixa a la lletra per cada nota que s'ha d'incloure dins del melisma:

```
<<
\new Voice = "melodia" \relative {
  \time 3/4
  \set melismaBusyProperties = #'()
  c'4 d ( e )
  g8 [ f ] ~ 4 ~ f
}
\new Lyrics \lyricsto "melodia" {
  Ky -- ri -- _ e -- - - -
}
>>
```



Instruccions predefinides

`\autoBeamOff`, `\autoBeamOn`, `\melisma`, `\melismaEnd`.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “melisma” in *Glossari musical*.

Manual d'aprenentatge: Secció “Alineació de la lletra a una melodia” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Alineació de la lletra a una melodia], pàgina 267, [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268, [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87, [Versos amb ritmes diferents], pàgina 298.

Referència de funcionament intern: Secció “Tunable context properties” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No es creen automàticament línies extensores sota els melismes; s'han d'inserir manualment amb un doble guió baix.

Línies d'extensió i guions

Els melismes s'indiquen mitjançant una línia horitzontal centrada entre una síl·laba i la següent. Aquesta línia rep el nom de línia d'extensió, i s'escriu com ‘`--`’ (fixeu-vos en els espais abans i després dels guions baixos).

Nota: Els melismes s'indiquen a la partitura amb línies extensores, que s'escriuen amb un doble guió baix; però també es poden introduir melismes curts mitjançant salts de notes individuals, que s'escriuen com caràcters aïllats de guió baix; de forma predeterminada aquests caràcters no produeixen la impressió d'una línia d'extensió.

Els guions centrats s'escriuen com ‘ -- ’ entre síl·labes d’una mateixa paraula (fixeu-vos en els espais abans i després del dos guionets). El guionet quedarà centrat entres les síl·labes, i la seva longitud s’ajustarà en funció de l’espai que existeix entre elles.

En la música gravada de manera molt atapeïda, es poden treure els guionets. Es pot controlar si passa això o no, mitjançant les propietats `minimum-distance` (distància mínima entre les dues síl·labes) i la `minimum-length` (umbral per sota del qual se suprimeixen els guionets) de `LyricHyphen`.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “`LyricExtender`” in *Referència de funcionament intern*, Secció “`LyricHyphen`” in *Referència de funcionament intern*.

2.1.2 Tècniques específiques per a les lletres

Treball amb lletra i variables

Es poden crear variables que contenen lletra, però la lletra s’ha d’introduir en el mode lletra:

```
musicOne = \relative {
  c' '4 b8. a16 g4. f8 e4 d c2
}
verseOne = \lyricmode {
  Joy to the world, the Lord is come.
}
\score {
  <<
    \new Voice = "one" {
      \time 2/4
      \musicOne
    }
    \new Lyrics \lyricsto "one" {
      \verseOne
    }
  >>
}
```



No cal escriure les duracions si la variable s’invocarà amb `\addlyrics` o amb `\lyricsto`.

Per a disposicions diferents o més complexes, la millor forma és definir en primer lloc les variables de la música i de la lletra, després preparar una jerarquia de pentagrames i lletres, ometent la lletra en sí, i després posar la lletra utilitzant `\context` per sota. Això assegura que les veus referenciades per `\lyricsto` sempre han estat definides prèviament. Per exemple:

```
sopranoMusic = \relative { c' '4 c c c }
contraltoMusic = \relative { a' 4 a a a }
sopranoWords = \lyricmode { Sop -- ra -- no words }
contraltoWords = \lyricmode { Con -- tral -- to words }

\score {
  \new ChoirStaff <<
```

```

\new Staff {
  \new Voice = "sopranos" {
    \sopranoMusic
  }
}
\new Lyrics = "sopranos"
\new Lyrics = "contraltos"
\new Staff {
  \new Voice = "contraltos" {
    \contraltoMusic
  }
}
\context Lyrics = "sopranos" {
  \lyricsto "sopranos" {
    \sopranoWords
  }
}
\context Lyrics = "contraltos" {
  \lyricsto "contraltos" {
    \contraltoWords
  }
}
}
>>
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Posicionament vertical de la lletra], pàgina 278.

Referència de funcionament intern: Secció “LyricCombineMusic” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Lyrics” in *Referència de funcionament intern*.

Posicionament vertical de la lletra

Depenent del tipus de música, la lletra pot col·locar-se sobre el pentagrama, a sota del pentagrama o entre dos pentagrames. El més fàcil és situar la lletra a sota de la pauta associada, i es pot aconseguir simplement definint el context Lyrics per sota del context Staff:

```

\score {
  <<
  \new Staff {
    \new Voice = "melodia" {
      \relative { c''4 c c c }
    }
  }
  \new Lyrics {

```

```

        \lyricsto "melodia" {
            Here are the words
        }
    }
>>
}

```

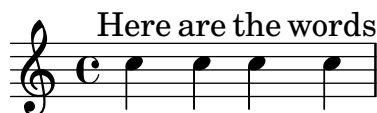


Es pot col·locar la lletra sobre el pentagrama usant un dels dos mètodes disponibles: el més senzill (i preferible) és usar la mateixa sintaxi que s'ha vist més a dalt i especificar explícitament la posició de la lletra:

```

\score {
  <<
    \new Staff = "staff" {
      \new Voice = "melody" {
        \relative { c'4 c c c }
      }
    }
    \new Lyrics \with { alignAboveContext = "staff" } {
      \lyricsto "melody" {
        Here are the words
      }
    }
  >>
}

```



Com a alternativa, es pot usar un procés en dos passos. En primer lloc es declara el context Lyrics (sense cap contingut), abans dels contextos Staff i Voice, i després s'escriu l'ordre `\lyricsto` després de la declaració de Voice a què fa referència, usant `\context`, com es veu a continuació:

```

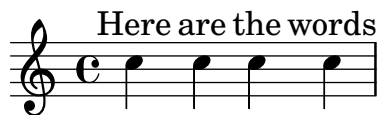
\score {
  <<
    \new Lyrics = "lyrics" \with {
      % lyrics above a staff should have this override
      \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = #DOWN
    }
    \new Staff {
      \new Voice = "melody" {
        \relative { c'4 c c c }
      }
    }
  >>
  \context Lyrics = "lyrics" {
    \lyricsto "melody" {
      Here are the words
    }
  }
}

```

```

    }
  }
  >>
}

```



Quan hi ha dues veus sobre pentagrames separats, la lletra es pot col·locar sobre ells usant qualsevol d'aquests mètodes. Heus ací un exemple del segon mètode:

```

\score {
  \new ChoirStaff <<
    \new Staff {
      \new Voice = "sopranos" {
        \relative { c'4 c c c }
      }
    }
    \new Lyrics = "sopranos"
    \new Lyrics = "contraltos" \with {
      % lyrics above a staff should have this override
      \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = #DOWN
    }
    \new Staff {
      \new Voice = "contraltos" {
        \relative { a'4 a a a }
      }
    }
    \context Lyrics = "sopranos" {
      \lyricsto "sopranos" {
        Sop -- ra -- no words
      }
    }
    \context Lyrics = "contraltos" {
      \lyricsto "contraltos" {
        Con -- tral -- to words
      }
    }
  }
  >>
}

```



És possible generar d'altres combinacions de lletra i pautes mitjançant l'elaboració dels exemples anteriors, o examinant les plantilles del Manual d'Aprenentatge, vegeu Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.

Fragments de codi seleccionats

Aconseguir l'espaiat de la lletra de la versió 2.12 en versions més recent

El motor d'espaiat vertical va canviar a la versió 2.14. Això pot fer que s'alteri l'espaiat de la lletra de les cançons. És possible fixar propietats per als contextos Lyric i Staff de forma que el motor d'espaiat es comporti com ho feia a la versió 2.12.

```
global = {
  \key d \major
  \time 3/4
}

sopMusic = \relative c' {
  % VERSE ONE
  fis4 fis fis | \break
  fis4. e8 e4
}

altoMusic = \relative c' {
  % VERSE ONE
  d4 d d |
  d4. b8 b4 |
}

tenorMusic = \relative c' {
  a4 a a |
  b4. g8 g4 |
}

bassMusic = \relative c {
  d4 d d |
  g,4. g8 g4 |
}

words = \lyricmode {
  Great is Thy faith -- ful -- ness,
}

\score {
  \new ChoirStaff <<
    \new Lyrics = sopranos
    \new Staff = women <<
      \new Voice = "sopranos" {
        \voiceOne
        \global \sopMusic
      }
      \new Voice = "altos" {
        \voiceTwo
```

```

    \global \altoMusic
  }
>>
\new Lyrics = "altos"
\new Lyrics = "tenors"
\new Staff = men <<
  \clef bass
  \new Voice = "tenors" {
    \voiceOne
    \global \tenorMusic
  }
  \new Voice = "basses" {
    \voiceTwo \global \bassMusic
  }
>>
\new Lyrics = basses
\context Lyrics = sopranos \lyricsto sopranos \words
\context Lyrics = altos \lyricsto altos \words
\context Lyrics = tenors \lyricsto tenors \words
\context Lyrics = basses \lyricsto basses \words
>>
\layout {
  \context {
    \Lyrics
    \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = ##f
    \override VerticalAxisGroup.staff-staff-spacing =
      #'((basic-distance . 0)
(minimum-distance . 2)
(padding . 2))
  }
  \context {
    \Staff
    \override VerticalAxisGroup.staff-staff-spacing =
      #'((basic-distance . 0)
(minimum-distance . 2)
(padding . 2))
  }
}
}

```

Great is Thy

Great is Thy

Great is Thy

faith - - - ful - ness,

faith - - - ful - ness,

faith - - - ful - ness,

faith - - - ful - ness,

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.1.7 [Ordre de disposició dels contextos], pàgina 610, Secció 5.1.2 [Creació i referenciació dels contextos], pàgina 594.

Col·locació horitzontal de les síl·labes

Per augmentar la separació entre les línies de text, establiu la propietat `minimum-distance` de `LyricSpace`.

```
\relative c' {
  c c c c
  \override Lyrics.LyricSpace.minimum-distance = #1.0
  c c c c
}
\addlyrics {
  longtext longtext longtext longtext
  longtext longtext longtext longtext
}
```

longtext longtext longtext longtext



Per aplicar aquest canvi a totes les lletres de la partitura, ajusteu la propietat dins del bloc `\layout`.

```
\score {
  \relative {
    c' c c c
    c c c c
  }
  \addlyrics {
    longtext longtext longtext longtext
    longtext longtext longtext longtext
  }
  \layout {
    \context {
      \Lyrics
      \override LyricSpace.minimum-distance = #1.0
    }
  }
}
```



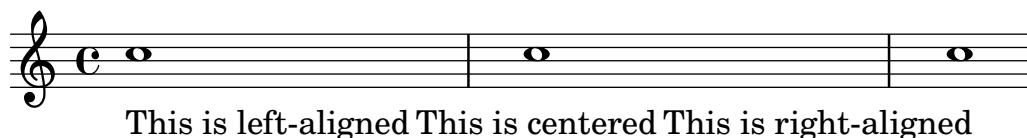
Fragments de codi seleccionats

Alineació de la lletra

L'alineació horitzontal de la lletra es pot ajustar sobreescrivint la propietat `self-alignment-X` de l'objecte `LyricText`. #-1 és esquerra, #0 és centrat #1 es dreta; tanmateix, podem usar també `#LEFT`, `#CENTER` i `#RIGHT`.

```
\layout { ragged-right = ##f }
\relative c'' {
  c1
  c1
  c1
}
\addlyrics {
  \once \override LyricText.self-alignment-X = #LEFT
  "This is left-aligned"
  \once \override LyricText.self-alignment-X = #CENTER
  "This is centered"
```

```
\once \override LyricText.self-alignment-X = #1
"This is right-aligned"
}
```



La comprovació necessària per assegurar que les inscripcions de text estiguin dins dels marges, requereix càlculs addicionals. Per accelerar lleugerament el processat, es pot desactivar aquesta funcionalitat:

```
\override Score.PaperColumn.keep-inside-line = ##f
```

Per fer que el text eviti també les línies divisòries, useu

```
\layout {
  \context {
    \Lyrics
    \consists Bar_engraver
    \consists Separating_line_group_engraver
    \hide BarLine
  }
}
```

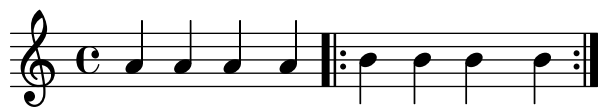
Lletra i repeticions

Repeticions senzilles

Les repeticions *en la música* es descriuen extensament a alguna altra part d'aquest manual; vegeu Secció 1.4 [Repeticions], pàgina 152. Aquesta secció explica com afegir lletra a seccions de música que es repeteixen.

La lletra que va amb una secció de música que es repeteix, hauria d'estar envoltada en la mateixa construcció de repeticions exacta que la música, si el text no canvia.

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          a'4 a a a
          \repeat volta 2 { b4 b b b }
        }
      }
    }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      Not re -- peat -- ed.
      \repeat volta 2 { Re -- peat -- ed twice. }
    }
  }
  >>
}
```



Not repeated. Repeated twice.

El text s'expandirà correctament d'aquesta manera si es despleguen les repeticions.

```
\score {
  \unfoldRepeats {
    <<
    \new Staff {
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          a'4 a a a
          \repeat volta 2 { b4 b b b }
        }
      }
    }
    \new Lyrics {
      \lyricsto "melody" {
        Not re -- peat -- ed.
        \repeat volta 2 { Re -- peat -- ed twice. }
      }
    }
  }
  >>
}
```



Not repeated. Repeated twice. Repeated twice.

Si la secció repetida ha de desplegar-se i té una lletra diferent, escriuiu simplement tot el text:

```
\score {
  <<
  \new Staff {
    \new Voice = "melody" {
      \relative {
        a'4 a a a
        \repeat unfold 2 { b4 b b b }
      }
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      Not re -- peat -- ed.
      The first time words.
      Sec -- ond time words.
    }
  }
  >>
}
```

```
>>
}
```



Not repeated. The first time words. Second time words.

Quan el text de les seccions de primera o segona vegada es diferent, la lletra de cada repetició s'ha d'escriure dins de contextos Lyrics diferents, niuats correctament a seccions paral·leles:

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          a'4 a a a
          \repeat volta 2 { b4 b b b }
        }
      }
    }
    \new Lyrics \lyricsto "melody" {
      Not re -- peat -- ed.
    }
  >>
}
```

```
{ The first time words. }
```

```
\new Lyrics {
  \set associatedVoice = "melody"
  Sec -- ond time words.
}
>>
}
>>
}
```



Not repeated. The first time words.
Sec-ond time words.

Es poden afegir més estrofes d'una manera semblant:

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \new Voice = "singleVoice" {
        \relative {
          a'4 a a a
          \repeat volta 3 { b4 b b b }
          c4 c c c
        }
      }
    }
  >>
}
```

```

}
    }
}
\new Lyrics \lyricsto "singleVoice" {
    Not re -- peat -- ed.
    <<
        { The first time words. }

```

```

\new Lyrics {
    \set associatedVoice = "singleVoice"
    Sec -- ond time words.

```

```

}

```

```

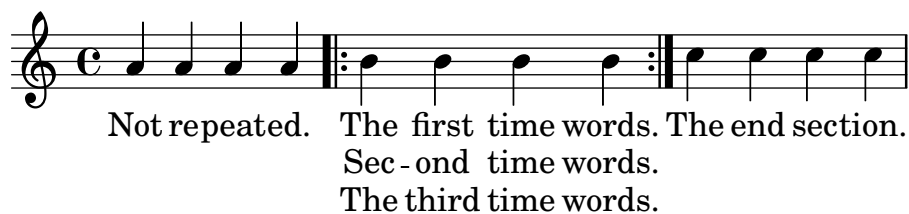
\new Lyrics {
    \set associatedVoice = "singleVoice"
    The third time words.

```

```

}
    >>
    The end sec -- tion.
}
>>
}

```



Malgrat això, si aquesta construcció s'insereix dins d'un context de diversos pentagrames tal com un `ChoirStaff`, la lletra dels versos segon i tercer apareixerà a sota del pentagrama inferior.

Per posicionar-los correctament utilitzeu `alignBelowContext`:

```

\score {
    <<
        \new Staff {
            \new Voice = "melody" {
                \relative {
                    a'4 a a a
                    \repeat volta 3 { b4 b b b }
                    c4 c c c
                }
            }
        }
    }
    \new Lyrics = "firstVerse" \lyricsto "melody" {
        Not re -- peat -- ed.
        <<
            { The first time words. }

```

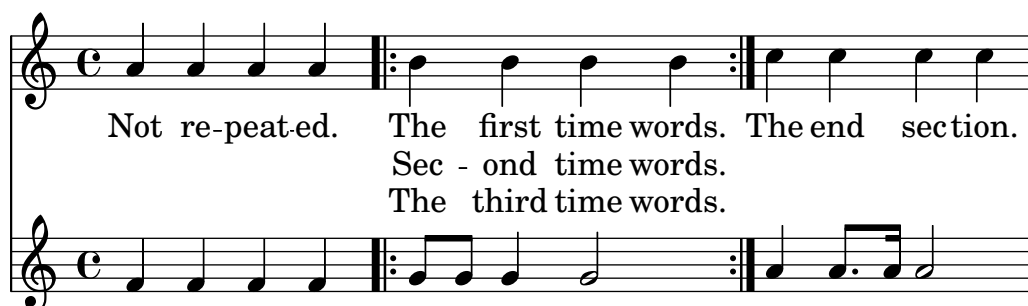
```

\new Lyrics = "secondVerse"
  \with { alignBelowContext = "firstVerse" } {
    \set associatedVoice = "melody"
    Sec -- ond time words.
  }

\new Lyrics = "thirdVerse"
  \with { alignBelowContext = "secondVerse" } {
    \set associatedVoice = "melody"
    The third time words.
  }

  >>
  The end sec -- tion.
}
\new Voice = "harmony" {
  \relative {
    f'4 f f f \repeat volta 2 { g8 g g4 g2 } a4 a8. a16 a2
  }
}
>>
}

```



Repeticions amb finals alternatius (primera i segona vegada)

Si el text de la secció repetida és el mateix, i cap dels blocs `\alternative` comença amb un silenci, es pot usar exactament la mateixa estructura tant per a la lletra com per a la música. Això té l'avantatge que `\unfoldRepeats` expandeix correctament tant la música com la lletra.

```

\score {
  <<
  \new Staff {
    \time 2/4
    \new Voice = "melody" {
      \relative {
        a'4 a a a
        \repeat volta 2 { b4 b }
        \alternative { { b b } { b c } }
      }
    }
  }
}
\new Lyrics {

```

```

\lyricsto "melody" {
  Not re -- peat -- ed.
  \repeat volta 2 { Re -- peat -- }
  \alternative { { ed twice. } { ed twice. } }
}
}
>>
}

```



Però quan la secció repetida té un text diferent, o quan un dels blocs `\alternative` comença amb un silenci, no es pot usar una construcció de repetició per al text i cal inserir manualment ordres `\skip` per saltar sobre les notes a les seccions alternatives que no correponguin.

Nota: no utilitzeu un guió baix, `_`, per saltar notes: el guió baix indica un melisma, i fa que la síl·laba anterior quedi alineada per l'esquerra.

Nota: L'ordre `\skip` ha d'anar seguida per un número, però aquest número s'ignora dins de la lletra, que deriva les duracions de les notes d'una melodia associada a través de `\addlyrics` o `\lyricsto`. Cada `\skip` salta una sola nota de qualsevol valor, independentment del valor del nombre que s'escriu a continuació.

```

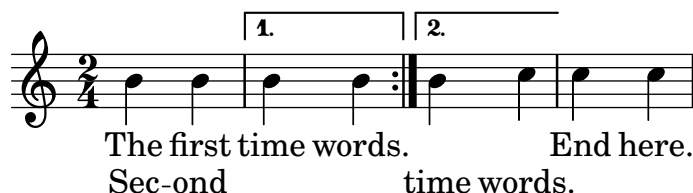
\score {
  <<
  \new Staff {
    \time 2/4
    \new Voice = "melody" {
      \relative {
        \repeat volta 2 { b'4 b }
        \alternative { { b b } { b c } }
        c4 c
      }
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      The first time words.
      \repeat unfold 2 { \skip 1 }
      End here.
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      Sec -- ond
      \repeat unfold 2 { \skip 1 }
      time words.
    }
  }
}

```

```

    }
  >>
}

```



Quan una nota està lligada sobre dos o més finals alternatius (sobre la primera nota d'una casella de primera i segona vegada), s'usa una lligadura d'unió per arrossegar la nota dins del primer final alternatiu i s'usa una ordre `\repeatTie` de lligadura de repetició a les caselles de repetició següents. Aquesta estructura produeix problemes d'alineació difícils quan hi ha lletra pel mig; augmentar la longitud de les seccions alternatives de forma que les notes lligades quedin contingudes completament dins d'elles, pot oferir un resultat acceptable.

La lligadura d'unió crea un melisma dins de la casella de primera vegada però no en la segona vegada i següent; per tant, per alinear la lletra correctament cal desactivar la creació automàtica de melismes sobre la secció de finals alternatius i inserir salts manuals.

```

\score {
  <<
    \new Staff {
      \time 2/4
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          \set melismaBusyProperties = #'()
          \repeat volta 2 { b'4 b ~}
          \alternative { { b b } { b \repeatTie c } }
          \unset melismaBusyProperties
          c4 c
        }
      }
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      \repeat volta 2 { Here's a __ }
      \alternative {
        { \skip 1 verse }
        { \skip 1 sec }
      }
    }
    ond one.
  }
}
>>
}

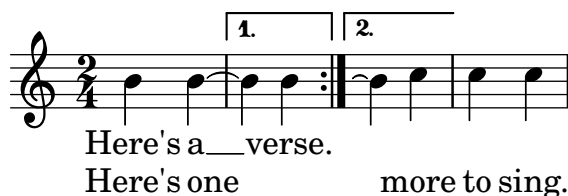
```



Observeu que si s'usa `\unfoldRepeats` sobre una secció que contingui alguna `\repeatTie`, la `\repeatTie` s'ha d'eliminar per evitar que s'imprimeixin al mateix temps els dos tipus de lligadures.

Quan la secció repetida té textos diferent, no es pot usar `\repeat` per a la lletra i s'han d'inserir ordres `\skip`, com es va veure abans.

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \time 2/4
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          \repeat volta 2 { b'4 b ~}
          \alternative { { b b } { b \repeatTie c } }
          c4 c
        }
      }
    }
    \new Lyrics {
      \lyricsto "melody" {
        Here's a __ verse.
        \repeat unfold 2 { \skip 1 }
      }
    }
    \new Lyrics {
      \lyricsto "melody" {
        Here's one
        \repeat unfold 2 { \skip 1 }
        more to sing.
      }
    }
  >>
}
```



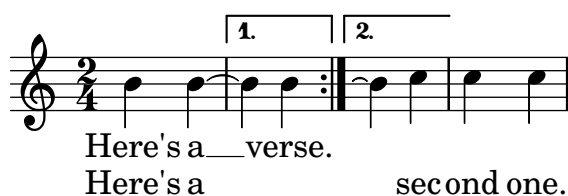
Si volem imprimir línies extensores i guions que entren o surten de les caselles de primera i segona vegada, hem d'inserir-los manualment.

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \time 2/4
      \new Voice = "melody" {
        \relative {
          \repeat volta 2 { b'4 b ~}
          \alternative { { b b } { b \repeatTie c } }
          c4 c
        }
      }
    }
  >>
}
```

```

    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      Here's a __ verse.
      \repeat unfold 2 { \skip 1 }
    }
  }
  \new Lyrics {
    \lyricsto "melody" {
      Here's "a_"
      \skip 1
      "_ " sec -- ond one.
    }
  }
}
>>

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598, Secció 1.4 [Repeticions], pàgina 152.

Lletres en divisi

Quan solament difereixen les paraules i les duracions de les dues parts mentre que l'alçada de les notes és la mateixa, el mètode adequat pot ser la desactivació temporal de la detecció automàtica dels melismes i indicar el melisma dins de la lletra:

```

\score {
  <<
  \new Voice = "melody" {
    \relative c' {
      \set melismaBusyProperties = #'()
      \slurDown
      \slurDashed
      e4 e8 ( e ) c4 c |
      \unset melismaBusyProperties
      c
    }
  }
  \new Lyrics \lyricsto "melody" {
    They shall not o -- ver -- come
  }
  \new Lyrics \lyricsto "melody" {
    We will _
  }
}
>>

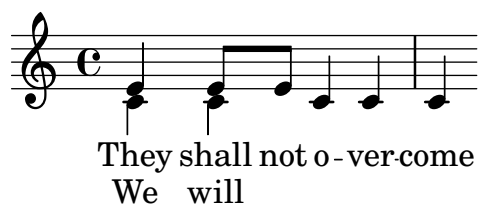
```

}



Quan difereixen tant la música com les paraules, pot ser millor imprimir la música i la lletra que difereixen mitjançant l'anomenat de contextos de veu i adjuntant la lletra a aquests contextos específics:

```
\score {
  <<
    \new Voice = "melody" {
      \relative {
        <<
          {
            \voiceOne
            e'4 e8 e
          }
          \new Voice = "splitpart" {
            \voiceTwo
            c4 c
          }
        >>
        \oneVoice
        c4 c |
        c
      }
    }
    \new Lyrics \lyricsto "melody" {
      They shall not o -- ver -- come
    }
    \new Lyrics \lyricsto "splitpart" {
      We will
    }
  >>
}
```



En la música coral és freqüent que una part vocal es divideixi en dues durant diversos compassos. La construcció `<< { ... } \ \ { ... } >>`, en la qual dues (o més) expressions musicals estan separades per dues barres invertides, pot en principi semblar la forma més adequada de realitzar les veus dividides. Tanmateix, aquesta construcció assigna **totes** les expressions que estan dins d'ella a **contextos de veu NOUS**, cosa que fa que no s'assigni a elles *cap lletra* perquè la lletra s'assigna al context de veu original, que no és el que pretenem, en general. La construcció

correcta que hem d'usar és el passatge polifònic temporal, vegeu la secció *Passatges polifònics temporals* dins de [Polifonia en un sol pentagrama], pàgina 175.

Polifonia amb lletres compartides

Quan dues veus les notes de les quals tenen diferents duracions comparteixen la mateixa lletra, l'alineació de la lletra a una de les veus pot generar problemes a l'altra veu. Per exemple, la segona línia extensora que es veu a sota és massa curta, perquè la lletra està alineada sols amb la veu superior:

```
soprano = \relative { b'8( c d c) d2 }
alto = \relative { g'2 b8( a g a) }
words = \lyricmode { la __ la __ }

\new Staff <<
  \new Voice = "sopranoVoice" { \voiceOne \soprano }
  \new Voice { \voiceTwo \alto }
  \new Lyrics \lyricsto "sopranoVoice" \words
>>
```



Per obtenir el resultat desitjat, alineu la lletra amb un context NullVoice ('Veu Nul-la') nou que contingui una combinació adequada de les dues veus. Les notes del context NullVoice no apareixen a la pàgina impresa, però poden utilitzar-se per alinear la lletra adequadament:

```
soprano = \relative { b'8( c d c) d2 }
alto = \relative { g'2 b8( a g a) }
aligner = \relative { b'8( c d c) b( a g a) }
words = \lyricmode { la __ la __ }

\new Staff <<
  \new Voice { \voiceOne \soprano }
  \new Voice { \voiceTwo \alto }
  \new NullVoice = "aligner" \aligner
  \new Lyrics \lyricsto "aligner" \words
>>
```



Aquest mètode es pot usar també amb la funció `\partCombine`, que per sí mateixa no permet incloure lletra:

```
soprano = \relative { b'8( c d c) d2 }
alto = \relative { g'2 b8( a g a) }
aligner = \relative { b'8( c d c) b( a g a) }
words = \lyricmode { la __ la __ }
```

```

\new Staff <<
  \new Voice \partCombine \soprano \alto
  \new NullVoice = "aligner" \aligner
  \new Lyrics \lyricsto "aligner" \words
>>

```



Advertiments i problemes coneguts

La funció `\addLyrics` sols funciona amb lletra de Voice, per la qual cosa no pot utilitzar-se amb NullVoice.

La funció `\partCombine` es descriu a [Combinació automàtica de les parts], pàgina 184.

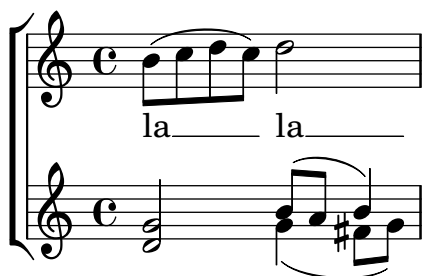
Por últim, aquest mètode es pot usar fins i tot si les veus estan a diferents pentagrames, i no es limita únicament a dues veus:

```

soprano = \relative { b'8( c d c) d2 }
altoOne = \relative { g'2 b8( a b4) }
altoTwo = \relative { d'2 g4( fis8 g) }
aligner = \relative { b'8( c d c) d( d d d) }
words = \lyricmode { la __ la __ }

\new ChoirStaff \with {\accepts NullVoice } <<
  \new Staff \soprano
  \new NullVoice = "aligner" \aligner
  \new Lyrics \lyricsto "aligner" \words
  \new Staff \partCombine \altoOne \altoTwo
>>

```



2.1.3 Versos

Afegir números de vers

Els números de versos es poden afegir establint stanza, per exemple,

```

\new Voice \relative {
  \time 3/4 g'2 e4 a2 f4 g2.
} \addlyrics {
  \set stanza = "1. "
  Hi, my name is Bert.
} \addlyrics {
  \set stanza = "2. "

```

```
Oh, ché -- ri, je t'aime
}
```



1. Hi, my name is Bert.
2. Oh, ché - ri, je t'aime

Aquests números apareixeran immediatament abans de la primera síl·laba.

Afegir expressions dinàmiques als versos

Els versos que difereixen en la seva sonoritat es poden especificar escrivint una indicació dinàmica abans de cada vers. Al LilyPond, tot el que apareix endavant d'un vers està dins de l'objecte StanzaNumber; les indicacions dinàmiques no són diferents. Per raons tècniques, haureu d'establir el valor de la secció stanza (vers) fora de de \lyricmode:

```
text = {
  \set stanza = \markup { \dynamic "ff" "1. " }
  \lyricmode {
    Big bang
  }
}

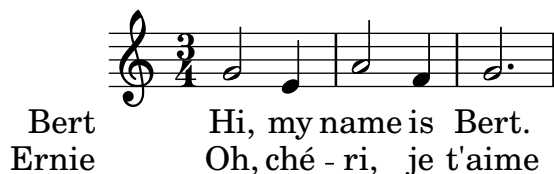
<<
  \new Voice = "tune" {
    \time 3/4
    g'4 c'2
  }
  \new Lyrics \lyricsto "tune" \text
>>
```



Afegir el nom dels cantants als versos

També es poden posar els noms dels cantants. S'imprimeixen al començament de la línia, igual que els noms d'instrument. Es creen establint un valor per a vocalName. Es pot definir una versió abreujada com shortVocalName.

```
\new Voice \relative {
  \time 3/4 g'2 e4 a2 f4 g2.
} \addlyrics {
  \set vocalName = "Bert "
  Hi, my name is Bert.
} \addlyrics {
  \set vocalName = "Ernie "
  Oh, ché -- ri, je t'aime
}
```



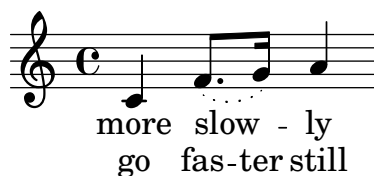
Versos amb ritmes diferents

Amb freqüència els diferents versos d'una cançó encaixen de formes lleugerament diferents amb la mateixa melodia. Aquestes variacions es poden capturar amb l'ús de `\lyricsto`.

Ignorar els melismes

Hi ha la possibilitat que el text tingui un melisma en un vers, però diverses síl·labes en un altre. Una solució és fer que la veu més ràpida ignori el melisma. Això s'aconsegueix establint `ignoreMelismata` al context `Lyrics`.

```
<<
\relative \new Voice = "lahlah" {
  \set Staff.autoBeaming = ##f
  c'4
  \slurDotted
  f8.[( g16)]
  a4
}
\new Lyrics \lyricsto "lahlah" {
  more slow -- ly
}
\new Lyrics \lyricsto "lahlah" {
  go
  \set ignoreMelismata = ##t
  fas -- ter
  \unset ignoreMelismata
  still
}
>>
```



Advertiments i problemes coneguts

A diferència de gairebé totes les ordres `\set`, `\set ignoreMelismata` no funciona si va precedida de `\once`. Cal utilitzar `\set` y `\unset` per delimitar la lletra a la qual es volen ignorar els melismes.

Aplicació de síl·labes a notes d'adorn

De forma predeterminada, a les notes d'adorn (per exemple inserides per mitjà de `\grace`) no se'ls pot assignar síl·labes si es fa servir `\lyricsto`, però aquest comportament pot canviar-se:

```
<<
\new Voice = melody \relative {
```

```

f'4 \appoggiatura a32 b4
\grace { f16 a16 } b2
\afterGrace b2 { f16[ a16] }
\appoggiatura a32 b4
\acciaccatura a8 b4
}
\new Lyrics
\lyricsto melody {
  normal
  \set includeGraceNotes = ##t
  case,
  gra -- ce case,
  after -- grace case,
  \set ignoreMelismata = ##t
  app. case,
  acc. case.
}
>>

```



Advertiments i problemes coneguts

Com succeeix amb `associatedVoice`, `includeGraceNotes` s'ha d'establir almenys una síl·laba abans de la qual s'anirà a col·locar sota una nota d'adorn. Per al cas d'una nota d'adorn al començament mateix d'una peça, considereu la possibilitat d'usar un bloc `\with` o `\context`:

```

<<
\new Voice = melody \relative c' {
  \grace { c16( d e f }
  g1) f
}
\new Lyrics \with { includeGraceNotes = ##t }
\lyricsto melody {
  Ah __ fa
}
>>

```



Canvi a una melodia alternativa

Es poden fer variacions més complexes en la coordinació de la lletra i la música. La melodia a la qual s'està alineant la lletra pot canviar-se des de dins de la lletra mitjançant l'establiment de la propietat `associatedVoice`:

```

<<
\relative \new Voice = "lahlah" {
  \set Staff.autoBeaming = ##f

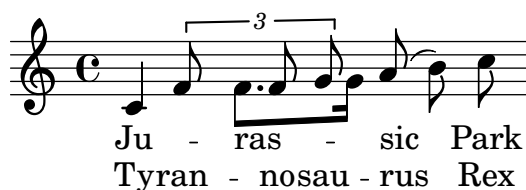
```



```

c'4
<<
  \new Voice = "alternative" {
    \voiceOne
    \tuplet 3/2 {
      % mostra clarament les associacions
      \override NoteColumn.force-hshift = #-3
      f8 f g
    }
  }
  {
    \voiceTwo
    f8.[ g16]
    \oneVoice
  } >>
a8( b) c
}
\new Lyrics \lyricsto "lahlah" {
  Ju -- ras -- sic Park
}
\new Lyrics \lyricsto "lahlah" {
  % Complicat: cal establir associatedVoice
  % one syllable too soon!
  \set associatedVoice = "alternative" % s'aplica a «ran»
  Ty --
  ran --
  no --
  \set associatedVoice = "lahlah" % s'aplica a «rus»
  sau -- rus Rex
} >>

```



El text del primer vers es fixa a la melodia nomenada 'lahlah' de la manera usual, però el segon vers es fixa inicialment al context lahlah i després es canvia a la melodia alternative per a les síl·labes des de 'ran' fins a 'sau' mitjançant les línies:

```

\set associatedVoice = "alternative" % s'aplica a "ran"
Ty --
ran --
no --
\set associatedVoice = "lahlah" % s'aplica a "rus"
sau -- rus Rex

```

Aquí, alternative és el nom del context Voice que conté el treset.

Observeu la posició de l'ordre `\set associatedVoice`: sembla estar situada una síl·laba abans del normal, però és correcte.

Nota: L'ordre `\set associatedVoice` s'ha d'escriure una síl·laba *abans* de la síl·laba en la qual volem que es produeixi el canvi a la veu nova. Dit d'una altra forma, el canvi de la veu associada es produeix una síl·laba més tard de l'esperat. Això es fa així per raons tècniques, i no és un error.

Impressió dels versos al final

A vegades és convenient tenir un vers ajustat a la música, i la resta afegit en forma d'estrofa al final de la peça. Això es pot aconseguir escrivint els versos addicionals dins d'una secció `\markup` fora del bloc `Score` principal de la partitura. Heu de tenir en compte que hi ha dues formes diferents de forçar els salts de línia en utilitzar `\markup`.

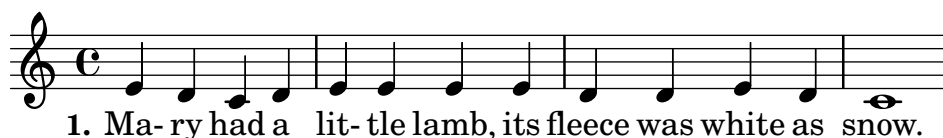
```
melody = \relative {
  e' d c d | e e e e |
  d d e d | c1 |
}

text = \lyricmode {
  \set stanza = "1." Ma- ry had a lit- tle lamb,
  its fleece was white as snow.
}

\score{ <<
  \new Voice = "one" { \melody }
  \new Lyrics \lyricsto "one" \text
>>
  \layout { }
}
\markup { \column{
  \line{ Verse 2. }
  \line{ All the children laughed and played }
  \line{ To see a lamb at school. }
}
}
\markup{
  \wordwrap-string "
  Verse 3.

  Mary took it home again,

  It was against the rule."
}
```



Verse 2.

All the children laughed and played
To see a lamb at school.

Verse 3.

Mary took it home again,

It was against the rule.

Impressió dels versos al final en diverses columnes

Quan una peça té molts versos, sovint s'imprimeixen en diverses columnes al llarg de tota la pàgina. Freqüentment, un número de vers fora del marge precedeix cada vers. L'exemple següent mostra com produir aquesta sortida al LilyPond.

```
melody = \relative {
  c'4 c c c | d d d d
}

text = \lyricmode {
  \set stanza = "1." Aquest és el vers u.
  Té dues línies.
}

\score {
  <<
    \new Voice = "one" { \melody }
    \new Lyrics \lyricsto "one" \text
  >>
  \layout { }
}

\markup {
  \fill-line {
    \hspace #0.1 % mou la columna a fora del marge esquerra;
    % es pot eliminar si l'espai a la pàgina és escàs
    \column {
      \line { \bold "2."
        \column {
          "Aquest és el vers dos."
          "Té dues línies."
        }
      }
    }
    \combine \null \vspace #0.1 % afegeix espai vertical entre els versos
    \line { \bold "3."
      \column {
        "Aquest és el vers tres."
        "Té dues línies."
      }
    }
  }
}

\hspace #0.1 % afegeix espai horitzontal entre les columnes;
\column {
  \line { \bold "4."
    \column {
      "Aquest és el vers quatre."
      "Té dues línies."
    }
  }
}
```

```

    }
    \combine \null \vspace #0.1 % afegeix espai vertical entre els versos
    \line { \bold "5."
      \column {
        "Aquest és el vers cinc."
        "Té dues línies."
      }
    }
  }
}
\hspace #0.1 % dóna algun espai extra al marge dret;
% es pot eliminar si l'espai de la pàgina és escàs
}
}

```



1. Aquest és el vers u. Té dues línies.

2. Aquest és el vers dos.
Té dues línies.

3. Aquest és el vers tres.
Té dues línies.

4. Aquest és el vers quatre.
Té dues línies.

5. Aquest és el vers cinc.
Té dues línies.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “LyricText” in *Referència de funcionament intern*,
Secció “StanzaNumber” in *Referència de funcionament intern*.

2.1.4 Cançons

Referències per a cançons

En general les cançons s’escriuen sobre tres pentagrames amb la melodia del cantant al pentagrama superior i dos pentagrames d’acompanyament de piano a la part inferior. La lletra del primer vers s’imprimeix immediatament a sota del pentagrama superior. Si hi ha sols una petita quantitat de versos addicionals, poden imprimir-se immediatament a sota del primer, però si hi ha més versos del que caben còmodament en aquest lloc, el segon vers i següents s’imprimeixen després de la música, com a text independent.

Tots els elements de notació necessaris per escriure cançons es descriuen completament a d’altres seccions de la documentació:

- Per muntar la disposició de les pautes, vegeu Secció 1.6.1 [Visualització dels pentagrames], pàgina 192.
- Per escriure música per a piano, vegeu Secció 2.2 [Teclats i altres instruments de pentagrames múltiples], pàgina 328.
- Per imprimir la lletra d’una línia melòdica, vegeu Secció 2.1.1 [Notació comuna per a música vocal], pàgina 264.
- Per col·locar la lletra, vegeu [Posicionament vertical de la lletra], pàgina 278.
- Per escriure versos vegeu Secció 2.1.3 [Versos], pàgina 296.
- Les cançons s’imprimeixen sovint amb els acords indicats mitjançant xifrat americà (els noms dels acords en lletres majúscules) sobre les pautes. Això es descriu a Secció 2.7.2 [Impressió dels acords], pàgina 423.

- Per imprimir diagrames de posicions dels acords per a l'acompanyament de guitarra per a d'altres instruments de trastos al mànec, consulteu “Marcatges de diagrames de posicions d'acord” dins de Secció 2.4.1 [Notació comuna per a cordes amb trasts], pàgina 344.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Cançons” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 2.1.1 [Notació comuna per a música vocal], pàgina 264, Secció 2.7.2 [Impressió dels acords], pàgina 423, Secció 1.6.1 [Visualització dels pentagrames], pàgina 192, Secció 2.2 [Teclats i altres instruments de pentagrames múltiples], pàgina 328, [Posicionament vertical de la lletra], pàgina 278, Secció 2.1.3 [Versos], pàgina 296.

Fragments de codi: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Fulls guia d'acords

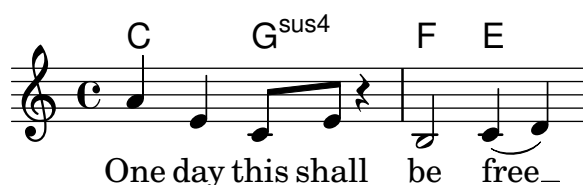
Es poden imprimir fulls guia d'acords combinant parts vocals i el ‘mode d'acords’; aquesta sintaxi s'explica a Secció “Notació d'acords” in *Referència de la notació*.

Fragments de codi seleccionats

Full guia d'acords o «lead sheet» senzilla

En ajuntar noms d'acord en xifrat americà, melodia i lletra, obtenim un full d'acord os «lead sheet»:

```
<<
\chords { c2 g:sus4 f e }
\new Staff \relative c' {
  a4 e c8 e r4
  b2 c4( d)
}
\addlyrics { One day this shall be free __ }
>>
```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció “Notació d'acords” in *Referència de la notació*.

2.1.5 Música coral

Aquesta secció tracta els temes de notació més directament relacionats amb la música coral. Això inclou els himnes, les cançons per parts, els oratoris, etc.

Referències per a música coral

La notació musical coral es realitza normalment sobre dos, tres o quatre pentagrames dins d'un grup de pautes ChoirStaff. Si cal un acompanyament, se situa a sota dins d'un grup PianoStaff, que se sol reduir de mida, per assajar les obres corals *a cappella*. Les notes de cada part vocal se situen dins d'un context Voice, i cada pentagrama rep o una sola part vocal (és a dir, una Voice) o un par de parts vocals (és a dir, dos Voices).

Els textos es disposen en contextos *Lyrics*, o bé a sota de cada pauta de música corresponent, o bé una a sobre i una altra a sota de la pauta de música, si aquesta última pauta conté la música de les dues parts.

A altres parts del manual es descriuen completament alguns altres temes de la música coral:

- Hi ha una introducció a la creació de partitures vocals SATB al Manual d'Aprenentatge, vegeu Secció “Partitura vocal a quatre veus SATB” in *Manual d'aprenentatge*. També hi ha una plantilla incorporada que simplifica la introducció de música vocal SATB, vegeu Secció “Plantilles incorporades” in *Manual d'aprenentatge*.
- Al Manual d'Aprenentatge hi ha també diverses plantilles adequades per a diversos estils de música coral, vegeu Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.
- Per veure més informació sobre *ChoirStaff* i *PianoStaff*, consulteu [Agrupament de pentagrames], pàgina 194.
- Les figures amb caps de formes, com els que es fan servir a la notació de l'estil *Arpa Sacra* i altres semblants, es descriuen a [Caps de notes amb formes diverses], pàgina 41.
- Quan dues parts vocals comparteixen un pentagrama, les pliques, lligadures, etc. de la part aguda s'orienten cap amunt, i les de la part greu cap avall. Per fer-ho, utilitzeu `\voiceOne` i `\voiceTwo`. Vegeu [Polifonia en un sol pentagrama], pàgina 175.
- Quan una part vocal es divideix temporalment, hem d'usar *passatges polifònics temporals* vegeu [Polifonia en un sol pentagrama], pàgina 175.

Instruccions predefinides

`\oneVoice`, `\voiceOne`, `\voiceTwo`.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Partitura vocal a quatre veus SATB” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.1.7 [Ordre de disposició dels contextos], pàgina 610, [Agrupament de pentagrames], pàgina 194, [Caps de notes amb formes diverses], pàgina 41, [Polifonia en un sol pentagrama], pàgina 175.

Fragments de codi: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “ChoirStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Lyrics” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*.

Disposicions de la partitura per a música coral

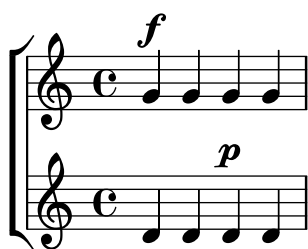
La música coral que conté quatre pentagrames, amb o sense acompanyament de piano, es pot disposar amb dos sistemes per pàgina. Depenent de la mida de la pàgina, aconseguir-lo pot requerir canvis a certs ajustaments predeterminats. S'han de tenir compte els comptes següents:

- Es pot modificar la mida global de pentagrama per alterar la mida general dels elements de la partitura. Vegeu Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.
- Les diferents distàncies entre sistemes, pentagrames i línies de text es poden ajustar de manera independent. Vegeu Secció 4.4 [Espaiat vertical], pàgina 560.
- Es poden imprimir les dimensions de les variables de disposició verticals com a ajuda per a l'ajust de l'espaiat vertical. Aquesta i d'altres possibilitats per fer encaixar la música a un nombre de pàgines menor, es descriuen a Secció 4.6 [Encaix de la música en menys pàgines], pàgina 588.
- Si el nombre de sistemes per pàgina canvia d'u a dos, s'acostuma indicar-lo mitjançant una marca separadora de sistemes entre els dos sistemes. Vegeu [Separació de sistemes], pàgina 199.

- Per veure més detalls sobre altres propietats de format de les pàgines, consulteu Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.

Les indicacions dinàmiques es col·loquen per omissió a sota del pentagrama, però a la música coral se solen situar a sobre del pentagrama per evitar les col·lisions amb el text. L'ordre predefinida `\dynamicUp` fa aquesta tasca per a les indicacions dinàmiques en un únic context `Voice`. Si hi ha molts contextos de veu, aquesta ordre predefinida hauria de col·locar-se en cada u d'ells. Com a alternativa, es pot usar la seva forma expandida per posar les indicacions dinàmiques de tota la partitura a sobre de les seves pautes respectives, com es mostra aquí:

```
\score {
  \new ChoirStaff <<
    \new Staff {
      \new Voice {
        \relative { g'4\ff g g g }
      }
    }
    \new Staff {
      \new Voice {
        \relative { d'4 d d\p d }
      }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \override DynamicText.direction = #UP
      \override DynamicLineSpanner.direction = #UP
    }
  }
}
```



Instruccions predefinides

`\dynamicUp`, `\dynamicDown`, `\dynamicNeutral`.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.6.2 [Canvi de l'espaiat], pàgina 589, Secció 4.6.1 [Mostrar l'espaiat], pàgina 588, Secció 4.6 [Encaix de la música en menys pàgines], pàgina 588, Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538, Secció 4.2 [Disposició de la partitura], pàgina 549, [Separació de sistemes], pàgina 199, Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551, Secció 4.3 [Salts], pàgina 553, Secció 4.4 [Espaiat vertical], pàgina 560.

Referència de funcionament intern: Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffGrouper” in *Referència de funcionament intern*.

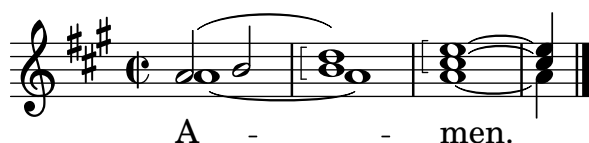
Veus dividides

Ús de *arpeggioBracket* per fer més visible un divisi

El corxet d'arpegis *arpeggioBracket* es pot usar per indicar la divisió de veus quan no hi ha pliques que puguin oferir aquesta informació. Se sol trobar a la música coral.

```
\include "english.ly"

\score {
  \relative c'' {
    \key a \major
    \time 2/2
    <<
      \new Voice = "upper"
      <<
        { \voiceOne \arpeggioBracket
          a2( b2
            <b d>1\arpeggio)
            <cs e>\arpeggio ~
            <cs e>4
          }
        \addlyrics { \lyricmode { A -- men. } }
      >>
      \new Voice = "lower"
      { \voiceTwo
        a1 ~
        a
        a ~
        a4 \bar " | ."
      }
    >>
  }
  \layout { ragged-right = ##t }
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.3.3 [Marques expressives en forma de línies], pàgina 142.

2.1.6 Òpera i musicals

La música, lletra i diàlegs de les òperes i musicals es disposen normalment d'una o més de les formes següents:

- Una *Partitura del director* que contingui totes les parts orquestrals i vocals, junt a notes guia del llibret si hi ha passatges parlats.
- *Particel·les orquestrals* que continguin la música dels instruments individuals de l'orquestra o banda.
- Una *Partitura vocal* que contingui totes les parts vocals amb acompanyament de piano. L'acompanyament és normalment una reducció d'orquestra, i en aquest cas és freqüent indicar el nom de l'instrument original de l'orquestra. Les partitures vocals a vegades inclouen indicacions d'escena i notes guia del llibret.

- Un *Llibre vocal* que contingui les parts vocals (sense acompanyament), a vegades en combinació amb el llibret.
- Un *Llibret* que contingui els diàlegs complets que normalment hi ha als musicals, junt amb la lletra de les parts cantades. Solen incloure's també les indicacions d'escena. Es pot utilitzar el LilyPond per gravar llibrets, però tenint en compte que no contenen música, pot ser preferible algun mètode alternatiu.

En la secció de referències que apareix a continuació estan relacionades les seccions de la documentació del LilyPond que s'ocupen dels temes necessaris per crear partitures en els estils habituals de l'òpera i els musicals. Després apareixen seccions que tracten de les tècniques peculiars de la gravació musical de les partitures d'òpera i de musicals.

Referències per a òpera i musicals

- Una partitura de director conté molts pentagrames i lletres agrupats. A [Agrupament de pentagrames], pàgina 194, s'expliquen maneres d'agrupar pentagrames. Per niuar uns grups dins d'uns altres, consulteu [Grups de pentagrames niuats], pàgina 197.
- El gravat de pentagrames buits a les partitures del director i vocals se sol inhibir. Per crear aquestes partitures, conegudes com a “Partitures franceses”, consulteu [Ocultament de pentagrames], pàgina 207.
- L'escriptura de partitures orquestrals s'estudia a Secció 1.6.3 [Escriptura de les partitelles], pàgina 209. Poden ser de rellevància altres seccions del capítol de notació especialitzada, depenent de l'orquestració utilitzada. Molts instruments són transpositors, consulteu [Transposició dels instruments], pàgina 26.
- Si el nombre de sistemes per pàgina varia d'una a una altra pàgina, s'acostuma a separar els sistemes amb una marca separadora de sistemes. Vegeu [Separació de sistemes], pàgina 199.
- Per veure detalls sobre altres propietats de format de les pàgines, consulteu Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.
- Es poden inserir notes guia de diàlegs, instruccions d'escena i notes al peu, vegeu Secció 3.2.4 [Creació de notes al peu], pàgina 498, i Secció 1.8 [Text], pàgina 238. També es poden afegir indicacions d'escena extenses amb una secció d'elements de marcatge independents entres dos blocs `\score`, vegeu [Text separat], pàgina 244.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “Frenched score” in *Glossari musical*, Secció “Frenched staves” in *Glossari musical*, Secció “transposing instrument” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 3.2.4 [Creació de notes al peu], pàgina 498, [Agrupament de pentagrames], pàgina 194, [Ocultament de pentagrames], pàgina 207, [Transposició dels instruments], pàgina 26, [Grups de pentagrames niuats], pàgina 197, Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538, [Separació de sistemes], pàgina 199, [Transposició], pàgina 11, Secció 1.6.3 [Escriptura de les partitelles], pàgina 209, Secció 1.8.1 [Escriptura del text], pàgina 238.

Fragments de codi: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Noms dels personatges

Se solen mostrar els noms dels personatges a l'esquerra del pentagrama quan aquest marge està dedicat únicament a aquest personatge solament:

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \set Staff.vocalName = \markup \smallCaps Kaspar
      \set Staff.shortVocalName = \markup \smallCaps Kas.
```

```

\relative {
  \clef "G_8"
  c'4 c c c
  \break
  c4 c c c
}
}
\new Staff {
  \set Staff.vocalName = \markup \smallCaps Melchior
  \set Staff.shortVocalName = \markup \smallCaps Mel
  \clef "bass"
  \relative {
    a4 a a a
    a4 a a a
  }
}
>>
}

```

Quan dos o més personatges comparteixen un pentagrama, el nom del personatge se sol imprimir a sobre del pentagrama al principi de cada secció corresponent a aquest personatge. Això es pot fer amb element de marcatge. Amb freqüència s'usa un tipus de lletra especial per a aquest propòsit.

```

\relative c' {
  \clef "G_8"
  c4~\markup \fontsize #1 \smallCaps Kaspar
  c c c
  \clef "bass"
  a4~\markup \fontsize #1 \smallCaps Melchior
  a a a
  \clef "G_8"
  c4~\markup \fontsize #1 \smallCaps Kaspar
  c c c
}

```

Com a alternativa, si hi ha molts canvis de personatges, pot ser més fàcil establir variables que continguin les definicions de cada personatge, per així poder indicar el canvi de personatge de manera fàcil i concisa.

```
kaspar = {
  \clef "G_8"
  \set Staff.shortVocalName = "Kas."
  \set Staff.midiInstrument = "voice oohs"
  <>^\markup \smallCaps "Kaspar"
}

melchior = {
  \clef "bass"
  \set Staff.shortVocalName = "Mel."
  \set Staff.midiInstrument = "choir aahs"
  <>^\markup \smallCaps "Melchior"
}

\relative c' {
  \kaspar
  c4 c c c
  \melchior
  a4 a a a
  \kaspar
  c4 c c c
}
```



Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.8 [Text], pàgina 238, Secció A.11 [Ordres de marcatge de text], pàgina 708.

Guies musicals

Es poden inserir guies musicals a les partitures vocals, als llibres vocals i a las parts orquestrals per indicar quina música d'altra part precedeix immediatament a una entrada. A més a més, les guies se solen inserir a la reducció de piano de les partitures vocals per indicar el que està tocant cada part orquestral. Això serveix d'ajuda al director quan no està disponible una partitura del director.

El mecanisme bàsic per inserir guies s'explica de forma exhaustiva al text principal, vegeu [Cites a altres veus], pàgina 212, i [Format de les notes guia], pàgina 216. Però quan s'han d'inserir moltes guies, per exemple, com ajuda per al director a una partitura vocal, el nom de l'instrument s'ha de col·locar amb cura just abans del començament de les notes guia, i a prop d'elles. El següent exemple mostra com es fa això.

```
flute = \relative {
  s4 s4 e' ' g
}
```

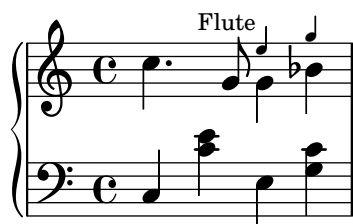
```

\addQuote "flute" { \flute }

pianoRH = \relative {
  c' '4. g8
  % poseu el nom de l'instrument que es vol guiar just abans
  % de les notes guia i a sobre el pentagrama
  <>^{\markup { \right-align { \tiny "Flute" } } }
  \cueDuring "flute" #UP { g4 bes4 }
}
pianoLH = \relative { c4 <c' e> e, <g c> }

\score {
  \new PianoStaff <<
    \new Staff {
      \pianoRH
    }
    \new Staff {
      \clef "bass"
      \pianoLH
    }
  >>
}

```



Si s'està citant un instrument transpositor, la part instrumental ha d'especificar la tonalitat de manera que la conversió de les notes citades es faci automàticament. L'exemple de sota mostra aquesta transposició per a un clarinet en Si bemoll. Les notes d'aquest exemple són baixes al pentagrama, per la qual cosa s'especifica DOWN a \cueDuring (perquè les pliques s'orientin cap avall) i el nom de l'instrument es col·loca a sota del pentagrama.

```

clarinet = \relative c' {
  \transposition bes
  fis4 d d c
}
\addQuote "clarinet" { \clarinet }

pianoRH = \relative c' {
  \transposition c'
  % posició del nom de l'instrument citat a sota del pentagrama
  <>_{\markup { \right-align { \tiny "Clar." } } }
  \cueDuring "clarinet" #DOWN { c4. g8 }
  g4 bes4
}
pianoLH = \relative { c4 <c' e> e, <g c> }

\score {

```

```

<<
  \new PianoStaff <<
    \new Staff {
      \new Voice {
        \pianoRH
      }
    }
    \new Staff {
      \clef "bass"
      \pianoLH
    }
  >>
>>
}

```



A partir d'aquests dos exemple hauria de quedar clar que inserir moltes notes guia a una partitura vocal pot ser tediós, i la visió de les notes de la part de piano quedaria amagada. Tanmateix, com mostra el següent fragment de codi, és possible definir una funció musical per reduir la quantitat de text que s'entra i per fer que les notes del piano estiguin més clares.

Fragments de codi seleccionats

Afegir notes guia orquestrals a una partitura vocal

Aquest exemple mostra una forma de simplificar l'addició de moltes notes guia orquestrals a la reducció de piano a una partitura vocal. La funció musical `\cueWhile` agafa quatre arguments: la música de la qual es pren la citació, com ve definida per `\addQuote`, el nom a inserir abans de la notes guia, i després `#UP` o `#DOWN` per especificar `\voiceOne` amb el nom a sobre del pentagrama o bé `\voiceTwo` amb el nom a sota del pentagrama, i finalment la música de piano amb la qual les notes guia han d'aparèixer en paral·lel. El nom de l'instrument citat es posiciona a l'esquerra de les notes guia. Es poden citar molts passatges com a guia, però no es poden superposar en el temps entre ells.

```

cueWhile =
#(define-music-function
  (instrument name dir music)
  (string? string? ly:dir? ly:music?)
  #{
    \cueDuring $instrument #dir {
      \once \override TextScript.self-alignment-X = #RIGHT
      \once \override TextScript.direction = $dir
      <>-\markup { \tiny #name }
      $music
    }
  })

```

```

flute = \relative c' {
  \transposition c'
  s4 s4 e g
}
\addQuote "flute" { \flute }

clarinet = \relative c' {
  \transposition bes
  fis4 d d c
}
\addQuote "clarinet" { \clarinet }

singer = \relative c' { c4. g8 g4 bes4 }
words = \lyricmode { here's the lyr -- ics }

pianoRH = \relative c' {
  \transposition c'
  \cueWhile "clarinet" "Clar." #DOWN { c4. g8 }
  \cueWhile "flute" "Flute" #UP { g4 bes4 }
}
pianoLH = \relative c { c4 <c' e> e, <g c> }

\score {
  <<
    \new Staff {
      \new Voice = "singer" {
        \singer
      }
    }
    \new Lyrics {
      \lyricsto "singer"
      \words
    }
    \new PianoStaff <<
      \new Staff {
        \new Voice {
          \pianoRH
        }
      }
      \new Staff {
        \clef "bass"
        \pianoLH
      }
    >>
  >>
}

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “cue-notes” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 5.5.1 [Alineació d'objectes], pàgina 647, Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630, [Format de les notes guia], pàgina 216, [Cites a altres veus], pàgina 212, Secció “Us de les funcions musicals” in *Extensions*.

Fragments de codi: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “CueVoice” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

\cueDuring insereix automàticament un context CueVoice i totes les notes guia es col·loquen dins d'aquest context. Això significa que no és possible tenir dues seqüències de notes guia superposades mitjançant aquesta tècnica. Les seqüències superposades es podrien introduir declarant explícitament contextos CueVoice separats i usant \quoteDuring per extraure i inserir les notes citades.

Música parlada

Efectes com ara el ‘parlato’ o el ‘Sprechgesang’ requereixen que els intèrprets parlin sense una alçada definida però amb el ritme adequat; la notació d'aquests estils es realitza mitjançant figures amb el cap en forma de creu, com es mostra en [Caps de nota especials], pàgina 38.

Diàlegs a sobre de la música

Els diàlegs a sobre de la música es graven normalment per sobre dels pentagrames en un estil inclinat, amb el començament de cada frase lligat a un moment particular.

Per a interjeccions curtes, hi ha prou amb un simple element de marcatge.

```
\relative {
  a'4^\markup { \smallCaps { Alex - } \italic { He's gone } } a a a
  a4 a a^\markup { \smallCaps { Bethan - } \italic Where? } a
  a4 a a a
}
```



Per a frases més llargues pot caldre expandir la música de forma que les paraules càpiguen folgadamente. No està previst al LilyPond fer això de manera completament automàtica, i pot caldre alguna intervenció manual sobre la disposició.

Per a frases llargues o passatges amb un diàleg en disposició apretada, pot donar millors resultats la utilització d'un context de lletra. El context `Lyrics` no s'ha d'associar amb una veu musical; en comptes d'això, cada secció del diàleg rep una duració explícita. Si hi ha una pausa en mig del diàleg, s'ha de separar la paraula final de la resta i dividir-se la duració entre elles de forma que la música subjacent rebi un espaiat continu i adequat.

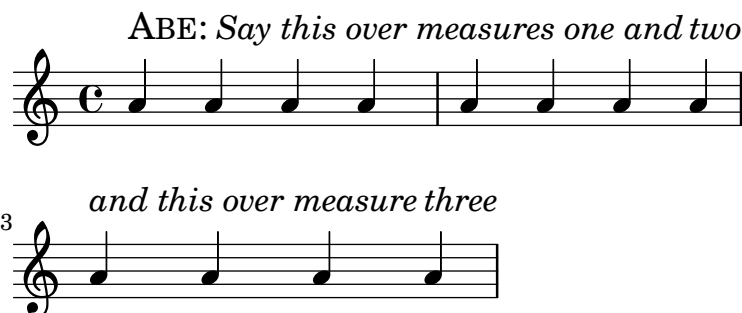
Si el diàleg s'estén a més d'una línia, caldrà inserir `\breaks` manualment i ajustar la col·locació del diàleg per evitar que s'estengui més enllà del marge dret. L'última paraula de l'últim compàs d'una línia ha de separar-se també, com s'ha vist abans.

Heus ací un exemple que il·lustra com es pot fer.

```
music = \relative {
  \repeat unfold 3 { a'4 a a a }
}

dialogue = \lyricmode {
  \markup {
    \fontsize #1 \upright \smallCaps Abe:
    "Say this over measures one and"
  }4*7
  "two"4 |
  \break
  "and this over measure"4*3
  "three"4 |
}

\score {
  <<
    \new Lyrics \with {
      \override LyricText.font-shape = #'italic
      \override LyricText.self-alignment-X = #LEFT
    }
    { \dialogue }
    \new Staff {
      \new Voice { \music }
    }
  >>
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Duració manual de les síl·labes], pàgina 271, Secció 1.8 [Text], pàgina 238.

Referència de funcionament intern: Secció "LyricText" in *Referència de funcionament intern*.

2.1.7 Càntics salms i himnes

La música i la lletra dels càntics, salms i himnes solen seguir un format ben establert dins de qualsevol església en particular. Tot i que els formats poden diferir d'una església a una altra, els problemes de gravat que sorgeixen són força semblants, i s'estudien a aquesta secció.

Referències per a càntics i salms

El gravat del cant gregorià en diferents estils de notació es descriuen a Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438.

Snippets: Secció “Vocal music” in *Fragments de codi*.

Preparació d'un càntic

La preparació moderna dels càntics utilitza notació moderna amb un nombre variable d'elements agafats de la notació antiga. Algunes dels elements i mètodes a considerar es presenten aquí.

Els càntics fan servir amb freqüència figures negres sense plica per indicar l'alçada, agafant les duracions del ritme parlar del text.

```
stemOff = { \hide Staff.Stem }
```

```
\relative c' {
  \stemOff
  a'4 b c2 |
}
```



Els càntics sovint ometen les línies divisòries o utilitzen barres de compàs retallades o discontinúes per indica pauses a la música. Per ometre totes les barres de compàs de tots els pentagrames, suprimiu completament el gravador de barres:

```
\score {
  \new StaffGroup <<
    \new Staff {
      \relative {
        a'4 b c2 |
        a4 b c2 |
        a4 b c2 |
      }
    }
  \new Staff {
    \relative {
      a'4 b c2 |
      a4 b c2 |
      a4 b c2 |
    }
  }
  >>
  \layout {
```

```

\context {
  \Staff
  \remove Bar_engraver
}
}
}

```



Les línies divisòries també es poden treure pentagrama a pentagrama:

```

\score {
  \new ChoirStaff <<
    \new Staff
    \with { \remove Bar_engraver } {
      \relative {
        a'4 b c2 |
        a4 b c2 |
        a4 b c2 |
      }
    }
  \new Staff {
    \relative {
      a'4 b c2 |
      a4 b c2 |
      a4 b c2 |
    }
  }
  >>
}

```



Per suprimir les línies divisòries sols d'una secció de música, tracteu-la com si fos una cadència. Si la secció és llarga, us podria caldre inserir línies divisòries “mudes” amb `\bar ""` per indicar on es pot produir el salt de línia.

```

\relative a' {
  a4 b c2 |
  \cadenzaOn
  a4 b c2
  a4 b c2
  \bar ""
}

```

```

a4 b c2
a4 b c2
\cadenzaOff
a4 b c2 |
a4 b c2 |
}

```



Els silencis o pauses als cànctics poden indicar-se mitjançant barres de compàs modificades.

```

\relative a' {
  a4
  \cadenzaOn
  b c2
  a4 b c2
  \bar " '"
  a4 b c2
  a4 b c2
  \bar " ; "
  a4 b c2
  \bar " ! "
  a4 b c2
  \bar " | | "
}

```



Com a alternativa, s'usa a vegades la notació del cant gregorià per a les pauses o silencis, tot i que la resta de la notació sigui moderna. Aquest exemple fa servir una marca `\breathe` modificada:

```

divisioMinima = {
  \once \override BreathingSign.stencil = #ly:breathing-sign::divisio-
  minima
  \once \override BreathingSign.Y-offset = #0
  \breathe
}
divisioMaior = {
  \once \override BreathingSign.stencil = #ly:breathing-sign::divisio-
  maior
  \once \override BreathingSign.Y-offset = #0
  \breathe
}
divisioMaxima = {
  \once \override BreathingSign.stencil = #ly:breathing-sign::divisio-
  maxima
  \once \override BreathingSign.Y-offset = #0
  \breathe
}

```

```

finalis = {
  \once \override BreathingSign.stencil = #ly:breathing-sign::finalis
  \once \override BreathingSign.Y-offset = #0
  \breathe
}

\score {
  \relative {
    g'2 a4 g
    \divisioMinima
    g2 a4 g
    \divisioMaior
    g2 a4 g
    \divisioMaxima
    g2 a4 g
    \finalis
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \remove Bar_engraver
    }
  }
}

```



Els cànctics solen ometre la indicació de compàs i sovint també ometen la clau.

```

\score {
  \new Staff {
    \relative {
      a'4 b c2 |
      a4 b c2 |
      a4 b c2 |
    }
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \remove Bar_engraver
      \remove Time_signature_engraver
      \remove Clef_engraver
    }
  }
}

```



Els càntics de salms en la tradició anglicana solen ser *senzills*, amb set compassos de música, o *dobles*, amb dos períodes de set compassos. Cada grup de set compassos es divideix en dues meitats, que corresponen a les dues meitats de cada vers, normalment separats mitjançant una doble línia divisòria. Sols s'utilitzen rodones i blanques. El primer compàs de cada meitat sempre conté un únic acord en rodones. Aquest és la “nota de recitat”. Els càntics se solen centrar sobre la pàgina.

```

SopranoMusic = \relative {
  g'1 | c2 b | a1 | \bar "||"
  a1 | d2 c | c b | c1 | \bar "||"
}

AltoMusic = \relative {
  e'1 | g2 g | f1 |
  f1 | f2 e | d d | e1 |
}

TenorMusic = \relative {
  c'1 | c2 c | c1 |
  d1 | g,2 g | g g | g1 |
}

BassMusic = \relative {
  c1 | e2 e | f1 |
  d1 | b2 c | g' g | c,1 |
}

global = {
  \time 2/2
}

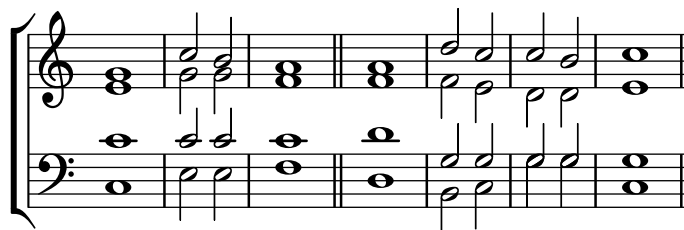
% Useu marcatge per centrar el cant sobre la pàgina
\markup {
  \fill-line {
    \score { % centrat
      <<
        \new ChoirStaff <<
          \new Staff <<
            \global
            \clef "treble"
            \new Voice = "Soprano" <<
              \voiceOne
              \SopranoMusic
            >>
            \new Voice = "Alto" <<
              \voiceTwo
              \AltoMusic
            >>
          >>
        \new Staff <<
          \clef "bass"
          \global

```

```

\new Voice = "Tenor" <<
  \voiceOne
  \TenorMusic
>>
\new Voice = "Bass" <<
  \voiceTwo
  \BassMusic
>>
>>
>>
\layout {
  \context {
    \Score
    \override SpacingSpanner.base-shortest-duration = #(ly:make-
moment 1/2)
  }
  \context {
    \Staff
    \remove Time_signature_engraver
  }
}
} % Final de la partitura
} % Final del marcatge

```



Altres enfocaments per a la preparació d'aquest càntic es mostren al primer dels següents fragments de codi.

Fragments de codi seleccionats

Notació de responsos o salms

Aquest tipus de notació s'utilitza per als cants salmòdics, en les quals les estrofes no sempre tenen la mateixa longitud.

```

stemOff = \hide Staff.Stem
stemOn  = \undo \stemOff

\score {
  \new Staff \with { \remove "Time_signature_engraver" }
  {
    \key g \minor
    \cadenzaOn
    \stemOff a'\breve bes'4 g'4
    \stemOn a'2 \section
  }
}

```

```

\stemOff a'\breve g'4 a'4
\stemOn f'2 \section
\stemOff a'\breve^\markup { \italic flexe }
\stemOn g'2 \fine
}
}

```



Els càntics i altres textos litúrgics poden disposar-se d'una forma més lliure, i possiblement usin elements de notació agafats de la música antiga. Sovint la lletra s'imprimeix per sota i alineada amb les notes. En aquest cas, les notes es disposen espaiades d'acord amb les síl·labes en comptes de fer-lo amb les duracions de les notes.

Plantilla per a notació de música antiga (transcripció moderna de cant gregorià)

Aquest exemple mostra com fer una transcripció moderna de cant gregorià. El cant gregorià no té compàs ni pliques; utilitza sols caps de nota de blanca i de negra, i unes marques especials que indiquen silencis de diferents longituds.

```

\include "gregorian.ly"

chant = \relative c' {
  \set Score.timing = ##f
  f4 a2 \divisioMinima
  g4 b a2 f2 \divisioMaior
  g4( f) f( g) a2 \finalis
}

verba = \lyricmode {
  Lo -- rem ip -- sum do -- lor sit a -- met
}

\score {
  \new GregorianTranscriptionStaff <<
    \new GregorianTranscriptionVoice = "melody" \chant
    \new GregorianTranscriptionLyrics = "one" \lyricsto melody \verba
  >>
}

```



Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438, [Barres de compàs], pàgina 99, Secció 5.1.4 [Modificació dels connectors (plug-ins) de context], pàgina 600,

Secció 2.9.4 [Gravat del cant gregorià], pàgina 450, [Música sense compassos], pàgina 75, Secció 5.4.7 [Visibilitat dels objectes], pàgina 638.

Puntuació d'un salm

El text d'un salm anglicà se sol imprimir en versos separats a sota del cant.

Els cants senzills (amb set compassos) es repeteixen per a cada vers. Els cants dobles (amb 14 compassos) es repeteixen per a cada parell de versos. S'insereixen marques dins del text per indicar la forma en la qual encaixen amb el cant. Cada vers es divideix en dues meitats. Se sol utilitzar un signe de dos punts per indicar aquesta divisió. Això correspon a la doble línia divisòria de la música. El text abans dels dos punts es canta amb els tres primers compassos de la música; el text després dels dos punts es canta amb els últims quatre compassos.

S'insereixen línies de compàs simples (o en alguns casos una coma invertida o un altre símbol semblant) entre el text per indicar on cauen les línies divisòries de la música. Al mode de marcatge, es pot introduir una línia de compàs simple amb el símbol de comprovació de compàs, la barra vertical, |.

```
\markup {
  \fill-line {
    \column {
      \left-align {
        \line { 0 come let us sing | unto the | Lord : let }
        \line { us heartily rejoice in the | strength of | our }
        \line { sal- | -vation. }
      }
    }
  }
}
```

O come let us sing | unto the | Lord : let
us heartily rejoice in the | strength of | our
sal- | -vation.

Altres símbols poden requerir glifs dels tipus de lletra fetaMusic. Per veure més detells, consulteu Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260.

```
tick = \markup {
  \raise #1 \fontsize #-5 \musicglyph "scripts.rvarcomma"
}
\markup {
  \fill-line {
    \column {
      \left-align {
        \line { 0 come let us sing \tick unto the \tick Lord : let }
        \line {
          us heartily rejoice in the \tick strength of \tick our
        }
        \line { sal \tick vation. }
      }
    }
  }
}
```


O come let us sing 'unto the 'Lord : let
us heartily rejoice in the 'strength of 'our
sal 'vation.

On hi ha una rodona a un compàs, tot el text que correspon a aquest compàs es recita sobre aquesta nota al ritme de la paraula. On hi ha dues notes en un compàs, sol haver-hi sols una o dues síl·labes corresponents. Si hi ha més de dues síl·labes, se sol inserir un punt per indicar on es produeix el canvi de nota.

```
dot = \markup {
  \raise #0.7 \musicglyph "dots.dot"
}
tick = \markup {
  \raise #1 \fontsize #-5 \musicglyph "scripts.rvarcomma"
}
\markup {
  \fill-line {
    \column {
      \left-align {
        \line {
          O come let us sing \tick unto \dot the \tick Lord : let
        }
        \line {
          us heartily rejoice in the \tick strength of \tick our
        }
        \line { sal \tick vation. }
      }
    }
  }
}
```

O come let us sing 'unto • the 'Lord : let
us heartily rejoice in the 'strength of 'our
sal 'vation.

A alguns salteris (llibres de salms) s'usa un asterisc per indicar un tall a una secció recitada en lloc d'una coma i les síl·labes accentuades o lleugerament allargades s'indiquen en estil negreta.

```
dot = \markup {
  \raise #0.7 \musicglyph "dots.dot"
}
tick = \markup {
  \raise #1 \fontsize #-5 \musicglyph "scripts.rvarcomma"
}
\markup {
  \fill-line {
    \column {
      \left-align {
        \line { Today if ye will hear his voice * }
        \line {
          \concat { \bold hard en }
          | not your | hearts : as in the pro-
        }
      }
    }
  }
}
```

```

\line { vocation * and as in the \bold day of tempt- | }
\line { -ation | in the | wilderness. }
}
}
}
}
}

```

Today if ye will hear his voice *
harden | not your | hearts : as in the pro-
vocation * and as in the **day** of tempt- |
-ation | in the | wilderness.

A altres salteris es col·loca un accent sobre la síl·laba per indicar l'èmfasi.

```

tick = \markup {
  \raise #2 \fontsize #-5 \musicglyph "scripts.rvarcomma"
}
\markup {
  \fill-line {
    \column {
      \left-align {
        \line {
          O come let us \concat {
            si \combine \tick ng
          }
          | unto the | Lord : let
        }
        \line {
          us heartily \concat {
            rejo \combine \tick ice
          }
          in the | strength of | our
        }
        \line { sal- | -vation. }
      }
    }
  }
}
}
}
}

```

O come let us **síng** | unto the | Lord : let
us heartily re**joíce** in the | strength of | our
sal- | -vation.

L'us del marcatge per centrar text i per disposar les línies en columnes es descriu a Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge Secció “Salms” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Plantilles de conjunts vocals” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Compassos parcials a melodies d'himne

Freqüentment, les melodies d'himne comencen i acaben cada línia de música amb compassos parcials de forma que cada línia de música correspon exactament amb una línia de text. Això requereix una ordre `\partial` al principi de la música i ordres `\bar "|"` o `\bar "||"` al final de cada línia.

Plantilla per a himnes

Aquest fragment de codi mostra una forma de preparar un himne quan cada línia comença amb un compàs parcial. També mostra com afegir els versos com a text independent a sota de la música.

```

Timeline = {
  \time 4/4
  \tempo 4=96
  \partial 2
  s2 | s1 | s2 \breathe s2 | s1 | s2 \caesura \break
  s2 | s1 | s2 \breathe s2 | s1 | s2 \fine
}

SopranoMusic = \relative g' {
  g4 g | g g g g | g g g g | g g g g | g2
  g4 g | g g g g | g g g g | g g g g | g2
}

AltoMusic = \relative c' {
  d4 d | d d d d | d d d d | d d d d | d2
  d4 d | d d d d | d d d d | d d d d | d2
}

TenorMusic = \relative a {
  b4 b | b b b b | b b b b | b b b b | b2
  b4 b | b b b b | b b b b | b b b b | b2
}

BassMusic = \relative g {
  g4 g | g g g g | g g g g | g g g g | g2
  g4 g | g g g g | g g g g | g g g g | g2
}

global = {
  \key g \major
}

\score { % Start score
  <<
    \new PianoStaff << % Start pianostaff
    \new Staff << % Start Staff = RH
    \global
    \clef "treble"
    \new Voice = "Soprano" << % Start Voice = "Soprano"
    \Timeline
    \voiceOne

```

```

        \SopranoMusic
    >> % End Voice = "Soprano"
    \new Voice = "Alto" << % Start Voice = "Alto"
        \Timeline
        \voiceTwo
        \AltoMusic
    >> % End Voice = "Alto"
    >> % End Staff = RH
    \new Staff << % Start Staff = LH
        \global
        \clef "bass"
        \new Voice = "Tenor" << % Start Voice = "Tenor"
            \Timeline
            \voiceOne
            \TenorMusic
        >> % End Voice = "Tenor"
        \new Voice = "Bass" << % Start Voice = "Bass"
            \Timeline
            \voiceTwo
            \BassMusic
        >> % End Voice = "Bass"
    >> % End Staff = LH
    >> % End pianostaff
>>
} % End score

\markup {
    \fill-line {
        ""
        {
            \column {
                \left-align {
                    "This is line one of the first verse"
                    "This is line two of the same"
                    "And here's line three of the first verse"
                    "And the last line of the same"
                }
            }
        }
    }
}

\layout {
    \context {
        \Score
        caesuraType = #'((bar-line . "||"))
        fineBarType = "||"
    }
}

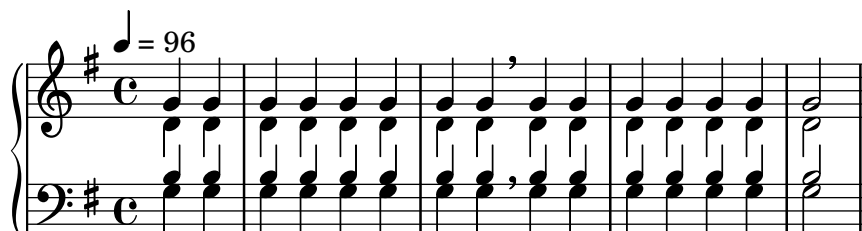
\paper { % Start paper block

```

```

indent = 0      % don't indent first system
line-width = 130 % shorten line length to suit music
} % End paper block

```



This is line one of the first verse
 This is line two of the same
 And here's line three of the first verse
 And the last line of the same

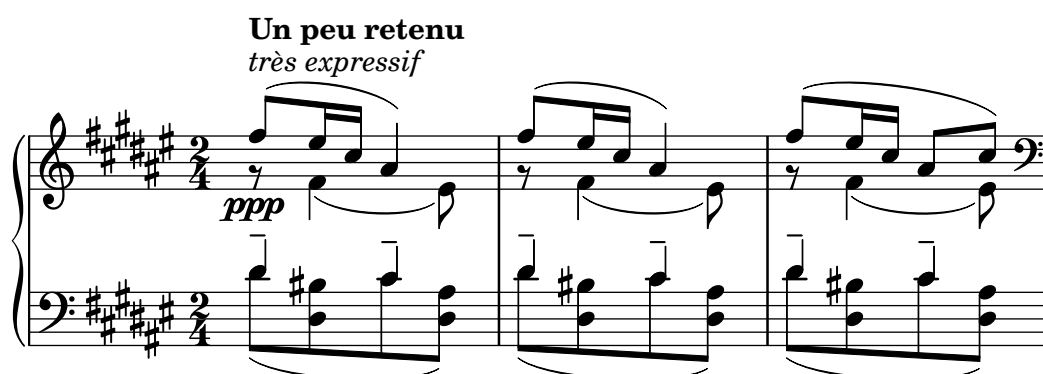
2.1.8 Música vocal antiga

Es pot gravar la música vocal en estil de tipografia antiga, com s'explica a Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 2.9 [Notació antiga], pàgina 438.

2.2 Teclats i altres instruments de pentagrames múltiples



The image displays two musical staves with specialized notation for keyboard instruments. The top staff features a 'Rall.' (Ritardando) section marked with a long note and a 'long' annotation, followed by an 'a Tempo' section. The bottom staff shows a 'Rallentando' section marked with a long note and a 'Lent' section marked with a long note and an '8va' annotation. Both staves include dynamic markings like 'pp' and 'ppp', and a 'ped.' (pedal) marking.

Aquesta secció s'ocupa de diversos aspectes de la notació musical que són exclusius dels instruments de teclat i d'altres instruments la notació dels quals es realitza sobre diversos pentagrames, como l'arpa o el vibràfon. A efectes de nomenclatura, en aquesta secció s'anomenen abrevujadament “teclats” a tot aquest grup d'instruments de diversos pentagrames, tot i que alguns no tenen teclat.

2.2.1 Notació comuna per a instruments de teclat

Aquesta secció tracta aspectes de notació que poden aparèixer a gairebé tots els instruments de teclat.

Referències per a teclats

La notació dels instruments de teclat se sol realitzar amb sistemes de piano. Aquesta notació consisteix de dos pentagrames normals agrupats mitjançant una clau. També s'utilitza aquesta notació per a d'altres instruments de teclat. La música d'orgue s'escriu normalment amb dos pentagrames dins d'un grup PianoStaff i un tercer pentagrama normal per als pedals.

Els pentagrames són fins a un cert punt independents, però a vegades les veus poden creuar-se entres els dos pentagrames. Aquesta secció tracta sobre tècniques de notació que són particulars de la música de teclat.

A d'altres llocs es tracten diversos problemes comuns de la música de teclat:

- La música per a teclat sol contenir diverses veus i el nombre d'aquestes veus pot variar àmpliament; això es descriu a [Resolució de les col·lisions], pàgina 179.
- La música per a teclat es pot escriure en paral·lel, com es descriu a [Escriptura de música en paral·lel], pàgina 189.

- Els matisos dinàmics es poden col·locar en un context Dynamics, entre els dos contextos Staff per alinear les indicacions de matís sobre una línia horitzontal equidistant dels dos pentagrames; vegeu [Matisos dinàmics], pàgina 126.
- Les digitacions s'indiquen com pot veure's a [Indicacions de digitació], pàgina 226.
- Les indicacions de pedal d'orgue s'insereixen com articulacions, vegeu Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774.
- Les línies verticals de reixeta es poden mostrar com es descriu a [Línies de reixeta], pàgina 234.
- La música per a teclat inclou sovint lligadures *Laissez vibrer*, així com lligadures sobre arpegis i trèmols, descrits a [Lligadures d'unió], pàgina 54.
- La col·locació d'arpegis a través de diverses veus i pentagrames es presenta a [Arpegi], pàgina 146.
- Les indicacions de trèmol es descriuen a [Repeticions de trèmol], pàgina 167.
- Es mostren diversos ajustament que poden caldre a la música per a teclat a Secció “Exemple real de música” in *Manual d'aprenentatge*.
- Es poden usar les notes ocultes per produir lligadures d'unió que es creuen entre veus, com s'explica a Secció “Altres aplicacions dels ajustaments” in *Manual d'aprenentatge*.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Exemple real de música” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Altres aplicacions dels ajustaments” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Noms d'instruments], pàgina 209, [Resolució de les col·lisions], pàgina 179, [Escriptura de música en paral·lel], pàgina 189, [Indicacions de digitació], pàgina 226, Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774, [Línies de reixeta], pàgina 234, [Lligadures d'unió], pàgina 54, [Arpegi], pàgina 146, [Repeticions de trèmol], pàgina 167.

Referència de funcionament intern: Secció “PianoStaff” in *Referència de funcionament intern*.

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Canvi manual de pentagrama

Les veus es poden canviar de pentagrama manualment usant l'ordre

```
\change Staff = nom_del_pentagrama
```

La cadena *nom_del_pentagrama* és el nom del pentagrama. Canvia la veu actual del seu pentagrama en curs al pentagrama de nom *nom_del_pentagrama*. Els valors més corrents per a *nom_del_pentagrama* són "dalt" i "sota", o bé "MD" i "MI".

El pentagrama al qual salta la veu ha d'existir en el moment del salt. Si cal, els pentagrames s'han de “mantenir amb vida”, vegeu Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598.

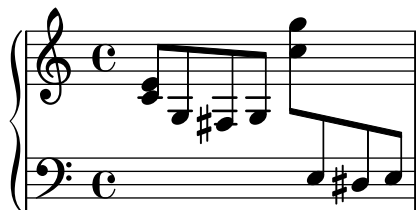
Les notes de pentagrama creuat reben la barra automàticament:

```
\new PianoStaff <<
  \new Staff = "dalt" {
    <e' c'>8
    \change Staff = "down"
    g8 fis g
    \change Staff = "dalt"
    <g' ' c'>8
    \change Staff = "sota"
    e8 dis e
    \change Staff = "dalt"
```

```

}
\new Staff = "sota" {
  \clef bass
  % manté viu el pentagrama
  s1
}
>>

```



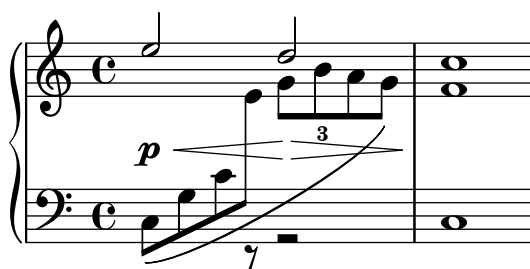
Si li cal algun ajustament al barrat, feu en primer lloc els canvis en les adreces de les pliques. Les posicions de les barres es mesuren posteriorment a partir del centre del pentagrama que està més a prop de la barra. Per veure un exemple senzill d'ajustament de les barres, consulteu Secció "Ajustament de la notació amb superposicions" in *Manual d'aprenentatge*.

Es pot produir una superposició de la notació quan les veus es creuen d'un pentagrama a un altre:

```

\new PianoStaff <<
  \new Staff = "up" {
    \voiceOne
    % Fes espai per a la digitació a la veu de pentagrama creuat
    \once\override DynamicLineSpanner.staff-padding = #4
    e''2\p\< d''\>
    c''1\!
  }
  \new Staff = "down" <<
  {
    \clef bass
    s4. e,8\rest g,2\rest
    c1
  } \ {
    c8\ ( g c'
    \change Staff = "up"
    e' g' b'-3 a' g'\ )
    f'1
  }
>>
>>

```



La plica i la lligadura se superposen a la línia del símbol de dinàmica perquè la resolució automàtica de col·lisions se suspèn per a les barres, lligadures i altres objectes d'extensió que connecten notes ubicades en diferents pentagrames, així com per a les pliques i articulacions si la seva col·locació està afectada per un objecte d'extensió de pentagrama creuat. Les col·lisions resultants es poden resoldre manualment on calgui, utilitzant els mètodes descrits a la secció Secció “Ajustament de la notació amb superposicions” in *Manual d'aprenentatge*.

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció “Ajustament de la notació amb superposicions” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Pliques], pàgina 231, [Barres automàtiques], pàgina 84, Secció 5.1.3 [Manteniment amb vida dels contextos], pàgina 598.

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Beam” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ContextChange” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

El mecanisme per evitar les col·lisions de barres de corxera no funciona per a les barres automàtiques que finalitzen just abans d'un canvi de pauta. En aquest cas, feu servir barres manuals.

Canvi automàtic de pentagrama

Es pot fer que les veus canviïn automàticament entre els pentagrames inferior i superior. La sintaxi per aconseguir això és

```
\autoChange ...música...
```

Això crearà dos pentagrames del grup actual de pentagrames (normalment un PianoStaff), anomenats "up" (a dalt) i "down" (a sota). El pentagrama inferior estarà en clau de Fa de forma predeterminada. El canviador automàtic fa el canvi basant-se en l'alçada (el Do central és el punt d'inflexió), i s'avança saltant sobre els silencis per fer canvis per avançat.

```
\new PianoStaff {
  \autoChange {
    g4 a b c'
    d'4 r a g
  }
}
```



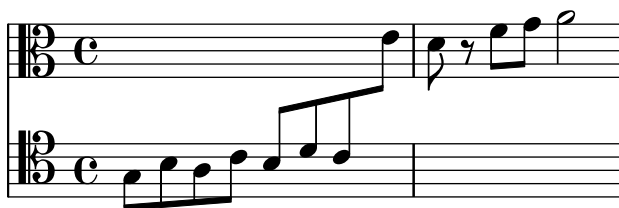
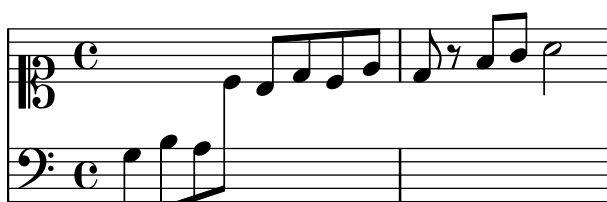
Es pot especificar altres notes per al punt de tall. Si els pentagrames no han estat instanciats de forma explícita, es poden usar altre claus.

```
music = {
  g8 b a c' b8 d' c'8 e'
  d'8 r f' g' a'2
}
```

```

\autoChange d' \music
\autoChange b \with { \clef soprano } \music
\autoChange d' \with { \clef alto } \with { \clef tenor } \music

```



Una secció marcada `\relative` que es troba fora de `\autoChange` no té efecte sobre les notes de la música: per tant, en cas necessari escriviu `\relative` dins de `\autoChange`.

Si cal més control sobre els pentagrames individuals, es poden crear manualment amb els noms "up" i "down". Aleshores, l'ordre `\autoChange` alternarà la veu entre els pentagrames existents.

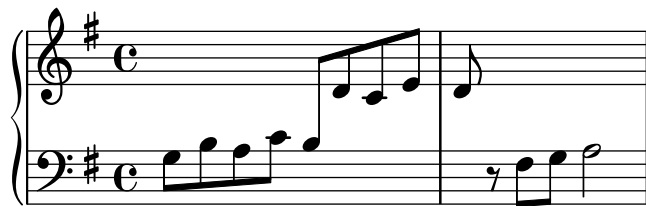
Nota: Si es creen els pentagrames manualment, *s'han* d'anomenar "up" i "down" (en anglès).

Per exemple, el que segueix cal per col·locar una armadura de tonalitat al pentagrama inferior:

```

\new PianoStaff <<
  \new Staff = "up" {
    \new Voice = "melodiaU" {
      \key g \major
      \autoChange \relative {
        g8 b a c b d c e
        d8 r fis, g a2
      }
    }
  }
  \new Staff = "down" {
    \key g \major
    \clef bass
  }
>>

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Canvi manual de pentagrama], pàgina 330.

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “AutoChangeMusic” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

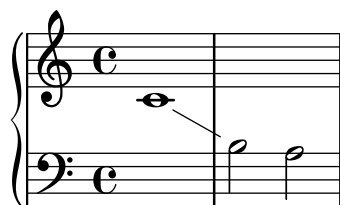
Els canvis de pentagrama poden no acabar en llocs òptims. Per aconseguir una sortida d’alta qualitat és millor especificar manualment els canvis de pentagrama.

Els acords no es divideixen entre els pentagrames; s’assignen a un pentagrama en funció de la primera nota anomenada dins de la construcció de l’acord.

Línies de canvi de pentagrama

Quan una veu canvia a un altre pentagrama, es pot imprimir automàticament una línia que connecti les notes:

```
\new PianoStaff <<
  \new Staff = "one" {
    \showStaffSwitch
    c'1
    \change Staff = "two"
    b2 a
  }
  \new Staff = "two" {
    \clef bass
    s1*2
  }
>>
```



Instruccions predefinides

`\showStaffSwitch`, `\hideStaffSwitch`.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Note_head_line_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VoiceFollower” in *Referència de funcionament intern*.

Pliques de pentagrama creuat

Es poden fer acords que creuen els pentagrames usant el gravador `Span_stem_engraver`. S'ha d'anar en compte de tenir seguretat que les barres automàtiques no uneixen les notes d'una pauta quan no cal que estiguin unides a l'altra pauta.

```
\layout {
  \context {
    \PianoStaff
    \consists "Span_stem_engraver"
  }
}

{
  \new PianoStaff <<
    \new Staff {
      <b d'>4 r d'16\> e'8. g8 r\!
      e'8 f' g'4 e'2
    }
    \new Staff {
      \clef bass
      \voiceOne
      \autoBeamOff
      \crossStaff { <e g>4 e, g16 a8. c8} d
      \autoBeamOn
      g8 f g4 c2
    }
  >>
}
```



De moment no es pot especificar aquest gravador pel seu nom entre cometes, sinó prefixant el nom amb un símbol de coixinet #, a causa de com està implementat.

Fragments de codi seleccionats

Indicar acords de pentagrama creuat amb claudàtors d'arpegi

Un claudàtor d'arpegi pot indicar que s'han de tocar amb la mateixa mà notes que estan en dos pentagrames diferents. Per fer-ho, el `PianoStaff` s'ha de configurar perquè accepti símbols d'arpegi de pentagrama creuat i els símbols d'arpegi s'han de configurar a la forma de claudàtor en el context de `PianoStaff`.

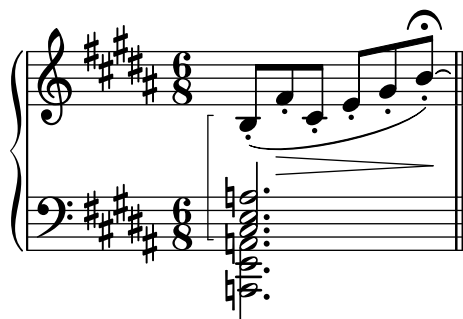
(Debussy, Les collines d'Anacapri, m. 65)

```
\new PianoStaff <<
  \set PianoStaff.connectArpeggios = ##t
  \override PianoStaff.Arpeggio.stencil =
    #ly:arpeggio::brew-chord-bracket
```

```

\new Staff {
  \relative c' {
    \key b \major
    \time 6/8
    b8-.(\arpeggio fis'-.\> cis-.
      e-. gis-. b-.)\!\fermata^\laissezVibrer \bar "||"
  }
}
\new Staff {
  \relative c' {
    \clef bass
    \key b \major
    <<
    {
      <a e cis>2.\arpeggio
    }
    \\\
    {
      <a, e a,>2.
    }
    >>
  }
}
>>

```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Referencia de funcionament intern: Secció “Stem” in *Referència de funcionament intern*.

2.2.2 Piano

Aquesta secció tracta d'aspectes de la notació directament relacionats amb el piano.

Pedals de piano

En general, els pianos tenen tres pedals que alteren la forma de produir el so: el pedal de manteniment (pedal *dret* o pedal *forte*), el pedal *sostenuto* (*sos.*, pedal central) i el pedal *una corda* (*U.C.*, pedal esquerre). Els pedals de manteniment com el pedal dret del piano es troben també al vibràfon i a la celesta.

```

\relative {
  c'4\sustainOn d e g
  <c, f a>1\sustainOff
  c4\sostenutoOn e g c,

```

```

<bes d f>1\sostenutoOff
c4\unaCorda d e g
<d fis a>1\treCorde
}

```



Hi ha tres estils d'indicacions de pedal: textual, clau i mixta. El pedal dret i el pedal d'una corda utilitzen l'estil textual de forma determinada, mentre que el pedal sostenuto utilitza el mètode mixt de forma determinada.

```

\relative {
  c'4\sustainOn g c2\sustainOff
  \set Staff.pedalSustainStyle = #'mixed
  c4\sustainOn g c d
  d\sustainOff\sustainOn g, c2\sustainOff
  \set Staff.pedalSustainStyle = #'bracket
  c4\sustainOn g c d
  d\sustainOff\sustainOn g, c2
  \bar "|"
}

```



La col·locació de les ordres de pedal es corresponen amb el moviment físic del pedal dret al transcurs de l'execució. L'ús del pedal fins la barra final de compàs s'indica mitjançant l'omissió de l'ordre final d'aixecar el pedal.

Les indicacions de pedal es poden posar dins d'un context Dynamics, que els alinea sobre una línia horitzontal.

Vegeu també

Referència de la notació: [Lligadures d'unió], pàgina 54.

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “SustainPedal” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SustainPedalLineSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SustainEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SostenutoPedal” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SostenutoPedalLineSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “SostenutoEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “UnaCordaPedal” in *Referència de funcionament intern*, Secció “UnaCordaPedalLineSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “UnaCordaEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PianoPedalBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Piano-pedal-engraver” in *Referència de funcionament intern*.

2.2.3 Acordió

Aquesta secció s'ocupa de la notació que és exclusiva de l'acordió.

Símbols de Discant

Els acordions se solen construir amb més d'un conjunt de llengüetes que poden estar a l'uníson, una octava per sobre o una octava per sota de l'alçada escrita. Cada fabricant d'acordions utilitza diferents nom per als *canvis* que seleccionen les diferents combinacions de llengüetes, com *oboè*, *musette* o *bandoneó*, de manera que s'ha començat a usar un sistema de signes per simplificar les ordres d'execució.

Fragments de codi seleccionats

Accordion register symbols

Accordion register symbols are available as `\markup` as well as as standalone music events (as register changes tend to occur between actual music events). Bass registers are not overly standardized. The available commands can be found in 'Discant symbols' in the Notation Reference.

```
#(use-modules (lily accreg))

\new PianoStaff
<<
  \new Staff \relative {
    \clef treble
    \discant "10"
    r8 s32 f'[ bes f] s e[ a e] s d[ g d] s16 e32[ a]
    <<
      { r16 <f bes> r <e a> r <d g> }
      \\
      { d r a r bes r }
    >> |
    <cis e a>1
  }

  \new Staff \relative {
    \clef treble
    \freeBass "1"
    r8 d'32 s16. c32 s16. bes32 s16. a32[ cis] s16
    \clef bass \stdBass "Master"
    <<
      { r16 <f, bes d>^"b" r <e a c>^"am" r <d g bes>^"gm" |
        <e a cis>1^"a" }
      \\
      { d8_"D" c_"C" bes_"B" | a1_"A" }
    >>
  }
>>
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Keyboards” in *Fragments de codi*.

2.2.4 Arpa

Aquesta secció tracta sobre temes de notació específics de l'arpa.

Referències per a notació d'arpa

Certes característiques comunes de la música d'arpa s'estudien a altres parts de la documentació:

- El glissando és la tècnica més característica de l'arpa. [Glissando], pàgina 142.
- El *bisbiglando* s'escriu com un trèmol, [Repeticions de trèmol], pàgina 167.
- Els harmònics naturals s'estudien sota l'epígraf [Harmònics], pàgina 342.
- Per als arpegis dirigits i els no arpegis, vegeu [Arpegi], pàgina 146.

Vegeu també

Referència de la notació: [Repeticions de trèmol], pàgina 167, [Glissando], pàgina 142, [Arpegi], pàgina 146, [Harmònics], pàgina 342.

Pedals d'arpa

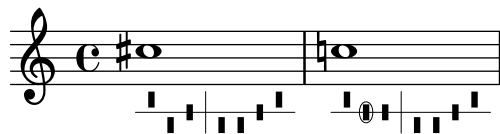
Les arpes tenen set cordes per octava que poden sonar a l'alçada natural, bemoll o sostingut. A l'arpa de palanques o arpa celta, cada corda s'ajusta individualment, però a les arpes de pedals totes les cordes amb igual nom de nota es controlen amb un únic pedal. Vist d'esquerra a dreta des de la posició de l'executant, els pedals son Re, Do, Si a l'esquerra i Mi, Fa, Sol i La a la dreta. La posició dels pedals es pot indicar amb indicacions textuais:

```
\textLengthOn
cis''1_\markup \concat \vcenter {
  [D \flat C \sharp B | E \sharp F \sharp G A \flat] }
c''!1_\markup \concat \vcenter {
  [ C \natural ] }
```



o mitjançant diagrames de pedal:

```
\textLengthOn
cis''1_\markup { \harp-pedal "^v-|vv-^" }
c''!1_\markup { \harp-pedal "^o--|vv-^" }
```

L'ordre \harp-pedal accepta una cadena de caràcters en la qual ^ és la posició alta del pedal (alçada bemoll), - és la posició intermèdia (alçada natural), v és la posició bixa (alçada sostingut), i | és la línia vertical separadora. Si s'anteposa o, el següent símbol de pedal es rodeja per una el·lipse.

Vegeu també

Referència de la notació: [Scripts de text], pàgina 239, Secció A.11.6 [Instrument Specific Markup], pàgina 753.

2.3 Instruments de corda sense trasts

1 **lentement**

fatigué s. vib. 1) n. 2) s.p. n. p. vib. s. vib.

IV IV IV

mf *mf* *mf* *ff* *pp*

accel... s.p. n. s.p. n. p. vib.

IV IV IV

mf *ff*

s.p. n. s.p. n. p. vib. m. vib.

IV IV IV

ppp

Aquesta secció aporta informació i referències que resulten útils si s'escriu música per a instruments de cordes sense trasts, principalment instruments de corda orquestrals.

2.3.1 Notació comuna per a cordes sense trasts

Hi ha poca notació especialitzada per als instruments de cordes sense trasts. La notació de la música es realitza en un sol pentagrama, i se sol usar una sola veu. Poden caldre dues veus per a alguns passatges a dobles cordes o en divisi.

Referències per a cordes sense trasts

La major part de la notació que resulta d'utilitat per a les cordes orquestrals i altres instruments d'arc s'estudia en altres parts del manual:

- Les indicacions textuais com “pizz.” i “arco” s'afegeixen com text simple: vegeu [Scripts de text], pàgina 239.
- Las digitacions, entre elles la indicació de polze, es descriuen a [Indicacions de digitació], pàgina 226.
- Les dobles cordes s'indiquen normalment escrivint un acord, vegeu [Notes a un acord], pàgina 170. Hi ha altres indicacions que es poden afegir per a la interpretació d'acords. Vegeu [Arpegi], pàgina 146.
- Hi ha plantilles per a quartet de corda a Secció “Plantilles de quartet de corda” in *Manual d'aprenentatge*. D'altres plantilles es mostres a la secció de fragments de codi.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Plantilles de quartet de corda” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Scripts de text], pàgina 239, [Indicacions de digitació], pàgina 226, [Notes a un acord], pàgina 170, [Arpegi], pàgina 146.

Fragments de codi: Secció “Unfretted strings” in *Fragments de codi*.

Indicacions d'arc

Les indicacions d'arc es creen com articulacions, que es descriuen a [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Les ordres d'arc `\upbow` (arc amunt i `\downbow` (arc avall) s'usen com a lligadures d'expressió de la manera següent:

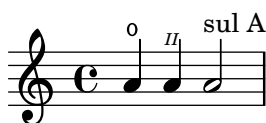
```
\relative { c' '4(\downbow d) e(\upbow f) }
```



Es poden afegir números romans com a números de corda (en substitució de l'opció predefinida, que son xifres aràbigues rodejades per un cercle), tal i com s'explica a [Indicació dels números de corda], pàgina 344.

Com a alternativa, es poden imprimir les indicacions de corda mitjançant ordres de marcatge; els símbols d'articulació també poden indicar cordes a l'aire.

```
a'4 \open
\romanStringNumbers
a'\2
a'2^\markup { \small "sul A" }
```



Instruccions predefinides

`\downbow`, `\upbow`, `\open`, `\romanStringNumbers`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Articulacions i ornaments], pàgina 123, [Indicació dels números de corda], pàgina 344, [Lligadures d'expressió], pàgina 134.

Harmònics

Harmònics naturals

La notació dels harmònics naturals es pot realitzar de diverses formes. Generalment, una nota amb el cap en forma de rombe significa tocar (sense prémer) la corda en el lloc on es trepitjaria la nota si no fos un rombe.

```
\relative d'' {
  d4 e4.
  \harmonicsOn
  d8 e e
  d4 e4.
  \harmonicsOff
  d8 e e
}
```



Com a possibilitat alternativa està la de mostrar un cap normal de nota a l'alçada de la nota que ha de sonar, amb un petit cercle que indica que s'ha de tocar com a harmònic:

```
d''2^\flageolet d''_\flageolet
```



Es pot fer un cercle de mida més petita, vegeu la llista de fragments de codi a [Referències per a cordes sense trasts], pàgina 341.

Harmònics artificials

La notació dels harmònics artificials es realitza amb dues notes, una amb un cap normal que indica la posició on es trepitja, i l'altra amb un cap en forma de rombe buit per indicar la posició on es frega la corda (sense trepitjar) per produir l'harmònic.

Els harmònics artificials indicats amb `\harmonic` no presenten els puntets. S'ha d'activar la propietat de context `harmonicDots` si calen els puntets.

```
\relative e' {
  <e a\harmonic>2. <c g'\harmonic>4
  \set harmonicDots = ##t
  <e a\harmonic>2. <c g'\harmonic>4
}
```



Vegeu també

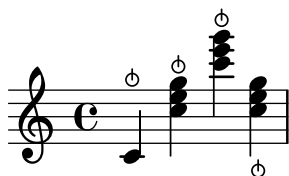
Glossari musical: Secció “harmonics” in *Glossari musical*.

Referencia de la notació: [Caps de nota especials], pàgina 38, [Referències per a cordes sense trasts], pàgina 341.

Pizzicato de Bartok (Snap)

El *pizzicato snap* (també conegut com a “pizzicato de Bartók”) és un tipus de pizzicato en el qual la corda es polsa cap amunt (i no lateralment) de forma deliberada, perquè colpegi la fusta del diapasó.

```
\relative {
  c'4\snappizzicato
  <c' e g>4\snappizzicato
  <c' e g>4^\snappizzicato
  <c, e g>4_\snappizzicato
}
```



2.4 Instruments de corda amb trasts



Aquesta secció tracta de diversos aspectes de la notació musical que són exclusius dels instruments de corda amb trasts.

2.4.1 Notació comuna per a cordes amb trasts

Aquesta secció s'ocupa de la notació comuna exclusiva dels instruments de corda amb trasts.

Referències per a cordes amb trasts

La notació musical per a instruments de corda amb trasts es realitza normalment a una sola pauta, ja sigui en notació musical tradicional o en tabulatura. A vegades es combinen ambdós tipus, i és habitual a la música popular utilitzar diagrames d'acords a sobre d'un pentagrama de notació tradicional. La guitarra i el banjo són instruments transpositors, que sonen una octava per sota del que està escrit. Les partitures per a aquests instruments han d'usar la clau de Sol octava baixa "treble_8" (o \transposition c per obtenir una sortida MIDI correcta). D'altres elements relatius als instruments de corda amb trasts s'estudien a d'altres parts del manual:

- Les digitacions s'indiquen com s'explica a [Indicacions de digitació], pàgina 226.
- Les instruccions per a lligadures *Laissez vibrer* així com lligadures d'unió sobre arpegis i trèmols estan a [Lligadures d'unió], pàgina 54.
- Les ordres per a la gestió de diverses veus es troben a [Resolució de les col·lisions], pàgina 179.
- Les ordres per a la indicació de harmònics està a [Harmònics], pàgina 342.

Vegeu també

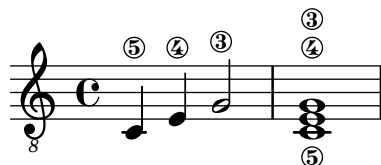
Referència de la notació: [Indicacions de digitació], pàgina 226, [Lligadures d'unió], pàgina 54, [Resolució de les col·lisions], pàgina 179, [Noms d'instruments], pàgina 209, [Escriptura de música en paral·lel], pàgina 189, [Arpegi], pàgina 146, Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774, [Clau], pàgina 17, [Transposició dels instruments], pàgina 26.

Indicació dels números de corda

Es pot indicar la corda en la qual s'ha de tocar una nota afegint \ número a una nota.

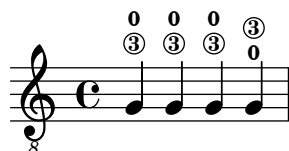
```
\clef "treble_8"
```

```
c4\5 e\4 g2\3
<c\5 e\4 g\3>1
```



Quan s'usen al mateix temps digitacions i indicacions del número de corda, la seva col·locació es pot controlar per l'ordre en el qual apareixen aquests elements al codi *sols* si apareixen dins d'un acord explícit: aplicat a acords complets o notes individuals *fora* d'acords, les digitacions es col·loquen usant un mecanisme diferent.

```
\clef "treble_8"
g4\3-0
g-0\3
<g\3-0>
<g-0\3>
```



Els números de corda (així com als instruments sense trasts, on és obligatori) també es poden imprimir en nombres romans i col·locar-se a sota del pentagrama, en comptes de a sobre d'ell.

```
\clef "treble_8"
c'2\2
a\3
\romanStringNumbers
c'\2
\set stringNumberOrientations = #'(down)
a\3
\arabicStringNumbers
g1\4
```



Fragments de codi seleccionats

Controlar la col·locació de les digitacions d'acords

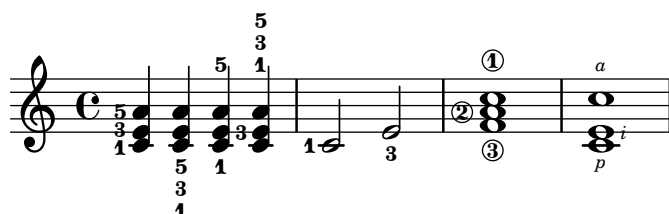
Es pot controlar amb precisió la col·locació dels números de digitació. Perquè es tingui en compte l'orientació de les digitacions, es pot utilitzar una construcció d'acord <> tot i que siguin una sola nota.

```
\relative c' {
  \set fingeringOrientations = #'(left)
  <c-1 e-3 a-5>4
  \set fingeringOrientations = #'(down)
```

```

<c-1 e-3 a-5>4
\set fingeringOrientations = #'(down right up)
<c-1 e-3 a-5>4
\set fingeringOrientations = #'(up)
<c-1 e-3 a-5>4
\set fingeringOrientations = #'(left)
<c-1>2
\set fingeringOrientations = #'(down)
<e-3>2
\set stringNumberOrientations = #'(up left down)
<f\3 a\2 c\1>1
\set strokeFingerOrientations = #'(down right up)
<c\rightHandFinger #1 e\rightHandFinger #2 c'\rightHandFinger #4 >
}

```



Permetre que les digitacions s'imprimeixen del pentagrama

Les xifres de digitació orientades verticalment es col·loquen de forma predeterminada fora del pentagrama. Malgrat això, aquest comportament es pot desactivar. Nota: s'ha d'usar una construcció d'acord <>, tot i que sigui una sola nota.

```

\relative c' {
  <c-1 e-2 g-3 b-5>2
  \override Fingering.staff-padding = #'()
  <c-1 e-2 g-3 b-5>4 g'-0
  a8[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = ##f
  a[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = ##t
  a[-1 b]-2 g-0 r
  \override Fingering.add-stem-support = #only-if-beamed
  a[-1 b]-2 g-0 r
}

```



Instruccions predefinides

\arabicStringNumbers, \romanStringNumbers.

Vegeu també

Referència de la notació: [Indicacions de digitació], pàgina 226.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

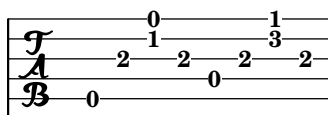
Referència de funcionament intern: Secció “StringNumber” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*.

Tabulatures predeterminades

La notació per a instruments de corda polsada es realitza sovint utilitzant un sistema de dits i xifres, o tabulatura. A diferència de la notació tradicional, les notes no es designen mitjanant figures, sinó mitjanant números (o símbols semblants a lletres de la intavolatura històrica). Les línies de la tabulatura indiquen sobre quina corda s’ha de tocar la nota, i el número sobre la línia indica el trast en la quan la corda corresponent s’ha de trepitjar. Les notes que s’han de tocar simultàniament s’alineen en sentit vertical.

De forma predeterminada, la corda 1 és la més aguda i correspon a la línia superior de la pauta TabStaff. La afinació predeterminada de les cordes del TabStaff és l’afinació estàndard de guitarra (amb 6 cordes). Les notes s’imprimeixen com a tabulatura, usant els contextos TabStaff i TabVoice. S’afegeix automàticament una clau cal·ligràfica de tabulatura.

```
\new TabStaff \relative {
  a,8 a' <c e> a
  d,8 a' <d f> a
}
```



Les tabulatures predeterminades no contenen símbols per a la duració de les notes ni cap altre símbol musical, com ara indicacions expressives.

```
symbols = {
  \time 3/4
  c4-.~"Allegro" d( e)
  f4-. \f g a~\fermata
  \mark \default
  c8_. \< \c16 c~ 2\!
  c'2. \prall\
}

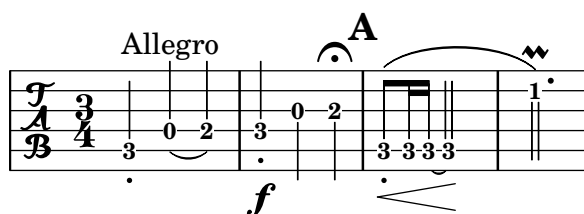
\score {
  <<
    \new Staff { \clef "G_8" \symbols }
    \new TabStaff { \symbols }
  >>
}
```

Si volem que tots els símbols musicals que s’usen a la notació tradicional apareguin també a la tabulatura, hem d’aplicar l’ordre `\tabFullNotation` dins d’un context `TabStaff`.

Teniu en compte que, a la tabulatura, les blanques tenen doble plica per poder distingir-les de les negres.

```
symbols = {
  \time 3/4
  c4-.~"Allegro" d( e)
  f4-. \f g a~\fermata
  \mark \default
  c8_. \<\( c16 c~ 2\!
  c'2. \prall\
}

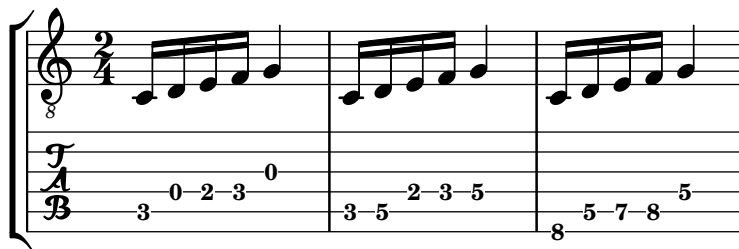
\score {
  \new TabStaff {
    \tabFullNotation
    \symbols
  }
}
```



De forma predeterminada, les notes s'assignen a la posició més baixa del mànec (primera posició). Les cordes a l'aire s'agafen com a preferència, automàticament. Si volem que una nota determinada es toqui sobre una corda concreta, podem afegir una indicació de número de corda al nom de la nota. Si no volem que les indicacions de número de corda apareguin a la notació tradicional, podem sobreescrivir el segell corresponent. Generalment és molt més còmode definir una posició utilitzant el valor de `minimumFret`. El valor predeterminat és 0.

Fins is tot si `minimumFret` està establert, s'usen les cordes a l'aire sempre que sigui possible. Aquest comportament es pot canviar fixant `restrainOpenStrings` al valor `#t`.

```
\layout { \omit Voice.StringNumber }
\new StaffGroup <<
  \new Staff \relative {
    \clef "treble_8"
    \time 2/4
    c16 d e f g4
    c,16\5 d\5 e\4 f\4 g4\4
    c,16 d e f g4
  }
  \new TabStaff \relative {
    c16 d e f g4
    c,16\5 d\5 e\4 f\4 g4\4
    \set TabStaff.minimumFret = #5
    \set TabStaff.restrainOpenStrings = ##t
    c,16 d e f g4
  }
>>
```



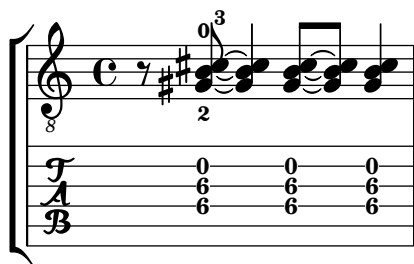
Les construccions d'acord es pot repetir mitjançant el símbol de repetició d'acords `q`. En combinació amb les tabulatures, el seu comportament d'eliminar números de corda i de dits junt a d'altres esdeveniments és fastigós, per la qual cosa potser voleu executar

```
\chordRepeats #'(string-number-event fingering-event)
```

explícitament sobre expressions musicals en les tabulatures que utilitzin [Repetició d'acords], pàgina 172. Aquesta ordre particular és tan comuna que estigui disponible com particular es tan comuna que estigui disponible `\tabChordRepeats`.

```
guitar = \relative {
  r8 <gis-2 cis-3 b-0>~ q4 q8~ 8 q4
}
```

```
\new StaffGroup <<
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    \guitar
  }
  \new TabStaff {
    \tabChordRepeats \guitar
  }
>>
```



Les lligadures d'unió que creuen salts de línia porten parèntesis de forma predeterminada. EL mateix regeix per a la capseta de segona vegada d'una repetició.

```
ties = \relative {
  \repeat volta 2 {
    e'2. f4~
    2 g2~
  }
  \alternative {
    { g4 f2. }
    { g4\repeatTie c,2. }
  }
  b1~
  \break
}
```

```

b1
\bar "|"
}

\score {
  <<
    \new StaffGroup <<
      \new Staff {
        \clef "treble_8"
        \ties
      }
      \new TabStaff {
        \ties
      }
    >>
  >>
  \layout {
    indent = #0
    ragged-right = ##t
  }
}

```

L'ordre `\hideSplitTiedTabNotes` cancel·la el comportament de gravar els números de trast entre parèntesis:

```

ties = \relative {
  \repeat volta 2 {
    e'2. f4~
    2 g2~ }
  \alternative {
    { g4 f2. }
    { g4\repeatTie c,2. }
  }
  b1~
  \break

```

```

b1
\bar "|"
}

\score {
  <<
    \new StaffGroup <<
      \new Staff {
        \clef "treble_8"
        \ties
      }
      \new TabStaff {
        \hideSplitTiedTabNotes
        \ties
      }
    >>
  >>
  \layout {
    indent = #0
    ragged-right = ##t
  }
}

```

Es poden afegir indicacions d'harmònics a la notació de tabulatura en forma de les seves alçades de so:

```

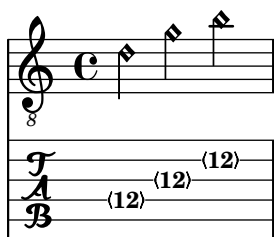
\layout { \omit Voice.StringNumber }
firstHarmonic = {
  d'4\4\harmonic
  g'4\3\harmonic
  b'2\2\harmonic
}
\score {
  <<
    \new Staff {

```

```

\clef "treble_8"
\firstHarmonic
}
\new TabStaff { \firstHarmonic }
>>
}

```

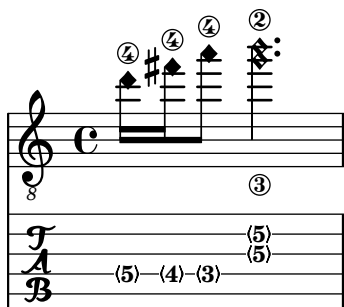


Observeu que l'ordre `\harmonic` s'ha d'adjuntar sempre a notes individuals (possiblement dins d'un acord) en lloc d'adjuntar-la a acords complets. Sols té sentit per a harmònics sobre una corda oberta al dotzè traste. Qualsevol altre harmònic ha de ser calculat per par del LilyPond. Es pot aconseguir això indicant el traste al qual ha de fregar la corda el dit de la mà que trepitja.

```

fretHarmonics = {
  \harmonicByFret #5 d16\4
  \harmonicByFret #4 d16\4
  \harmonicByFret #3 d8\4
  \harmonicByFret #5 <g\3 b\2>2.
}
\score {
  <<
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \fretHarmonics
    }
    \new TabStaff { \fretHarmonics }
  >>
}

```



De forma alternativa, es poden calcular els harmònics definint la raó de les longituds de corda per sobre i per sota de la digitació d'harmònic.

```

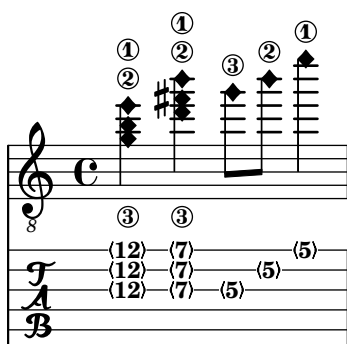
ratioHarmonics = {
  \harmonicByRatio #1/2 <g\3 b\2 e'\1>4
  \harmonicByRatio #1/3 <g\3 b\2 e'\1>4
  \harmonicByRatio #1/4 { g8\3 b8\2 e'4\1 }
}

```

```

\score {
  <<
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \ratioHarmonics
    }
    \new TabStaff { \ratioHarmonics }
  >>
}

```



Fragments de codi seleccionats

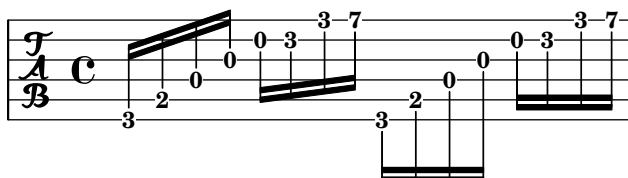
Comportament de les pliques i les barres de corxera en tabulatures

La direcció de les pliques es controla de la mateixa forma a la tabulatura que en la notació tradicional. Les barres es poden posar horitzontals, com es mostra en aquest exemple.

```

\new TabStaff {
  \relative c {
    \tabFullNotation
    g16 b d g b d g b
    \stemDown
    \override Beam.concaveness = #10000
    g,,16 b d g b d g b
  }
}

```



Polifonia en tabulatures

La polifonia es crea de la mateixa forma en un TabStaff que en una pauta normal.

```

upper = \relative c' {
  \time 12/8
  \key e \minor
  \voiceOne
  r4. r8 e, fis g16 b g e e' b c b a g fis e
}

```

```

lower = \relative c {
  \key e \minor
  \voiceTwo
  r16 e d c b a g4 fis8 e fis g a b c
}

\score {
  <<
    \new StaffGroup = "tab with traditional" <<
      \new Staff = "guitar traditional" <<
        \clef "treble_8"
        \new Voice = "upper" \upper
        \new Voice = "lower" \lower
      >>
    \new TabStaff = "guitar tab" <<
      \new TabVoice = "upper" \upper
      \new TabVoice = "lower" \lower
    >>
  >>
}

```

The image displays a musical score for guitar. The upper staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 12/8 time signature. It contains a melody starting with a whole rest, followed by eighth and sixteenth notes. The lower staff is a guitar tab staff with a 'B' clef, showing fret numbers (0, 2, 3, 4, 0, 2, 3, 0, 2, 4, 2, 3) corresponding to the notes in the upper staff.

Referència per a armònics sobre cordes a l'aire

Referència per a armònics sobre cordes a l'aire (armònics naturals):

```

openStringHarmonics = {
  \textSpannerDown
  \override TextSpanner.staff-padding = #3
  \override TextSpanner.dash-fraction = #0.3
  \override TextSpanner.dash-period = #1

  %first harmonic
  \override TextSpanner.bound-details.left.text =
    \markup\small "1st harm. "
  \harmonicByFret #12 e,2\6\startTextSpan
  \harmonicByRatio #1/2 e,\6\stopTextSpan

  %second harmonic
  \override TextSpanner.bound-details.left.text =
    \markup\small "2nd harm. "
  \harmonicByFret #7 e,\6\startTextSpan
  \harmonicByRatio #1/3 e,\6
  \harmonicByFret #19 e,\6
}

```

```

\harmonicByRatio #2/3 e,\6\stopTextSpan
%\harmonicByFret #19 < e,\6 a,\5 d\4 >
%\harmonicByRatio #2/3 < e,\6 a,\5 d\4 >

%third harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "3rd harm. "
\harmonicByFret #5 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/4 e,\6
\harmonicByFret #24 e,\6
\harmonicByRatio #3/4 e,\6\stopTextSpan
\break

%fourth harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "4th harm. "
\harmonicByFret #4 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/5 e,\6
\harmonicByFret #9 e,\6
\harmonicByRatio #2/5 e,\6
\harmonicByFret #16 e,\6
\harmonicByRatio #3/5 e,\6\stopTextSpan

%fifth harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "5th harm. "
\harmonicByFret #3 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/6 e,\6\stopTextSpan
\break

%sixth harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "6th harm. "
\harmonicByFret #2.7 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/7 e,\6\stopTextSpan

%seventh harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "7th harm. "
\harmonicByFret #2.3 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/8 e,\6\stopTextSpan

%eighth harmonic
\override TextSpanner.bound-details.left.text =
  \markup\small "8th harm. "
\harmonicByFret #2 e,\6\startTextSpan
\harmonicByRatio #1/9 e,\6\stopTextSpan
}

\score {
  <<
    \new Staff

```



```

\with { \omit StringNumber } {
  \new Voice {
    \clef "treble_8"
    \openStringHarmonics
  }
}
\new TabStaff {
  \new TabVoice {
    \openStringHarmonics
  }
}
>>
}

```

1st harm. 2nd harm. 3rd harm.

4th harm. 5th harm.

6th harm. 7th harm. 8th harm.

Harmònics sobre cordes pisades en tabulatura

Harmònics sobre cordes trepitjades (harmònics artificials):

```

pinchedHarmonics = {
  \textSpannerDown
  \override TextSpanner.bound-details.left.text =
    \markup { \halign #-0.5 \teeny "PH" }
  \override TextSpanner.style =
    #'dashed-line
  \override TextSpanner.dash-period = #0.6
  \override TextSpanner.bound-details.right.attach-dir = #1
  \override TextSpanner.bound-details.right.text =

```

```

    \markup { \draw-line #'(0 . 1) }
    \override TextSpanner.bound-details.right.padding = #-0.5
}

harmonics = {
  %artificial harmonics (AH)
  \textLengthOn
  <\parenthesize b b'\harmonic>4_\markup { \teeny "AH 16" }
  <\parenthesize g g'\harmonic>4_\markup { \teeny "AH 17" }
  <\parenthesize d' d'\harmonic>2_\markup { \teeny "AH 19" }
  %pinched harmonics (PH)
  \pinchedHarmonics
  <a'\harmonic>2\startTextSpan
  <d'\harmonic>4
  <e'\harmonic>4\stopTextSpan
  %tapped harmonics (TH)
  <\parenthesize g\4 g'\harmonic>4_\markup { \teeny "TH 17" }
  <\parenthesize a\4 a'\harmonic>4_\markup { \teeny "TH 19" }
  <\parenthesize c'\3 c'\harmonic>2_\markup { \teeny "TH 17" }
  %touch harmonics (TCH)
  a4( <e'\harmonic>2. )_\markup { \teeny "TCH" }
}

frettedStrings = {
  %artificial harmonics (AH)
  \harmonicByFret #4 g4\3
  \harmonicByFret #5 d4\4
  \harmonicByFret #7 g2\3
  %pinched harmonics (PH)
  \harmonicByFret #7 d2\4
  \harmonicByFret #5 d4\4
  \harmonicByFret #7 a4\5
  %tapped harmonics (TH)
  \harmonicByFret #5 d4\4
  \harmonicByFret #7 d4\4
  \harmonicByFret #5 g2\3
  %touch harmonics (TCH)
  a4 \harmonicByFret #9 g2.\3
}

\score {
  <<
    \new Staff
    \with { \omit StringNumber } {
      \new Voice {
        \clef "treble_8"
        \harmonics
      }
    }
    \new TabStaff {
      \new TabVoice {
        \frettedStrings

```

```

    }
  }
  >>
}

```

Lliscats en tabulatura

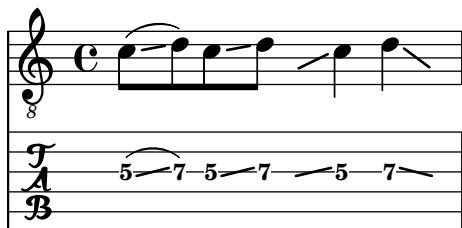
Els lliscats es poden gravar tant als contextos de Staff como en los de TabStaff:

```

slides = {
  c'8\3(\glissando d'8\3)
  c'8\3\glissando d'8\3
  \hideNotes
  \grace { g16\glissando }
  \unHideNotes
  c'4\3
  \afterGrace d'4\3\glissando {
    \stemDown \hideNotes
    g16 }
  \unHideNotes
}

\score {
  <<
    \new Staff { \clef "treble_8" \slides }
    \new TabStaff { \slides }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \override Glissando.minimum-length = #4
      \override Glissando.springs-and-rods =
        #ly:spanner::set-spacing-rods
      \override Glissando.thickness = #2
      \omit StringNumber
      % or:
      %\override StringNumber.stencil = ##f
    }
  }
}

```



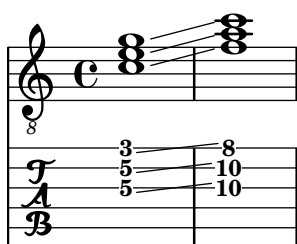
Glissando d'acords en tabulatura

Els lliscaments per a acords s'indiquen per omissió tant al context `Staff` com a `TabStaff`. Els nombres de corda són necessaris per a `TabStaff` perquè els càlculs de corda automàtics són diferents per als acords i per a les notes soltes.

```
myMusic = \relative c' {
  <c e g>1 \glissando <f a c>
}

\score {
  <<
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \myMusic
    }
    \new TabStaff \myMusic
  >>
}

\score {
  <<
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \myMusic
    }
    \new TabStaff \with { \override Glissando.style = #'none } {
      \myMusic
    }
  >>
}
```





Hammer on and pull off

Hammer-on and pull-off can be obtained using slurs.

```
\new TabStaff {
  \relative c' {
    d4( e\2)
    a( g)
  }
}
```



Hammer on and pull off using voices

The arc of hammer-on and pull-off is upwards in voices one and three and downwards in voices two and four:

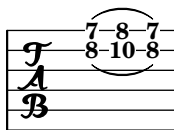
```
\new TabStaff {
  \relative c' {
    << { \voiceOne g2( a) }
    \\\ { \voiceTwo a,( b) }
    >> \oneVoice
  }
}
```



Hammer on and pull off using chords

When using hammer-on or pull-off with chorded notes, only a single arc is drawn. However “double arcs” are possible by setting the `doubleSlurs` property to `#t`.

```
\new TabStaff {
  \relative c' {
    % chord hammer-on and pull-off
    \set doubleSlurs = #t
    <g' b>8( <a c> <g b>)
  }
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Repetició d'acords], pàgina 172, [Repeticions explícites], pàgina 162, [Pliques], pàgina 231, [Harmònics], pàgina 342, [Glissando], pàgina 142.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

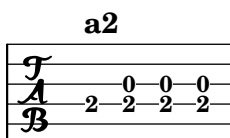
Referència de funcionament intern: Secció “TabNoteHead” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TabStaff” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TabVoice” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Beam” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els acords no es tracten d'una manera especial, i d'aquí que el selector automàtic de la corda pot escollir fàcilment la mateixa corda per a dues notes de l'acord.

Per utilitzar `\partCombine`, cal que `TabStaff` faci servir veus especialment creades:

```
melodia = \partCombine { e4 g g g } { e4 e e e }
<<
\new TabStaff <<
  \new TabVoice = "one" s1
  \new TabVoice = "two" s1
  \new TabVoice = "shared" s1
  \new TabVoice = "solo" s1
  { \melodia }
>>
>>
```



els efectes especials de guitarra es limiten a harmònics i *arrosegaments*.

Tabulatures personalitzades

La tabulatura al LilyPond calcula automàticament el trast per a cada nota, basant-se en la corda a la qual està assignada la nota. Per fer-lo, cal especificar l'afinació de les cordes. L'afinació de les cordes es dona a la propietat `stringTunings`.

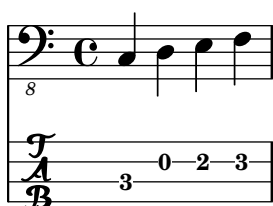
El LilyPond porta afinacions predefinides per al banjo, la mandolina, la guitarra, el baix, l'ukelele, el violí, la viola, el violoncel i el contrabaix. El LilyPond estableix automàticament la transposició correcta per a les afinacions predefinides. L'exemple següent és per a banjo, que sona una octava per sota del que està escrit.

```
<<
\new Voice \with {
  \omit StringNumber
} {
  \clef "bass_8"
  \relative {
    c,4 d e f
```

```

    }
  }
  \new TabStaff \with {
    stringTunings = #bass-tuning
  } {
    \relative {
      c,4 d e f
    }
  }
}
>>

```



L'afinació per defecte és guitar-tuning (l'afinació estàndard Mi-La-Re-Sol-Si-Mi). D'altres afinacions predefinides són guitar-open-g-tuning (Sol Major a l'aire, Re-Sol-Re-Sol-Si-Re), mandolin-tuning (mandolina) i banjo-open-g-tuning (banjo amb Sol Major a l'aire). Les afinacions predefinides estan a `ly/string-tunings-init.ly`.

És possible crear qualsevol afinació de cordes que es desitgi. Es pot usar la funció `\stringTuning` per definir una afinació de cordes i que pot usar-se per establir-la com el valor de `stringTunings` per al context actual.

El seu argument és una construcció d'acord que defineix l'alçada de les notes de cada corda a l'aire a aquesta afinació. La construcció d'acord ha d'estar en el mode d'octava absolut, vegeu [Escriptura d'octava absoluta], pàgina 1. La corda amb el número més alt (generalment la més greu) ha d'anar primer a l'acord. Per exemple, podem definir una afinació per a un instrument de quatre cordes amb les alçades a'', d'', g' i c':

```

mynotes = {
  c'4 e' g' c'' |
  e''4 g'' b'' c'''
}

<<
  \new Staff {
    \clef treble
    \mynotes
  }
  \new TabStaff {
    \set Staff.stringTunings = \stringTuning <c' g' d'' a''>
    \mynotes
  }
}
>>

```



La propietat `stringTunings` també s'utilitza per part de `FretBoards` per calcular els diagrames de posició automàtics.

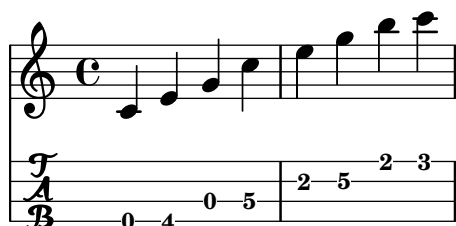
Les afinacions de cordes s'utilitzen com a part de la clau d'associació per als diagrames de posició predefinitos (vegeu [Diagrames predefinitos de trasts], pàgina 375).

L'exemple anterior també es podria haver escrit com segueix:

```
custom-tuning = \stringTuning <c' g' d'' a''>

mynotes = {
  c'4 e' g' c'' |
  e''4 g'' b'' c'''
}

<<
  \new Staff {
    \clef treble
    \mynotes
  }
  \new TabStaff {
    \set TabStaff.stringTunings = #custom-tuning
    \mynotes
  }
>>
```



Internament, una afinació de les cordes és una llista de l'Scheme d'alçades, una per a cada corda, ordenades d'1 a N, on la corda 1 està a dalt a la pauta de tabulatura i la corda N està a sota. Això resulta generalment en un ordre de la nota més aguda a la més greu, però alguns instruments (per exemple l'ukelele) no tenen les cordes disposades en ordre d'alçada.

L'alçada d'una corda dins d'una llista d'alçades de cordes d'un és un objecte alçada del LilyPond. Els objectes alçada es creen amb la funció de l'Scheme `ly:make-pitch` (vegeu Secció "Funcions de l'Scheme" in *Referència de funcionament intern*).

`\stringTuning` crea aquest objecte a partir de l'entrada d'acords.

El LilyPond calcula automàticament el nombre de línies dins del `TabStaff` i el nombre de cordes dins d'un `FretBoard` calculat automàticament amb el nombre d'elements de `stringTunings`.

Per permetre a tots els contextos `TabStaff` usar la mateixa afinació personalitzada per defecte, podem usar

```
\layout {
  \context {
    \TabStaff
    stringTunings = \stringTuning <c' g' d'' a''>
  }
}
```

També es pot usar una clau moderna de tabulatura.

```
\new TabStaff {
  \clef moderntab
  <a, e a>1
  \break
  \clef tab
  <a, e a>1
}
```



2



La clau moderna de tabulatura permet tabulatures de 4 a 7 cordes.

Una pauta de tabulatura `TabStaff` pot contenir intervals microtonals com quarts de to, que es poden reproduir mitjançant esdeveniments de la roda de canvi de to. Cal establir el valor `supportNonIntegerFret = ##t` dins del context `Score`. Tanmateix, no es permeten microtons als diagrames `FretBoards`.

```
\layout {
  \context {
    \Score
    supportNonIntegerFret = ##t
  }
}
```

```
custom-tuning = \stringTuning <e, a, d ges beh eeh'>
```

```
mus = \relative {
  eeses'4
  eeseh
  ees
  eeh
  e
  eih
  eis
  eisih
  eisis
}
```

```
<<
\new Staff << \clef "G_8" \mus >>
\new TabStaff \with { stringTunings = \custom-tuning } \mus
>>
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Escriptura d’octava absoluta], pàgina 1, [Diagrames predefinitos de trasts], pàgina 375.

Fitxers instal·lats: `ly/string-tunings-init.ly`, `scm/tablatune.scm`.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Funcions de l’Scheme” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Tab_note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els càlculs de tabulatura automàtics no funcionen bé a la major part dels casos per a instruments en els quals l’afinació de les cordes no varia de forma monòtona amb el número de corda, com ara l’ukelele.

Marcatges de diagrames de trasts

Es poden afegir diagrames de trasts a la música com elements de marcatge sobre la nota desitjada. El marcatge conté informació sobre el diagrama de trasts desitjat. Hi ha tres interfícies diferents de marcatge de diagrames de trasts: standard (estàndard), terse (concís) i verbose (detallat). Les tres interfícies produeixen marcatges equivalents, però tenen quantitats variables d’informació a la cadena de marcatge. Hi ha més detalls sobre la sintaxi de les diverses cadenes de marcatge que s’usen per definir diagrames de posicions a l’annex Secció A.11.6 [Instrument Specific Markup], pàgina 753.

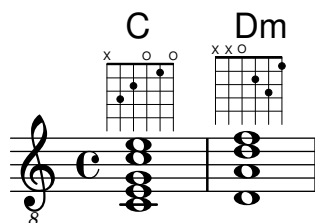
La cadena de marcatge dels diagrames estàndard de trasts indica el número de la corda i el número de trast en el qual es col·loca cadascú dels punts sobre la corda. A més es pot indicar cordes a l’aire i cordes mudes (que no es toquen).

```
<<
\new ChordNames {
  \chordmode {
    c1 d:m
  }
}
\new Staff {
  \clef "treble_8"
  <c e g c' e'>1^\markup {
    \fret-diagram "6-x;5-3;4-2;3-o;2-1;1-o;"
  }
  <d a d' f'>1^\markup {
```

```

    \fret-diagram "6-x;5-x;4-o;3-2;2-3;1-1;"
  }
}
>>

```

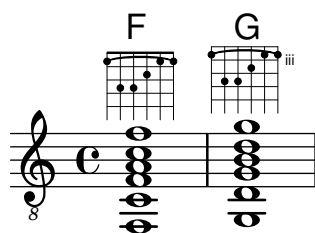


Les indicacions de celleta es poden afegir al diagrama a partir de la cadena de marcatge del diagrama de trasts.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      f1 g
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <f, c f a c' f'>1^\markup {
      \fret-diagram "c:6-1-1;6-1;5-3;4-3;3-2;2-1;1-1;"
    }
    <g, d g b d' g'>1^\markup {
      \fret-diagram "c:6-1-3;6-3;5-5;4-5;3-4;2-3;1-3;"
    }
  }
}
>>

```



Es poden canviar la mida del diagrama de trasts i el nombre de trasts del diagrama a la cadena de marcatge fret-diagram.

```

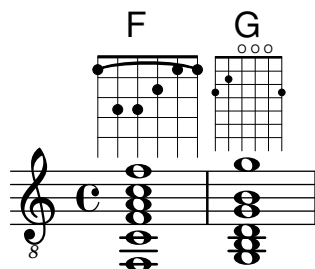
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      f1 g
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <f, c f a c' f'>1^\markup {
      \fret-diagram "s:1.5;c:6-1-1;6-1;5-3;4-3;3-2;2-1;1-1;"
    }
  }
}

```

```

<g, b, d g b g'>1^\markup {
  \fret-diagram "h:6;6-3;5-2;4-o;3-o;2-o;1-3;"
}
}
>>

```

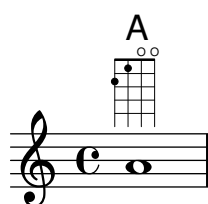


Es pot canviar el nombre de cordes d'un diagrama de trasts perquè s'adapti a diferents instruments com el baix i l'ukelele, amb la cadena de marcatge del diagrama.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      a1
    }
  }
  \new Staff {
    % Un acord «La» per a l'ukelele
    a'1^\markup {
      \fret-diagram "w:4;4-2-2;3-1-1;2-o;1-o;"
    }
  }
>>

```



Es poden afegir indicacions de digitació, i la posició de les etiquetes dels dits es poden controlar mitjançant la cadena de marcatge del diagrama.

```

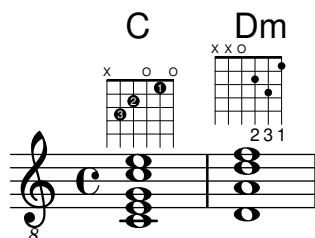
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1^\markup {
      \fret-diagram "f:1;6-x;5-3-3;4-2-2;3-o;2-1-1;1-o;"
    }
    <d a d' f'>1^\markup {

```

```

    \fret-diagram "f:2;6-x;5-x;4-o;3-2-2;2-3-3;1-1-1;"
  }
}
>>

```

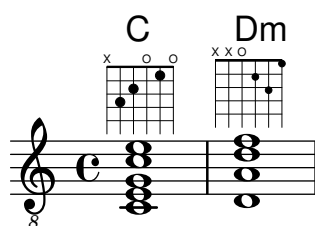


Es pot controlar el radi i la posició dels punts amb la cadena de marcatge `fret-diagram`.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1^\markup {
      \fret-diagram "d:0.35;6-x;5-3;4-2;3-o;2-1;1-o;"
    }
    <d a d' f'>1^\markup {
      \fret-diagram "p:0.2;6-x;5-x;4-o;3-2;2-3;1-1;"
    }
  }
}
>>

```



La cadena de marcatge de diagrama de trasts concisa `fret-diagram-terse` omet els números de la corda; el número de corda ve implícit per la presència del punt i coma. Hi ha un punt i coma per cada corda del diagrama. El primer punt i coma correspon al número de corda més alt, i l'últim punt i coma correspon a la primera corda. Es poden indicar cordes mudes, a l'aire i números de trast.

```

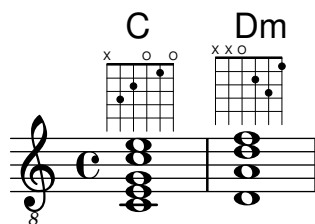
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1^\markup {

```

```

    \fret-diagram-terse "x;3;2;o;1;o;"
  }
  <d a d' f'>1^\markup {
    \fret-diagram-terse "x;x;o;2;3;1;"
  }
}
>>

```

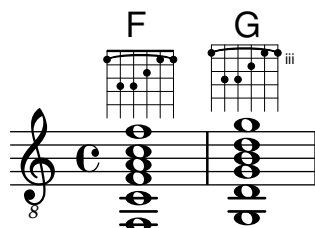


Es poden incloure números de celleta a la cadena de marcatge concisa fret-diagram-terse.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      f1 g
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <f, c f a c' f'>1^\markup {
      \fret-diagram-terse "1-(;3;3;2;1;1-);"
    }
    <g, d g b d' g'>1^\markup {
      \fret-diagram-terse "3-(;5;5;4;3;3-);"
    }
  }
}
>>

```



Es poden incloure indicacions de digitació a la cadena de marcatge concisa fret-diagram-terse.

```

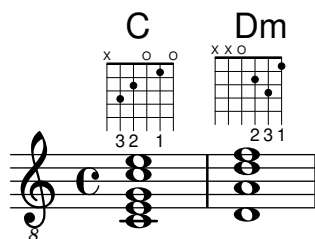
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new Staff {
    \override Voice.TextScript.fret-diagram-details.finger-code = #'below-string
    \clef "treble_8"
  }
}
>>

```

```

<c e g c' e'>1^\markup {
  \fret-diagram-terse "x;3-3;2-2;o;1-1;o;"
}
<d a d' f'>1^\markup {
  \fret-diagram-terse "x;x;o;2-2;3-3;1-1;"
}
}
>>

```



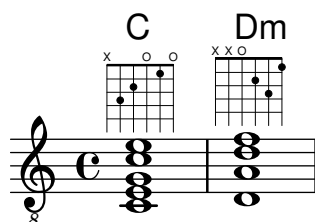
Per ajustar altres propietats dels diagrames de trasts s'ha d'utilitzar `\override` en utilitzar el marcatge concís amb `fret-diagram-terse`.

La cadena marcatge detallat `fret-diagram-verbose` està en el format d'una llista de l'Scheme. Cada element de la llista indica la col·locació d'un element sobre el diagrama de trasts.

```

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1^\markup {
      \fret-diagram-verbose #'(
        (mute 6)
        (place-fret 5 3)
        (place-fret 4 2)
        (open 3)
        (place-fret 2 1)
        (open 1)
      )
    }
    <d a d' f'>1^\markup {
      \fret-diagram-verbose #'(
        (mute 6)
        (mute 5)
        (open 4)
        (place-fret 3 2)
        (place-fret 2 3)
        (place-fret 1 1)
      )
    }
  }
}
>>

```



Es poden incloure digitacions i celletes a una cadena de marcatge detallat `fret-diagram-verbose`. És exclusiva de la interfície de `fret-diagram-verbose` la indicació ‘capo’ que es pot col·locar sobre el diagrama de posició. La indicació de capo és una barra gruixuda que cobreix totes les cordes. El trast de que té el capo és el més baix del diagrama de posició.

Els punts que indiquen les digitacions es poden tant acolorir com imprimir entre parèntesis; a més a més, és possible alterar independentment el color dels parèntesis.

També es poden inserir elements de marcatge dins dels punts.

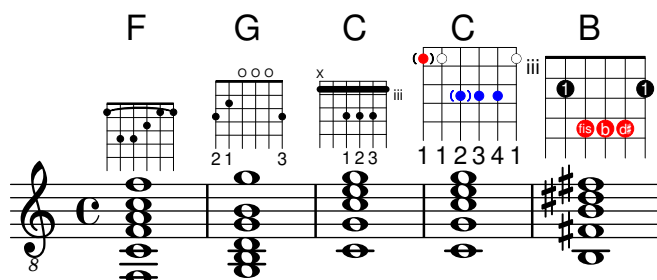
```
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      f1 g c c b
    }
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    \override Voice.TextScript.fret-diagram-details.finger-code = #'below-string
    <f, c f a c' f'>1^\markup {
      \fret-diagram-verbose #'(
        (place-fret 6 1)
        (place-fret 5 3)
        (place-fret 4 3)
        (place-fret 3 2)
        (place-fret 2 1)
        (place-fret 1 1)
        (barre 6 1 1)
      )
    }
    <g, b, d g b g'>1^\markup {
      \fret-diagram-verbose #'(
        (place-fret 6 3 2)
        (place-fret 5 2 1)
        (open 4)
        (open 3)
        (open 2)
        (place-fret 1 3 3)
      )
    }
    <c g c' e' g'>1^\markup {
      \fret-diagram-verbose #'(
        (capo 3)
        (mute 6)
        (place-fret 4 5 1)
        (place-fret 3 5 2)
        (place-fret 2 5 3)
      )
    }
  }
```



```

    )
  }
  \override Voice.TextScript.size = 1.4
  <c g c' e' g'>1^\markup {
    \fret-diagram-verbose #'(
      (place-fret 6 3 1 red parenthesized default-paren-color)
      (place-fret 5 3 1 inverted)
      (place-fret 4 5 2 blue parenthesized)
      (place-fret 3 5 3 blue)
      (place-fret 2 5 4 blue)
      (place-fret 1 3 1 inverted)
    )
  }
  \override Voice.TextScript.size = 1.5
  <b, fis b dis' fis'>1^\markup {
    \override #'(fret-diagram-details . ((finger-code . in-dot)))
    \fret-diagram-verbose #`(
      (place-fret 5 2 1)
      (place-fret 4 4 "fis" red)
      (place-fret 3 4 "b" red)
      (place-fret
        2 4
        ,#{ \markup
          \concat {
            \vcenter "d"
            \fontsize #-5
            \musicglyph "accidentals.sharp"} #}
        red)
      (place-fret 1 2 1)
    )
  }
}
>>

```



Totes les altres propietats de diagrama de trasts s'han d'ajustar utilitzant `\override` quan s'usa el marcatge detallat amb `fret-diagram-verbose`.

L'aspecte gràfic d'un diagrama de trasts es pot personalitzar segons les preferències de l'usuari a través de les propietats de la interfície `fret-diagram-interface`. Els detalls estan a Secció “`fret-diagram-interface`” in *Referència de funcionament intern*. Per a un marcatge de diagrama de trasts, les propietats de la interfície pertanyen a `Voice.TextScript`.

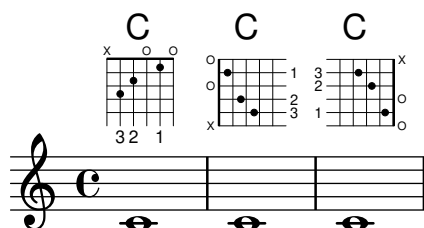
Fragments de codi seleccionats

Modificar l'orientació dels trastos

Els diagrames de posicions d'acords es poden orientar de tres formes. De manera predeterminada, s'alinea la corda o trast superior en les diferents alineacions.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

<<
  \chords {
    c1
    c1
    c1
  }
  \new FretBoards {
    \chordmode {
      c1
      \override FretBoard.fret-diagram-details.orientation =
        #'landscape
      c1
      \override FretBoard.fret-diagram-details.orientation =
        #'opposing-landscape
      c1
    }
  }
  \new Voice {
    c'1
    c'1
    c'
  }
>>
```



Personalitzar diagrames de posicions de marcatge

Es poden establir les propietats dels diagrames de posicions a través de 'fret-diagram-details'. Per als diagrames de posicions de marcatge, es poden aplicar overrides (sobreescriptures) a l'objecte Voice.TextScript o directament a l'element de marcatge.

```
<<
  \chords { c1 | c | c | d }

  \new Voice = "mel" {
    \textLengthOn
    % Set global properties of fret diagram
    \override TextScript.size = #'1.2
    \override TextScript.fret-diagram-details.finger-code = #'in-dot
    \override TextScript.fret-diagram-details.dot-color = #'white
  }
```

```

%% C major for guitar, no barre, using defaults
% terse style
c'1~\markup { \fret-diagram-terse "x;3-3;2-2;o;1-1;o;" }

%% C major for guitar, barred on third fret
% verbose style
% size 1.0
% roman fret label, finger labels below string, straight barre
c'1~\markup {
  % standard size
  \override #'(size . 1.0) {
    \override #'(fret-diagram-details . (
      (number-type . roman-lower)
      (finger-code . in-dot)
      (barre-type . straight))) {
      \fret-diagram-verbose #'((mute 6)
        (place-fret 5 3 1)
        (place-fret 4 5 2)
        (place-fret 3 5 3)
        (place-fret 2 5 4)
        (place-fret 1 3 1)
        (barre 5 1 3))
    }
  }
}

%% C major for guitar, barred on third fret
% verbose style
% landscape orientation, arabic numbers, M for mute string
% no barre, fret label down or left, small mute label font
c'1~\markup {
  \override #'(fret-diagram-details . (
    (finger-code . below-string)
    (number-type . arabic)
    (label-dir . -1)
    (mute-string . "M")
    (orientation . landscape)
    (barre-type . none)
    (xo-font-magnification . 0.4)
    (xo-padding . 0.3))) {
    \fret-diagram-verbose #'((mute 6)
      (place-fret 5 3 1)
      (place-fret 4 5 2)
      (place-fret 3 5 3)
      (place-fret 2 5 4)
      (place-fret 1 3 1)
      (barre 5 1 3))
    }
  }
}

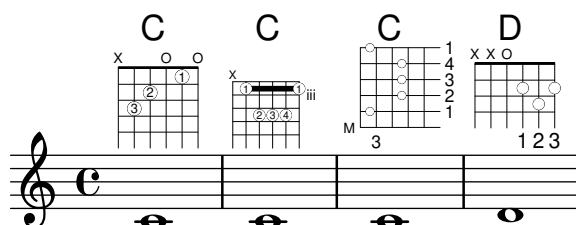
%% simple D chord
% terse style

```

```

% larger dots, centered dots, fewer frets
% label below string
d'1^\markup {
  \override #'(fret-diagram-details . (
    (finger-code . below-string)
    (dot-radius . 0.35)
    (dot-position . 0.5)
    (fret-count . 3))) {
    \fret-diagram-terse "x;x;o;2-1;3-2;2-3;"
  }
}
}
>>

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.11.6 [Instrument Specific Markup], pàgina 753.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “fret-diagram-interface” in *Referència de funcionament intern*.

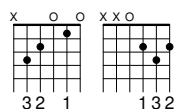
Diagrames predefinitos de trasts

Es poden imprimir els diagrames de trasts usant el context `FretBoards`. De forma predeterminada, el context `FretBoards` grava diagrames de trasts que estan emmagatzemats a una taula de cerca:

```

\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
\new FretBoards {
  \chordmode {
    c1 d
  }
}

```



Els diagrames de trast predefinitos estan al fitxer `predefined-guitar-fretboards.ly`. Els diagrames de trasts s'emmagatzemen agafant com a base les notes d'un acord i el valor de `stringTunings` que s'està utilitzant en cada moment. `predefined-guitar-fretboards.ly` conté diagrames de trast predefinitos sols per a guitar-tuning. Els diagrames de trast predefinitos es poden afegir per a d'altres instruments o d'altres afinacions seguint els exemples que apareixen a `predefined-guitar-fretboards.ly`.

Els diagrames de posicions per a l'ukelele estan al fitxer `predefined-ukulele-fretboards.ly`.

```

\include "predefined-ukulele-fretboards.ly"

```

```

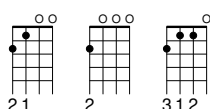
myChords = \chordmode { a1 a:m a:aug }

\new ChordNames {
  \myChords
}

\new FretBoards {
  \set Staff.stringTunings = #ukulele-tuning
  \myChords
}

```

A Am A+



Els diagrames de posicions per a la mandolina es poden trobar al fitxer `predefined-mandolin-fretboards.ly`.

```

\include "predefined-mandolin-fretboards.ly"

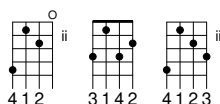
myChords = \chordmode { c1 c:m7.5- c:aug }

\new ChordNames {
  \myChords
}

\new FretBoards {
  \set Staff.stringTunings = #mandolin-tuning
  \myChords
}

```

C C[∅] C+

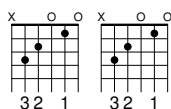


Les notes dels acords es poden introduir com a música simultània o bé usant el mode d'acords (vegeu [Panoràmica del mode d'acords], pàgina 418).

```

\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
\new FretBoards {
  \chordmode { c1 }
  <c' e' g'>1
}

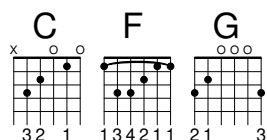
```



És corrent que s'escriguin junts els noms d'acord i els diagrames de trast. Això es pot fer posant un context de noms d'acord `ChordNames` en paral·lel amb un context de trasts `FretBoards` i donant als dos contextos el mateix contingut musical.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
mychords = \chordmode{
  c1 f g
}

<<
  \new ChordNames {
    \mychords
  }
  \new FretBoards {
    \mychords
  }
>>
```

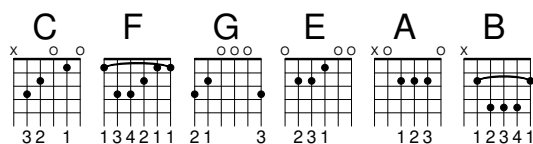


Els diagrames de trast predefinits es poden transportar, en la mesura que estigui emmagatzemant un diagrama per a l'acord transportat, a la taula de diagrames de trast.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
mychords = \chordmode{
  c1 f g
}

mychordlist = {
  \mychords
  \transpose c e { \mychords }
}

<<
  \new ChordNames {
    \mychordlist
  }
  \new FretBoards {
    \mychordlist
  }
>>
```

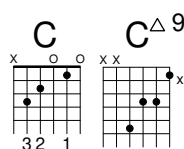


La taula de diagrames de trast predefinits per a la guitarra conté vuit acords (major, menor, augmentat, disminuït, sèptima dominant, sèptima major, menor sèptima i novena dominant) per a 17 tonalitats diferents. La taula de diagrames predefinits per a l'ukelele conté aquests acords i a més altres tres (sexta major, segona suspesa i quarta suspesa). Es pot veure una llista completa dels diagrames de trast predefinits a [Diagrames predefinits de trasts], pàgina 375. Si

no hi ha una entrada a la taula per a un acord, el gravador FretBoards calcula una cadena de diagrama fret-diagram usant la funcionalitat de diagrames automàtics que es descriu [Diagrames de trast automàtics], pàgina 386.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
mychords = \chordmode{
  c1 c:maj9
}

<<
  \new ChordNames {
    \mychords
  }
  \new FretBoards {
    \mychords
  }
>>
```



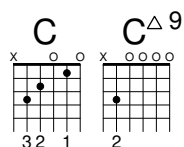
Es poden afegir diagrames de posicions a la taula de diagrames de posicions. Per afegir un diagrama hem d'especificar la taula de correspondències per al diagrama, l'acord del diagrama, l'afinació utilitzada i una definició del diagrama. Normalment la taula de correspondències serà *default-fret-table*. La definició del diagrama pot ser una cadena de definició concisa fret-diagram-terse o una llista de marcatge detallada fret-diagram-verbose.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

\storePredefinedDiagram #default-fret-table
  \chordmode { c:maj9 }
  #guitar-tuning
  "x;3-2;o;o;o;o;"

mychords = \chordmode {
  c1 c:maj9
}

<<
  \new ChordNames {
    \mychords
  }
  \new FretBoards {
    \mychords
  }
>>
```



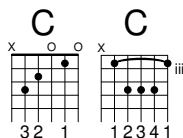
Es poden emmagatzemar diferents diagrames de trast per al mateix acord usant diferents octaves per a les notes. Les octaves de diferència han de ser al menys dues per sobre o per sota de l'octava determinada, atès que les octaves immediates superior i inferior de la determinada s'utilitzen per als trasters transpositors.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

\storePredefinedDiagram #default-fret-table
    \chordmode { c'' }
    #guitar-tuning
    #(\offset-fret 2 (chord-shape 'bes guitar-tuning))

mychords = \chordmode {
    c1 c''
}

<<
    \new ChordNames {
        \mychords
    }
    \new FretBoards {
        \mychords
    }
>>
```



A més dels diagrames de trast, el LilyPond emmagatzema una llista interna de formes d'acords. Les formes d'acord són diagrames de trast que es poden desplaçar pel mànec per donar acords diferents. Es poden afegir formes d'acord a la llista interna i després usar-les per definir diagrames de posició predefinitos. Atès que es poden moure, normalment no contenen cordes a l'aire. Com els diagrames de posicions, les formes d'acord es poden introduir com cadenes concises `fret-diagram-terse` o com llistes de marcatge detallades `fret-diagram-verbose`.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

% Add a new chord shape

\addChordShape #'powerf #guitar-tuning "1-1;3-3;3-4;x;x;x;"

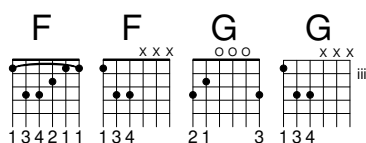
% add some new chords based on the power chord shape

\storePredefinedDiagram #default-fret-table
    \chordmode { f'' }
    #guitar-tuning
    #(chord-shape 'powerf guitar-tuning)
\storePredefinedDiagram #default-fret-table
    \chordmode { g'' }
    #guitar-tuning
    #(\offset-fret 2 (chord-shape 'powerf guitar-tuning))
```



```
mychords = \chordmode{
  f1 f'' g g''
}
```

```
<<
  \new ChordNames {
    \mychords
  }
  \new FretBoards {
    \mychords
  }
>>
```



L'aspecte gràfic d'un diagrama de traste es pot personalitzar segons les preferències de l'usuari a través de les propietats de la interfície `fret-diagram-interface`. Els detalls estan a Secció “`fret-diagram-interface`” in *Referència de funcionament intern*. Per a un diagrama de trasts predefinit, les propietats d'interfície pertanyen a `FretBoards.FretBoard`.

Fragments de codi seleccionats

Personalitzar els diagrames de posicions

Es poden establir les propietats dels diagrames de posicions d'acords per mitjà de `'fret-diagram-details`. Per als diagrames de posicions de `FretBoard`, s'apliquen els overrides (sobrescriptures) a l'objecte `FretBoards.FretBoard`. Com `Voice`, `FretBoards` és un context del nivell inferior, i per tant es pot ometre el seu nom a la sobrescriptura de propietats.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"
\storePredefinedDiagram #default-fret-table \chordmode { c' }
                                #guitar-tuning
                                #"x;1-1-(;3-2;3-3;3-4;1-1-);"

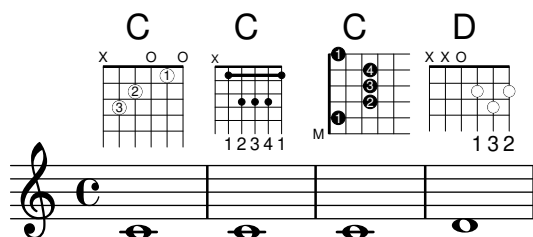
% shorthand
oo = #(define-music-function
  (grob-path value)
  (list? scheme?)
  #{ \once \override $grob-path = #value #})

<<
  \new ChordNames {
    \chordmode { c1 | c | c | d }
  }
  \new FretBoards {
    % Set global properties of fret diagram
    \override FretBoards.FretBoard.size = #'1.2
    \override FretBoard.fret-diagram-details.finger-code = #'in-dot
    \override FretBoard.fret-diagram-details.dot-color = #'white
    \chordmode {
      c
    }
  }
>>
```

```

\oo FretBoard.size #'1.0
\oo FretBoard.fret-diagram-details.barre-type #'straight
\oo FretBoard.fret-diagram-details.dot-color #'black
\oo FretBoard.fret-diagram-details.finger-code #'below-string
c'
\oo FretBoard.fret-diagram-details.barre-type #'none
\oo FretBoard.fret-diagram-details.number-type #'arabic
\oo FretBoard.fret-diagram-details.orientation #'landscape
\oo FretBoard.fret-diagram-details.mute-string #"M"
\oo FretBoard.fret-diagram-details.label-dir #LEFT
\oo FretBoard.fret-diagram-details.dot-color #'black
c'
\oo FretBoard.fret-diagram-details.finger-code #'below-string
\oo FretBoard.fret-diagram-details.dot-radius #0.35
\oo FretBoard.fret-diagram-details.dot-position #0.5
\oo FretBoard.fret-diagram-details.fret-count #3
d
}
}
\new Voice {
  c'1 | c' | c' | d'
}
>>

```



Definició de posicions predefinides per a d'altres instruments

Es poden afegir diagrames de posicions predefinides per a instruments nous a més dels estàndard que s'usen per a la guitarra. Aquest fitxer mostra com es fa, definint una afinació nova i unes quantes posicions per al cuatro veneçolà.

Aquest fitxer també mostra com es poden incloure les digitacions als acords que s'usen com punts de referència per a la cerca d'acords a la taula, i mostrar-se al diagrama de posiciones i la tablatura TabStaff, però no a la música.

Aquestes posicions no es poden transportar perquè contenen informació de les cordes. Hi ha plans per corregir això en un futur.

```

% add FretBoards for the Cuatro
% Note: This section could be put into a separate file
% predefined-cuatro-fretboards.ly
% and \included into each of your compositions

cuatroTuning = #`((ly:make-pitch 0 6 0)
                  ,(ly:make-pitch 1 3 SHARP)
                  ,(ly:make-pitch 1 1 0)
                  ,(ly:make-pitch 0 5 0))

```

```

dSix = { <a\4 b\1 d\3 fis\2> }
dMajor = { <a\4 d\1 d\3 fis \2> }
aMajSeven = { <a\4 cis\1 e\3 g\2> }
dMajSeven = { <a\4 c\1 d\3 fis\2> }
gMajor = { <b\4 b\1 d\3 g\2> }

\storePredefinedDiagram #default-fret-table \dSix
                        #cuatroTuning
                        #"o;o;o;o;"
\storePredefinedDiagram #default-fret-table \dMajor
                        #cuatroTuning
                        #"o;o;o;3-3;"
\storePredefinedDiagram #default-fret-table \aMajSeven
                        #cuatroTuning
                        #"o;2-2;1-1;2-3;"
\storePredefinedDiagram #default-fret-table \dMajSeven
                        #cuatroTuning
                        #"o;o;o;1-1;"
\storePredefinedDiagram #default-fret-table \gMajor
                        #cuatroTuning
                        #"2-2;o;1-1;o;"

% end of potential include file /predefined-cuatro-fretboards.ly

#(set-global-staff-size 16)

primerosNames = \chordmode {
  d:6 d a:maj7 d:maj7
  g
}
primeros = {
  \dSix \dMajor \aMajSeven \dMajSeven
  \gMajor
}

\score {
  <<
    \new ChordNames {
      \set chordChanges = ##t
      \primerosNames
    }

    \new Staff {
      \new Voice \with {
        \remove "New_fingering_engraver"
      }
      \relative c'' {
        \primeros
      }
    }
  }
}

```

```

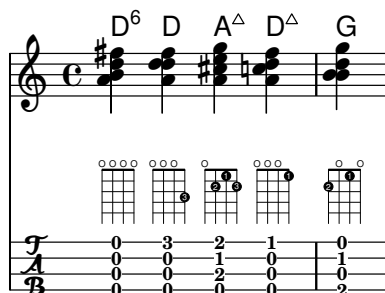
\new FretBoards {
  \set Staff.stringTunings = #cuatroTuning
%   \override FretBoard
%   #'(fret-diagram-details string-count) = 4
  \override FretBoard.fret-diagram-details.finger-code = #'in-dot
  \primeros
}

\new TabStaff \relative c'' {
  \set TabStaff.stringTunings = #cuatroTuning
  \primeros
}

>>

\layout {
  \context {
    \Score
    \override SpacingSpanner.base-shortest-duration =
      #(ly:make-moment 1 16)
  }
}
\midi { }
}

```



Canvis d'acord de posicions de trastos

Es pot fer que els diagrames de posicions es mostren sols quan l'acord canvia o al començament d'una nova línia.

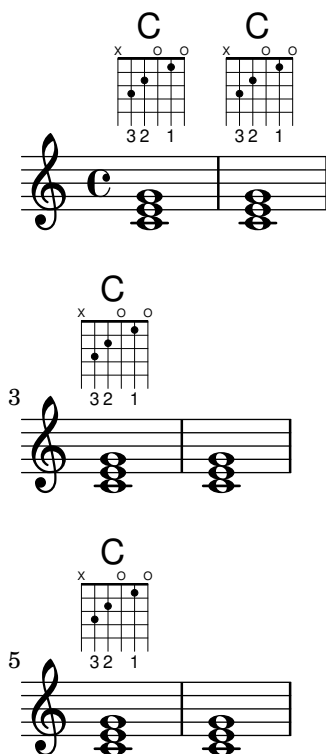
```

\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

myChords = \chordmode {
  c1 c1 \break
  \set chordChanges = ##t
  c1 c1 \break
  c1 c1
}

<<
\new ChordNames { \myChords }
\new FretBoards { \myChords }
\new Staff { \myChords }
>>

```



Taules alternatives de diagrames de posicions

Es poden crear taules alternatives de diagrames de posicions. S'utilitzarien per tenir diagrames alternatius per un acord donat.

Per usar una taula alternativa de diagrames de posicions, s'ha de crear primer la taula. Després s'afegeixen els diagrames a la taula.

La taula de diagrames de posicions que es crea pot estar buida o es pot copiar a partir d'una taula existent.

La taula a usar en la impressió dels diagrames predefinitos se selecciona per mitjà de la propietat `\predefinedDiagramTable`.

```
\include "predefined-guitar-fretboards.ly"

% Make a blank new fretboard table
\new{define} custom-fretboard-table-one
  (make-fretboard-table))

% Make a new fretboard table as a copy of default-fret-table
\new{define} custom-fretboard-table-two
  (make-fretboard-table default-fret-table))

% Add a chord to custom-fretboard-table-one
\storePredefinedDiagram #custom-fretboard-table-one
  \chordmode {c}
  #guitar-tuning
  "3-(;3;5;5;5;3-);"

% Add a chord to custom-fretboard-table-two
\storePredefinedDiagram #custom-fretboard-table-two
  \chordmode {c}
```

```

#guitar-tuning
"x;3;5;5;5;o;"

<<
\chords {
  c1 | d1 |
  c1 | d1 |
  c1 | d1 |
}
\new FretBoards {
  \chordmode {
    \set predefinedDiagramTable = #default-fret-table
    c1 | d1 |
    \set predefinedDiagramTable = #custom-fretboard-table-one
    c1 | d1 |
    \set predefinedDiagramTable = #custom-fretboard-table-two
    c1 | d1 |
  }
}
\new Staff {
  \clef "treble_8"
  <<
    \chordmode {
      c1 | d1 |
      c1 | d1 |
      c1 | d1 |
    }
    {
      s1_\markup "Default table" | s1 |
      s1_\markup \column {"New table" "from empty"} | s1 |
      s1_\markup \column {"New table" "from default"} | s1 |
    }
  >>
}
>>

```

Diagram illustrating the output of the notation, showing six fretboard diagrams for chords C and D, and a staff with three chords. The diagrams are labeled with their respective fretboard configurations (e.g., 3 2 1, 1 3 2, 3 2 1, 3 2 1, 3 2 1, 1 3 2). The staff shows the chords: Default table, New table from empty, and New table from default.

Vegeu també

Referència de la notació: [Tabulatures personalitzades], pàgina 361, [Diagrames de trast automàtics], pàgina 386, [Panoràmica del mode d'acords], pàgina 418, [Diagrames predefinits de trasts], pàgina 375.

Fitxers d'inici: `ly/predefined-guitar-fretboards.ly`,
`ly/predefined-guitar-ninth-fretboards.ly`,

ly/predefined-ukulele-fretboards.ly,
 ly/predefined-mandolin-fretboards.ly.

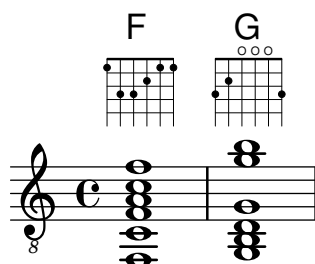
Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “fret-diagram-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Diagrames de trast automàtics

Es poden crear diagrames de trast automàticament a partir de les notes introduïdes usant el context FretBoards. Si no està disponible cap diagrama predefinit per a les notes introduïdes en l'afinació stringTunings activa, aquest context calcula les cordes i els trasts que es poden usar per tocar les notes.

```
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      f1 g
    }
  }
  \new FretBoards {
    <f, c f a c' f'>1
    <g,\6 b, d g b g'>1
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <f, c f a c' f'>1
    <g, b, d g b' g'>1
  }
>>
```



Atès que de forma predeterminada no es carrega cap diagrama predefinit, el comportament predeterminat és el càlcul automàtic dels diagrames de trast. Un cop que els diagrames predeterminats s'han carregat, es pot activar i desactivar el càlcul automàtic amb instruccions predefinides:

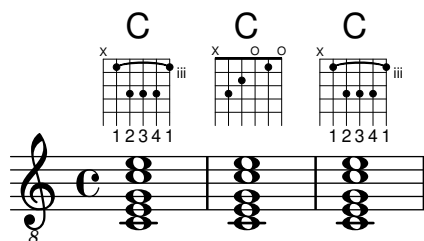
```
\storePredefinedDiagram #default-fret-table
                                <c e g c' e'>
                                #guitar-tuning
                                "x;3-1-(;5-2;5-3;5-4;3-1-1-);"
```

```
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 c c
    }
  }
  \new FretBoards {
```

```

    <c e g c' e'>1
    \predefinedFretboardsOff
    <c e g c' e'>1
    \predefinedFretboardsOn
    <c e g c' e'>1
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1
    <c e g c' e'>1
    <c e g c' e'>1
  }
>>

```



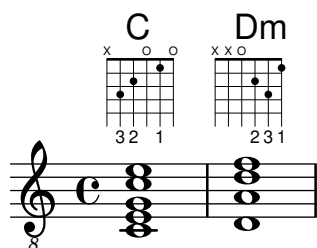
En alguns casos el calculador de trasts és incapaç de trobar un diagrama acceptable. Això es pot remeiar generalment mitjançant l'assignació manual d'una nota a una corda. En molts casos sols s'ha de col·locar manualment una nota sobre una corda; la resta de notes se situarà al lloc adequat per part del context FretBoards.

Es poden afegir digitacions als diagrames de trast del context FretBoard.

```

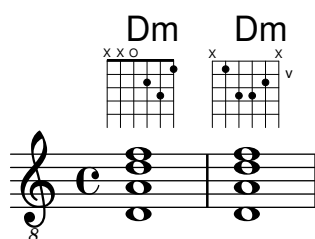
<<
  \new ChordNames {
    \chordmode {
      c1 d:m
    }
  }
  \new FretBoards {
    <c-3 e-2 g c'-1 e'>1
    <d a-2 d'-3 f'-1>1
  }
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    <c e g c' e'>1
    <d a d' f'>1
  }
>>

```



El trast mínim a usar en el càlcul de cordes i trasts per al context FretBoard es pot fixar amb la propietat `minimumFret`.

```
<<
\new ChordNames {
  \chordmode {
    d1:m d:m
  }
}
\new FretBoards {
  <d a d' f'>1
  \set FretBoards.minimumFret = #5
  <d a d' f'>1
}
\new Staff {
  \clef "treble_8"
  <d a d' f'>1
  <d a d' f'>1
}
>>
```



Les cordes i els trasts per al context FretBoards depenen de la propietat `stringTunings`, que tenen el mateix significat que en el context de tabulatura TabStaff. Consulteu [Tabulatures personalitzades], pàgina 361, per veure més informació sobre la propietat `stringTunings`.

L'aspecte gràfic d'un diagrama de trasts es pot personalitzar d'acord a les preferències de l'usuari a través de les propietats de la interfície `fret-diagram-interface`. Els detalls es poden trobar a Secció “fret-diagram-interface” in *Referència de funcionament intern*. Per a un diagrama de FretBoards, les propietats de la interfície pertanyen a `FretBoards.FretBoard`.

Instruccions predefinides

`\predefinedFretboardsOff`, `\predefinedFretboardsOn`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Tabulatures personalitzades], pàgina 361.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “fret-diagram-interface” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

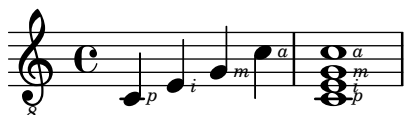
Els càlculs de tabulatura automàtics no funcionen bé per a instruments amb afinacions no monòtones.

Digitacions de la mà dreta

Les digitacions de la mà dreta *p-i-m-a* s'han d'introduir usant `\rightHandFinger` seguit d'un número.

Nota: Si el número s'introdueix en notació de l'Scheme, recordeu-vos d'escriure al final un espai seguit d'un angle de tancament > o semblant.

```
\clef "treble_8"
c4\rightHandFinger #1
e\rightHandFinger #2
g\rightHandFinger #3
c'\rightHandFinger #4
<c\rightHandFinger #1 e\rightHandFinger #2
g\rightHandFinger #3 c'\rightHandFinger #4 >1
```



Per brevetat, es pot escriure `\rightHandFinger` de forma més curta, com per exemple RH:
 RH=#rightHandFinger

Fragments de codi seleccionats

Posicionament de digitacions de mà dreta

És possible exercir un control més gran sobre la col·locació de les digitacions de la mà dreta establint el valor d'una propietat específica, com es mostra a l'exemple següent. Nota: s'ha d'usar una construcció d'acord.

```
#(define RH rightHandFinger)

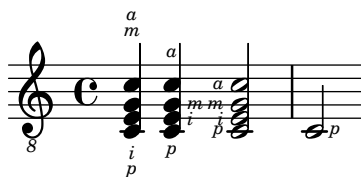
\relative c {
  \clef "treble_8"

  \set strokeFingerOrientations = #'(up down)
  <c\RH #1 e\RH #2 g\RH #3 c\RH #4 >4

  \set strokeFingerOrientations = #'(up right down)
  <c\RH #1 e\RH #2 g\RH #3 c\RH #4 >4

  \set strokeFingerOrientations = #'(left)
  <c\RH #1 e\RH #2 g\RH #3 c\RH #4 >2

  \set strokeFingerOrientations = #'(right)
  c\RH #1
}
```

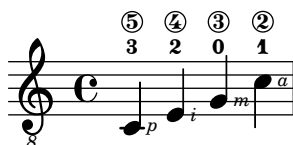


Digitacions - indicació del nombre de corda i digitacions de mà dreta

En aquest exemple es combinen les digitacions de la mà esquerra, indicacions del nombre de corda i digitacions de la mà dreta.

```
#(define RH rightHandFinger)
```

```
\relative c {
  \clef "treble_8"
  <c-3\5\RH #1 >4
  <e-2\4\RH #2 >4
  <g-0\3\RH #3 >4
  <c-1\2\RH #4 >4
}
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “StrokeFinger” in *Referència de funcionament intern*.

2.4.2 Guitarra

Gairebé tots els temes de notació relacionats amb la música per a guitarra estan suficientment coberts a la secció general sobre ajustaments d'instruments de trasts, però hi ha alguns temes específics que convé tractar aquí. De forma ocasional, els usuaris volen crear documents del tipus de cançoners que tinguin sols la lletra de les cançons amb indicacions d'acords sobre la lletra. Atès que el LilyPond és un gravador de música, no es recomana per a document que no tinguin notació musical. Una alternativa millor és un processador de text, editor de text o, per usuaris amb experiència, un gravador com ara GuitarTeX.

Indicació de la posició i la celleta

Aquest exemple mostra com incloure indicacions de posició i celleta de guitarra:

```
\relative {
  \clef "treble_8"
  b,16 d g b e
  \textSpannerDown
  \override TextSpanner.bound-details.left.text = "XII "
  g16\startTextSpan
  b16 e g e b g\stopTextSpan
  e16 b g d
}
```



Vegeu també

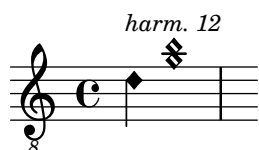
Referència de la notació: [Extensions de text], pàgina 240.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*, Secció “Expressive marks” in *Fragments de codi*.

Indicació d'harmònics i notes tapades

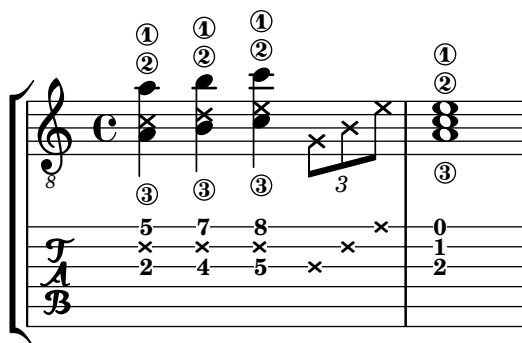
Es poden usar caps de nota especials per indicar notes apagades o harmònics. Els harmònics se solen explicar de forma més completa amb un marcatge de text.

```
\relative {
  \clef "treble_8"
  \override Staff.NoteHead.style = #'harmonic-mixed
  d'\markup { \italic { \fontsize #-2 { "harm. 12" }}} <g b>1
}
```



Les notes tapades (anomenades també *notes mortes*) es permeten dins dels pentagrames normals i de tabulatura:

```
music = \relative {
  < a\3 \deadNote c\2 a'\1 >4
  < b\3 \deadNote d\2 b'\1 >
  < c\3 \deadNote e\2 c'\1 >
  \deadNotesOn
  \tuplet 3/2 { g8 b e }
  \deadNotesOff
  < a,\3 c\2 e\1 >1
}
\new StaffGroup <<
  \new Staff {
    \clef "treble_8"
    \music
  }
  \new TabStaff {
    \music
  }
>>
```



Una altra tècnica d'execució (utilitzada especialment a la guitarra elèctrica) s'anomena *tapat de palma*. La corda és tapa parcialment amb la palma de la mà que polsa (d'aquí el nom). El LilyPond permet la notació de les notes d'estil de tapat de palma mitjançant el canvi de la forma del cap de nota a un triangle.

```
\new Voice { % Advertiment: es requereix un inici de Voice
```

```

%      perquè palmMuteOff funcioni apropiadament
%      quan palmMuteOn es posa a l'inici de la
%      peça.
\relative c, {
  \clef "G_8"
  \palmMuteOn
  e8^\markup { \musicglyph "noteheads.s2do" = palm mute }
  < e b' e > e
  \palmMuteOff
  e e \palmMute e e e |
  e8 \palmMute { e e e } e e e e |
  < \palmMute e b' e >8 \palmMute { e e e } < \palmMute e b' e >2
}
}

```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

Referència de la notació: [Caps de nota especials], pàgina 38, Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

Indicació d'acords de potència o de cinquena buida

Els acords de cinquena buida o acords de potència (*power chords*) i els seus símbols es poden gravar en el mode d'acords o com construccions d'acord normals:

```

ChordsAndSymbols = {
  \chordmode {

    e,,1:5
    a,,1:5.8
    \set minimumFret = #8
    c,1:5
    f,1:5.8
  }
  \set minimumFret = #5
  <a, e>1
  <g d' g'>1
}
\score {
  <<
    \new ChordNames {
      \ChordsAndSymbols
    }
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \ChordsAndSymbols
    }
    \new TabStaff {

```

```

\ChordsAndSymbols
}
>>
}

```

	E ⁵	A ⁵	C ⁵	F ⁵	A ⁵	G ⁵
8	8	8	8	8	8	8
2	2	0	10	10	7	5
0	0	8	8	5	5	5

Els símbols d'acords de cinquena buida es desactiven tan aviat com s'utilitza qualsevol dels altres modificadors d'acord:

```

mixedChords = \chordmode {
  c,1

  b,,1:5
  fis,,1:5.8
  g,,1:m
}
\score {
  <<
    \new ChordNames {
      \mixedChords
    }
    \new Staff {
      \clef "treble_8"
      \mixedChords
    }
    \new TabStaff {
      \mixedChords
    }
  >>
}

```

	C	B ⁵	F ^{#5}	G ^m
8	8	8	8	8
0	4	4	0	0
3	2	2	1	3

Vegeu també

Glossari musical: Secció “power chord” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Acords estesos i alterats], pàgina 420, [Impressió dels noms d'acord], pàgina 423.

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

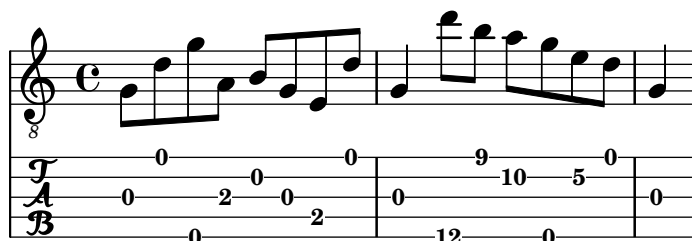
2.4.3 Banjo

Tabulatures de banjo

El LilyPond permet el banjo de cinc cordes d’una manera bàsica. Quan feu tabulatures per a banjo de cinc cordes, utilitzeu la funció de format de tabulatura de banjo per obtenir els números correctes dels trasts per a la cinquena corda:

```
music = {
  g8 d' g'\5 a b g e d' |
  g4 d''8\5 b' a'\2 g'\5 e'\2 d' |
  g4
}

<<
\new Staff \with { \omit StringNumber }
{ \clef "treble_8" \music }
\new TabStaff \with {
  tablatureFormat = #fret-number-tablature-format-banjo
  stringTunings = #banjo-open-g-tuning
}
{ \music }
>>
```



Ja hi ha predefinides diverses afinacions comunes per al banjo de cinc cordes: `banjo-c-tuning` (sol-Do-Sol-Si-Re), `banjo-modal-tuning` (sol-Re-Sol-Do-Re), `banjo-open-d-tuning` (Re Mayor al aire, la-Re-Fa#-La-Re) y `banjo-open-dm-tuning` (Re menor al aire, la-Re-Fa-La-Re).

Aquestes afinacions es poden convertir a afinacions per a banjo de quatre cordes utilitzant la funció `four-string-banjo`:

```
\set TabStaff.stringTunings = #(four-string-banjo banjo-c-tuning)
```

Vegeu també

Fitxers d’inici: `ly/string-tunings-init.ly`

Fragments de codi: Secció “Fretted strings” in *Fragments de codi*.

2.4.4 Laud

Tabulatures de laud

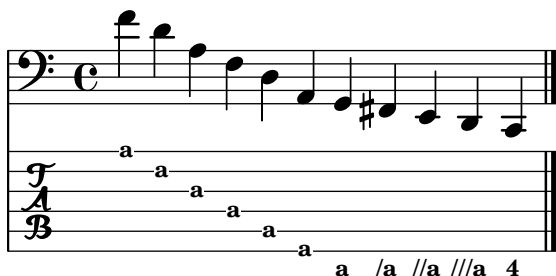
El LilyPond permet tabulatures per a laud.

Per obtenir les cordes greus addicionals, utilitzeu `additionalBassStrings`, on es determinen les notes corresponents a aquestes cordes. S’imprimeixen per sota de la línia inferior com `a:a`, `/a`, `//a`, `///a`, `4`, `5`, etc.

S'ha d'usar el valor `fret-letter-tablature-format` per a la propietat de context `tablatureFormat` i probablement també ajustar la propietat `fretLabels` per a una personalització més gran.

```
m = { f'4 d' a f d a, g, fis, e, d, c, \bar "|" }

\score {
  <<
    \new Staff { \clef bass \cadenzaOn \m }
    \new TabStaff \m
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      tablatureFormat = #fret-letter-tablature-format
    }
    \context {
      \TabStaff
      stringTunings = \stringTuning <a, d f a d' f'>
      additionalBassStrings = \stringTuning <c, d, e, fis, g,>
      fretLabels = #'("a" "b" "r" "d" "e" "f" "g" "h" "i" "k")
    }
  }
}
```



Advertiments i problemes coneguts

No es permet l'ús de `FretBoards` amb `additionalBassStrings`; de fer-se servir, pot provocar un resultat poc satisfactori.

2.5 Percussió

2.5.1 Notació comuna per a percussió

La notació rítmica es fa servir principalment per a la percussió i la bateria, però també es pot utilitzar per mostrar els valors rítmics d'una melodia.

Referències per a percussió

- La notació d'algunes percussions es pot fer sobre una pauta de ritme; això s'estudia a [Mostrar els ritmes de la melodia], pàgina 81, i [Creació d'instàncies de pentagrames nous], pàgina 192.
- La sortida MIDI es tracta a una secció a part; vegeu Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678.

Vegeu també

Referència de la notació: [Mostrar els ritmes de la melodia], pàgina 81, [Creació d’instàncies de pentagrames nous], pàgina 192, Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678.

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

Notació bàsica de percussió

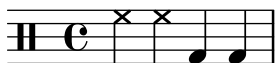
Les notes de percussió es poden escriure al mode `\drummode`, que és semblant al mode estàndard per introduir notes. La manera més fàcil d’escriure notes de percussió és utilitzar l’ordre `\drums`, que crea el context i el mode d’entrada apropiats per a percussió:

```
\drums {
  hihat4 hh bassdrum bd
}
```



Això és una abreviatura de

```
\new DrumStaff \drummode {
  hihat4 hh bassdrum bd
}
```



Cada element d’un conjunt de percussió porta un nom complet i un nom abreujat, i les dues es poden usar a l’entrada. La llista completa de noms d’instruments de percussió es troben a Secció A.15 [Notes de percussió], pàgina 776.

Observeu que la notació normal de les notes amb alçada determinada (com `cis4`) en un context `DrumStaff` produeixen un missatge d’error. Les claus de percussió s’afegeixen automàticament al context `DrumStaff` però també es poden establir explícitament o utilitzar altres claus.

```
\drums {
  \clef percussion
  bd4 4 4 4
  \clef treble
  hh4 4 4 4
}
```



Hi ha certs detalls respecte a com s’incorpora el MIDI per als instruments de percussió; per veure els detalls, consulteu Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678, Secció A.15 [Notes de percussió], pàgina 776.

Fitxers d’inici: `ly/drumpitch-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

Redoblaments

Els redoblaments s'indiquen mitjançant tres barres creuades a la plica. Per a les negres o notes més llargues, les tres barres es mostren explícitament, les corxeres es presenten amb dues barres creuades (sent la barra de corxera la tercera), i els redoblament més breus que les corxeres tenen una barra creuada per complementar les barres normals. Això s'aconsegueix mitjançant la notació de trèmol, vegeu [Repeticions de trèmol], pàgina 167.

```
\drums {
  \time 2/4
  sn16 8 16 8 8:32 ~
  8 8 4:32 ~
  4 8 16 16
  4 r4
}
```



Els cops de baqueta es poden indicar mitjançant la col·locació dels elements de marcatge "R" o "L" a sobre o a sota de les notes, com s'estudia a Secció 5.4.2 [Direcció i posició], pàgina 630. La propietat `staff-padding` es pot sobreescriure, per aconseguir una línia de base satisfactòria.

```
\drums {
  \repeat unfold 2 {
    sn16^"L" 16^"R" 16^"L" 16^"L" 16^"R" 16^"L" 16^"R" 16^"R"
    \stemUp
    sn16_"L" 16_"R" 16_"L" 16_"L" 16_"R" 16_"L" 16_"R" 16_"R"
  }
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Repeticions de trèmol], pàgina 167.

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

Percussió afinada

Certs instruments de percussió d'alçada determinada (per exemple: el xilòfon, el vibràfon i els timbals) s'escriuen usant pentagrames normals. Això s'estudia a d'altres seccions del manual.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678.

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

Pautes de percussió

Una part de percussió per mes d'un instrument, normalment utilitza una pauta de diverses línies on cada posició dins de la pauta es refereix a un element de percussió. Per a gravar la música,

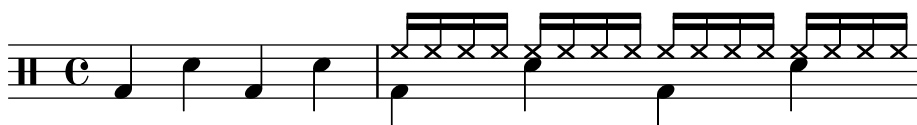
s’han d’interpretar les notes dels contextos Secció “DrumStaff” in *Referència de funcionament intern* i Secció “DrumVoice” in *Referència de funcionament intern*.

```
up = \drummode {
  crashcymbal4 hihat8 halfopenhihat hh hh hh openhihat
}
down = \drummode {
  bassdrum4 snare8 bd r bd sn4
}
\new DrumStaff <<
  \new DrumVoice { \voiceOne \up }
  \new DrumVoice { \voiceTwo \down }
>>
```



L’exemple anterior mostra una notació polifònica completa. La notació polifònica abreujada, descrita a Secció “Sento veus” in *Manual d’aprenentatge*, també es pot fer servir. Per exemple,

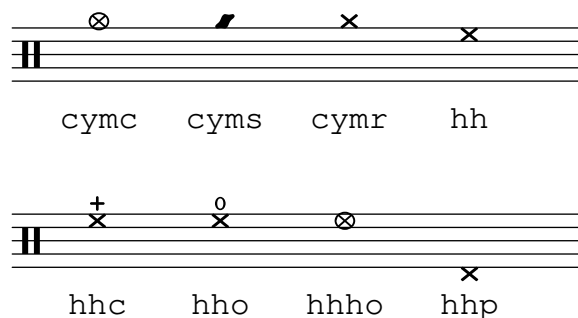
```
\new DrumStaff <<
  \drummode {
    bd4 sn4 bd4 sn4
    << {
      \repeat unfold 16 hh16
    } \\ {
      bd4 sn4 bd4 sn4
    } >>
  }
>>
```

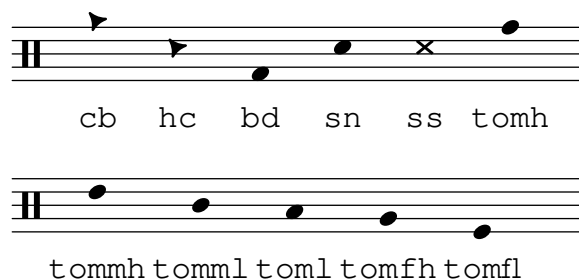


També hi ha altres possibilitats pel que fa a la disposició. Per usar-les, establiu la propietat `drumStyleTable` all context Secció “DrumVoice” in *Referència de funcionament intern*. S’han predefinit les variables següents:

`drums-style`

És l’opció per defecte. S’usa per gravar una bateria típica sobre pentagrama:

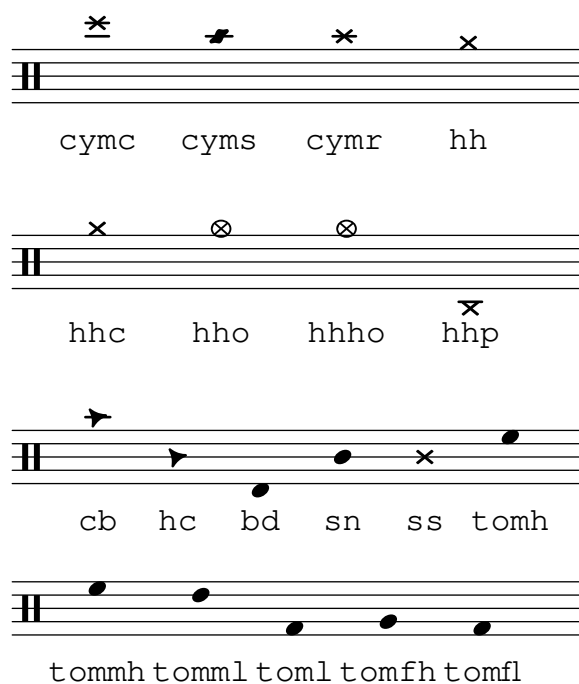




L'esquema de percussió permet sis tambors greus (toms) diferents. Quan calguin menys toms, senzillament seleccioneu els que produeixen el resultat desitjat, és a dir, per tenir toms a les tres línies centrals s'utilitzarà tommh, tomml i tomfh.

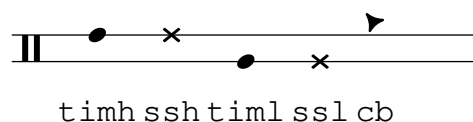
agostini-drums-style

Inventat pel percussionista francès Dante Agostini el 1965, aquesta notació es fa servir a França però també a molts altres llocs.



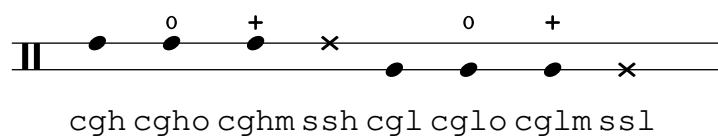
timbales-style

S'usa per gravar timbals en una pauta de dues línies:



congas-style

S'usa per gravar congues en una pauta de dues línies:




```
% Això és necessari; si no s'entra, la barra de compàs seria massa curta!
\override Staff.BarLine.bar-extent = #'(-1.5 . 1.5)
}

\new DrumStaff {
  \set DrumStaff.drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)

  % Amb això carregueu la vostra nova taula d'estil de percussió
  \woodstaff

  \drummode {
    \time 2/4
    wbl8 16 16 8-> 8 |
    wbl8 16 16-> ~ 16 16 r8 |
  }
}
```



Observeu que en aquest cas especial es pot alterar la longitud de la línia divisòria amb `\override Staff.BarLine.bar-extent #'(de . a)`. En cas contrari resulta massa curta. També heu de definir les posicions de les dues línies del pentagrama. Per a més informació sobre aquests temes delicats, consulteu [El símbol del pentagrama], pàgina 200.

Una pandereta, escrita mitjaç+ant ‘tamb’ (*tambourine*):

```

#(define mydrums '((tambourine default #f 0)))

\new DrumStaff \with { instrumentName = "Tambourine" }

\drummode {
  \set DrumStaff.drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)
  \override Staff.StaffSymbol.line-positions = #'( 0 )
  \override Staff.BarLine.bar-extent = #'(-1.5 . 1.5)

  \time 6/8
  tamb8. 16 8 8 8 8 |
  tamb4. 8 8 8 |
  % Cal l'ajustament per a la duració escalada i el silenci més curt
  % per a la finalització correcta de l'extensor de tri.
  tamb2.*5/6 \startTrillSpan s8 \stopTrillSpan |
}

```



Música per a gong, introduïda amb ‘tt’ (tam-tam):

```
#(define mydrums '((tamtam default #f 0)))


\new DrumStaff \with { instrumentName = "Tamtam" }
```

```

\drummode {
\set DrumStaff.drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)
\override Staff.StaffSymbol.line-positions = #'( 0 )
\override Staff.BarLine.bar-extent = #'(-1.5 . 1.5)

  tt 1 \pp \laissezVibrer
}

```

Tamtam 

Dues campanes, introduïdes amb ‘cb’ (*cowbell*, esquella) i ‘rb’ (*ridebell*, campana normal)

```

#(define mydrums '((ridebell default #f 3)
                   (cowbell default #f -2)))

\new DrumStaff \with { instrumentName = "Different Bells" }

\drummode {
  \set DrumStaff.drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)
  \override DrumStaff.StaffSymbol.line-positions = #'(-2 3)
  \override Staff.BarLine.bar-extent = #'(-1.5 . 1.5)

  \time 2/4
  rb8 8 cb8 16 rb16-> ~ |
  16 8 16 cb8 8 |
}

```

Different Bells 

Aquí hi ha un exemple breu procedent de la ‘Història del soldat’ de Stravinsky:

```

#(define mydrums '((bassdrum default #f 4)
                   (snare default #f -4)
                   (tambourine default #f 0)))

global = {
  \time 3/8 s4.
  \time 2/4 s2*2
  \time 3/8 s4.
  \time 2/4 s2
}

drumsA = {
  \context DrumVoice <<
  { \global }
  { \drummode {
    \autoBeamOff
    \stemDown sn8 \stemUp tamb s8 |
    sn4 \stemDown sn4 |
    \stemUp tamb8 \stemDown sn8 \stemUp sn16 \stemDown sn \stemUp sn8 |
  }
}

```

```

        \stemDown sn8 \stemUp tamb s8 |
        \stemUp sn4 s8 \stemUp tamb
    }
}
>>
}

drumsB = {
  \drummode {
    s4 bd8 s2*2 s4 bd8 s4 bd8 s8
  }
}

\layout {
  indent = #40
}

\score {
  \new StaffGroup <<
    \new DrumStaff \with {
      instrumentName = \markup {
        \column {
          "Tambourine"
          "et"
          "caisse claire s. timbre"
        }
      }
    }
    drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)
  }
  \drumsA
  \new DrumStaff \with {
    instrumentName = "Grosse Caisse"
    drumStyleTable = #(alist->hash-table mydrums)
  }
  \drumsB
  >>
}

```

Tambourine
et
caisse claire s. timbre

Grosse Caisse



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “DrumStaff” in *Referència de funcionament intern*,
Secció “DrumVoice” in *Referència de funcionament intern*.

Notes fantasma

Les notes fantasma per a la bateria i instruments de percussió es poden crear utilitzant l'ordre `\parenthesize` detallada a [Parèntesis], pàgina 231.

```
\new DrumStaff
<<
  \context DrumVoice = "1" { s1 }
  \context DrumVoice = "2" { s1 }
  \drummode {
    <<
      {
        hh8[ 8] <hh sn> hh16
        \parenthesize sn hh
        \parenthesize sn hh8 <hh sn> hh
      } \\
      {
        bd4 r4 bd8 8 r8 bd
      }
    >>
  }
>>
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Percussion” in *Fragments de codi*.

2.6 Instruments de vent

Moderato assai

The image shows a musical score for two flutes. The top staff is for Flauto I, II and the bottom staff is for Flauto III (Gr.Fl.). The tempo is marked 'Moderato assai'. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score includes various dynamics such as *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), *sf* (sforzando), and *mf* (mezzo-forte). There are also articulations like slurs and accents.

Aquesta secció inclou elements de notació musical que es plantegen en escriure per a instruments de vent.

2.6.1 Notació comuna per a instruments de vent

Aquesta secció presenta la notació comuna per gairebé tots els instruments de vent.

Referències per a instruments de vent

Molts aspectes de la notació per a instruments de vent tenen que veure amb les respiracions i els cops de llengua:

- Les respiracions es poden especificar mitjançant silencis o marques de respiració, vegeu [Marques de respiració], pàgina 139.

- L'execució lligada s'indica mitjançant lligadures d'expressió, vegeu [Lligadures d'expressió], pàgina 134.
- Els diferents cops de llengua, des del legato fins al staccato passant pel non legato, es presenten en general mitjançant articulacions, a vegades combinades amb lligadures d'expressió, vegeu [Articulacions i ornaments], pàgina 123, i Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774.
- El frullato s'indica generalment mitjançant una indicació de trèmol i una marca textual sobre la nota. Vegeu [Repeticions de trèmol], pàgina 167.

També hi ha d'altres aspectes de la notació musical que són d'aplicació als instruments de vent:

- Molts instruments de vent són transpositors, vegeu [Transposició dels instruments], pàgina 26.
- El portament és característic del trombó, però altres instruments de vent poden realitzar glissandos amb claus o vàlvules. Vegeu [Glissando], pàgina 142.
- Els glissandos de sèrie harmònica, que són possible a tots els metalls però força específics de les trompes, s'escriuen en general com notes d'adorn, vegeu [Notes d'adorn], pàgina 116.
- Les inflexions de to al final d'una nota es presenten a [Caigudes i elevacions], pàgina 141.
- Els cops de clau o de vàlvula se solen indicar amb l'estil cross (aspes) de caps de nota, vegeu [Caps de nota especials], pàgina 38.
- Els instruments de vent-fusta poden sobreinflar les notes greus per produir harmònics. Es mostren per mitjà de l'articulació flageolet. Vegeu Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774.
- L'ús de sordines per als metalls se sol indicar mitjançant marques de text, però quan es produeixen molts canvis ràpids és millor utilitzar les articulacions stopped (tapat) i open (obert). Vegeu [Articulacions i ornaments], pàgina 123, i Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774.
- Las trompes tapades s'indiquen per mitjà de l'articulació stopped. Vegeu [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Vegeu també

Referència de la notació: [Marques de respiració], pàgina 139, [Lligadures d'expressió], pàgina 134, [Articulacions i ornaments], pàgina 123, Secció A.14 [Llista d'articulacions], pàgina 774, [Repeticions de trèmol], pàgina 167, [Transposició dels instruments], pàgina 26, [Glissando], pàgina 142, [Notes d'adorn], pàgina 116, [Caigudes i elevacions], pàgina 141, [Caps de nota especials], pàgina 38.

Fragments de codi: Secció “Winds” in *Fragments de codi*.

Digitacions

Tots els instruments de vent a part del trombó requereixen l'ús de diferents dits per produir cada nota. Als fragments de codi que apareixen a continuació poden veure's alguns exemples de digitació.

Es poden produir diagrames de posicions per a instruments de vent fusta, com es descriu a Secció 2.6.3.1 [Diagrames de posicions per a vent fusta], pàgina 409.

Fragments de codi seleccionats

Símbols de digitació per a instruments de vent

Es poden aconseguir símbols especials combinant glifs existents, cosa que és d'utilitat per a la notació d'instruments de vent.

```

centermarkup = {
  \once \override TextScript.self-alignment-X = #CENTER
  \once \override TextScript.X-offset = #(\lambda (g)
    (+ (ly:self-alignment-interface::centered-on-x-parent g)
      (ly:self-alignment-interface::x-aligned-on-self g)))
}

\score {
  \relative c'{
    g\open
    \once \override TextScript.staff-padding = #-1.0
    \centermarkup
    g^\markup {
      \combine
      \musicglyph "scripts.open"
      \musicglyph "scripts.tenuto"
    }
    \centermarkup
    g^\markup {
      \combine
      \musicglyph "scripts.open"
      \musicglyph "scripts.stopped"
    }
    g\stopped
  }
}

```



Diagrames de digitació per a la flauta dolça

L'exemple següent mostra com es poden realitzar diagrames de digitació per a instruments de vent.

```

% range chart for paetzold contrabass recorder

centermarkup = {
  \once \override TextScript.self-alignment-X = #CENTER
  \once \override TextScript.X-offset = #(\lambda (g)
    (+ (ly:self-alignment-interface::centered-on-x-parent g)
      (ly:self-alignment-interface::x-aligned-on-self g)))
}

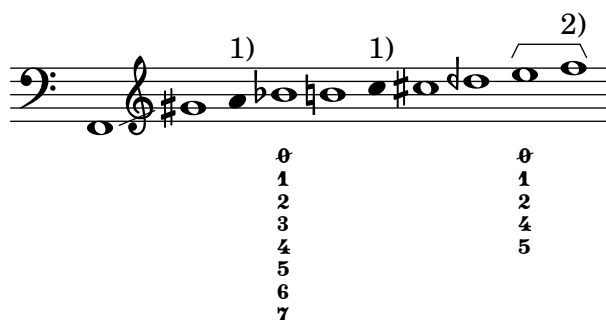
\score {
  \new Staff \with {
    \remove "Time_signature_engraver"
    \omit Stem
    \omit Flag
    \consists "Horizontal_bracket_engraver"
  }
  {

```

```

\clef bass
\set Score.timing = ##f
f,1*1/4 \glissando
\clef violin
gis'1*1/4
\stemDown a'4^\markup {1)}
\centermarkup
\once \override TextScript.padding = #2
bes'1*1/4_\markup {\override #'(baseline-skip . 1.7) \column
  { \fontsize #-5 \slashed-digit #0 \finger 1 \finger 2
    \finger 3 \finger 4 \finger 5 \finger 6 \finger 7} }
b'1*1/4
c''4^\markup {1)}
\centermarkup
\once \override TextScript.padding = #2
cis''1*1/4
deh''1*1/4
\centermarkup
\once \override TextScript.padding = #2
\once \override Staff.HorizontalBracket.direction = #UP
e''1*1/4_\markup {\override #'(baseline-skip . 1.7) \column
  { \fontsize #-5 \slashed-digit #0 \finger 1 \finger 2
    \finger 4 \finger 5} }\startGroup
f''1*1/4_\markup {2)}\stopGroup
}
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 2.6.3.1 [Diagrames de posicions per a vent fusta], pàgina 409.

Fragments de codi: Secció “Winds” in *Fragments de codi*.

2.6.2 Gaita

Aquesta secció tracta de la notació comuna per a gaita.

Definicions per a la gaita

El Lilypond conté definicions especials per a la música de gaita escocesa de les terres altes; per usar-les, escriviu

```
\include "bagpipe.ly"
```

al principi del fitxer d'entrada. D'aquesta forma podrà escriure les notes d'adorn especials que són usals a la música de gaita, mitjançant ordres breus. Per exemple, podeu escriure `\taor` en lloc de

```
\grace { \small G32[ d G e] }
```

bagpipe.ly també conté definicions d'alçades per a les notes de la gaita en les octaves adequades, de forma que no us hàgiu de preocupar per `\relative` o per `\transpose`.

```
\include "bagpipe.ly"
{ \grg G4 \grg a \grg b \grg c \grg d \grg e \grg f \grA g A }
```



```

\thrwd d2 \grg b4
\grG a2 \grg a8. d16
\slurd d2 \grg f8[ e32 d16.]
\grg f2 e4
\thrwd d2.
\slurd d2
\bar "|."
}

```

Amazing Grace

Hymn

Trad. arr.



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Winds” in *Fragments de codi*.

2.6.3 Instruments de vent fusta

Aquesta secció estudia la notació específica per a instruments de vent fusta.

2.6.3.1 Diagrames de posicions per a vent fusta

Es poden utilitzar diagrames de posicions per als instruments de vent fusta per indicar la digitació a usar en tocar certes notes, i es poden utilitzar per als instruments següents:

- flautí
- flauta
- oboè
- clarinet
- clarinet baix
- saxofon
- fagot
- contrafagot

Els diagrames es creen com elements de marcatge:

```

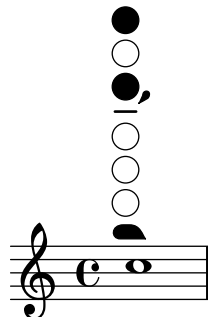
c'1~\markup {
  \woodwind-diagram #'piccolo #'((lh . (gis))
                    (cc . (one three))

```

```

}                                (rh . (ees)))

```



Les claus poden estar obertes, parcialment cobertes, amb l'anell polsat o totalment premudes:

```

\textLengthOn
c''1^\markup {
  \center-column {
    "one quarter"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (one1q))
                                   (lh . ()))
                                   (rh . ()))
  }
}

```

```

c''1^\markup {
  \center-column {
    "one half"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (one1h))
                                   (lh . ()))
                                   (rh . ()))
  }
}

```

```

c''1^\markup {
  \center-column {
    "three quarter"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (one3q))
                                   (lh . ()))
                                   (rh . ()))
  }
}

```

```

c''1^\markup {
  \center-column {
    "ring"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (oneR))
                                   (lh . ()))
                                   (rh . ()))
  }
}

```

```

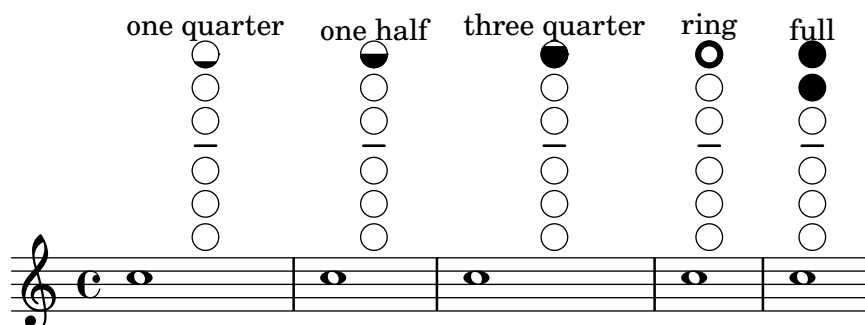
c''1^\markup {

```

```

\center-column {
  "full"
  \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (oneF two))
                                (lh . ()))
                                (rh . ()))
}

```

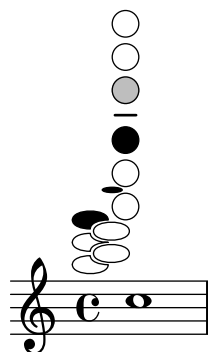


Els trins s'indiquen mitjanant claus ombrejades:

```

c''1^\markup {
  \woodwind-diagram #'bass-clarinet
                    #'((cc . (threeT four))
                      (lh . ()))
                      (rh . (b fis)))
}

```



És possible imprimir una àmplia varietat de trins:

```

\textLengthOn
c''1^\markup {
  \center-column {
    "one quarter to ring"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (one1qTR))
                                  (lh . ()))
                                  (rh . ()))
  }
}

```

```

c''1^\markup {
  \center-column {
    "ring to shut"

```



```

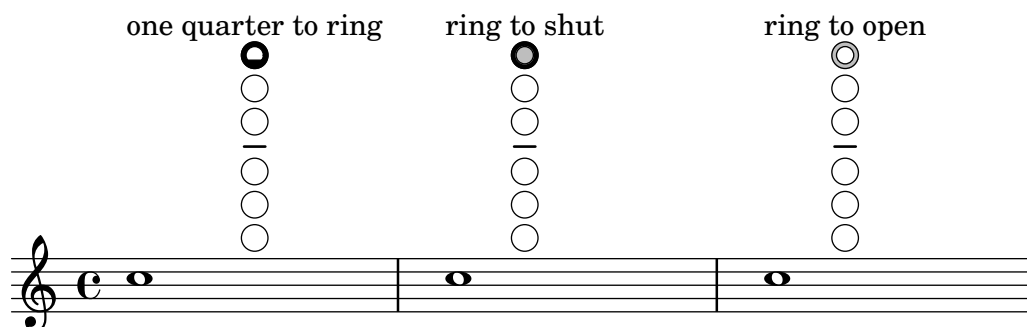
\woodwind-diagram #'flute #'((cc . (oneTR))
                        (lh . ()))
                        (rh . ()))
}
}

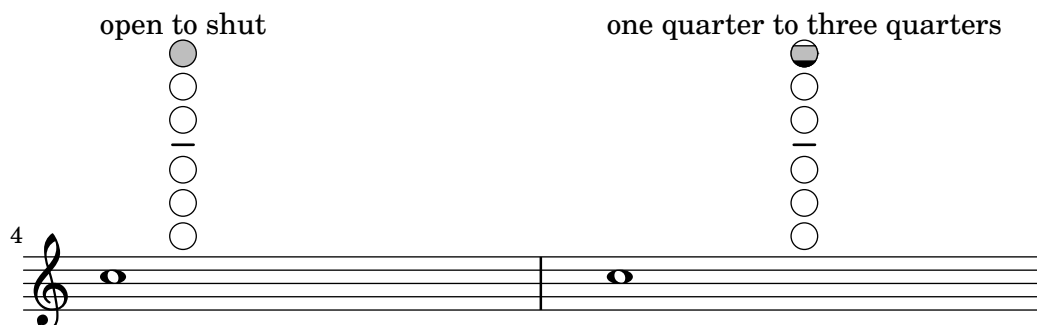
c''1^\markup {
  \center-column {
    "ring to open"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (oneRT))
                                    (lh . ()))
                                    (rh . ()))
  }
}

c''1^\markup {
  \center-column {
    "open to shut"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (oneT))
                                    (lh . ()))
                                    (rh . ()))
  }
}

c''1^\markup {
  \center-column {
    "one quarter to three quarters"
    \woodwind-diagram #'flute #'((cc . (one1qT3q))
                                    (lh . ()))
                                    (rh . ()))
  }
}

```





La llista de totes les tonalitats i ajustos possibles per a un instrument donat es pot imprimir a la consola usant `#(print-keys-verbose 'flute)` o en el fitxer de registre usant `#(print-keys-verbose 'flute (current-error-port))`, tot i que no es pot mostrar en la sortida de música impresa.

És possible crear diagrames nous, tot i que requereix coneixements de l'Scheme i potser no està a l'abast de tots els usuaris. Els patrons dels diagrames estan a `scm/define-woodwind-diagrams.scm` i a `scm/display-woodwind-diagrams.scm`.

Instruccions predefinides

Fragments de codi seleccionats

Llistat dels diagrames per a vent fusta

El fragment de música que apareix a continuació presenta tots els diagrames de vent fusta que es troben definits al LilyPond de moment.

```
\layout {
  indent = 0
}

\relative c' {
  \textLength0n
  c1^
  \markup {
    \center-column {
      'tin-whistle
      " "
      \woodwind-diagram
        #'tin-whistle
        #'()
    }
  }

  c1^
  \markup {
    \center-column {
      'piccolo
      " "
      \woodwind-diagram
        #'piccolo
        #'()
    }
  }
```

```

}

c1~
\markup {
  \center-column {
    'flute
    " "

    \woodwind-diagram
    #'flute
    #'()
  }
}

c1~\markup {
  \center-column {
    'oboe
    " "

    \woodwind-diagram
    #'oboe
    #'()
  }
}

c1~\markup {
  \center-column {
    'clarinet
    " "

    \woodwind-diagram
    #'clarinet
    #'()
  }
}

c1~\markup {
  \center-column {
    'bass-clarinet
    " "

    \woodwind-diagram
    #'bass-clarinet
    #'()
  }
}

c1~\markup {
  \center-column {
    'saxophone
    " "

    \woodwind-diagram
    #'saxophone
    #'()
  }
}

```

```

c1~\markup {
  \center-column {
    'bassoon
    " "
    \woodwind-diagram
    #'bassoon
    #'()
  }
}

```

```

c1~\markup {
  \center-column {
    'contrabassoon
    " "
    \woodwind-diagram
    #'contrabassoon
    #'()
  }
}
}

```

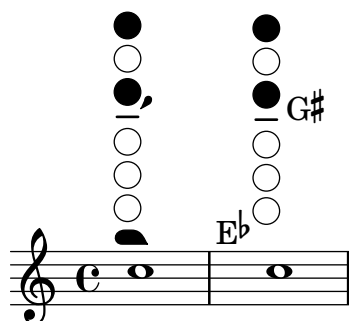
The image displays two staves of musical notation, each with five measures. Above each measure is a woodwind instrument diagram. The first staff (treble clef, common time) includes: tin-whistle, piccolo, flute, oboe, and clarinet. The second staff (treble clef, common time, starting with a '6' time signature) includes: bass-clarinet, saxophone, bassoon, and contrabassoon. Each diagram is a stylized line drawing of the instrument, showing its key mechanism and body shape.

Diagrames per a vent fusta gràfics i textuais

En molts casos, les claus que no estan en la columna central es poden presentar pel nombre de la clau així com de forma gràfic.

```
\relative c'' {
  \textLength0n
  c1^\markup
    \woodwind-diagram
    #'piccolo
    #'((cc . (one three))
      (lh . (gis))
      (rh . (ees)))

  c^\markup
    \override #'(graphical . #f) {
      \woodwind-diagram
      #'piccolo
      #'((cc . (one three))
        (lh . (gis))
        (rh . (ees)))
    }
}
```



Modificar la mida dels diagrames de vent fusta

Es pot canviar la mida i el gruix de les línies dels diagrames de posicions per a instruments de vent fusta.

```
\relative c'' {
  \textLength0n
  c1^\markup
    \woodwind-diagram
    #'piccolo
    #'()

  c^\markup
    \override #'(size . 1.5) {
      \woodwind-diagram
      #'piccolo
      #'()
    }

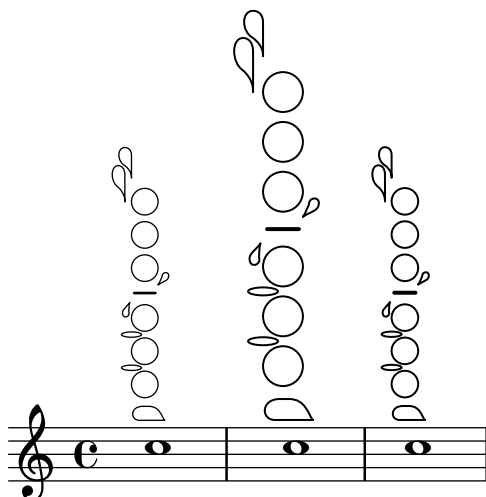
  c^\markup
    \override #'(thickness . 0.15) {
      \woodwind-diagram

```

```

      #'piccolo
      #'()
    }
  }

```



Llistes de claus per als diagrames de vent fusta

El fragment de codi que apareix a continuació produeix una llista de totes les claus i disposicions de clau possible per als diagrames de posicions d'instruments de fusta, tal i com estan definits a `scm/define-woodwind-diagrams.scm`. La llista es mostra al fitxer de registre, però no a la música. Si es vol una sortida per la consola, ometeu el `(current-error-port)` de les ordres.

```

#(print-keys-verbose 'piccolo (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'flute (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'flute-b-extension (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'tin-whistle (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'oboe (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'clarinet (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'bass-clarinet (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'low-bass-clarinet (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'saxophone (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'soprano-saxophone (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'alto-saxophone (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'tenor-saxophone (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'baritone-saxophone (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'bassoon (current-error-port))
#(print-keys-verbose 'contrabassoon (current-error-port))

```

```
\score {c'1}
```



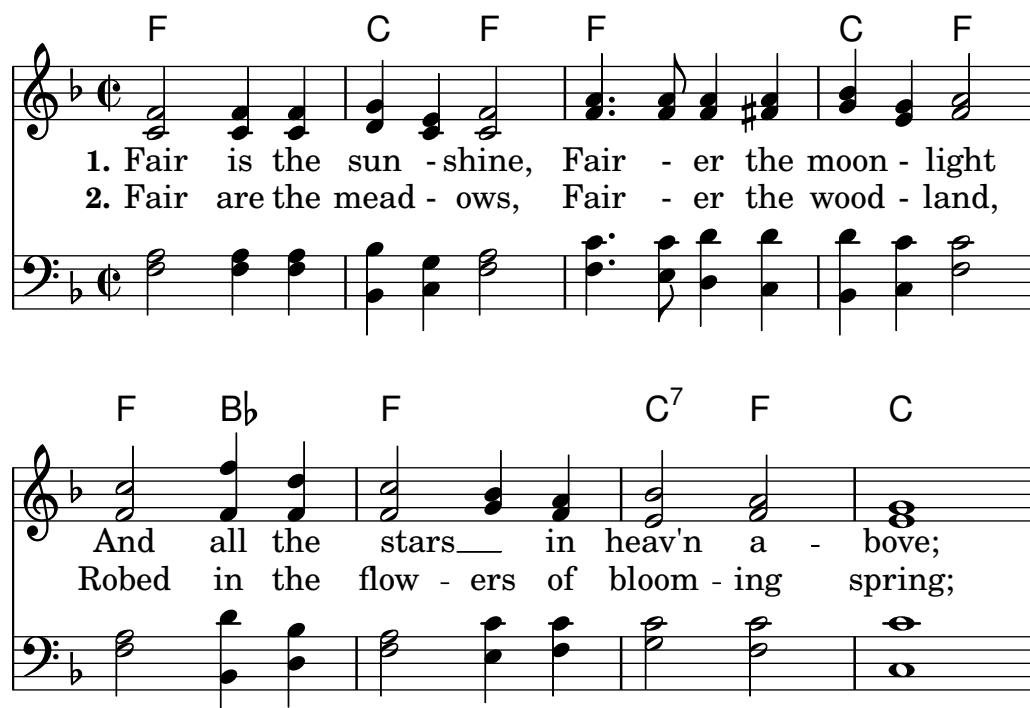
Vegeu també

Fitxers d'inici: `scm/define-woodwind-diagrams.scm`,
`scm/display-woodwind-diagrams.scm`.

Fragmentos de código: Sección “Winds” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern Secció “TextScript” in *Referència de funcionament intern*,
Secció “instrument-specific-markup-interface” in *Referència de funcionament intern*.

2.7 Notació d’acords



F C F F C F

1. Fair is the sun - shine, Fair - er the moon - light
2. Fair are the mead - ows, Fair - er the wood - land,

F B \flat F C⁷ F C

And all the stars in heav'n a - bove;
Robed in the flow - ers of bloom - ing spring;

Els acords es poden escriure al mode d’acords, que reconeix algunes convencions europees tradicionals de nomenclatura d’acords. També es poden imprimir els noms dels acords. A més a més es pot imprimir notació de baix xifrat.

2.7.1 Mode d’acords

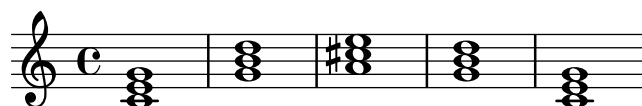
Per introduir acords s’utilitza el mode d’acords. S’usa un indicador de l’estructura de l’acord enlloc de l’alçada de les seves notes.

Panoràmica del mode d’acords

Els acords es poden escriure com a música simultània, com s’explica a [Notes a un acord], pàgina 170.

També es poden escriure els acords al “mode d’acords”, que és un mode d’entrada que se centra en les estructures dels acords dins de la música europea tradicional (on es coneix com «xifrat americà») més que en les notes concretes. Això és molt pràctic per als que estan familiaritzats amb la utilització de noms per descriure els acords. Hi ha més informació sobre els diferents modes d’entrada a Secció 5.4.1 [Modes d’entrada], pàgina 629.

```
\chordmode { c1 g a g c }
```

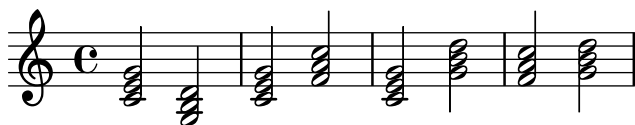


Els acords escrits amb el mode d’acords són elements musicals, i es poden transposar igual que els acords escrits mitjançant construccions de música simultània. El \chordmode és absolut,

`\relative` no té cap efecte sobre els blocs `\chordmode`. Tanmateix, dins de `\chordmode` les alçades absolutes són una octava més agudes que al mode de notes.

Es poden barrejar els modes d'acord i de nota a la música seqüencial:

```
\relative {
  <c' e g>2 <g b d>
  \chordmode { c2 f }
  <c e g>2 <g' b d>
  \chordmode { f2 g }
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “chord” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Notes a un acord], pàgina 170, Secció 5.4.1 [Modes d'entrada], pàgina 629.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

No es poden usar les abreviatures predefinides d'articulacions i adorns sobre notes dins del mode d'acords; vegeu [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Acords més usuals

Les tríades majors s'introdueixen escrivint la fonamental i una duració opcional:

```
\chordmode { c2 f4 g }
```



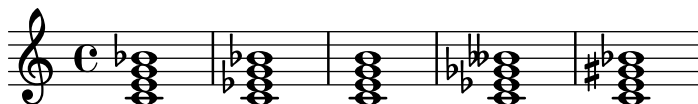
Las tríades menors augmentades i disminuïdes s'escriuen posant : i una cadena modificadora de variant després de la duració:

```
\chordmode { c2:m f4:aug g:dim }
```



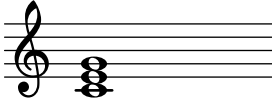


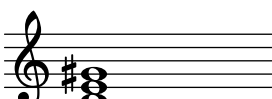

Es poden crear acords de sèptima:

```
\chordmode { c1:7 c:m7 c:maj7 c:dim7 c:aug7 }
```



La taula que es veu més avall mostra l'efecte dels modificadors de variant sobre els acords de tríada i de sèptima. La sèptima afegida de forma predeterminada als acords és menor, cosa que

fa de l'acord de sèptima dominant l'acord bàsic de sèptima. Totes les alteracions es consideren en relació amb la sèptima dominant. Hi ha una taula més completa on apareixen els usos dels modificadors a Secció A.2 [Modificadors d'acord més usuals], pàgina 664.

Modificador	Acció	Exemple
Cap	Acció predeterminada; produeix una triada major.	
m, m7	Acord menor. Aquest modificador baixa la tercera.	
dim, dim7	Acorde disminuït. Aquest modificador baixa la tercera, la quinta i, si existeix, la sèptima.	
aug	Acord augmentat. Aquest modificador puja la quinta.	
maj, maj7	Acord de sèptima major. Aquest modificador afegeix una sèptima elevada. El 7 que segueix a maj és opcional. NO utilitzeu aquest modificador per crear una triada major.	

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.2 [Modificadors d'acord més usuals], pàgina 664, [Acords estesos i alterats], pàgina 420.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Sols es pot usar un modificador per a cada acord, normalment sobre la nota més aguda de l'acord. Els acords amb més d'un modificador es processen sense produir errors ni advertiments, però el resultat és imprescindible. Els acords que no es poden aconseguir amb un sols modificador s'han d'alterar en les seves notes individuals com es descriu a [Acords estesos i alterats], pàgina 420.

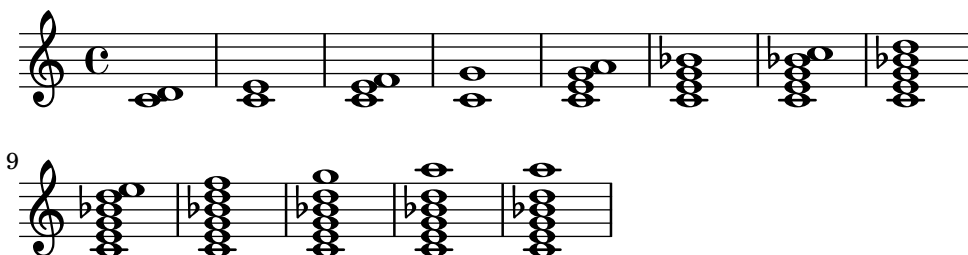
Acords estesos i alterats

Es poden crear estructures d'acord de complexitat arbitrària dins del mode d'acords. Es pot usar la cadena modificadora per estendre un acord, afegir o treure notes, pujar o baixar notes de l'acord i afegir un baix diferent o crear una inversió.

El primer número que segueix al : es considera que és l'àmbit de l'acord. L'acord es construeix seqüencialment afegint tercers a la fonamental fins que s'assoleix el nombre especificat. Observeu que la sèptima afegida com a part d'un acord estès és la sèptima menor, no major. Si l'àmbit

no és una tercera (per exemple 6), s'afegeixen tercers fins a la tercera més alta inferior a l'àmbit, i després s'afegeix la nota de l'àmbit. El valor més gran possible per a l'àmbit és 13. Qualsevol valor més gran s'interpreta com a 13.

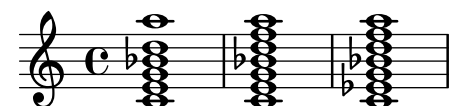
```
\chordmode {
  c1:2 c:3 c:4 c:5
  c1:6 c:7 c:8 c:9
  c1:10 c:11 c:12 c:13
  c1:14
}
```



Com a excepció especial, c:5 produeix un 'power chord', que té sols la fonamental i la quinta.

Atès que una onzena sense alteració no sona bé quan es combina a una tresena sense alteració, s'elimina l'onzena dels acords de :13 (a no ser que s'afegeixi explícitament).

```
\chordmode {
  c1:13 c:13.11 c:m13
}
```



Es poden afegir notes individuals a un acord. Les addicions segueixen l'àmbit i van prefixades per un punt (.). La sèptima normal que s'afegeix a un acord és la sèptima menor, no major.

```
\chordmode {
  c1:3.5.6 c:3.7.8 c:3.6.13
}
```



Les notes afegides poden ser tan agudes com desitgeu.

```
\chordmode {
  c4:3.5.15 c:3.5.20 c:3.5.25 c:3.5.30
}
```



Les notes afegides als acords es poden alterar mitjançant l'edició dels sufixos - o + al número. Per alterar una nota que s'ha inclòs automàticament com a part de l'estructura bàsica de l'acord, afegiu-la com una nota alterada.

```
\chordmode {
  c1:7+ c:5+.3- c:3-.5-.7-
}
```



Una nota que es vol suprimir d'un acord indica dins de la cadena modificadora prefixant-la amb un accent circumflex $\hat{}$. Sols es permet una supressió amb $\hat{}$ dentro d'una cadena modificadora.

```
\chordmode {
  c1^3 c:7^5 c:9^3 c:9^3.5 c:13.11^3.7
}
```



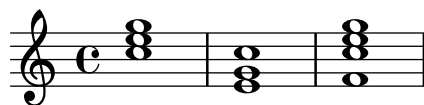
Es pot afegir el modificador sus a la cadena modificadora per crear acords suspensos. Això elimina la tercera de l'acord. Escriviu o bé 2 o bé 4 per afegir la segona o la quarta a l'acord, respectivament. Quan sus va seguit d'una segona a una quarta, és equivalent a $\hat{3}$, i en cas contrari a sus4, és a dir, 5.4.

```
\chordmode {
  c1:sus c:sus2 c:sus4 c:5.4
}
```



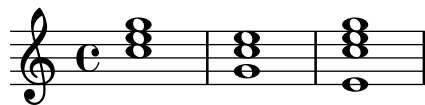
Es poden modificar les inversions (col·locar al baix una nota diferent de la fonamental de l'acord) i notes de baix afegides mitjançant l'addició de /*nota* a l'acord.

```
\chordmode {
  c'1 c'/e c'/f
}
```



Es pot afegir una nota del baix que forma part de l'acord, enlloc moure-la per efecte d'una inversió, mitjançant l'ús de /+*nota*.

```
\chordmode {
  c'1 c'/g c'/+e
}
```



Els modificadors d'acord que es poden fer servir per produir una àmplia varietat d'acords estàndard es mostren a Secció A.2 [Modificadors d'acord més usuals], pàgina 664.

Vegeu també

Referencia de la notació: Secció A.2 [Modificadors d'acord més usuals], pàgina 664.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Cada not sols pot estar present a l'acord un sol cop. El que segueix produeix simplement l'acord augmentat, perquè 5+ s'interpreta en últim lloc.

```
\chordmode { c1:3.5.5-.5+ }
```



2.7.2 Impressió dels acords

Els acords es poden imprimir pel seu nom, a més de la impressió estàndard com a notes sobre un pentagrama.

Impressió dels noms d'acord

El noms d'acord s'imprimeixen dins del context ChordNames:

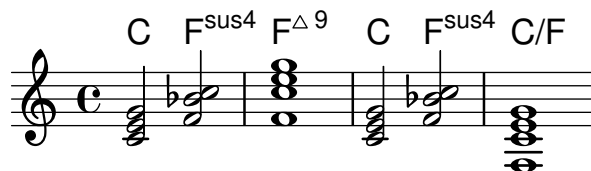
```
\new ChordNames {
  \chordmode {
    c2 f4. g8
  }
}
```

C F G

Els acords es poden escriure com a notes simultànies o a través de l'ús del mode d'acords. El nom d'acord que s'imprimeix és el mateix independentment del mode d'entrada, a no ser que hi hagi inversions o baixos afegits:

```
chordmusic = \relative {
  <c' e g>2 <f bes c>
  <f c' e g>1
  \chordmode {
    c2 f:sus4 c1:/f
  }
}
<<
\new ChordNames {
  \chordmusic
}
{
  \chordmusic
```

```
}
>>
```



Els silencis passats a un context ChordNames fan que s'imprimeixi l'element de marcatge `noChordSymbol` (símbol de N.C., Sense Acord).

```
<<
  \new ChordNames \chordmode {
    c1
    r1
    g1
    c1
  }
  \chordmode {
    c1
    r1
    g1
    c1
  }
>>
```



`\chords { ... }` és una forma abreujada d'escriure `\new ChordNames \chordmode { ... }`.

```
\chords {
  c2 f4.:m g8:maj7
}
```

```
C   Fm G<sup>Δ</sup>
\new ChordNames {
  \chordmode {
    c2 f4.:m g8:maj7
  }
}
```

C Fm G^Δ

Fragments de codi seleccionats

Imprimir els acords quan es produeix un canvi

Es poden imprimir els acords exclusivament al començament de les línies i quan canvia l'acord.

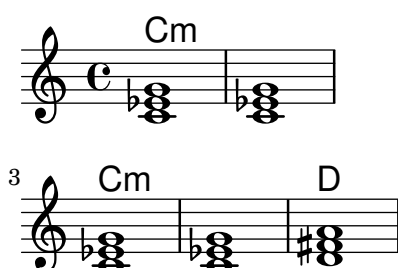
```
harmonies = \chordmode {
  c1:m c:m \break c:m c:m d
```

```

}

<<
  \new ChordNames {
    \set chordChanges = ##t
    \harmonies
  }
  \new Staff {
    \relative c' { \harmonies }
  }
>>

```



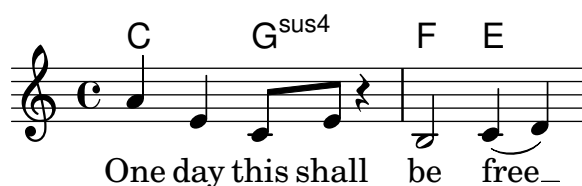
Full guia d'acords o «lead sheet» senzilla

En ajuntar noms d'acord en xifrat americà, melodia i lletra, obtenim un full d'acord os «lead sheet»:

```

<<
  \chords { c2 g:sus4 f e }
  \new Staff \relative c'' {
    a4 e c8 e r4
    b2 c4( d)
  }
  \addlyrics { One day this shall be free __ }
>>

```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “chord” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Escriptura de música en paral·lel], pàgina 189.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “ChordNames” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ChordName” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Chord_name_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Volta_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Bar_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Els acords que contenen inversions o baixos alterats no reben un nom adequat si s'escriuen usant música simultània.


Noms d'acord personalitzats

No hi ha un sistema únic per anomenar els acords. Les diferents tradicions musicals usen diferents noms per al mateix conjunt d'acords. A més hi ha diferents símbols impresos per a un nom d'acord donat. Els noms i símbols que s'imprimeixen per als noms d'acord donats es poden personalitzar.

L'esquema de nomenclatura d'acords predeterminat és un sistema per a música de Jazz, proposat per Klaus Ignatzek (vegeu Secció “Llista de referències bibliogràfiques” in *Monografia*). També funcionen d'altres dos esquemes de nomenclatura d'acords: una notació d'acords de Jazz alternativa i un esquema sistemàtic anomenat Acords de Banter. La notació de Jazz alternativa també es pot veure al Secció A.1 [Taula de noms d'acords], pàgina 664.

A més dels diferents sistemes de nomenclatura, s'usen diferents noms de nota per a la fonamental segons la llengua. Les variables predefinides `\germanChords`, `\semiGermanChords`, `\italianChords` i `\frenchChords` estableixen el valor d'aquestes variables. L'efecte es mostra aquí:

default	E/D	Cm	B/B	B#/B#	Bb/Bb
german	E/d	Cm	H/h	H#/his	B/b
semi-german	E/d	Cm	H/h	H#/his	Bb/b
italian	Mi/Re	Do m	Si/Si	Si#/Si#	Si b/Si b
french	Mi/Ré	Do m	Si/Si	Si#/Si#	Si b/Si b



Alguns cançoners alemanys indiquen els acords menors com a lletres minúscules, sense el sufix *m*. Això es pot aconseguir establint la propietat `chordNameLowercaseMinor`:

```
\chords {
  \set chordNameLowercaseMinor = ##t
  c2 d:m e:m f
}
```

C d e F

Si caps dels ajustos predeterminats proporciona el resultat desitjat, es pot afinar la presentació dels noms d'acord a través de les propietats següents:

`chordRootNamer`

El nom d'acord s'imprimeix normalment com una lletra per a la fonamental amb una alteració opcional. La transformació de la nota en la lletra es realitza per part d'aquesta funció. Els noms de nota especials (per exemple la 'H' alemanya per a un acord de Si) es poden produir emmagatzemant una funció nova en aquesta propietat.

`majorSevenSymbol`

Aquesta propietat conté l'objecte de marcatge que s'usa per fer el seguiment de la sortida de `chordRootNamer` per identificar un acord de sèptima major. Les opcions predefinides són `whiteTriangleMarkup` (triangle blanc) i `blackTriangleMarkup` (triangle negre).

`additionalPitchPrefix`

Quan l'acord conté notes afegides, es poden prefixar opcionalment per un text. Per defecte no hi ha cap prefix, per evitar la sobrecàrrega visual, però per petites quantitats de notes afegides pot ser visualment efectiu.

```
\new ChordNames {
  <c e g d'>    % add9
  \set additionalPitchPrefix = "add"
  <c e g d'>    % add9
}
```

$C^9 C^{add9}$

chordNoteNamer

Quan el nom de l'acord conté notes addicionals a part de la fonamental (per exemple un baix afegit) s'utilitza aquesta funció per imprimir la nota addicional. De forma predeterminada s'imprimeix la nota usant chordRootNamer. La propietat chordNoteNamer es pot establir a una funció especialitzada per canviar aquest comportament. Per exemple, el baix es pot imprimir en minúscula.

chordNameSeparator

Les diferents parts del nom d'un acord se separen normalment mitjançant un petit espai en blanc. Mitjançant l'ajust de chordNameSeparator, podem usar qualsevol marcatge que desitgem com a separador. Això no afecta el separador entre un acord i la nota del baix: per personalitzar això, utilitzeu slashChordSeparator.

```
\chords {
  c4:7.9- c:7.9-/g
  \set chordNameSeparator = \markup { "/" }
  \break
  c4:7.9- c:7.9-/g
}
```

$C^7 b^9 C^7 b^9/G$

$C^{7/b^9} C^{7/b^9}/G$

slashChordSeparator

Els acords es poden tocar sobre una nota del baix diferent a la fonamental. S'anomenen «inversions» o «acords de barra inclinada» atès que la manera predeterminada d'efectuar la seva notació és amb una barra inclinada entre l'acord i la nota del baix. Per tant, el valor de slashChordSeparator és, per defecte, una barra inclinada, però podem canviar-lo a qualsevol element de marcatge que volem.

```
\chords {
  c4:7.9- c:7.9-/g
  \set slashChordSeparator = \markup { " over " }
  \break
  c4:7.9- c:7.9-/g
}
```

$C^7 b^9 C^7 b^9/G$

$C^{7/b^9} C^{7/b^9} \text{ over } G$

chordNameExceptions

Aquesta propietat és una llista de parelles. El primer element de cada parella és un conjunt de notes utilitzades per identificar els elements presents a l'acord. El segon element és un element de marcatge que segueix a la sortida de chordRootNamer per crear el nom de l'acord.

minorChordModifier

La notació dels acords menors se sol fer mitjançant el sufix ‘m’ a la dreta de la lletra que indica la fonamental de l’acord. Tanmateix, altres convencions donen preferència a sufixos diferents, com un signe menys.

```
\chords {
  c4:min f:min7
  \set minorChordModifier = \markup { "-" }
  \break
  c4:min f:min7
}
```

Cm Fm⁷

C- F-⁷

chordPrefixSpacer

El modificador dels acords menors tal i com ve determinat per `minorChordModifier` s'imprimeix en general immediatament a la dreta de la fonamental. Es pot inserir un símbol separador entre la fonamental i el modificador establint `chordPrefixSpacer`. El símbol separador no s'usa quan l'acord està alterat.

Instruccions predefinides

`\whiteTriangleMarkup`, `\blackTriangleMarkup`, `\germanChords`, `\semiGermanChords`, `\italianChords`, `\frenchChords`.

Fragments de codi seleccionats***Excepcions per als noms d'acord***

Es pot usar la propietat `chordNameExceptions` per a emmagatzemar una llista de notacions espacials per a acords específics.

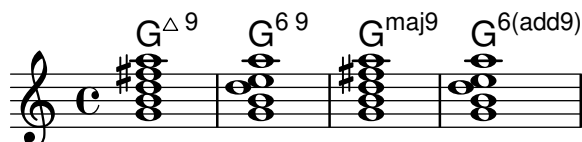
```
% modify maj9 and 6(add9)
% Exception music is chords with markups
chExceptionMusic = {
  <c e g b d'>1-\markup { \super "maj9" }
  <c e g a d'>1-\markup { \super "6(add9)" }
}

% Convert music to list and prepend to existing exceptions.
chExceptions = #(append
  (sequential-music-to-chord-exceptions chExceptionMusic #t)
  ignatzekExceptions)

theMusic = \chordmode {
  g1:maj9 g1:6.9
  \set chordNameExceptions = #chExceptions
  g1:maj9 g1:6.9
}

\layout {
  ragged-right = ##t
}
```

```
<<
\new ChordNames \theMusic
\new Voice \theMusic
>>
```



Nom d'acord maj7

La presentació de l'acord de setèima major es pot ajustar mitjançant `majorSevenSymbol`.

```
\chords {
  c:7+
  \set majorSevenSymbol = \markup { j7 }
  c:7+
}
```

$C^{\Delta} C^{i7}$

Afegir barres de compàs al context de noms d'acord (ChordNames)

Per afegir indicacions de línia divisòria dins del context dels noms d'acord `ChordNames`, incloeu el gravador `Bar_engraver`.

```
\new ChordNames \with {
  \override BarLine.bar-extent = #'(-2 . 2)
  \consists "Bar_engraver"
}

\chordmode {
  f1:maj7 f:7 bes:7
}
```

$F^{\Delta} \mid F^7 \mid B\flat^7 \mid$

Corxets de primera i segona vegada a sota dels acords

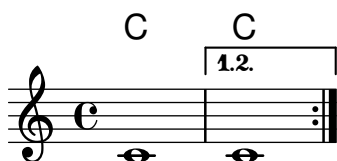
Mitjançant l'addició del gravador `Volta_engraver` al pentagrama pertinent, es poden posar els corxets de primera i segona veu a sota dels acords.

```
\score {
  <<
  \chords {
    c1
    c1
  }
  \new Staff \with {
    \consists "Volta_engraver"
  }
  {
    \repeat volta 2 { c'1 }
  }
}
```

```

        \alternative { c' }
    }
>>
\layout {
  \context {
    \Score
    \remove "Volta_engraver"
  }
}
}

```



Modificació del separador d'acords

The separator between different parts of a chord name can be set to any markup.

```

\chords {
  c:7sus4
  \set chordNameSeparator
    = \markup { \typewriter | }
  c:7sus4
}

```

$C^{7\text{ sus}4}$ $C^{7| \text{sus}4}$

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.1 [Taula de noms d'acords], pàgina 664, Secció A.2 [Modificadors d'acord més usuals], pàgina 664.

L'assaig sobre gravat musical automatitzat: Secció “Llista de referències bibliogràfiques” in *Monografia*.

Fitxers instal·lats: scm/chords-ignatzek.scm, scm/chord-entry.scm, ly/chord-modifier-init.ly.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Els noms d'acord es determinen a partir de les notes que estan presents a l'acord i de la informació sobre l'estructura de l'acord que s'ha pogut introduir a `\chordmode`. Si s'usa el mètode de les notes simultànies per introduir els acords, es poden produir noms no desitjats a partir de les inversions o de les notes del baix.

```

myChords = \relative c' {
  \chordmode { c1 c/g c/f }
  <c e g>1 <g c e> <f c' e g>
}
<<
  \new ChordNames { \myChords }
  \new Staff { \myChords }
>>

```



Es pot imprimir notació de baix xifrat.

El LilyPond permet el baix xifrat, també conegut com a basso continu:

```
<<
\new Voice { \clef bass dis4 c d ais g fis}
\new FiguredBass {
\figuremode {
```

```

    < 6 >4 < 7\+ >8 < 6+ [_!] >
    < 6 >4 <6 5 [3+] >
    < _ >4 < 6 5/>4
  }
}
>>

```



El suport per a baix xifrat es compon de dues parts: hi ha un mode d'entrada, presentat per `\figuremode`, que admet l'entrada de les xifres del baix, i hi ha un context anomenat `FiguredBass` que s'ocupa de la impressió dels objectes del tipus `BassFigure`. El baix xifrat també es pot imprimir dins de contextos de `Staff`.

`\figures{ ... }` és una notació abreujada de `\new FiguredBass \figuremode { ... }`.

Tot i que el suport per a baix xifrat pot semblar-se superficialment als dels acords, en realitat és molt més simple. El mode `\figuremode` simplement emmagatzema les xifres i el context `FiguredBass` les imprimeix tal i com s'han introduït. No hi ha cap conversió a notes.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “figured bass” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Introduir el baix xifrat

S'usa `\figuremode` per canviar el mode d'entrada al mode de xifres. Hi ha més informació sobre els diferents modes d'entrada a Secció 5.4.1 [Modes d'entrada], pàgina 629.

En el mode de xifres, un grup de xifres del baix està delimitat mitjançant angles simples, `<` i `>`. La duració s'escriu després del `>`.

```

\new FiguredBass {
  \figuremode {
    <6 4>2
  }
}

```

6
4

Es poden fer servir alteracions accidentals (fins i tot becaires) per modificar graus de l'escala. S'escriuen afegint + (per als sostinguts), - (per als becaires) o o ! (per als becaires) després del número. Per obtenir alteracions dobles, s'aplica el modificador dues vegades seguides. Amb freqüència, per a la modificació del tercer grau s'omet el número, cosa que es pot fer utilitzant `_` en comptes d'un número.

```

\figures {
  <7! 6+ 4-> <5++> <3--> < _+ > < 7 _!>
}

```

b7 *5 b3 # 7
#6
b4

Es poden indicar elements de l'acord augmentats i disminuïts:

```
\figures {
  <6\+ 5/> <7/>
}
```

$\overset{+}{6}$ $\overset{7}{5}$

Es pot crear una barra invertida creuant una xifra (usada normalment per sextes elevades):

```
\figures {
  <6> <6\\>
}
```

6 6̣

Es poden incloure claus a les xifres:

```
\figures {
  <[12] 8 [6 4]>
}
```

**$\overset{[12]}{8}$
 $\overset{[6]}{4}$**

Es pot inserir qualsevol element de marcatge de text com una xifra:

```
\figures {
  <\markup { \tiny \number 6 \super (1) } 5>
}
```

**$\overset{(1)}{6}$
5**

Es poden usar línies de continuació per indicar xifres que es repeteixen:

```
<<
{
  \clef bass
  e4 d c b,
  e4 d c b,
}
\figures {
  \bassFigureExtendersOn
  <6 4>4 <6 3> <7 3> <7 3>
  \bassFigureExtendersOff
  <6 4>4 <6 3> <7 3> <7 3>
}
>>
```



En aquest cas, les línies d'extensió substitueixen a les xifres existents, a no ser que les línies de continuació s'hagin finalitzat explícitament.

```
<<
```

```

\figures {
  \bassFigureExtendersOn
  <6 4>4 <6 4> <6\! 4\!> <6 4>
}
{
  \clef bass
  d4 d c c
}
>>

```



La taula següent resumeix els modificadors de xifrat disponibles.

ModificadorPropòsit

Eexmple

+, -, ! Alteracions

$\flat 7$ $\times 5$ $\flat 3$
 $\sharp 6$
 $\flat 4$

\+, / Augmentacions i disminucions

$\sharp 6$ \sharp
 $\flat 5$

**** Sexta elevada

$\grave{6}$

\! Fin de línia de continuació



Instruccions predefinides

`\bassFigureExtendersOn`, `\bassFigureExtendersOff`.

Fragments de codi seleccionats

Canviar les posicions de les alteracions de baix xifrat

Les alteracions i els signes «més» poden aparèixer abans o després dels nombres, segon el valor de ls propietats `figuredBassAlterationDirection` i `figuredBassPlusDirection`.

```

\figures {
  <5\+> <5+ 4\+> <6 4- 2\+> r
  \set figuredBassAlterationDirection = #RIGHT
  <5\+> <5+ 4\+> <6 4- 2\+> r
  \set figuredBassPlusDirection = #RIGHT
  <5\+> <5+ 4\+> <6 4- 2\+> r
  \set figuredBassAlterationDirection = #LEFT
}

```

```
<5\+> <5+ 4\+> <6 4- 2\+> r
}
```

```
+5 #5 6      +5 5# 6      5+ 5# 6      5+ #5 6
 4 4 2      4 4 2      4 4 2      4 4 2
 2          2          2          2
```

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “BassFigure” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureAlignment” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureLine” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureContinuation” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Figured-Bass” in *Referència de funcionament intern*.

Impressió del baix xifrat

El baix xifrat es pot imprimir usant el context `FiguredBass`, o dins de la majoria dels contextos de pentagrama.

Quan es presenta dins d'un context de `FiguredBass`, la ubicació vertical de les xifres és independent de les notes que estan al pentagrama.

```
<<
  \relative {
    c' '4 c'8 r8 c,4 c'
  }
  \new FiguredBass {
    \figuremode {
      <4>4 <10 6>8 s8
      <6 4>4 <6 4>
    }
  }
>>
```



A l'exemple de dalt, el context `FiguredBass` s'ha d'instanciar explícitament per evitar crear un segon pentagrama buit.

El baix xifrat es pot afegir també a contextos de `Staff` directament. En aquest cas la posició vertical de les xifres s'ajusta automàticament.

```
<<
  \new Staff = "myStaff"
  \figuremode {
    <4>4 <10 6>8 s8
    <6 4>4 <6 4>
  }
  %% Posa les notes al mateix Staff que les figures
  \context Staff = "myStaff"
  {
    \clef bass
```



```

c4 c'8 r8 c4 c'
}
>>

```



Quan s'escriu dins d'un context de pentagrama, el baix xifrat es pot presentar a sobre o a sota del pentagrama.

```

<<
\new Staff = "elmeuPentagrama"
\figuremode {
  <4>4 <10 6>8 s8
  \bassFigureStaffAlignmentDown
  <6 4>4 <6 4>
}
%% Posa les notes al mateix Staff que les figures
\context Staff = "elmeuPentagrama"
{
  \clef bass
  c4 c'8 r8 c4 c'
}
>>

```



Instruccions predefinides

\bassFigureStaffAlignmentDown, \bassFigureStaffAlignmentUp,
\bassFigureStaffAlignmentNeutral.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Chords” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “BassFigure” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureAlignment” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureLine” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureBracket” in *Referència de funcionament intern*, Secció “BassFigureContinuation” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Figured-Bass” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Per assegurar que les línies extensores funcionen adequadament, el més segur és utilitzar les mateixes duracions a la línia de xifres i a la línia del baix.

```

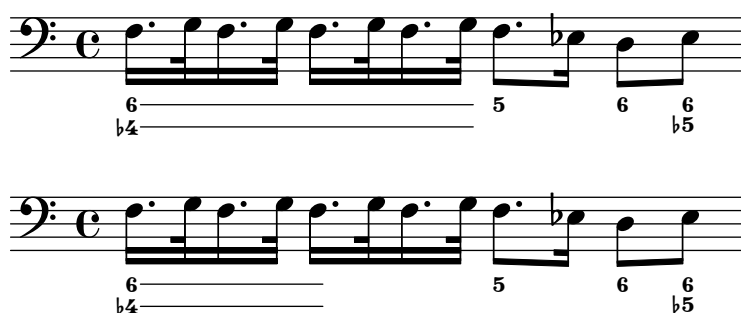
<<
{
  \clef bass
  \repeat unfold 4 { f16. g32 } f8. es16 d8 es
}

```

```

\figures {
  \bassFigureExtendersOn
  % Els extensors són correctes aquí, amb el mateix ritme que el bas
  \repeat unfold 4 { <6 4->16. <6 4->32 }
  <5>8. r16 <6>8 <6\! 5->
}
>>
<<
{
  \clef bass
  \repeat unfold 4 { f16. g32 } f8. es16 d8 es
}
\figures {
  \bassFigureExtendersOn
  % Els extensors són incorrectes aquí, tot i que la temporalització és la mateixa
  <6 4->4 <6 4->4
  <5>8. r16 <6>8 <6\! 5->
}
>>

```



2.8 Música contemporània

A partir de començament del segle XX s'ha produït una expansió massiva dels estils i tècniques composicionals. Els nous desenvolupaments harmònics i rítmics, una expansió de l'espectre d'alçades i el desenvolupament d'un ampli ventall de noves tècniques instrumentals han vingut acompanyades d'una evolució i expansió paral·leles de la notació musical. L'objectiu d'aquesta secció es proporcionar referències i informació rellevant per al treball amb aquestes noves tècniques de notació.

2.8.1 Alçada i harmonia en la música contemporània

Aquesta secció destaca els problemes de la notació de les tonalitats i l'harmonia en la música contemporània.

Referències per a tonalitats i harmonia en música contemporània

- La notació estàndard de quarts de to s'estudia a [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8.
- Les armadures de tonalitat no estàndard s'estudien a [Armadura de la tonalitat], pàgina 22.
- Les pràctiques contemporànies en la presentació de les alteracions accidentals s'estudien a [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28.

Notació microtonal

Harmonia i armadures de tonalitat contemporània

2.8.2 Enfocaments contemporanis del ritme

Aquesta secció tracta dels problemes de la notació de les duracions a la música contemporània.

Referències per a enfocaments contemporanis del ritme

- Els tipus de compàs d'amalgama s'estudien a [Indicació de compàs], pàgina 66.
- La notació polimètrica bàsica s'estudia en [Notació polimètrica], pàgina 77.
- Las barres en angles progressives s'estudien a [Barres progressives], pàgina 99.
- Les línies divisòries d'estil Mensurstriche (línies que estan sols entre els pentagrames) s'estudien a [Agrupament de pentagrames], pàgina 194.

Grups de valoració especial a la música contemporània

Compassos contemporanis

Notació polimètrica estesa

Barrat en música contemporània

Línies divisòries a la música contemporània

2.8.3 Notació gràfica

2.8.4 Tècniques de partitura contemporània

2.8.5 Noves tècniques instrumentals

2.8.6 Lectures addicionals i partitures d'interès

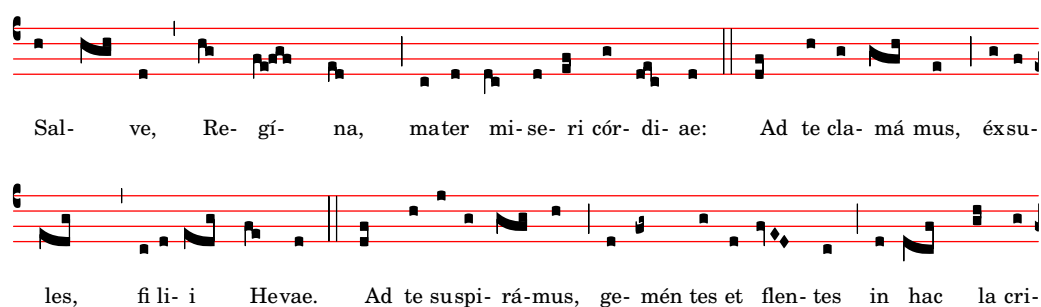
Aquesta secció suggereix llibres, exemples musicals i altres recursos d'utilitat a l'estudi de la notació musical contemporània.

Llibres i articles sobre notació musical contemporània

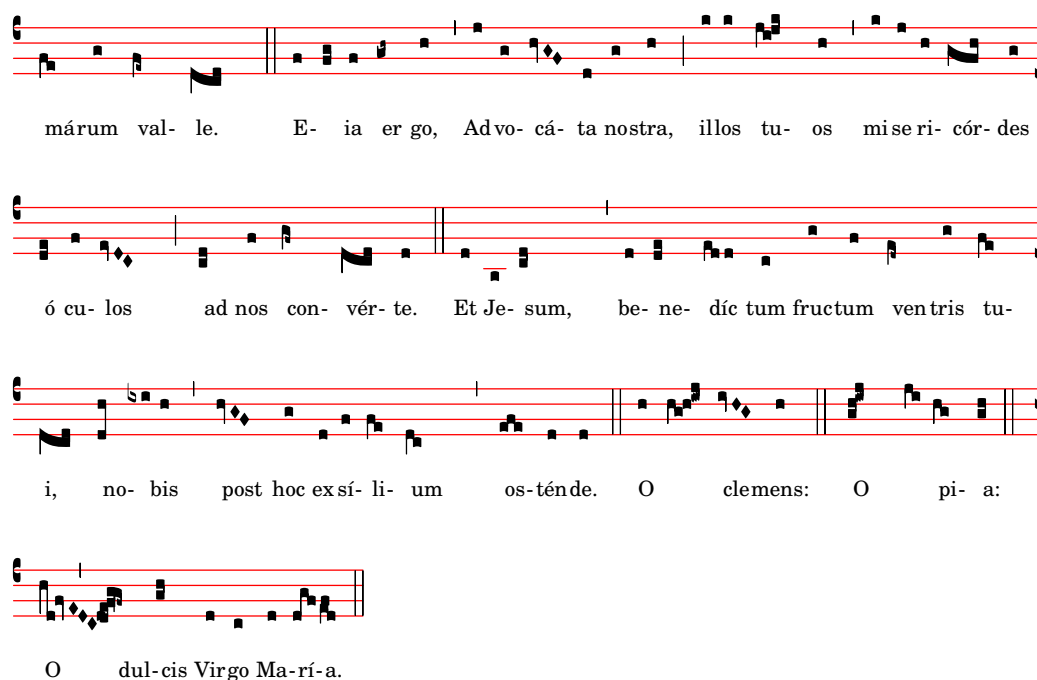
- *Music Notation in the Twentieth Century: A Practical Guidebook* de Kurt Stone [W. W. Norton, 1980]
- *Music Notation: A Manual of Modern Practice* de Gardner Read [Taplinger, 1979]
- *Instrumentation and Orchestration* d'Alfred Blatter [Schirmer, 2nd ed. 1997]

Partitures i exemples musicals

2.9 Notació antiga



Sal- ve, Re- gí- na, mater mi-se- ri cór- di- ae: Ad te cla- má mus, éxsu-
 les, fi li- i Hevae. Ad te suspi- rá-mus, ge- mén tes et flen- tes in hac la cri-



márum val- le. E- ia er go, Advo- cá- ta nostra, illos tu- os mise ri- cór- des

ó cu- los ad nos con- vér- te. Et Je- sum, be- ne- díc tum fructum ventris tu-

i, no- bis post hoc ex sí- li- um os- ténde. O clemens: O pi- a:

O dul- cis Virgo Ma- rí- a.

Entre les formes en les quals té suport la notació antiga es troba la possibilitat de gravar notació mensural, cant gregorià i cant kievà en notació quadrada. Es pot accedir a aquestes funcionalitats mitjançant la modificació de propietats d'estil d'objectes gràfics com el cap de les notes o els silencis, o bé mitjançant la utilització d'un dels contextos predefinits d'aquests estils.

Molts objectes gràfics, com ara el cap i la vírgula de les figures, les alteracions, la indicació de compàs i els silencis ofereixen una propietat *style* (estil), que es pot canviar per emular diversos estils diferents de notació antiga. Vegeu

- [Caps de nota de la música mensural], pàgina 445,
- [Alteracions i armadures de la música mensural], pàgina 447,
- [Silencis de la música mensural], pàgina 446,
- [Claus de la música mensural], pàgina 443,
- [Claus de cant gregorià], pàgina 450,
- [Corxets de la música mensural], pàgina 446,
- [Indicacions de compàs de la música mensural], pàgina 444.

Certs conceptes de notació s'inclouen específicament per a la notació antiga:

- [Custos], pàgina 441,
- [Divisiones], pàgina 452,
- [Lligadures], pàgina 441.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “custos” in *Glossari musical*, Secció “ligature” in *Glossari musical*, Secció “mensural notation” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Caps de nota de la música mensural], pàgina 445, [Alteracions i armadures de la música mensural], pàgina 447, [Silencis de la música mensural], pàgina 446, [Claus de cant gregorià], pàgina 450, [Corxets de la música mensural], pàgina 446, [Indicacions de compàs de la música mensural], pàgina 444, [Custos], pàgina 441, [Divisiones], pàgina 452, [Lligadures], pàgina 441.

2.9.1 Panoràmica dels estils amb suport

Hi ha disponibles tres estils per a la composició tipogràfica del cant gregorià:

- *Editio Vaticana* és un estil complet per a cant gregorià, que segueix l'aparença de les edicions de Solesmes, els llibres oficials del Vaticà des de 1904. El LilyPond té suport per a tots els signes de notació que es fan servir en aquest estil, entre ells les lligadures, *custòdies* i símbols especials com el quilisma i l'oriscus.
- L'estil *Editio Medicaea* ofereix certes funcionalitats que s'usen a les edicions Medicaea (o de Ratisbona) que s'usaven abans de les edicions de Solesmes. Les diferències més significatives respecte a l'estil *Vaticana* són les claus, que tenen traços descendents, i el cap de les figures, que són quadrats i regulars.
- L'estil *Hufnagel* (en “ungla de ferradura”) o *gòtic* reproduïx l'estil d'escriptura al manuscrits medievals d'Alemanya i Europa Central. Rep el nom de la forma de la nota bàsica (la *virga*), que sembla una petita ungla.

Tres estils emulen l'aparença dels manuscrits i edicions impreses de música mensural medieval tardà i renaixentista:

- L'estil *Mensural* s'assembla força a l'estil d'escriptura utilitzat als manuscrits medievals tardans i renaixentistes primerencs, amb el cap de les seves figures petites i estretes en forma de rombe, i els silencis que imiten un estil dibuixar a mà.
- L'estil *Neomensural* és una versió modernitzada i estilitzada de l'anterior: el cap de les figures és més ampla i els silencis estan format per traços rectilinis. Aquest estil és particularment indicat, per exemple per als *incipits* de transcripcions de fragments de música mensural.
- L'estil *Petrucchi* rep el seu nom d'Ottaviano Petrucci (1466-1539, el primer impressor a utilitzar tipus mòbils per a la música (al seu *Harmonice musices odhecaton*, 1501). Aquest estil fa servir per a les figures un cap més gran que els altres estils mensurals.

Baroque i *Classical* no són estils complets, sinó que difereixen de l'estil predeterminat sols en certs detalls: alguns caps de nota (Baroque) i el silenci de negra (Classical).

Sols l'estil mensural té alternatives per a tots els aspectes de la notació. Així, no hi ha silencis ni corxets als estils gregorians, ja que aquests símbols no s'usen en la notació del cant pla, i l'estil Petrucci no conté corxets ni alteracions per sí mateix.

Cada element de la notació es pot canviar independentment dels altres, i així usar corxets mensurals, caps de petrucci, silencis de notació clàssica i claus de vaticana a la mateixa peça, si així ho volem.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*, Secció “flag” in *Glossari musical*.

2.9.2 Notació antiga - funcionalitats comunes

Contextos predefinit

Per al cant gregorià i la notació mensural, tenim disponibles contextos predefinit de veu i de pauta, que estableixen tots els símbols de notació a uns valors adequats per a aquests estils. Si ens satisfan aquests valors predeterminats, podem a continuació introduir directament les notes sense la necessitat de preocupar-nos dels detalls sobre com personalitzar un context. Vegeu un dels contextos predefinit *VaticanaVoice*, *VaticanaStaff*, *MensuralVoice* i *MensuralStaff*.

- [Contextos del cant gregorià], pàgina 450,
- [Contextos de la música mensural], pàgina 442.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Contextos del cant gregorià], pàgina 450, [Contextos de la música mensural], pàgina 442.

Lligadures

Una lligadura és un símbol gràfic que representa almenys dues notes diferents. Les lligadures van aparèixer originalment als manuscrits de cant gregorià per denotar seqüències de notes ascendents o descendents a la mateixa síl·laba. Es fan servir també a la notació mensural.

Les lligadures s’escriuen *tancant-les* dins d’un parell `\[i \]`. A certes estils de lligadura els podria caldre una sintaxi d’entrada addicional específica per a aquest tipus de lligadura en particular. De forma predeterminada, el gravador `LigatureBracket` es limita a col·locar un claudàtor sobre la lligadura:

```
\relative {
  \[ g' c, a' f d' \]
  a g f
  \[ e f a g \]
}
```



Hi ha disponibles dos estils més de lligadures: el Vaticana per a cant gregorià, i el mensural per a música mensural (sols hi ha suport per les lligadures mensurals blanques per a la música mensural, i amb certes limitacions). Per usar qualssevol d’aquests estils, s’ha de substituir el gravador predeterminat `Ligature_bracket_engraver` per un dels gravadors especialitzats de lligadures del context `Voice`, com s’explica a [Lligadures mensurals blanques], pàgina 448, i [Lligadures de neumes quadrats gregorians], pàgina 454.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “ligature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures mensurals blanques], pàgina 448, [Lligadures de neumes quadrats gregorians], pàgina 454.

Advertiments i problemes coneguts

A les lligadures els cal un espaiat especial que encara no s’ha desenvolupat. Com a conseqüència, gairebé sempre hi ha una separació excessiva entres les lligadures, i sovint els salts de línia no són satisfactoris. A més a més, la lletra dels cants no s’alineja correctament amb les lligadures.

Les alteracions accidentals no s’han d’imprimir dins de les lligadures, sinó que s’han de reunir i imprimir-se plegades davant d’elles.

La sintaxi encara fa servir l’obsolet estil infix `\[expressió_musical \]`. Per motius de consistència, algun dia això canviarà a l’estil postfix `nota\[... nota\]`.

Custos

Un *custos* (en plural: *custodis*, que en llatí significa “custodi”) és un símbol que apareix al final d’una pauta. Anticipa l’alçada de la primera o primeres notes de la línia següent, ajudant a l’interpret o primeres notes de la línia següent, ajudant a l’interpret amb els salts de línia durant l’execució.

Els custodis es van fer servir molt a la notació musical fins al segle XVII. Avui en dia sobreviuen sols en algunes formes particulars de notació musical com les edicions contemporànies de cant gregorià com la *Editio Vaticana*. Hi ha diferents glifs per al custos que es fan servir a les diferents variacions d'estil de notació.

Per gravar els custodis, simplement col·loqueu un gravador `Custos_engraver` dins del context `Staff` (el context del pentagrama) en declarar el bloc de `\layout` (el bloc de disposició de la pàgina), i modifiqueu l'estil del custos amb una ordre `\override` si ho desitgeu, com es mostra a l'exemple següent:



El glif del custos se selecciona mitjançant la propietat `style`. Els estils suportats són `vaticana`, `medicaea`, `hufnagel` i `mensural`. Es mostren al fragment següent:

<code>vaticana</code>	<code>medicaea</code>	<code>hufnagel</code>	<code>mensural</code>
		✓	✓

Vegeu també

Glossari musical: Secció “custos” in *Glossari musical*.

Fragments de codi: Secció “Ancient notation” in *Fragments de codi*.

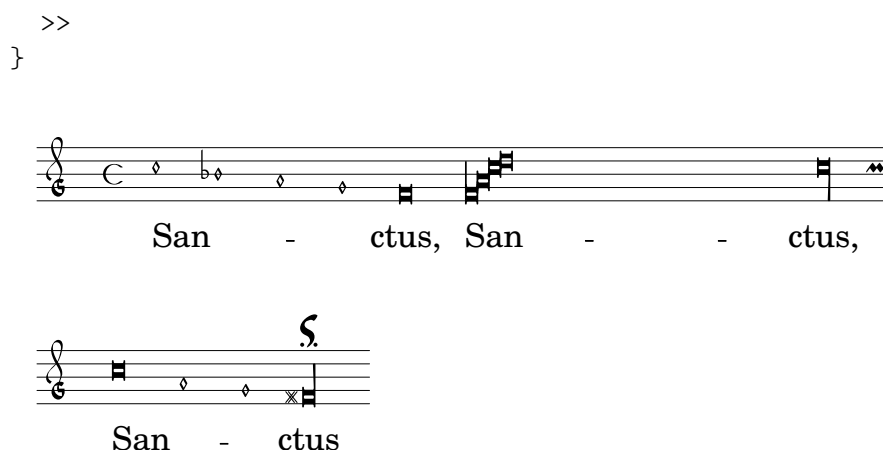
Referència de funcionament intern: Secció “Custos” in *Referència de funcionament intern*.

2.9.3 Gravat de música mensural

Contextos de la música mensural

Els contextos predefinitos de veu `MensuralVoice` i de pauta `MensuralStaff` es poden usar per gravar una peça en estil mensural. Aquests contextos estableixen a uns valors inicials adequats totes les propietats rellevants dels contextos i dels objectes gràfics, de manera que pode començar immediatament a escriure el cant, como ho demostra el fragment següent:

```
\score {
  <<
    \new MensuralVoice = "discantus" \relative {
      \hide Score.BarNumber {
        c'1\melisma bes a g\melismaEnd
        f\breve
        \[ f1\melisma a c\breve d\melismaEnd \]
        c\longa
        c\breve\melisma a1 g1\melismaEnd
        fis\longa^\signumcongruentiae
      }
    }
    \new Lyrics \lyricsto "discantus" {
      San -- ctus, San -- ctus, San -- ctus
    }
  }
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*.

Claus de la música mensural

La taula següent presenta totes les claus antigues que tenen suport mitjançant l'ordre \clef. Algunes de les clau usen el mateix glif, però es diferencien sols en la línia on s'imprimeixen. En tals casos, s'usa un número afegit al nom per enumerar aquestes claus, numerat des de la línia inferior fins la superior. Pot forçar manualment que s'escriu un glif de clau sobre una línia arbitrària, com es descriu a [Clau], pàgina 17. La nota impresa a la dreta de cada clau en la columna dels exemples denota la situació del Do central (c') amb respecte a aquesta clau.

En Petrucci usava claus de Do que tenien barres verticals en costat esquerre amb un equilibri variable, depenent de la línia de la pauta on s'imprimien.

Descripció	Claus possibles	Exemple
clau de Do, mensural	mensural-c1, mensural-c2, mensural-c3, mensural-c4, mensural-c5	
clau de Fa, mensural	mensural-f	
clau de Sol, mensural	mensural-g	
clau de Do, mensural negra	blackmensural-c1, blackmensural-c2, blackmensural-c3, blackmensural-c4, blackmensural-c5	
clau de Do, neomensural	neomensural-c1, neomensural-c2, neomensural-c3, neomensural-c4	

claus de Do en l'estil d'en Petrucci, per al seu ús en diferents claus de Do en l'estil de Petrucci, per al seu ús en diferents línies de la pauta (l'exemple mostra la clau de Do en segona)

petrucci-c1, petrucci-c2,
petrucci-c3, petrucci-c4,
petrucci-c5



claus de Fa en l'estil d'en Petrucci, per al seu ús en diferents línies de la pauta (l'exemple mostra la clau de Fa en tercera línia)

petrucci-f3, petrucci-f4,
petrucci-f5



clau de Sol en l'estil d'en Petrucci

petrucci-g



Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*, Secció “clef” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Clau], pàgina 17.

Advertiments i problemes coneguts

La clau de Sol mensural està assignada a la clau de Sol de Petrucci.

Indicacions de compàs de la música mensural

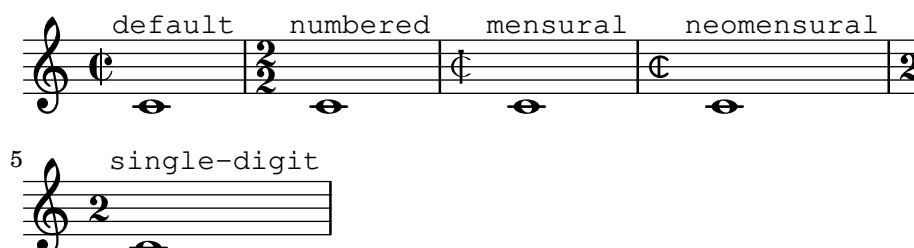
Els símbols de mensuració (que són quelcom semblant, però no exactament igual que les indicacions de compàs) tenen suport de forma limitada. Els glifs estan configurats de forma fixa per a determinades fraccions de temps. En altres paraules, per obtenir un símbol de mensuració determinat amb l'ordre `\time n/m`, s'ha d'escollir n i m segons la taula següent:

`\time 4/4` `\time 2/2` `\time 6/4` `\time 6/8`
C C C C

`\time 3/2` `\time 3/4` `\time 9/4` `\time 9/8`
O O O O

`\time 4/8` `\time 2/4`
C D

Utilitzeu la propietat `style` de l'element gràfic `TimeSignature` per seleccionar les indicacions de compàs de la música antiga. Els estils contemplats són `neomensural` i `mensural`. La taula anterior utilitza l'estil `neomensural`. Els exemples següents mostren les diferències que hi ha entre els estils:



[Indicació de compàs], pàgina 66, ofereix una introducció general a l'ús de les indicacions de compàs.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Indicació de compàs], pàgina 66.

Advertiments i problemes coneguts

Les relacions de duració de les notes no poden canviar amb la indicació de compàs, perquè no són constants. Per exemple, la raó de 1 breu = 3 semibreus (*tempus perfectum*) es pot fer a mà mitjançant l'establiment de

```
breveTP = #(ly:make-duration -1 0 3/2)
...
{ c\breveTP f1 }
```

Això fixa un valor per a breveTP de 3/2 multiplicat per 2 = 3 vegades una rodona.

Els símbols mensural68alt i neomensural68alt (alternatius al símbol de 6/8) no es pot seleccionar directament amb \time. En el seu lloc, utilitzeu \markup {\musicglyph "timesig.mensural68alt"}.

Caps de nota de la música mensural

Per a la notació antiga, es pot escollir un estil de caps de notes diferent al default (estil predeterminat). Això s'aconsegueix establint la propietat style de l'objecte NoteHead als valors baroque, neomensural, mensural, petrucci, blackpetrucci o semipetrucci.

L'estil baroque es diferencia de l'estil predeterminat default en què

- Proporciona un cap de nota per a la maxima, i
- Usa una forma quadrada per as caps de \breve.

Els estils neomensural, mensural i petrucci es diferencien de l'estil baroque en què:

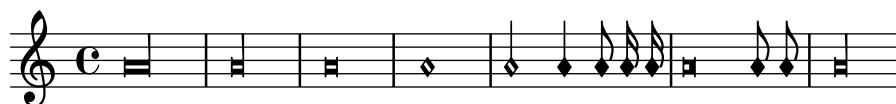
- Usen caps romboïdals per a les semibreus i totes les notes més curtes, i
- Centren les pliques sobre els caps.

L'estil blackpetrucci produeix notes amb un cap que pot usar-se en notació mensural blanca. A causa de què l'estil del cap de les notes no influeix en el nombre de corxets, en aquest estil la notació de la semimínima ha de fer-se com a8*2, no com a4, atès que del contrari tindrà l'aspecte d'una mínima. El multiplicador pot ser diferent si s'usa la coloratio, és a dir, per a la notació de tresets.

Utilitzeu l'estil semipetrucci per dibuixar notes amb cap semi-farcit (breus, longues i màximes).

L'exemple següent mostra l'estil petrucci:

```
\set Score.skipBars = ##t
\autoBeamOff
\override NoteHead.style = #'petrucci
a'\maxima a'\longa a'\breve a'1 a'2 a'4 a'8 a'16 a'
\override NoteHead.style = #'semipetrucci
a'\breve*5/6
\override NoteHead.style = #'blackpetrucci
a'8*4/3 a'
\override NoteHead.style = #'petrucci
a'\longa
```



Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703, ofereix una visió de conjunt sobre la totalitat dels estils de cap disponibles.

Vegeu també

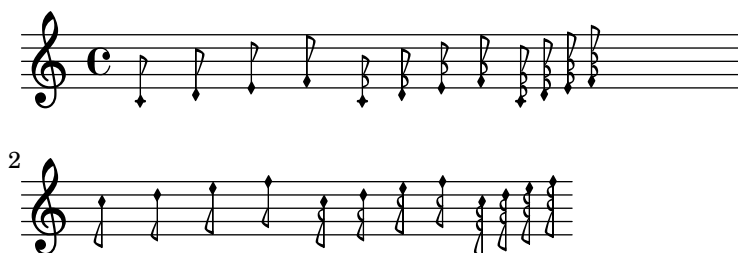
Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*, Secció “note head” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

Corxets de la música mensural

Utilitzeu la propietat `flag-style` de l'element gràfic `Stem` per seleccionar els corxets d'estil antic. A part de l'estil per defecte `default`, sols té suport l'estil `mensural`.

```
\relative c' {
  \override Flag.style = #'mensural
  \override Stem.thickness = #1.0
  \override NoteHead.style = #'mensural
  \autoBeamOff
  c8 d e f c16 d e f c32 d e f s8
  c'8 d e f c16 d e f c32 d e f
}
```



Observeu que el corxet més intern de cada un dels corxets mensurals s'alinea verticalment amb una línia de la pauta.

No hi ha un estil particular de corxet per a la notació neo-mensural ni Petrucci. No hi ha corxets a la notació de cant gregorià.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*, Secció “flag” in *Glossari musical*.

Advertiments i problemes coneguts

L'alineació vertical de cada un dels corxets amb una línia de la pauta dóna per suposat que les pliques sempre acaben exactament a sobre o bé exactament al mig de dues línies de la pauta. Això pot no ser sempre cert quan s'utilitzen les possibilitats de disposició avançades de la notació clàssica (que, de totes formes, generalment es troba fora de l'àmbit de la notació mensural).

Silencis de la música mensural

Utilitzeu la propietat `style` de l'element gràfic `Rest` per seleccionar silencis antics. Els estils de música antiga suportat són `classical`, `neomensural` i `mensural`.

L'exemple següent mostra aquests estils:

```
\set Score.skipBars = ##t
\override Rest.style = #'mensural
r\longa^"mensural" r\breve r1 r2 r4 r8 r16 s \break
```

```
\override Rest.style = #'neomensural
r\longa^"neomensural" r\breve r1 r2 r4 r8 r16
```



No hi ha silencis de fusa i semifusa específics per als estils mensural ni neo-mensural. S'usen els silencis de l'estil predeterminat.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Silencis], pàgina 58.

Fragments de codi: Secció “Ancient notation” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

El glif per al silenci de màxima a l'estil mensural és en realitat un silenci de longa perfecta; useu dos (o tres) silencis de longa per imprimir un silenci de màxima. Els silencis de longa no s'agrupen automàticament, per la qual cosa ha de fer-se manualment utilitzant silencis amb alçada determinada.

Alteracions i armadures de la música mensural

L'estil mensural ofereix uns símbols de sostingut i bemoll diferents dels de l'estil predeterminat. La notació mensural pràcticament mai no utilitzava el becaire: en el seu lloc, s'usava el sostingut o bemoll corresponent. Per exemple, un Si natural en la tonalitat de Fa major s'indicaria amb un sostingut. Tanmateix, si se sol·licita explícitament, el símbol de becaire s'extrau de l'estil vaticana.

mensural



L'estil de les alteracions i de l'armadura de la tonalitat es controlen a través de la propietat `alteration-glyph-name-alist` dels elements gràfics `Accidental` i `KeySignature`, respectivament; per exemple:

```
\override Staff.Accidental.alteration-glyph-name-alist =
#alteration-mensural-glyph-name-alist
```

Vegeu també

Glossari musical: Secció “mensural notation” in *Glossari musical*, Secció “Pitch names” in *Glossari musical*, Secció “accidental” in *Glossari musical*, Secció “key signature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 1.1 [Altures], pàgina 1, [Alteracions accidentals], pàgina 5, [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28, [Armadura de la tonalitat], pàgina 22.

Referència de funcionament intern: Secció “KeySignature” in *Referència de funcionament intern*.

Alteracions d'anotació (musica ficta)

En la música europea de fins aproximadament 1600 s'esperava dels cantants que alteressin cromàticament certes notes segons la seva pròpia iniciativa i d'acord a certes regles. Això rep el nom de *musica ficta*. En les transcripcions modernes, aquestes alteracions accidentals s'imprimeixen normalment a sobre de la nota.

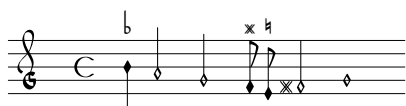
Aquestes alteracions suggerides tenen suport, i es poden activar establint `suggestAccidentals` al valor vertader.

```
\relative {
  fis' gis
  \set suggestAccidentals = ##t
  ais bis
}
```



Això farà que es tractin *totes* las alteracions següents com *musica ficta* fins que es desactivi amb `\set suggestAccidentals = ##f`. Una forma més pràctica és usar `\once \set suggestAccidentals = ##t`, que pot fins i tot definir-se com una forma breu molt convenient:

```
ficta = { \once \set suggestAccidentals = ##t }
\score { \relative
  \new MensuralVoice {
    \once \set suggestAccidentals = ##t
    bes'4 a2 g2 \ficta fis8 \ficta e! fis2 g1
  }
}
```



Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Accidental_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “AccidentalSuggestion” in *Referència de funcionament intern*.

Lligadures mensurals blanques

Les lligadures mensurals blanques tenen suport de forma limitada.

Per gravar lligadures mensurals blanques, en el bloc layout o de disseny de pàgina reemplaça el gravador `Ligature_bracket_engraver` pel gravador `Mensural_ligature_engraver` en el context Voice:

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    \remove Ligature_bracket_engraver
    \consists Mensural_ligature_engraver
  }
}
```

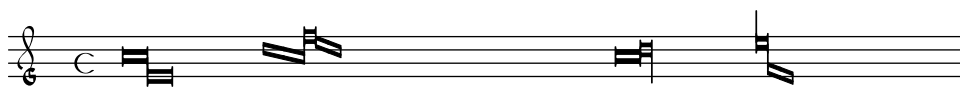
No hi ha cap llenguatge d'entrada addicional per descriure la forma de la lligadura mensural blanca. Mes bé, le forma es determina exclusivament a partir de l'alçada i duració de las notes

compreses. Si bé aquest enfoc podria fer que un usuari amb poca experiència trigués un temps d'acostumar-se a ell, té el gran avantatge que tota la informació musical de la lligadura es coneix internament. Això no es requereix sols per a una sola MIDI correcta, sinó que també permet la transcripció automàtica de les lligadures.

El alguns llocs, dues notes consecutives es poden representar bé com dos quadrats, bé amb una paral·lelogram oblic (forma de flexa). En aquests casos la forma per defecte és dos quadrats, però pot caldre una flexa establint la propietat `ligature-flexa` de la *segunda* cap. La longitud de una flexa es pot fixar mitjançant la propietat `flexa-width` del cap.

Per exemple:

```
\score {
  \relative {
    \set Score.timing = ##f
    \set Score.measureBarType = ""
    \override NoteHead.style = #'petrucci
    \override Staff.TimeSignature.style = #'mensural
    \clef "petrucci-g"
    \[ c'\maxima g \]
    \[ d'\longa
      \override NoteHead.ligature-flexa = ##t
      \once \override NoteHead.flexa-width = #3.2
      c\breve f e d \]
    \[ c\maxima d\longa \]
    \[ e1 a, g\breve \]
  }
  \layout {
    \context {
      \Voice
      \remove Ligature_bracket_engraver
      \consists Mensural_ligature_engraver
    }
  }
}
```



Si no es substitueix el gravador `Ligature_bracket_engraver` pel `Mensural_ligature_engraver`, la mateixa música presenta l'aparença següent:



Vegeu també

Glossari musical: Secció “ligature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures de neumes quadrats gregorians], pàgina 454, [Lligadures], pàgina 441.

Advertiments i problemes coneguts

L'espaiat horitzontal de les lligadures pot ser una mica pobre. Les alteracions accidentals poden col·lisionar amb les notes prèvies.

2.9.4 Gravat del cant gregorià

En gravar una peça de notació de cant gregorià, el gravador `Vaticana_ligature_engraver` tria automàticament el cap adequat de les figures, de manera que no cal establir explícitament l'estil dels caps. Malgrat això es pot establir l'estil dels caps, per exemple: `a vaticana_punctum` per produir neumes de punctum. De forma semblant, el gravador `Mensural_ligature_engraver` construeix lligadures mensurals automàticament. Consulteu [Lligadures], pàgina 441, per veure com funcionen els gravadors de lligadures.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “ligature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures mensurals blanques], pàgina 448, [Lligadures], pàgina 441.

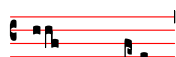
Contextos del cant gregorià

El context predefinit de veu `VaticanaVoice` i el de pauta `VaticanaStaff` es pot utilitzar per gravar una peça de cant gregorià a l'estil de la Editio Vaticana. Aquests contextos estableixen totes les propietats rellevants dels contextos i dels objectes gràfics a uns valors inicials adequats, de manera que podeu començar de seguida a escriure el cant mateix, com ho demostra el fragment següent:

```
\include "gregorian.ly"
\score {
  <<
    \new VaticanaVoice = "cantus" {
      \[ c'\melisma c' \flexa a \]
      \[ a \flexa \deminutum g\melismaEnd \]
      f \divisioMinima
      \[ f\melisma \pes a c' c' \pes d'\melismaEnd \]
      c' \divisioMinima \break
      \[ c'\melisma c' \flexa a \]
      \[ a \flexa \deminutum g\melismaEnd \] f \divisioMinima
    }
    \new Lyrics \lyricsto "cantus" {
      San- ctus, San- ctus, San- ctus
    }
  >>
}
```



San-ctus, San-ctus,


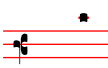


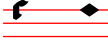

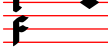


San-ctus

Claus de cant gregorià

La taula següent mostra totes les claus gregorianes amb suport mitjançant l'ordre `\clef`. Algunes de les claus usen el mateix glif, però es diferencien sols en la línia on s'imprimeixen. En aquests casos, per enumerar aquestes claus s'usa un número a continuació del nom de la clau, comptant des de la línia inferior. Encara es pot forçar manualment la composició tipogràfica d'un glif de

clau sobre una línia arbitrària, com es descriu a [Clau], pàgina 17. La nota que s'imprimeix a la dreta junt a cada un de les claus en la columna dels exemples, denota el Do central (c') respectes a aquesta clau.

Descripció	Claus possibles	Exemple
Clau de Do, estil Editio Vaticana	vaticana-do1, vaticana-do2, vaticana-do3	
Clau de Fa, estil Editio Vaticana	vaticana-fa1, vaticana-fa2	
Clau de Do, estil Editio Medicaea	medicaea-do1, medicaea-do2, medicaea-do3	
Clau de Fa, estil Editio Medicaea	medicaea-fa1, medicaea-fa2	
Clau de Do, estil hufnagel	hufnagel-do1, hufnagel-do2, hufnagel-do3	
Clau de Fa, estil hufnagel	hufnagel-fa1, hufnagel-fa2	
Clau combinada de Do i Fa, estil hufnagel	hufnagel-do-fa	

Vegeu també

Glossari musical: Secció “clef” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Clau], pàgina 17.

Alteracions i armadures de cant gregorià

Hi ha disponibles les alteracions dels tres estils gregorians:

vaticana medicaea hufnagel

♭ ♯ ♮ ♭

Com es veu a l'exemple, cada estil no té suport per a totes les alteracions. En intentar accedir a una alteració que no tingui suport, el LilyPond canvia a un estil diferent.

L'estil de les alteracions i les armadures de tonalitat es controla mitjanant la propietat `alteration-glyph-name-alist` dels grobs (objectes gràfics) Secció “Accidental” in *Referència de funcionament intern* i Secció “KeySignature” in *Referència de funcionament intern*, respectivament; per exemple:


```
\override Staff.Accidental.alteration-glyph-name-alist =
#alteration-mensural-glyph-name-alist
```

Vegeu també

Glossari musical: Secció “accidental” in *Glossari musical*, Secció “key signature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 1.1 [Altures], pàgina 1, [Alteracions accidentals], pàgina 5, [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28, [Armadura de la tonalitat], pàgina 22.

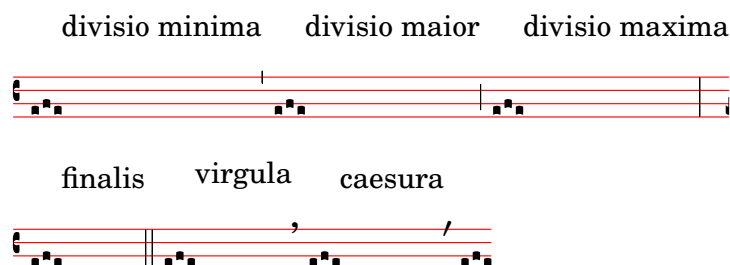
Referència de funcionament intern: Secció “KeySignature” in *Referència de funcionament intern*.

Divisiones

En la notació del cant gregorià no hi ha silencis, sinó [Divisiones], pàgina 452.

Una *divisio* (en plural: *divisiones*, que en llatí significa ‘divisió’) és un símbol del context del pentagrama que s’usa per estructurar la música gregoriana en frases i seccions. El significat musical de *divisio minima*, *divisio maior* i *divisio maxima* es podrien caracteritzar com una pausa curta, mitjana i llarga (respectivament), quelcom així com les marques de respiració de [Marques de respiració], pàgina 139. El signe de *finalis* no sols marca el final d’un cant, sinó que s’usa també sovint dins d’un únic cant antifonal o responsorial per marcar el final de cada un de les seccions.

Per usar divisiones, incloeu el fitxer `gregorian.ly`. Conté definicions que podreu aplicar simplement escrivint `\divisioMinima`, `\divisioMaior`, `\divisioMaxima` y `\finalis` als llocs adequats de l’entrada. Algunes edicions usen *virgula* o *caesura* en comptes de *divisio minima*. Per això, `gregorian.ly` defineix també les ordres `\virgula` i `\caesura`.



Instruccions predefinides

`\virgula`, `\caesura`, `\divisioMinima`, `\divisioMaior`, `\divisioMaxima`, `\finalis`.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “caesura” in *Glossari musical*, Secció “divisio” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Marques de respiració], pàgina 139.

Fitxers d’inici: `ly/gregorian.ly`.

Articulacions del cant gregorià

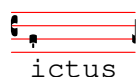
A més dels signes d’articulació estàndard que es descriuen a la secció [Articulacions i ornaments], pàgina 123, es proveeixen signes d’articulació dissenyats específicament per utilitzar-los amb la notació a l’estil de l’*Editio Vaticana*.

```
\include "gregorian.ly"
\score {
  \new VaticanaVoice {
    \override TextScript.font-family = #'typewriter
```

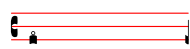
```

\override TextScript.font-shape = #'upright
\override Script.padding = #-0.1
a\ictus_"ictus " \bar "" \break
a\circulus_"circulus " \bar "" \break
a\semicirculus_"semicirculus " \bar "" \break
a\accentus_"accentus " \bar "" \break
\[ a_"episema" \epistemInitium \pes b \flexa a b \epistemFinis \flexa a \]
}
}

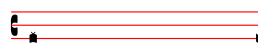
```



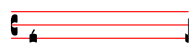
ictus



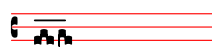
circulus



semicirculus



accentus



episema

Vegeu també

Referència de la notació: [Articulacions i ornaments], pàgina 123.

Fragments de codi: Secció “Ancient notation” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Episema” in *Referència de funcionament intern*, Secció “EpisemaEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Episema_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Script” in *Referència de funcionament intern*, Secció “ScriptEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Script_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Certes articulacions es col·loquen massa a prop verticalment dels caps de nota corresponents.

Punts de augmentació (morae)

Els punts d’augmentació, anomenats també *morae*, s’escriuen amb la funció musical `\augmentum`. Observeu que `\augmentum` està programat com una funció musical unària i no com un prefix de cap. S’aplica sols a l’expressió musical que segueix immediatament. És a dir, `\augmentum \virga c` no tindrà cap efecte visible. En el seu lloc, escriviu `\virga \augmentum c` o `\augmentum {\virga c}`. Tingueu en compte també que podeu escriure `\augmentum {a g}` com abreviatura de `\augmentum a \augmentum g`.

```

\include "gregorian.ly"
\score {
  \new VaticanaVoice {
    \[ \augmentum a \flexa \augmentum g \]
    \augmentum g
  }
}

```

}



Vegeu també

Referència de la notació: [Marques de respiració], pàgina 139.

Referència de funcionament intern: Secció “BreathingSign” in *Referència de funcionament intern*.

Fragments de codi: Secció “Ancient notation” in *Fragments de codi*.

Lligadures de neumes quadrats gregorians

La notació de neumes quadrats gregorians té suport de forma limitada (seguint l'estil de l'Editio Vaticana). El nucli principal del conjunt de les lligadures ja es poden gravar, però encara falten aspectes essencials per a una composició tipogràfica seriosa, com (entre d'altres) l'alineació horitzontal de diverses lligadures, l'alineació de la lletra i una gestió correcta de les alteracions accidentals.

El suport dels neumes gregorians s'habilita per mitja de la inclusió amb `\include` del fitxer `gregorian.ly` al principi del fitxer. Això fa que estiguin disponibles algunes ordres addicionals per produir els símbols dels neumes que s'usen a la notació del cant pla.

Els caps de les notes es poden *modificar* i/o *unir*.

- La forma del cap es pot modificar *precedint* el nom de la nota amb qualssevol de les ordres següents: `\virga`, `\strophæ`, `\inclinatum`, `\auctum`, `\descendens`, `\ascendens`, `\oriscus`, `\quilisma`, `\deminutum`, `\cavum`, `\linea`.
- Parlant amb propietat (és a dir, notes unides) les lligadures es produeixen escrivint una de les ordres d'unió `\pes` o `\flexa`, per al moviment ascendent i descendent, respectivament, *intercalades* entre les notes que s'han d'unir.

Una nota sense modificacions produeix un *punctum*. Tots els altres neumes, fins i tot d'una nota amb forma diferent com la *virga*, es consideren en principi com lligadures i per això s'han d'escriure dins de `\[...]`.

Neumes d'una nota:

- El *punctum* és la forma bàsica de nota (en l'estil *Vaticana*: un quadrat amb una lleugera curvatura a mode d'excel·lència tipogràfica). A més del *punctum* normal, estan el *punctum inclinatum*, oblic, produït amb el prefix `\inclinatum`. El *punctum* normal es pot modificar amb `\cavum`, que produeix una nota buida, `\linea`, que traça línies verticals a ambdós costats de la nota.
- La *virga* té una plica descendent al costat dret. Es produeix mitjançant el modificador `\virga`.

Lligadures

A diferència de gairebé tots els altres sistemes de notació de neumes, l'aspecte tipogràfic de les lligadures no està determinat directament per les ordres d'entrada, sinó que segueix unes convencions que depenen del significat musical. Per exemple, una lligadura de tres notes amb la forma musical baix-alt-baix, com `\[a \pes b \flexa g]`, produeix un Torculus que consisteix en tres caps de Punctum, mentre que la forma alt-baix-alt, com `\[a \flexa g \pes b]`, produeix un Porrectus cma una forma de flexa corbada i un sol cap de Punctum. No hi ha cap ordre per gravar explícitament la forma de flexa corbada; la decisió de quan gravar una forma de flexa corbada està basada en l'entrada musical. La idea d'aquest enfoc és separar els aspectes musicals de l'entrada, de l'estil de notació de la sortida. D'aquesta forma, la mateixa

entrada es pot reutilitzar per gravar la mateixa música en un estil diferent de notació de cant gregorià.

Neumes liquats

Un altra categoria fonamental de notes al cant gregorià és la dels anomenats neumes liquats. Es fan servir sota certes circumstàncies al final d'una síl·laba que acaba en una lletra 'liquada', és a dir, sonores que poden tenir una altura tonal, (nasals, l, r, v, j, i els seus diftongs equivalents). Així, els neumes liquats mai no s'utilitzen aïlladament (tot i que es poden produir alguns d'ells), i sempre estan al final d'una lligadura. Els neumes liquats es representen gràficament de dues formes diferents més o menys intercanviables: amb una nota petita o 'girant' la nota principal cap a dalt o cap a baix. La primera forma es produeix fent un pes o una flexa normals i modificant la forma de la segona nota: `\[a \pes \deminutum b \]`, mentre que la segona es fa modificant la forma d'un neuma d'una nota amb `\auctum` i un dels generadors de direcció `\descendens` o `\ascendens`, per exemple `\[\auctum \descendens a \]`.

Símbols especials

Hi ha una tercera categoria de símbols que es fan a partir d'un petit nombre de símbols que tenen un significat especial (que, per cert, gairebé sempre es coneixen sols vagament): el *quilisma*, el *oriscus* i el *strophicus*. Tots ells es produeixen anteposant el nom de la nota el modificador corresponent, `\quilisma`, `\oriscus` o `\strophica`.

Dins dels delimitadors de lligadures `\[i \]`, es poden acumular pràcticament qualsevol quantitat de caps de nota per formar una sola lligadura, i els prefixos de cap com `\pes`, `\flexa`, `\virga`, `\inclinatum`, etc. es poden barrejar lliurement. L'ús del conjunt de regles que subjau a la construcció de lligadures a la taula anterior està consegüentment extrapolada. D'aquesta manera es poden crear un numero infinit de lligadures diferents.

Observeu que l'ús d'aquests símbols a la pròpia música segueix certes regles que el LilyPond no comprova. Per exemple, el *quilisma* sempre és la nota intermèdia d'una lligadura ascendent, i sol caure sobre un interval de semitò, però és perfectament possible, si bé incorrecte, fer un quilisma d'una nota.

A més dels símbols de nota, el fitxer `gregorian.ly` defineix també les ordres `\versus`, `\responsum`, `\ij`, `\iij`, `\IJ` i `\IIJ`, que produeixen els caràcters corresponents, per exemple per utilitzar-los a la lletra, com marques de secció, etc. Aquestes ordres utilitzen caràcters d'Unicode especials i sols funcionen si s'usa un tipus de lletra que els suportin.

La taula següent mostra un conjunt limitat, però representatiu, de lligadures gregorianes, junt amb fragments de codi que les produeixen. La taula està basada en la taula de neumes estesos del segon volum de l'Antiphonale Romanum (*Liber Hymnarius*), publicat el 1983 pels monjos de Solesmes. La primera columna dóna el nom de la lligadura, amb la forma principal en tipus negreta i les formes liquades en cursiva. La tercera forma mostra el fragment de codi que produeix aquesta lligadura, utilitzant Sol, La i Si com altures d'exemple.

Neumes d'una nota

Formes **Bàsica** i *Liquada*












Sortida

Codi del LilyPond

Punctum

`\[b \]`

■

		<code>\[\cavum b \]</code>
		<code>\[\linea b \]</code>
<i>Punctum Auctum Ascendens</i>		<code>\[\auctum \ascendens b \]</code>
<i>Punctum Auctum Descendens</i>		<code>\[\auctum \descendens b \]</code>
Punctum inclinatum		<code>\[\inclinatum b \]</code>
<i>Punctum Inclinatum Auctum</i>		<code>\[\inclinatum \auctum b \]</code>
<i>Punctum Inclinatum Parvum</i>		<code>\[\inclinatum \deminutum b \]</code>
Virga		
Ligaduras de dos notas		
Clivis vel Flexa		<code>\[b \flexa g \]</code>
<i>Clivis Aucta Descendens</i>		<code>\[b \flexa \auctum \descendens g \]</code>
<i>Clivis Aucta Ascendens</i>		<code>\[b \flexa \auctum \ascendens g \]</code>

Cephalicus

\[b \flexa \deminutum g \]

**Podatus o Pes**

\[g \pes b \]

*Pes Auctus Descendens*

\[g \pes \auctum \descendens b \]

*Pes Auctus Ascendens*

\[g \pes \auctum \ascendens b \]

*Epiphonus*

\[g \pes \deminutum b \]

*Pes Initio Debilis*

\[\deminutum g \pes b \]

*Pes Auctus Descendens Initio Debilis*

\[\deminutum g \pes \auctum \descendens b \]

**Lligadures de diverses notes****Torculus**

\[a \pes b \flexa g \]

*Torculus Auctus Descendens*

\[a \pes b \flexa \auctum \descendens g \]

*Torculus Deminutus*

\[a \pes b \flexa \deminutum g \]

*Torculus Initio Debilis*

\[\deminutum a \pes b \flexa g \]



*Torculus Auctus Descendens Initio
Debilis*



`\[\deminutum a \pes b \flexa
\auctum \descendens g \]`

Torculus Deminutus Initio Debilis



`\[\deminutum a \pes b \flexa
\deminutum g \]`

Porrectus



`\[a \flexa g \pes b \]`

Porrectus Auctus Descendens



`\[a \flexa g \pes \auctum
\descendens b \]`

Porrectus Deminutus



`\[a \flexa g \pes \deminutum b
\]`

Climacus



`\[\virga b \inclinatum a
\inclinatum g \]`

Climacus Auctus



`\[\virga b \inclinatum a
\inclinatum \auctum g \]`

Climacus Deminutus



`\[\virga b \inclinatum a
\inclinatum \deminutum g \]`

Scandicus



`\[g \pes a \virga b \]`

Scandicus Auctus Descendens



`\[g \pes a \pes \auctum
\descendens b \]`

Scandicus Deminutus



`\[g \pes a \pes \deminutum b \]`

Símbols especials

Quilisma

\[g \pes \quilisma a \pes b \]

*Quilisma Pes Auctus Descendens*\[\quilisma g \pes \auctum
\descendens b \]**Oriscus**

\[\oriscus b \]

*Pes Quassus*

\[\oriscus g \pes \virga b \]

*Pes Quassus Auctus Descendens*\[\oriscus g \pes \auctum
\descendens b \]**Salicus**

\[g \oriscus a \pes \virga b \]

*Salicus Auctus Descendens*\[g \oriscus a \pes \auctum
\descendens b \]**(Apo)stropha**

\[\stropha b \]

*Stropha Aucta*

\[\stropha \auctum b \]

**Bistropha**

\[\stropha b \stropha b \]

**Tristropha**\[\stropha b \stropha b
\stropha b \]

Trigonus

`\[\stroph a b \stroph a b
\stroph a a \]`



Instruccions predefinides

Els següents prefixos de cap tenen suport: `\virga`, `\stroph a`, `\inclinatum`, `\auctum`, `\descendens`, `\ascendens`, `\oriscus`, `\quilisma`, `\deminutum`, `\cavum`, `\linea`.

Es poden acumular els prefixos de cap, tot i que amb certes restriccions. Per exemple, es poden aplicar `\descendens` o `\ascendens` a una cap, però no els dos al mateix cap.

Es poden lligar dos caps adjacents amb les ordres infixes `\pes` i `\flexa` per a una línia melòdica ascendent i descendent, respectivament.

Utilitzeu la funció musical unària `\augmentum` per afegir punts d'augmentum.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “ligature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures de neumes quadrats gregorians], pàgina 454, [Lligadures mensurals blanques], pàgina 448, [Lligadures], pàgina 441.

Advertiments i problemes coneguts

Quan apareix un punt de `\augmentum` al final de l'última pauta dins d'una lligadura, a vegades es posiciona amb defecte en el sentit vertical. Per evitar aquest problema, escriviu una nota addicional de salt (per exemple `s8`) com a última nota de la pauta.

`\augmentum` hauria d'estar implementat com un prefix de cap en comptes d'una funció musical unària, de forma que `\augmentum` es pogués barrejar amb els prefixos de cap en un ordre arbitrari.

2.9.5 Gravat del cant kievà en notació quadrada

Contextos del cant kievà

De la mateixa manera que amb les notacions mensural i gregoriana, poden usar-se els contextos predefinitis `KievanVoice` i `KievanStaff` per gravar una peça en notació quadrada. Aquests contextos inicien totes les propietats de context necessàries als seus valors adequats, de manera que podem posar-nos a l'obra immediatament amb la introducció del propi cant:

```
% Paràmetres de tipus de lletra per al ciríl·lic
\paper {
  \define fonts
    (set-global-fonts
      #:roman "Linux Libertine O,serif"
    )
}

\score {
  <<
    \new KievanVoice = "melody" \relative c' {
      \cadenzaOn
      c4 c c c c2 b\longa
      \bar "k"
    }
    \new Lyrics \lyricsto "melody" {
      Го -- спо -- ди по -- ми -- луй.
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “kievan notation” in *Glossari musical*.

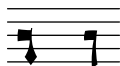
Advertiments i problemes coneguts

El Lilypond dóna suport a la notació del cant kievà a l'estil sinodal, tal i com s'usava als cantorals impresos pel Sacre Sínode Rus a la dècada de 1910 i fa poc reimprès per la Casa de Publicacions del Patriarcat de Moscú. El LilyPond no dóna suport a les formes anteriors (menys corrents) de notació kievana que s'usaven a Galitzia per a la notació cant pla rutè.

Claus del cant kievà

A la notació kievana sols s'utilitza una clau (la clau Tse-fa-ut). S'utilitza per indicar la posició del Do:

```
\clef "kievan-do"
\kievanOn
c'
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “kievan notation” in *Glossari musical*, Secció “clef” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Clau], pàgina 17.

Notes del cant kievà

Per a la notació quadrada del cant kievà, s'ha d'escollir l'estil apropiat per a la forma del cap de les notes i s'han de suprimir els corxets i les pliques. Això s'aconsegueix mitjançant una crida a la funció `\kievanOn`, que estableix les propietats adequades per al cap, plica i corxet de les notes. Un cop que les notes d'estil kievà ja no calen, poden revertir-se aquestes propietats cridant a la funció `\kievanOff`.

La nota fina del cant kievà, que sol anar al final d'una peça musical, pot seleccionar-se establint la duració al valor `\longa`. La marca kievana de recitatiu, utilitzada per indicar l'entonació de diverses síl·labes sobre una sola nota, es pot seleccionar establint la duració al valor `\breve`. El següent exemple mostra les diverses formes del cap de les notes del cant kievà:

```
\autoBeamOff
\cadenzaOn
\kievanOn
b'1 b'2 b'4 b'8 b'\breve b'\longa
\kievanOff
b'2
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “kievan notation” in *Glossari musical*, Secció “note head” in *Glossari musical*.

Referencia de la notació: Secció A.9 [Estils de caps de nota], pàgina 703.

Advertiments i problemes coneguts

El LilyPond determina de forma automàtica s’ha de traçar la forma d’una nota amb la plica cap amunt o cap avall. Tanmateix, quan s’està gravant un cant de notació quadrada, és preceptiu que les pliques estiguin orientades en la mateixa direcció dins d’un melisma. Això pot fer-se manualment fixant la propietat `direction` de l’objecte `Stem`.

Alteracions accidentals del cant kievà

L’estil kievian per a les alteracions accidentals se selecciona amb la propietat `alteration-glyph-name-alist` del grob `Accidental`. L’estil kievian proveeix uns signes de sostingut i de bemoll diferents de l’estil predeterminat. No existeix el becaire a la notació kievana. El símbol del sostingut no s’utilitza a la música sinodal però pot aparèixer en manuscrits més antics. S’ha inclòs principalment a efectes de compatibilitat.

```
\clef "kievan-do"
\override Accidental.alteration-glyph-name-alist =
  #alteration-kievan-glyph-name-alist
bes' dis'
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “kievan notation” in *Glossari musical*, Secció “accidental” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Alteracions accidentals], pàgina 5, [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680.

Línies divisòries del cant kievà

Normalment es col·loca una figura decorativa al final d’una peça de notació kievana, que pot denominar-se com «doble barra final del cant kievà». Es pot invocar com `\bar "k"`.

```
\kievanOn
\clef "kievan-do"
c' \bar "k"
```



Vegeu també

[Barres de compàs], pàgina 99, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680.

Melismes del cant kievà

Les notes que estan dins d'un melisma del cant kievà se solen col·locar a poca distància entre sí i cada melisma està separat dels altres per un espai buit. Això es fa per permetre al cantor la identificació ràpida de les estructures melòdiques del cant Znamenny. Al LilyPond, els melismes es tracten com lligadures i l'espaiat està implementat pel gravador `Kievan_ligature_engraver`.

Quan s'usen els contextos `KievanVoice` i `KievanStaff`, s'habilita el gravador `Kievan_ligature_engraver` de forma predeterminada. En altres contextos es pot invocar substituint el gravador `Ligature_bracket_engraver` per `Kievan_ligature_engraver` al bloc `layout`:

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    \remove Ligature_bracket_engraver
    \consists Kievan_ligature_engraver
  }
}
```

L'espaiat entre les notes que estan dins d'una mateixa lligadura kievana pot controlar-se establint la propietat `padding` de `KievanLigature`. L'exemple següent mostra l'ús de les lligadures del cant kievà:

```
% Paràmetres de tipus de lletra per a ciríl·lic
\paper {
  #(define fonts
    (set-global-fonts
      #:roman "Linux Libertine O,serif"
    ))
}

\score {
  <<
    \new KievanVoice = "melody" \relative c' {
      \cadenzaOn
      e2 \[ e4( d4 ) \] \[ c4( d e d ) \] e1 \bar "k"
    }
    \new Lyrics \lyricsto "melody" {
      Га -- ври -- и -- лу
    }
  >>
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “ligature” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Lligadures mensurals blanques], pàgina 448, [Lligadures de neumes quadrats gregorians], pàgina 454, [Lligadures], pàgina 441.

Advertiments i problemes coneguts

L'espaiat horitzontal de les lligadures és mediocre.

2.9.6 Treball amb música antiga - escenaris i solucions

El treball amb música antiga implica amb freqüència tasques addicionals que difereixen considerablement de la notació moderna per a la que es va dissenyar el LilyPond. A la resta d'aquesta secció es perfilen uns quants escenaris típics, amb suggeriments de solucions. Entre ells estan els següents:

- com fer incipits (o sigui, material a mode de prefaci que indica com era l'original) a les transcripcions modernes de música mensural;
- com aconseguir el disseny *Mensurstriche* que s'usa amb freqüència per a les transcripcions modernes de música polifònica;
- com transcriure cant gregorià en notació moderna;
- com generar notació antiga i moderna a partir de la mateixa font.

Incipits

En transcriure música mensural a la notació moderna, és costum posar una indicació de la forma en la qual apareixien en la versió original els silencis i la nota o notes inicials (fins i tot amb les claus originals). Això rep el nom de *incipit*. L'ordre `\incipit` usa el valor de indent del pentagrama principal per fixar l'espai horitzontal que ocupa l'incipit, i `incipit-width` per establir l'amplada del pentagrama del propi incipit.

```
\score {
  \new Staff <<
    \new Voice = Tenor {
      \set Staff.instrumentName = "Tenor"
      \override Staff.InstrumentName.self-alignment-X = #RIGHT
      \incipit { \clef "mensural-c4" \key f \major r\breve r1 c'1 }
      \clef "treble_8"
      \key f \major
      R1 r2 c'2 |
      a4. c'8
    }
    \new Lyrics \lyricsto Tenor { Cyn -- thia your }
  >>
  \layout
  {
    indent = 5\cm
    incipit-width = 3\cm
  }
}
```



Advertiments i problemes coneguts

Observeu que s'ha de configurar el contingut de `instrumentName` dins de la música, perquè aparegui l'incipit. Si no voleu que aparegui cap nom per a l'instrument, utilitzeu `\set Staff.instrumentName = ""`.

Disposició tipus «Mensurstriche»

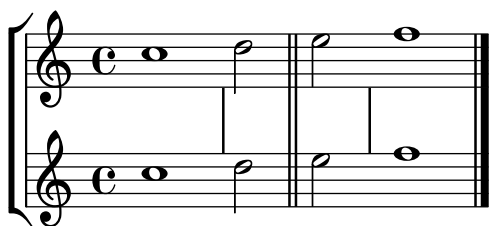
Mensurstriche ('línies de mensuració') és el terme acceptat per a les barres de compàs que es tracen entre els pentagrames d'un sistema però no dins dels propis pentagrames. És una forma comuna de preservar l'aspecte visual de les duracions de l'original, és a dir, sense haver de dividir les notes sincopades a les barres de compàs, i al mateix temps oferir l'ajuda orientativa que proporcionen les barres de compàs.

La disposició «mensurstriche» en els quals les línies divisòries no estan dibuixades sobre els pentagrames, sinó entre ells, es pot aconseguir amb un `StaffGroup` en comptes d'un `ChoirStaff`. La línia divisòria sobre els pentagrames s'esborra usant `\hide`.

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    measureBarType = "-span|"
  }
}

music = \fixed c'' {
  c1
  d2 \section e2
  f1 \fine
}

\new StaffGroup <<
  \new Staff \music
  \new Staff \music
>>
```



Transcripció de cant gregorià

El cant gregorià es pot transcriure a notació moderna amb certs ajustaments senzills.

Pliques. Totes les pliques es poden eliminar d'un cop retirant el gravador `Stem_engraver` del context de veu:

```
\layout {
  ...
  \context {
    \Voice
    \remove Stem_engraver
  }
}
```

Compàs. Per al cant no mesurat, hi ha diverses alternatives.

Es pot eliminar el gravador `Time_signature_engraver` del context de `Staff` sense cap efecte secundari negatiu. L'alternativa, que és fer transparent la indicació de compàs, deixa un espai en blanc a la partitura, atès que indicació invisible segueix ocupant un espai.

En molts casos dóna un bon resultat `\set Score.timing = ##f`. Una altra alternativa és utilitzar `\cadenzaOn` i `\cadenzaOff`.

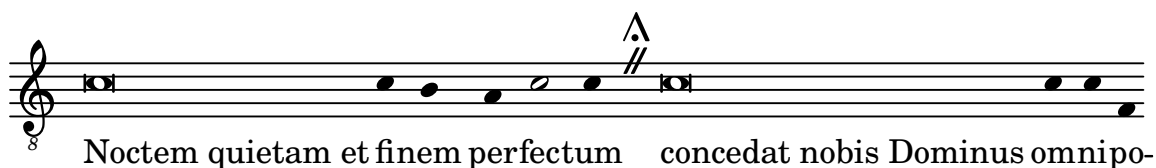
Per treure les barres de compàs, l'enfoc radical consisteix de retirar (mitjançant l'ordre `\remove`) el gravador `Bar_engraver` del context de pentagrama `Staff`. Un cop més, en comptes d'això podem usar `\hide BarLine` si cal ocasionalment una barra de compàs.

Un tipus de transcripció molt comuna és el cant de recitatiu, en el qual la nota repetida s'indica amb una breu. Es pot treballar el text del recitatiu de dues maneres. Podem posar-lo com una sola síl·laba alineada per l'esquerra:

```
\include "gregorian.ly"
chant = \relative {
  \clef "G_8"
  c'\breve c4 b4 a c2 c4 \divisioMaior
  c\breve c4 c f, f \finalis
}

verba = \lyricmode {
  \once \override LyricText.self-alignment-X = #-1
  "Noctem quietam et" fi -- nem per -- fec -- tum
  \once \override LyricText.self-alignment-X = #-1
  "concedat nobis Dominus" om -- ni -- po -- tens.
}

\score {
  \new Staff <<
  \new Voice = "melody" \chant
  \new Lyrics = "one" \lyricsto melody \verba
  >>
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \remove Time_signature_engraver
      \remove Bar_engraver
    }
    \context {
      \Voice
      \remove Stem_engraver
    }
  }
}
```



Això funciona bé en la mesura en què el text no contingui un salt de línia. Si és el cas, una alternativa seria afegir notes ocultes a la partitura, en combinació amb canvis en la visibilitat de les pliques:

En certs estils de transcripció, s'usen pliques de forma ocasional, per exemple per indicar la transició a partir d'un recitatiu monotònic a un gest melòdic fix. En aquests casos podem usar bé `\hide Stem` o bé `\override Stem.length = #0` enlloc d'eliminar el gravador `Stem_engraver` amb `\remove`, i restaurar la plica amb el corresponent `\undo \hide Stem`.

```
\include "gregorian.ly"
chant = \relative {
  \clef "G_8"
  \set Score.timing = ##f
  \hide Stem
  c'\breve \hide NoteHead c c c c c
  \undo \hide NoteHead
  \undo \hide Stem \stemUp c4 b4 a
  \hide Stem c2 c4 \divisioMaior
  c\breve \hide NoteHead c c c c c c c
  \undo \hide NoteHead c4 c f, f \finalis
}

verba = \lyricmode {
  No -- ctem qui -- e -- tam et fi -- nem per -- fec -- tum
  con -- ce -- dat no -- bis Do -- mi -- nus om -- ni -- po -- tens.
}

\score {
  \new Staff <<
    \new Voice = "melody" \chant
    \new Lyrics \lyricsto "melody" \verba
  >>
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \remove Time_signature_engraver
      \hide BarLine
    }
  }
}
```



Una altra situació és la transcripció de cants neumàtics o melismàtics, és a dir, cants amb un número variable de notes en cada síl·laba. En aquest cas, podem establir els grups de síl·labes clarament separats, normalment també les subdivisions d'un melisma major. Una forma d'aconseguir-lo és usar un `\time` fix, per exemple `1/4`, i deixar que cada síl·laba o grup de notes ompli un d'aquests compassos, amb l'ajuda de grups de valoració especial o duracions més breus. Si les línies divisòries i totes les altres indicacions rítmiques es fan transparents, i l'espai que

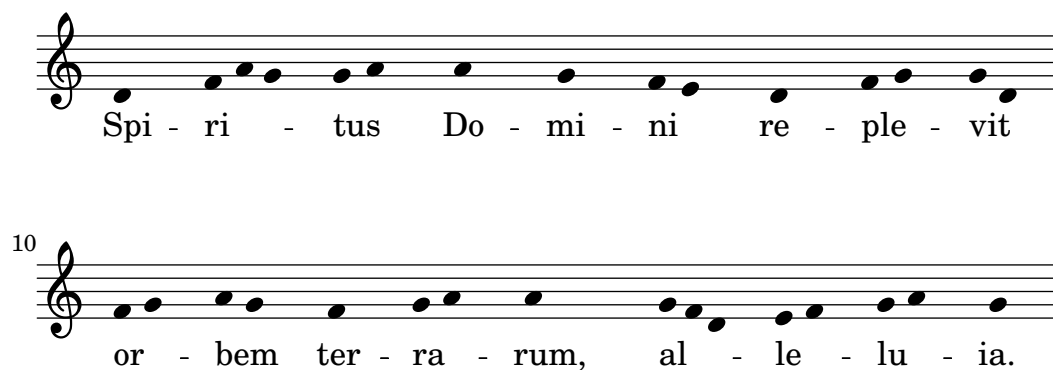
rodeja les línies divisòries s'augmenta, es proporciona una representació acceptable de l'original, en notació moderna.

Per evitar que les síl·labes de diferent amplada (com “-ri” i “-rum”) disposin els grups de notes de les síl·labes de forma irregular, es pot ajustar la propietat 'X-extent de l'objecte `LyricText` a un valor fix. Una altra forma més enutjosa seria afegir les síl·labes com elements de `\markup`. Si calen més ajustos posteriorment, això es pot fer fàcilment amb ‘notas’ s.

```
spiritus = \relative {
  \time 1/4
  \override Lyrics.LyricText.X-extent = #'(0 . 3)
  d'4 \tuplet 3/2 { f8 a g } g a a4 g f8 e
  d4 f8 g g8 d f g a g f4 g8 a a4 s
  \tuplet 3/2 { g8 f d } e f g a g4
}

spirLyr = \lyricmode {
  Spi -- ri -- _ _ tus _ Do -- mi -- ni _ re -- ple -- _ vit _
  or -- _ bem _ ter -- ra -- _ rum, al -- _ _ le -- _ lu
  -- _ ia.
}

\score {
  \new Staff <<
    \new Voice = "chant" \spiritus
    \new Lyrics = "one" \lyricsto "chant" \spirLyr
  >>
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \remove Time_signature_engraver
      \override BarLine.X-extent = #'(-1 . 1)
      \hide Stem
      \hide Beam
      \hide BarLine
      \hide TupletNumber
    }
  }
}
```



10

Antiga i moderna des de la mateixa font

Using tags to produce mensural and modern music from the same source

Using tags, it is possible to produce both mensural and modern notation from the same music. In this snippet, a function `menrest` is introduced, allowing mensural rests to be pitched as in the original, but with modern rests in the standard staff position. Tags can also be used where other differences are needed: for example using “whole measure rests” (`R1`, `R\breve`, etc.) in modern music, but normal rests (`r1`, `r\breve`, etc.) in the mensural version. Converting mensural music to its modern equivalent is usually referred to as “transcription”.

```
menrest = #(define-music-function (note)
  (ly:music?)
  #{
    \tag #'mens $(make-music 'RestEvent note)
    \tag #'mod $(make-music 'RestEvent note 'pitch '())
  })

MenStyle = {
  \autoBeamOff
  \override NoteHead.style = #'petrucci
  \override Score.BarNumber.transparent = ##t
  \override Stem.neutral-direction = #up
}

finalis = \section

Music = \relative c'' {
  \set Score.tempoHideNote = ##t
  \key f \major
  \time 4/4
  g1 d'2 \menrest bes4 bes2 a2 r4 g4 fis2.
  \finalis
}

MenLyr = \lyricmode { So farre, deere life, deare life }
ModLyr = \lyricmode { So far, dear life, dear life }

\score {
  \keepWithTag #'mens {
    <<
    \new MensuralStaff
    {
      \new MensuralVoice = Cantus
      \clef "mensural-c1" \MenStyle \Music
    }
    \new Lyrics \lyricsto Cantus \MenLyr
  }
  >>
}

\score {
  \keepWithTag #'mod {
    \new ChoirStaff <<
    \new Staff
```

```

{
  \new Voice = Sop \with {
    \remove "Note_heads_engraver"
    \consists "Completion_heads_engraver"
    \remove "Rest_engraver"
    \consists "Completion_rest_engraver" }
  {
    \shiftDurations #1 #0 { \autoBeamOff \Music }
  }
}
\new Lyrics \lyricsto Sop \ModLyr
>>
}
}

```



Marcatge editorial

Continuarà...

>

2.10 Músiques del món

El propòsit d'aquesta secció és remarcar els problemes de notació que són de rellevància a les tradicions musicals diferents a l'occidental.

2.10.1 Notació comuna per a músiques no occidentals

Aquesta secció estudia la forma d'introduir i imprimir partitures musicals que no pertanyen a la tradició clàssica occidental, també coneguda com a *Període de la pràctica comuna*.

Extensió de la notació i dels sistemes d'afinació

La notació clàssica estàndard (també coneguda com la notació del *Període de la pràctica comuna*) s'usa normalment en tot tipus de música, sense limitació a la música occidental 'clàssica'. Aquesta notació s'estudia a Secció 1.1.1 [Escriptura de notes], pàgina 1, i els diferents noms de les notes que es poden utilitzar estan explicats a [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8.

No obstant, molts tipus de música no occidental (i algunes classes de música folk occidental i tradicional) fa servir sistemes d'afinació alternatius o estesos que no encaixen immediatament dins de la notació clàssica estàndard.

En alguns cassos encara s'usa la notació estàndard, fent implícites les diferències d'altura. Per exemple, la notació de la *música àrab* es realitza amb alteracions accidentals de semitò i de quart de to, on el context determina les alteracions exactes d'altura. S'usen en general els noms de les notes italians, mentre que el fitxer d'inici `arabic.ly` proporciona un conjunt adequat de macros i definicions que estenen la notació estàndard. Per veure més detalls, consulteu Secció 2.10.2 [Música àrab], pàgina 471.

D'altres tipus de música requereixen notacions esteses o singulars. La *música clàssica turca* o música otomana, per exemple, fa servir formes melòdiques conegudes com *makamlar*, els intervals de les quals estan basats en divisions de 1/9 de to. Se segueixen usant les notes del pentagrama occidental, però amb alteracions accidentals exclusives de la música turca, que estan definides al fitxer `makam.ly`. Per veure més informació sobre la música clàssica turca i els *makamlar*, consulteu Secció 2.10.3 [Música clàssica de Turquia], pàgina 476.

Per localitzar els fitxers d'inici com `arabic.ly` o `makam.ly` al vostre sistema, consulteu Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*.

Fragments de codi seleccionats

Exemple de «Makam»

El «Makam» és un tipus de melodia de Turquia que utilitza alteracions microtonals de 1/9 de to. Consulteu el fitxer d'inici `makam.ly` (vegeu el «Manual d'aprenentatge 2.24.4, 4.6.3 Altres forms d'informació» per esbrinar la situació d'aquest fitxer) per veure detalls dels noms de les notes i les alteracions.

```
% Initialize makam settings
\include "makam.ly"

\relative c' {
  \set Staff.keyAlterations = #`((6 . , (- KOMA)) (3 . , BAKIYE))
  c4 cc db fk
  gbm4 gfc gfb efk
  fk4 db cc c
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “Common Practice Period” in *Glossari musical*, Secció “makamlar” in *Glossari musical*.

Manual d'aprenentatge Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.1.1 [Escriptura de notes], pàgina 1, [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8, Secció 2.10.2 [Música àrab], pàgina 471, Secció 2.10.3 [Música clàssica de Turquia], pàgina 476.

2.10.2 Música àrab

Aquesta secció destaca temes relatius a la música àrab.

Referències per a música àrab

La música àrab ha estat principalment una tradició oral fins el moment. Quan es transcriu la música, se sol fer en la forma d'un esbós sobre el qual els intèrprets han d'improvisar àmpliament. De forma creixent, s'està adoptant la notació occidental amb certes variants per preservar i transmetre la música àrab.

Alguns elements de la notació musical occidental com la transcripció d'acords o la partícels independents, no calen per gravar les peces àrabs, més tradicionals. Tot i així, hi ha certes qüestions, com ara la necessitat d'indicar intervals que tenen una mesura intermèdia entre el

semitò i el to, a més dels intervals majors i menors de la música occidental. També cal agrupar i indicar els nombrosos maqams (modes) que forme part de la música àrab.

En general la notació musical àrab no intenta indicar amb precisió els elements microtonals que es troben presents a la pràctica musical.

Són rellevants per a la música àrab certs assumptes que es tracten a d'altres parts del manual:

- Els noms de les notes i les seves alteracions (entre ells, quarts de to) es realitzar com s'estudia a Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.
- Las armadures addicionals es poden realitzar també com es descriu a [Armadura de la tonalitat], pàgina 22.
- Els compassos complexos poden requerir agrupacions manuals de les notes tal i com es descriu a [Barres manuals], pàgina 96.
- Els *takasim* o improvisacions lliures des del punt de vista rítmic es poden escriure ometent les barres de compàs com apareix a [Música sense compassos], pàgina 75.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470, [Armadura de la tonalitat], pàgina 22, [Barres manuals], pàgina 96.

Fragments de codi: Secció “World music” in *Fragments de codi*.

Noms de nota àrabs

Els noms de nota àrabs tradicionals de les notes poden arribar a ser força llargs i no són adequats per a l'escriptura musical, i per això no es fan servir. Els noms anglesos de les notes no són familiars dins de l'educació musical àrab, per la qual cosa en el seu lloc es fan servir els noms italo-franco-espanyols o del solfeig (do, re, mi, fa, sol, la, si); també es poden fer servir modificadors (alteracions). Els noms italians de les notes i les alteracions accidentals estan explicats a [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8; l'ús de la notació occidental estàndard per realitzar la notació de música no occidental es discuteix a Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Per exemple, així és com pot ser la notació de l'escala àrab *rast*:

```
\include "arabic.ly"
\relative {
  do' re misb fa sol la sisb do sisb la sol fa misb re do
}
```



El símbol del semibemoll no coincideix amb el símbol que s'utilitza a la notació àrab. Es pot usar el símbol `\dwn` definit a `arabic.ly` precedint a un bemoll com via alternativa si és important usar el símbol àrab específic del semi-bemoll. L'aspecte del símbol del semibemoll dins de l'armadura no es pot alterar mitjançant aquest mètode.

```
\include "arabic.ly"
\relative {
  \set Staff.extraNatural = ##f
  dod' dob dosd \dwn dob dobsd dodsd do do
}
```



Vegeu també

Referència de la notació: [Noms de les notes en altres llengües], pàgina 8, Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Fragments de codi: Secció “World music” in *Fragments de codi*.

Armadures de tonalitat àrabs

A més de les armadures de tonalitats majors i menors, a `arabic.ly` hi ha definides les tonalitats següents: *bayati*, *rast*, *sikah*, *iraq* i *kurd*. Aquestes armadures de tonalitat defineixen una petita quantitat de grups de maqam, en contrast amb els nombrosos maqams que són d'ús comú.

En general, un maqam usa l'armadura del seu grup o la d'un grup veí, i les alteracions que difereixen es van marcant al llarg de la música.

Per exemple, per indicar l'armadura d'una peça en el maqam muhayer:

```
\key re \bayati
```

Aquí, *re* és l'altura predeterminada del maqam muhayer, i *bayati* és el nom del maqam bàsic dins del grup.

Al temps que l'armadura indica el grup, el títol sol indicar el maqam específic, i així en aquest exemple el nom del maqam muhayer ha d'aparèixer al títol.

Es poden indicar de la mateixa forma altres maqams dins del mateix grup bayati, com apareix a la taula a continuació: bayati, hussaini, saba y ushaq. Tots ells són variants del maqam bàsic i més comú dins del grup, que és bayati. Normalment es diferencien del maqam bàsic en el seu tetracord superior, o en certs detalls de discurs que no canvien la seva naturalesa fonamental com a parents.

L'altre maqam del grup (Nawa) es relaciona amb el bayati a través d'una modulació que s'indica a la taula entre parèntesis per a aquells maqams que són modulacions del seu maqam bàsic. Els maqams àrabs admeten sols modulacions limitades, a causa de la naturalesa dels instruments musicals àrabs. El Nawa es pot indicar de la forma següent:

```
\key sol \bayati
```

A la música àrab, el mateix termini que s'utilitza per indicar un grup de maqam, com bayati, és també un maqam que normalment és el més important del grup, i podem veure'l com el maqam bàsic.

A continuació presentem una possibilitat d'agrupació que assigna els maqams més comuns a armadures de tonalitat:

grup	de	to	final	altres maqams del grup (final)
maqam				
ajam		major	sib	jaharka (fa)
bayati		bayati	re	hussaini, muhayer, saba, ushaq, nawa (sol)
hijaz		kurd	re	shahnaz, shad arban (sol), hijazkar (do)
iraq		iraq	sisb	-
kurd		kurd	re	hijazkar kurd (do)
nahawand		menor	do	busalik (re), farah faza (sol)
nakriz		menor	do	nawa athar, hisar (re)
rast		rast	do	mahur, yakah (sol)
sikah		sikah	misb	huzam

Fragments de codi seleccionats

Armadures de tonalitat no tradicional

La molt utilitzada ordre `\key` estableix la propietat `keyAlterations`, dins del context `Staff`.

Per crear armadures de tonalitat no estàndard, ajusteu aquesta propietat directament. El format d'aquesta ordre és una llista:

`\set Staff.keyAlterations = #`(((octava . pas) . alteració)` on, per cada element dins de la llista `octava` especifica l'octava (sent zero l'octava des del Do central fins al Si per sobre), `pas` especifica la nota dins de l'octava (zero significa Do i 6 significa Si), i `alteració` és `,SHARP`, `,FLAT`, `,DOUBLE-SHARP` etc. (observeu la coma precedent).

De forma alternativa, per a cada element de la llista l'ús del format més concís (`pas . alteració`) especifica que la mateixa alteració ha d'estar en totes les octaves.

Vet aquí un exemple d'una possible armadura per generar una escala exàtona:

```
\include "arabic.ly"
\relative do' {
  \set Staff.keyAlterations = #`((0 . ,SEMI-FLAT)
                                (1 . ,SEMI-FLAT)
                                (2 . ,FLAT)
                                (5 . ,FLAT)
                                (6 . ,SEMI-FLAT))

  %\set Staff.extraNatural = ##f
  re reb \down reb resd
  dod dob dosd \down dob |
  dobsb dodsd do do |
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “maqam” in *Glossari musical*, Secció “bayati” in *Glossari musical*, Secció “rast” in *Glossari musical*, Secció “sukah” in *Glossari musical*, Secció “iraq” in *Glossari musical*, Secció “kurd” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Armadura de la tonalitat], pàgina 22.

Manual de aprenentatge: Secció “Alteracions accidentals i armadures” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de funcionament intern: Secció “KeySignature” in *Referència de funcionament intern*.

Fragments de codi: Secció “World music” in *Fragments de codi*, Secció “Pitches” in *Fragments de codi*.

Indicacions de compàs àrabs

Certes formes clàssiques de música àrab i turca com el *Semai* utilitzen compassos poc comuns com el 10/8. Això pot derivar en una agrupació automàtica de les notes molt diferent a la de les partitures impreses existents, on les notes poden no estar agrupades sobre el polze, sinó d'una forma difícil d'emular ajustant el barrat automàtic. L'alternativa seria desactivar el barrat automàtic i realitzar un barrat manual de les notes. Fins i tot si no cal una correspondència amb música escrita ja existent, pot seguir sent desitjable ajustar el comportament del barrat automàtic i/o utilitzar indicacions compostes de compàs.

Fragments de codi seleccionats

Improvisació de música àrab

For improvisations or *taqasim* which are temporarily free, the time signature can be omitted and `\cadenzaOn` can be used. Adjusting the accidental style might be required, since the absence of bar lines will cause the accidental to be marked only once. Here is an example of what could be the start of a *hijaz* improvisation:

```
\include "arabic.ly"

\relative sol' {
  \key re \kurd
  \accidentalStyle forget
  \cadenzaOn
  sol4 sol sol sol fad mib sol1 fad8 mib re4. r8 mib1 fad sol
}
```



Vegeu també

Glossari musical: Secció “semai” in *Glossari musical*, Secció “taqasim” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: [Barres manuals], pàgina 96, [Barres automàtiques], pàgina 84, [Música sense compassos], pàgina 75, [Alteracions accidentals automàtiques], pàgina 28, [Establir el comportament de les barres automàtiques], pàgina 87, [Indicació de compàs], pàgina 66.

Fragments de codi: Secció “World music” in *Fragments de codi*.

Exemple de música àrab

A continuació es pot trobar una plantilla que fa servir també el començament d'un *Semai* turc molt comú a l'educació musical àrab amb l'objecte d'il·lustrar algunes de les peculiaritats de la notació àrab, com els intervals intermedis i els modes poc usuals que tractem a aquesta secció.

```
\include "arabic.ly"
\score {
  \header {
    title = "Semai Muhayer"
    composer = "Jamil Bek"
  }
  \relative {
    \set Staff.extraNatural = ##f
    \set Staff.autoBeaming = ##f
    \key re \bayati
    \time 10/8

    re'4 re'8 re16 [misb re do] sisb [la sisb do] re4 r8
    re16 [misb do re] sisb [do] la [sisb sol8] la [sisb] do [re] misb
    fa4 fa16 [misb] misb8. [re16] re8 [misb] re [do] sisb
    do4 sisb8 misb16 [re do sisb] la [do sisb la] la4 r8
  }
}
```




Vegeu també

Fragments de codi: Secció “World music” in *Fragments de codi*.

Lectures addicionals sobre música àrab

1. *The music of the Arabs*, de Habib Hassan Touma [Amadeus Press, 1996], conté un tractat dels maqams i les seves formes d'agrupació.

També hi ha diversos llocs web que expliquen els maqams, i algunes d'ells ofereixen exemple d'àudio, com ara:

- <https://www.maqamworld.com/>
- <https://www.turath.org/>

Hi ha certes variants en els detalls sobre la forma en la qual s'agrupen els maqams, malgrat l'acord relatiu existent a sobre dels criteris d'agrupació de maqams en funció dels tetracords inferiors comuns, o per mitjà de la modulació.

2. No és completament consistent, fins i tot a vegades dins del mateix text, la forma en la qual s'han d'especificar les armadures per als maqams concrets. Malgrat això, és usual utilitzar una armadura per grup, més que una armadura diferent per a cada maqam concret.

Diversos mètodes dels següents autors per a l'*Ud*, el llaüt àrab, contenen exemples de composicions turques i àrabs, principalment.

- Charbel Rouhana
- George Farah
- Ibrahim Ali Darwish Al-masri

2.10.3 Música clàssica de Turquia

Aquesta secció destaca els problemes de rellevància per a la notació de la música clàssica de Turquia.

Referències per a música clàssica de Turquia

La música clàssica de Turquia es va desenvolupar a l'Imperi Otomà durant un període aproximadament contemporani amb la música clàssica d'Europa, i s'ha perllongat fins els segles XX i XXI com un tradició viva i característica amb les seves pròpies formes composicionals, teories i estils d'interpretació. Entre les seves característiques més sobresortints està l'ús d'interval microtonals basats en ‘comes’ de 1/9 de to, a partir dels quals es construeixen les formes melòdiques conegudes com *makam* (en plural *makamlar*).

Certs assumptes de rellevància respecte a la música clàssica de Turquia es tracten a altres parts:

- Els noms especials de les notes i les alteracions es presenten a Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Noms de les notes en turc

Les notes a la música clàssica de Turquia tenen tradicionalment noms únics, i la base de les altures sobre divisions de $1/9$ de to signifiquen que els makamlar utilitzen un conjunt d'interval·ls completament diferent de les escales i modes occidentals: *koma* ($1/9$ de to), *eksik bakiye* ($3/9$), *bakiye* ($4/9$), *küçük mücenneb* ($5/9$), *büyük mücenneb* ($8/9$), *tanîni* (un to) i *artık ikili* ($12/9$ o $13/9$ de to).

Des del punt de vista de la notació moderna, és convenient utilitzar les notes occidentals (do, re, mi, ... o c, d, e, ...) amb alteracions especials que pugen o baixen les notes en interval·ls de $1/9$, $4/9$, $5/9$ i $8/9$ de to. Aquestes alteracions estan definides al fitxer makam.ly.

La taula següent relaciona:

- el nom d'aquestes alteracions accidentals especials,
- el sufix de l'alteració que s'ha d'escriure a darrere de les notes, i
- la seva alteració en altura expressada com una fracció d'un to.

Nom de l'alteració	sufix	alteració d'altura
büyük mücenneb (sostingut)	-bm	+8/9
küçük mücenneb (sostingut)	-k	+5/9
bakiye (sostingut)	-b	+4/9
koma (sostingut)	-c	+1/9
koma (bemoll)	-fc	-1/9
bakiye (bemoll)	-fb	-4/9
küçük mücenneb (bemoll)	-fk	-5/9
büyük mücenneb (bemoll)	-fbm	-8/9

Per veure una explicació més general sobre la notació musical no occidental, consulteu Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

Vegeu també

Glossari musical: Secció “makam” in *Glossari musical*, Secció “makamlar” in *Glossari musical*.

Referència de la notació: Secció 2.10.1 [Notació comuna per a músiques no occidentals], pàgina 470.

3 Entrada i sortida generals

Aquesta secció tracta de temes relacionats amb l'entrada i la sortida generals del LilyPond, en comptes de tractar sobre la notació específica.

3.1 Estructura del codi d'entrada

El format principal d'entrada per al Lilypond són fitxers de text. Per convenció, el nom d'aquests fitxers acaba en `.ly`.

3.1.1 Estructura d'una partitura

Un bloc `\score` ha de contenir una expressió musical única delimitada per un parell de claus:

```
\score {  
  ...  
}
```

Nota: Sol pot haver-hi **una** expressió musical dins del bloc `\score`, i **ha** d'estar envoltada entre claus.

Aquesta expressió musical única pot tenir qualsevol mida, i pot contenir altres expressions musicals fins qualsevol grau de complexitat. Tots els exemples següents són expressions musicals:

```
{ c'4 c' c' c' }  
{  
  { c'4 c' c' c' }  
  { d'4 d' d' d' }  
}
```



```
<<  
  \new Staff { c'4 c' c' c' }  
  \new Staff { d'4 d' d' d' }  
>>
```



```
{  
  \new GrandStaff <<  
    \new StaffGroup <<  
      \new Staff { \flute }  
      \new Staff { \oboe }  
    >>  
    \new StaffGroup <<  
      \new Staff { \violinI }  
      \new Staff { \violinII }  
    >>  
}
```

```

    >>
  >>
}

```

Els comentaris són una excepció a aquesta regla generals (per veure altres excepcions, consulteu Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482). Tant els comentaris d’una línia com els que estan delimitat per `%{ ... %}` es poden escriure en qualsevol lloc dins del fitxer d’entrada. Es poden escriure dins o fora del bloc `\score`, i dins o fora de l’expressió musical única dins del bloc `\score`.

Recordeu que fins i tot dins d’un fitxer que contengui sols un bloc `\score`, aquest bloc es troba inclòs implícitament dins d’un bloc `\book`. Un bloc `\book` dins d’un fitxer font produeix almenys un fitxer de sortida, i de forma predeterminada el nom del fitxer de sortida que es produeix es deriva del nom del fitxer d’entrada, de forma que `sardanaperaelefants.ly` dona com a resultat `sardanaperaelefants.pdf`.

(Per veure més detalls sobre els blocs `\book`, consulteu Secció 3.1.2 [Diverses partitures a un llibre], pàgina 479, Secció 3.1.3 [Diversos fitxers de sortida a partir d’un d’entrada], pàgina 480, i Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482.)

Vegeu també

Manual d’aprenentatge: Secció “Treball sobre els fitxers d’entrada” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “Explicació de les expressions musicals” in *Manual d’aprenentatge*, Secció “La partitura és una (única) expressió musical composta” in *Manual d’aprenentatge*.

3.1.2 Diverses partitures a un llibre

Un document pot contenir diverses peces de música i text, com per exemple un llibre d’estudis o una part orquestral amb diversos moviments. Cada moviment s’introdueix com un bloc `\score`:

```

\score {
  ...música...
}

```

i els textos s’introdueixen amb un bloc `\markup`:

```

\markup {
  ...text...
}

```

Tots els moviments i els textos que apareixen en el mateix fitxer `.ly` es graven normalment en la forma d’un sol fitxer de sortida.

```

\score {
  ...
}
\markup {
  ...
}
\score {
  ...
}

```

Una excepció important es dona dins dels documents del `lilypond-book`, en els quals hem d’escriure explícitament un bloc `\book`, perquè en cas contrari sola apareixerà a la sortida el primer `\score` o `\markup`.

L’encapçalament de cada peça es pot posar dins del bloc `\score`. Abans de cada moviment, s’imprimeix el nom de la peça (*piece*) extret de l’encapçalament. El títol del llibre sencer es

pot posar dins del bloc `\book`, però si no hi és present s'insereix a l'encapçalament `\header` que està al principi del fitxer.

```
\header {
  title = "Vuit miniatures"
  composer = "Igor Stravinsky"
}
\score {
  \header { piece = "Romanze" }
  ...
}
\markup {
  ...text de la segona estrofa...
}
\markup {
  ...text de la tercera estrofa...
}
\score {
  \header { piece = "Menuetto" }
  ...
}
```

Es poden agrupar diferents peces de música en parts d'una llibre utilitzant blocs `\bookpart`. Les parts de llibre se separen per mitjà de salts de pàgina, i poden donar començament amb un títol, com el llibre pròpiament dit, mitjançant l'especificació del bloc `\header`.

```
\bookpart {
  \header {
    title = "Títol del llibre"
    subtitle = "Primera part"
  }
  \score { ... }
  ...
}
\bookpart {
  \header {
    subtitle = "Segona part"
  }
  \score { ... }
  ...
}
```

3.1.3 Diversos fitxers de sortida a partir d'un d'entrada

Si volem diversos fitxers de sortida a partir del mateix fitxer `.ly`, podem escriure diversos blocs `\book`, on cadascú d'aquests blocs `\book` donarà com a resulta un fitxer de sortida diferent. Si no especifiquem cap bloc `\book` al fitxer, el LilyPond processa implícitament tot el fitxer com un sol bloc `\book`, vegeu Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482.

En produir diversos fitxers a partir d'un únic fitxer font, el LilyPond s'assegura que cap dels fitxers de sortida de cap bloc `\book` sobreescriu el fitxer de sortida produït per un `\book` anterior del mateix fitxer d'entrada.

Ho fa afegint un sufix al nom de la sortida per a cada llibre `\book` que utilitza el nom del fitxer de sortida predeterminat, derivat del fitxer font d'entrada.

El comportament predeterminat és afegir un sufix amb el número de versió per a cada nom que pugui coincidir; així:

```

\book {
  \score { ... }
  \paper { ... }
}
\book {
  \score { ... }
  \paper { ... }
}
\book {
  \score { ... }
  \paper { ... }
}

```

al fitxer font `eightminiatures.ly`, produeix

- `eightminiatures.pdf`,
- `eightminiatures-1.pdf` y
- `eightminiatures-2.pdf`.

3.1.4 Noms dels fitxers de sortida

El LilyPond us ofereix uns mecanismes que us permeten controlar els noms de fitxer que s'utilitzen per part dels diversos motors finals en produir els fitxers de sortida.

A la secció anterior havíem vist com el LilyPond evita les coincidències de noms en produir diverses sortides a partir d'un únic fitxer font d'entrada. També podem especificar els nostres propis sufixos per a cada bloc `\book`, de manera que podem produir, per exemple, fitxers amb els noms `eightminiatures-Romanze.pdf`, `eightminiatures-Menuetto.pdf` y `eightminiatures-Nocturne.pdf` afegint una declaració `\bookOutputSuffix` dins de cada bloc `\book`.

```

\book {
  \bookOutputSuffix "Romanze"
  \score { ... }
  \paper { ... }
}
\book {
  \bookOutputSuffix "Menuetto"
  \score { ... }
  \paper { ... }
}
\book {
  \bookOutputSuffix "Nocturne"
  \score { ... }
  \paper { ... }
}

```

També podem especificar un nom de fitxer de sortida diferent per a cada bloc `book`, mitjançant la utilització de declaracions `\bookOutputName`:

```

\book {
  \bookOutputName "Romanze"
  \score { ... }
  \paper { ... }
}
\book {
  \bookOutputName "Menuetto"

```

```

\score { ... }
\paper { ... }
}
\book {
  \bookOutputName "Nocturne"
  \score { ... }
  \paper { ... }
}

```

El codi anterior produeix els següents fitxers de sortida:

- Romanze.pdf,
- Menuetto.pdf i
- Nocturne.pdf.

3.1.5 Estructura del fitxer

Un fitxer `.ly` pot contenir qualsevol nombre d'expressions del nivell superior, on una expressió del nivell superior és una de les possibilitats següents:

- Una definició de sortida, com `\paper`, `\midi` i `\layout`. Una definició d'aquest tipus la nivell més alta canvia els ajustos predeterminats per a tot el llibre. Si s'introdueix més d'una d'aquestes definicions del mateix tipus al nivell més alt, les definicions es combinen, però en situacions de conflicte les definicions més tardanes tenen preferència. Per veure els detalls sobre com afecta al bloc `\layout`, consulteu Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.
- Una expressió directa de l'Scheme, com `#{set-default-paper-size "a7" 'landscape}` o `#{ly:set-option 'point-and-click #f}`.
- Un bloc `\header`. Això estableix l'encapçalament global (és a dir, al principi del fitxer). És el bloc que conté els ajustos predeterminats dels camps d'encapçalament com el compositor, el títol, etc per a tots els llibres que estan dins del fitxer (vegeu [Explicació dels títols], pàgina 484).
- Un bloc `\score`. Aquesta partitura es reuneix amb altres partitures del nivell superior, i es combina amb elles formant un `\book` (llibre) únic. Aquest comportament es pot canviar establint el valor de la variable `toplevel-score-handler` al nivell superior (el *handler* predeterminat es defineix al fitxer `../scm/lily-library.scm` i el seu valor s'estableix al fitxer `../ly/declarations-init.ly`).
- Un bloc `\book` combina lògicament diversos moviments (és a dir, diversos blocs `\score`) en un sol document. Si hi ha diverses partitures `\score`, es crea un sols fitxer de sortida per a cada bloc `\book`, en el qual es concatenen tots els moviments corresponents. L'única raó per especificar explícitament blocs `\book` en un fitxer d'entrada `.ly` és si volem crear diversos fitxers de sortida a partir d'un únic fitxer d'entrada. Una excepció es dona dins dels documents de `lilypond-book`, en els quals hem d'escriure explícitament un bloc `\book` si volem tenir més d'una única partitura `\score` o marcatge `\markup` al mateix exemple. Es pot canviar aquest comportament establint el valor de la variable `toplevel-book-handler` al nivell superior. El *handler* predeterminat es defineix al fitxer d'inici `../scm/lily.scm`.
- Un bloc `\bookpart`. Un llibre pot dividir-se en diverses parts, utilitzant blocs `\bookpart`, amb l'objectiu de facilitar la inserció de salts de pàgina o suar diferents ajustos de `\paper` en les diferents parts.
- Una expressió musical composta, com


```
{ c'4 d' e'2 }
```

Això afegeix la peça al `\score` i la conforma dins d'un llibre únic junt a totes les altres partitures `\score` i expressions musicals del nivell superior. En altres paraules, un fitxer que conté sols l'expressió musical anterior es tradueix a

```

\book {
  \score {
    \new Staff {
      \new Voice {
        { c'4 d' e'2 }
      }
    }
    \layout { }
  }
  \paper { }
  \header { }
}

```

Es pot canviar aquest comportament establint el valor de la variable `toplevel-music-handler` al nivell més alt. E. *handler* predeterminat es defineix al fitxer d'inici `../scm/lily.scm`.

- Un text de marcatge, per exemple una estrofa

```

\markup {
  2. Estrofa dos, línia u
}

```

Els textos de marcatge es col·loquen a sobre, en mig o a sota de les partitures o expressions musicals, segons on apareguin escrits.

- Una variable, com

```
pepet = { c4 d e d }
```

Això es pot utilitzar més tard al fitxer escrivint `\pepet`. El nom de les variables ha de ser exclusivament alfabètic; sense números, guions ni barres baixes.

L'exemple següent mostra tres coses que se poden introduir al nivell superior:

```

\layout {
  % No justificar la sortida
  ragged-right = ##t
}

```

```

\header {
  title = "Do-re-mi"
}

```

```
{ c'4 d' e2 }
```

En qualsevol punt del fitxer es poden introduir qualssevol de les instruccions lèxiques següents:

- `\version`
- `\include`
- `\sourcefilename`
- `\sourcefileline`
- Un comentari d'una línia, determinat per un símbol `%` al principi.
- Un comentari de diverses línies, delimita per `%{ ... %}`.

En general s'ignoren els espais entre elements del flux d'entrada, i es poden ometre o augmentar tranquil·lament per millorar la llegibilitat. Tanmateix, els espais s'han d'utilitzar sempre per evitar errors, en les situacions següents:

- Al voltant de totes i cadascuna de les claus i parèntesis d'obertura i tancament.

- A continuació de les ordres i variables, és a dir, tots els elements que comencen amb signe \ de barra invertida.
- A continuació de tot element que s’hagi d’interpretar com a expressió de l’Scheme, és a dir, tot element que comenci per un signe #.
- Per separar els elements d’una expressió de l’Scheme.
- Dins de lyricmode abans i després de les ordres \set i \override.

Vegeu també

Manual d’aprenentatge: Secció “Com funcionen els fitxers d’entrada del LilyPond” in *Manual d’aprenentatge*

Referència de la notació: [Explicació dels títols], pàgina 484, Secció 4.2.1 [El bloc \layout], pàgina 549.

3.2 Títols i encapçalaments

Gairebé tota la música impresa té un títol i el nom del compositor; certes peces tenen molta més informació.

3.2.1 Creació de títols encapçalaments i peus de pàgina

Explicació dels títols

Cada bloc \book d’un sol fitxer d’entrada produeix un fitxer de sortida diferent, vegeu Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482. Dins de cada fitxer de sortida estan disponibles tres tipus de zones per a títols: *Títols de llibre* al principi de cada llibre, *Títols de part de llibre* al principi de cada part d’un llibre i *Títols de partitura* al començament d’una partitura.

Els valors dels camps per a encapçalaments com ara title (per al títol) i composer (per a l’autor) s’estableixen en blocs \header (per veure la sintaxi dels blocs \header i una llista completa dels camps disponibles de forma predeterminada, consulteu [Presentació predeterminada dels títols de parts de llibre i partitura], pàgina 487). Tant els títols de llibre com els títols de part de llibre i els títols de partitura poden contenir els mateixos camps, tot i que de forma predeterminada els camps dels títols de partitura es limiten a piece (peça) i opus.

Els blocs \header es poden situar en quatre llocs diferents per formar una jerarquia descendent de blocs \header:

- Al principi del fitxer d’entrada, abans de qualsevol altre bloc \book, \bookpart o \score.
- Dins d’un bloc \book però fora dels blocs \bookpart i \score que estan dins d’aquest llibre.
- Dins d’un bloc \bookpart però fora de qualsevol bloc \score dins d’aquesta part del llibre.
- Després de l’expressió musical d’un bloc \score.

Els valors dels camps es filtren a través d’aquesta jerarquia, persistint aquells que s’estableixen més a dalt a no ser que se sobreescriguin per un valor establert més a sota a la jerarquia, i així:

- El títol d’un llibre deriva dels camps establerts al principi del fitxer d’entrada, modificat per camps establerts en el bloc \book. Els camps resultants s’usen per imprimir el títol de llibre per a aquest llibre, sempre i quan hi hagi un altre material que generi una pàgina al començament del llibre, abans de la primera part de llibre. És suficient una sola ordre \pageBreak.
- Un títol de part de llibre es deriva dels camps fixats al principi del fitxer d’entrada, modificat pels camps establerts dins del bloc \book, i posteriorment modificat pels camps que se fixen dins del bloc \bookpart. Els valors resultants s’usen per imprimir el títol de part de llibre per a aquesta part.

- Un títol de partitura es deriva dels camps que es fixen al principi del fitxer d'entrada, modificats pels camps fixats dins del bloc `\book`, posteriorment modificats pels camps que es fixen dins del bloc `\bookpart` i finalment modificats pels camps establerts dins del bloc `\score`. Els valors resultants s'utilitzen per imprimir el títol de partitura. Observeu, tanmateix, que de forma predeterminada sols s'imprimeixen els camps `piece` i `opus` als títols de partitura a no ser que la variable de `\paper`, `print-all-headers`, tengui el valor `#t`.

No cal aportar blocs `\header` als quatre llocs: qualssevol d'ells o, fins i tot tots, poden ometre's. De forma similar, els fitxers d'entrada senzills poden ometre els blocs `\book` i `\bookpart`, deixant que es creïn de forma implícita.

Si el llibre sols té una partitura, el bloc `\header` hauria de situar-se normalment al principi del fitxer de forma que sols es produeix una zona de títol de part de llibre, fent que estiguin disponibles per al seu ús tots els títols d'encapçalament.

Si el llibre té diverses partitures, són possibles diferents combinacions de blocs `\header`, segons els diferents tipus de publicacions musicals. Per exemple, si la publicació conté diverses peces del mateix autor, un bloc `\header` col·locat al principi del fitxer que especifiqui el títol del llibre i l'autor, amb blocs `\header` en cada bloc `\score` que especifiqui la `piece` i/o el `opus` seria el més adequat, com aquí:

```
\header {
  title = "SUITE I."
  composer = "J. S. Bach."
}

\score {
  \header {
    piece = "Prélude."
  }
  \new Staff \relative {
    \clef bass
    \key g \major
    \repeat unfold 2 { g,16( d' b') a b d, b' d, } |
    \repeat unfold 2 { g,16( e' c') b c e, c' e, } |
  }
}

\score {
  \header {
    piece = "Allemande."
  }
  \new Staff \relative {
    \clef bass
    \key g \major
    \partial 16 b16 |
    <g, d' b'~>4 b'16 a( g fis) g( d e fis) g( a b c) |
    d16( b g fis) g( e d c) b(c d e) fis( g a b) |
  }
}
```

SUITE I.

J. S. Bach.

Prélude.



Allemande.



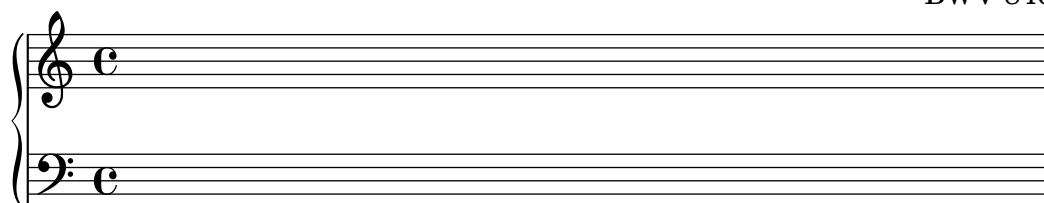
Són possibles disposicions més complexes. Per exemple, els camps de text extrets del bloc `\header` d'un llibre es poden imprimir en tots els títols de partitura, amb certs camps sobreescrits i altres suprimits manualment:

```
\book {
  \paper {
    print-all-headers = ##t
  }
  \header {
    title = "DAS WOHLTEMPERIRTE CLAVIER"
    subtitle = "TEIL I"
    % No mostris el peu de pàgina predeterminat del LilyPond per a aque-
st llibre
    tagline = ##f
  }
  \markup { \vspace #1 }
  \score {
    \header {
      title = "PRAELUDIUM I"
      opus = "BWV 846"
      % No mostris el subtítol per a aquesta partitura
      subtitle = ##f
    }
    \new PianoStaff <<
      \new Staff { s1 }
      \new Staff { \clef "bass" s1 }
    >>
  }
  \score {
    \header {
      title = "FUGA I"
      subsubtitle = "A 4 VOCI"
      opus = "BWV 846"
      % No mostris el subtítol per a aquesta partitura
      subtitle = ##f
    }
    \new PianoStaff <<
      \new Staff { s1 }
      \new Staff { \clef "bass" s1 }
    >>
  }
}
```

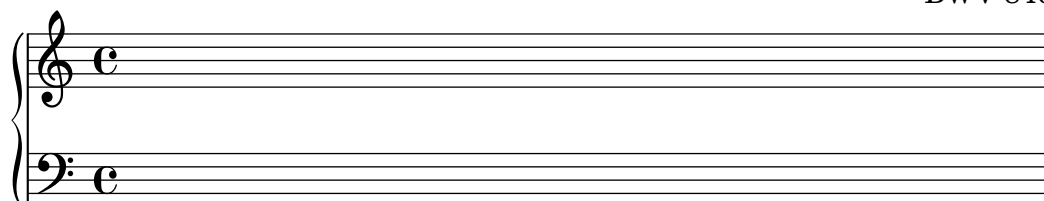
}

DAS WOHLTEMPERIRTE CLAVIER**TEIL I****PRAELUDIUM I**

BWV 846

**FUGA I****A 4 VOCI**

BWV 846

**Vegeu també**

Referència de la notació: Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482, [Presentació predeterminedada dels títols de parts de llibre i partitura], pàgina 487, [Personalització dels títols], pàgina 492.

Presentació predeterminedada dels títols de parts de llibre i partitura

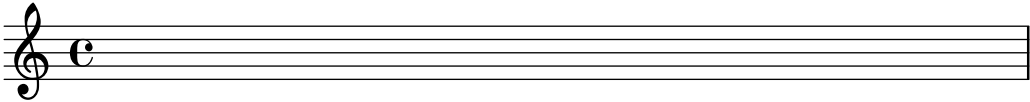
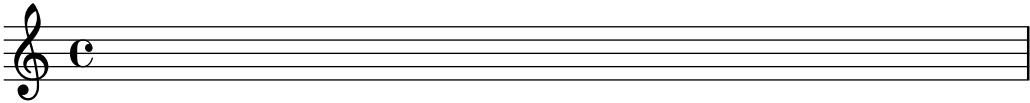
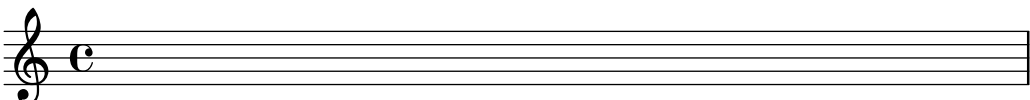
Aquest exemple mostra totes les variables impreses de \header:

```
\book {
  \header {
    % Els camps següents estan centrats
    dedication = "Dedicatòria"
    title = "Títol"
    subtitle = "Subtítol"
    subsubtitle = "Subsubtítol"
    % Els camps següents es distribueixen regularment sobre una línia.
    % El camp "instrument" també apareix a les pàgines següents
    instrument = \markup \with-color #green "Instrument"
    poet = "Poeta"
    composer = "Compositor"
    % Els camps següents se situen als extrems oposats de la mateixa línia
    meter = "Metre"
    arranger = "Arreglador"
```

```

    % Els camps següents estan centrats a la part inferior
    tagline = "La línia d'etiqueta va al final de l'ultima pàgina"
    copyright = "El copyright va al final de la primera pàgina"
}
\score {
  \header {
    % Els camps següents es col·loquen als extrems d'una línia
    piece = "Peça 1"
    opus = "Opus 1"
  }
  { s1 }
}
\score {
  \header {
    % Els camps següents se situen als extrems d'una línia
    piece = "Peça 2 a la mateixa pàgina"
    opus = "Opus 2"
  }
  { s1 }
}
\pageBreak
\score {
  \header {
    % Els camps següents se situen als extrems d'una línia
    piece = "Peça 3 en una pàgina nova"
    opus = "Opus 3"
  }
  { s1 }
}
}

```

Dedicatòria Títol Subtítol Subsubtítol		
Poeta Metre Peça 1	Instrument	Compositor Arreglador Opus 1
		
Peça 2 a la mateixa pàgina		Opus 2
		
El copyright va al final de la primera pàgina		
2 Peça 3 en una pàgina nova	Instrument	Opus 3
		

La línia d'etiqueta va al final de l'ultima pàgina

Observeu que

- El nom d'instrument es repeteix a totes les pàgines.
- Sols piece (la peça) i opus s'imprimeixen a un `\score` quan la variable de paper `print-all-headers` s'estableix a `##f` (el valor predeterminat).
- Els camps de text que es deixen sense establir dins d'un bloc `\header` se substitueixen per elements de marcatge nuls `\null` de manera que no ocupin espai innecessàriament.

- Els ajustos predeterminats per a `scoreTitleMarkup` situen els camps de text `piece` i `opus` en extrems oposants de la mateixa línia.

Per canviar la disposició predeterminada, vegeu [Personalització dels títols], pàgina 492.

Si un bloc `\book` comença immediatament amb un bloc `\bookpart`, no s'imprimeix cap títol de llibre, atès que no existeix cap pàgina on imprimir-lo. Si és necessari un títol de llibre, inicieu el bloc `\book` amb algun material de marcatge a amb una ordre `\pageBreak`.

Utilitzeu la variable `breakbefore` dins d'un bloc `\header` que estigui pròpiament dins d'un bloc `\score` per fer que els títols del bloc `\header` del nivell superior apareguin ocupant tota la primera pàgina, començant la música (definida al bloc `\score`) a la pàgina següent.

```
\book {
  \header {
    title = "Aquest és el meu Títol"
    subtitle = "Aquest és el meu Subtítol"
    copyright = "Aquest és el final de la primera pàgina"
  }
  \score {
    \header {
      piece = "Això és la música"
      breakbefore = ##t
    }
    \repeat unfold 4 { e'' e'' e'' e'' }
  }
}
```

Aquest és el meu Títol
Aquest és el meu Subtítol

Aquest és el final de la primera pàgina

2

Això és la música



Music engraving by LilyPond 2.24.4—www.lilypond.org

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Com funcionen els fitxers d'entrada del LilyPond” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de la notació: [Personalització dels títols], pàgina 492, Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482.

Fitxers d'inici: `ly/titling-init.ly`.

Disposició predeterminada de les capçaleres i peus de pàgina

Les *capçaleres* i els *peus* de pàgina són línies de text que apareixen a la part més alta i a la més baixa de les pàgines separades del text principal d'un llibre. Es controlen mitjançant les variables següents de `\paper`:

- `oddHeaderMarkup` (marcatge de capçalera imparell)
- `evenHeaderMarkup` (marcatge de capçalera parell)
- `oddFooterMarkup` (marcatge de peu imparell)
- `evenFooterMarkup` (marcatge de peu parell)

Aquestes variables de marcatge sols poden accedir als camps de text extrets de blocs `\header` del nivell superior (que s'apliquen a totes les partitures del llibre) i es defineixen al fitxer `ly/titling-init.ly`. De forma predeterminada:

- els números de pàgina se situen automàticament a l'extrem superior esquerre (si és parell) o superior dret (si és imparell), a partir de la segona pàgina.
- el camp de text `instrument` se situa al centre en cada pàgina, a partir de la segona pàgina.
- el text de `copyright` se centra a la part baixa de la primera pàgina.
- la línia `tagline` se centra al final de l'última pàgina, i a sota del text de `copyright` si sols hi ha una pàgina.

La línia predeterminada de peu de pàgina del LilyPond es pot canviar afegint un camp `tagline` al bloc `\header` del nivell superior.

```
\book {
  \header {
    tagline = "... music notation for Everyone"
  }
}
```



```
\score {
  \relative {
    c'4 d e f
  }
}
```



... music notation for Everyone

Per eliminar la línia de peu de pàgina determinada del LilyPond, establiu el valor de `tagline` a `##f`.

3.2.2 Títols encapçalaments i peus de pàgina personalitzats

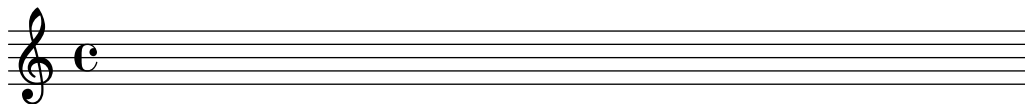
Formatat personalitzat del text dels títols

Es poden usar ordres `\markup` estàndard per personalitzar el text de qualsevol capçalera, peu o títol dins del bloc `\header`.

```
\score {
  \header {
    piece = \markup { \fontsize #4 \bold "PRAELUDIUM I" }
    opus = \markup { \italic "BWV 846" }
  }
  { s1 }
}
```

PRAELUDIUM I

BWV 846



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.

Personalització dels títols

Les ordres `\markup` dins del bloc `\header` són útils per donar un format simple al text, però no permeten un control precís sobre la col·locació dels títols. Per personalitzar la col·locació dels camps de text, canvieu un o les dos variables `\paper` següents:

- `bookTitleMarkup` (marcatge del títol del llibre)
- `scoreTitleMarkup` (marcatge del títol de la partitura)

La col·locació dels títols quan s'utilitzen els valors predeterminats d'aquestes variables de `\markup` es mostra als exemple de [Presentació predeterminada dels títols de parts de llibre i partitura], pàgina 487.

Els ajustos predeterminats per a `scoreTitleMarkup` tal i com estan definits al fitxer `ly/titling-init.ly` són:

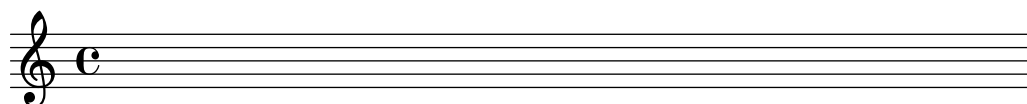
```
scoreTitleMarkup = \markup { \column {
  \if \should-print-all-headers { \bookTitleMarkup \hspace #1 }
  \fill-line {
    \fromproperty #'header:piece
    \fromproperty #'header:opus
  }
}
}
```

Això situa els camps de text `piece` i `opus` en extrems oposats de la mateixa línia:

```
\score {
  \header {
    piece = "PRAELUDIUM I"
    opus = "BWV 846"
  }
  { s1 }
}
```

PRAELUDIUM I

BWV 846



Aquest exemple redefineix `scoreTitleMarkup` de manera que el camp de text `piece` apareix centrat i en un tipus de lletra gran i en negreta.

```
\book {
  \paper {
    indent = 0\mm
    scoreTitleMarkup = \markup {
      \fill-line {
        \null
        \fontsize #4 \bold \fromproperty #'header:piece
        \fromproperty #'header:opus
      }
    }
  }
  \header { tagline = ##f }
  \score {
    \header {
      piece = "PRAELUDIUM I"
      opus = "BWV 846"
    }
    { s1 }
  }
}
```



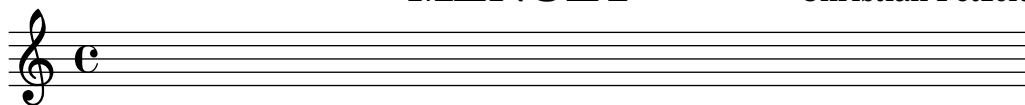
Els camps de text que normalment no són efectius dins dels blocs `\header` d'una partitura es poden imprimir a la zona del Títol de la partitura si es col·loca `print-all-headers` dins del bloc `\paper`. Un desavantatge de la utilització d'aquest mètode es que els camps de text que estan orientats específicament per a la zona del títol de part de llibre han de suprimir-se manualment en cada un dels blocs `\score`. Vegeu [Explicació dels títols], pàgina 484.

Per evitar-lo, afegiu el camp de text desitjat a la definició de `scoreTitleMarkup`. A l'exemple següent, el camp de text `composer` (associat normalment amb `bookTitleMarkup`) seafegeix a `scoreTitleMarkup`, permetent que cada partitura mostri un compositor diferent:

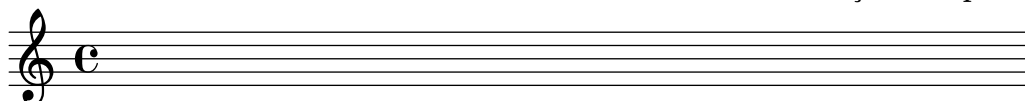
```
\book {
  \paper {
    indent = 0\mm
    scoreTitleMarkup = \markup {
      \fill-line {
        \null
        \fontsize #4 \bold \fromproperty #'header:piece
        \fromproperty #'header:composer
      }
    }
  }
}
\header { tagline = ##f }
\score {
  \header {
    piece = "MENUET"
    composer = "Christian Petzold"
  }
  { s1 }
}
\score {
  \header {
    piece = "RONDEAU"
    composer = "François Couperin"
  }
  { s1 }
}
}
```

MENUET

Christian Petzold

**RONDEAU**

François Couperin



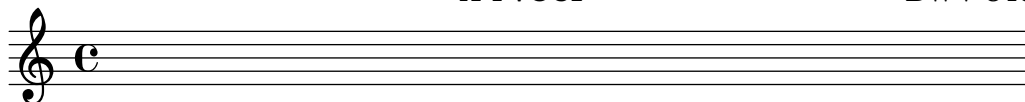
També podem crear els nostres propis camps de text personalitzats, i referir-nos a ells a la definició de l'element de marcatge.

```
\book {
  \paper {
    indent = 0\mm
    scoreTitleMarkup = \markup {
      \fill-line {
        \null
        \override #`(direction . ,UP) {
          \dir-column {
            \center-align \fontsize #-1 \bold
            \fromproperty #'header:mycustomtext %% Camp definit per l'usuari
            \center-align \fontsize #4 \bold
            \fromproperty #'header:piece
          }
        }
      }
      \fromproperty #'header:opus
    }
  }
}
\header { tagline = ##f }
\score {
  \header {
    piece = "FUGA I"
    mycustomtext = "A 4 VOCI" %% Camp definit per l'usuari
    opus = "BWV 846"
  }
  { s1 }
}
```

FUGA I

A 4 VOCI

BWV 846



Vegeu també

Referència de la notació: [Explicació dels títols], pàgina 484.

Disposició personalitzada de capçaleres i peus de pàgina

Les ordres `\markup` dins del bloc `\header` són d'utilitat per donar format al text d'una manera senzilla, però no permeten un control precís sobre la col·locació de les capçaleres i els peus de pàgina. Per personalitzar la col·locació dels camps de text, useu una o més de les següents variables de `\paper`:

- `oddHeaderMarkup` (marcatge d'encapçalament imparell)
- `evenHeaderMarkup` (marcatge d'encapçalament parell)
- `oddFooterMarkup` (marcatge de peu de pàgina imparell)
- `evenFooterMarkup` (marcatge de peu de pàgina parell)

L'ordre de marcatge `\on-the-fly` es pot utilitzar per afegir elements de forma condicional al text d'encapçalament i peu de pàgina definit dins del bloc `\paper`, usant la sintaxi següent:

```
variable = \markup {
  ...
  \on-the-fly \procediment marcatge
  ...
}
```

El *procediment* es crida cada cop que s'avalua l'ordre `\markup` en el qual apareix. El *procediment* hauria de comprovar si es compleix una condició determinada i interpretar (és a dir: gravar) l'argument *marcatge* si, i sols si, la condició és vertadera.

Es proveeixen un cert nombre de procediments ja fets per a la comprovació de diverses condicions:

Nom del procediment	Condicció que es comprova
<code>print-page-number-check-first</code>	s'hauria d'imprimir aquest número de pàgina?
<code>create-page-number-stencil</code>	és <code>print-page-numbers</code> vertader?
<code>print-all-headers</code>	és <code>print-all-headers</code> vertader?
<code>first-page</code>	és la primera pàgina del llibre?
<code>not-first-page</code>	no es la primera pàgina del llibre?
<code>(on-page num)</code>	és el número de pàgina = <code>num</code> ?
<code>last-page</code>	és l'última pàgina del llibre?
<code>part-first-page</code>	és la primera pàgina de la part de llibre?
<code>not-part-first-page</code>	no es la primera pàgina de la part de llibre?
<code>part-last-page</code>	és l'última pàgina de la part de llibre?
<code>not-single-page</code>	és el nombre de pàgines en la part de llibre més gran que 1?

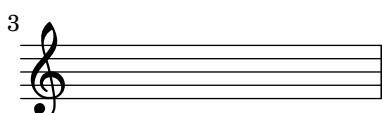
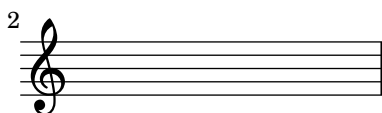
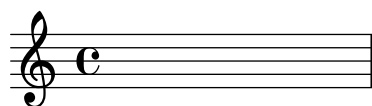
L'exemple següent centra els números de pàgina en la part baixa de les pàgines. En primer lloc, els ajustaments predeterminats per a `oddHeaderMarkup` i `evenHeaderMarkup` s'eliminen definint-los com un marcatge *nul*. Després d'això, es defineix `oddFooterMarkup` amb el número de pàgina centrat. Finalment, `evenFooterMarkup` rep la mateixa disposició definint-la com `\oddFooterMarkup`:

```
\book {
  \paper {
    print-page-number = ##t
    print-first-page-number = ##t
    oddHeaderMarkup = \markup \null
    evenHeaderMarkup = \markup \null
    oddFooterMarkup = \markup {
      \fill-line {
```

```

        \if \should-print-page-number
        \fromproperty #'page:page-number-string
    }
}
evenFooterMarkup = \oddFooterMarkup
}
\score {
    \new Staff { s1 \break s1 \break s1 }
}
}

```



1

Es poden combinar diverses condicions de `\on-the-fly` amb un operador ‘and’, per exemple:

```

\if \on-first-page
\if \on-last-page
{ \markup ... \fromproperty #'header: ... }

```

determina si la sortida és una sola pàgina.

Vegeu també

Referència de la notació: [Explicació dels títols], pàgina 484, [Presentació predeterminada dels títols de parts de llibre i partitura], pàgina 487.

Fitxers instal·lats: `../ly/titling-init.ly`.

3.2.3 Creació de metadades al fitxers de sortida

A més de mostrar-se a la sortida impresa, les variables d’encapçalament de `\header` s’usen per establir les metadades per als fitxers de sortida. Per exemple, amb els fitxers PDF, aquestes metadades poden mostrar-se per part dels lectors de documents com propietats del PDF. Per a cada tipus de fitxers de sortida, sols es consulten les definicions de `\header` dels blocs que defineixen fitxers separats d’aquest tipus, i els blocs més alts a la jerarquia de blocs. Per tant, per als fitxers PDF, sols afecten a les metadades de PDF de cada document les definicions de `\header` dels nivells de `\book` i de nivell superior, mentre que per a fitxers MIDI s’usen totes les capçaleres que estiguin per sobre o al nivell de `\score`.

Per exemple, si s’estableix la propietat `title` del bloc `header` com ‘Sinfonia núm. 1’, el document PDF portarà també aquest títol, i el farà servir com a nom de la seqüència del fitxer MIDI.

```
\header{
```

```

    title = "Sinfonia núm. 1"
}

```

Si voleu fixar el títol de la sortida impresa amb un text però voleu que la propietat del títol del PDF tingui un text diferent, podeu usar `pdftitle` como es mostra a continuació.

```

\header{
    title = "Sinfonia núm. 1"
    pdftitle = "Sinfonia núm. 1 de Beethoven"
}

```

Totes les variables `title`, `subject`, `keywords`, `subtitle`, `composer`, `arranger`, `poet`, `author` i `copyright` estableixen propietats del PDF i poden fer-se precedir de ‘pdf’ per fixar una propietat del fitxer PDF a un valor diferent del de la sortida impresa.

La propietat de PDF Creator es fixa automàticament a ‘LilyPond’ més la versió actual del LilyPond, y les variables `CreationDate` i `ModDate` es fixen a la data i hora actuals. Es pot sobreescrivir `ModDate` mitjançant l’establiment d’un valor per a la variable de capçalera `moddate` (o `pdfmoddate`) a una cadena de data de PDF vàlida.

La variable `title` estableix també el nom de la seqüència per al fitxer MIDI. Es pot usar la variable `midititle` per fixar el nom de la seqüència independentment del valor usar per a la sortida impresa.

3.2.4 Creació de notes al peu

Es poden crear dos tipus de notes al peu: automàtiques i manuals.

Notes al peu dins d’expressions musicals

Panoràmica de les notes al peu

Les notes al peu dins d’expressions musicals cauen dins de dues categories:

Notes al peu basades en esdeveniments

S’adjunten a un esdeveniment en particular. En són exemples d’aquests esdeveniments les notes soltes, les articulacions (com indicacions de digitació, accents, indicacions dinàmiques) i els post-esdeveniments (com les lligadures d’expressió i les barres de corxera manuals). La forma general de les notes al peu basades en esdeveniments és com segueix:

```
[direcció] \footnote [marca] desplaçament text-de-la-nota música
```

Notes al peu basades en temps

Es lliguen a un punt temporal determinat, dins d’un context musical. Algunes instruccions com `\time` i `\clef` en realitat no usen esdeveniments per crear objectes com la indicació de compàs i la clau. Un acord tampoc crea un esdeveniment per sí mateix: la seva plica o gafet es crea al final d’un pas de temps (nominalment, a través d’un dels esdeveniments de nota que conté). Una nota al peu basada en temps permet anotar aquest tipus d’objectes de presentació sense referir-se a cap esdeveniment.

Una nota al peu basada en temps permet que aquests objectes de presentació es poden anotar sense fer referència a un esdeveniment. La forma general per a les notes al peu basada en temps és:

```
\footnote [marca] desplaçament text-de-la-nota [Context].Nom-del-Grob
```

Els elements per a les dues formes són com segueix:

- direcció* Si (i sols si) el `\footnote` s'està aplicant a un post-esdeveniment o articulació, ha d'anar precedida d'un indicador de direcció (`-`, `_`, `^`) amb l'objecte d'adjuntar la *música* (amb una marca de nota al peu) a la nota o silenci precedent.
- marca* és un element de marcatge o cadena de caràcters que especifica la marca de nota al peu que s'usa per marcar tant el punt de referència com la pròpia nota al peu en la part inferior de la pàgina. Es pot ometre (o, de forma equivalent, substituir-se per `\default`) en el qual cas es genera un número seqüencialment de forma automàtica. Tals seqüències numèriques es reinicien en cada pàgina que conté una nota al peu.
- desplaçament* és una parella de números tal com `'#(2 . 1)'` que especifica els desplaçaments en X i en Y en unitats d'espais de pentagrama a partir del límit de l'objecte en el qual es desitja situar la marca. Els valors de desplaçament positius s'agafen a partir del cantó superior dret, els valors negatius a partir del cantó inferior esquerre i zero implica que la marca se centra sobre el cantó.
- Context* és el context en el qual es crea el grob que rep la nota al peu. Es pot ometre si el grob està en un context del nivell inferior, per exemple, un context Voice.
- Nom-del-Grob* especifica un tipus de grob a marcar (com 'Flag' per al gafet). Si es dona, la nota al peu no s'adjunta a una expressió musical en particular, sinó a tots els grobs del tipus especificat que ocorren en aquest moment de temps musical.
- text-de-la-nota* és l'element de marcatge o cadena de caràcters que especifica el text de la nota al peu que utilitza en la part baixa de la pàgina.
- música* és l'esdeveniment musical, post-esdeveniment o articulació que s'està anotant.

Notes al peu basades en esdeveniments

Una nota al peu s'adjunta a un objecte de presentació causat directament per l'esdeveniment que correspon a *música*, amb la sintaxi següent:

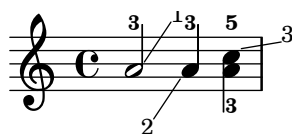
```
\footnote [marca] desplaçament text-de-la-nota música
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c'' {
    \footnote #'(-1 . 3) "Una nota" a4
    a4
    \footnote #'(2 . 2) "Un silenci" r4
    a4
  }
}
```



¹Una nota
²Un silenci

No és possible marcar un acord *complet* amb una nota al peu basada en esdeveniment: un acord, fins i tot el que conté una sola nota, no produeix un veritable esdeveniment per sí mateix. Malgrat això, les notes individuals que estiguin *dins* de l'acord si es poden marcar:

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c'' {
    \footnote #'(2 . 3) "No funciona" <a-3>2
    <\footnote #'(-2 . -3) "Funciona" a-3>4
    <a-3 \footnote #'(3 . 1/2) "També funciona" c-5>4
  }
}
```



¹No funciona
²Funciona
³També funciona

Si es desitja que la nota al peu s'adjunta a un post-esdeveniment o articulació, l'ordre `\footnote` ha d'anar precedida per un indicador d'adreça, `-`, `_`, `^`, i seguida pel post-esdeveniment o articulació que es desitja anota com a argument *música*. En aquesta forma, la `\footnote` es pot considerar com una simple còpia del seu últim argument amb una marca de nota al peu adjunta. La sintaxi és:

```
direcció \footnote [marca] desplaçament text-de-la-nota música
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative {
    a'4_ \footnote #'(0 . -1) "Lligadura forçada cap avall" (
    b8^ \footnote #'(1 . 0.5) "Barra manual forçada cap amunt" [
    b8 ]
    c4 )
    c- \footnote #'(1 . 1) "Tenuto" --
  }
}
```



¹Lligadura forçada cap avall
²Barra manual forçada cap amunt
³Tenuto

notes al peu basades en temps

Si l'objecte de presentació que rep la nota al peu està reutilitzat *indirectament* per un esdeveniment (com un objecte *Accidental*, alteració, o *Stem*, plica, causats per un esdeveniment *NoteHead*, cap de nota), el nom del grob *GrobName* de l'objecte de presentació és necessari després del text de la nota al peu, en lloc de *música*:

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c'' {
    \footnote #'(-1 . -3) "Un bemoll" Accidental
    aes4 c
    \footnote #'(-1 . 0.5) "Un altre bemoll" Accidental
    ees
    \footnote #'(1 . -2) "Una plica" Stem
    aes
  }
}
```



-
- ¹Un bemoll
²Un altre bemoll
³Una plica

Malgrat això, observeu que quan s'especifica el nom d'un grob, s'adjunta una nota al peu a tots els grobs d'aquest tipus dins de l'instant del temps actual:

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c' {
    \footnote #'(-1 . 3) "Un bemoll" Accidental
    <ees ges bes>4
    \footnote #'(2 . 0.5) "Articulació" Script
    c' -> -.
  }
}
```



-
- ¹Un bemoll
²Un bemoll
³Un bemoll
⁴Articulació
⁵Articulació

Una nota dins d'un acord pot rebre una nota al peu individual, basada a l'esdeveniment. L'únic grob causat directament per una nota d'un acord és 'NoteHead', per la qual cosa l'ordre de nota al peu basada en esdeveniment *sols* és apta per afegir una nota al peu a la 'NoteHead' dins d'un acord. Tots els altres grobs de notes d'acord estan causats indirectament. La pròpia ordre `\footnote` no ofereix cap sintaxi per especificar al mateix temps un tipus concret de grob *i també* un esdeveniment concret al qual adjuntar la nota. Malgrat això, es pot usar una ordre `\footnote` basada en temps per especificar el tipus de grob, i després d'afegir l'ordre `\single` com prefix, amb l'objectiu que s'apliqui sols a l'esdeveniment següent:

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c'' {
    < \footnote #'(1 . -2) "Un La" a
      \single \footnote #'(-1 . -1) "Un sostingut" Accidental
      cis
      \single \footnote #'(0.5 . 0.5) "Un bemoll" Accidental
      ees fis
    >2
  }
}
```



¹Un bemoll
²Un sostingut
³Un La

Nota: Quan les notes al peu s'adjunten a diversos elements musicals que estan dins del mateix musical, com ocorre a l'exemple anterior, les notes al peu es numeren des dels elements més alta als més baixos tal i com apareixen a la sortida impresa, no a l'ordre en el qual s'escriuen al flux d'entrada.

Els objectes de presentació com les claus i les armadures de canvi de tonalitat estan, més bé, causades per propietats que canvien, i no per esdeveniments. D'altres, com les línies divisòries i els números de compàs, són una conseqüència directa del pas del temps. Per aquesta raó, les notes al peu sobre tals objectes tenen que basar-se en el seu temps musical. Les notes al peu basades en temps són preferibles també quan es marquen coses com les pliques i les barres de corxera a *acords*: atès que aquestes funcionalitats de cada acord individual estan assignades normalment a *un sol* esdeveniment dins de l'acord, seria imprudent descansar en una elecció particular.

A les notes al peu basades en temps, sempre s'ha d'especificar explícitament l'objecte de presentació en qüestió, i si el grob es crea dins d'un context diferent al de nivell més baix, s'ha d'especificar el context apropiat.

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
```

```

\relative c'' {
  r1 |
  \footnote #'(-0.5 . -1) "Canvi de compàs" Staff.TimeSignature
  \time 3/4
  \footnote #'(1 . -1) "Plica d'acord" Stem
  <c e g>4 q q
  \footnote #'(-0.5 . 1) "Línia divisòria" Staff.BarLine
  q q
  \footnote #'(0.5 . -1) "Canvi de tonalitat" Staff.KeySignature
  \key c\minor
  q
}

```



-
- ¹Canvi de compàs
²Plica d'acord
³Línia divisòria
⁴Canvi de tonalitat

Es poden usar marques personalitzades com alternatives a les marques numèriques, i es pot suprimir la línia d'anotació que uneix l'objecte marcat amb la seva marca:

```

\book {
  \header { tagline = ##f }
  \relative c' {
    \footnote "*" #'(0.5 . -2) \markup { \italic "*" La primera nota } a'4
    b8
    \footnote \markup { \super "$" } #'(0.5 . 1)
    \markup { \super "$" \italic " La segona nota" } e
    c4
    \once \override Score.Footnote.annotation-line = ##f
    b-\footnote \markup \tiny "+" #'(0.1 . 0.1)
    \markup { \super "+" \italic " Editorial" } \p
  }
}

```



-
- * *La primera nota*
 \$ *La segona nota*
 + *Editorial*

Es mostren més exemples de marques personalitzades a [Notes al peu en text independent], pàgina 504.

Notes al peu en text independent

S'utilitzen dins d'un element de marcatge fora de qualsevol expressió musical. No es traça una línia fins el punt de referència: la marca simplement segueix a l'element de marcatge que es referencia. Es poden inserir les marques automàticament, en el qual cas són numèriques. De forma alternativa, es poden aportar manualment marques personalitzats.

Les notes al peu per a text independent com marques automàtiques i personalitzades es creen de formes diferents.

Notes al peu en text independent amb marques automàtiques

La sintaxi d'una nota al peu sobre text independent amb marques automàtiques és

```
\markup { ... \footnote text nota ... }
```

Els elements són:

text és l'element de marcatge o cadena de caràcters que es desitja anotar.

nota és l'element de marcatge o cadena de caràcter que especifica el text de la nota al peu que utilitza a la part baixa de la pàgina.

Per exemple:

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
  \markup {
    "Un melodia"
    \footnote "simple" \italic " Meva"
    "es mostra a sota. És una"
    \footnote "composició" \italic " Ago 2012"
    "recent."
  }
  \relative {
    a'4 b8 e c4 d
  }
}
```

Un melodia simple es mostra a sota. És una composició recent.



Notes al peu sobre text independent amb marques personalitzades

La sintaxi d'una nota al peu sobre text independent amb marques personalitzades és

```
\markup { ... \footnote marca nota ... }
```

Els elements són:

marca és un element de marcatge o cadena de caràcters que especifica la marca que s'usa per senyalar el punt de referència. Observeu que aquesta marca *no* s'insereix automàticament abans de la pròpia nota al peu.

nota és l'element de marcatge o cadena de caràcters que especifica el text de la nota que apareix en la part baixa de la pàgina, precedida per la *marca* especificada.

Es pot usar com marca un caràcter fàcil de teclejar, com * ó +, segons es mostra en [Notes al peu dins d'expressions musicals], pàgina 498. De forma alternativa, es poden usar àlies en ASCII (vegeu [Àlies d'ASCII], pàgina 519):

```
\book {
  \paper { #(include-special-characters) }
  \header { tagline = ##f }
  \markup {
    "Es mostra a sota"
    \footnote "*" \italic "*" Per mi"
    "una melodia simple. És una composició"
    \footnote \super &dagger; \concat {
      \super &dagger; \italic " Ago 2012"
    }
    "recent."
  }
  \relative {
    a'4 b8 e c4 d
  }
}
```

Es mostra a sota * una melodia simple. És una composició[†] recent.



* *Per mi*
[†] *Ago 2012*

També poden utilitzar-se codis de caràcters Unicode per especificar les marques (vegeu [Unicode], pàgina 518):

```
\book {
  \header { tagline = ##f }
```

```

\markup {
  "Es mostra a sota"
  \footnote \super \char##x00a7 \concat {
    \super \char##x00a7 \italic " Per mi"
  }
  "una melodia simple. És una composició"
  \footnote \super \char##x00b6 \concat {
    \super \char##x00b6 \italic " Ago 2012"
  }
  "recent."
}
\relative {
  a'4 b8 e c4 d
}
}

```

Es mostra a sota § una melodia simple. És una composició ¶ recent.



§ *Per mi*
 ¶ *Ago 2012*

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Objectes i interfícies” in *Manual d'aprenentatge*

Referència de la notació: [Àlies d'ASCII], pàgina 519, [Globus d'ajuda], pàgina 233, Secció A.13 [Llista de caràcters especials], pàgina 773, [Indicacions de text], pàgina 242, [Scripts de text], pàgina 239, [Unicode], pàgina 518.

Referència de funcionament intern: Secció “FootnoteEvent” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Footnote” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Footnote_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Diverses notes al peu de la mateixa pàgina sols poden anar apilades unes sobre les altres; es poden imprimir a la mateixa línia.

Les notes al peu no es poden adjuntar a MultiMeasureRests (silencis multicompass), o barres de corxera automàtiques ni a la lletra de les cançons.

Les notes al peu poden col·lisionar amb les pautes, objectes \markup, altres marques de notes al peu i línies d'anotació.

3.2.5 Referència a números de pàgina

Un lloc determinat d'una partitura pot senyalar-se usant l'ordre `\label` (etiqueta), ja sigui al nivell superior o dins de la música. Podem referir-nos a aquesta etiqueta més tard dins d'un element de marcatge, per obtenir el número de la pàgina en la qual se situa el punt senyalitzat, usant l'ordre de marcatge `\page-ref`.

```
\header { tagline = ##f }
\book {
  \label #'firstScore
  \score {
    {
      c'1
      \pageBreak \mark A \label #'markA
      c'1
    }
  }
  \markup { La primera partitura comença a la pàgina \page-ref #'firstScore "0" "?" }
  \markup { La marca A està a la pàgina \page-ref #'markA "0" "?" }
}
```



La primera partitura comença a la pàgina 1
La marca A està a la pàgina 2

L'ordre de marcatge `\page-ref` pren tres arguments:

1. l'etiqueta, un símbol de l'Scheme, per exemple `#'firstScore`;
2. un element de marcatge que s'usarà com mesurador per estimar les dimensions del marcatge;
3. un element de marcatge que s'utilitzarà en substitució del número de pàgina si l'etiqueta és desconeguda.

El motiu que calgui un mesurador es que al moment en el qual s'estan interpretant els marcatges, els salts de pàgina encara no s'han produït i per tant els números de pàgina no es coneixen encara. Per sortejar aquest inconvenient, la interpretació real del marcatge s'endarrereix fins un moment posterior: malgrat això, les dimensions del marcatge s'han de conèixer per anticipat, de manera que es fa servir aquest mesurador per decidir aquestes dimensions. Si el llibre té entre 1 i 99 pàgines, el mesurador pot ser `"00"`, és a dir, un nombre de dos dígitos.

Instruccions predefinides

`\label`, `\page-ref`.

3.2.6 Índex general

Es pot inserir un índex general o taula de continguts utilitzant l'ordre `\markuplist` `\table-of-contents`. Els elements que han d'aparèixer a la taula de continguts s'introdueixen amb l'ordre `\tocItem`, que es pot usar al nivell més alt de la jerarquia del codi, o dins d'una expressió musical.

```
\markuplist \table-of-contents
\pageBreak

\tocItem \markup "Primera partitura"
\score {
  {
    c'4 % ...
    \tocItem \markup "Un punto concret dins de la primera partitura"
    d'4 % ...
  }
}

\tocItem \markup "Segona partitura"
\score {
  {
    e'4 % ...
  }
}
```

Els elements de marcatge que s'usen per donar format a l'índex general o taula de continguts estan definits dins del bloc `\paper`. Hi ha dos elements de marcatge 'predefinits' disponibles:

- `tocTitleMarkup`
Utilitzat per donar format al títol de l'índex general.

```
tocTitleMarkup = \markup \huge \column {
  \fill-line { \null "Índex general" \null }
  \null
}
```
- `tocItemMarkup`
Usat per donar formats als elements de l'índex general.

```
tocItemMarkup = \markup \fill-line {
  \fromproperty #'toc:text \fromproperty #'toc:page
}
```

Ambdues variables poden modificar-se.

Vet aquí un exemple que modifica el títol de l'índex general perquè aparegui en francès:

```
\paper {
  tocTitleMarkup = \markup \huge \column {
    \fill-line { \null "Table des matières" \null }
    \hspace #1
  }
}
```

A continuació apareix un exemple que modifica la mida del tipus de lletra dels elements de l'índex general:

```
tocItemMarkup = \markup \large \fill-line {
  \fromproperty #'toc:text \fromproperty #'toc:page
}
```

Observeu la forma en la qual ens referim al text i al número de pàgina de l'element d l'índex, dins de la definició `tocItemMarkup`.

L'ordre `\tocItemWithDotsMarkup` es pot incloure dins de `tocItemMarkup` per omplir la línia amb punts entre un element de l'índex general i el seu número de pàgina corresponent:.

```
\header { tagline = ##f }
\paper {
  tocItemMarkup = \tocItemWithDotsMarkup
}

\book {
  \markuplist \table-of-contents
  \tocItem \markup { Allegro }
  \tocItem \markup { Largo }
  \markup \null
}
```

Table of Contents

Allegro	1
Largo	1

Les ordres predefinides amb els seus propis marcatges poden definir-se també perquè construeixin un índex general més complex. A l'exemple següent es defineix un estil nou per introduir els noms dels actes d'una òpera a l'índex general:

Una nova variable de marcatge (anomenada `tocActMarkup`) es defineix al bloc `\paper`:

```
\paper {
  tocActMarkup = \markup \large \column {
    \hspace #1
    \fill-line { \null \italic \fromproperty #'toc:text \null }
    \hspace #1
  }
}
```

A continuació es crea una funció musical personalitzada (`tocAct`), que usa la nova definició de marcatge `tocActMarkup`.

```
tocAct =
  #(define-music-function (text) (markup?)
    (add-toc-item! 'tocActMarkup text))
```

Un fitxer d'entrada del LilyPond que usi aquestes definicions personalitzades tindria l'aspecte següent:

Table of Contents

Atto Primo

Coro. Viva il nostro Alcide	1
Cesare. Presti omai l'Egizia terra	1

Atto Secondo

Sinfonia	1
Cleopatra. V'adoro, pupille, saette d'Amore	1

Vet aquí un exemple de l'ordre `\fill-with-pattern` usada dins del context d'un índex general:

```
\paper {
  tocItemMarkup = \markup { \fill-line {
    \override #'(line-width . 70)
    \fill-with-pattern #1.5 #CENTER . \fromproperty #'toc:text \fromproperty #'toc:page
  }
}
```

Vegeu també

Fitxers d'inici: `ly/toc-init.ly`.

Instruccions predefinides

`\table-of-contents`, `\tocItem`.

3.3 Treball sobre els fitxers d'entrada

3.3.1 Inclusió de fitxers del LilyPond

Un projecte gran es pot dividir en diversos fitxers. Per referir-se a un altre fitxer, utilitzeu

```
\include "unaltrefitxer.ly"
```

La línia `\include "unaltrefitxer.ly"` equival a enganxar el contingut de `unaltrefitxer.ly` al fitxer actual al lloc en el qual apareix l'`\include`. Per exemple, a un projecte gran podríem voler fitxer diferents per a cada part instrumental i crear un fitxer de “partitura completa” que reuneix els fitxers individuals dels instruments. Normalment el fitxer inclòs defineix un cert nombre de variables que a partir d'aleshores queden disponibles per poder-les utilitzar al fitxer de la partitura completa. Als fitxers inclosos es poden marcar les seccions etiquetades per ajudar a fer-les utilitzables a diferents llocs de la partitura. Vegeu Secció 3.3.2 [Diferents edicions a partir d'una mateixa font], pàgina 512.

Els fitxers que estan al directori de treball actual es poden referenciar simplement especificant el nom després de l'ordre `\include`. Els fitxers a d'altres llocs es poden incloure proporcionant una referència de ruta completa o una ruta relativa (però utilitzeu la barra inclinada normal de l'UNIX, `/`, no la barra invertida de DOS/Windows, `\`, com a separador de directori). Per exemple, si `material.ly` està ubicat un directori per sobre del directori de treball actual, utilitzeu

```
\include "../material.ly"
```

o si els fitxers de les parts orquestrals incloses estan tots situats en un subdirectori anomenat parts dins del directori actual, useu

```
\include "partes/VI.ly"
\include "partes/VII.ly"
... etc.
```

Els fitxers d'inclusió també poden contenir enunciats `\include` al seu cop. De forma pre-determinada, aquests enunciats `\include` de segon nivell no s'interpreten fins que s'incorporen al fitxer principal, per la qual cosa els noms de fitxer que especifiquen han de ser relatius al directori que conté el fitxer principal, no al directori que conté el fitxer inclòs. Malgrat això, aquest comportament es pot modificar globalment passant l'opció `-drelative-includes` a la línia d'ordres (o mitjançant l'addició de `#{ly:set-option 'relative-includes #t}` al principi del fitxer principal d'entrada).

Quan `relative-includes` està establert al valor `#t`, la ruta de cada ordre `\include` es considera relativa al fitxer que conté aquesta ordre. Aquest comportament és el recomanat i es convertirà en el comportament predeterminat a una versió futura del LilyPond.

Tant els fitxers relatius al directori principal com els fitxers relatius a algun altre directori es poden incloure (`\include`) mitjançant l'establiment de `relative-includes` al valor `#t` o a `#f` als llocs apropiats dins dels fitxers. Per exemple, si s'ha creat una biblioteca genèrica, `libA`, que al seu cop utilitza sub-fitxers que s'inclouen (`\include`) per mitjà del fitxer d'entrada d'aquesta biblioteca, aquestes instruccions `\include` hauran d'anar precedides per `#{ly:set-option #relative-includes #t}` de manera que s'interpretin correctament en construir el fitxer d'entrada `.ly` principal, d'aquesta forma:

```
libA/
  libA.ly
  A1.ly
  A2.ly
  ...
```

aleshores el fitxer d'entrada, `libA.ly`, conté

```
#{ly:set-option 'relative-includes #t}
\include "A1.ly"
\include "A2.ly"
...
% retorn a l'ajustament predeterminat
#{ly:set-option 'relative-includes #f}
```

Qualsevol fitxer `.ly` pot aleshores incloure la biblioteca completa, simplement amb

```
\include "~/libA/libA.ly"
```

Es poden utilitzar estructures de fitxer més complexes instant els canvis als llocs adequats.

També es poden incloure fitxers d'un directori que està a una ruta de cerca especificada com opció en invocar al LilyPond des de la línia d'ordres. Els fitxers inclosos s'especifiquen usant sols el seu nom de fitxer. Per exemple, per compilar mitjançant aquest mètode un fitxer principal.ly que inclou fitxers situats a un subdirectori anomenat parts, canvieu el directori que conté principal.ly e introduïu

```
lilypond --include=parts principal.ly
i a principal.ly escriviu
\include "VI.ly"
\include "VII.ly"
... etc.
```

Els fitxers que s'inclouen a moltes partitures es poden posar al directori del LilyPond `../ly` (la localització d'aquest directori depèn de la instal·lació: vegeu Secció “Altres fonts d'informació”

in *Manual d'aprenentatge*). Aquests fitxers es poden incloure senzillament pel seu nom a una ordre `\include`. D'aquesta forma s'inclouen els fitxers dependents de la llengua com `catala.ly`.

El LilyPond inclou de forma predeterminada certes fitxers quan s'inicia el programa. Aquestes inclusions no són visibles per a l'usuari, però els fitxers es poden identificar executant `lilypond --verbose` des de la línia d'ordres. Això presentarà una llista de rutes i fitxers que fa servir el LilyPond, junt amb moltes altres indicacions. De forma alternativa, poden veure's explicacions sobre els fitxers més importants d'aquest conjunt a Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*. Aquests fitxers es poden editar, però els canvis realitzats sobre ells es perdran en instal·lar una nova versió del LilyPond.

Es poden veure exemples senzills sobre l'ús de `\include` a en Secció “Partitures i partitelles” in *Manual d'aprenentatge*.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Partitures i partitelles” in *Manual d'aprenentatge*.

Advertiments i problemes coneguts

Si un fitxer inclòs rep un nom igual al d'un dels fitxers d'instal·lació del LilyPond, el fitxer que té prioritat és el dels fitxers d'instal·lació del LilyPond.

3.3.2 Diferents edicions a partir d'una mateixa font

Es posen usar diversos mètodes per generar la producció de diferents versions d'una partitura a partir de la mateixa font musical. Les variables són potser el més útil per combinar seccions extenses de música i/o anotacions. Les etiquetes són més útils per seleccionar una secció d'entre diverses seccions de música alternatives, més curtes, i es poden usar també per dividir peces de música en diferents trossos.

Qualsevol que sigui el mètode utilitzat, la separació de la notació de l'estructura de la partitura farà que sigui més fàcil canviar l'estructura deixant intacta la notació.

Ús de les variables

Si les seccions de la música es defineixen dins de variables, es poden reutilitzar en diferents parts de la partitura, vegeu Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d'aprenentatge*. Per exemple, una partitura vocal a *cappella* freqüentment inclou una reducció de piano de les parts per assajar que és idèntica a la música vocal, per la qual cosa aquesta partitura sols s'ha d'escriure una vegada. Es pot combinar sobre un sol pentagrama la música de dues variables, vegeu [Combinació automàtica de les parts], pàgina 184. Vegeu aquí un exemple:

```
sopranoMusic = \relative { a'4 b c b8( a) }
altoMusic = \relative { e'4 e e f }
tenorMusic = \relative { c'4 b e d8( c) }
bassMusic = \relative { a4 gis a d, }
allLyrics = \lyricmode { King of glo -- ry }
<<
  \new Staff = "Soprano" \sopranoMusic
  \new Lyrics \allLyrics
  \new Staff = "Alto" \altoMusic
  \new Lyrics \allLyrics
  \new Staff = "Tenor" {
    \clef "treble_8"
    \tenorMusic
  }
```

```

\new Lyrics \allLyrics
\new Staff = "Bass" {
  \clef "bass"
  \bassMusic
}
\new Lyrics \allLyrics
\new PianoStaff <<
  \new Staff = "RH" {
    \partCombine \sopranoMusic \altoMusic
  }
  \new Staff = "LH" {
    \clef "bass"
    \partCombine \tenorMusic \bassMusic
  }
>>
>>

```

The image shows a musical score for the hymn "King of glo-ry". It consists of five staves. The first four staves are vocal parts: Soprano, Alto, Tenor, and Bass. Each staff has a treble clef (except for the Bass staff which has a bass clef) and a common time signature (C). The lyrics "King of glo-ry" are written below each vocal staff. The fifth staff is the piano accompaniment, consisting of a grand staff with a treble and bass clef. The music is in common time and features a simple melody with some harmonic support from the piano.

Es poden produir partitures diferents que presenten sols les parts vocals o sola la part de piano, canviant sols els enunciat estructurals, sense modificar la notació musical.

Per partitures extenses, les definicions de variable es poden posar a fitxers separats que s'inclouen més tard, vegeu Secció 3.3.1 [Inclusió de fitxers del LilyPond], pàgina 510.

Ús d'etiquetes

L'ordre `\tag #'parteA` marca una expressió musical amb el nom *parteA*. Les expressions etiquetades d'aquesta manera es poden seleccionar o filtrar més tard pel seu nom, usant o bé `\keepWithTag #'nom` o bé `\removeWithTag #'nom`. El resultat de l'aplicació d'aquests filtres a la música etiquetada és com segueix:

Filtre

Música etiquetada precedida de `\keepWithTag`
`#'nom` o de `\keepWithTag #'(nom1 nom2...)`

Música etiquetada precedida de
`\removeWithTag #'nom` o `\removeWithTag`
`#'(nom1 nom2...)`

Música etiquetada no precedida de
`\keepWithTag` ni de `\removeWithTag`

Resultat

S'inclou la música no etiquetada i la música etiquetada amb el nom o noms d'etiquetes donats; s'exclou la música etiquetada amb qualsevol altre nom d'etiqueta.

S'inclou la música no etiquetada i la música que no està etiquetada amb cap dels noms d'etiqueta donats; s'exclou la música etiquetada amb els noms d'etiqueta donats.

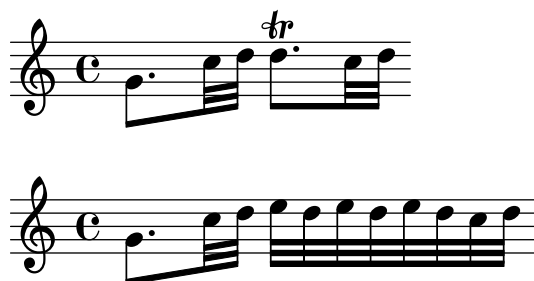
S'inclou la música etiquetada i no etiquetada.

Els arguments de les ordres `\tag`, `\keepWithTag` i `\removeWithTag` han de ser un símbol o llista de símbols (com `#'score` o `#'(violini violoncel·la)`), seguida d'una expressió musical. Si *i sols si* els símbols són identificadors del LilyPond vàlids (caràcters alfabètics sols, sense números, guions baixos ni guions normals) que no poden confondre's amb notes, la porció `#'` es pot ometre i, com abreviatura, una llista de símbols pot usar el separador de punt, és a dir: `\tag #'(violini violoncel·la)` es pot escriure com `\tag violini.violoncel·la`. Val el mateix per a `\keepWithTag` i `\removeWithTag`.

A l'exemple següent veiem dues versions d'una peça musical, una que mostra trins amb la notació usual i una altra amb els trins expandits explícitament:

```
music = \relative {
  g'8. c32 d
  \tag #'trills { d8.\trill }
  \tag #'expand { \repeat unfold 3 { e32 d } }
  c32 d
}

\score {
  \keepWithTag #'trills \music
}
\score {
  \keepWithTag #'expand \music
}
```



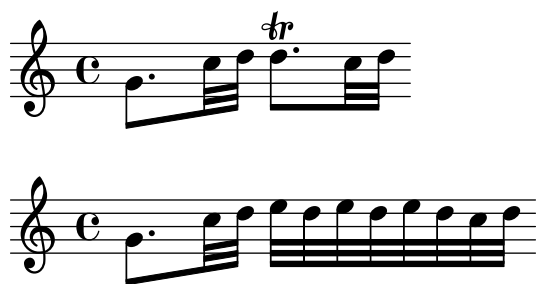
De forma alternativa, a vegades és més fàcil excloure seccions de música:

```
music = \relative {
  g'8. c32 d
  \tag #'trills { d8.\trill }
  \tag #'expand {\repeat unfold 3 { e32 d } }
  c32 d
}
```

```

\score {
  \removeWithTag #'expand
  \music
}
\score {
  \removeWithTag #'trills
  \music
}

```



El filtrat d'etiquetes es pot aplicar a articulacions, textos, etc., anteposant

```
- \tag #'la-meva-etiqueta
```

a una articulació. Per exemple, això defineix una nota amb una indicació opcional de digitació i una nota amb una anotació condicional:

```

c1-\tag #'finger ^4
c1-\tag #'warn ^"Alerta!"

```

Es poden posar diverses etiquetes sobre expressions amb diverses entrades de `\tag`, o combinant diverses etiquetes en una llista de símbols:

```

music = \relative c'' {
  \tag #'a \tag #'both { a4 a a a }
  \tag #'(b both) { b4 b b b }
}
<<
\keepWithTag #'a \music
\keepWithTag #'b \music
\keepWithTag #'both \music
>>

```



Es poden aplicar diversos filtres `\removeWithTag` a una sola expressió musical per treure diverses seccions etiquetades amb noms diferents. De forma alternativa, podem usar una sola ordre `\removeWithTag` amb una llista d'etiquetes.

```
music = \relative c'' {
```



```

\tag #'A { a4 a a a }
\tag #'B { b4 b b b }
\tag #'C { c4 c c c }
\tag #'D { d4 d d d }
}
\new Voice {
  \removeWithTag #'B
  \removeWithTag #'C
  \music
  \removeWithTag #'(B C)
  \music
}

```



L'ús de dos o més filtres `\keepWithTag` sobre una sola expressió musical produeix l'eliminació de *totes* les seccions etiquetades. El primer filtre treu totes excepte la que es nombra, i qualsevol filtre posterior elimina el reste. Usant una sola ordre `\keepWithTag` amb una llista de diverses etiquetes se suprimiran sols les seccions etiquetades que no apareixen especificades a la llista.

```

music = \relative c'' {
  \tag #'violii { a4 a a a }
  \tag #'violiii { b4 b b b }
  \tag #'viola { c4 c c c }
  \tag #'violoncel { d4 d d d }
}

\new Staff {
  \keepWithTag #'(violinI violinII)
  \music
}

```

imprimirà `\tags violii` i `violiii` però no *viola* o *violoncel*.

Tot i que `\keepWithTag` és útil per a la gestió de *un sol* conjunt d'alternatives, l'eliminació de música etiquetada amb altres etiquetes *no relacionades* és problemàtica si s'utilitza per més d'un propòsit. En aquest cas poden declarar-se 'grups d'etiquetes':

```
\tagGroup #'(violii violiii viola violoncel)
```

Ara totes les etiquetes pertanyen a un sol 'grup d'etiquetes'. Observeu que les etiquetes individuals no poden ser membres de més d'un *grup d'etiquetes*.

```
\keepWithTag #'violii ...
```

mostrarà sols la música etiquetada a partir del grup d'etiquetes de *violii* i qualsevol fragment musical etiquetada amb una de les *altres* etiquetes resultarà suprimir.

```

music = \relative {
  \tagGroup #'(violii violiii viola violoncel)
  \tag #'violii { c''4~"violii" c c c }
  \tag #'violiii { a2 a }
  \tag #'viola { e8 e e2. }
  \tag #'violoncel { d'2 d4 d }
  R1~"untagged"
}

```

```
\new Voice {
  \keepWithTag #'violiniI
  \music
}
```



En usar l'ordre `\keepWithTag` sols són visibles les etiquetes dels grups d'aquelles etiquetes que s'inclouen a l'ordre.

A vegades podem desitjar dividir la música en un determinat lloc dins d'una expressió musical existent. Podem usar `\pushToTag` i `\appendToTag` per afegir material davant o al final dels elements d'una construcció musical existent. No tota construcció musical té la part elements, però les músiques seqüencials i simultànies són dues apostes segures:

```
music = { \tag #'here { \tag #'here <<c'>> } }
```

```
{
  \pushToTag #'here c'
  \pushToTag #'here e'
  \pushToTag #'here g' \music
  \appendToTag #'here c'
  \appendToTag #'here e'
  \appendToTag #'here g' \music
}
```



Les dues ordres admeten una etiqueta, el material que divideix en cada aparició de l'etiqueta, i l'expressió etiquetada.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: [Combinació automàtica de les parts], pàgina 184, Secció 3.3.1 [Inclusió de fitxers del LilyPond], pàgina 510.

Advertiments i problemes coneguts

En cridar a `\relative` sobre una expressió musical obtinguda mitjançant el filtratge de música amb les ordres `\keepWithTag` o `\removeWithTag`, podria passar que canviessin les altures de les notes que efectivament romanen a l'expressió filtrada. L'aplicació de `\relative` en primer lloc, abans de `\keepWithTag` o de `\removeWithTag`, evita aquest perill perquè en aquest cas `\relative` actua sobre totes les notes tal i com s'introdueixen.

Ús d'ajustaments globals

Es poden incloure ajustos globals a partir d'un fitxer diferent:

```
lilypond -dinclue-settings=ELS_MEUS_AJUSTAMENTS.ly LA_MEVA_PARTITURA.ly
```

A fitxers diferents es poden emmagatzemar grups d'ajustaments com la mida de la pàgina o les fonts tipogràfiques. Això permet fer diferents edicions de la mateixa partitura així com aplicar ajustaments estàndard a moltes partitures, simplement per mitjà de l'especificació del fitxer d'ajustaments adequat.

Aquesta tècnica també funciona bé amb l'ús de fulls d'estil, com s'estudia a Secció “Fulls d'estil” in *Manual d'aprenentatge*.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Fulls d'estil” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 3.3.1 [Inclusió de fitxers del LilyPond], pàgina 510.

3.3.3 Caràcters especials

Codificació del text

El LilyPond usa el conjunt de caràcters definit pel consorci Unicode i la norma ISO/IEC 10646. Defineix un nom únic i un codi per als conjunts de caràcters que s'utilitzen en pràcticament tots els idiomes moderns i també en molts d'altres. L'Unicode es pot implementar utilitzant diverses esquemes de codificació diferents. El LilyPond usa la codificació UTF-8 (UTF són les sigles d'*Unicode Transformation Format*, o format de transformació de l'Unicode) que representa tots els caràcters comuns de la codificació Latin en un sol byte, i representa altres caràcters usant un format de longitud variable de fina a quatre bytes.

L'aspecte visual real dels caràcters ve determinat per els glifs que es defineixen als tipus de lletres concretes que es tinguin disponibles: un tipus de lletra defineix l'assignació d'un subconjunt dels codis d'Unicode a glifs. El LilyPond fa servir la biblioteca Pango per representar i disposar tipogràficament els textos multilingües.

El Lilypond no realitza cap conversió a la codificació de l'entrada. Això significa que qualsevol text, ja sigui el títol, la lletra de la cançó o una ordre musical que contingui caràcters diferents als del conjunt ASCII, s'han de codificar en UTF-8. La forma més fàcil d'escriure aquest text és utilitzar un editor preparat per a Unicode i desar el fitxer amb la codificació UTF-8. Gairebé tots els editors moderns populars donen suport al UTF-8, per exemple ho fan el vim, l'Emacs, el jEdit i el Gedit. Tots els sistemes MS Windows posteriors a NT fan servir l'Unicode com a codificació de caràcters nativa, de manera que fins i tot l'accessori Bloc de Notes (Notepad) pot editar-se i desar un fitxer en el format UTF-8. Una alternativa més funcional per a Windows és el BabelPad.

Si un fitxer d'entrada que conté un caràcter que no és ASCII no es desa en el format UTF-8, es genera un missatge d'error.

`FT_Get_Glyph_Name () error: argument invàlid`

Vet aquí un exemple que mostra text ciríl·lic, hebreu i portuguès:



Unicode

Per introduir un caràcter aïllat per al qual es coneix el punt de codi Unicode però no està disponible a l'editor que s'està fent servir, useu `\char ##xhhh` o bé `\char #dddd` dins d'un bloc

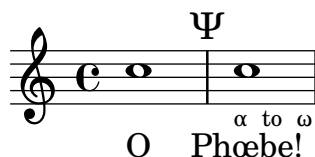
`\markup`, on `hhhh` és el codi hexadecimal del caràcter en qüestió i `dddd` és el seu valor decimal corresponent. Poden ometre's els zeros inicials, però és costum indicar els quatre caràcters a la representació hexadecimal (observeu que *no* s'ha d'utilitzar la codificació UTF-8 del punt de codi Unicode després de `\char`, atès que la codificació UTF-8 conté bits addicionals que indiquen el nombre d'octets). Hi ha taules de codis Unicode i un índex de noms de caràcters que dona el punt de codi en hexadecimal per a qualsevol caràcter al portal del Consorci Unicode, <https://www.unicode.org/>.

Per exemple, tant `\char ##x03BE` com `\char #958` insereixen el caràcter Unicode U+03BE, que té el nom Unicode “Lletra grega Xi petita”.

Es pot escriure d'aquesta forma qualsevol punt de codi Unicode, i si tots els caràcters especials s'escriuen en aquest format no cal desar el fitxer d'entrada en format UTF-8. Per suposat, ha d'estar instal·lat i estar disponible per al LilyPond un tipus de lletra que contingui codificats tots aquests caràcters.

L'exemple següent mostra valors hexadecimals Unicode que s'usen a quatre llocs: a una crida d'assaig, com text d'articulació, a la lletra i com text independent sota la partitura:

```
\score {
  \relative {
    c' '1 \markup \markup { \char ##x03A8 }
    c1_\markup { \tiny { \char ##x03B1 " to " \char ##x03C9 } }
  }
  \addlyrics { 0 \markup { \concat { Ph \char ##x0153 be! } } }
}
\markup { "Copyright 2008--2015" \char ##x00A9 }
```



Copyright 2008--2015 ©

Per escriure el símbol de copyrights a la nota de crèdits, utilitzeu:

```
\header {
  copyright = \markup { \char ##x00A9 "2008" }
}
```

Àlies d'ASCII

Es pot incloure una llista d'àlies d'ASCII per a caràcters especials:

```
\paper {
  #(include-special-characters)
}

\markup "&flqq; &ndash; &OE;uvre incomplète&hellip; &frqq;"

\score {
  \new Staff { \repeat unfold 9 a'4 }
  \addlyrics {
    This is al -- so wor -- kin'~in ly -- rics: &ndash;_&OE;&hellip;
  }
}
```



```
(make-rhythmic-location 7 3 4)))
}
```

Aquest exemple extrau un sol fragment del fitxer d'entrada *començant* després de la duració d'una blanca al cinquè compàs (5 1 2) i *acabant* després de la tercera negra del compàs sèptim (7 3 4).

Es poden extraure fragments addicionals afegint més parells d'entrades de `make-rhythmic-location` a la llista `clip-regions` dins del bloc `\layout`.

De forma predeterminada, cada fragment de música s'obté a la sortida com un fitxer EPS diferent, però també es poden crear altres formats com PDF o PNG si cal. La música extreta s'obté a la sortida com si hagués estat literalment 'tallada' de la partitura original impresa, de forma que si un fragment s'estén sobre una o més línies, es genera un fitxer de sortida diferent per a cada línia generada.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.

Manual d'utilització: Secció "Utilització des de la línia d'ordres" in *Utilització del programa*.

3.4.2 Salts sobre la música corregida

En escriure o copiar música, normalment sols és interessant veure i corregir la música propera al final (on estem afegint les notes). Per accelerar aquest procés de correcció, és possible saltar la composició tipogràfica de tots excepte uns pocs dels últims compassos. Això s'aconsegueix posant

```
showLastLength = R1*5
\score { ... }
```

al nostre fitxer fonts. Això farà que es gravin sols els últims cinc compassos (suposant un compàs de 4/4) de cada una de les partitures `\score` del fitxer d'entrada. Per peces llargues, el gravat d'únicament una part petita és sovint un ordre de magnitud més ràpid que el de l'obra completa. Si estem treballant sobre el principi d'una partitura que ja hem gravat (per exemple, per afegir una part instrumental nova), també pot ser útil la propietat `showFirstLength`.

Aquest mecanisme de passar per alt parts d'una partitura es pot controlar amb un gra més fi mitjançant la propietat `Score.skipTypesetting`. Quan el seu valor està establert, no es fa cap gravat en absolut.

Aquesta propietat s'usa també per controlar la sortida cap al fitxer MIDI. Observeu que passa per alt totes les esdeveniments, inclosos el tempo i els canvis d'instrument. Quedeu amb aquesta advertència.

```
\relative c' {
  c1
  \set Score.skipTypesetting = ##t
  \tempo 4 = 80
  c4 c c c
  \set Score.skipTypesetting = ##f
  d4 d d d
}
```



A la música polifònica, `Score.skipTypesetting` afecta a totes les veus i pentagrames, estalviant encara més temps.

3.4.3 Formats de sortida alternatius

Els formats de sortida predeterminats per a la partitura impresa són el format de document portàtil (PDF) i PostScript (PS). Els formats de sortida Gràfics de xarxa portàtil (PNG), Gràfics de vector escalables (SVG) i Postscript encapsulat (EPS) també hi són disponibles a través d'opcions de la línia d'ordres, vegeu Secció “Opcions bàsiques de la línia d'ordre per al LilyPond” in *Utilització del programa*.

3.4.4 Substitució del tipus de lletra de la notació

Gonville és un conjunt de glifs alternatius al tipus de lletra Feta (que és part del tipus de lletra Emmentaler que s'usa al LilyPond). Es pot descarregar de:

<http://www.chiark.greenend.org.uk/~sgtatham/gonville/> (<http://www.chiark.greenend.org.uk/~sgtatham/gonville/>)

Aquí presentem alguns compassos de mostra gravats amb el tipus de lletra Gonville:



Aquí hi ha uns compassos de mostra gravats amb els glifs Feta del LilyPond:



Ordres d'instal·lació

Descarregueu i extraieu els fitxers de tipus de lletra. Copieu els fitxers gonville-11.otf, gonville-13.otf, gonville-14.otf, gonville-16.otf, gonville-18.otf, gonville-20.otf, gonville-23.otf, gonville-26.otf i gonville-brace.otf a la carpeta `.../share/lilypond/current/fonts/otf` o `.../share/lilypond/X.Y.Z/fonts/otf`. Si teniu els fitxers gonville-*.svg i gonville-*.woff, copieu-los a `.../share/lilypond/current/fonts/svg` o a

.../share/lilypond/X.Y.Z/fonts/svg. Per a més informació consulteu Secció “Altres fonts d’informació” in *Manual d’aprenentatge*.

Nota: els fitxers gonville-*.otf són per als *rerefons* ps i eps (per a les sortides en format PDF i PostScript). Els fitxers gonville-*.svg són per al *rerefons* svg sense l’opció svg-woff. Els fitxers gonville-*.woff són per al *rerefons* svg amb l’opció svg-woff. Per a més informació, consulteu Secció “Opcions avançades de línia d’ordres per al LilyPond” in *Utilització del programa*.

La sintaxi següent canvia el tipus de lletra de la notació (general i claus) al tipus Gonville.

```
\paper {
  #(define fonts
    (set-global-fonts
      #:music "gonville"
      #:brace "gonville"
    ))
}
```

Nota: Cada crida a set-global-fonts reinicia completament tant el tipus de lletra principal de notació com la de text. Si es deixa sense especificar una qualsevol de les categories, aleshores s'utilitza el tipus de lletra predeterminat per a aquesta categoria. Cada crida a set-global-fonts canvia les fonts per a cada \book que la segueix, tant si s'ha creat explícitament com implícita. Això significa que cada \book pot tenir el seu propi conjunt de tipus de lletra principals cridant a set-global-fonts prèviament. Per a més informació, vegeu [Tipus de lletra del document complet], pàgina 262.

Vegeu també

Manual d’aprenentatge: Secció “Altres fonts d’informació” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680, [Tipus de lletra del document complet], pàgina 262.

Advertiments i problemes coneguts

Gonville no es pot usar per gravar notació de ‘Música Antiga’ i és probable que qualsevol nou glif en versions posteriors del LilyPond no existeixin a la família de tipus de lletra Gonville. Dirigiuvos a la pàgina web de l’autor per obtenir més informació sobre aquest i d’altres assumptes, entre ells el règim de llicències de Gonville.

Altres tipus de lletra de notació

Si teniu altres tipus de lletra de notació com ara *fontname-*.otf*, *fontname-*.svg* i *fontname-*.woff*, podeu usar-les de la mateixa manera que Gonville.

Això és, copieu els fitxers *fontname-*.otf* a la carpeta .../share/lilypond/current/fonts/otf o a .../share/lilypond/X.Y.Z/fonts/otf. Si teniu els fitxers *fontname-*.svg* i *fontname-*.woff*, copieu-los a .../share/lilypond/current/fonts/svg o a .../share/lilypond/X.Y.Z/fonts/svg.

Nota: pel moment, el LilyPond espera que els noms de fitxer tinguin els sufixos següents, tots els quals han d’estar presents a les carpetes d’instal·lació mencionats a dalt perquè funcionin adequadament: -11, -13, -14, -16, -18, -20, -23, -26, -brace. Per exemple, emmentaler-11.otf, emmentaler-20.svg i emmentaler-brace.woff, etc.

La sintaxi següent canvia el tipus de lletra de la notació (general i de claus) a la font *tipusdelletra*.

```
\paper {
  #(define fonts
```



```

(set-global-fonts
 #:music "tipoletra" ; nombre del archivo de fuente sin el sufijo ni la extensión
 #:brace "tipoletra" ; nombre del archivo de fuente sin el sufijo ni la extensión
))
}

```

Nota: per a les categories `music` i `brace`, especifiqueu el nom del fitxer de tipus de lletra sense el sufix ni l'extensió.

3.5 Creació de sortida MIDI

El LilyPond pot produir fitxers que segueixen l'estàndard MIDI (Musical Instrument Digital Interface; interfície digital per a instruments musicals) i permetre així comprovar la música per l'oïda (amb l'ajuda d'alguna aplicació o dispositiu que entengui el MIDI). L'escolta de la sortida MIDI també pot ser d'ajuda per a la localització d'errors tals com notes que s'han introduït incorrectament, alteracions omeses i d'altres casos per l'estil.

Els fitxers MIDI no contenen so (com els fitxers AAC, MP3 o Vorbis) però requereixen de programari addicional per produir el so a partir d'ells.

3.5.1 Notació amb suport del MIDI

Es pot usar la següent notació musical amb les funcionalitats predeterminades del LilyPond per produir sortida MIDI:

- Marques de respiració
- Acords introduïts com noms d'acord
- Crescendos i decrescendos sobre més d'una nota. El volum s'altera de forma lineal entre els dos extrems
- Indicadors dinàmics des de `ppppp` fins a `fffff`, incloent-hi `mp`, `mf` y `sf`
- Microtons, però *no* acords microtonals. Cal també un reproductor de MIDI capaç d'executar esdeveniments de roda de to.
- Lletra de les cançons
- Altura de les notes
- Ritme introduït com duracions de les notes, fins i tot grups de valoració especial com ara els tresets.
- Articulations 'senzilles'; `picato`, `staccato`, `accent`, `marcato` i `portato`
- Canvis de temps introduïts amb la funció `\tempo`
- Lligadures d'unió
- Trèmolos que *no* s'hagin introduït com un valor del tipus `':[número]`

També es poden controlar el panorama, el balanç, l'expressió i els efectes de reverberació i chorus mitjançant l'establiment de propietats de context, vegeu Secció 3.5.8 [Propietats de context per a efectes MIDI], pàgina 534.

Si es combina amb l'script `articulate`, és possible produir la sortida pel MIDI dels següents elements addicionals de notació musical:

- Appoggiatures. Se'ls dona la meitat de la duració de la nota següent (sense tenir en compte els puntets). Per exemple:

```
\appoggiatura c8 d2.
```

El Do agafa la duració d'una negra.

- Notes i grups d'adorn (mordents d'una nota, trins, grupets circulars, etc.)
- Rallentando, accelerando, ritardando i a temps

- Lligadures d'expressió i fraseig
- Tenuto

Vegeu Secció 3.5.9 [Enriquiment de la sortida MIDI], pàgina 535.

3.5.2 Notació sense suport del MIDI

Els següents elements de notació musical no es poder fer sortir pel MIDI:

- Articulacions diferents al picato, staccato, accent, i portato
- Crescendos i decrescendos sobre una *sola* nota
- Calderó
- Baix xifrat
- Glissandos
- Caigudes i elevacions
- Acords microtonals
- Duracions introduïdes com anotacions, per exemple el swing
- Canvis de temps sense `\tempo` (per exemple introduïdes com anotacions)
- Trèmols que s'introdueixen amb la notació de la forma '`:[número]`'

3.5.3 El bloc MIDI

Per crear un fitxer de sortida MIDI a partir d'un fitxer d'entrada del LilyPond, introduïu un bloc `\midi`, que pot estar buit, dins del bloc `\score`:

```
\score {
  ... música ...
  \layout { }
  \midi { }
}
```

Nota: Un bloc `\score` que, a més de la música, conté sols un bloc `\midi` (o sigui, *sense* el bloc `\layout`), sols produeix fitxers de sortida MIDI; no s'imprimeix cap notació musical.

L'extensió determinada per als fitxers de sortida (`.midi`) es pot canviar usant l'opció `-dmidi-extension` amb l'ordre `lilypond`:

```
lilypond -dmidi-extension=mid Fitxer.ly
```

Com alternativa, pot afegir-se la següent expressió de l'Scheme abans del començament d'un dels blocs `\book`, `\bookpart` o `\score`. Vegeu Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482.

```
 #(ly:set-option 'midi-extension "mid")
```

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482, Secció 3.2.3 [Creació de metadades al fitxers de sortida], pàgina 497.

Fitxers instal·lats: `scm/midi.scm`.

Advertiments i problemes coneguts

Hi ha disponibles 15 canals MIDI i un canal addicional (el número 10) per a la percussió. Els pentagrames s'assignen als canals per ordre, de forma que una partitura que contingui més de 15 pentagrames dona com a resultat que els pentagrames addicionals comparteixen (però no sobreescrueixen) el mateix canal MIDI. Això pot ser problemàtic si els pentagrames que comparteixen canal tenen establertes propietats MIDI, basades en canal, en mutu conflicte (amb diferents instruments MIDI).

3.5.4 Control de les dinàmiques del MIDI

Es possible controlar el volum MIDI general, el volum relatiu de les indicacions de matís dinàmic i el volum relatiu dels diferents instruments.

Les indicacions de matís dinàmic es tradueixen automàticament a nivells de volum dins del rang de volums MIDI disponible mentre que els crescendos i decrescendos varien el volum linealment entre els seus dos extrems. És possible controlar el volum relatiu de les indicacions de matís dinàmic, i el volum general dels diferents instruments.

Indicacions de matís dinàmic al MIDI

Sols les marques de dinàmica des de *ppppp* fins *fffff*, inclosos *mp*, *mf* i *sf* tenen valors assignats. Aquest valor s'aplica a continuació al valor del rang de volum a la sortida MIDI per a aquesta indicació de matís dinàmic en particular. Les fraccions predeterminades varien des de 0.25 per al *ppppp* fins a 0.95 per al *fffff*. El conjunt complet de les indicacions de matís dinàmic poden veure's al fitxer `scm/midi.scm`.

Fragments de codi seleccionats

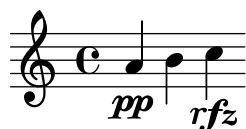
Creació de marques dinàmiques a la sortida MIDI

L'exemple següent mostra com crear un marcatge dinàmic, que no està inclòs a llista predeterminada, i assignar-lo a un valor específic de manera que es pugui usar per afectar la sortida MIDI.

A la marca dinàmica `\rfz` se li assigna un valor de 0.9.

```
#(define (myDynamics dynamic)
  (if (equal? dynamic "rfz")
      0.9
      (default-dynamic-absolute-volume dynamic)))

\score {
  \new Staff {
    \set Staff.midiInstrument = #"cello"
    \set Score.dynamicAbsoluteVolumeFunction = #myDynamics
    \new Voice {
      \relative {
        a'4\pp b c-\rfz
      }
    }
  }
  \layout {}
  \midi {}
}
```



Fitxers instal·lats: `ly/script-init.ly` `scm/midi.scm`.

Fragments de codi: Secció “MIDI” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Dynamic_performer” in *Referència de funcionament intern*.

Establiment del volum MIDI

Els volums generals mínim i màxim de les indicacions de matís dinàmic MIDI es controlen establint les propietats `midiMinimumVolume` i `midiMaximumVolume` en el nivell del bloc `Score`. Aquestes propietats tenen efecte sols al començament de una veu i sobre les indicacions dinàmiques. La fracció que correspon a cada indicació dinàmica es modifica amb aquesta fórmula:

$$\text{midiMinimumVolume} + (\text{midiMaximumVolume} - \text{midiMinimumVolume}) * \text{fracció}$$

A l'exemple següent, el rang dinàmic del volum MIDI general es limita a l'interval entre 0.2 i 0.5.

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \set Staff.midiInstrument = "flute"
      ... music ...
    }
    \new Staff {
      \set Staff.midiInstrument = "clarinet"
      ... music ...
    }
  >>
  \midi {
    \context {
      \Score
      midiMinimumVolume = #0.2
      midiMaximumVolume = #0.5
    }
  }
}
```

Es pot obtenir una equalització senzilla d'instruments MIDI establint les propietats `midiMinimumVolume` i `midiMaximumVolume` dins del context `Staff`.

```
\score {
  \new Staff {
    \set Staff.midiInstrument = "flute"
    \set Staff.midiMinimumVolume = #0.7
    \set Staff.midiMaximumVolume = #0.9
    ... music ...
  }
  \midi { }
}
```

Per a partitures amb més d'un pentagrama i més d'un instrument MIDI, es poden fixar individualment els volums relatius de cada instrument:

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \set Staff.midiInstrument = "flute"
      \set Staff.midiMinimumVolume = #0.7
      \set Staff.midiMaximumVolume = #0.9
      ... music ...
    }
    \new Staff {
      \set Staff.midiInstrument = "clarinet"
```

```

\set Staff.midiMinimumVolume = #0.3
\set Staff.midiMaximumVolume = #0.6
... music ...
}
>>
\midi { }
}

```

En aquest exemple el volum del clarinet es redueix de forma relativa al volum de la flauta.

Si no s'estableixen aquestes propietats de volum, el LilyPond encara aplica un 'petit grau' d'equalització a certs instruments. Vegeu `scm/midi.scm`.

Fitxers instal·lats: `scm/midi.scm`.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.2 [Disposició de la partitura], pàgina 549.

Referència de funcionament intern: Secció "Dynamic_performer" in *Referència de funcionament intern*.

Fragments de codi seleccionats

Replacing default MIDI instrument equalization

The default MIDI instrument equalizer can be replaced by setting the `instrumentEqualizer` property in the Score context to a user-defined Scheme procedure that uses a MIDI instrument name as its argument along with a pair of fractions indicating the minimum and maximum volumes respectively to be applied to that specific instrument.

The following example sets the minimum and maximum volumes for flute and clarinet respectively."

```

#(define my-instrument-equalizer-alist '())

#(set! my-instrument-equalizer-alist
  (append
    '(
      ("flute" . (0.7 . 0.9))
      ("clarinet" . (0.3 . 0.6)))
    my-instrument-equalizer-alist))

#(define (my-instrument-equalizer s)
  (let ((entry (assoc s my-instrument-equalizer-alist)))
    (if entry
      (cdr entry))))

\score {
  <<
    \new Staff {
      \key g \major
      \time 2/2
      \set Score.instrumentEqualizer = #my-instrument-equalizer
      \set Staff.midiInstrument = "flute"
      \new Voice \relative {
        r2 g''\mp g fis~
        4 g8 fis e2~
      }
    }
  >>
}

```

```

        4 d8 cis d2
    }
}
\new Staff {
    \key g \major
    \set Staff.midiInstrument = "clarinet"
    \new Voice \relative {
        b'1\p a2. b8 a
        g2. fis8 e
        fis2 r
    }
}
>>
\layout { }
\midi { }
}

```



Advertiments i problemes coneguts

Els canvis al volum del MIDI sols tenen lloc al començament d'una nota, per la qual cosa els crescendos i decrescendos no afecten a volum d'una sola nota.

Establiment de les propietats del bloc MIDI

El bloc `\midi` pot contenir diverses disposicions dels contextos, definicions de context noves o codi que estableix els valors de certes propietats.

```

\score {
    ... music ...
    \midi {
        \tempo 4 = 72
    }
}

```

Aquí, el temps s'estableix a 72 pulsacions de negra per minut. La indicació de temps dins del bloc `\midi` no apareix a la partitura impresa. Tot i que qualsevol altra indicació de `\tempo` que s'especifiqui dins del bloc `\score` també apareixerà a la sortida MIDI.

Dins d'un bloc `\midi`, l'ordre `\tempo` està establint propietats durant la interpretació de la música i en el context de les definicions de sortida; així, s'interpreta *com si* fos una modificació de context.

Les definicions de context segueixen la mateixa sintaxi que les del bloc `\layout`:

```

\score {
    ... music ...
    \midi {
        \context {
            \Voice

```

```

        \remove Dynamic_performer
    }
}

```

Aquest exemple suprimeix l'efecte de les indicacions dinàmiques sobre la sortida MIDI. Nota: els mòduls de traducció del LilyPond usats per al so s'anomenen 'performers'.

Vegeu també

Manual de aprenentatge: Secció "Altres fonts d'informació" in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.3 [Expressions], pàgina 123, Secció 4.2 [Disposició de la partitura], pàgina 549.

Fitxers instal·lats: ly/performer-init.ly.

Fragments de codi: Secció "MIDI" in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció "Dynamic_performer" in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Certs reproductors de MIDI no sempre gestionen correctament els canvis de tempo a la sortida MIDI.

Els canvis fets al midiInstrument, així com certes opcions MIDI al *començament* d'un pentagrama, poden aparèixer dos cops a la sortida MIDI.

3.5.5 Ús dels instruments MIDI

Els instruments MIDI s'estableixen usant la propietat midiInstrument dins d'un context Staff.

```

\score {
  \new Staff {
    \set Staff.midiInstrument = "glockenspiel"
    ... music ...
  }
  \midi { }
}

o

\score {
  \new Staff \with {midiInstrument = "cello"} {
    ... music ...
  }
  \midi { }
}

```

Si l'instrument escollit no coincideix exactament amb un dels instruments de la llista de la secció 'instruments MIDI', s'usarà l'instrument Piano de cua ("acoustic grand"). Vegeu Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció "Altres fonts d'informació" in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció A.6 [Instruments MIDI], pàgina 678, Secció 4.2 [Disposició de la partitura], pàgina 549.

Fitxers instal·lats: scm/midi.scm.

Advertiments i problemes coneguts

Els instruments de percussió la notació del qual està en un context `DrumStaff` es trobaran a la sortida, correctament, sobre el canal MIDI número 10, però certs instruments de percussió afinada com el xilòfon, el vibràfon o els timbals, es tracten com instruments “normals”, de forma que la música d’aquests instruments s’ha d’introduir en un context `Staff` (no `DrumStaff`) per obtenir una sortida MIDI correcta. Hi ha una llista completa d’entrades dels sets de percussió del canal 10 al fitxer `scm/midi.scm`. Vegeu Secció “Altres fonts d’informació” in *Manual d’aprenentatge*.

3.5.6 Ús de les repeticions amb el MIDI

Les repeticions es poden representar a la sortida MIDI aplicant l’ordre `\unfoldRepeats`.

```
\score {
  \unfoldRepeats {
    \repeat tremolo 8 { c'32 e' }
    \repeat percent 2 { c''8 d'' }
    \repeat volta 2 { c'4 d' e' f' }
    \alternative {
      { g' a' a' g' }
      { f' e' d' c' }
    }
  }
  \midi { }
}
```

Per restringir l’efecte de `\unfoldRepeats` a la sortida MIDI únicament, i al mateix temps generar partitures imprimibles, cal fer *dos* blocs `\score`: un per al MIDI (amb les repeticions desplegadas) i un altre per a la notació (amb repeticions de primera i segona vegada, trèmols i del tipus percentatge):

```
\score {
  ... music ...
  \layout { }
}
\score {
  \unfoldRepeats {
    ... music ...
  }
  \midi { }
}
```

Si s’usen diverses veus, cada una d’elles ha de contenir les repeticions completament desplegadas per poder obtenir una sortida MIDI correcta.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.4 [Repeticions], pàgina 152.

3.5.7 Assignació de canals MIDI

Quan s’està generant un fitxer MIDI d’una partitura, el LilyPond assigna cada nota de la partitura automàticament a un canal MIDI, aquell que es tocaria quan s’envia cap a un dispositiu MIDI. Un canal MIDI té una certa quantitat de controls disponibles per seleccionar, per exemple, l’instrument a usar per reproduir les notes en aquest canal, o ordenar al dispositiu MIDI que apliqui diversos efectes al so produït sobre el canal. En tot moment, cada control d’un canal MIDI sols pot tenir assignat un valor únic (que malgrat això es pot modificar, per exemple, per canviar a un altre instrument a la meitat d’una partitura).

L'estàndard MIDI dona suport sols a 16 canals per dispositiu MIDI. Aquest límit en el nombre de canals limita també el nombre d'instruments diferents que poden estar tocant al mateix temps.

El LilyPond crea pistes MIDI separades per a cada pentagrama (o instrument o veu, segons el valor de `Score.midiChannelMapping`), i també per a cada context de lletra. No hi ha un límit per al nombre de pistes.

Per solucionar el nombre limitat de canals MIDI, el LilyPond dona suport a alguns modes diferents per a la assignació de canals MIDI, que se seleccionen usant la propietat de context `Score.midiChannelMapping`. En cada cas, si calen més canals MIDI que el límit, els números de canal assignats tornen a comptar des de zero, causant possiblement una assignació incorrecta d'instrument a algunes notes. Aquesta propietat de context es pot fixar a un dels valors següent:

`'staff`

Reservar un canal MIDI diferent per a cada un dels pentagrames de la partitura (és l'ajustament predeterminat). Totes les notes de totes les veus comparteixen el canal MIDI del pentagrama que les envolta, i totes es codifiquen dins de la mateixa pista MIDI.

El límit de 16 canals s'aplica al nombre total de contextos de pentagrama i de lletra, fins i tot que les lletres del MIDI no consumeixin un canal MIDI.

`'instrument`

Reservar un canal MIDI diferent a cada un dels instruments diferents especificats a la partitura. Això significa que totes les notes reproduïdes amb el mateix instrument MIDI comparteixen el mateix canal MIDI (i la mateixa pista), fins i tot que les notes provenguin de diferents veus o pentagrames.

En aquest cas els contextos de lletra no compten per al límit de 16 canals MIDI (ja que no s'assignen a un instrument MIDI), de forma que aquest ajustament pot permetre una millor distribució dels canals MIDI quan el nombre de contextos de pentagrama i de lletra en la partitura excedeix la quantitat de 16.

`'voice`

Reservar un canal MIDI a cada veu de la partitura que tingui un nom únic entre les veus del seu pentagrama que l'envolta. Les veus dels diferents pentagrames sempre s'assignen a diferents canals MIDI però dues veus qualssevol contingudes dins del mateix pentagrama comparteixen el mateix canal MIDI si tenen el mateix nom. A causa que `midiInstrument` i els diversos controls MIDI per als efectes són propietats del context de pentagrama, no es poden fixar independentment per a cada veu. La primera veu es reproduceix amb l'instrument i els efectes especificats per al pentagrama, i les veus amb un nom diferent de la primera rebran l'instrument i els efectes predeterminats.

Nota: es poden assignar diferents instruments i/o efectes a diverses veus dins del mateix pentagrama movent el `Staff_performer` del context `Staff` al context `Voice`, y deixant que `midiChannelMapping` conservi el seu valor predeterminat de `'staff` o s'estableixi al valor `'instrument`; vegeu el fragment de codi següent.

Per exemple, l'assignació predeterminada de canal MIDI d'una partitura pot canviar-se a l'ajustament `'instrument` com es mostra a continuació:

```
\score {
  ...music...
  \midi {
    \context {
      \Score
```

```

        midiChannelMapping = #'instrument
    }
}
}

```

Fragments de codi seleccionats

Modificar la sortida MIDI perquè tingui un canal per a cada veu

En produir una sortida MIDI, el comportament predeterminat és que cada pentagrama representa un canal MIDI, amb totes les veus d'aquest pentagrama barrejades. Això redueix al mínim el risc que s'esgoti el nombre de canals MIDI disponibles, atès que hi ha un màxim de 16 canals per cada port MIDI, i la majoria dels dispositius sols tenen un port.

No obstant, quan es trasllada l'interpretador `Staff_performer` al context `Voice`, cada veu d'un pentagrama pot tenir el seu propi canal MIDI, com es mostra a l'exemple següent: malgrat d'estar sobre el mateix pentagrama, es creen dos canals MIDI, cadascú amb un `midiInstrument` diferent.

```

\score {
  \new Staff <<
    \new Voice \relative c'' {
      \set midiInstrument = #"flute"
      \voiceOne
      \key g \major
      \time 2/2
      r2 g-"Flute" ~
      g fis ~
      fis4 g8 fis e2 ~
      e4 d8 cis d2
    }
    \new Voice \relative c'' {
      \set midiInstrument = #"clarinet"
      \voiceTwo
      b1-"Clarinet"
      a2. b8 a
      g2. fis8 e
      fis2 r
    }
  >>
  \layout { }
  \midi {
    \context {
      \Staff
      \remove "Staff_performer"
    }
    \context {
      \Voice
      \consists "Staff_performer"
    }
    \tempo 2 = 72
  }
}

```



3.5.8 Propietats de context per a efectes MIDI

Es poden usar les propietats següents de context per aplicar diversos efectes MIDI a les notes que es reproduïxen sobre el canal MIDI associat amb el pentagrama, instrument MIDI o veu actual (depenent del valor de la propietat de context `Score.midiChannelMapping` y del context en la qual està situat el `Staff_performer`; vegeu Secció 3.5.7 [Assignació de canals MIDI], pàgina 531).

Els canvis en aquestes propietats de context afecten a totes les notes que es reproduïxen sobre el canal després del canvi, tot i que alguns dels efectes es poden fins i tot aplicar també a notes que estiguin ja sonant en aquest moment (depenent de la implementació del dispositiu MIDI).

Es donen suport a les següents propietats de context:

`Staff.midiPanPosition`

La posició de panorama controla com es distribueix el so d'un canal MIDI entre les sortides estèreo esquerra i dreta. La propietat de context accepta un nombre entre -1.0 (`#LEFT`) i 1.0 (`#RIGHT`); el valor -1.0 posta tota la potència de so a la sortida estèreo esquerra (deixant la sortida dreta en complet silenci), el valor 0.0 (`#CENTER`) distribueix el so per igual entre les sortides estèreo esquerra i dreta, i el valor 1.0 mou tot el so a la sortida estèreo dreta. Els valors entre -1.0 i 1.0 es poden usar per obtenir distribucions barrejades entre les sortides estèreo esquerra i dreta.

`Staff.midiBalance`

Equilibri estèreo d'un canal MIDI. De forma semblant a la posició de panorama aquesta propietat de context accepta un nombre entre -1.0 (`#LEFT`) i 1.0 (`#RIGHT`). Varia el volum relatiu que s'envia als dos altaveus estèreo sense afectar a la distribució dels propis senyals estèreo.

`Staff.midiExpression`

Nivell d'expressió (com una fracció de nivell màxim disponible) que s'aplica a un canal MIDI. Un dispositiu MIDI combina el nivell d'expressió del canal MIDI amb el nivell actual de dinàmica d'una veu (controlat mitjançant les ordres de dinàmica com `\p` o `\ff`) per obtenir el volum total de cada nota dins de la veu. El control d'expressió es pot usar, per exemple, per implementar efectes de crescendo i decrescendo sobre notes mantingudes (quelcom al qual el LilyPond no dona suport de forma automàtica).

El rang de nivells d'expressió s'estén des de 0.0 (cap expressió, el que significa un volum nul) fins a 1.0 (expressió al màxim).

`Staff.midiReverbLevel`

El nivell de reverberació (com una fracció del màxim nivell disponible) que s'aplica a un canal MIDI. Aquesta propietat accepta nombre entre 0.0 (sense reverberació) i 1.0 (efecte màxim).

`Staff.midiChorusLevel`

Nivell de l'efecte Chorus (com una fracció del nivell màxim disponible) que s'aplica a un canal MIDI. Aquesta propietat accepta nombres entre 0.0 (sense efecte de chorus) i 1.0 (efecte al màxim).

Advertiments i problemes coneguts

Atès que els fitxers MIDI no contenen en realitat cap informació sonora, els canvis en aquestes propietats de context sols es converteixen en peticions perquè canviïn els controls de canal MIDI dins dels fitxers MIDI emesos. Si un dispositiu MIDI determinat (com un reproductor MIDI per programari) pot de fer gestionar qualsevol d'aquestes sol·licituds d'un fitxer MIDI, és quelcom que depèn totalment de la implementació del mateix: un dispositiu podria optar per ignorar algunes o totes aquestes sol·licituds. Així mateix, la forma en la qual un dispositiu MIDI interpreta els diferents valors d'aquests controls (generalment, l'estàndard MIDI determina el comportament sols als punts extrems del rang de valors disponibles per a cada control), i el fet de si un canvi en el valor d'un control afecta a les notes que ja s'estan reproduint sobre aquest canal MIDI o no, també són aspectes específics de la implementació del dispositiu MIDI.

En generar fitxers MIDI, el LilyPond senzillament converteix de forma lineal els valors fraccionaris dins de cada rang (7 bits, o 14 bits per als controls de canal MIDI que admeten resolució fina) en valors enters dins del rang corresponent (de 0 a 127 o de 0 a 32767, respectivament), arrodonint els valors fraccionaris cap al enter més pròxim en direcció oposada al zero. Els valors enters convertits s'emmagatzemen tal qual al fitxer MIDI generat. Consulteu la documentació del seu dispositiu MIDI per veure informació sobre com interpreta aquests valors.

3.5.9 Enriquiment de la sortida MIDI

La sortida MIDI predeterminada és molt bàsica, però es pot millorar mitjançant la selecció dels instruments MIDI les propietats del bloc `\midi` i/o usant l'script `articulate`.

3.5.10 L'script Articulate

Per utilitzar l'script `Articulate`, l'hem d'incloure al principi del nostre fitxer d'entrada:

```
\include "articulate.ly"
```

L'script crea una sortida MIDI en la qual les notes tenen una duració ajustada al temps de forma que es corresponen amb una sèrie d'indicacions d'articulació i de tempo. Malgrat això, la sortida gravada també s'altera per reflectir literalment el contingut de la sortida MIDI.

```
\score {
  \articulate <<
    ... music ...
  >>
  \midi { }
}
```

L'ordre `\articulate` habilita el processat de les abreviatures com trins i mordents de diverses notes. En el propi script pot veure's una llista completa dels elements que estan previstos. Vegeu `ly/articulate.ly`.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 4.2 [Disposició de la partitura], pàgina 549.

Fitxers instal·lats: `ly/articulate.ly`.

Nota: L'script `articulate` pot escurçar els acords, el que podria no ser adequat per alguns tipus d'instrument, com l'òrgan. Les notes que no tenen cap articulació també es poden escurçar; així, per contenir l'abast d'aquest efecte limiteu l'ús de la funció `\articulate` a segments de música més breus o modifiqueu els valors de les variables definides per compensar l'efecte d'escurçament de les notes.

3.6 Extracció de la informació musical

A més de crear un resultat visual i MIDI, el LilyPond és capaç de presentar informació musical en forma de text.

3.6.1 Impressió del codi de notació del LilyPond

La impressió textual d'una expressió musical en notació del LilyPond pot fer-se amb la funció musical `\displayLilyMusic`. Per veure el resultat, el més usual és cridar al LilyPond mitjançant la línia d'ordres. Per exemple,

```
{
  \displayLilyMusic \transpose c a, { c4 e g a bes }
}
```

imprimeix el següent:

```
{ a,4 cis e fis g }
```

De forma predeterminada, el LilyPond imprimeix aquests missatges a la consola junt a la resta dels missatges de la compilació del LilyPond. Per discernir entre aquests missatges i desar el resultat de `\displayLilyMusic`, canvieu la sortida cap a un fitxer.

```
lilypond fitxer.ly >resultat.txt
```

Observeu que el LilyPond no es limita a mostrar l'expressió musical, sinó que també la interpreta (perquè `\displayLilyMusic` la retorna a més de mostrar-la). Simplement inseriu `\displayLilyMusic` dins de la música existent amb l'objectiu d'obtenir informació sobre ella.

Per interpretar i mostrar una secció de música a la consola, i al mateix temps suprimir-la del fitxer de sortida, useu l'ordre `\void`.

```
{
  \void \displayLilyMusic \transpose c a, { c4 e g a bes }
  c1
}
```

3.6.2 Impressió de les expressions musicals de l'Scheme

Vegeu Secció “Presentació de les expressions musicals” in *Extensions*.

3.6.3 Desar els esdeveniments musicals en un fitxer

Els esdeveniments musicals es poden desar en un fitxer pentagrama a pentagrama mitjançant la inclusió d'un fitxer a la nostra partitura principal.

```
\include "event-listener.ly"
```

D'aquesta forma es creen un o més fitxers anomenats `FILENAME-STAFFNAME.notes` ó `FILENAME-unnamed-staff.notes` per a cada pentagrama. Observeu que si teniu més d'un pentagrama sense nom, els esdeveniments de tots els pentagrames es barrejaran entre sí dins del mateix fitxer. El resultat té el següent aspecte:

```
0.000  note      57      4  p-c 2 12
0.000  dynamic   f
0.250  note      62      4  p-c 7 12
0.500  note      66      8  p-c 9 12
0.625  note      69      8  p-c 14 12
0.750  rest      4
0.750  breathe
```

La sintaxi consisteix en una línia delimitada per caràcters de tabulació, amb dos camps fixos en cada línia seguits de paràmetres opcionals.

```
temps tipus ...paràmetres...
```

Aquesta informació es pot llegir fàcilment per part d'altres programes com guions del Python, i poden ser molt útils per aquells investigadors que volen realitzar una anàlisi musical o fer experiments de reproducció amb el LilyPond.

Advertiments i problemes coneguts

No tots els esdeveniments musicals del LilyPond tenen suport a `event-listener.ly`. Es pretén que sigui una “prova de concepte” ben realitzada. Si alguns esdeveniment que voleu veure no apareixen inclosos, copieu `event-listener.ly` a la vostra carpeta del LilyPond i modifiqueu el fitxer de forma que produeixi la informació que desitgeu.

4 Gestió de l'espai

La disposició global sobre el paper ve determinada per tres factors: el disseny de la pàgina, els salts de línia i l'espaiat. Aquests factors influeixen entre sí. L'elecció d'un o altre espaiat determina quina densitat acaba tenint cada sistema de música. Això influeix en el lloc en el qual s'escullen els salts de línia i, en últim terme, en el nombre de pàgines que té una partitura.

Considerat globalment, aquest procés es produeix en quatre fases: en primer lloc es trien unes distàncies elàstiques o 'molls', basats en la duració de les figures. Es proves totes les combinacions de salts de línia possibles, i per a cada una d'elles es calcula una puntuació de 'maldat'. Després es fa una estimació de l'altura de cada un dels possibles sistemes. Finalment se selecciona una combinació de salts de pàgina i de línia de tal forma que ni l'espaiat horitzontal ni el vertical estiguin massa estrets ni estirats.

Hi ha dos tipus de blocs que poden contenir ajustaments de disposició: `\paper {...}` i `\layout {...}`. El bloc `\paper` conté ajustament de disposició de la pàgina que s'espera siguin els mateixos per a totes les partitures d'un llibre o part de llibre, etc. Vegeu Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538. El bloc `\layout` conté ajustaments de disposició de la partitura, com el nombre de sistemes a utilitzar, o la separació entre grups de pentagrama, etc. Vegeu Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.

4.1 Disposició de la pàgina

Aquesta secció estudia les opcions de disposició de la pàgina per al bloc `\paper`.

4.1.1 El bloc `\paper`

Els blocs `\paper` poden aparèixer en tres llocs diferents per formar una jerarquia descendent de blocs `\paper`:

- Al principi del fitxer, abans de qualsevol bloc `\book`, `\bookpart`, o `\score`.
- Dins d'un bloc `\book` però fora de qualsevol bloc `\bookpart` o `\score` que estiguin dins d'aquest llibre.
- Dins d'un bloc `\bookpart` però fora de qualsevol `\score` que estigui dins d'aquesta part de llibre.

No es posar un bloc `\paper` dins d'un bloc `\score`.

Els valors dels camps filtres aquesta jerarquia, persistint els valors establerts més a dalt a la jerarquia a no ser que se sobreescriguin per algun valor establert a sot de la jerarquia.

Poden aparèixer diversos blocs `\paper` en cada u dels nivells, per exemple com a part de diversos fitxers inclosos amb `\include`. Si és el cas, els camps en cada nivell es combinen, agafant precedència els camps que apareixen més tard si es produeixen camps duplicats.

Entre els ajustaments que poden aparèixer dins d'un bloc `\paper` estan els següents:

- la funció de l'Scheme `set-paper-size`,
- variables de `\paper` utilitzades per personalitzar la disposició de la pàgina, i
- definicions de marcatge utilitzats per personalitzar la disposició dels encapçalaments, peus i títols.

La funció `set-paper-size` s'estudia a la secció següent, Secció 4.1.2 [Mida del paper i escalat automàtic], pàgina 539. Les variables de `\paper` que s'ocupen de la disposició de la pàgina s'estudien en seccions posteriors. Les definicions d'elements de marcatge que s'encarreguen dels encapçalaments, peus i títols s'estudien a Secció 3.2.2 [Títols encapçalaments i peus de pàgina personalitzats], pàgina 492.

Gairebé totes les variables de `\paper` funcionen sols dins d'un bloc `\paper`. Les poques que funcionen també a un bloc `\layout` s'indiquen a Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.

Excepte quan s'especifica el contrari, totes les variables de `\paper` que corresponen a distàncies sobre la pàgina es mesuren en mil·límetres, a no ser que l'usuari especifiqui unes unitats diferents. Per exemple, la declaració següent estableix el marge superior `top-margin` a deu mil·límetres:

```
\paper {
  top-margin = 10
}
```

Per fixar-lo a 0.5 polzades, utilitzeu el sufix d'unitats `\in`:

```
\paper {
  top-margin = 0.5\in
}
```

Els sufixos d'unitats que estan disponibles són `\mm`, `\cm`, `\in` i `\pt`. Aquestes unitats són valors simples per convertir a partir de mil·límetres; estan definits a `ly/paper-defaults-init.ly`. Per claredat, en usar mil·límetres, se sol escriure el sufix `\mm` tot i que no cal tècnicament.

També és possible definir valors de `\paper` utilitzant l'Scheme. L'equivalent de l'Scheme de l'exemple anterior és:

```
\paper {
  #(define top-margin (* 0.5 in))
}
```

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.1.2 [Mida del paper i escalat automàtic], pàgina 539, Secció 3.2.2 [Títols encapçalaments i peus de pàgina personalitzats], pàgina 492, Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.

Fitxers instal·lats: `ly/paper-defaults-init.ly`.

4.1.2 Mida del paper i escalat automàtic

Establiment de la mida del paper

'A4' és el valor predeterminat si no s'estableix cap mida de pàgina explícitament. Però hi ha dues funcions que es poden usar per modificar-lo:

```
set-default-paper-size
  #(set-default-paper-size "quarto")
  que sempre s'ha de col·locar a l'àmbit superior, i
```

```
set-paper-size
  \paper {
    #(set-paper-size "tabloid")
  }
```

que es pot col·locar sempre dins d'un bloc `\paper`.

Si s'usa la funció `set-default-paper-size` a l'àmbit superior jeràrquic, ha d'anar abans de qualsevol bloc `\paper`. `set-default-paper-size` estableix la mida de totes les pàgines, mentre que `set-paper-size` estableix sols la mida de les pàgines a les quals s'aplica el bloc `\paper`. Per exemple, si el bloc `\paper` està al principi del fitxer, aplica la mida de paper a totes les pàgines. Si el bloc `\paper` està dins d'un bloc `\book`, aleshores la mida del paper sols s'aplica a aquest llibre.

Quan s'usa la funció `set-paper-size`, s'ha de col·locar *abans* de qualsevol altra funció que es faci servir dins del mateix bloc `\paper`. Vegeu [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Les mides de pàgina estan definides al fitxer `scm/paper.scm`, i tot i que és possible afegir mides personalitzades, se sobreescriran a les actualitzacions del programari posteriors. La llista de totes les mides de paper disponibles estan a Secció A.5 [Mides de pàgina predefinides], pàgina 675.

Es pot usar l'ordre següent al fitxer per afegir una mida de pàgina personalitzada que es pot usar després amb `set-default-paper-size` o amb `set-paper-size` segons convengui,

```
#(set! paper-alist (cons '("mi tamaño" . (cons (* 15 in) (* 3 in))) paper-alist))

\paper {
  #(set-paper-size "mi tamaño")
}
```

Es pot usar qualsevol de les unitats `in` (polzades), `cm` (centímetres) o `mm` (mil·límetres).

Si s'afegeix el símbol `'landscape` a la funció de la mida de la pàgina, el paper es gira 90 graus i s'estableix adequadament l'amplada de les línies.

```
#(set-default-paper-size "a6" 'landscape)
```

Es poden intercanviar les dimensions del paper *sense que la impressió resulti girada* (com quan s'imprimeix en mida targeta postal, o en crear gràfics per a la seva inclusió en comptes d'un document independent) afegint `'landscape` després del nom de la pròpia mida del paper:

```
#(set-default-paper-size "a6landscape")
```

Quan la mida del paper acaba de forma explícita amb `'landscape` o amb `'portrait`, la presència d'un símbol `'landscape` *solamente* afecta a l'orientació de la impressió, no a les dimensions del paper que s'usen per a la disposició.

Vegeu també

Referència de la notació: [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540, Secció A.5 [Mides de pàgina predefinides], pàgina 675.

Fitxers instal·lats: `scm/paper.scm`.

Escalat automàtic de la mida del paper

Si es canvia la mida del paper amb una de les funcions de l'Scheme (`set-default-paper-size` o `set-paper-size`), els valors d'algunes variables de `\paper` se escalen automàticament a la nova mida. Per sortejar l'escalat automàtic per a una variable determinada, establiu el valor de la variable després d'establir la mida del paper. Observeu que l'escalat automàtica no s'activa mitjançant l'ajustament de les variables `paper-height` o de `paper-width`, fins i tot `paper-width` pot influir sobre altres valors (això és diferent a l'escalat i s'estudia més a baix). Les funcions `set-default-paper-size` i `set-paper-size` es descriuen a [Establiment de la mida del paper], pàgina 539.

Les dimensions verticals afectades per l'escalat automàtic són `top-margin` i `bottom-margin` (vegeu Secció 4.1.3 [Variables fixes d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541). Les dimensions horitzontals afectades per l'escalat automàtic són `left-margin`, `right-margin`, `inner-margin`, `outer-margin`, `binding-offset`, `indent` i `short-indent` (vegeu Secció 4.1.5 [Variables d'espaiat horitzontal de `\paper`], pàgina 544).

Els valors predeterminats per a aquestes dimensions estan fixats al fitxer `ly/paper-defaults-init.ly`, usant variables internes anomenades `top-margin-default`, `bottom-margin-default`, etc. Aquests són els valors que resulten de la mida predeterminat del paper `a4`. Com a referència, amb el paper `a4` l'alçada `paper-height` és `297\mm` i l'amplada `paper-width` és `210\mm`.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.1.3 [Variables fixes d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541, Secció 4.1.5 [Variables d'espaiat horitzontal de `\paper`], pàgina 544.

Fitxers d'inici: `ly/paper-defaults-init.ly`, `scm/paper.scm`.

4.1.3 Variables fixes d'espaiat vertical de `\paper`

Nota: Algunes dimensions de `\paper` s'escalen automàticament a la mida del paper cosa que pot portar a un comportament no esperat. Vegeu [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Els valors predeterminats (previs a l'escalat) estan definits al fitxer `ly/paper-defaults-init.ly`.

`paper-height` (alçada del paper)

Alçada de la pàgina, no fixada de forma predeterminada. Observeu que l'escalat automàtic d'algunes dimensions verticals no resulta afectat per això.

`top-margin` (marge superior)

Marge entre l'extrem superior de la pàgina i la part superior de la zona imprimible. Si es modifica el mida del paper, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb allò.

`bottom-margin` (marge inferior)

Marge entre la part inferior de la zona imprimible i l'extrem inferior de la pàgina. Si es modifica la mida del paper, s'escala d'acord amb allò el valor predeterminat d'aquesta dimensió.

`ragged-bottom` (sense justificar per sota)

Si això es fixa al valor vertader, els sistemes es disposen segons el seu espaiat natural, ni comprimit ni ampliat verticalment per reomplir la pàgina.

`ragged-last-bottom` (sense justificar l'última per sota)

Si s'estableix al valor fals, aleshores l'última pàgina (tant del document com de cada secció que s'hagué creat amb un bloc `\bookpart`) es justifica verticalment de la mateixa forma que les pàgines anteriors.

Vegeu també

Referència de la notació: [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Fitxers d'inici: `ly/paper-defaults-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Els títols (estrets del bloc `\header`) es tracten com a sistemes, això doncs `ragged-bottom` i `ragged-last-bottom` augmenten la separació entre els títols i el primer sistema de la partitura.

Les mides de paper definits explícitament sobreescrueixen qualsevol ajustament dels marges superior i inferior definits per l'usuari.

4.1.4 Variables flexibles d'espaiat vertical de `\paper`

En quasi totes els casos és preferible que les distàncies verticals entre certs elements (com marges, títols, sistemes i les diferents partitures) siguin flexibles, de manera que s'ampliïn i comprimeixin adequadament depenent de la situació. Estan disponibles un cert nombre de variables del bloc

`\paper` (indicades més a baix) per realitzar un ajustament fi del comportament d'aquestes dimensions en front a la seva ampliació o compressió.

Observeu que les variables de `\paper` que s'estudien a aquesta secció no controlen l'espaiat dels pentagrames que estan dins dels sistemes individual. L'espaiat dins dels sistemes es controla per mitjà de propietats de grob, amb ajustaments que s'escriuen normalment dins d'un bloc `\score` o `\layout`, i no dins del bloc `\paper`. Vegeu Secció 4.4.1 [Espaiat vertical flexible dins dels sistemes], pàgina 560.

Estructura de les llistes-A d'espaiat vertical flexible

Cadascuna de les variables d'espaiat de `\paper` flexibles és una llista-A (llista associativa) que conté quatre *claus*:

- `basic-distance` (distància bàsica): distància vertical, mesurada en espais de pentagrama, entre els *punts de referència* dels dos elements, quan no resulti cap col·lisió, i no es produeixi cap ampliació o compressió. El punt de referència d'un element de marcatge (de títol o del nivell jeràrquic superior) és el seu punt més alt, i el punt de referència d'un sistema és el centre vertical del `StaffSymbol` més proper (fins i tot si es tracta d'una línia que no és un pentagrama, com un context `Lyrics`). Els valors de distància bàsica menors de `padding` o de `minimum-distance` no són significatius, perquè la distància resultant mai no serà menor de `padding` o de `minimum-distance`.
- `minimum-distance` (distància mínima): La distància vertical mínima permesa, mesurada en espais de pentagrama, entre els punts de referència dels dos elements, quan es produeix una compressió. Els valors de `minimum-distance` menors de `padding` no són significatius, perquè la distància resultant mai no serà menor de `padding`.
- `padding` (farciment): mínim espai vertical buit necessari entre els rectangles circumdants (o les línies d'horitzó) dels dos elements, mesurat en espais de pentagrama.
- `stretchability` (capacitat d'ampliació): mesurada sense unitats de la propensió relativa d'aquesta dimensió a ampliar-se. Si és zero, la distància no s'ampliarà (a no ser que resultassin col·lisions). Si és positiva, la significació del valor de la capacitat d'ampliació de una dimensió concreta depèn sols de la seva relació amb els valors de `stretchability` de les altres dimensions. Per exemple, si una dimensió té el doble de `stretchability` que una altra, s'ampliarà amb el doble de facilitat. Els valors han de ser no negatius i finits. El valor `+inf.0` provoca un error de programació i s'ignora, però es pot usar `1.0e7` per a un moll gairebé infinitament ampliable. Si no es fixa un valor, el valor predeterminat s'estableix a `basic-distance`. Observeu que la propensió de la dimensió a *comprimir-se* no es pot establir directament per l'usuari i és igual a $(\text{basic-distance} - \text{minimum-distance})$.

Si una pàgina té un marge inferior no justificat, la distància resultant és la més gran de:

- `basic-distance`,
- `minimum-distance`, i
- `padding` més la distància més petita necessària per eliminar les col·lisions.

Per a partitures de diverses pàgines amb la part inferior no justificada a l'última pàgina, l'última pàgina usarà el mateix espaiat que la pàgina anterior sempre i quan hi hagi espai suficient per a això.

Els mètodes específics per a la modificació de les llistes-A s'estudien a Secció 5.3.7 [Modificació de les llistes-A], pàgina 627. El següent exemple mostra les dues formes en les quals poden modificar-se aquestes llistes-A. La primera declaració actualitza un parell clau-valor individualment, i la segona redefineix la variable completament:

```
\paper {
  system-system-spacing.basic-distance = #8
  score-system-spacing =
```

```

    #'((basic-distance . 12)
      (minimum-distance . 6)
      (padding . 1)
      (stretchability . 12))
  }

```

Llista de variables d'espaiat de \paper verticals flexibles

Els noms d'aquestes variables segueixen el format *superior-inferior-spacing*, on *superior* i *inferior* són els elements que s'espaiaran. Cada distància es mesura entre els punts de referència dels dos elements (vegeu més a dalt la descripció de l'estructura de la llista-A). Observeu que en aquests noms de variable, el terme 'markup' es refereix tant a *elements de marcatge de títol* (bookTitleMarkup o scoreTitleMarkup) com a *elements de marcatge del nivell superior* (vegeu Secció 3.1.5 [Estructura del fitxer], pàgina 482). Totes les distàncies es mesuren en espais de pentagrama.

Els ajustaments predeterminats estan definits en el fitxer ly/paper-defaults-init.ly.

markup-system-spacing

distància entre un element de marcatge (de títol o del nivell superior) i el sistema que el segueix.

score-markup-spacing

distància entre l'últim sistema d'una partitura i l'element de marcatge (de títol o del nivell superior) que el segueix.

score-system-spacing

distància entre l'últim sistema d'una partitura i el primer sistema de la partitura que el segueix, quan no existeix cap element de marcatge (de títol o del nivell superior) entre ells.

system-system-spacing

distància entre dos sistemes dins de la mateixa partitura.

markup-markup-spacing

distància entre dos elements de marcatge (de títol o del nivell superior).

last-bottom-spacing

distància des de l'últim sistema o element de marcatge del nivell superior en una pàgina, fins la part inferior de la zona imprimible (és a dir, l'extrem superior del marge inferior).

top-system-spacing

distància des de la part superior de la zona imprimible (és a dir, l'extrem inferior del marge superior) fins el primer sistema d'una pàgina, quan no hi ha cap element de marcatge (de títol o de nivell superior) entre els dos.

top-markup-spacing

distància des de l'extrem superior de la zona imprimible (és a dir, l'extrem inferior del marge superior) fins el primer element de marcatge (de títol o del nivell superior) sobre una pàgina, quan no hi ha cap sistema entre els dos.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.4.1 [Espaiat vertical flexible dins dels sistemes], pàgina 560.

Fitxers d'inici: ly/paper-defaults-init.ly.

Fragments de codi: Secció "Spacing" in *Fragments de codi*.

4.1.5 Variables d'espaiat horitzontal de `\paper`

Nota: Algunes dimensions de `\paper` s'escalen automàticament a la mida del paper, cosa que pot causar un comportament diferent a l'esperat. Vegeu [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Variables de `\paper` per a l'amplada i els marges

Els valors predeterminats (abans de l'escalat) que no es llisten aquí es poden trobar definits al fitxer `ly/paper-defaults-init.ly`.

`paper-width` (amplada del paper)

Amplada de la pàgina, sense fixar de forma predeterminada. Tot i que `paper-width` no té cap efecte sobre l'escalat automàtic d'algunes dimensions horitzontals, sí influeix sobre la variable `line-width`. Si estan establertes les dues variables `paper-width` i `line-width`, aleshores també s'actualitzen `left-margin` i `right-margin`. Vegeu també `check-consistency`.

`line-width` (longitud de la línia)

Quan s'especifica dins d'un bloc `\paper`, defineix les dimensions horitzontals de l'espai disponible per a les línies del pentagrama als sistemes sense sagnat per l'esquerra. Si es deixa sense especificar, la longitud `line-width` del paper es determina a partir de $(\text{paper-width} - \text{left-margin} - \text{right-margin})$. Si s'especifica la longitud `line-width` del paper, i no s'especifiquen el marge esquerre `left-margin` ni el marge dret `right-margin`, aleshores els marges s'actualitzen de forma que els sistemes se centren automàticament sobre la pàgina. Vegeu també `check-consistency`.

Els valors de `line-width` per a les partitures individuals es poden especificar dins dels blocs `\layout` de les partitures. Aquests valors controlen la longitud de les línies produïdes partitura a partitura. Si la longitud `line-width` no s'especifica per a una partitura, el seu valor predeterminat és el `line-width` del bloc `paper`. El fet d'establir la longitud `line-width` d'una partitura no té efecte sobre els marges del paper. Les línies del pentagrama, d'una longitud determinada pel valor `line-width` de la partitura, s'alineen per l'esquerra dins de l'àrea definida per la longitud `line-width` del paper. Si la longitud `line-width` del paper i de la partitura són iguals, les línies del pentagrama s'estenen exactament des del marge esquerre fins al marge dret, però si la longitud `line-width` de la partitura és més gran que la `line-width` del paper, les línies del pentagrama s'imprimiran a sobre de l'espai reservat al marge dret.

`left-margin` (marge esquerre)

Marge entre l'extrem esquerre de la pàgina i el començament de les línies del pentagrama als sistemes sense sagnat. Si la mida del paper es modifica, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. Si no s'estableix el valor de `left-margin`, y tant `line-width` com `right-margin` estan establerts, aleshores s'estableix el valor de `left-margin` a $(\text{paper-width} - \text{line-width} - \text{right-margin})$. Si sols està establert `line-width`, aleshores els dos marges s'estableixen a $((\text{paper-width} - \text{line-width}) / 2)$, i com a conseqüència els sistemes de centren sobre la pàgina. Vegeu també `check-consistency`.

`right-margin` (marge dret)

Marge entre l'extrem dret de la pàgina i el final de les línies del pentagrama en sistemes justificats. Si la mida de la pàgina es modifica, el valor predeterminat

d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. Si `right-margin` no està establert, i tant `line-width` com `left-margin` estan establerts, el valor de `right-margin` se estableix a $(\text{paper-width} - \text{line-width} - \text{left-margin})$. Si sols està establert `line-width`, els dos marges s'estableixen a $((\text{paper-width} - \text{line-width}) / 2)$, i com a conseqüència els sistemes apareixen centrats sobre la pàgina. Vegeu també `check-consistency`.

`check-consistency` (comprovació de la consistència)

Si això és vertader (el seu valor predeterminat), s'imprimeix un advertiment en cas que la suma de `left-margin`, `line-width` i `right-margin` no coincideixi exactament amb el valor de `paper-width`, y se substitueix cadascun d'aquests valors (excepte `paper-width`) amb el seu valor predeterminat (escalat a la mida del paper si cal). Si està establert al valor fals, s'ignora qualsevol inconsistència i es permet que els sistemes se surtin de la vora del paper.

`ragged-right` (sense justificació per l'esquerra)

Si s'estableix al valor vertader, els sistemes no cobreixen l'amplada de la línia. Enlloc d'allò, els sistemes finalitzen en la seva longitud horitzontal natural. Valor predeterminat: `#t` per a les partitures amb un sol sistema, i `#f` per a partitures que tenen dos o més sistemes. Aquesta variable també es pot establir dins d'un bloc `\layout`.

`ragged-last` (sense justificació l'últim)

Si s'estableix al valor vertader, l'últim sistema de la partitura no omple tota l'amplada de la línia. Enlloc d'això, l'últim sistema finalitza en la seva longitud natural. Valor predeterminat: `#f`. Aquesta variable també es pot ajustar dins d'un bloc `\layout`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Fitxers d'inici `ly/paper-defaults-init.ly`.

Advertiments i problemes coneguts

Les mides de paper definides explícitament sobreescrueixen qualsevol ajustament dels marges esquerre o dret per l'usuari.

Variables de `\paper` per al mode de doble cara

Els valors predeterminats (abans de l'escalat) es defineixen a `ly/paper-defaults-init.ly`.

`two-sided` (dues cares)

Si té el valor vertader, utilitzeu `inner-margin`, `outer-margin` i `binding-offset` per determinar els marges depenent de si el número de la pàgina és parell o imparell. Això sobreescrui a `left-margin` i a `right-margin`.

`inner-margin` (marge intern)

Marge que totes les pàgines tenen al costat intern si formen part d'un llibre. Si la mida del paper es modifica, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. Sols funciona amb `two-sided` establert al valor vertader.

`outer-margin` (marge extern)

Marge que totes les pàgines tenen al costat extern si formen part d'un llibre. Si la mida del paper es modifica, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. Sols funciona amb `two-sided` establert al valor vertader.

`binding-offset` (marge d'enquadrernació)

Mesura en la qual s'augment `inner-margin` per assegurar que no s'oculta res a causa de l'enquadrernació. Si la mida del paper es modifica, el valor predeterminat d'aquesta

dimensió s'escala d'acord amb això. Sols funciona amb `two-sided` establert al valor vertader.

Vegeu també

Referència de la notació: [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Fitxer d'inici: `ly/paper-defaults-init.ly`.

Variables de `\paper` per a desplaçaments i sagnats

Els valors predeterminats (abans de l'escalat) que no s'expliquen aquí estan definits al fitxer `ly/paper-defaults-init.ly`.

`horizontal-shift` (desplaçament horitzontal)

És una mesura per la qual tots els sistemes (incloses els títols de capçalera i els separadors de sistemes) es desplacen cap a la dreta. Predeterminado: 0.0.

`indent` (sagnat)

Nivell de sagnat per al primer sistema d'una partitura. Si es modifica la mida del paper, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. L'espai dins de `line-width` que està disponible per al primer sistema es redueix en aquesta quantitat. `indent` es pot especificar també dins dels blocs `\layout` per ajustar els sagnats partitura a partitura.

`short-indent` (sagnat reduït)

Nivell de sagnat per a tots els sistemes d'una partitura excepte el primer. Si la mida del paper es modifica, el valor predeterminat d'aquesta dimensió s'escala d'acord amb això. L'espai dins de `line-width` que està disponible per als sistemes que no són el primer, es redueix en aquesta quantitat. També es pot especificar `short-indent` dins dels blocs `\layout` per ajustar ls sagnats reduïts partitura a partitura.

Vegeu també

Referència de la notació: [Escalat automàtic de la mida del paper], pàgina 540.

Fitxer d'inici: `ly/paper-defaults-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.1.6 Altres variables de `\paper`

Variables de `\paper` per als salts de línia

`max-systems-per-page`

Nombre màxim de sistemes que es col·loquen sobre una pàgina. Sols té suport per l'algoritme `ly:optimal-breaking`. Valor predeterminat: no establert.

`min-systems-per-page`

Nombre mínim de sistemes que es col·loquen sobre una pàgina. Pot causar que les pàgines apareguin atapeïdes si el valor és massa gran. Actualment sols té suport per l'algoritme `ly:optimal-breaking`. Valor predeterminat: no establert.

`systems-per-page`

Nombre de sistemes que s'han de col·locar a cada pàgina. Actualment sols té suport per l'algoritme `ly:optimal-breaking`. Valor predeterminat: no establert.

`system-count`

Nombre de sistemes a utilitzar per a una partitura. Valor predeterminat: no establert. Aquest variable també es pot ajustar dins d'un bloc `\layout`.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.3.1 [Salts de línia], pàgina 553.

Variables de \paper per als salts de pàgina

Els valors predeterminats que no estan relacionats aquí, es defineixen al fitxer `ly/paper-defaults-init.ly`.

`page-breaking`

Algoritme de salts de pàgina a utilitzar. Es pot escollir entre `ly:minimal-breaking`, `ly:page-turn-breaking`, `ly:one-page-breaking`, `ly:one-line-breaking`, `ly:one-line-auto-height-breaking` i `ly:optimal-breaking` (predeterminado).

`page-breaking-system-system-spacing`

Enganya a la part del programa encarregada dels salts de pàgina perquè pensi que `system-system-spacing` està establert a un valor diferent al que té realment. Per exemple, si `page-breaking-system-system-spacing #'padding` està establert a quelcom que és molt més gran que `system-system-spacing #'padding`, aleshores el divisor de pàgines posa menys sistemes a cada pàgina. Valor predeterminat: sense establir.

`page-count`

Nombre de pàgina a utilitzar a una partitura, no ajustat de forma predeterminada.

Les variables següents són efectives sols quan `page-breaking` està establert a `ly:page-turn-breaking`. Els salts de pàgina se seleccionen aleshores de forma que es minimitzi el nombre de passos de pàgina. Atès que els passos de pàgina són necessaris quan es passa d'una pàgina imparell a una pàgina parell, normalment resultarà afavorida aquella disposició en la qual l'última pàgina sigui imparell. Els llocs en els quals es prefereixen passos de pàgina poden indicar-se manualment interint `\allowPageTurn` o automàticament incloent el gravador `Page_turn_engraver` (véase [Pas de pàgina òptim], pàgina 559).

Si no hi ha un nombre suficient de possibilitat per escollir a l'hora d'inserir uns passos de pàgina adequats, el LilyPond pot inserir una pàgina buida dins d'una partitura, entre partitures (si hi ha dues o més partitures) o finalitzant una partitura a una pàgina de numeració parell. Els valors de les tres variables següents poden incrementar-se perquè aquestes accions es tornin menys probables.

Els valors són penalitzacions, és a dir, quan més alt és el valor menys probable serà l'acció associada relativa a altres possibilitats.

`blank-page-penalty` (penalització per pàgina buida)

Penalització per tenir una pàgina buida a meitat d'una partitura. Si `blank-page-penalty` és gran i està seleccionat `ly:page-turn-breaking`, aleshores serà menys probable que el LilyPond insereixi una pàgina en mig d'una partitura. Enlloc d'això, intercala espai a la música fins que s'ompli la pàgina buida i la següent. Predeterminat: 5.

`blank-last-page-penalty` (penalització per última pàgina buida)

Penalització per terminar la partitura sobre una pàgina parell. Si `blank-last-page-penalty` és gran i està seleccionat `ly:page-turn-breaking`, aleshores serà menys probable que el LilyPond produeixi una partitura en la qual l'última pàgina tingui numeració parell. En comptes d'això, ajustarà l'espaiat de manera que usi una pàgina més o una pàgina menys. Predeterminat: 0.

`blank-after-score-page-penalty` (penalització per pàgina buida després d'una partitura)

Penalització per tenir una pàgina buida després del final d'una partitura i abans de la següent. De forma predeterminada, aquesta penalització és més petita que

blank-page-penalty, de forma que s'insereixen pàgina buides després de les partitures com a preferència sobre la inserció de pàgines buides dins d'una partitura. Predeterminat: 2.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.3.2 [Salts de pàgina], pàgina 556, [Salts de pàgina òptims], pàgina 558, [Pas de pàgina òptim], pàgina 559, [Saltos de página mínimos], pàgina 558, [Salts de pàgina del tipus pàgina única], pàgina 558, [Salts de pàgina del tipus una-línia], pàgina 558, [Salts de pàgina del tipus una-línia-alçada-automàtica], pàgina 559. Fitxers d'inici: ly/paper-defaults-init.ly.

Variables de \paper per a la numeració de les pàgines

Els valors predeterminats que no es relacionen aquí estan definits al fitxer ly/paper-defaults-init.ly.

auto-first-page-number

L'algoritme de divisió de pàgines està afectat pel fet que el nombre de la primera pàgina sigui parell o imparell. Si està establert al valor vertader, l'algoritme de divisió de pàgines decideix si començar amb un nombre parell o imparell. Això fa que el nombre de la primer pàgina es quedi com està, o que s'augmenti en una unitat. Predeterminat: #f.

first-page-number

Valor del número de pàgina a la primera pàgina.

print-first-page-number

Si està establert a vertader, s'imprimeix un número de pàgina a la primera pàgina.

print-page-number

Si està establert a fals, no s'imprimeixen els números de pàgina.

page-number-type

Tipus de numeració per a les pàgines. Entre les possibilitats estan roman-lower (nombres romans en minúscules), roman-upper (nombres romans en majúscules) i arabic (xifres àrabigues). Valor predeterminat: 'arabic.

Vegeu també

Fitxers d'inici: ly/paper-defaults-init.ly.

Advertiments i problemes coneguts

Els nombres de pàgina imparells sempre estan a la dreta. Si voleu que la música comenci a la pàgina 1, ha d'haver-hi una pàgina en blanc al revers de la pàgina de coberta de manera que la pàgina 1 estigui al costat dret.

Variables de \paper diverses

page-spacing-weight

Importància relativa de l'espaiat (vertical) de les pàgines i l'espaiat (horitzontal) de les línies. Els valors alts fan que l'espaiat de la pàgina tingui més importància. Predeterminat: 10.

print-all-headers

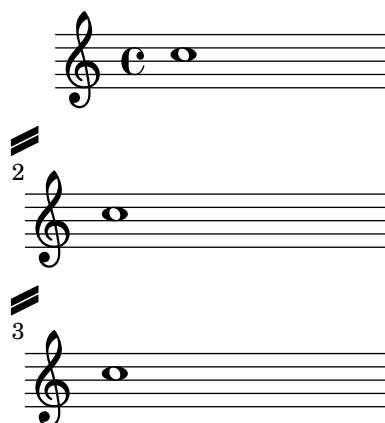
Si està establert a vertader, imprimeix tots els encapçalaments per a cadascuna de les partitures \score de la sortida. Normalment sols s'imprimeixen les variables d'encapçalament piece i opus. Valor predeterminat: #f.

system-separator-markup

Objecte de marcatge que s'insereix entre els sistemes. Se sol usar per a partitures orquestrals. Predeterminat: sense establir. L'element de marcatge `\slashSeparator`, definit en el fitxer `ly/titling-init.ly`, s'aporta com un valor predeterminat adequat, per exemple:

```
#(set-default-paper-size "a8")

\book {
  \paper {
    system-separator-markup = \slashSeparator
  }
  \header {
    tagline = ##f
  }
  \score {
    \relative { c'1 \break c1 \break c1 }
  }
}
```

**Vegeu també**

Fitxers d'inici: `ly/titling-init.ly`.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

L'encapçalament de pàgina predeterminat posa el número de pàgina i el camp instrument del bloc `\header` sobre la mateixa línia.

4.2 Disposició de la partitura

Aquesta secció presenta les opcions de disposició de la partitura per al bloc `\layout`.

4.2.1 El bloc `\layout`

Així com el bloc `\paper` conté ajustos relatius al format de la pàgina per a tot el document, el bloc `\layout` conté ajustaments per a la disposició específica de les partitures. Per establir les opcions de disposició de partitures de forma global, escriviu-les en un bloc `\layout` del nivell jeràrquic superior. Per establir opcions de disposició per a una partitura individual escriviu-les dins d'un bloc `\layout` dins del bloc `\score`, després de la música. Entre els ajustaments que poden aparèixer en un bloc `\layout` es troben els següents:

- la funció de l'Scheme `layout-set-staff-size`,
- les modificacions de context dels blocs `\context`, i
- les variables de `\paper` que afecten a la disposició de la partitura.

La funció `layout-set-staff-size` s'estudia en la secció següent, Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551. Les modificacions de context s'estudien en un capítol diferent; vegeu Secció 5.1.4 [Modificació dels connectors (plug-ins) de context], pàgina 600, i Secció 5.1.5 [Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos], pàgina 602.

Les variables de `\paper` que poden aparèixer dins d'un bloc `\layout`, i els valors predeterminats de les quals s'agafen del bloc `paper`, són:

- `line-width`, `ragged-right` i `ragged-last` (vegeu [Variables de `\paper` per a l'amplada i els marges], pàgina 544)
- `indent` i `short-indent` (vegeu [Variables de `\paper` per a desplaçaments i sagnats], pàgina 546)
- `system-count` (vegeu [Variables de `\paper` per als salts de línia], pàgina 546)

He aquí un exemple d'un bloc `\layout`:

```
\layout {
  indent = 2\cm
  \context {
    \StaffGroup
    \override StaffGroup.staff-staff-spacing.basic-distance = #8
  }
  \context {
    \Voice
    \override TextScript.padding = #1
    \override Glissando.thickness = #3
  }
}
```

Es poden escriure diversos blocs `\layout` com expressions del nivell superior. Això pot ser útil, per exemple, si hi ha diferents ajustaments emmagatzemats a diversos fitxers i s'inclouen opcionalment. Internament, quan s'avalua un bloc `\layout`, es fa una còpia de la configuració de `\layout` actual, i després s'apliquen els canvis definits en el bloc; el resultat es desa com la nova configuració actual. Des del punt de vista de l'usuari, els blocs `\layout` es combinen, però en situacions de conflicte (quan es canvia la mateixa propietat a blocs diferents) les definicions més tardanes prenen preferència.

Per exemple si aquest bloc:

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    \override TextScript.color = #magenta
    \override Glissando.thickness = #1.5
  }
}
```

es col·loca després de l'exemple anterior, les sobreescrites de `'padding` i de `'color` per a `TextScript` es combinen, però l'última sobreescritura `'thickness` per a `Glissando` substitueix (o oculta) a l'anterior.

Els blocs `\layout` es poden assignar a variables per a una reutilització posterior, però la forma en la qual això funciona és lleugera i significativament diferent del fet d'escriure-les literalment.

Si es defineix una variable de la manera següent:

```
variable_de_Layout = \layout {
  \context {
    \Voice
    \override NoteHead.font-size = #4
  }
}
```

desarà la configuració actual de `\layout` amb la sobreescritura afegida de `NoteHead.font-size`, però aquesta combinació *no* es desa com la nova configuració actual. Tingueu en compte que la ‘configuració actual’ es llegeix quan la variable es defineix i no quan s’usa, de manera que el contingut de la variable depèn de la seva posició dins del codi font.

La variable es pot aleshores usar dins d’un altre bloc `\layout`, per exemple:

```
\layout {
  \variable_de_layout
  \context {
    \Voice
    \override NoteHead.color = #red
  }
}
```

Un bloc `\layout` que conté una variable, com a l’exemple anterior, *no* copia la configuració actual, sinó en el seu lloc usa el contingut `\variable_de_layout` com la configuració base per a les addicions posteriors. Això significa que qualsevol canvi definit entre la definició i l’ús de la variable, es perd.

Si la `variable_de_layout` es defineix (o s’inclou amb `\include`) immediatament abans que s’utilitzi, el seu contingut és senzillament la configuració en curs més les sobreescritures que s’hagi definit dins d’ell. Així doncs, a l’exemple anterior que mostra l’ús de `\variable_de_layout` l’últim bloc `\layout` consistiria en:

```
TextScript.padding = #1
TextScript.color = #magenta
Glissando.thickness = #1.5
NoteHead.font-size = #4
NoteHead.color = #red
```

més les sobreescritures de indent i de `StaffGrouper`.

Però si la variable ja hagués estat definida abans del primer bloc `\layout` la configuració actual contindria ara sols

```
NoteHead.font-size= #4 % (escrita en la definició de la variable)
NoteHead.color = #red % (afegida després de l'ús de la variable)
```

Si es planifica amb cura, les variables de `\layout` poden ser una eina valuosa per estructurar el disseny de la disposició de les fonts, i també per reiniciar la configuració de `\layout` a un estat conegut.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.1.5 [Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos], pàgina 602.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.2.2 Establiment de la mida del pentagrama

La **mida de pentagrama** predeterminada és de 20 punts, que correspon a una alçada del pentagrama de 7.03 mm (un punt és 100/7227 de polzada, o 2540/7227 mm). La mida del pentagrama es pot modificar de tres formes:

1. Per establir globalment la mida del pentagrama per a totes les partitures d'un fitxer (o en un bloc `\book`, per ser exactes), utilitzeu `set-global-staff-size`:

```
#(set-global-staff-size 14)
```

L'exemple de dalt estableix la mida global predeterminada del pentagrama a 14 pt (4.92 mm) i escala totes les mides de les lletra segons correspongui.

2. Per fixar la mida del pentagrama per a una sola partitura dins d'un llibre, useu `layout-set-staff-size` dins del bloc `\layout` d'aquesta partitura:

```
\score {
  ...
  \layout {
    #(layout-set-staff-size 14)
  }
}
```

3. Per fixar la mida del pentagrama per a una sola pauta dins d'un sistema, useu l'ordre `\magnifyStaff`. Per exemple, les partitures de música de càmera editades de la forma tradicional, amb piano, usen habitualment pautes de 7 mm per al piano, mentre que les altres pentagrames solen estar entre 3/5 i 5/7 de reducció (entre el 60% i el 71%). Per obtenir la proporció de 5/7, escriviu:

```
\score {
  <<
    \new Staff \with {
      \magnifyStaff #5/7
    } { ... }
    \new PianoStaff { ... }
  >>
}
```

En cas que sabeu quina mida de `fontSize` voleu usar, podeu usar la forma següent:

```
\score {
  <<
    \new Staff \with {
      \magnifyStaff #(magstep -3)
    } { ... }
    \new PianoStaff { ... }
  >>
}
```

Per imitar l'aparença de les edicions tradicionals, és millor evitar reduir el gruix de les línies del pentagrama.

Pes automàtic de la lletra a mides diferents

El tipus de lletra Emmentaler ofereix el conjunt de glifs musicals *Feta* en huit mides diferents, cadascú d'ells ajustats a una mida de pentagrama. Quant més petit és la mida dels glifs, més “pesats” es tornen, de forma que harmonitzen amb les línies del pentagrama, que són també relativament més gruixudes. Les mides de glif recomanades es relacionen en la taula següent:

nom del tipus de lletra	alçada del pentagrama (pt)	alçada del pentagrama (mm)	usos
feta11	11.22	3.9	partitures de butxaca
feta13	12.60	4.4	

feta14	14.14	5.0	
feta16	15.87	5.6	
feta18	17.82	6.3	cançoners
feta20	20	7.0	particel·les
			estàndard
feta23	22.45	7.9	
feta26	25.2	8.9	

Vegeu també

Referència de la notació: [Selecció del la mida del tipus de lletra per a la notació], pàgina 222, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680,

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

layout-set-staff-size no canvia la distància entres les línies del pentagrama.

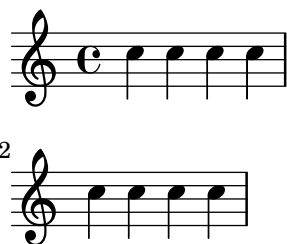
4.3 Salts

4.3.1 Salts de línia

Normalment els salts de línia es determinen automàticament. Es trien de forma que les línies no apareguin massa juntes ni massa separades, i que les línies consecutives tinguin una densitat semblant.

Per forçar manualment un salt de línia sobre la línia divisòria, utilitzeu l'ordre `\break`:

```
\relative c' ' {
  c4 c c c | \break
  c4 c c c |
}
```



De forma predeterminada s'ignora qualsevol ordre `\break` inserida a la meitat del compàs, i s'imprimeix un missatge d'advertiment durant la compilació del fitxer d'entrada del LilyPond. Per forçar un salt de línia en mig d'un compàs, afegiu una línia divisòria invisible amb `\bar ""`:

```
\relative c' ' {
  c4 c c
  \bar ""
  \break
  c |
  c4 c c c |
}
```





També s'ignora qualsevol ordre `\break` que es produeixi a la línia divisòria si el compàs anterior acaba en mig d'una nota, com quan un grup de valoració especial comença en un compàs i termina en un altre. En aquest cas, elimineu el gravador `Forbid_line_break_engraver` del context `Voice` i useu una construcció de música simultània inserint el `break` al lloc adequat dins d'una segona veu:

```
\new Voice \with {
  \remove Forbid_line_break_engraver
} \relative {
  <<
    { c' '2. \tuplet 3/2 { c4 c c } c2. | }
    { s1 | \break s1 | }
  >>
}
```



De forma semblant, el funcionament predeterminat és que els salts de línia resultin ignorats quan hi ha barres de corxera que creuen la línia divisòria. Utilitzeu l'ordre `\override Beam.breakable = ##t` per forçar això:

```
\relative c' ' {
  \override Beam.breakable = ##t
  c2. c8[ c | \break
  c8 c] c2. |
}
```



L'ordre `\noBreak`, evita que es produeixi un salt de línia a la barra divisòria en el qual s'insereix.

Dins d'una partitura, s'eviten els salts de línia automàtics dins de la música que es troba entre les ordres `\autoLineBreaksOff` i `\autoLineBreaksOn`. Si també es volen evitar els salts de pàgina automàtics, s'han d'usar les ordres `\autoBreaksOff` i `\autoBreaksOn`. Els salts manuals no estan afectats per aquestes ordres. Observeu que el fet d'inhibir els salts de línia automàtics

pot fer que la música s'estengui sobre el marge dret sempre que no cap completament dins d'una sola línia.

Els salts automàtics de línia (no de pàgina) es poden habilitar sobre línies divisòries individuals mitjançant l'ús de `\once \autoLineBreaksOn` en una barra. L'ordre identifica un salt de línia permès, en lloc d'un de prohibit.

Els ajustaments més bàsics que influeixin sobre l'espaiat de les línies són `indent` i `line-width`. S'estableixen dins del bloc `\layout`. Controlen el sagnat de la primera línia de música, i la longitud de les línies.

Si s'estableix `ragged-right` a vertader al bloc `\layout`, els sistemes acaben en la seva longitud horitzontal natural, enlloc de distribuir-se horitzontalment per omplir tota la línia. Això és d'utilitat per a fragments curts, i per efectuar una comprovació de l'atapeït que és l'espaiat natural.

L'opció `ragged-last` és semblant a `ragged-right`, però afecta sola a l'última línia de la peça.

```
\layout {
  indent = 0\mm
  line-width = 150\mm
  ragged-last = ##t
}
```

Per a salts de línia a intervals regulars utilitzeu `\break` separat mitjançant desplaçaments amb `\skip` i repetits amb `\repeat`. Per exemple, això faria que els 28 compassos següents (suposant un compàs de 4/4) es divideixin cada quatre compassos, i sols en aquests llocs:

```
<<
\repeat unfold 7 {
  s1 \noBreak s1 \noBreak
  s1 \noBreak s1 \break
}
{ la música real... }
>>
```

Instruccions predefinides

`\break`, `\noBreak`, `\autoBreaksOff`, `\autoBreaksOn`, `\autoLineBreaksOff`, `\autoLineBreaksOn`.

Fragments de codi seleccionats

Using an extra voice for breaks

Often it is easier to manage line and page-breaking information by keeping it separate from the music by introducing an extra voice containing only skips along with the `\break`, `pageBreak` and other layout information.

This pattern becomes especially helpful when overriding `line-break-system-details` and the other useful but long properties of `NonMusicalPaperColumnGrob`.

```
music = \relative c'' { c4 c c c }

\score {
  \new Staff <<
    \new Voice {
      s1 * 2 \break
      s1 * 3 \break
      s1 * 6 \break
      s1 * 5 \break
    }
  >>
}
```



```

    }
    \new Voice {
      \repeat unfold 2 { \music }
      \repeat unfold 3 { \music }
      \repeat unfold 6 { \music }
      \repeat unfold 5 { \music }
    }
  >>
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: [Variables de `\paper` per als salts de línia], pàgina 546, Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “LineBreakEvent” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

Si s'escriu `\autoLineBreaksOff` o `\autoBreaksOff` abans de qualsevol contingut musical, apareixeran missatges d'error. Escriviu sempre aquestes ordres després d'una mica de música.

4.3.2 Salts de pàgina

Aquesta secció descriu els diferents mètodes per crear salts de pàgina, i com modificar-los.

Salts de pàgina manuals

Es pot sobreescriure el mecanisme predeterminat de salt de pàgina inserint ordres `\pageBreak` o `\noPageBreak`. Aquestes ordres són anàlogues a `\break` i `\noBreak`. S'han d'inserir en una línia divisòria. Aquestes ordres forcen i prohibeixen, respectivament, l'eventualitat d'un salt de pàgina d'aquesta línia divisòria. Per suposat, l'ordre `\pageBreak` també força un salt de línia.

Les ordres `\pageBreak` i `\noPageBreak` també es poden inserir al nivell més alt, entre les partitures i els elements de marcatge situats al nivell superior.

Dins d'una partitura, no es produeixen salts de pàgina automàtics a l'interior de la música que est troba entre les ordres `\autoPageBreaksOff` i `\autoPageBreaksOn`. Els salts de pàgina manuals no es veuen afectats per aquestes ordres.

Hi ha ajustament anàlegs a `ragged-right` i `ragged-last` que tenen el mateix efecte sobre l'espaiat vertical. Si `ragged-bottom` s'estableix a `#t` els sistemes no es justifiquen verticalment. Quan el valor de `ragged-last-bottom` es fixa a `#t`, como ho està de forma predeterminada, es permet una separació al final de l'última pàgina (o l'última pàgina de cada una de les parts de llibre `\bookpart`). Vegeu Secció 4.1.3 [Variables fixes d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541.

Els salts de pàgina es calculen per mitjà de la funció `page-breaking`. El `LilyPond` ofereix algoritmes per al còmput dels salts de pàgina, entre ells `ly:optimal-breaking`, `ly:page-turn-breaking` i `ly:minimal-breaking`. El predeterminat és `ly:optimal-breaking`, però el valor es pot canviar al bloc `\paper`:

```
\paper {
  page-breaking = #ly:page-turn-breaking
}
```

Quan un llibre té moltes partitures i pàgines, pot ser difícil resoldre el problema dels salts de pàgina, fent falta molta memòria i temps llargs de processament. Per facilitar el procés de divisió de pàgines, s'usen els blocs `\bookpart` per dividir el llibre en diverses parts: els salts de pàgina es produeixen de manera independent a cada part. També es poden usar diferents funcions de divisió en pàgines per a les diferents part del llibre.

```
\bookpart {
  \header {
    subtitle = "Prefaci"
  }
  \paper {
    %% En una part consisteix en text principalment,
    %% pot ser preferible ly:minimal-breaking
    page-breaking = #ly:minimal-breaking
  }
  \markup { ... }
  ...
}
\bookpart {
  %% En aquesta part, consistent en música, s'usa la funció
  %% òptima predeterminada de salts de pàgina.
  \header {
    subtitle = "Primer moviment"
  }
  \score { ... }
  ...
}
```

Instruccions predefinides

`\pageBreak`, `\noPageBreak`, `\autoPageBreaksOn`, `\autoPageBreaksOff`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Variables de `\paper` per als salts de pàgina], pàgina 547.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

El prefix `\once` no és efectiu amb `\autoPageBreaksOn` i `\autoPageBreaksOff`. Si s'ha desactivat la divisió automàtica de pàgines i després es torna a activar per permetre un salt, ha de continuar activada durant alguns compassos (el nombre exacte dels quals dependrà de la partitura) abans de tornar-se a desactivar, perquè en cas contrari podria perdre's l'oportunitat que es produeixi el salt.

Salts de pàgina òptims

La funció `ly:optimal-breaking` és el mètode predeterminat del LilyPond per determinar els salts de pàgina. Intenta trobar una divisió de pàgines que minimitzi l'atapeïment i la distensió, tant horitzontalment com vertical. A diferència de `ly:page-turn-breaking`, no inclou un concepte dels passos de pàgina.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Saltos de pàgina mínims

La funció `ly:minimal-breaking` efectua uns càlculs mínims per determinar els salts de pàgina: completa una pàgina amb tants sistemes com sigui possible abans de continuar amb la següent. Així, pot preferir-se per a partitures amb moltes pàgines, on les altres funcions de salt de pàgina poden resultar massa lentes o àvides de memòria, o amb una gran quantitat de textos. S'habilita utilitzant:

```
\paper {
  page-breaking = #ly:minimal-breaking
}
```

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Salts de pàgina del tipus pàgina única

La funció `ly:one-page-breaking` (salts de pàgina única) és un algoritme de salts de pàgina de propòsit especial que ajusta automàticament l'alçada de la pàgina perquè càpiga tota la música en una sola pàgina. La variable `paper-height` del bloc `paper` s'ignora, però els altres ajustaments funcionen de la manera acostumada. Concretament, l'espaiat entre l'últim sistema (o element de marcatge de nivell superior) i el peu de pàgina es pot personalitzar amb `last-bottom-spacing` dins del bloc `paper`. L'amplada de la pàgina es queda sense alterar per omissió, però es pot fixar amb la variable `paper-width` del bloc `paper`.

Advertiments i problemes coneguts

`ly:one-page-breaking` no és compatible, de moment, amb `\bookpart`.

Salts de pàgina del tipus una-línia

La funció `ly:one-line-breaking` és un algoritme de salts de pàgina per ús especial que posa cada partitura en una pàgina i una sola línia. Aquesta funció de salt de pàgina no compona els títols ni els marges; sols s'imprimeix la partitura.

L'amplada de la pàgina s'ajusta de forma que la partitura més llarga càpiga en una línia. Concretament, les variables `paper-width`, `line-width` i `indent` del bloc `\paper` s'ignoren, tot i que `left-margin` i `right-margin` encara es respecten. L'alçada de la pàgina es deixa sense canvis.

Salts de pàgina del tipus una-línia-alçada-automàtica

La funció `ly:one-line-auto-height-breaking` funciona igual que `ly:one-line-breaking` excepte que l'alçada de la pàgina es modifica autoàticament per fer-se correspondre amb l'alçada de la música. De forma específica, la variable `paper-height` del bloc `\paper` s'ajusta de tal manera que abasta els extrems superior i inferior de la partitura més alta més els marges superior i inferior `top-margin` i `bottom-margin`.

Observeu que l'ajustament `top-system-spacing` afecta a la posició vertical de la música. Establiu-lo al valor `##f` dins d'un bloc `paper` para disposar la música senzillament entre els marges superior i inferior.

Pas de pàgina òptim

Freqüentment cal trobar una configuració de divisió de pàgines de manera que hi hagi un silenci al final d'una pàgina de cada dos. D'aquesta forma, el músic pot passar la pàgina sense perdre notes. La funció `ly:page-turn-breaking` intenta trobar una divisió de pàgines que faci mínims l'atapeïment i l'estirament, però amb la restricció afegida que sols es permet introduir voltes de pàgina als llocs especificats.

Hi ha dues etapes en l'ús d'aquesta funció de divisió de pàgines. En primer lloc hem d'habilitar-lo en el bloc `\paper`, com es va explicar a Secció 4.3.2 [Salts de pàgina], pàgina 556. Aleshores hem de dir-li a la funció on ens agradaria permetre els salts de pàgina.

Hi ha dues formes d'aconseguir la segona tasca. Primer, podem especificar manualment cada un dels passos de pàgina potencials, inserint `\allowPageTurn` al nostre fitxer d'entrada als llocs adequats.

Si això és massa tediós, podem afegir un gravador `Page_turn_engraver` a un context `Staff` o `Voice`. El gravador `Page_turn_engraver` analitzarà el context en cerca de seccions sense notes (observeu que no busca silencis, sinó l'absència de notes. Es fa així perquè la polifonia en un sol pentagrama amb silencis en una de les veus no arruïni la tasca del gravador `Page_turn_engraver`). Quan troba una secció sense notes suficientment llarg, el gravador `Page_turn_engraver` insereix un `\allowPageTurn` a l'última barra de compàs d'aquesta secció, a no ser que hi hagi una barra 'especial' de compàs (com una doble barra), cosa que farà que insereixi el `\allowPageTurn` en la última barra 'especial' de compàs de la secció.

El gravador `Page_turn_engraver` llegeix la propietat de context `minimumPageTurnLength` per determinar quina longitud ha de tenir una secció sense notes abans que es consideri la possibilitat d'un pas de pagina. El valor predeterminat per a `minimumPageTurnLength` és (`ly:make-moment 1/1`). Si voleu deshabilitar les voltes de pàgina, establiu-lo a algun valor 'molt gran'.

```
\new Staff \with { \consists Page_turn_engraver }
{
  a4 b c d |
  R1 | % aquí es permet un salt de pàgina
  a4 b c d |
  \set Staff.minimumPageTurnLength = #(ly:make-moment 5/2)
  R1 | % aquí no es permet un salt de pàgina
  a4 b r2 |
  R1*2 | % aquí es permet un salt de pàgina
  a1
}
```

En usar repeticions de primera i segona vegada, el gravador `Page_turn_engraver` sols permet un pas de pàgina durant la repetició si hi ha prou temps al principi i al final de la repetició per tornar a passar la pàgina cap a darrere. Si la repetició es massa curta, es pot usar el gravador `Page_turn_engraver` per *deshabilitar* els passos de pàgina mitjançant l'establiment d'un valor

adequat per a la propietat de context `minimumRepeatLengthForPageTurn`. En aquest cas el gravador `Page_turn_engraver` sols permetrà els passos de pàgina a les repeticions la durada de les quals sigui més gran que el valor especificat.

Les ordres de pas de pàgina, `\pageTurn`, `\noPageTurn` i `\allowPageTurn`, es poden usar també al nivell més elevat del codi, dins d'elements de marcatge del nivell superior i entre les partitures.

Instruccions predefinides

`\pageTurn`, `\noPageTurn`, `\allowPageTurn`.

Vegeu també

Referència de la notació: [Variables de `\paper` per als salts de línia], pàgina 546.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Advertiments i problemes coneguts

Utilitzeu un sols gravador `Page_turn_engraver` en cada partitura. Si hi ha més d'un, s'interferiran entre sí.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.4 [Espaiat vertical], pàgina 560.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.4 Espaiat vertical

L'espaiat vertical es controla amb tres factors: la quantitat d'espai disponible (és a dir, la mida del paper i els marges), la separació entre els sistemes, i la separació entre els pentagrames dins d'un sistema.

4.4.1 Espaiat vertical flexible dins dels sistemes

Tres mecanismes diferents controlen l'espaiat vertical flexible dins dels sistemes, un per cada una de les categories següents:

- *pautes sense agrupar*,
- *pautes agrupades* (pautes dins d'un grup de pentagrames com `ChoirStaff`, etc.), `k`
- *línies que no són pautes* (com `Lyrics`, `ChordNames`, etc.).

L'alçada de cada sistema es determina en dues fases. Primer, tots els pentagrames es disposen segons la quantitat d'espai buit disponible. Després, les línies que no són pautes es distribueixen entre les pautes.

Observeu que els mecanismes d'espaiat estudiats en aquesta secció sols controlen l'espaiat vertical de les pautes i les línies que no són pautes dins dels sistemes individuals. L'espaiat vertical entre diferents sistemes, partitures, marcatges i marges es controla mitjançant variables de `\paper` que s'estudien a Secció 4.1.4 [Variables flexibles d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541.

Propietats d'espaiat dins dels sistemes

Els mecanismes d'espaiat vertical dins del sistema es controlen amb dos conjunts de propietats de grob. El primer conjunt està associat amb el grob `VerticalAxisGroup`, que es crea per part de totes les pautes i línies que no són pautes. El segon conjunt està associat amb el grob `StaffGroup`, que pot crear-se per part dels grups de pentagrames, però sol si se'l crida explícitament. Aquestes propietats es descriuen individualment al final de la secció actual.

El noms d'aquestes propietats (excepte per a `staff-affinity`) segueixen el format `element1-element2-spacing`, on `element1` i `element2` són els elements que s'espaiaran.

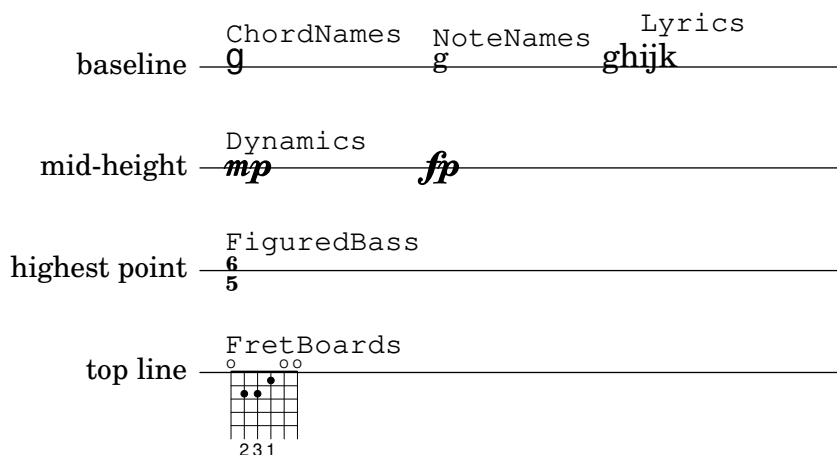
Observeu que *element2* no està necessàriament per sota de *element1*; per exemple, *nonstaff-relatedstaff-spacing* mesura cap a munt a partir de la línia de tipus no-pauta si *staff-affinity* és UP.

Cada distància es mesura entre els *punts de referència* dels dos elements. El *punto de referència* per a un pentagrama i un altre tipus de pauta és el centre vertical del seu *StaffSymbol* (és a dir, la línia central si *line-count* és un nombre imparell; l'espai central si *line-count* és parell). Els punts de referència per a les línies individuals que no són pautes apareixen a la taula següent:

Línia que no és una pauta Punt de referència

ChordNames	línia de base
NoteNames	línia de base
Lyrics	línia de base
Dynamics	la meitat de l'alçada de la 'm'
FiguredBass	punt més alt
FretBoards	línia superior

A la imatge següent, les línies horitzontals indiquen les posicions d'aquests punts de referència:



Cada una de les propietats de grob de l'espaiat vertical (excepte *staff-affinity*) usa la mateixa estructura de llista-A que les variables d'espaiat del bloc `\paper` que s'han estudiat a Secció 4.1.4 [Variables flexibles d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541. A Secció 5.3.7 [Modificació de les llistes-A], pàgina 627, s'estudien mètodes específics per a la modificació de les llistes-A. Les propietats dels grobs s'han d'ajustar amb un `\override` dins d'un bloc `\score` o `\layout`, y no dins d'un bloc `\paper`.

L'exemple que segueix mostra les dues maneres de modificar aquestes llistes-A. La primera declaració actualitza un parell clau-valor de forma individual, i la segona redefineix la propietat completament:

```
\new Staff \with {
  \override VerticalAxisGroup.default-staff-staff-spacing.basic-distance = #10
} { ... }

\new Staff \with {
  \override VerticalAxisGroup.default-staff-staff-spacing =
    #'((basic-distance . 10)
      (minimum-distance . 9)
      (padding . 1))
}
```

```
(stretchability . 10))
} { ... }
```

Per modificar globalment qualssevol dels ajustos d'espaiat, poseu-los dins del bloc `\layout`:

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    \override VerticalAxisGroup.default-staff-staff-spacing.basic-distance = #10
  }
}
```

Els ajustos estàndard per a les propietats de grob de l'espaiat vertical s'indiquen a Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern* i a Secció “StaffGrouper” in *Referència de funcionament intern*. Les sobreescritures predeterminades per als tipus específics de línies que no són pautes estan indicades a les descripcions de context corresponents a Secció “Contexts” in *Referència de funcionament intern*.

Propietats del grob VerticalAxisGroup

Les propietats de VerticalAxisGroup se solen ajustar amb una ordre `\override` al nivell de Staff (o equivalent).

staff-staff-spacing

S'utilitza per determinar la distància entre la pauta actual i la pauta que està just per sota d'ella dins del mateix sistema, fins i tot si hi ha més línies que no són pautes (com ara Lyrics) entre les dues pautes. No s'aplica a la pauta inferior d'un sistema.

Inicialment, el valor de l'espaiat `staff-staff-spacing` d'un grup VerticalAxisGroup és una funció de l'Scheme que aplica les propietats del StaffGrouper si la pauta forma part d'un grup, o el `default-staff-staff-spacing` de la pauta en cas contrari. Això fa possible que les pautes estiguin espaiades de forma diferent quan estan agrupades. Per aconseguir un espaiat regular sense importar l'agrupament, aquesta funció es pot substituir per una llista-A d'espaiat flexible, utilitzant la forma de sobreescritura de redefinició completa que s'ha mostrat abans.

default-staff-staff-spacing

Una llista-A d'espaiat flexible que defineix l'espai `staff-staff-spacing` que s'usarà per a les pautes sense agrupar, a no ser que s'hagi sobreescrit explícitament `staff-staff-spacing` amb una ordre `\override`.

staff-affinity

Direcció de la pauta a utilitzar per a l'espaiat de la línia actual que no és pauta. Es pot escollir entre UP (amunt), DOWN (avall) i CENTER (centre). Si és CENTER, la línia del tipus no-pauta es col·loca equidistant entre les dues pautes contigües a ambdós costats, a no ser que l'impedeixin col·lisions o altres restriccions d'espaiat. Les línies del tipus no-pauta adjacents han de portar valors de `staff-affinity` no creixents des de la part superior fins la inferior, per exemple una línia del tipus no-pauta establerta a UP no hauria de seguir immediatament a una altra que estigui establerta a DOWN. Les línies del tipus no-pauta a la part superior d'un sistema han d'usar DOWN; les de la part inferior han d'usar UP. L'ajustament de `staff-affinity` per a una pauta fa que se la tracti com una línia que no és una pauta. L'establiment de `staff-affinity` a #f per a una línia que no és una pauta fa que es tracti com una pauta. L'establiment de `staff-affinity` a UP, CENTER, o DOWN fa que el pentagrama resulti espaiat com si fos una línia que no és una pauta.

nonstaff-relatedstaff-spacing

Distància entre la línia del tipus no-pauta actual i la pauta més pròxima en la direcció de `staff-affinity`, si no hi ha cap línia que no sigui una pauta entre les dues, i `staff-affinity` és UP o DOWN. Si `staff-affinity` és CENTER, aleshores s'usa `nonstaff-relatedstaff-spacing` per a les pautes més pròximes *als dos costats*, fins i tot que apareguin altres línies del tipus no-pauta entre la pauta actual i una de les altres. Això significa que la col·locació d'una línia que no és una pauta depèn tant de les pautes que la rodegen com de les línies que no són pautes i que la rodegen. L'establiment el paràmetre d'ampliat `stretchability` d'un d'aquests tipus d'espaiat a un valor més petit provoca que aquest espaiat domini. L'establiment de `stretchability` a un valor més gran fa que aquest espaiat tingui un efecte menor.

nonstaff-nonstaff-spacing

Distància entre la línia actual del tipus no-pauta i la següent línia del tipus no-pauta en la direcció de `staff-affinity`, si les dues estan al mateix cantó de la pauta relacionada, i `staff-affinity` és UP o DOWN.

nonstaff-unrelatedstaff-spacing

Distància entre la línia actual del tipus no-pauta i la pauta en la direcció oposada de `staff-affinity`, si no hi ha cap altra línia del tipus no-pauta entre les dues, i `staff-affinity` està establert a UP o DOWN. Es pot usar, per exemple, per requerir de farciment mínim entre una línia de Lyrics i la pauta a la que no pertany.

Propietats del grob StaffGrouper

Les propietats de StaffGrouper se solen ajustar amb una ordre `\override` al nivell de StaffGroup (o equivalent).

staff-staff-spacing

Distància entre pautes consecutives dins del grup de pautes actual. La propietat `staff-staff-spacing` del grob VerticalAxisGroup d'una pauta individual es pot sobreescriure amb diferents ajustaments d'espaiat per a aquesta pauta.

staffgroup-staff-spacing

Distància entre l'última pauta del grup en curs i la pauta que està just per sota d'ella dins del mateix sistema, fins i tot si existeixen una o més línies que no són pautes (tals com Lyrics) entre les dues pautes. No s'aplica al pentagrama o pauta inferior d'un sistema. La propietat `staff-staff-spacing` del grob VerticalAxisGroup d'una pauta individual es pot sobreescriure amb diferents ajustament d'espaiat per a aquesta pauta.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.1.4 [Variables flexibles d'espaiat vertical de `\paper`], pàgina 541, Secció 5.3.7 [Modificació de les llistes-A], pàgina 627.

Fitxers d'inici: `ly/engraver-init.ly`, `scm/define-grobs.scm`.

Referència de funcionament intern: Secció “Contexts” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffGrouper” in *Referència de funcionament intern*.

Espaiat de pautes no agrupades

Les *pautes*, tals como els pentagrames (Staff), pautes de percussió (DrumStaff) o de tabulatura (TabStaff), etc. són contextos que poden contenir un o més contextos de veu, però no poden contenir altres pautes.

Les següents propietats afecten a l'espaiat de les pautes *no agrupades*:

- Propietats de VerticalAxisGroup:
 - default-staff-staff-spacing
 - staff-staff-spacing

Aquestes propietats de grob es descriuen individualment més a dalt; vegeu [Propietats d'espaiat dins dels sistemes], pàgina 560.

Estan implicades certes propietats addicionals per a les pautes que són part d'un grup; vegeu [Espaiat de pautes agrupades], pàgina 565.

L'exemple següent mostra com la propietat default-staff-staff-spacing pot afectar l'espaiat de pautes no agrupades. Les mateixes sobreescrites aplicades a staff-staff-spacing tindrien el mateix efecte, però també s'aplicaria en cas que les pautes estiguessin combinades en un grup o grups.

```
\layout {
  \context {
    \Staff
    \override VerticalAxisGroup.default-staff-staff-spacing =
      #'((basic-distance . 8)
        (minimum-distance . 7)
        (padding . 1))
  }
}

<<
% A l'última nota de totes li cal més espai que el que pot
% proveir 'basic-distance, per tant la distància entre aquest
% pentagrama i el següent es determina amb 'padding.
\new Staff { b,2 r | }

% Aquí, 'basic-distance proveeix prou espai, i no cal comprimir
% l'espai (cap a 'minimum-distance) per fer espai per cap altra
% cosa a la pàgina, per tant la distància entre aquest
% pentagrama i el següent es determina per 'basic-distance.
\new Staff { \clef bass g2 r | }

% Si s'estableix 'padding a un valor negatiu, permet que les
% pautes xoquin. EL valor més petit acceptable per a
% 'basic-distance és 0.
\new Staff \with {
  \override VerticalAxisGroup.default-staff-staff-spacing =
    #'((basic-distance . 3.5)
      (padding . -10))
} { \clef bass g2 r | }
\new Staff { \clef bass g2 r | }
>>
```



Vegeu també

Fitxers d'inici: `scm/define-grobs.scm`.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern*.

Espaiat de pautes agrupades

En partitures grans com les orquestrals, s'acostuma a col·locar els pentagrames en grups. L'espaiat entre els grups sol ser més gran que l'espai que hi ha entre els pentagrames dins del mateix grup.

Els grups de pautes, *Staff-groups* (tals com `StaffGroup`, `ChoirStaff`, etc.) són contextos que poden contenir al mateix temps un o més pentagrames o pautes.

Les propietats següents afecten l'espaiat de les pautes dins dels grups:

- Propietats de `VerticalAxisGroup`:
 - `staff-staff-spacing`
- Propietats de `StaffGrouper`:
 - `staff-staff-spacing`
 - `staffgroup-staff-spacing`

Aquestes propietats de grob es descriuen individualment més a dalt; vegeu [Propietats d'espaiat dins dels sistemes], pàgina 560.

Aquestes propietats de grob es descriuen individualment més a dalt; vegeu [Propietats d'espaiat dins dels sistemes], pàgina 560.

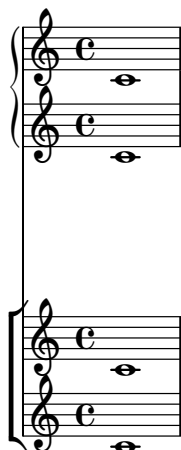
L'exemple següent mostra com poden afectar les propietats del grob `StaffGrouper` a l'espaiat de les pautes agrupades:

```
\layout {
  \context {
    \Score
    \override StaffGrouper.staff-staff-spacing.padding = #0
    \override StaffGrouper.staff-staff-spacing.basic-distance = #1
  }
}

<<
\new PianoStaff \with {
  \override StaffGrouper.staffgroup-staff-spacing.basic-distance = #20
} <<
\new Staff { c'1 }
\new Staff { c'1 }
```

```
>>

\new StaffGroup <<
  \new Staff { c'1 }
  \new Staff { c'1 }
>>
>>
```



Vegeu també

Fitxers d'inici: scm/define-grobs.scm.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffGrouper” in *Referència de funcionament intern*.

Espaiat de les línies que no són pautes

Les *Línies que no són pautes* (com ara Lyrics, ChordNames, etc.) són contextos els objectes de presentació dels quals s'imprimeixen com pentagrames (és a dir, en línies horitzontals dins dels sistemes). Específicament, les línies que no són pautes són contextos del tipus no-pauta que contenen el gravador Secció “Axis-group-engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Les propietats següents afecten a l'espaiat de les línies que no són pautes:

- Propietats de VerticalAxisGroup:
 - staff-affinity
 - nonstaff-relatedstaff-spacing
 - nonstaff-nonstaff-spacing
 - nonstaff-unrelatedstaff-spacing

Aquestes propietats de grob es descriuen individualment més a dalt; vegeu [Propietats d'espaiat dins dels sistemes], pàgina 560.

L'exemple següent mostra com la propietat nonstaff-nonstaff-spacing pot afectar l'espaiat de línies consecutives que no són pautes. Aquí, mitjançant l'establiment de la clau de capacitat d'ampliació stretchability a un valor més gran, la línia de lletra es capaç d'ampliar-se molt més del que és usual:

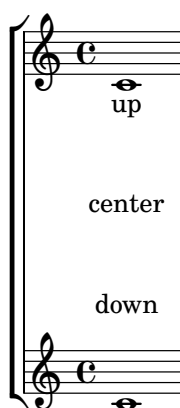
```
\layout {
  \context {
    \Lyrics
    \override VerticalAxisGroup.nonstaff-nonstaff-spacing.stretchability = #1000
```

```

    }
  }

  \new StaffGroup
  <<
    \new Staff \with {
      \override VerticalAxisGroup.staff-staff-spacing = #'((basic-distance . 30))
    } { c'1 }
    \new Lyrics \with {
      \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = #UP
    } \lyricmode { up }
    \new Lyrics \with {
      \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = #CENTER
    } \lyricmode { center }
    \new Lyrics \with {
      \override VerticalAxisGroup.staff-affinity = #DOWN
    } \lyricmode { down }
    \new Staff { c'1 }
  >>

```



Vegeu també

Fitxers d'inici: `ly/engraver-init.ly`, `scm/define-grobs.scm`.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “Contexts” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VerticalAxisGroup” in *Referència de funcionament intern*.

4.4.2 Posicionament explícit dels pentagrames i els sistemes

Una forma d'entendre els mecanismes de l'espaiat vertical flexible que s'han explicat més a dalt es com una col·lecció d'ajustaments que controlen la quantitat de farciment vertical entre els pentagrames i els sistemes.

És possible enfrontar-se a l'espaiat vertical d'una forma diferent utilitzant `NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details`. Mentre que els mecanismes de l'espaiat vertical flexible especifiquen farciment vertical, `NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details` pot especificar posicions verticals exactes sobre la pàgina.

`NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details` accepta una llista associativa de quatre ajustament diferents:

- `X-offset` (desplaçament en X)

- Y-offset (desplaçament en Y)
- extra-offset (desplaçament addicional)
- alignment-distances (distàncies d'alineació)

Les sobreescrites dels objectes gràfics, entre elles les de `NonMusicalPaperColumn` que apareixen més avall, poden ocórrer en tres llocs diferents dins d'un fitxer d'entrada:

- directament en mig de les notes
- en un bloc `\context`
- en el bloc `\with`

Quan sobreescrivim `NonMusicalPaperColumn`, usem l'ordre `\override` usual en els blocs `\context` i en el bloc `\with`. Per una altra part, quan sobreescrivim `NonMusicalPaperColumn` en mig de les notes, hem d'usar l'ordre especial `\overrideProperty`. A continuació es poden trobar algunes sobreescrites de `NonMusicalPaperColumn` d'exemple amb l'ordre especial `\overrideProperty`:

```
\overrideProperty NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details
  #'((X-offset . 20))
```

```
\overrideProperty NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details
  #'((Y-offset . 40))
```

```
\overrideProperty NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details
  #'((X-offset . 20)
    (Y-offset . 40))
```

```
\overrideProperty NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details
  #'((alignment-distances . (15)))
```

```
\overrideProperty NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details
  #'((X-offset . 20)
    (Y-offset . 40)
    (alignment-distances . (15)))
```

Per entendre com funciona cada un dels diferents ajustament, comencem observant un exemple que no inclou absolutament cap sobreescritura.

```
\header { tagline = ##f }
\paper { left-margin = 0\mm }
\book {
  \score {
    <<
    \new Staff <<
      \new Voice {
        s1*5 \break
        s1*5 \break
        s1*5 \break
      }
      \new Voice { \repeat unfold 15 { c'4 c' c' c' } }
    >>
    \new Staff {
      \repeat unfold 15 { d'4 d' d' d' }
    }
  }
  >>
```



Aquesta partitura manté aïllada tant la informació dels salts de línia com els de pàgina d'una veu dedicada a això. Aquesta tècnica de crear una veu de salts ajuda a mantenir separada de l'escriptura de notes conforme l'exemple es torna més complicat. Consulteu Secció 4.3 [Salts], pàgina 553.

Utilitzant ordres `\break` explícites, la música es divideix en línies de cinc compassos cada una. L'espaiat vertical prové dels ajustos predeterminats del LilyPond però el punt d'origen vertical de cada sistema es fixa explícitament usant el parell `Y-offset` a l'atribut `line-break-system-details` del grob (objecte gràfic) `NonMusicalPaperColumn`:

```
\header { tagline = ##f }
\paper { left-margin = 0\mm }
\book {
  \score {
    <<
      \new Staff <<
        \new Voice {
          \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
            #'((Y-offset . 0))
            s1*5 \break
          \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
            #'((Y-offset . 40))
            s1*5 \break
          \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
            #'((Y-offset . 60))
            s1*5 \break
        }
        \new Voice { \repeat unfold 15 { c'4 c' c' c' } }
      >>
    >>
  }
}
```

```

\new Staff {
  \repeat unfold 15 { d'4 d' d' d' }
}
>>
}
}

```



Observeu que `line-break-system-details` pren una llista associativa d'una quantitat de valors potencialment elevada, però aquí sols establim un valor. Observeu també que aquí la propietat `Y-offset` determina la posició vertical exacta sobre la pàgina en la qual es traçarà cadascú dels nous sistemes.

En contrast amb la localització absoluta que es pot fer usant `Y-offset` y `X-offset`, es possible una localització relativa amb la propietat `extra-offset` de `line-break-system-details`. La col·locació és relativa a la disposició predeterminada o al posicionament absolut creat mitjançant l'establiment dels valors de `X-offset` i de `Y-offset`. La propietat `extra-offset` accepta una parella de nombres (un pair) que consisteix en desplaçaments al llarg dels eixos X i Y.

```

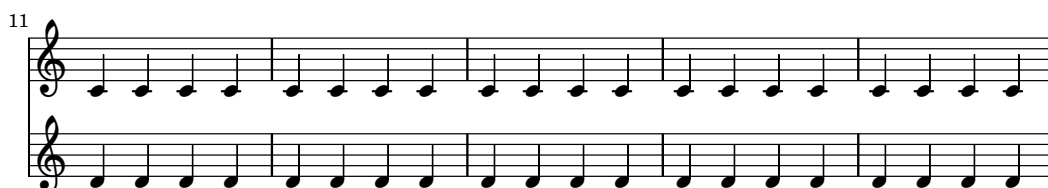
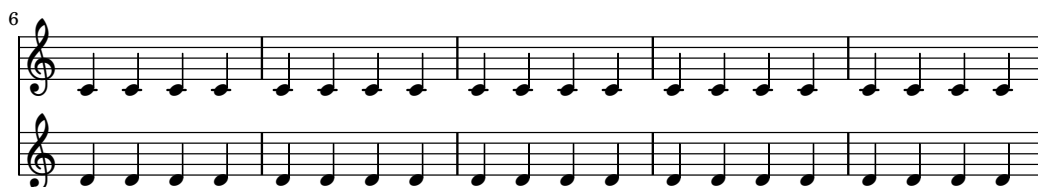
\header { tagline = ##f }
\paper { left-margin = 0\mm }
\book {
  \score {
    <<
    \new Staff <<
    \new Voice {
      s1*5 \break
      \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
        #'((extra-offset . (0 . 10)))
    }
  }
}

```

```

s1*5 \break
\overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
    #'((extra-offset . (0 . 10)))
s1*5 \break
}
\new Voice { \repeat unfold 15 { c'4 c' c' c' } }
>>
\new Staff {
  \repeat unfold 15 { d'4 d' d' d' }
}
>>
}
}

```



Ara que hem establert explícitament el punt d'origen vertical de cada sistema, podem també establir manualment les distàncies verticals entre els pentagrames dins de cada sistema. Ho fem usant la sub propietat `alignment-distances` de `line-break-system-details`.

```

\header { tagline = ##f }
\paper { left-margin = 0\mm }
\book {
  \score {
    <<
    \new Staff <<
    \new Voice {
      \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
        #'((Y-offset . 20)
          (alignment-distances . (10)))
s1*5 \break

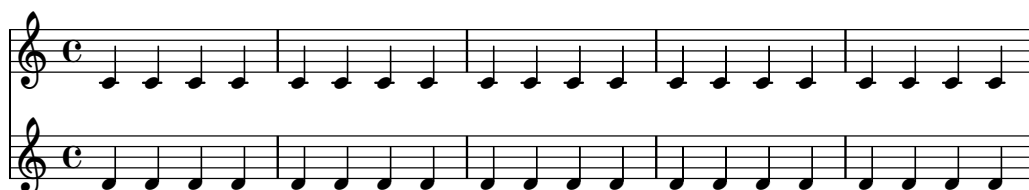
```



```

\overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
  #'((Y-offset . 60)
    (alignment-distances . (15)))
s1*5 \break
\overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
  #'((Y-offset . 85)
    (alignment-distances . (20)))
s1*5 \break
}
\new Voice { \repeat unfold 15 { c'4 c' c' c' } }
>>
\new Staff {
  \repeat unfold 15 { d'4 d' d' d' }
}
>>
}
}

```



Observeu que aquí assignem dos valors diferents a l'atribut `line-break-system-details` del grob `NonMusicalPaperColumn`. Tot i que l'atribut alist de `line-break-system-details` accepta molts paràmetres d'espaiat addicionals (entre ells, per exemple, un parell `X-offset`

corresponent), sols hem d'establir el desplaçament Y-offset y els parells alignment-distances per controlar el punt d'origen vertical de cada sistema i pentagrama. Finalment, observeu que alignment-distances especifica el posicionament vertical dels pentagrames però no dels grups de pentagrames.

```

\header { tagline = ##f }
\paper { left-margin = 0\mm }
\book {
  \score {
    <<
    \new Staff <<
    \new Voice {
      \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
      #'((Y-offset . 0)
        (alignment-distances . (30 10)))
      s1*5 \break
      \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
      #'((Y-offset . 60)
        (alignment-distances . (10 10)))
      s1*5 \break
      \overrideProperty Score.NonMusicalPaperColumn.line-break-system-
details
      #'((Y-offset . 100)
        (alignment-distances . (10 30)))
      s1*5 \break
    }
    \new Voice { \repeat unfold 15 { c'4 c' c' c' } }
  >>
  \new StaffGroup <<
    \new Staff { \repeat unfold 15 { d'4 d' d' d' } }
    \new Staff { \repeat unfold 15 { e'4 e' e' e' } }
  >>
  >>
}
}

```

The image displays three systems of musical notation, each consisting of a single treble clef staff and a grand staff (treble and bass clefs). All staves are in common time (C). The notation consists of continuous eighth-note patterns. The first system shows a single treble staff above a grand staff. The second system is labeled with a '6' at the beginning of the treble staff. The third system is labeled with an '11' at the beginning of the treble staff. The grand staves in the second and third systems show empty space in the bass staves, indicating that the notation is focused on the upper staves.

Alguns punts a tenir en compte:

- En usar `alignment-distances`, la lletra i d'altres línies que no són pautes no compten com un pentagrama.
- Les unitats dels nombres que es passen a `X-offset`, `Y-offset`, `extra-offset` i `alignment-distances` s'interpreten com múltiples de la distància entre línies de

pentagrama adjacents. Els valors positius mouen als pentagrames i a la lletra cap amunt, els valors negatius mouen els pentagrames i la lletra cap avall.

- A causa que els ajustaments `NonMusicalPaperColumn.line-break-system-details` donats aquí permeten el posicionament de pentagrames i sistemes en qualsevol lloc de la pàgina, és possible violar els marges o els límits del paper, o fins i tot imprimir pentagrames o sistemes uns a sobre dels altres. Això s'evitaria passant als diferents ajustaments uns valors raonables.

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.4.3 Evitar les col·lisions verticals

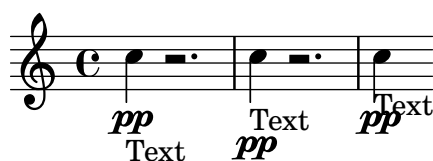
Podem dir intuïtivament que alguns objectes de la notació musical pertanyen al pentagrama i d'altres se situen fora del pentagrama. Entre els objectes que pertanyen a l'exterior del pentagrama estan les marques d'assaig, les marques textuais i les indicacions de dinàmica (en el que segueix, les anomenarem objectes fora del pentagrama). La regla del LilyPond per a la col·locació vertical dels objectes fora del pentagrama és posar-los tan a prop del pentagrama com sigui possible, però no tan propers com perquè xoquin amb un altre objecte.

El LilyPond fa servir la propietat `outside-staff-priority` per a determinar si un grob és un objecte fora del pentagrama: si `outside-staff-priority` és un nombre, el grob és un objecte fora del pentagrama. A més, `outside-staff-priority` informa al LilyPond en quin ordre s'han de situar els objectes.

En primer lloc, el LilyPond situa tots els objectes que no pertanyen a l'exterior del pentagrama. Després ordena els objectes fora del pentagrama d'acord a la seva propietat `outside-staff-priority` (en ordre creixent). El LilyPond agafa els objectes fora del pentagrama un a un i els col·loca de forma que no xoquin amb cap objecte que ja hagi estat col·locat. En altres paraules, si dos gros fora del pentagrama competeixen pel mateix espai, el que la prioritat `outside-staff-priority` més baixa es col·locarà més proper al pentagrama.

Hi ha un llistat complet de les prioritats `outside-staff-priorities` a Secció “La propietat `outside-staff-priority` (prioritat fora del pentagrama)” in *Manual d'aprenentatge*.

```
\relative c'' {
  c4_"Text"\pp
  r2.
  \once \override TextScript.outside-staff-priority = #1
  c4_"Text"\pp % aquest cop el text estarà més a prop del pentagrama
  r2.
  % establint outside-staff-priority a un no-nombre
  % deshabilitem la cancel·lació automàtica de col·lisions
  \once \override TextScript.outside-staff-priority = ##f
  \once \override DynamicLineSpanner.outside-staff-priority = ##f
  c4_"Text"\pp % now they will collide
}
```



El farcit vertical que rodeja als objectes fora del pentagrama es pot controlar amb `outside-staff-padding`.

```
\relative {
```

```

\once \override TextScript.outside-staff-padding = #0
a'4-"outside-staff-padding = #0"
\once \override TextScript.outside-staff-padding = #3
d-"outside-staff-padding = #3"
c-"default outside-staff-padding"
b-"default outside-staff-padding"
R1
}

```



outside-staff-padding = #3

default outside-staff-padding
default outside-staff-padding

De forma predeterminada, els objectes fora del pentagrama es col·loquen de forma que evitin una col·lisió horitzontal amb els grobs posicionats prèviament. Això pot portar a situacions en les quals els objectes es col·loquen molt propers entre ells en el sentit horitzontal. Com es mostra a l'exemple que apareix més a sota, en establir `outside-staff-horizontal-padding` s'incrementa l'espai horitzontal necessari, i en aquest cas es mou el text cap a munt per evitar que quedi massa a prop de les línies addicionals.

```

\relative {
  c'4~"Word" c'2
  R1
  \once \override TextScript.outside-staff-horizontal-padding = #1
  c,,4~"Word" c'2
}

```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.5 Espaiat horitzontal

4.5.1 Panoràmica de l'espaiat horitzontal

El motor d'espaiat tradueix les diferències en les duracions a distàncies ampliables ('molls') de diferents longituds. Les duracions més llargues reben un espaiat més gran i les duracions més curtes reben menys. Les duracions més breus reben un espai de mida fixa (que es controla mitjançant `shortest-duration-space` a l'objecte Secció “SpacingSpanner” in *Referència de funcionament intern*). Quant més llarga la duració, més espai rep: en doblar una duració se suma `spacing-increment` a l'espai que ocupa la nota.

Per exemple, la peça següent conté nombroses blanques, negres i corxeres; la corxera va seguida d'una amplada de cap de blanca (ACB). La negra va seguida de 2 ACB, la blanca per 3 ACB, etc.

```
\relative c' {
  c2 c4. c8
  c4. c8 c4. c8
  c8 c c4 c c
}
```



Normalment, el valor de spacing-increment està establert en 1.2 espais de pentagrama, el que és aproximadament l'amplada d'un cap, i shortest-duration-space està establert a 2.0, el que significa que la nota més breu rep 2.4 espais de pentagrama (2.0 multiplica pel spacing-increment) d'espai horitzontal. Aquest espai es compta a partir de la vora esquerra del símbol, de manera que les notes més breus van seguides generalment per un espai d'1 ACB.

Si seguíssim el procediment anterior exactament, aleshores l'addició d'una sola fusa a una partitura que usa corxeres i semicorxeres augmentaria enormement l'amplada de la partitura completa. La nota més breu ja no és la semicorxera, sinó la fusa, afegint així 1 ACB a cada una de les notes. Per evitar-ho, la duració més breu a efectes d'espaiat no és la nota més breu de la partitura, sinó la que es dona amb més freqüència.

La duració més breu que és més comuna es determina de la manera següent: a cada compàs es determina la duració més breu. La duració més curta s'agafa com a base per a l'espaiat, havent estipulat que aquesta duració menor sempre ha de ser igual o menor a la corxera. La duració més breu s'imprimeix quan s'executa lilypond amb l'opció `--verbose`.

Aquestes duracions també es poden personalitzar. Si establim la `common-shortest-duration` en Secció “SpacingSpanner” in *Referència de funcionament intern*, aleshores aquesta duració estableix la duració base per a l’espaiat. La duració màxima per a aquesta base (normalment una corxera), s’estableix amb `base-shortest-duration`.

Les notes són encara més breus que la nota comuna més breu van seguides per un espai proporcional a la seva duració en relació amb la nota comuna més breu. Així doncs, si anéssim a afegir tan sols algunes semicorxeres a l'exemple anterior, anirien seguides de mig ACB:

```
\relative { c''2 c4. c8 | c4. c16[ c] c4. c8 | c8 c c4 c c }
```



Com es va explicar al *Assaig sobre gravat musical automatitzat*, les direccions de les pliques influeixen en l'espaiat (vegeu Secció “Espaiat òptic” in *Monografia*) i es pot ajustar amb la propietat stem-spacing-correction de l'objecte Secció “NoteSpacing” in *Referència de funcionament intern*. Aquestes direccions es generen per cada un dels contextos de Secció “Voice” in *Referència de funcionament intern*.

L'objecte `StaffSpacing` (generat en el context de Secció “Staff” in *Referència de funcionament intern*) conté la mateixa propietat per controlar l'espaiat de les línies de plica o divisòries.

L'exemple següent mostra aquestes correccions, un cop amb els valors predeterminats i un altre amb un ajustament exagerat:



També hi ha suport per a la notació proporcional; consulteu Secció 4.5.5 [Notació proporcional], pàgina 581.

Vegeu també

Assaig sobre gravat musical automatitzat: Secció “Espaiat òptic” in *Monografia*.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “SpacingSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NoteSpacing” in *Referència de funcionament intern*, Secció “StaffSpacing” in *Referència de funcionament intern*, Secció “NonMusicalPaperColumn” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

No hi ha cap mecanisme convenient per sobreescriure l'espaiat manualment. Es pot usar el següent ajustament per inserir espai addicional a una partitura, ajustant el valor de farciment a la mesura necessària.

```
\override Score.NonMusicalPaperColumn.padding = #10
```

No hi ha cap ajustament per reduir la magnitud de la separació.

4.5.2 Secció nova d'espaiat

Es poden iniciar seccions noves amb diferents paràmetres d'espaiat, amb l'ordre `newSpacingSection`. Això és útil per a les seccions que distingeixen entre les notes ‘llargues’ i ‘curtes’. L'ordre `\newSpacingSection` crea un nou objecte `SpacingSpanner` en aquest moment musical.

A l'exemple següent, el canvi de compàs introdueix una secció nova, i per això les semicorxeres se separen automàticament de manera lleugerament més àmplia.

```
\relative c' {
  \time 2/4
  c4 c8 c
  c8 c c4 c16[ c c8] c4
  \newSpacingSection
  \time 4/16
  c16[ c c8]
}
```



Si els ajustaments d'espaiat automàtics no donen l'espaiat desitjat, es poden aplicar sobreescrites manuals a les seves propietats amb `\override`. Les sobreescrites s'han d'aplicar al mateix moment musical que la pròpia ordre `\newSpacingSection` i afectaran aleshores a l'espaiat de tota la música que vingui a continuació fins que les propietats canviïn a una nova secció d'espaiat, per exemple:

```
\relative c' {
  \time 4/16
  c16[ c c8]
  \newSpacingSection
  \override Score.SpacingSpanner.spacing-increment = #2
  c16[ c c8]
  \newSpacingSection
}
```

```
\revert Score.SpacingSpanner.spacing-increment
c16[ c c8]
}
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “SpacingSpanner” in *Referència de funcionament intern*.

4.5.3 Canvi de l'espaiat horitzontal

Es pot alterar l'espaiat horitzontal amb la propietat `base-shortest-duration`. Aquí comparem la mateixa música, un cop sense alterar la propietat i després alterant-la. Els valors majors de `ly:make-moment` produeixen música més petita. Observeu que `ly:make-moment` construeix una duració, per la qual cosa 1 4 és una duració més gran que 1 16.

```
\score {
  \relative {
    g'4 e e2 | f4 d d2 | c4 d e f | g4 g g2 |
    g4 e e2 | f4 d d2 | c4 e g g | c,1 |
    d4 d d d | d4 e f2 | e4 e e e | e4 f g2 |
    g4 e e2 | f4 d d2 | c4 e g g | c,1 |
  }
}
```



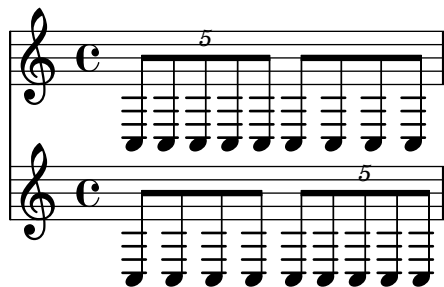
```
\score {
  \relative {
    g'4 e e2 | f4 d d2 | c4 d e f | g4 g g2 |
    g4 e e2 | f4 d d2 | c4 e g g | c,1 |
    d4 d d d | d4 e f2 | e4 e e e | e4 f g2 |
    g4 e e2 | f4 d d2 | c4 e g g | c,1 |
  }
  \layout {
    \context {
      \Score
      \override SpacingSpanner.base-shortest-duration = #(ly:make-moment 1/16)
    }
  }
}
```


}
}

Fragments de codi seleccionats

De forma predeterminada, l'espaiat als grups de valoració especial depenen de diversos factors aliens a la duració (com alteracions, canvis de clau, etc.). Per passar per alt aquests símbols, i forçar un espaiat de duracions iguals uniforme, useu `Score.SpacingSpanner.uniform-stretching`. Aquesta propietat sols pot canviar-se al principi de la partitura:

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \tuplet 5/4 { c8 c c c c } c8 c c c
    }
    \new Staff {
      c8 c c c \tuplet 5/4 { c8 c c c c }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \override SpacingSpanner.uniform-stretching = ##t
    }
  }
}
```



Quan s'estableix `strict-note-spacing`, las notes se separen sense tenir en compte les claus, línies divisòries ni notes d'adorn:

```
\override Score.SpacingSpanner.strict-note-spacing = ##t
\new Staff \relative {
  c'18[ c \clef alto c \grace { c16 c } c8 c c] c32[ c] }
```



Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.5.4 Longitud de la línia

Els ajustament més bàsics que influeixen en l'espaiat són `indent` i `line-width`. Es defineixen al bloc `\layout`. Controlen el sagnat de la primera línia de música i la longitud de les línies.

Si es fixa un valor vertader per `ragged-right` al bloc `\layout`, aleshores els sistemes acaben en la seva longitud horitzontal natural, en comptes de repartir-se horitzontalment fins omplir tota la línia. Això és útil per fragments curts, i per comprovar el grau d'atapeïment de l'espaiat natural. El valor normal predeterminat és fals, però si la partitura té sols un sistema, el valor predeterminat és vertader.

L'opció `ragged-last` és semblant a `ragged-right`, però afecta sols a l'última línia de la peça. No s'efectua cap restricció sobre aquesta línia. El resultat és semblant al format dels paràgrafs de text. En un paràgraf, l'última línia senzillament ocupa la seva longitud horitzontal natural.

```
\layout {
  indent = #0
  line-width = #150
  ragged-last = ##t
}
```

Vegeu també

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.5.5 Notació proporcional

El LilyPond dona suport a la notació proporcional, un tipus d'espaiat horitzontal en el qual cada nota consumeix una mesura horitzontal que equival exactament a la seva duració rítmica. Aquest tipus d'espaiat proporcional és comparable a l'espaiat horitzontal fer sobre un paper mil·limetrat. Certes partitures de finals del segle XX i principis del segle XXI utilitzen notació proporcional per clarificar relacions rítmiques complexes o per facilitar la col·locació de línies cronomètriques o d'altres gràfics directament a la partitura.

El LilyPond dóna suport a cinc ajustament diferents per a la notació proporcional, que es poden usar sols o combinats:

- `proportionalNotationDuration`
- `uniform-stretching`
- `strict-note-spacing`
- `\remove Separating_line_group_engraver`
- `\override PaperColumn.used = ##t`

Als exemple següents explorem l'ús d'aquests cinc ajustaments de la notació proporcional i examinem la forma en la qual interactuen.

Comencem amb l'exemple següent d'un sols compàs, que usa un espaiat clàssic sense justificació per la dreta.

```
\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
  >>
}
```



Observeu que la blanca que inicia el compàs ocupa molt menys de la meitat de tot l'espai horitzontal del compàs. De forma semblant, les semicorxeres i el cinquet de semicorxeres amb els quals finalitza el compàs ocupen en conjunt molt més de la meitat de tota l'espai horitzontal del compàs.

Al gravat clàssic, aquest espaiat pot ser exactament el que desitgem perquè podem prendre prestat l'espai horitzontal de la blanca i conservar l'espai horitzontal al llarg del compàs com un tot.

Per un altre cantó, si volem inserir una línia de temps graduada o algun altre gràfic a sobre o a sota de la partitura, ens cal la notació proporcional. La notació proporcional s'activa amb l'ajustament `proportionalNotationDuration`.

```
\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/20)
    }
  }
}
```



La blanca al principi del compàs i les notes ràpides de la segona meitat del compàs ocupen ara quantitats iguals d'espai horitzontal. Podríem col·locar una línia de temps graduada o un gràfic a sobre o a sota d'aquest exemple.

L'ajustament `proportionalNotationDuration` és un ajustament de context que resideix a `Score`. Recordem que els ajustaments de context apareixen en un de tres possibles llocs del fitxer d'entrada: en un bloc `\with`, en un bloc `\context`, o directament entre la música precedit de l'ordre `\set`. Igual que amb tots els ajustaments de context, l'usuari pot escollir en quin dels tres llocs diferents prefereix establir el valor de `proportionalNotationDuration`.

L'ajustament `proportionalNotationDuration` accepta un sol argument, que és la duració de referència contra el qual s'aplica l'espaiat de tota la música. La funció `Scheme` del `LilyPond` `make-moment` accepta dos arguments: un numerador i un denominador que, junts, expressen una certa fracció de rodona. La crida `(ly:make-moment 1/20)`, per tant, produeix una duració de referència d'una nota d'un vintè de rodona (semicorxeres de cinquet). Són també possibles valors com `(ly:make-moment 1/16)`, `(ly:make-moment 1/8)` i `(ly:make-moment 3/97)`.

Com seleccionem la duració correcta de referència per passar-la a `proportionalNotationDuration`? Normalment mitjançant un procés d'assaig i error, començant amb una duració propera a la duració més ràpida (o més breu) de la peça. Les duracions de referència més petites apliquen un espaiat menys atapeït; les duracions de referència més llargues apliquen un espaiat més atapeït.

```
\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/8)
    }
  }
}
```

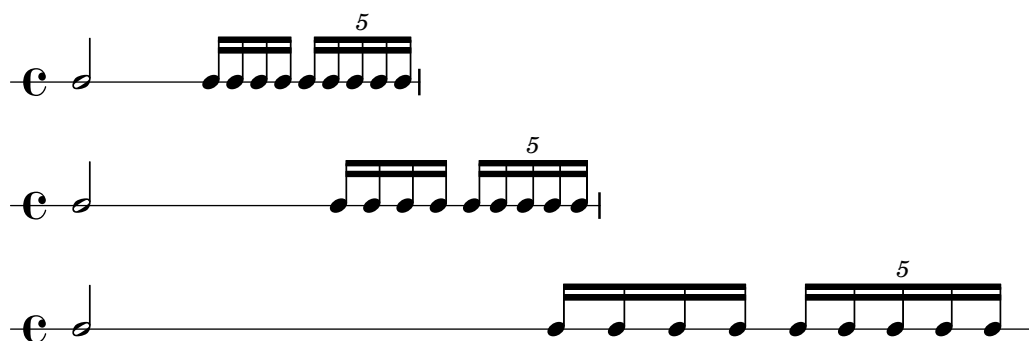
```
\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/16)
    }
  }
}
```

```
\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
  >>
}
```

```

    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/32)
    }
  }
}

```



Observeu que una duració de referència massa gran (com a corxera, a l'exemple de dalt) produeix un espaiat excessivament atapeït i pot ser causa de col·lisions entre els caps de nota. Observeu també que la notació proporcional en general ocupa més espai horitzontal que l'espaiat clàssic. L'espaiat proporcional aporta claredat a costa d'espai horitzontal.

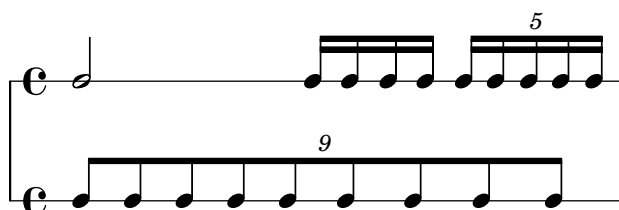
Ara veurem com espaiar de forma òptima grups de valoració especial que se superposen.

Comencem per examinar que li passa al nostre exemple origina, amb espaiat clàssic, quan afegim un segon pentagrama amb un tipus diferent de grup especial.

```

\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
    \new RhythmicStaff {
      \tuplet 9/8 { c8 8 8 8 8 8 8 8 8 }
    }
  >>
}

```



L'espaiat és defectuós perquè les notes regularment espaiades del pentagrama inferior no s'amplien de manera uniforme. Els gravats clàssics inclouen molt pocs tresets complexos i així les regles del gravat clàssic poden generar aquest tipus de resultat. L'establiment de `proportionalNotationDuration` ho soluciona.

```

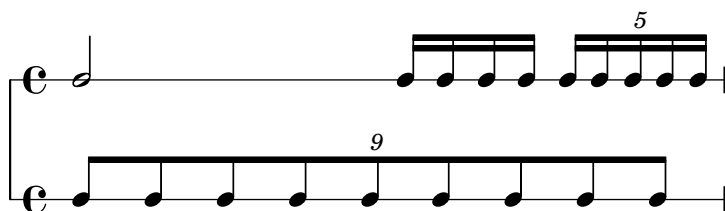
\score {
  <<

```

```

\new RhythmicStaff {
  c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
}
\new RhythmicStaff {
  \tuplet 9/8 { c8 8 8 8 8 8 8 8 8 }
}
>>
\layout {
  \context {
    \Score
    proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/20)
  }
}

```

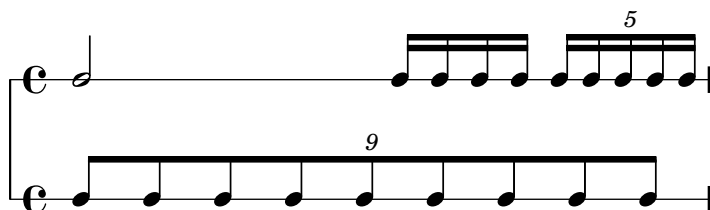


Però si observem amb molta cura podrem veure que les notes de la segona meitat del 9-set estan espaïades de forme lleugerament més ampla que les de la primera meitat del 9-set. Per assegurar una ampliació uniforme, activem `uniform-stretching`, que és una propietat de `SpacingSpanner`.

```

\score {
  <<
    \new RhythmicStaff {
      c2 16 16 16 16 \tuplet 5/4 { 16 16 16 16 16 }
    }
    \new RhythmicStaff {
      \tuplet 9/8 { c8 8 8 8 8 8 8 8 8 }
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/20)
      \override SpacingSpanner.uniform-stretching = ##t
    }
  }
}

```



El nostre exemple de dos pentagrames ara està espaiat exactament, les nostres rítmiques són visualment clares, i podem incloure una línia de temps graduada o un gràfic, si volem.

Observeu que el paquet de notació proporcional del LilyPond espera que totes les partitures proporcionals estableixin l'atribut `uniform-stretching` de `SpacingSpanner` al valor `##t`. L'establiment de `proportionalNotationDuration` sense ajustar també l'atribut `uniform-stretching` de `SpacingSpanner` al valor `##t` causarà, per exemple, que els desplaçament (skips) consumeixin una quantitat d'espai horitzontal incorrecta.

El `SpacingSpanner` és un grob abstracte que resideix al context de `Score`. Com als nostres ajustament de `proportionalNotationDuration`, les sobreescrites al `SpacingSpanner` sols poden ocórrer en un d'aquests tres llocs dins del fitxer d'entrada: al bloc `\with`, al bloc `\context` o directament dins de l'escriptura de notes.

De manera predeterminada, sols hi ha un `SpacingSpanner` per `Score`. Això suposa, que per omissió, `uniform-stretching` està activat per a la partitura completa o desactivat per a la partitura completa. No obstant, podem sobreescriure aquest comportament i activar diferents possibilitats d'espaiat a diferents llocs de la partitura. Ho fem amb l'ordre `\newSpacingSection`. Consulteu Secció 4.5.2 [Secció nova d'espaiat], pàgina 578, per a més informació.

A continuació examinem els efectes del gravador `Separating_line_group_engraver` i veurem perquè les partitures proporcionals freqüentment eliminen aquest gravador. L'exemple següent mostra que hi ha una petita quantitat d'espai "preliminar" just abans de la primera nota de cada sistema.

```
\paper {
  indent = #0
}
```

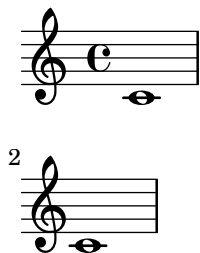
```
\new Staff {
  c'1
  \break
  c'1
}
```



Aquesta quantitat d'espai preliminar és la mateixa ja sigui després d'una indicació de compàs, una armadura o una clau. El gravador `Separating_line_group_engraver` és responsable d'aquest espai. L'eliminació de `Separating_line_group_engraver` redueix aquest espai a zero.

```
\paper {
  indent = #0
}
```

```
\new Staff \with {
  \remove Separating_line_group_engraver
} {
  c'1
  \break
  c'1
}
```



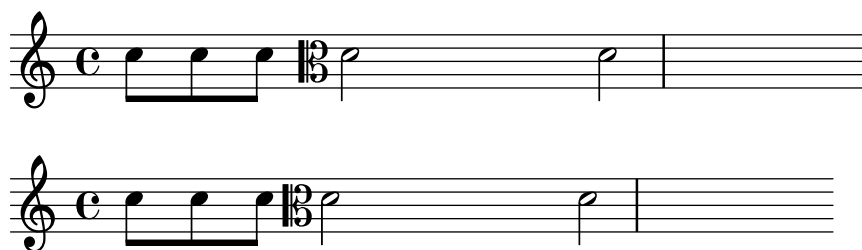
Els elements no musicals com la indicació de compàs, l'armadura, la clau i les alteracions són problemàtics en notació proporcional. Cap d'aquests elements té una duració rítmica. Però tots ells consumeixen espai horitzontal. Les diferents partitures proporcionals aborden aquest problema de manera diferent.

Simplement evitant les armadures, seria possible evitar els problemes d'espaiat amb elles. Aquesta és una opció vàlida atès que gairebé totes les partitures proporcionals són música contemporània. El mateix pot valer per a les indicacions de compàs, especialment per a les partitures que inclouen una línia de temps graduada o un altre gràfic. Però aquestes partitures són excepcionals i gairebé totes les partitures proporcionals inclouen almenys unes poques indicacions de compàs. Les claus i les alteracions són encara més essencials.

Així doncs, quines estratègies hi ha per a l'espaiat dels elements no musicals en un context proporcional? Una bona opció és la propietat `strict-note-spacing` de `SpacingSpanner`. Compareu les dues partitures següents:

```
\new Staff {
  \set Score.proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/16)
  c''8 8 8 \clef alto d'2 2
}

\new Staff {
  \set Score.proportionalNotationDuration = #(ly:make-moment 1/16)
  \override Score.SpacingSpanner.strict-note-spacing = ##t
  c''8 8 8 \clef alto d'2 2
}
```



Les dues partitures són proporcionals, però l'espaiat de la primer és poc atapeït a causa del canvi de clau. Tanmateix, l'espaiat de la segona partitura es manté estricte, perquè `strict-note-spacing` està activa. L'activació de `strict-note-spacing` fa que l'amplada de les indicacions de compàs, armadures, canvis de clau i alteracions no prenguin part en l'algorisme d'espaiat.

A més dels ajustaments donats aquí, hi ha d'altres apareixen amb freqüència a les partitures proporcionals. Entre ells estan:

- `\override SpacingSpanner.strict-grace-spacing = ##t`
- `\set tupletFullLength = ##t`
- `\override Beam.breakable = ##t`

- `\override Glissando.breakable = ##t`
- `\override TextSpanner.breakable = ##t`
- `\remove Forbid_line_break_engraver` in the Voice context

Aquests ajustaments donen a les notes d'adorn un espaiat estricte, estenen les claus de grup especial perquè marquin tant els punts de començament com de final, i permeten que els elements d'extensió es divideixin entre els sistemes i les pàgines. Consulteu les parts respectives del manual per veure aquests ajustaments relacionats.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.5.2 [Secció nova d'espaiat], pàgina 578.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.6 Encaix de la música en menys pàgines

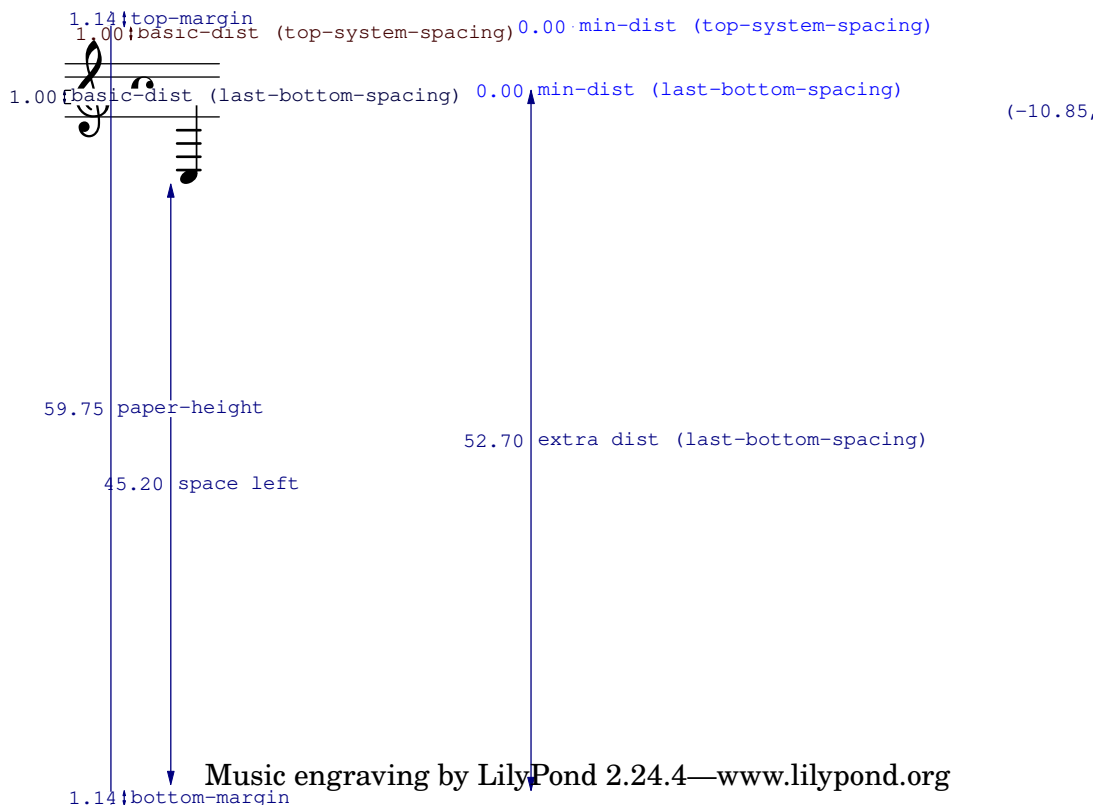
En ocasions, podem terminar amb un o dos pentagrames en una segona pàgina (o tercera, o quarta. . .). Es feixuc, especialment quan veiem que les pàgines anteriors semblen tenir espai de sobra.

En investigar els problemes de disposició, una eina de valor incalculable és `annotate-spacing`. Aquesta ordre imprimeix els valors d'un cert nombre de variables d'espaiat; per veure els detalls consulteu la secció següent, Secció 4.6.1 [Mostrar l'espaiat], pàgina 588.

4.6.1 Mostrar l'espaiat

Per presentar gràficament les dimensions de les variables de disposició vertical que poden veure's alterades pel format de la pàgina, establiu `annotate-spacing` en el bloc `\paper`:

```
\book {
  \score { { c4 } }
  \paper { annotate-spacing = ##t }
}
```



Totes les dimensions de disposició es mostren en espais de pentagrama, independentment de les unitats especificades en els blocs `\paper` o `\layout`. A l'exemple anterior, `paper-height` té el valor de 59.75 `staff-spaces` (espais de pentagrama), i el `staff-size` (mida del pentagrama) és de 20 punts, el valor predeterminat. Observeu que:

$$1 \text{ punto} = (25.4/72.27) \text{ mm}$$

$$\begin{aligned} 1 \text{ staff-space} &= (\text{staff-size})/4 \text{ pts} \\ &= (\text{staff-size})/4 * \\ &= (25.4/72.27) \text{ mm} \end{aligned}$$

En aquest cas, un `staff-space` equival aproximadament a 1.757mm. Així, la mesura `paper-height` de 59.75 `staff-spaces` equival a 105 mil·límetres, l'alçada d'un full a6 en orientació apaïxada. Els parells (a,b) són intervals, on a és el límit inferior i b és el límit superior de l'interval.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.2.2 [Establiment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Fragments de codi: Secció “Spacing” in *Fragments de codi*.

4.6.2 Canvi de l'espaiat

La sortida de `annotate-spacing` revela las dimensions verticals amb gran detall. Per veure més detalls sobre la modificació dels marges i altres variables de disseny de la pàgina, consulteu Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.

Apart dels marges, hi ha algunes altres opcions per estalviar espai:

- Forçar els sistemes perquè s'ajuntin el més possible entre sí (de forma que càpiguen la quantitat més grans d'ells a la pàgina) i al mateix temps estiguin espaiats de forma que no hi hagi un espai buit en la part baixa del paper.

```
\paper {
  system-system-spacing = #'((basic-distance . 0.1) (padding . 0))
  ragged-last-bottom = ##f
  ragged-bottom = ##f
}
```

- Forçar el nombre de sistemes. Pot ser d'utilitat de dues formes. Si tans sols s'estableix un valor, fins i tot el mateix valor que el nombre de sistemes que s'estan dibuixant de forma predeterminada, això ocasionarà a vegades que s'intentin introduir més sistemes en cada pàgina, ja que en aquest cas s'omet un pas en el qual es produeix l'estalvi d'una pàgina addicional. Per exemple, si la disposició predeterminada té 11 sistemes, l'assignació següent força una disposició amb 10 sistemes.

```
\paper {
  system-count = #10
}
```

- Forçar el nombre de pàgines. Per exemple, l'assignació següent força una disposició amb dues pàgines.

```
\paper {
  page-count = #2
}
```

- Evitar (o reduir en nombre) els objectes que augmenten la mida vertical d'un sistema. Per exemple, a les claus de les repeticions de primer i segona vegada (o repeticions amb finals alternatius) els cal espai addicional. Si aquestes caselles es reparteixen al llarg de dos sistemes, ocupen més espai que si estiguessin sobre el mateix sistema. Com en un altre exemple, les indicacions dinàmiques que se 'surten' d'un sistema es poden apropar al pentagrama:

```
\relative e' {
  e4 c g\ff c
  e4 c g-\tweak X-offset #-2.7 \f c
}
```



- Alterar l'espaiat horitzontal per mitjà de SpacingSpanner. Per veure més detalls, consulteu Secció 4.5.3 [Canvi de l'espaiat horitzontal], pàgina 579. L'exemple següent il·lustra l'espaiat predeterminat:

```
\score {
  \relative {
    g'4 e e2 |
    f4 d d2 |
    c4 d e f |
    g4 g g2 |
    g4 e e2 |
  }
}
```



L'exemple següent modifica `common-shortest-duration` d'un valor de $1/4$ (negra) a $1/2$ (blanca). La negra és la nota més comuna i la més breu de l'exemple, per la qual cosa en augmentar aquesta duració es produeix un efecte d'atapeïment:

```
\score {
  \relative {
    g'4 e e2 |
    f4 d d2 |
    c4 d e f |
    g4 g g2 |
    g4 e e2 |
  }
  \layout {
    \context {
      \Score
      \override SpacingSpanner.common-shortest-duration =
        #(ly:make-moment 1/2)
    }
  }
}
```



La propietat `common-shortest-duration` no es pot modificar de manera dinàmica, per la qual s'ha de situar sempre dins d'un bloc `\context` de forma que s'apliqui a la partitura completa.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538, Secció 4.5.3 [Canvi de l'espaiat horitzontal], pàgina 579.

Fragments de codi: Secció "Spacing" in *Fragments de codi*.

5 Canvi dels valors predeterminats

L'objectiu del disseny del LilyPond és proporcionar la més alta qualitat dels resultats, de forma predeterminada. Malgrat això, potser heu de canviar aquest resultat predeterminat. La disposició sobre el paper es controla a través d'un ampli nombre de 'botons i interruptors' anomenats en el seu conjunt ' propietats'. Al Manual d'aprenentatge podem trobar una introducció en forma de tutorial a l'accés i a la modificació d'aquestes propietats, vegeu Secció "Ajustament de la sortida" in *Manual d'aprenentatge*. S'hauria de llegir aquest tutorial en primer lloc. Aquest capítol cobreix un terreny semblant, però amb un estil més adequat per a un manual de referència.

La descripció definitiva dels controls que estan disponibles per al seu ajustament fi es poden trobar a un document a part: la Secció "Referència de funcionament intern" in *Referència de funcionament intern*. Aquest manual fa una relació de totes les variables, funcions i opcions que es poden trobar al LilyPond. Està escrit com un document HTML, que es pot trobar en línia (<https://lilypond.org/doc/stable/Documentation/internals/>), però que també va inclòs al paquet de documentació del LilyPond.

Internament, el LilyPond utilitza el llenguatge Scheme (un dialecte de LISP) per aportar la infraestructura. La sobreescritura de les decisions de disposició dóna accés efectiu a les interioritats del programa, cosa que requereix codi de l'Scheme com a entrada. Els elements de l'Scheme s'especifiquen dins d'un fitxer .ly amb el símbol de coixinet #.¹

5.1 Contextos d'interpretació

Aquesta secció explica que són els contextos i com modificar-los.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció "Contextos i gravadors" in *Manual d'aprenentatge*.

Fitxers d'inici: ly/engraver-init.ly, ly/performer-init.ly.

Fragments de codi Secció "Contexts and engravers" in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció "Contexts" in *Referència de funcionament intern*, Secció "Engravers and Performers" in *Referència de funcionament intern*.

5.1.1 Explicació dels contextos

Els contextos es disposen de forma jeràrquica:

Definicions de sortida - estructura dels contextos

Aquesta secció explica la rellevància de les definicions de sortida quan es treballa amb els contextos. Més endavant oferim exemples de definicions de sortida reals (vegeu [Canvi de tots els contextos del mateix tipus], pàgina 603).

Tot i que la música escrita a un fitxer faci referència a tipus i noms de context, els contextos es creen sols quan la música s'està realment interpretant. El LilyPond interpreta la música sota el control d'una 'definició de sortida' i pot fer-lo així per diverses definicions de sortida diferents, donant com a resultat també diferents sortides. La definició de sortida que correspon a la impressió de la música s'especifica mitjançant \layout.

Una definició de sortida molt més senzilla que s'usa per a la producció de MIDI s'especifica mitjançant \midi. Internament, el LilyPond utilitza diverses altres definicions de sortida, com quan s'usa el combinador de partícules ([Combinació automàtica de les parts], pàgina 184) o es creen fragments de notes guia citades ([Cites a altres veus], pàgina 212).

¹ Secció "Tutorial de l'Scheme" in *Extensions* conté un breu tutorial sobre la introducció de nombres, llistes, cadenes i símbols en Scheme.

Les definicions de sortida estableixen la relació entre els contextos així com els seus respectius valors predeterminats. Tot i que la major part dels canvis se solen fer dins d'un bloc `\layout`, els ajustaments de valors relacionats amb el MIDI sols tenen efecte quan es fan dins d'un bloc `\midi` block.

Alguns ajustaments afecten a diverses sortides: per exemple, si es desactiva el barrat automàtic, `autoBeaming`, dins d'algun context, les barres compten com melismes pel que respecta a la correspondència entre la música i la lletra, com es descriu a [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268. Aquesta correspondència es fa tant per a la sortida impresa com per al MIDI. Si els canvis fets sobre l'`autoBeaming` dins de la definició de context d'un bloc `\layout` no es repeteixen dins del corresponent bloc `\midi`, la lletra i la música deixaran d'estar sincronitzades dins del MIDI.

Vegeu també

Fitxers instal·lats: `ly/engraver-init.ly`. `ly/performer-init.ly`.

Score - el context mestre

Aquest és el context de notació més alt. Cap altre context pot contenir un context Score. De forma predeterminada, el context Score gestiona l'administració de les indicacions de compàs i s'assegura que certs elements com claus, compassos i armadures estan sempre alineats entre els diferents pentagrames.

Es crea implícitament una instància del context Score quan es processa un bloc `\score {...}`.

Contextos del nivell superior - contenidors de pentagrames

StaffGroup

Agrupa pentagrames i afegeix una clau a la part esquerra, formant un grup. Les línies divisòries dels pentagrames continguts es connecten verticalment. `StaffGroup` sols consisteix en una col·lecció de pentagrames, amb una clau endavant i línies divisòries de dalt a baix.

ChoirStaff

Idèntic a `StaffGroup` excepte que les barres de compàs dels pentagrames continguts no es connecten verticalment.

GrandStaff

Un grup de pentagrames, amb una clau en la part esquerra que abasta el grup. Les barres de compàs dels pentagrames continguts es connecten verticalment.

PianoStaff

Igual que `GrandStaff`, però dóna suport a la possibilitat depositar el nom de l'instrument a l'esquerra del sistema.

Contextos de nivell intermedi - pentagrames

Staff

Gestiona claus, barres de compàs, tonalitats i alteracions accidentals. Pot contenir contextos de Voice.

RhythmicStaff

Com `Staff`, però per imprimir ritmes. En imprimir s'ignoren les altures de les notes; les notes s'imprimeixen sobre una línia. La sortida de MIDI conserva les altures sense modificació.

TabStaff

Context per generar tabulatures. De forma predeterminada disposa l'expressió musical com una tabulatura de guitarra, impresa sobre sis línies.

DrumStaff

Gestiona el gravat per a instruments de percussió. Pot contenir contextos `DrumVoice`.

VaticanaStaff

Igual que `Staff`, excepte que està pensat per gravar peces en estil gregorià.

MensuralStaff

Igual que `Staff`, excepte que està dissenyat per gravar peces en estil mensural.

Contextos del nivell més baix - veus

Els contextos del mateix nivell que `Voice` donen un valor inicial a certes propietats i inicien els gravadors corresponents. Un context del nivell més baix és aquell que no té un context descendent predeterminat `defaultchild`. Tot i que és possible fer que pugui acceptar o contenir subcontextos, sols es poden crear i introduir de forma explícita.

Voice

Correspon a una veu sobre un pentagrama, aquest context gestiona la conversió de les indicacions dinàmiques, pliques, barres, subíndexs i superíndexs, lligadures d'expressió i d'unió, i silencis. Hem de crear instàncies explícites d'aquest context si ens cal diverses vegades al mateix pentagrama.

VaticanaVoice

El mateix que `Voice`, excepte que està dissenyat per a gravar peces en estil gregorià.

MensuralVoice

El mateix que `Voice`, amb modificacions per al gravat de peces en estil mensural.

Lyrics

Correspon a una veu amb lletra. Gestiona la impressió d'una sola línia de lletra.

DrumVoice

El context de veu utilitzat a una pauta de percussió.

FiguredBass

El context en el qual els objectes `BassFigure` es creen a partir de l'entrada escrita en el mode `\figuremode`.

TabVoice

El context de veu utilitzat dins d'un context `TabStaff`. Se sol deixar que es creï implícitament.

CueVoice

El context de veu que s'utilitza per dibuixar notes de mida reduïda, amb l'objectiu principal d'afegir notes guia d'un pentagrama a un altre, vegeu [Format de les notes guia], pàgina 216. Normalment es deixa que creï implícitament.

ChordNames

Gravat de noms d'acords.

5.1.2 Creació i referenciació dels contextos

El LilyPond crea automàticament contextos de nivell inferior si es troba una expressió musical abans que existeixi un context adequat, però normalment això sols funciona bé per a partitures senzilles o fragments musicals com els que apareixen a la documentació. Per a partitures més complexes, es recomana especificar explícitament tots els contextos amb les ordres `\new` o `\context`. La sintaxi d'aquestes dues ordres es molt semblant:

```
[\new | \context] Context [ = nom] [expressió_musical]
```

on es pot especificar `\new` o `\context`. *Context* és el tipus de context que es desitja crear, *nom* és un nom opcional que es dona al context concret que s'està creant, i *expressió_musical* és una

sola expressió musical que serà interpretada pels complements gravadors i reproductors dins d'aquest context.

El prefix `\new` sense cap nom s'usa freqüentment per crear partitures de molts pentagrames:

```
<<
  \new Staff \relative {
    % deixeu que el context Voice es creï implícitament
    c' '4 c
  }
  \new Staff \relative {
    d' '4 d
  }
>>
```



i per introduir diverses veus dins d'un sol pentagrama:

```
\new Staff <<
  \new Voice \relative {
    \voiceOne
    c' '8 c c4 c c
  }
  \new Voice \relative {
    \voiceTwo
    g'4 g g g
  }
>>
```



`\new` s'hauria d'usar sempre per especificar contextos sense nom.

La diferència entre `\new` i `\context` es troba a l'acció que es realitza:

- `\new` amb un nom o sense nom, sempre crea un context nou i diferent, fins i tot si ja existeix un context amb el mateix nom:

```
\new Staff <<
  \new Voice = "A" \relative {
    \voiceOne
    c' '8 c c4 c c
  }
  \new Voice = "A" \relative {
    \voiceTwo
    g'4 g g g
  }
>>
```




- `\context` amb un nom especificat, crea un context nou sols si no existeix ja un context del mateix tipus i amb el mateix nom, dins de la mateixa jerarquia de contextos. En cas contrari, s'agafa com a referència a aquest context creat prèviament, i la seva expressió musical es passa a aquest context per a la seva interpretació.

Una aplicació dels contextos amb nom és la separació entre la disposició de la partitura i el contingut musical. Són vàlides qualssevol de les dues formes següents:

```
\score {
  <<
    % score layout
    \new Staff <<
      \new Voice = "one" {
        \voiceOne
      }
      \new Voice = "two" {
        \voiceTwo
      }
    >>

    % musical content
    \context Voice = "one" {
      \relative {
        c''4 c c c
      }
    }
    \context Voice = "two" {
      \relative {
        g'8 g g4 g g
      }
    }
  >>
}
```



```
\score {
  <<
    % score layout
    \new Staff <<
      \context Voice = "one" {
        \voiceOne
      }
      \context Voice = "two" {
        \voiceTwo
      }
    >>
  >>
}
```

```

% musical content
\context Voice = "one" {
  \relative {
    c' '4 c c c
  }
}
\context Voice = "two" {
  \relative {
    g'8 g g4 g g
  }
}
>>
}

```



De manera alternativa, es poden utilitzar variables amb un efecte semblant. Vegeu Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d’aprenentatge*.

- `\context` sense cap nom correspondrà amb el primer context que es trobi entre els creats prèviament que siguin del mateix tipus dins de la mateixa jerarquia de contextos, fins i tot si té nom, i la seva expressió musical es passarà a aquest context per a la seva interpretació. Aquesta forma molt rarament és útil. Malgrat això, `\context` sense nom i sense expressió musical s’usa per establir el context en qual s’executa un procediment de l’Scheme especificat amb `\applyContext`:

```

\new Staff \relative {
  c'1
  \context Timing
  \applyContext #(lambda (ctx)
    (newline)
    (display (ly:context-current-moment ctx)))
  c1
}

```

Un context ha de tenir un nom si es farà referència a ell més tard, per exemple quan s’associa la lletra amb la música:

```

\new Voice = "tenor" música
...
\new Lyrics \lyricsto "tenor" letra

```

Per veure més detalls sobre l’associació de lletra i música, consulteu [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

Les propietats de tots els contextos d’un tipus particular es poden modificar dins d’un bloc `\layout` (amb una sintaxi diferent), vegeu [Canvi de tots els contextos del mateix tipus], pàgina 603.

Aquesta construcció també ofereix una forma de mantenir les ordres de disposició separades del contingut musical. Si es modificarà un sols context, s’ha d’usar un bloc `\with`, vefeu [Canvi de sols un context determinat], pàgina 605.

Vegeu també

Manual d’aprenentatge Secció “Organitzar les peces mitjançant variables” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: [Canvi de sols un context determinat], pàgina 605, [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

5.1.3 Manteniment amb vida dels contextos

Normalment els contextos finalitzen en el primer moment musical en el qual no tenen res a fer. Així, els contextos de Voice moren tan aviat com ja no contenen cap esdeveniment, els contextos Staff moren tan aviat com tots els contextos de Voice que contenen ja no continguin cap esdeveniment, etc. Això pot ocasionar dificultats si s'ha de fer referència a contextos anteriors que ja han mort, per exemple, en canviar de pentagrames amb ordres `\change`, associar lletra amb una veu mitjançant ordres `\lyricsto`, o quan s'afegeixen esdeveniments musicals addicionals a un context anterior.

Hi ha una excepció a aquesta regla general: dins d'una construcció `{...}` (música seqüencial), la noció que la construcció té del “contexto actual” descendirà un nivell cada cop que un element de la seqüència finalitza en un subcontext del context anterior. Això evita la creació espúria de contextos implícits en certes situacions, però significa que el primer context dins del que es descendeix, es mantindrà viu fins al final de l'expressió.

Com a contrast, els contextos d'una expressió feta amb la construcció `<<...>>` (música simultània) no es perllonguen, per la qual cosa si una ordre que crea un context s'envolta en una altre parell de `<<...>>`, s'impedirà que el context persisteixi durant tota la duració de la seqüència `{...}` que el conté.

Qualsevol context es pot mantenir viu si ens assegurem que té quelcom a fer en qualsevol moment musical donat. Els contextos de Staff es mantenen amb vida si en assegurem que una de les seves veus es manté viva. Una manera de fer-lo és afegir silencis de separació a una veu en paral·lel amb la música real. Aquests silencis s'han d'afegir a tots i cada un dels contextos de Voice que usaran esporàdicament diverses veus, és més segur mantenir-les totes vies enlloc d'intentar confiar en les excepcions que hem mencionat a dalt.

A l'exemple següent, tant la veu A com la veu B es mantenen vives d'aquesta manera durant la duració de la peça:

```
musicA = \relative { d''4 d d d }
musicB = \relative { g'4 g g g }
keepVoicesAlive = {
  <<
    \new Voice = "A" { s1*5 } % Manté la veu «A» viva per 5 compassos
    \new Voice = "B" { s1*5 } % Manté la veu «B» viva per 5 compassos
  >>
}

music = {
  \context Voice = "A" {
    \voiceOneStyle
    \musicA
  }
  \context Voice = "B" {
    \voiceTwoStyle
    \musicB
  }
  \context Voice = "A" { \musicA }
  \context Voice = "B" { \musicB }
  \context Voice = "A" { \musicA }
}
```

```

\score {
  \new Staff <<
    \keepVoicesAlive
    \music
  >>
}

```

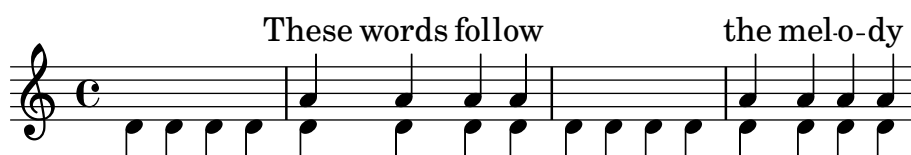


L'exemple següent mostra com es pot escriure una línia melòdica esporàdica amb lletra utilitzant aquest enfocament. Per suposat, en una situació real la melodia i l'acompanyament consistirien en diverses seccions diferents.

```

melody = \relative { a'4 a a a }
accompaniment = \relative { d'4 d d d }
words = \lyricmode { These words fol -- low the mel -- o -- dy }
\score {
  <<
    \new Staff = "music" {
      <<
        \new Voice = "melody" {
          \voiceOne
          s1*4 % Manté la veu «melody» viva per 4 compassos
        }
        {
          \new Voice = "accompaniment" {
            \voiceTwo
            \accompaniment
          }
        }
      <<
        \context Voice = "melody" { \melody }
        \context Voice = "accompaniment" { \accompaniment }
      >>
      \context Voice = "accompaniment" { \accompaniment }
      <<
        \context Voice = "melody" { \melody }
        \context Voice = "accompaniment" { \accompaniment }
      >>
    }
  >>
  \new Lyrics \with { alignAboveContext = "music" }
  \lyricsto "melody" { \words }
  >>
}

```



Pot ser d'utilitat jugar una mica amb aquests connectors. Es fa iniciant un context nou amb `\new` o `\context` i modificant-lo:

```
\new contexto \with {
  \consists ...
  \consists ...
  \remove ...
  \remove ...
  etc.
}
{
  ...música...
}
```

on els ... han de ser el nom d'un gravador. Aquí tenim un exemple senzill que suprimeix els gravadors `Time_signature_engraver` i `Clef_engraver` d'un context `Staff`:

```
<<
  \new Staff \relative {
    f'2 g
  }
  \new Staff \with {
    \remove Time_signature_engraver
    \remove Clef_engraver
  } \relative {
    f'2 g2
  }
>>
```



En el segon pentagrama no hi ha indicació de compàs ni clau. Aquest és un mètode força rudimentari de fer que desapareguin els objectes perquè afecta a tot el pentagrama. Aquest mètode també afecta l'espaiat, cosa que pot ser desitjable o no ser-ho. Es mostren mètodes més sofisticats per treure objectes a Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

L'exemple següent mostra una aplicació pràctica. Normalment les línies divisòries i les indicacions de compàs estan sincronitzades al llarg de tota la partitura. Ho fan els gravadors `Timing_translator` i `Default_bar_line_engraver`. Aquests complements mantenen al dia l'administració de les indicacions de compàs, posició dins del compàs, etc. Movent aquests gravadors des del context de `Score` al de `Staff`, podem aconseguir una partitura en la qual cada pentagrama té el seu propi compàs independent.

```
\score {
  <<
    \new Staff \with {
      \consists Timing_translator
    }
    \relative {
      \time 3/4
      c''4 c c c c c
    }
  }
}
```

```

    }
    \new Staff \with {
      \consists Timing_translator
    }
    \relative {
      \time 2/4
      c' '4 c c c c c
    }
  >>
  \layout {
    \context {
      \Score
      \remove Timing_translator
    }
  }
}

```



Advertiments i problemes coneguts

L'ordre en el qual els gravadors s'especifiquen és l'ordre en el qual es criden per realitzar la seva tasca de processament. Normalment, l'ordre en el qual s'especifiquen els gravadors no té importància, però en alguns casos especials sí la té, per exemple on un gravador escriu una propietat i un altre la llegeix, o on un gravador crea un grob i un altre l'ha de processar.

Les ordenacions següents són importants:

- el gravador de compassos `Bar_engraver` ha d'anar normalment en primer lloc,
- el gravador de digitacions `New_fingering_engraver` ha d'anar abans del gravador `Script_column_engraver` de columnes d'inscripcions.
- el `Timing_translator` ha d'anar abans del gravador de números de compàs `Bar_number_engraver`.

Vegeu també

Fitxers instal·lats: `ly/engraver-init.ly`.

5.1.5 Canvi dels paràmetres predeterminats dels contextos

Es poden canviar les propietats de context i de grob amb les ordres `\set` i `\override`, tal i com es descriu a Secció 5.3 [Modificació de les propietats], pàgina 615. Aquestes ordres creen esdeveniments musicals, fent que els canvis tinguin efecte en el punt temporal en el qual la música s'està processant.

Per contra, aquesta secció explica la forma canviar els valors *predeterminats* de les propietats de context i de grob en el moment en el qual es crea el context. Hi ha dues formes de fer-ho. Una modifica els valors predeterminats a tots els contextos d'un tipus donat, i l'altra modifica els valors predeterminats sols a una instància concreta d'un context.

Canvi de tots els contextos del mateix tipus

Els ajustaments de context predeterminat que s'han d'usar per al gravat dins de Score, Staff, Voice i d'altres contextos, es poden especificar en un bloc `\context` dins de qualsevol bloc `\layout`.

Els ajustaments per a la sortida MIDI, al contrari que per al gravat, es tindran que especificar a part a blocs `\midi` (vegeu [Definicions de sortida - estructura dels contextos], pàgina 592).

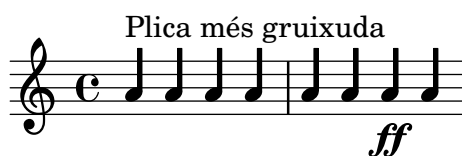
El bloc `\layout` s'ha de col·locar dins del bloc `\score` al que s'aplica, després de la música.

```
\layout {
  \context {
    \Voice
    [ajustaments de context per a tots els contextos Voice]
  }
  \context {
    \Staff
    [ajustaments de context per a tots els contextos Staff]
  }
}
```

Es poden especificar els següents tipus d'ajustaments:

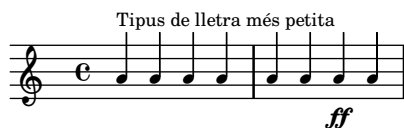
- Una ordre `\override`, però ometent el nom del context

```
\score {
  \relative {
    a'4~"Plica més gruixuda" a a a
    a4 a a\ff a
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \override Stem.thickness = #4.0
    }
  }
}
```



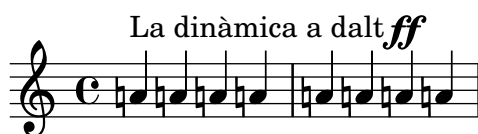
- Establir una propietat de context directament

```
\score {
  \relative {
    a'4~"Tipus de lletra més petita" a a a
    a4 a a\ff a
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      fontSize = #-4
    }
  }
}
```

- Una ordre predefinida tal com `\dynamicUp` o una expressió musical com `\accidentalStyle dodecaphonic`

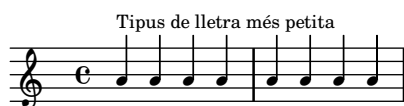
```
\score {
  \relative {
    a'4~"La dinàmica a dalt" a a a
    a4 a a\ff a
  }
  \layout {
    \context {
      \Voice
      \dynamicUp
    }
    \context {
      \Staff
      \accidentalStyle dodecaphonic
    }
  }
}
```



- Una variable definida per l'usuari que contingui un bloc `\with`; per veure detalls sobre el bloc `\with`, consulteu [Canvi de sols un context determinat], pàgina 605.

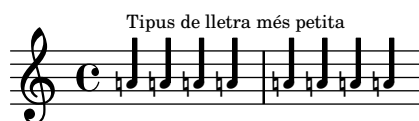
```
StaffDefaults = \with {
  fontSize = #-4
}

\score {
  \new Staff {
    \relative {
      a'4~"Tipus de lletra més petita" a a a
      a4 a a a
    }
  }
  \layout {
    \context {
      \Staff
      \StaffDefaults
    }
  }
}
```



Les ordres d'ajustament de propietats es poden disposar dins d'un bloc `\layout` sin que estiguin envoltats en un bloc `\context`. Aquests ajustament són equivalents a incloure les mateixes instruccions d'ajustament de propietats al començament de cadascú dels contextos del tipus especificat. Si no s'especifica cap context, *tots i cadascú* dels contextos del nivell inferior queden afectats, vegeu [Contextos del nivell més baix - veus], pàgina 594. La sintaxi d'una ordre d'ajustament de propietats dins d'un bloc `\layout` és la mateixa que si la mateixa ordre estigués escrita al propi flux musical.

```
\score {
  \new Staff {
    \relative {
      a'4^"Tipus de lletra més petita" a a a
      a4 a a a
    }
  }
  \layout {
    \accidentalStyle dodecaphonic
    \set fontSize = #-4
    \override Voice.Stem.thickness = #4.0
  }
}
```



Canvi de sols un context determinat

Les propietats de context d'una única instància de context poden canviar-se dins d'un bloc `\with`. Totes les altres instàncies de context del mateix tipus retenen els ajustaments predeterminats que el LilyPond té programats i que es modifiquen per part de qualsevol bloc `\layout` que es troben dins de l'àmbit. El bloc `\with` s'ha de situar immediatament després de les ordres `\new context-type`:

```
\new Staff \with { [ajustaments de context per a sols aquesta instància de context] }
{
  ...
}
```

De forma alternativa, si la música s'escriu usant la forma curta de les ordres d'especificació de mode, com per exemple `\chords` en lloc de `\chordmode`, l'ordre `\with` s'ha de col·locar immediatament després de l'ordre que especifica el mode:

```
\chords \with { [ajustaments de context per a aquesta instància de context (implícita)] }
{
  ...
}
```

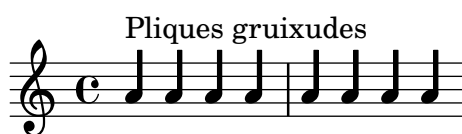
atès que és el context implícit creat per aquestes formes breus el que es vol modificar. S'aplica la mateixa consideració a les altres formes curtes d'especificar el mode d'entrada (`\drums`, `\figures`), vegeu Secció 5.4.1 [Modes d'entrada], pàgina 629.

Considerant que les modificacions de context especificades en blocs `\with` estan dins de la música, afectaran a *totes* les sortides (gravat i també el MIDI), a diferència dels canvis que es fan dins d'una definició de sortida.

Es poden especificar els següents tipus d'ajustaments:

- Una ordre `\override`, però ometent el nom del context

```
\score {
  \new Staff {
    \new Voice \with { \override Stem.thickness = #4.0 }
    {
      \relative {
        a'4^"Pliques gruixudes" a a a
        a4 a a a
      }
    }
  }
}
```



- Establint una propietat de context directament

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \relative {
        a'4^"Tipus de lletra predeterminat" a a a
        a4 a a a
      }
    }
    \new Staff \with { fontSize = #-4 }
    {
      \relative {
        a'4^"Tipus de lletra més petit" a a a
        a4 a a a
      }
    }
  >>
}
```



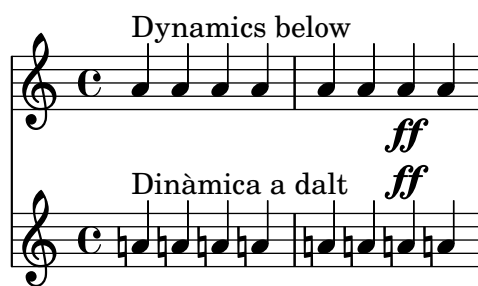
- Una ordre predefinida tal com `\dynamicUp`

```
\score {
  <<
    \new Staff {
      \new Voice {
        \relative {
          a'4^"Dynamics below" a a a
          a4 a a \ff a
        }
      }
    }
  >>
}
```

```

    }
  }
}
\new Staff \with { \accidentalStyle dodecaphonic }
{
  \new Voice \with { \dynamicUp }
  {
    \relative {
      a'4^"Dinàmica a dalt" a a a
      a4 a a\ff a
    }
  }
}
>>
}

```



Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.1 [Modes d'entrada], pàgina 629,

Ordre de precedència

El valor d'una propietat que s'aplica en un moment determinat d'una propietat que s'aplica en un moment determinat es determina de la forma següent:

- si està en efecte una ordre `\override` o `\set` dins del flux musical, s'usa aquest valor.
- en cas contrari, s'usa el valor predeterminat agafat d'un enunciat `\with` a les ordres d'inici del context.
- en cas contrari, s'usa el valor agafat del bloc `\context` més recent que correspongui dins dels blocs `\layout` o `\midi`,
- en cas contrari s'usa el valor predeterminat que el LilyPond porti preprogramat.

Vegeu també

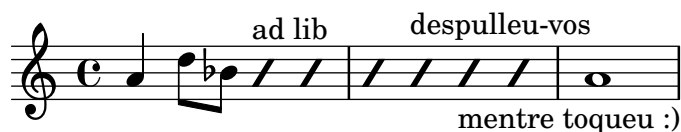
Manual d'aprenentatge: Secció “Modificar les propietats dels contextos” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.1.1 [Explicació dels contextos], pàgina 592, [Contextos del nivell més baix - veus], pàgina 594, Secció 5.3.2 [L'ordre `\set`], pàgina 615, Secció 5.3.3 [L'ordre `\override`], pàgina 617, Secció 4.2.1 [El bloc `\layout`], pàgina 549.

5.1.6 Definició de contextos nous

Els contextos específics, com `Staff` i `Voice`, estan construïts a partir de blocs senzills. És possible crear nous tipus de contextos amb combinacions diferents de gravadors afegits.

El següent exemple mostra com construir un tipus diferent de context de `Voice` partint de zero. Serà semblant a `Voice`, però imprimeix sols caps centrats en forma de barra inclinada. Es pot usar per indicar improvisació en peces de jazz.



Aquests ajustament es defineixen dins d'un bloc `\context` que al seu cop està dins d'un bloc `\layout`,

```
\layout {
  \context {
    ...
  }
}
```

A l'anàlisi següent, l'entrada d'exemple que es mostra ha d'anar en el lloc dels punts suspensius ... del fragment anterior.

En primer lloc cal definir un nom per al nou context:

```
\name ImproVoice
```

Atès que és semblant al context `Voice`, volem ordres que funcionin dins dels contextos `Voice` (existents) perquè segueixi funcionant. Això s'aconsegueix donant al nou context un àlies de `Voice`,

```
\alias Voice
```

El context imprimirà notes i textos explicatius, per això hem d'afegir els gravadors que aporten aquesta funcionalitat, i a més el gravador que agrupa les notes, pliques i silencis que estan en el mateix moment musical en forma de columnes.

```
\consists Note_heads_engraver
\consists Text_engraver
\consists Rhythmic_column_engraver
```

Els caps de totes les notes s'han de situar sobre la línia central.

```
\consists Pitch_squash_engraver
squashedPosition = #0
```

El gravador `Pitch_squash_engraver` modifica els caps de nota (creats pel gravador `Note_heads_engraver`) i estableix les seves posicions verticals al valor `squashedPosition`, en aquest cas 0, la línia central.

Las notes semblen inclinades i no tenen plica:

```
\override NoteHead.style = #'slash
\hide Stem
```

Tots aquests complements o plug-ins s'han de comunicar sota el control del context. Els mecanismes amb els quals es comuniquen els contextos s'estableixen mitjançant la declaració del `\type` (tipus) del context. Dins d'un bloc `\layout`, gairebé tots els contextos seran del tipus `Engraver_group`. Alguns contextos especials i els contextos dels blocs `\midi` usen altres tipus. La còpia i la modificació d'una definició de context existent també complimenten el tipus. Com que aquest exemple crea una definició partint de zero, ha de ser especificada explícitament.

```
\type Engraver_group
```

En ajuntar-ho tot, obtenim

```
\context {
  \name ImproVoice
  \type Engraver_group
  \consists Note_heads_engraver
  \consists Text_engraver
```

```

\consists Rhythmic_column_engraver
\consists Pitch_squash_engraver
squashedPosition = #0
\override NoteHead.style = #'slash
\hide Stem
\alias Voice
}

```

Els contextos donen lloc a jerarquies. Volem posar el context `ImproVoice` dins del context `Staff`, igual que els contextos de veu normals. Per tant, modifiquem la definició de `Staff` amb l'ordre `\accepts` (accepta),

```

\context {
  \Staff
  \accepts ImproVoice
}

```

Amb freqüència, en reutilitzar una definició de context existent, el context resultant es pot usar en qualsevol lloc on el context original hagués pogut fer-ho.

```

\layout {
  ...
  \inherit-acceptability to from
}

```

aconsegueix que tinguem contextos del tipus *to* acceptats per tots els contextos que també accepten *from*. Per exemple, si usem

```

\layout {
  ...
  \inherit-acceptability "ImproVoice" "Voice"
}

```

afegeix un `\accepts` per a `ImproVoice` tant a la definició de `Staff` com a la de `RhythmicStaff`.

L'oposat a `\accepts` (accepta) és `\denies` (denega), el que a vegades cal quan s'esta reutilitzant definicions de context existents.

Si organitzem les peces requerides dins d'un bloc `\layout` ens deixa amb

```

\layout {
  \context {
    \name ImproVoice
    ...
  }
  \inherit-acceptability "ImproVoice" "Voice"
}

```

Així doncs, la sortida que apareix al començament d'aquesta subsecció es pot escriure com

```

\relative {
  a'4 d8 bes8
  \new ImproVoice {
    c4^"ad lib" c
    c4 c^"despulleu-vos"
    c c_"mentre toqueu :)"
  }
  a1
}

```

Per completar l'exemple, els canvis que afecten a la jerarquia de contextos s'han de repetir dins d'un bloc `\midi` de manera que la sortida MIDI depengui de les mateixes relacions de context.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Note_heads_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Text_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Rhythmic_column_engraver” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Pitch_squash_engraver” in *Referència de funcionament intern*.

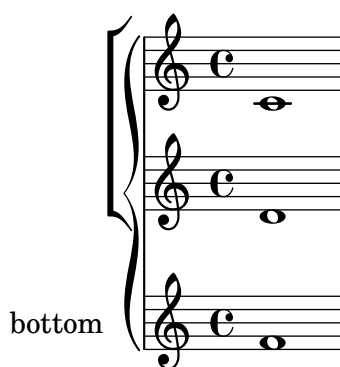
5.1.7 Ordre de disposició dels contextos

Els contextos es disposen en un sistema normalment des de dalt cap a baix a l'ordre en el qual es troben al fitxer d'entrada. Quan els contextos es nien uns a dins dels altres, el context exterior inclou els contextos niuats tal i com s'especifica al fitxer d'entrada, sempre i quan els contextos interiors estiguin inclosos a la llista “accepts” del context extern. Els contextos niuats que no estiguin inclosos a la llista “accepts” del context extern es recol·loquen a sota del context extern en lloc de niuar-se dins d'ell.

La llista “accepts” d'un context es pot canviar amb les ordres `\accepts` (accepta) o `\denies` (denega). `\accepts` afegeix un context a la llista “accepts” i `\denies` elimina un context de la llista.

Per exemple, un grup de pentagrames amb un claudàtor no es troba normalment a l'interior d'un pentagrama amb clau que tingui connectats les línies divisòries, i un `GrandStaff` per a piano no accepta un `StaffGroup` dins d'ell, de forma predeterminada.

```
\score {
  \new GrandStaff <<
    \new StaffGroup <<
      \new Staff { c'1 }
      \new Staff { d'1 }
    >>
    \new Staff { \set Staff.instrumentName = bottom f'1 }
  >>
}
```



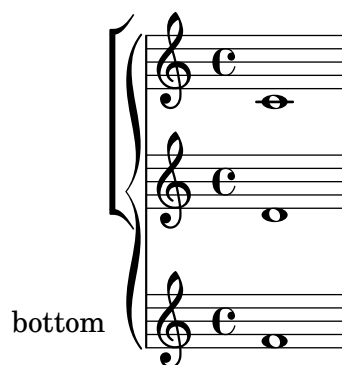
Malgrat això, usant l'ordre `\accepts`, es pot afegir un `StaffGroup` al context `GrandStaff`:

```
\score {
  \new GrandStaff <<
    \new StaffGroup <<
      \new Staff { c'1 }
      \new Staff { d'1 }
    >>
    \new Staff { \set Staff.instrumentName = bottom f'1 }
  >>
  \layout {
```

```

\context {
  \GrandStaff
  \accepts StaffGroup
}
}
}

```



`\denies` s’usa principalment quan un context nou s’està basant en un altre, però els niuats requerits difereixen. Per exemple, el context `VaticanaStaff` està basat en el context `Staff`, però amb el context `VaticanaVoice` substituït pel context `Voice` a la llista “accepts”.

Observeu que discretament es crea un context de forma implícita si es troba una ordre on no hi ha un context apropiat per contenir-lo.

Dins d’una definició de context, el tipus d’un subcontext que es va crear implícitament s’especifica usant `\defaultchild` (fill predeterminat). Alguns esdeveniments musicals requereixen un context ‘Bottom’ (inferior): qua es troba aquest esdeveniment, es creen subcontextos de forma recursiva fins que s’assoleix un context que no té establert el ‘defaultchild’.

La creació implícita de contextos pot donar lloc a inesperats pentagrames nous o inesperades partitures noves. La utilització de `\new` per crear contextos explícitament evita aquests problemes.

En ocasions cal que un context existeixi dins un breu interval de temps, sent un bon exemple el context de pentagrama d’un ossia. Això s’aconsegueix normalment mitjançant la introducció de la definició del context en el lloc apropiat en paral·lel amb la secció corresponent de la música principal. De forma predeterminada, el context temporal es col·loca a sota de tots els contextos existents. Per tornar-lo a posicionar per sobre del context que tingui el nom “principal”, s’hauria de definir d’aquesta forma:

```

\new Staff \with { alignAboveContext = "principal" }

```

Es presenta una situació semblant quan es posiciona un context temporal de lletra d’una cançó dins d’una disposició de diversos pentagrames tal com `ChoirStaff`, per exemple, quan s’afegeix una segona estrofa a una secció que es repeteix. De forma predeterminada, el context temporal de lletra es col·loca a sota dels pentagrames inferiors. Mitjançant la definició del context temporal de lletra amb `alignBelowContext` es pot posicionar correctament a sota del context de lletra amb nom que conté el text de la primera estrofa.

En diversos llocs poden veure’s exemples que mostren aquesta recol·locació de contextos temporals: vegeu Secció “Niuat d’expressions musicals” in *Manual d’aprenentatge*, Secció 1.6.2 [Modificació de pentagrames separats], pàgina 200, i Secció 2.1.2 [Tècniques específiques per a les lletres], pàgina 277.

Vegeu també

Manual d’aprenentatge: Secció “Niuat d’expressions musicals” in *Manual d’aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.6.2 [Modificació de pentagrames separats], pàgina 200, Secció 2.1.2 [Tècniques específiques per a les lletres], pàgina 277.

Manual d'utilització del programa: Secció “Apareix un pentagrama de més” in *Utilització del programa*.

Fitxers instal·lats: `ly/engraver-init.ly`.

5.2 Explicació del Manual de referència de funcionament intern

5.2.1 Navegació per la referència del programa

Suposem que volem moure la indicació de digitació del fragment següent:

`c' '-2`



Si visiteu la documentació a la cerca d'ordres de digitació (a [Indicacions de digitació], pàgina 226), trobareu:

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*.

La referència del programador es troba disponible en forma de document HTML. Es recomana molt que ho llegiu en la forma HTML, o bé en línia o bé descarregant els fitxers de la documentació HTML. Aquesta secció seria molt difícil d'entendre si esteu utilitzant el manual en format PDF.

Seguiu l'enllaç que porta a Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*. Al principi de la pàgina, podeu veure

Els objectes de digitació es creen per part de: Secció “Fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern* y Secció “New_fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern*.

Seguint els enllaços relacionats dins de la referència del programa, podem seguir el flux d'informació dins del programa:

- Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*: els objectes Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern* es creen per part de: Secció “Fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern*
- Secció “Fingering-engraver” in *Referència de funcionament intern*: Tipus de música acceptats: Secció “fingering-event” in *Referència de funcionament intern*
- Secció “fingering-event” in *Referència de funcionament intern*: El tipus d'esdeveniment musical fingering-event es descriu a Expressions musicals amb el om de Secció “Fingering-Event” in *Referència de funcionament intern*

Es recorre aquest camí en direcció contrària al corrent d'informació del programa: comença amb la sortida i acaba amb l'esdeveniment d'entrada. També podríem haver començat per un esdeveniment de l'entrada, i llegit seguint el flux d'informació acabant en el seu cas a l'objecte (o objectes) de la sortida.

La referència del programa també es pot examinar com un document normal. Conté capítols que tracten de Music definitions de la Secció “Translation” in *Referència de funcionament intern*, i del Secció “Backend” in *Referència de funcionament intern*. Cada u dels capítols relaciona totes les definicions utilitzades i totes les propietats que es poden ajustar.

5.2.2 Interfícies de la presentació

La pàgina HTML que vam poder veure a la secció anterior descriu l'objecte de presentació anomenat Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*. Aquest objecte és un símbol dins de la partitura. Té propietats que emmagatzemen números (com gruixos i direccions), però també punters a objectes relacionats. Un objecte de presentació també s'anomena un *Grob*, que és una abreviatura de Graphical Object (objecte gràfic). Per veure més detalls sobre els objectes gràfics o Grobs, consulteu Secció “grob-interface” in *Referència de funcionament intern*.

La pàgina dedicada a Fingering relaciona les definicions de l'objecte Fingering. Per exemple, la pàgina diu

```
padding (dimensió, en espais de pentagrama):
0.5
```

cosa que significa que el nombre es mantindrà a una distància de almenys 0.5 del cap de la nota.

Cada objecte de presentació pot tenir diverses funcions com element de notació o de gravat. Per exemple, l'objecte de digitació Fingering té els aspectes següents:

- La seva mida és independent de l'espaiat horitzontal, al contrari de les lligadures o les barres de les figures.
- És un element de text. Gairebé segur que és un text molt curt.
- aquest element de text es grava amb un tipus de lletra, no com lligadures o les barres de les figures.
- Horitzontalment, el centre del símbol s'ha d'alinear amb el centre del cap de la nota.
- Verticalment, el símbol es col·loca a prop de la nota i del pentagrama.
- La posició vertical també està coordinada amb altres símbols de superíndex i de subíndex.

Cadascú d'aquests aspectes es capta en el que s'anomenen *interfaces*, dels quals es fa una llista al final de la pàgina dedicada a Secció “Fingering” in *Referència de funcionament intern*

Aquest objecte dona suport a les interfícies següents: Secció “item-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “self-alignment-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “side-position-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “text-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “text-script-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “font-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “finger-interface” in *Referència de funcionament intern* y Secció “grob-interface” in *Referència de funcionament intern*.

En polsar sobre qualssevol dels enllaços ens desplaçarem a la pàgina de la interfície respectiva de l'objecte. Cada interfície té un cert nombre de propietats. Algunes d'elles no són perquè l'usuari las pugui ajustar ('Propietats internes'), però altres si es poden modificar.

Hem estat parlant de l'objecte Fingering, però realment no significa molt. El fitxer d'inicialització (vegeu Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*) scm/define-grobs.scm mostra l'ànima de l'objecte',

```
(Fingering
 . ((padding . 0.5)
    (avoid-slur . around)
    (slur-padding . 0.2)
    (staff-padding . 0.5)
    (self-alignment-X . 0)
    (self-alignment-Y . 0)
    (script-priority . 100)
    (stencil . ,ly:text-interface::print)
    (direction . ,ly:script-interface::calc-direction)
    (font-encoding . fetaText)
```

```
(font-size . -5) ; don't overlap when next to heads.
(meta . ((class . Item)
(interfaces . (finger-interface
               font-interface
               text-script-interface
               text-interface
               side-position-interface
               self-alignment-interface
               item-interface))))))
```

Com podem veure, l'objecte *Fingering* no és més que un munt de valors de variables, i la pàgina web de la Referència de funcionament intern es genera directament a partir d'aquesta definició.

5.2.3 Determinació de la propietat del grob

Recordem que volíem canviar la posició del **2** a

c' '-2



Atès que el **2** es troba col·locat verticalment sobre la seva nota, hem de negociar amb la interfície associada amb aquesta col·locació. Això es fa usant *side-position-interface*. La pàgina que descriu aquesta interfície diu:

side-position-interface

Col·locació d'un objecte víctima (aquest mateix) junt a altres objectes (el suport).

La propietat *direction* significa on posar l'objecte víctima en relació al suport (a l'esquerra o a la dreta, a sobre o a sota?)

Sota aquesta descripció, la variable *padding* (farcit) es descriu com

padding (dimensió, en espais de pentagrama)

Afegir aquesta quantitat d'espai addicional entre objectes que estan uns junts als altres.

Augmentant el valor de *padding*, podem allunyar el número de digitació del cap de la nota. L'ordre següent insereix un espai en blanc de tres "espais de pentagrama" entre la nota i la digitació:

```
\once \override Voice.Fingering.padding = #3
```

En inserir aquest farcit abans que s'hagi creat l'objecte de digitació, arribem al resultat següent:

```
\once \override Voice.Fingering.padding = #3
c' '-2
```



En aquest cas, el context d'aquest ajustament és *Voice*. Vegeu l'apartat dedicat a Secció "Fingering_engraver" in *Referència de funcionament intern*, que diu:

El gravador *Fingering_engraver* format part dels contextos: ... Secció "Voice" in *Referència de funcionament intern*

5.2.4 Convencions de noms

Cal presentar una panoràmica de les diverses convencions de nomenclatura:

- funcions del Scheme: minúscules-amb-guions (cosa que inclou als noms d'una sola paraula)
- funcions de l'Scheme específiques del LilyPond: ly:més-estil-de-scheme
- esdeveniments, classes i propietats musicals: com-les-funcions-de-scheme
- interfícies de Grobs: estil-scheme
- propietats de backend: estil-scheme (i però X i Y en majúscules!)
- contextos (i ExpressionsMusicals i grobs): Majúscules o MajúsculesDeCamell
- propietats de context: minúsculesSeguitDeMajúsculesDeCamell
- gravadors: Majúscules_seguit_de_minúscules_i_amb_barres_baixes

5.3 Modificació de les propietats

5.3.1 Panoràmica de la modificació de les propietats

Cada context és responsable de la creació de certs tipus d'objectes gràfics. Els ajustaments que s'usen per imprimir aquests objectes també s'emmagatzemen per context. Mitjançant la modificació d'aquests ajustaments, es pot alterar l'aparença dels objectes.

Hi ha dos tipus diferents de propietats emmagatzemades als contextos: les propietats de context i les propietats de grob. Les propietats de context són propietats que s'apliquen al context com un tot i controlen la forma en la qual el propi context s'imprimeix. Per contra, les propietats de grob s'apliquen als tipus de grob específics que s'imprimiran dins del context.

Les ordres `\set` i `\unset` s'usen per canviar els valors de les propietats de context. Les ordres `\override` i `\revert` s'usen per canviar els valors de les propietats de grob.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Backend” in *Referència de funcionament intern*, Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern*, Secció “OverrideProperty” in *Referència de funcionament intern*, Secció “RevertProperty” in *Referència de funcionament intern*, Secció “PropertySet” in *Referència de funcionament intern*.

Advertiments i problemes coneguts

El «back-end» o motor de sortida no és massa estricte en la comprovació de tipus de les propietats d'objectes. Les referències cícliques en valors Scheme de propietats poden produir aturades o sortides abruptes, o les dues coses.

5.3.2 L'ordre `\set`

Cada context pot tenir diferents *propietats*, variables contingudes dins d'aquest context. Es poden canviar mentre dura el pas d'interpretació. S'aconsegueix inserint l'ordre `\set` dins de la música:

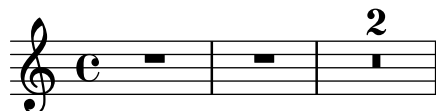
```
\set context.propietat = #valor
```

valor és un objecte de l'Scheme, raó per la qual va precedit del caràcter coixinet, #.

El nom de les propietats de context sol anar en minúscules amb majúscula al mig. Controlen sobre tot la traducció de la música a la notació, per exemple `localAlterations` (per determinar si s'ha d'imprimir alteracions o no), o `measurePosition` (per determinar quan s'ha d'imprimir una línia divisòria). El valor de les propietats de context pot modificar-se amb el temps durant la interpretació de la música; un exemple obvi és `measurePosition`. Les propietats de context es modifiquen mitjançant l'ordre `\set`.

Per exemple, els silencis multicompass es combinen en un sol compass si el valor de la propietat de context `skipBars` s'estableix a `##t` (vertader):

```
R1*2
\set Score.skipBars = ##t
R1*2
```



Si s'omet l'argument *context*, llavors s'utilitza el context actual de nivell més baix (normalment `ChordNames`, `Voice` o `Lyrics`). En aquest exemple:

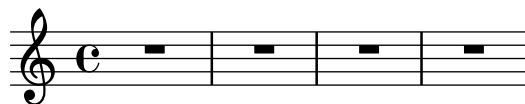
```
\set Score.autoBeaming = ##f
\relative {
  e' '8 e e e
  \set autoBeaming = ##t
  e8 e e e
} \
\relative {
  c' '8 c c c c8 c c c
}
```



El canvi s'aplica 'al vol', mentre dura la música, de forma que l'ajustament sols afecta al segon grup de corxeres.

Observeu que el context del nivell més baix no sempre conté la propietat que voldríem modificar: per exemple, intentar ajustar el valor de la propietat `skipBars` del context predeterminat del nivell més baix, que en aquest cas és `Voice`, no tindrà cap efecte, perquè `skipBars` és una propietat del context `Score`.

```
R1*2
\set skipBars = ##t
R1*2
```



Els contextos són jeràrquics, i si s'ha especificat un context major, per exemple `Staff`, aleshores el canvi s'aplicaria també a tots els contextos `Voice` dins del pentagrama actual.

També hi ha una ordre `\unset`:

```
\unset context.propietat
```

que elimina la definició de *propietat*. Aquesta ordre elimina la definició sols si s'està establint dins de *context*. Les propietats que s'han establert a contextos que envolten no s'alteraran per un `\unset` en un context envoltat:

```
\set Score.autoBeaming = ##t
\relative {
  \unset autoBeaming
```

```

e' '8 e e e
\unset Score.autoBeaming
e8 e e e
} \
\relative {
  c' '8 c c c c8 c c c
}

```



Com `\set`, l'argument *context* no s'ha d'especificar per a un context del nivell més baix, per la qual cosa els dos enunciats

```

\set Voice.autoBeaming = ##t
\set autoBeaming = ##t

```

són equivalents si el context inferior en curs és *Voice*.

Els ajustaments amb `\set` o `\unset` que s'apliquen sols a un únic pas de temps es poden escriure amb `\once`, per exemple a

```

c' '4
\once \set fontSize = #4.7
c' '4
c' '4

```



En el manual de Referència de funcionament intern hi ha una descripció completa de totes les propietats de context disponibles, consulteu Traducció \mapsto Propietats de context modificables per l'usuari.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Tunable context properties” in *Referència de funcionament intern*.

5.3.3 L'ordre `\override`

Hi ha un tipus especial de propietat de context: la descripció dels grobs. Les descripcions dels grobs reben un nom a MajúsculesDeCamell (començant amb majúscula). Contenen els ‘ajustos predeterminats’ per a un tipus particular de grob, en forma de llista associativa. Consulteu `scm/define-grobs.scm` per veure els ajustos de cada descripció de grob. Les descripcions de grob es modifiquen amb `\override`.

La sintaxi de l'ordre `\override` és

```

\override [context.]NomDelGrob.propietat = #valor

```

Per exemple, podem augmentar el gruix de la plica d'una figura sobreescrivint la propietat *thickness* (gruix) de l'objecte *Stem* (plica):

```

c' '4 c'
\override Voice.Stem.thickness = #3.0
c' '4 c'

```



Si no s'ha especificat cap context a l'ordre `\override`, s'utilitza el context del nivell inferior:

```
\override Staff.Stem.thickness = #3.0
<<
  \relative {
    e' '4 e
    \override Stem.thickness = #0.5
    e4 e
  } \
  \relative {
    c' '4 c c c
  }
>>
```



Algunes opcions susceptibles d'ajustament s'anomenen 'sub propietats' i resideixen dins de les propietats. Per efectuar ajustaments sobre ells, utilitzeu ordres de la forma

```
\override Stem.details.beamed-lengths = #'(4 4 3)
```

o per modificar els extrems dels objectes extensos, utilitzeu una forma com ara les següents:

```
\override TextSpanner.bound-details.left.text = "left text"
\override TextSpanner.bound-details.right.text = "right text"
```

L'efecte d'una ordre de sobreescritura `\override` es pot desfer amb `\revert`.

La sintaxi de l'ordre `\revert` és

```
\revert [Context.]NomDelGrob.propietat
```

Per exemple,

```
\relative {
  c' '4
  \override Voice.Stem.thickness = #3.0
  c4 c
  \revert Voice.Stem.thickness
  c4
}
```



Els efectes de `\override` i `\revert` s'apliquen a tots els grobs del context afectat partint del moment actual i fins endavant:

```
<<
  \relative {
    e' '4
    \override Staff.Stem.thickness = #3.0
```

```

    e4 e e
  } \
  \relative {
    c' '4 c c
    \revert Staff.Stem.thickness
    c4
  }
>>

```



Es pot usar `\once` amb `\override` o `\revert` per afectar sols l'instant de temps actual:

```

<<
  \relative c {
    \override Stem.thickness = #3.0
    e' '4 e e e
  } \
  \relative {
    c' '4
    \once \override Stem.thickness = #3.0
    c4 c c
  }
>>

```



Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “Backend” in *Referència de funcionament intern*

5.3.4 L'ordre `\tweak`

El canvi de les propietats de grob mitjançant `\override` produeix l'aplicació del canvi a tots els grobs donats al context en el moment en el qual s'aplica aquest canvi. Tanmateix, en certes ocasions podem desitjar que els canvis s'apliquin a un sol grob en lloc de a tots els grobs del context afectat. Això s'aconsegueix amb l'ordre `\tweak`, que té la sintaxi següent:

```
\tweak [objecte-de-presentació.]propietat-del-grob valor
```

És opcional especificar el *objecte-de-presentació*. L'ordre `\tweak` s'aplica a l'objecte musical que ve immediatament després de *valor* dins del flux musical.

Per veure una introducció a la sintaxi i els usos de l'ordre `\tweak`, consulteu Secció “Mètodes d'ajustament” in *Manual d'aprenentatge*.

Si es col·loquen diversos elements semblants al mateix moment musical, l'ordre `\override` no es pot fer servir per modificar un sol d'ells: aquí és on s'ha d'usar l'ordre `\tweak`. Entre els elements que poden aparèixer més d'un cop al mateix moment musical estan els següents:

- els caps de les notes d'un acord
- signes d'articulació sobre la mateixa nota
- lligadures d'unió entre notes d'un acord

- claus de grups especials que comencen al mateix moment

En aquest exemple es modifiquen el color d'un cap i el tipus d'un altre, dins del mateix acord:

```
< c''
  \tweak color #red
  d''
  g''
  \tweak duration-log #1
  a''
> 4
```



\tweak es pot usar per modificar lligadures d'expressió:

```
\relative { c' - \tweak thickness #5 ( d e f ) }
```



Perquè funcioni l'ordre \tweak, ha de romandre adjacent a l'objecte al qual s'ha d'aplicar després que el codi d'entrada s'hagi convertit en un flux musical. L'ajustament d'un acord complet no fa res perquè el seu esdeveniment musical actua sols com un contenidor, i tots el objectes de presentació es creen a partir d'esdeveniments dins del EventChord:

```
\tweak color #red c''4
\tweak color #red <c'' e''>4
<\tweak color #red c'' e''>4
```



L'ordre \tweak senzilla no es pot fer servir per modificar cap objecte que no s'hagi creat directament a partir de l'entrada. Concretament, no afecta a les pliques, barres automàtiques ni alteracions, perquè aquests objectes es generen posteriorment per part d'objectes de presentació NoteHead més que per elements musicals del flux d'entrada.

Aquests objectes de presentació creats indirectament es poden ajustar usant la forma de l'ordre \tweak en la qual el nom del grob s'especifica de forma explícita:

```
\tweak Stem.color #red
\tweak Beam.color #green c''8 e''
<c'' e'' \tweak Accidental.font-size #-3 ges''>4
```



No es pot usar \tweak per modificar les claus o les indicacions de compàs, perquè aquests objectes se separen de qualsevol ordre \tweak precedent dins del flux d'entrada gràcies a la inserció automàtica d'elements addicionals que es requereixen per completar el context.

Es poden col·locar diverses ordres `\tweak` abans d'un element de notació; totes l'afecten:

```
c'
-\tweak style #'dashed-line
-\tweak dash-fraction #0.2
-\tweak thickness #3
-\tweak color #red
\glissando
f''
```



El flux musical que es genera a partir d'una secció d'un fitxer d'entrada (incloent qualsevol element inserit automàticament) pot examinar-se, vegeu

El flujo musical que se genera a partir de una sección de un archivo de entrada (incluido cualquier elemento insertado automáticamente) puede examinarse, véase Sección “Presentació de les expressions musicals” in *Extensions*. Això pot ser d'utilitat en la determinació del que es pot modificar per mitjà d'una ordre `\tweak`.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Mètodes d'ajustament” in *Manual d'aprenentatge*.

Manual de extensió: Secció “Presentació de les expressions musicals” in *Extensions*.

Advertiments i problemes coneguts

No es pot usar l'ordre `\tweak` per modificar els punts de control d'una sola de diverses lligadures d'unió dins d'un acord, a part de la primera que es trobi en el codi d'entrada.

5.3.5 `\set` comparat a `\override`

Tant l'ordre `\set` com `\override` manipulen propietats associades a contextos. En ambdós casos les propietats segueixen una *jerarquia de contextos*: les propietats que no s'estableixen dins del context encara presenten els valors del context del seu pare respectiu.

El valor i la duració en el temps d'una propietat de context són dinàmics i estan disponibles sols quan la música s'està interpretant o 'iterant'. Al moment de la creació del context, s'inicialitzen les propietats a partir de les modificacions d'aquest context. Qualsevol canvi posterior s'obté a través d'ordres d'establiment de propietats dins de la mateixa música.

Les definicions de grob (objectes gràfics) són una classe *especial* de propietats de context, ja que la seva estructura i ús són diferents de les propietats de context ordinàries. A diferència de les propietats dels contextos normals, les definicions de grob se subdivideixen en *propietats de grob*.

A més, en contrast amb les propietats de context normals, les definicions de grob tenen el seu propi conjunt d'utilitats de manteniment de les propietats individuals i, en el seu cas, subpropietats. Això suposa que és possible definir les diferents parts dins de diferents contextos i encara tenir la definició completa del grob en el moment de la seva creació, muntada a partir de totes les peces proporcionades pel context actual i el seu ancestre o ancestres, conjuntament.

Un grob o objecte gràfic es crea normalment per part d'un gravador en el moment de la interpretació d'una expressió musical i rep les seves propietats inicials de la definició de grob en curs del context del gravador. El gravador (o altres parts del 'backend' del LilyPond) poden després modificar (o afegir-se a) les propietats inicials del grob; malgrat això, això no afecta a la definició de grob del context.

El que el Lilypond coneix com ‘propietats de grob’ en el context de l’ajustament a nivell d’usuari són en realitat les propietats de la definició de grob d’un context.

s’accedeix a les definicions de grob amb un conjunt d’ordres diferents. Es manipulen usant `\override` i `\revert` i tenen un nom que comença amb una lletra majúscula (com ‘NoteHead’) mentre que les propietats de context ordinàries es manipulen utilitzant `\set` i `\unset` i s’anomenen començant amb lletra minúscula.

Les ordres `\tweak` i `\overrideProperty` canvien les propietats de grob passant per sobre de les propietats de context completament. En el seu lloc, atrapen els grobs tan aviat es creen, i estableixen propietats sobre ells directament amb `\tweak` quan s’originen a partir d’un esdeveniment musical o, en el cas de `\overrideProperty`, per a una sobreescritura específica.

5.3.6 L’ordre `\offset`

Tot i que és possible fixar propietats de grob a valors nous amb les ordres `\override`, `\tweak` i `\overrideProperty`, moltes vegades convé més modificar aquestes propietats en una quantitat relativa al valor predeterminat. L’ordre `\offset` es troba disponible per fer això.

La sintaxi de `\offset` és

```
[-]\offset propietat increments element
```

L’ordre funciona afegint el contingut de *increments* a l’ajustament predeterminat de la *propietat* del grob indicat per *element*.

Depenent de la formulació de l’ordre, `\offset` pot actuar com un `\tweak` (ajustament) o com un `\override` (sobreescritura). Les variacions en el seu ús s’explicaran després d’haver examinat les propietats de grob que es poden usar amb `\offset`.

Propietats que admeten el desplaçament

Moltes, però no totes, les propietats del grob admeten l’aplicació d’un desplaçament. Si *propietat* no es pot desplaçar, l’objecte romandrà sense canvis i s’omet l’advertiment. En aquests casos s’han d’usar en el seu lloc `\override` o `\tweak` per modificar l’objecte.

Es pot treballar per prova i error i deixar que els advertiments ens serveixen de guia per saber el que pot i no pot ser desplaçat. És possible, no obstant, un enfocament més sistemàtic.

Els criteris següents determinen si una propietat es pot modificar amb `\offset`:

- La propietat té un ‘ajustament predeterminat’ en la descripció del grob. Aquestes propietats apareixen llistades per a cada grob a Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern* (i també estan a `scm/define-grobs.scm`).
- La propietat admet un valor numèric. Entre els valors numèrics es troben `number`, una llista de nombres, `number-pair`, i `number-pair-list`. Les pàgines de Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern* contenen una llista dels tipus de dades característiques de cada propietat. No importa si l’ajustament predeterminat és una funció.
- La propietat no pot ser una ‘subpropietat’ (una propietat que resideix dins d’una altra propietat).
- Les propietats establertes a valors infinits no es poden desplaçar. No hi ha cap forma sensata d’incrementar els valors infinits positius o negatius.

Els exemples següents presenten diverses propietats de grob en front als criteris que s’han exposat.

- Propietats que es poden desplaçar

`Hairpin.height`

Aquesta propietat no és una subpropietat, i està a la llista que apareix a Secció “Hairpin” in *Referència de funcionament intern*. En quan al seu valor, admet ‘dimension, in staff space’ (dimensió, en espais de pentagrama) que està establert a 0.6666 (que clarament és un nombre no infinit).

`Arpeggio.positions`

A la llista de la pagina que descriu Secció “Arpeggio” in *Referència de funcionament intern* apareix una propietat `positions` que admet una ‘parella de nombres’. El seu valor predeterminat és `ly:arpeggio::positions`, que é un ‘callback’ que s’avalua durant la fase de gravat per donar com a resultat una parella de nombres per qualsevol objecte `Arpeggio` donat.

- Propietats que no admeten desplaçament

`Hairpin.color`

No hi ha un llistat per color a Secció “Hairpin” in *Referència de funcionament intern*.

`Hairpin.circled-tip`

La llista de `Hairpin.circled-tip` a la pàgina de Secció “Hairpin” in *Referència de funcionament intern* mostra que admet un valor boolean. Els valors booleans no són numèrics.

`Stem.details.lengths`

Tot i que està llistat a Secció “Stem” in *Referència de funcionament intern* i el seu valor predeterminat és una llista de nombres, és una ‘subpropietat’. De moment les ‘propietats niuades’ no tenen suport.

\offset como sobreescritura

Si *element* és un nom de grob com `Arpeggio` o `Staff.OttavaBracket`, el resultat es un `\override` o sobreescritura del tipus de grob especificat.

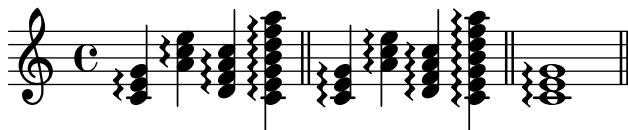
```
\offset propietat increment [context.]NomDeGrob
```

Observeu que el guió precedent *mai* no s'utilitza amb la forma ‘override’, d'igual manera que mai no s'usa amb la pròpia ordre `\override`.

L'exemple següent usa la forma ‘override’, de sobreescritura, per allargar els arpegis predeterminats que apareixen al primer compàs perquè cobreixin tota la mida dels acords. Els arpegis s'amplien en mig espai de pentagrama cap amunt i cap avall. També es mostra la mateixa operació efectuada sobre el primer acord amb una sobreescritura normal de la propietat `positions`. Aquest mètode és en absolut expressiu de l'acció de ‘ampliar en mig espai de pentagrama’ perquè els extrems s'han d'especificar mitjançant coordenades absolutes, no relatives. A més, caldrien sobreescritures individuals per als altres acords, atès que varien en mida i posició.

```
arpeggioMusic = {
  <c' e' g'>\arpeggio <a' c' e'>\arpeggio
  <d' f' a' c'>\arpeggio <c' e' g' b' d' f' a'>\arpeggio
}

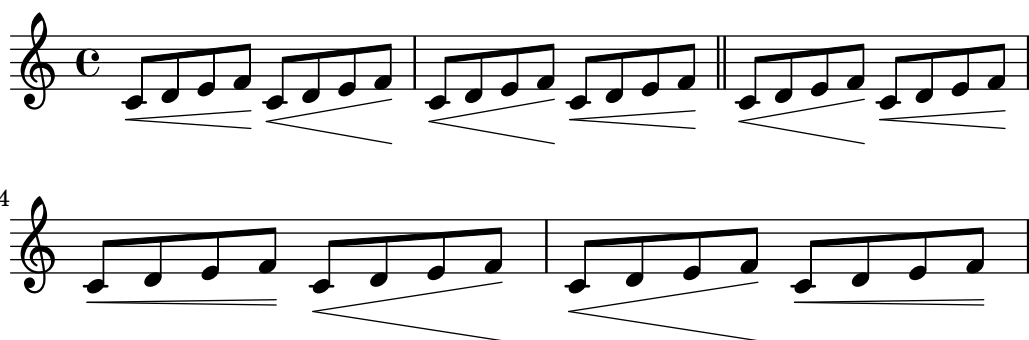
{
  \arpeggioMusic
  \bar "||"
  \offset positions #'(-0.5 . 0.5) Arpeggio
  \arpeggioMusic
  \bar "||"
  \once \override Arpeggio.positions = #'(-3.5 . -0.5)
  <c' e' g'>1\arpeggio
  \bar "||"
}
```



En el seu ús com ‘override’, `\offset` es pot fer precedir per `\once` o per `\temporary` i revertir-se mitjançant `\revert` amb la propietat. Això és perquè `\offset` en realitat crea un `\override` per la propietat.

```
music = { c'8\< d' e' f'\! }

{
  \music
  \offset height 1 Hairpin
  \music
  \music
  \revert Hairpin.height
  \music
  \bar "||"
  \once \offset height 1 Hairpin
  \music \music
  \bar "||"
  \override Hairpin.height = 0.2
  \music
  \temporary \offset height 2 Hairpin
  \music
  \music
  \revert Hairpin.height
  \music
  \bar "||"
}
```



Així com `\override`, la forma ‘override’ de `\offset` es pot usar amb `\undo` i amb `\single`.

```
longStem = \offset length 6 Stem

{
  \longStem c'4 c''' c' c''
  \bar "||"
  \undo \longStem c'4 c''' c' c''
  \bar "||"
  \single \longStem c'4 c''' c' c''
  \bar "||"
}
```

}



\offset com ajustament

Si *element* és una expressió musical com `\arpeggio`, el resultat és la mateixa expressió musical amb l'ajustament aplicat.

```
[-]\offset [NomDeGrob.]propietat increments expressió-musical
```

La sintaxi de `\offset` en forma de 'tweak' és anàloga a la pròpia ordre `\tweak`, tant en ordre com en quant a la presència o absència del guió inicial.

L'exemple següent usa la forma 'tweak' per ajustar la posició vertical de l'objecte `BreathingSign`. Compareu-lo amb l'ordre `\tweak` normal que també apareix. La sintaxi és equivalent; malgrat això, la sortida de `\tweak` és menys intuïtiva, ja que `BreathingSign.Y-offset` es calcula a partir de la tercera línia del pentagrama. No cal saber com es calcula `Y-offset`, en usar `\offset`.

```
{
  c''4
  \breathe
  c''4
  \offset Y-offset 2 \breathe
  c''2
  \tweak Y-offset 3 \breathe
}
```



A l'exemple anterior, els objectes ajustats s'han creat directament a partir de l'entrada de l'usuari: l'ordre `\breathe` era una ordre explícita per retornar un objecte `BreathingSign`. Atès que l'objecte de l'ordre no és ambigu, no hi havia necessitat d'especificar el nom de l'objecte. Malgrat això, quan un objecte es crea *indirectament*, cal incloure el nom del grob. És el mateix que per a l'ordre `\tweak`.

A l'exemple següent, l'objecte `Beam` es baixa en dos espais de pentagrama aplicant `\offset` a la propietat `positions`.

La primera aplicació de `\offset` exigeix que s'inclogui el nom del grob, perquè no hi ha res al codi d'entrada que creï explícitament la barra. A la segona aplicació, la barra es crea manualment amb l'expressió musical `[]`; per tant, el nom del grob no cal (també apareix a la il·lustració una abreviatura: un sol nombre s'aplica als dos membres d'una parella).

```
{
  c''8 g'' e'' d''
  \offset Beam.positions #'(-2 . -2)
  c''8 g'' e'' d''
  c''8 g'' e'' d''
  c''8-\offset positions #-2 [ g'' e'' d'']
}
```



\offset amb objectes extensos dividits

També es poden modificar segments d'un objecte que s'estén sobre un salt o salts de línia. En aquest cas, *offsets* admet una llista de valors del tipus de dades requerit per la propietat.

L'ordre *\offset* usada d'aquesta forma és semblant a l'ordre *\alterBroken* (vegeu Secció 5.5.5 [Modificació d'objectes d'extensió dividits], pàgina 656). No obstant això, a diferència de *\alterBroken*, els valors que se li donen a *\offset* són relatius, no absoluts.

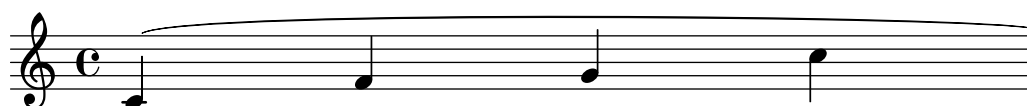
A l'exemple següent desplaça l'objecte 'dividit' *OttavaBracket* a través de la seva propietat *staff-padding*. Atès que la propietat agafa un number, se li proporciona a *increments* una llista de nombres per aplicar-los als dos segments creats pel salt de línia. La part de clau de la primera línia queda, en realitat, inalterada, ja que s'afageix 0 al seu valor per defecte de *staff-padding*. El segment que està a la segona línia s'eleva tres espais de pentagrama a partir de la seva alçada per defecte. L'alçada predeterminada resulta ser 2, tot i que no cal saber-lo per aconseguir la posició desitjada.

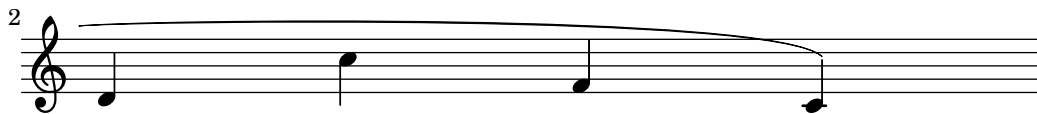
```
{
  \offset staff-padding #'(0 3) Staff.OttavaBracket
  \ottava #1
  c'''2 c'''
  \break
  c'''2 c'''
}
```



L'exemple següent copia l'efecte de l'ordre *\shape* mitjançant l'increment de la propietat *control-points* de l'objecte *Slur*. Aquí, *increments* és una llista de parelles de nombres, una per cada segment de la lligadura. Aquest exemple produeix un resultat idèntic a la il·lustració corresponent que apareix a Secció 5.5.4 [Modificació de les formes], pàgina 653.

```
{
  c'4-\offset control-points #'(
    ((0 . 0) (0 . 0) (0 . 0) (0 . 1))
    ((0.5 . 1.5) (1 . 0) (0 . 0) (0 . -1.5))
  ) ( f'4 g' c' )
  \break
  d'4 c' f' c')
}
```





5.3.7 Modificació de les llistes-A

Certes propietats configurables per part de l'usuari es representen internament com *l·listes-A* (l·listes associatives), que emmagatzemen duples de *claves* i *valors*. L'estructura d'una llista-A és la següent:

```
'((clave1 . valor1)
  (clave2 . valor2)
  (clave3 . valor3)
  ...)
```

Si una llista-A és una propietat d'un grob o una variable de `\paper`, les seves claus es poden modificar individualment sense que afecti a les altres claus.

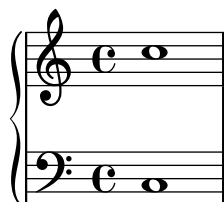
Per exemple, per reduir l'espai entre pentagrames adjacents dins d'un grup, useu la propietat `staff-staff-spacing` del grob `StaffGrouper`. La propietat és una llista-A amb quatre claus: `basic-distance` (distància bàsica), `minimum-distance` (distància mínima), `padding` (farcit) i `stretchability` (ampliabilitat). Els ajustaments estàndard per a aquesta propietat es relacionen a la secció “Backend” de la Referència de Funcionament Intern (vegeu Secció “StaffGrouper” in *Referència de funcionament intern*):

```
'((basic-distance . 9)
  (minimum-distance . 7)
  (padding . 1)
  (stretchability . 5))
```

Una forma d'apropar els pentagrames entre sí és reduir el valor de la clau `basic-distance` (9) perquè es correspongui amb el valor de `minimum-distance` (7). Per modificar una única clau de forma individual, utilitzeu una *declaració niuada*:

```
% espai predeterminat entre pentagrames
\new PianoStaff <<
  \new Staff { \clef treble c''1 }
  \new Staff { \clef bass c1 }
>>

% espai reduït entre pentagrames
\new PianoStaff \with {
  % aquesta és la declaració niuada
  \override StaffGrouper.staff-staff-spacing.basic-distance = #7
} <<
  \new Staff { \clef treble c''1 }
  \new Staff { \clef bass c1 }
>>
```

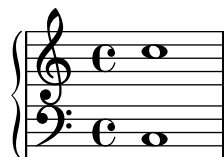




La utilització d'una declaració niuada actualitza la clau especificada (com `basic-distance` a l'exemple anterior) sense alterar cap de les altres claus que ja s'havien establert per a la mateixa propietat.

Ara suposem que desitgem que els pentagrames estiguin tan propers com sigui possible sense que es superposin. La manera més senzilla de fer-lo és establir les quatre claus de la llista-A a zero. Malgrat això, no cal escriure quatre declaracions niuades, una per cada clau. En lloc d'això, es pot redefinir completament la propietat amb una sola declaració, com una llista-A:

```
\new PianoStaff \with {
  \override StaffGrouper.staff-staff-spacing =
    #'((basic-distance . 0)
      (minimum-distance . 0)
      (padding . 0)
      (stretchability . 0))
} <<
  \new Staff { \clef treble c''1 }
  \new Staff { \clef bass c1 }
>>
```



Observeu que qualsevol clau que no hagi estat relacionada explícitament a la definició de la llista-A, serà reiniciada als seus valors *predeterminats si no s'han fixat*. En el cas de `staff-staff-spacing`, el valor de qualsevol clau no fixada es reiniciaria a zero (excepte `stretchability`, que agafa el valor de `basic-distance` si no es fixa). Així, les dues declaracions següents són equivalents:

```
\override StaffGrouper.staff-staff-spacing =
  #'((basic-distance . 7))

\override StaffGrouper.staff-staff-spacing =
  #'((basic-distance . 7)
    (minimum-distance . 0)
    (padding . 0)
    (stretchability . 7))
```

Una conseqüència d'això (possiblement no intencionada) és l'eliminació de qualsevol valor estàndard que s'estableixi en un fitxer d'inici i que es carrega cada cop que es compila un fitxer d'entrada. A l'exemple anterior, els ajustaments estàndard per a `padding` i `minimum-distance` (definit a `scm/define-grobs.scm`) es reinicien al seus valors predeterminats si no s'han fixat (zero per a les dues claus). La definició d'una propietat o variable com una llista-A (de qualsevol mida) sempre reinicia tots els valors de clau no establertes als seus valors predeterminats si no s'han fixat. A no ser que aquest sigui el resultat desitjat, és més segur actualitzar els valors de clau individualment amb una declaració niuada.

Nota: Les declaracions niuades no funcionen per a les llists-A de propietats de context (com `beamExceptions`, `keyAlterations`, `timeSignatureSettings`, etc.). Aquestes propietats sols es poden modificar redefinint-les completament com a llistes-A.

5.4 Conceptes i propietats útils

5.4.1 Modes d'entrada

La forma en la qual s'interpreta la notació continguda dins d'un fitxer d'entrada està determinada pel mode d'entrada en curs. En general, hi ha dues formes d'especificar el mode: una forma llarga, per exemple `\chordmode`, i una forma curta, per exemple `\chords`. La forma llarga s'usa habitualment quan se subministra l'entrada a una variable o quan s'està escrivint l'entrada directament a un context creat explícitament. La forma curta crea implícitament un context del tipus correcte per a l'entrada i li passa directament l'entrada. És útil en situacions senzilles quan no hi ha cap requeriment de crear explícitament el context receptor.

Mode d'acords

S'activa amb l'ordre `\chordmode` i produeix que l'entrada s'interpreti amb la sintaxi de la notació d'acords, vegeu Secció 2.7 [Notació d'acords], pàgina 418. La música al mode d'acords es produeix com acords sobre un pentagrama quan s'entra a un context `Staff`, com noms d'acords quan s'entra a un context `ChordNames` o com diagrames de trastos quan s'entra a un context `FretBoards`.

El mode d'acords s'activa també amb l'ordre `\chords`. Això també produeix que el codi que segueix s'interpreti amb la sintaxi de la notació d'acords però addicionalment crea implícitament un nou context `ChordNames` i produeix noms d'acords a partir de l'entrada a ell, vegeu [Impressió dels noms d'acord], pàgina 423.

Mode de percussió

S'activa amb l'ordre `\drummode` i produeix que el codi d'entrada s'interpreti amb la sintaxi de la notació de percussió, vegeu [Notació bàsica de percussió], pàgina 396. La música en mode de percussió es produeix com a notes de percussió quan s'entra a un context `DrumStaff`.

El mode de producció també s'activa amb l'ordre `\drums`. També fa que el codi que segueix s'interpreti amb la sintaxi de la notació de percussió però addicionalment crea implícitament un nou context `DrumStaff` i produeix les notes com notes de percussió, vegeu [Notació bàsica de percussió], pàgina 396.

Mode xifrat

S'activa amb l'ordre `\figuremode` i fa que el codi d'entrada s'interpreti amb sintaxi de baix xifrat, vegeu [Introduir el baix xifrat], pàgina 432. La música en mode de xifres es produeix com baix xifrat quan s'entra a un context `FiguredBass` o a un context `Staff`.

El mode xifrat també s'activa amb l'ordre `\figures`. També fa que el codi que ve a continuació s'interpreti amb la sintaxi del baix xifrat però addicionalment crea implícitament un nou context `FiguredBass` i produeix baix xifrat a partir de l'entrada, vegeu [Introducció al baix xifrat], pàgina 431.

Modes de trast i tabulatura

No hi ha modes d'entrada especials per introduir símbols de trastos i de tabulatura.

Per crear diagrames de trastos, escriviu les notes o acords en el mode de notes i imprimiu-los dins d'un context `TabStaff`, vegeu [Tabulatures predeterminades], pàgina 347.

Per crear diagrames de trastos a sobre d'un pentagrama, entreu notes o acords o bé en mode de notes o bé en mode d'acords i produïu-les en un context `FretBoards` context, vegeu

[Diagrames de trast automàtics], pàgina 386. Alternativament, els diagrames de trastos es poden introduir com elements de marcatge a sobre de les notes utilitzant l'ordre `\fret-diagram`, vegeu [Marcatges de diagrames de trasts], pàgina 365.

Mode de lletra

S'activa amb l'ordre `\lyricmode`, i fa que l'entrada s'interpreti com a síl·labes de la lletra de la cançó amb duracions opcionals i modificadors de lletra associats, vegeu Secció 2.1 [Música vocal], pàgina 264. Input in lyric mode is rendered as lyric syllables when entered into a Lyrics context.

El mode de lletra també s'habilita amb l'ordre `\addlyrics`. Això també causa que l'entrada següent s'interpreti com a síl·labes de lletra però addicionalment crea implícitament un nou context Lyrics i produeix síl·labes de lletra a partir de l'entrada.

El mode de lletra també s'activa amb l'ordre `\addlyrics`. Això també crea un context Lyrics nou i a més afegeix una ordre `\lyricsto` implícita que associa la lletra que ve a continuació amb la música precedent, vegeu [Duració automàtica de les síl·labes], pàgina 268.

Modo de marcatge

S'activa amb l'ordre `\markup`, i fa que l'entrada s'interpreti amb la sintaxi del marcatge, vegeu Secció A.11 [Ordres de marcatge de text], pàgina 708.

Mode de notes

És el mode predeterminat o es pot activar amb l'ordre `\notemode`. L'entrada s'interpreta com altures, duracions, marcatge, etc., i es grava com notació musical sobre un pentagrama.

Normalment no cal especificar el mode de notes de forma explícita, però pot ser útil fer-lo en certes situacions, per exemple si estem al mode de lletra, el mode d'acords o en un altre mode i volem inserir quelcom que sols es pot fer amb la sintaxi del mode de notes.

5.4.2 Direcció i posició

En gravar música, la direcció i col·locació de molts elements és qüestió d'elecció. Per exemple, les pliques de les notes es poden dirigir cap a munt o cap avall; la lletra, les indicacions dinàmiques i altres marques expressives es poden col·locar a sobre o a sota del pentagrama; el text es pot alinear a l'esquerra, a la dreta o centrada; etc. La majoria d'aquestes eleccions poden deixar-se que el Lilypond les determini automàticament, però en certs casos pot ser desitjable forçar una direcció o col·locació concreta.

Indicadors de direcció de les articulacions

De forma predeterminada algunes direccions sempre són cap amunt o sempre cap avall (per exemple els matisos o el calderó), mentre que d'altres coses poden alternar entre amunt i avall en funció de la direcció de les pliques (com les lligadures o els accents).

Es pot sobreesciure l'acció predeterminada mitjançant el prefixat de l'articulació per un *indicador de direcció*. Hi ha disponibles tres indicadors de direcció: `^` (que significa “a dalt”, `_` (que significa “a sota”) o `-` (que significa “usar la direcció predeterminada”). L'indicador de direcció es pot normalment ometre, cosa que suposa l'indicador predeterminat `-`, però cal un indicador de direcció **sempre** abans de:

- les ordres `\tweak`
- les ordres `\markup`
- les ordres `\tag`
- els marcatges de cadena, per exemple `-"cadena"`
- les ordres de digitació, per exemple `-1`

- les abreviatures d'articulació, per exemple `-.`, `->`, `--`

Aquestes ordres afecten sols a la nota següent.

```
\relative {
  c' '2( c)
  c2_( c)
  c2( c)
  c2^( c)
}
```



La propietat de direcció

La posició o direcció de molts objectes de presentació està controlada per la propietat `direction`.

El valor de la propietat `direction` es pot establir al valor 1, amb el significat de “cap amunt” o “a sobre”, o a -1, amb el significat “cap avall” o “a sota”. Es poden usar els símbols UP i

Se pueden usar los símbolos UP i DOWN en substitució de 1 i -1 respectivament. La direcció predeterminada es pot especificar establint `direction` a 0 o a CENTER. De forma alternativa, en molts casos hi ha ordres predefinides per especificar la direcció. Totes elles són de la forma:

```
\xxxUp, \xxxDown or \xxxNeutral
```

on `\xxxNeutral` significa “utilitzar la direcció predeterminada”. Vegeu Secció “Objectes interiors al pentagrama” in *Manual d'aprenentatge*.

En algunes ocasions com a l'arpegi, el valor de la propietat `direction` pot especificar si l'objecte s'ha de col·locar a l'esquerra o a la dreta de l'objecte pare. En aquest cas -1 o LEFT signifiquen “a l'esquerra” i 1 o RIGHT signifiquen “a la dreta”. 0 o CENTER signifiquen “utilitzar la direcció predeterminada”.

Aquestes indicacions afecten a totes les notes fins que són cancel·lades.

```
\relative {
  c' '2( c)
  \slurDown
  c2( c)
  c2( c)
  \slurNeutral
  c2( c)
}
```



A la música polifònica, en general és millor especificar una veu explícita que canviar la direcció d'un objecte. Per veure més informació, vegeu Secció 1.5.2 [Veus múltiples], pàgina 175.

Vegeu també

Manual de aprenentatge Secció “Objectes interiors al pentagrama” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 1.5.2 [Veus múltiples], pàgina 175.

5.4.3 Distàncies i mesures

Les distàncies al LilyPond són de dos tipus: absolutes i escalades.

Les distàncies absolutes s'usen per especificar marges, sagnats i altres detalls de disseny de la pàgina, i de forma predeterminada s'especifiquen en mil·límetres. Les distàncies es poden especificar en altres unitats escrivint després de la xifra indicativa de la quantitat, `\mm`, `\cm`, `\in` (polzades), o `\pt` (punts, 1/72.27 polzades). Les distàncies de disseny de pàgina es poden especificar també en unitats escalables (vegeu el paràgraf següent) adjuntant `\staff-space` a la quantitat. La disposició de pàgina es descriu en detall a Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538.

Les distàncies escalades sempre s'especifiquen en unitats d'un espai del pentagrama o, més rarament, mig espai del pentagrama. L'espai de pentagrama és la distància entre dos línies del pentagrama adjacents. El valor predeterminat es pot canviar globalment fixant la mida global del pentagrama, o es pot sobreescrivir localment canviant la propietat `staff-space` de l'objecte `StaffSymbol`. Les distàncies escalades s'escalen automàticament amb qualsevol canvi a la mida global del pentagrama o a la propietat `staff-space` de l'objecte `StaffSymbol`, però els tipus de lletra s'escalen sols amb els canvis efectuats a la mida global del pentagrama. Així, la mida global del pentagrama possibilita la variació fàcil de la mida general d'una partitura gravada. Per veure els mètodes d'establiment de la mida global del pentagrama, vegeu Secció 4.2.2 [Etabliment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

Si cal dibuixar sols una secció d'una partitura a una escala diferent, per exemple una secció ossia o una nota al peu, no es pot simplement canviar la mida global del pentagrama, perquè això afectaria a tota la partitura. En aquests casos, el canvi de mida es fa sobreescrivint tant la propietat `staff-space` de `StaffSymbol` com la mida dels tipus de lletra. Hi ha disponible una funció de l'Scheme, `magstep`, per convertir des d'un canvi de la mida de la lletra fins un canvi equivalent a `staff-space`. Per veure una explicació i un exemple d'utilització, consulteu Secció "Longitud i gruix dels objectes" in *Manual d'aprenentatge*.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge; Secció "Longitud i gruix dels objectes" in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 4.1 [Disposició de la pàgina], pàgina 538, Secció 4.2.2 [Etabliment de la mida del pentagrama], pàgina 551.

5.4.4 Dimensions

Les dimensions d'un objecte gràfic especifiquen les posicions dels límits esquerre i dret, així com els límits inferiors i superior de les caixes limítrofs dels objectes amb distàncies a partir del punt de referència de l'objecte en unitats d'espais de pentagrama. Aquestes posicions es codifiquen freqüentment com dues parelles de valors de l'Scheme. Per exemple, l'ordre de marcatge de text `\with-dimensions` agafa tres arguments, dels quals els dos primers són una parella de l'Scheme que dona les posicions dels cantons esquerre i dret i una altra parella de l'Scheme que dona posicions dels límits inferior i superior:

```
\with-dimensions #'(-5 . 10) #'(-3 . 15) arg
```

Això especifica una caixa circumdant per a `arg` amb el seu límit a -5, el seu límit a 10, l'inferior a -3 i el superior a 15, tots ells mesurats a partir del punt de referència de l'objecte en unitats d'espais de pentagrama.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 5.4.3 [Distàncies i mesures], pàgina 632.

5.4.5 Propietats del símbol del pentagrama

Es pot definir al mateix temps la posició vertical de les línies de la pauta i el nombre de línies d'ella. Com mostra l'exemple següent, les posicions de les notes no estan influïdes per les posicions de les línies de pauta.

Nota: La propietat `'line-positions` sobreescriu a la propietat `'line-count`. El nombre de línies de la pauta està definida implícitament pel nombre d'elements de la llista de valors de `'line-positions`.

```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.line-positions = #'(7 3 0 -4 -6 -7)
}
\relative { a4 e' f b | d1 }
```



Es pot modificar l'amplada de la pauta. Les unitats són espais de pentagrama. L'espaiat dels objectes dins del pentagrama no resulta afectat per aquest ajustament.

```
\new Staff \with {
  \override StaffSymbol.width = #23
}
\relative { a4 e' f b | d1 }
```



5.4.6 Objectes d'extensió

Molts objectes de notació musical abasten diverses notes o fins i tot diversos compassos. Són exemples els crescendi, trins, claus de grups especials i claus de primera i segona veu. Aquests objectes s'anomenen “spanners” o «objectes d'extensió», i tenen propietats especials per controlar la seva aparença i comportament. Algunes d'aquestes propietats són comunes a tots els objectes d'extensió; d'altres es limiten a un subconjunt dels extensors.

Tots els objectes d'extensió donen suport a la interfície `spanner-interface`. Alguns, bàsicament aquells que tracen una línia recta entre els dos objectes, donen suport també la interfície `line-spanner-interface`.

Ús de la `spanner-interface`

Aquesta interfície proporciona dues propietats que s'apliquen a diversos extensors.

La propietat `minimum-length` (longitud mínima)

La longitud mínima de l'objecte d'extensió s'especifica a través de la propietat `minimum-length`. El seu augment sol produir l'efecte necessari d'augmentar l'espaiat de les notes entre els dos punts extrems. Malgrat això, aquesta sobreescritura no té cap efecte sobre molts extensors, atès que la seva longitud està determinada per altres consideracions. Més a sota es mostren exemples de a on és efectiva.

```
a' ~ a'
```

```

a'
% incrementa la longitud de la lligadura d'unió
-\tweak minimum-length #5
~ a'

```



```

\relative \compressMMRests {
  a'1
  R1*23
  % incrementa la longitud del compàs d'espera
  \once \override MultiMeasureRest.minimum-length = #20
  R1*23
  a1
}

```



```

\relative {
  a' \< a a a \!
  % incrementa la longitud de les marques expressives
  \override Hairpin.minimum-length = #20
  a \< a a a \!
}

```



Aquesta sobreescritura es pot usar també per augmentar la longitud de les lligadures d'expressió i de fraseig:

```

\relative {
  a'( g)
  a
  -\tweak minimum-length #5
  ( g)

  a\( g\)
  a
  -\tweak minimum-length #5
  \( g\)
}

```



Per alguns objectes de presentació, la propietat `minimum-length` és efectiva sols si es cria explícitament al procediment `set-spacing-rods`. Para fer-lo, s'ha de fixar la propietat

springs-and-rods al valor `ly:spanner::set-spacing-rods`. Per exemple, la longitud mínima d'un glissando no té efecte a no ser que s'estableixi la propietat `springs-and-rods`:

```
% default
e' \glissando c''

% no és efectiu per si sol
\once \override Glissando.minimum-length = #20
e' \glissando c''

% sols efectiu si estan presents els dos overrida
\once \override Glissando.minimum-length = #20
\once \override Glissando.springs-and-rods = #ly:spanner::set-spacing-rods
e' \glissando c''
```



El mateix es pot dir de l'objecte `Beam`:

```
% no és efectiu per si sol
\once \override Beam.minimum-length = #20
e'8 e' e' e'

% sols efectiu si estan presents els dos overrida
\once \override Beam.minimum-length = #20
\once \override Beam.springs-and-rods = #ly:spanner::set-spacing-rods
e'8 e' e' e'
```

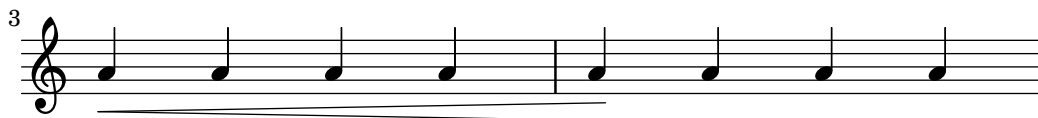


La propietat `to-barline`

La segona propietat útil del `spanner-interface` és `to-barline`. De forma predeterminada té el valor `CERT`, fent que els reguladors i altres objectes d'extensió que acaben sobre la primera nota d'un compàs, en comptes d'això acabin a la línia divisòria immediatament precedent. Si s'estableix al valor `FALS`, l'extensor arribarà més enllà de la barra de compàs i acabarà exactament sobre la nota:

```
\relative {
  a' \< a a a a \! a a a \break
  \override Hairpin.to-barline = ##f
  a \< a a a a \! a a a
}
```





Aquesta propietat no és efectiva per tots els extensors. Per exemple, el seu establiment a `#t` no té cap efecte sobre les lligadures d'expressió o de fraseig, o sobre altres extensors per als que terminar a la barra de compàs no tindria cap significat.

Ús de la `line-spanner-interface`

Entre els objectes que donen suport a l'interfície `line-spanner-interface` es troben:

- `DynamicTextSpanner`
- `Glissando`
- `TextSpanner`
- `TrillSpanner`
- `VoiceFollower`

La rutina responsable de dibuixar els segells d'aquests extensors és `ly:line-spanner::print`. Aquesta rutina determina la localització exacta de les dues punts extrems i traça una línia entre ells, a l'estil sol·licitat. Les posicions dels dos punts extrems de l'extensor es calculen al vol, però és possible sobreescrivre les seves coordenades Y. Les propietats que s'ha d'especificar estan niuades a deus nivells de profunditat a la jerarquia de propietats, però la sintaxi de profunditat a la jerarquia de propietats, però la sintaxi de l'ordre `\override` és força senzilla:

```
e''2 \glissando b'
\once \override Glissando.bound-details.left.Y = #3
\once \override Glissando.bound-details.right.Y = #-2
e''2 \glissando b'
```



Les unitats per a la propietat Y són els espais `staff-space`, sent el punt del zero la línia central del pentagrama. Per al `glissando`, això és el valor de Y a la coordenada X que correspon al punt central de cada cap de nota si ens imaginem que la línia s'estén fins aquí.

SI no està fixat Y, els seu valor es calcula a partir de la posició vertical del punt ancoratge corresponen `j`t de l'extensor.

En cas de salt de línia, els valors per als punts extrems s'especifiquen per les sub-l·listes `left-broken` i `right-broken` de `bound-details`. Per exemple:

```
\override Glissando.breakable = ##t
\override Glissando.bound-details.right-broken.Y = #-3
c''1 \glissando \break
f''1
```



Un nombre de propietats addicionals de les sub-llistes `left` i `right` de la propietat `bound-details` es poden especificar de la mateixa forma que `Y`:

Y Estableix la coordenada `Y` del punt extrem, en desplaçaments de espais `staff-space` des de la línia central del pentagrama. De forma predeterminada és el centre de l'objecte àncora, i així un glissando apunta al centre vertical del cap de la nota. Per extensors horitzontals com els extensors de text i els trins, està fixat a 0 sense possibilitat de canviar-lo.

`attach-dir` (direcció d'ancoratge)

Determina on comença i acaba la línia de la direcció `X`, amb relació a l'objecte àncora. Sí, un valor de `-1` (o `LEFT`, esquerra) Fa que la línia comenci a acabi en cantó esquerre del cap de la nota a la que està ancorada.

X És la coordenada `X` absoluta del punt extrem. Se sol calcular al vol, i la seva sobre-scriptura no té un efecte útil.

`stencil` (segell)

Els extensors de línia poden tenir símbols al començament o al final, i això està contingut a aquesta sub-propietat. Això és per a ús intern; es recomana enlloc d'això l'ús de text.

`text` (texto)

És un element de marcatge que s'avalua per donar al lloc al segell. S'usa per escriure *cresc.*, *tr* i altres textos sobre els objectes d'extensió horitzontals.

```
\override TextSpanner.bound-details.left.text
= \markup { \small \bold Slower }
\relative { c''2\startTextSpan b c a\stopTextSpan }
```



`stencil-align-dir-y` (alineació del segell en `y`)

`stencil-offset` (desplaçament del segell)

Si no es modifiquen l'un o l'altre, el segell es col·loca senzillament al punt extrem, centrat sobre la línia, com ve definit per les sub-propietats `X` i `Y`. Si s'estableixen `stencil-align-dir-y` o `stencil-offset` es mourà el símbol de la vora verticalment amb relació a l'extrem de la línia:

```
\override TextSpanner.bound-details.left.stencil-align-dir-y = #-2
\override TextSpanner.bound-details.right.stencil-align-dir-
y = #UP
```

```
\override TextSpanner.bound-details.left.text = "ggg"
\override TextSpanner.bound-details.right.text = "hhh"
```

```
\relative { c'4^\startTextSpan c c c \stopTextSpan }
```



Observeu que els valors negatius mouen el text *cap amunt*, al contrari del podria esperar-se, atès que el valor de `-1` o `DOWN` (avall) significa alinear la vora *inferior* del

text amb la línia d'extensió. Un valor de 1 o UP (amunt) alinea la vora superior del text amb la línia extensora.

arrow (fletxa)

En establir aquesta sub-propietat a #t es produeix una punta de fletxa a l'extrem de la línia.

padding (farcit)

Aquesta sub-propietat controla l'espai entre el punt extrem especificat de la línia i l'extrem real. Sense farcit, un glissando començaria i acabaria al centre del cap de les notes.

La funció musical `\endSpanners` finalitza de forma prematura l'extensor que comença sobre la nota que segueix immediatament a continuació. S'acaba després d'una nota exactament, o en la següent barra de compàs si `to-barline` és vertader i es produeix una divisòria abans de la nota següent.

```
\relative c' ' {
  \endSpanners
  c2 \startTextSpan c2 c2
  \endSpanners
  c2 \< c2 c2
}
```



Si s'usa `\endSpanners` no cal tancar `\startTextSpan` amb `\stopTextSpan`, ni tancar els reguladors amb `\!`.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “TextSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “Glissando” in *Referència de funcionament intern*, Secció “VoiceFollower” in *Referència de funcionament intern*, Secció “TrillSpanner” in *Referència de funcionament intern*, Secció “line-spanner-interface” in *Referència de funcionament intern*.

5.4.7 Visibilitat dels objectes

Hi ha quatre formes principals en les quals es pot controlar la visibilitat dels objectes de presentació: es pot eliminar el seu segell, es poden tornar transparents, es poden pintar de blanc, o es pot sobreescriure la seva propietat `break-visibility`. Les tres primeres s'apliquen a totes els objectes de presentació; l'última sols a uns pocs: els objectes *divisibles*. El Manual d'aprenentatge introdueix aquestes quatre tècniques, vegeu Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

Hi ha també algunes altres tècniques que són específiques de certs objectes de presentació. S'estudien sota Consideracions especials.

Eliminació del segell

Tots els objectes de presentació tenen una propietat `stencil` (segell). De forma predeterminada està establerta a la funció específica que dibuixa aquest objecte. Si se sobreescriu aquesta propietat a #f no es crida cap funció i l'objecte no es dibuixa. L'acció predeterminada es pot recuperar amb `\revert`.

a1 a

```
\override Score.BarLine.stencil = ##f
a a
\revert Score.BarLine.stencil
a a a
```



Aquesta operació, força comú, té la forma abreujada `\omit` com a drecera:

```
a1 a
\omit Score.BarLine
a a
\undo \omit Score.BarLine
a a a
```



Fer transparents els objectes

Tots els objectes de presentació tenen una propietat transparent que de forma predeterminada està establerta a `#f`. Si es fixa a `#t` l'objecte encara ocupa espai però és invisible.

```
a'4 a'
\once \override NoteHead.transparent = ##t
a' a'
```



Aquesta operació, força comuna, té la forma abreujada `\hide` com a sota:

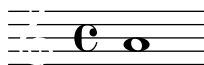
```
a'4 a'
\once \hide NoteHead
a' a'
```



Pintar els objectes de blanc

Tots els objectes de presentació tenen una propietat de color que de forma predeterminada està establerta a `black` (negre). Si se sobreesciu a `white` (blanc) l'objecte serà indistingible del fons blanc. Malgrat això, si l'objecte creua a altres objectes, el color dels punts de creuament queda determinat per l'ordre en el qual es dibuixen aquests objectes, cosa que pot deixar una imatge fantasma de l'objecte blanc, com pot veure's aquí:

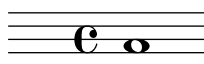
```
\override Staff.Clef.color = #white
a'1
```



Es pot evitar això canviant l'ordre d'impressió dels objectes. Tots els objectes de presentació tenen una propietat `layer` (capa) que s'ha d'establir a un valor enter. Els objectes amb el valor de `layer` més baix es dibuixen primer, després es dibuixen els objectes amb valors més alts es dibuixen a sobre dels que tenen valors més baixos. De forma predeterminada, gairebé tots els objectes tenen assignada un valor `layer` de 1, tot i que alguns objectes, entre ells el pentagrama i les línies divisòries, `StaffSymbol` i `BarLine`, tenen assignat un valor de 0. L'ordre d'impressió dels objectes amb el mateix valor de `layer` és indeterminat.

A l'exemple de dalt, la clau blanca, amb un valor `layer` predeterminat de 1, es dibuixa després de les línies del pentagrama (valor `layer` predeterminat de 0), sobreimpressionant-les. Per canviar-lo, s'ha de donar a l'objecte `Clef` un valor de `layer` més baix, diguem-ne -1, perquè es dibuixi abans:

```
\override Staff.Clef.color = #white
\override Staff.Clef.layer = #-1
a'1
```



Ús de `break-visibility` (visibilitat al salt)

Gairebé tots els objectes de presentació s'imprimeixen un sol cop, però alguns com les línies divisòries, les claus, les indicacions de compàs i armadures de tonalitat, es poden haver d'imprimir dos cops quan es produeix un salt de línia: un cop al final de la línia i un altre al començament de la següent. Aquests objectes reben el nom de *divisibles*, y tenen una propietat, `break-visibility` (visibilitat al salto), per controlar la seva visibilitat a les tres posicions en les quals pot aparèixer: al començament d'una línia, dins de la línia si es produeix un canvi, i al final de la línia si el canvi es produeix en aquest lloc.

Per exemple, la indicació de compàs s'imprimeix de forma predeterminada al començament de la primera línia i en cap altre lloc a no ser que es canviï, i en aquest cas s'imprimeix al punt en el qual es produeix el canvi. Si aquest canvi es produeix al final d'una línia, la nova indicació de compàs s'imprimeix al principi de la línia següent i també al final de la línia anterior com indicació de precaució.

Aquest comportament es controla per mitjà de la propietat `break-visibility`, que s'explica a Secció "Visibilitat i color dels objectes" in *Manual d'aprenentatge*. Aquesta propietat agafa un vector de tres valors booleans que, per ordre, determinen si l'objecte s'imprimeix al final, a dins, o al principi de la línia. O, per ser més exactes: abans del salt de línia, si no hi ha salta, o després del salt.

Com alternativa es pot especificar qualssevol de les vuit combinacions mitjançant funcions predefinides la definició de les qual està a `scm/output-lib.scm`, on les tres últimes columnes indiquen si els objectes de presentació seran visibles a les posicions que es mostren a l'encapçalament de cada columna:

Forma de funció	Forma de vector	Abans del salt	Si no hi ha salt	Després del salt
<code>all-visible</code>	<code>##(#t #t #t)</code>	sí	sí	sí

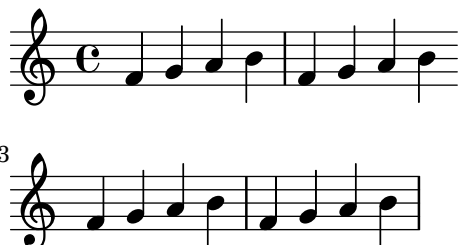
begin-of-line-visible	##(f #f #t)	no	no	sí
center-visible	##(f #t #f)	no	sí	no
end-of-line-visible	##(t #f #f)	sí	no	no
begin-of-line-invisible	##(t #t #f)	sí	sí	no
center-invisible	##(t #f #t)	sí	no	sí
end-of-line-invisible	##(f #t #t)	no	sí	sí
all-invisible	##(f #f #f)	no	no	no

Els ajustaments predeterminats de `break-visibility` depenen de l'objecte de presentació. La taula següent mostra tots els objectes de presentació d'interès que resulten afectats per `break-visibility` i l'ajustament predeterminat d'aquesta propietat:

Objecte	Context usual	Valor predet.
BarLine	Score	calculat
BarNumber	Score	begin-of-line-visible
BreathingSign	Voice	begin-of-line-invisible
Clef	Staff	begin-of-line-visible
Custos	Staff	end-of-line-visible
DoublePercentRepeat	Voice	begin-of-line-invisible
KeyCancellation	Staff	begin-of-line-invisible
KeySignature	Staff	begin-of-line-visible
ClefModifier	Staff	begin-of-line-visible
RehearsalMark	Score	end-of-line-invisible
TimeSignature	Staff	all-visible

L'exemple de sota mostra l'ús de la forma de vector per controlar la visibilitat de les línies divisòries:

```
\relative {
  f'4 g a b
  f4 g a b
  % Elimina la línia de compàs al final de la línia actual
  \once \override Score.BarLine.break-visibility = ##(f #t #t)
  \break
  f4 g a b
  f4 g a b
}
```



Tot i que els tres components del vector utilitzar per sobreesciure `break-visibility` han d'estar presents, no tots són efectius per tots els objectes de presentació, i algunes combinacions poden fins i tot donar errors. S'apliquen les limitacions següents:

- Les línies divisòries no es poden imprimir al principi de la línia.
- No es pot imprimir el número de compàs al principi de la *primera* línia a no ser que el seu valor establert sigui diferent a 1.

- Clau: vegeu la secció següent.
- Les repeticions dobles de tipus percentatge s'imprimeixen totes sempre o bé no s'imprimeixen mai. Utilitzeu `begin-of line-invisible` per imprimir-les i `all-invisible` per suprimir-les.
- Armadura: vegeu la secció següent.
- ClefModifier: vegeu la secció següent.

Consideracions especials

Visibilitat després d'un canvi explícit

La propietat `break-visibility` controla la visibilitat de les armadures i canvis de clau sols al principi de les línies, és a dir, després d'un salt. No té cap efecte sobre la visibilitat de l'armadura o la clau després d'un canvi explícit de tonalitat o de clau dins o al final d'una línia. A l'exemple següent l'armadura que segueix al canvi explícit de tonalitat a Sí bemoll major és visible fins i tot amb `all-invisible` establert.

```
\relative {
  \key g \major
  f'4 g a b
  % Intenta eliminar totes armadures
  \override Staff.KeySignature.break-visibility = #all-invisible
  \key bes \major
  f4 g a b
  \break
  f4 g a b
  f4 g a b
}
```



La visibilitat d'aquests canvis explícits de tonalitat i de clau es controla per mitjà de les propietats `explicitKeySignatureVisibility` i `explicitClefVisibility`. Són les equivalents a la propietat `break-visibility` i les dues agafen un vector de tres valors booleans o les funcions predefinides relacionades anteriorment, exactament igual que `break-visibility`. Les dues són propietats del context `Staff`, no dels propis objectes de presentació, i per tant s'estableixen utilitzant l'ordre `\set`. Les dues estan establertes de forma predeterminada al valor `all-visible`. Aquestes propietats controlen la visibilitat sols la visibilitat de les armadures i les claus que resulten dels canvis explícits i no afecten a les armadures i tonalitats que estan al principi de les línies; per treure-les, encara s'ha de sobreesciure la propietat `break-visibility` a l'objecte corresponent.

```
\relative {
  \key g \major
  f'4 g a b
  \set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
  \override Staff.KeySignature.break-visibility = #all-invisible
```

```

\key bes \major
f4 g a b \break
f4 g a b
f4 g a b
}

```



Visibilitat de les alteracions de precaució

Per eliminar les alteracions de cancel·lació que s'imprimeixen a un canvi de tonalitat explícit, establiu la propietat `printKeyCancellation` del context `Staff` a `#f`:

```

\relative {
  \key g \major
  f'4 g a b
  \set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
  \set Staff.printKeyCancellation = ##f
  \override Staff.KeySignature.break-visibility = #all-invisible
  \key bes \major
  f4 g a b \break
  f4 g a b
  f4 g a b
}

```



Amb aquestes sobreescrites sols queden les alteracions accidentals davant de les notes per indicar el canvi de tonalitat.

Observeu que en modificar la tonalitat a Do major o La menor, les alteracions de cancel·lació serien *l'única* indicació del canvi d'armadura. En aquest cas, l'establiment de `printKeyCancellation` al valor `#f` no té cap efecte:

```

\relative {
  \key g \major
  f'4 g a b
  \set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
  \set Staff.printKeyCancellation = ##f
  \key c \major
  f4 g a b \break
  f4 g a b
}

```



```
f4 g a b
}
```



Enlloc d'això, per suprimir les alteracions de cancel·lació encara quan l'armadura canvia a Do major o a La menor, sobreescriu la visibilitat del grob `KeyCancellation`:

```
\relative {
  \key g \major
  f'4 g a b
  \set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
  \override Staff.KeyCancellation.break-visibility = #all-invisible
  \key c \major
  f4 g a b \break
  f4 g a b
  f4 g a b
}
```



Línies divisòries automàtiques

Com a cas especial, la impressió de les línies divisòries també es poden inhabilitar establint la propietat `automaticBars` en el context `Score`. Si es fixa a `#f`, les barres de compàs no s'imprimeixen automàticament: s'han de crear explícitament amb una ordre `\bar`. A diferència de l'ordre predefinida `\cadenzaOn`, els compassos se segueixen comptant. La generació de compassos continua d'acord a aquest recompte si aquesta propietat s'estableix posteriorment a `#t`. Si es fixa al valor `#f`, sols poden produir-se salts de línia a ordres `\bar` explícites.

Claus transportades

El petit símbol de transposició sobre una clau es produeix per de l'objecte `ClefModifier`. La seva visibilitat s'hereva automàticament de la de l'objecte `Clef`, així que no cal aplicar les sobreescrites corresponents `break-visibility` als objectes `ClefModifier` per a suprimir els símbols de transposició o octavació per a les claus invisibles.

Per als canvis de clau explícits, la propietat `explicitClefVisibility` controla tant el símbol de clau com el símbol de transposició o d'octava associat.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Visibilitat i color dels objectes” in *Manual d'aprenentatge*.

5.4.8 Estils de línia

Certes indicacions d'execució, per exemple *rallentando*, *accelerando* i els *trins* s'escriuen com a text i s'estenen sobre molts compassos mitjançant línies, a vegades puntejades o ondulades.

Tots elles usen les mateixes rutines que el glissando per dibuixar els textos i les línies, i per això l'ajustament fi del seu comportament es fa de la mateixa manera. Es fa amb un `spanner` (un objecte d'extensió), i la rutina responsable de dibuixar els objectes d'extensió és `ly:line-spanner::print`. Aquesta rutina determina la col·locació exacta dels dos *extrems de l'objecte d'extensió* i dibuixa una línia entre ells, en l'estil

A continuació es presenta un exemple dels diferents estils de línia disponibles, i com aplicar-los ajustaments fins.

```
\relative {
  d' '2 \glissando d'2
  \once \override Glissando.style = #'dashed-line
  d,2 \glissando d'2
  \override Glissando.style = #'dotted-line
  d,2 \glissando d'2
  \override Glissando.style = #'zigzag
  d,2 \glissando d'2
  \override Glissando.style = #'trill
  d,2 \glissando d'2
}
```



Les posicions dels punts extrems de l'objecte d'extensió es computen al vol per a cada un dels objectes gràfics, però és possible sobreescrivir-les:

```
\relative {
  e' '2 \glissando f
  \once \override Glissando.bound-details.right.Y = #-2
  e2 \glissando f
}
```



El valor de `Y` està establert a `-2` per a l'extrem dret. El cantó esquerre es pot ajustar de forma semblant especificant `left` en comptes de `right`.

Si no està establert `Y`, el valor es computa a partir de la posició vertical dels punts d'ancoratge esquerre i dret de l'extensor.

Altres ajustament dels extensors són possibles, per veure més detalls consulteu Secció 5.4.6 [Objectes d'extensió], pàgina 633.

5.4.9 Rotació d'objectes

Tant els objectes de presentació com els elements de text de marcatge es poden girar qualsevol angle respecte a qualsevol punt, però hi ha diferents mètodes per fer-lo.

Rotació d'objectes de presentació

Tots els objectes de presentació que donen suport a la interfície grob-interface es poden rotar establint la seva propietat `rotation`. Accepta una llista de tres elements: l'angle de la rotació en sentit antihorari, i les coordenades `x` i `y` del punt amb relació al punt de referència de l'objecte, al voltant del qual es realitzarà la rotació. L'angle de rotació s'especifica en graus i les coordenades en espais de pentagrama.

L'angle de rotació i les coordenades del punt de rotació s'han de determinar per prova i error.

Sols en certes ocasions és útil la rotació d'objectes de presentació; l'exemple següent mostra una situació en la qual pot ser-ho:

```
g4\< e' d' f' \!  
\override Hairpin.rotation = #'(20 -1 0)  
g4\< e' d' f' \!
```



Rotació d'elements de marcatge

Tots els textos de marcatge es poden rotar perquè es disposin en qualsevol angle, precedint-los de l'ordre `\rotate`. L'ordre accepta dos arguments: l'angle de rotació en graus en sentit antihorari, i el text que rotar. Els límits que ocupa el text no es roten: agafen el seu valor a partir dels extrems de les coordenades `x` i `y` del text rotat. A l'exemple següent la propietat `outside-staff-priority` del text s'estableix a `#f` per desactivar la resolució automàtica de col·lisions, cosa que empeny el text a una posició molt alta.

```
\override TextScript.outside-staff-priority = ##f  
g4^\markup { \rotate #30 "a G" }  
b^\markup { \rotate #30 "a B" }  
des'^\markup { \rotate #30 "a D-Flat" }  
fis'^\markup { \rotate #30 "an F-Sharp" }
```



5.5 Ajustaments avançats

Aquesta secció tracta sobre diferents enfocaments per a la realització d'ajustaments fins a l'aparença de la partitura impresa.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Ajustament de la sortida” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Altres fonts d'informació” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.2 [Explicació del Manual de referència de funcionament intern], pàgina 612, Secció 5.3 [Modificació de les propietats], pàgina 615.

Manual de extensió: Secció “Interfícies per a programadors” in *Extensions*.

Fitxers d'inici: `scm/define-grobs.scm`.

Fragments de codi: Secció “Tweaks and overrides” in *Fragments de codi*.

Referència de funcionament intern: Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern*.

5.5.1 Alineació d'objectes

Els objectes gràfics que donen suport a la interfície `self-alignment-interface` i/o la interfície `side-position-interface` es poden alinear contra un objecte col·locat prèviament, de diverses maneres. Per veure una llista d'aquests objectes, consulteu Secció “`self-alignment-interface`” in *Referència de funcionament intern* i Secció “`side-position-interface`” in *Referència de funcionament intern*.

Tots els objectes gràfics tenen un punt de referència, una extensió horitzontal i una extensió vertical. L'extensió horitzontal és una parella de nombres que són els desplaçaments a partir del punt de referència de les vores esquerra i dreta, sent negatius els desplaçaments cap a l'esquerra. L'extensió vertical és una parella de nombre que donen el desplaçament a partir del punt de referència fins les vores inferior i superior, sent negatius els desplaçaments cap avall.

La posició d'un objecte sobre el pentagrama ve donada pels valors de les propietats `X-offset` i `Y-offset`. El valor de `X-offset` dona el desplaçament des de la coordenada X del punt de referència de l'objecte pare, i el valor de `Y-offset` dona el desplaçament a partir de la línia central del pentagrama. Els valors de `X-offset` i `Y-offset` es poden establir directament o es pot deixar que es calculin per part de procediments per aconseguir una alineació amb l'objecte pare.

Nota: Molts objectes tenen consideracions de posicionament especials que fan que s'ignori o es modifiqui qualsevol ajustament realitzat a `X-offset` o a `Y-offset`, malgrat que l'objecte contempli la interfície `self-alignment-interface`. La sobreescritura de les propietats `X-offset` ó `Y-offset` a un valor fix fa que es descarti la respectiva propietat `self-alignment`.

Per exemple, una alteració accidental es pot tornar a posicionar verticalment establint `Y-offset` però els canvis a `X-offset` no tenen cap efecte.

Les lletres d'assaig es poden alinear amb objectes divisibles com línies divisòries, claus, armadures i indicacions de compàs. Hi ha propietats especials, que es troben a `break-aligned-interface` per al posicionament de les lletres d'assaig sobre aquests objectes.

Vegeu també

Referència de la notació: [Ús de la `break-alignable-interface`], pàgina 649.

Manual d'extensió: Secció “Funcions de callback” in *Extensions*.

Establiment directede `X-offset` i `Y-offset`

Es poden donar valors numèrics a les propietats `X-offset` i `Y-offset` de molts objectes. L'exemple següent mostra tres notes amb una digitació en la seva posició predeterminada i amb els valors `X-offset` i `Y-offset` modificats.

```
a' -3
a'
-\tweak X-offset #0
-\tweak Y-offset #0
-3
a'
```

```
-\tweak X-offset #-1
-\tweak Y-offset #1
-3
```



Ús de la **side-position-interface**

Un objecte que doni suport a la `side-position-interface` es pot col·locar junt a un objecte pare de forma que els bords especificats dels dos objectes es toquin. L'objecte es pot situar a sobre, a sota, a la dreta o a l'esquerra de l'objecte pare. EL pare no es pot especificar; ve determinat per l'ordre dels elements al flux d'entrada. Gairebé tots els objectes tenen el cap de la nota associada com a pare.

Els valors de les propietats `side-axis` i `direction` determinen on col·locar l'objecte, com segueix:

<code>side-axis</code> propiedad	<code>direction</code> propiedad	col·locació
0	-1	esquerra
0	1	dreta
1	-1	a sota
1	1	a sobre

Si `side-axis` és 0, `X-offset` s'ha d'establir al procediment `ly:side-position-interface::x-aligned-side`. Aquest procediment retorna el valor correcte de `X-offset` per situar l'objecte al costat esquerre o dret del pare d'acord amb el valor de `direction`.

Si `side-axis` és 1, `Y-offset` s'ha d'establir al procediment `ly:side-position-interface::y-aligned-side`. Aquest procediment retorna el valor correcte de `Y-offset` per situar l'objecte a sobre o a sota del pare d'acord amb el valor de `direction`.

Ús de la **self-alignment-interface**

Auto-alineació horitzontal dels objectes

L'alineació horitzontal d'un objecte que dona suport a la interfície `self-alignment-interface` està controlada pel valor de la propietat `self-alignment-X`, sempre i quan la propietat `X-offset` d'aquest objecte està establerta a `ly:self-alignment-interface::x-aligned-on-self`. Se li pot donar a `self-alignment-X` qualsevol valor real, en unitats de la meitat de l'extensió X tal de l'objecte. Els valors negatius mouen l'objecte a la dreta, els positius cap a l'esquerra. Un valor de 0 centra l'objecte sobre el punt de referència del seu pare, un valor de -1 alinea la vora esquerra de l'objecte sobre el punt de referència del seu pare, i un valor de 1 alinea la vora dreta de l'objecte sobre el punt de referència del seu pare. Es poden usar els símbols `LEFT`, `CENTER` i `RIGHT` en substitució dels valors -1, 0 i 1, respectivament.

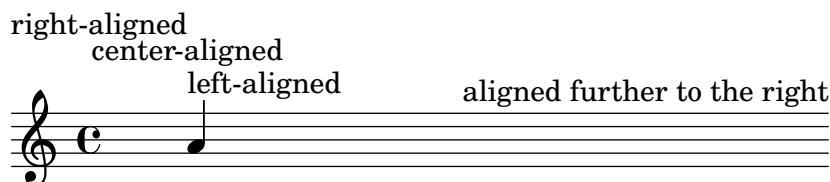
Normalment s'usaria l'ordre `\override` per modificar el valor de `self-alignment-X`, però es pot usar l'ordre `\tweak` per alinear diverses anotacions per separat sobre una sola nota:

```
a'
-\tweak self-alignment-X #-1
```

```

^"left-aligned"
-\tweak self-alignment-X #0
^"center-aligned"
-\tweak self-alignment-X #RIGHT
^"right-aligned"
-\tweak self-alignment-X #-2.5
^"aligned further to the right"

```



Auto-alineació vertical dels objectes

Els objectes es poden alinear verticalment en una forma anàloga a la alineació horitzontal si la propietat `Y-offset` està establerta a `ly:self-alignment-interface::y-aligned-on-self`. Malgrat això, sovint es troben implicats altres mecanismes en l'alineació vertical: el valor de `Y-offset` és tan sols una variable que es té compte. Això pot fer que ajustar el valor de certes objectes sigui una tasca difícil. Les unitats són sols la meitat de les dimensions verticals de l'objecte, que sols ser força petit, per la qual cosa poden requerir-se nombres força grans. Un valor de `-1` alinea la vora inferior de l'objecte amb el punt de referència de l'objecte pare, un valor de `0` alinea el centre de l'objecte amb el punt de referència del pare, i un valor de `1` alinea la vora superior de l'objecte amb el punt de referència del pare. Es poden usar els símbols `DOWN`, `CENTER`, `UP` en substitució de `-1`, `0` i `1`, respectivament.

Auto-alineació d'objectes en les dues direccions

Establint tant `X-offset` com `Y-offset`, es pot alinear un objecte en les dues direccions simultàniament.

L'exemple següent mostra com ajustar una digitació de forma que s'apropi al cap de la nota:

```

a'
-\tweak self-alignment-X #0.5 % mou horitzontalment cap a l'esquerra
-\tweak Y-offset #ly:self-alignment-interface::y-aligned-on-self
-\tweak self-alignment-Y #-1 % mou amunt verticalment
-3 % tercer dit

```



Ús de la `break-alignable-interface`

Les lletres d'assaig es poden alinear amb objectes de notació diferents a les barres de compàs. Aquests objectes són `ambitus`, `breathing-sign`, `clef`, `custos`, `staff-bar`, `left-edge`, `key-cancellation`, `key-signature` i `time-signature`.

Cada tipus d'objecte té el seu propi punt de referència predeterminat, amb el que s'alineen les marques d'assaig:

```

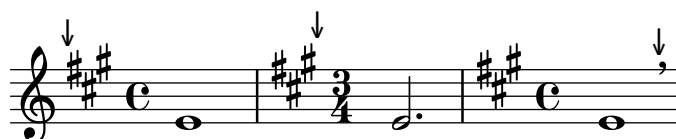
% La marca d'assaig s'alinejarà amb la vora dreta de la clau
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(clef)
\key a \major
\clef treble

```

```

\mark "↓"
e'1
% La marca d'assaig s'alinejarà amb la vora esquerra de la indicació de temps
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(time-signature)
\key a \major
\clef treble
\time 3/4
\mark "↓"
e'2.
% La marca d'assaig se centrarà sobre la marca de respiració
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(breathing-sign)
\key a \major
\clef treble
\time 4/4
e'1
\breathe
\mark "↓"

```

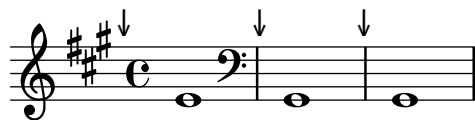


Es pot identificar una llista de possibles objectes per a l'alineació. Si alguns dels objectes són invisibles en aquest punt a causa del valor de `break-visibility` o de valors de visibilitat explícits per a les armadures i les claus, la lletra d'assaig o número de compàs s'alineen amb el primer objecte de la llista que sigui visible. Si cap objecte de la llista és visible, l'objecte s'alineja amb la línia divisòria. Si la línia divisòria és invisible, l'objecte s'alineja amb el punt en el qual es trobaria la línia divisòria.

```

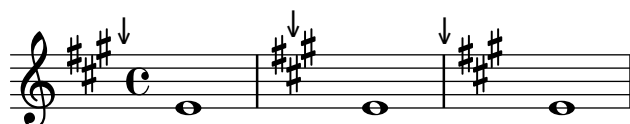
% La marca d'assaig s'alinejarà amb la vora dreta de l'armadura
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(key-signature clef)
\key a \major
\clef treble
\mark "↓"
e'1
% La marca d'assaig s'alinejarà amb la vora dreta de la clau
\set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(key-signature clef)
\key a \major
\clef bass
\mark "↓"
gis,1
% La marca d'assaig se centrarà sobre la línia de compàs
\set Staff.explicitKeySignatureVisibility = #all-invisible
\set Staff.explicitClefVisibility = #all-invisible
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(key-signature clef)
\key a \major
\clef treble
\mark "↓"
e'1

```



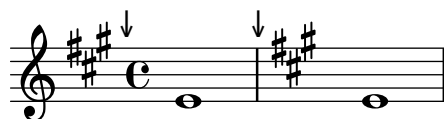
L'alineació de la lletra d'assaig amb relació a l'objecte de notació es pot canviar, som es veu a l'exemple següent. En aquesta partitura amb diversos pentagrames, aquest ajustament s'ha de fer per a tots els pentagrames.

```
% La marca d'assaig s'alinearà amb la vora dreta de l'armadura
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(key-signature)
\key a \major
\clef treble
\time 4/4
\mark "↓"
e'1
% La marca d'assaig se centrarà sobre l'armadura
\once \override Score.KeySignature.break-align-anchor-alignment = #CENTER
\mark "↓"
\key a \major
e'1
% La marca d'assaig s'alinearà amb la vora esquerra de l'armadura
\once \override Score.KeySignature.break-align-anchor-alignment = #LEFT
\key a \major
\mark "↓"
e'1
```



La lletra d'assaig també es pot desplaçar a la vora dreta o esquerra en una mesura arbitrària. Les unitats són espais de pentagrama:

```
% La marca d'assaig s'alinearà amb la vora esquerra de l'armadura
% i després es desplaçarà 3.5 espais de pentagrama a la dreta
% and then shifted right by 3.5 staff-spaces
\override Score.RehearsalMark.break-align-symbols = #'(key-signature)
\once \override Score.KeySignature.break-align-anchor = #3.5
\key a \major
\mark "↓"
e'1
% La marca d'assaig s'alinearà amb la vora esquerra de l'armadura
% i després es desplaçarà 2 espais de pentagrama a l'esquerra
\once \override Score.KeySignature.break-align-anchor = #-2
\key a \major
\mark "↓"
e'1
```



5.5.2 Agrupació vertical d'objectes gràfics

Els grobs (objectes gràfics) `VerticalAlignment` i `VerticalAxisGroup` treballen de manera coordinada. `VerticalAxisGroup` agrupa diversos grobs com `Staff`, `Lyrics`, etc. Després, `VerticalAlignment` alinea els diferents grobs agrupats prèviament per `VerticalAxisGroup`. Normalment sols existeix un `VerticalAlignment` per cada partitura, però cada `Staff`, `Lyrics`, etc. té el seu propi `VerticalAxisGroup`.

5.5.3 Modificació dels segells

Tots els objectes de presentació tenen una propietat `stencil` que és part del grob-interface. De forma predeterminada, aquesta propietat sol estar establerta a una funció específica de l'objecte que està feta a mida per disposar del símbol que el representa a la sortida. Per exemple, l'ajustament estàndard per a la propietat `stencil` de l'objecte `MultiMeasureRest` és `ly:multi-measure-rest::print`.

El símbol estàndard de qualsevol objecte es pot substituir modificant la propietat `stencil` perquè faci referència a un procediment diferent escrit especialment. Això requereix un alt nivell de coneixement del funcionament intern del LilyPond, però hi ha una forma més fàcil que sovint pot donar resultats adequats.

El procediment consisteix a establir la propietat `stencil` al procediment que imprimeix text (`ly:text-interface::print`) i afegir una propietat `text` a l'objecte ajustada perquè contingui el text de marcatge que produeix el símbol requerit. A causa de la flexibilitat del marcatge, es poden aconseguir moltes coses: en particular, consulteu [Notació gràfica dins d'elements de marcatge], pàgina 254.

L'exemple següent mostra això canviant el símbol del cap de la nota a unes aspes dins d'una circumferència:

```
Xin0 = {
  \once \override NoteHead.stencil = #ly:text-interface::print
  \once \override NoteHead.text = \markup {
    \combine
      \halign #-0.7 \draw-circle #0.85 #0.2 ##f
      \musicglyph "noteheads.s2cross"
  }
}
\relative {
  a' a \Xin0 a a
}
```



Qualsevol dels glifs de *Feta* usats al tipus de lletra Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680.

Es poden inserir en línia tant imatges en forma EPS com ordres de Postscript usant les ordres de marcatge `\epsfile` i `\postscript` respectivament; vegeu Secció “Grafisme” in *Referència de la notació*.

Vegeu també

Referència de la notació: [Notació gràfica dins d'elements de marcatge], pàgina 254, Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246, Secció A.11 [Ordres de marcatge de text], pàgina 708, Secció A.8 [El tipus de lletra Emmentaler], pàgina 680, Secció “Grafisme” in *Referència de la notació*.

5.5.4 Modificació de les formes

Modificació de lligadures d'unió i d'expressió

Les lligadures d'unió (`Ties`), d'expressió (`Slurs`), de fraseig (`PhrasingSlurs`), de deixar vibrar (`LaissezVibrerTies`) i de repetició (`RepeatTies`) es tracen com corbes de Bézier de tercer ordre. Si la forma de la lligadura calculada automàticament no resulta òptima, es pot modificar la seva forma manualment de dues formes:

- mitjançant l'especificació dels desplaçament que es volen realitzar sobre els punts de control de la corba de Bézier calculada automàticament, o bé
- mitjançant l'especificació explícita de les posicions dels quatre punts de control que calen per definir la corba desitjada.

A continuació s'expliquen ambdós mètodes. El primer mètode és més adequat quan sols calen lleugers ajustaments de la corba; el segon pot ser millor per crear corbes que tenen relació amb una única nota.

Corbes de Bézier cúbiques

Les corbes Bézier de tercer ordre o cúbiques estan definides per quatre punts de control. El primer i quart punts de control són exactament els punts extrems de començament i de final de la corba. Els dos punts de control intermedis defineixen la forma. Es poden trobar a la web animacions que mostren com es traça la corba, però la descripció següent pot ser d'ajuda. La corba comença a partir del primer punt de control dirigint-se directament cap al segon, corbant-se progressivament per dirigir-se cap al tercer i continuant la corba cap al quart, arribant a aquest punt en viatge directe des del tercer punt de control. La corba està continguda enterament dins del quadrilàter definit pels quatre punts de control. Totes les translacions, rotacions i escalats dels punts de control produeixen exactament les mateixes operacions sobre la corba.

Especificació de desplaçament a partir dels punts de control actuals

En aquest exemple, la col·locació automàtica de la lligadura no resulta òptima, i `\tieDown` no és la solució.

```
<<
{ e'1~ 1 }
\\
\relative { r4 <g' c,> <g c,> <g c,> }
>>
```



Els ajustaments dels punts de control de la lligadura mitjançant l'ordre `\shape` permet evitar les col·lisions.

La sintaxi de `\shape` és:

```
[ - ] \shape desplaçament element
```

Aquesta ordre recol·loca els punts de control d'*element* en les quantitats donades per *desplaçaments*. L'argument *desplazamientos* és una llista de parelles de nombres o una llista d'aquestes llistes. Cada element d'una parella representa el desplaçament d'una de les coordenades d'un punt de control. Si l'*element* és una cadena de caràcter, el resultat és `\once\override` per al tipus de grob especificat. Si *elemento* és una expressió musical, el resultat és la mateixa expressió musical amb la consegüent modificació aplicada.

En altres paraules, la funció `\shape` pot actuar com una ordre `\once\override` o com una ordre `\tweak` depenent de si l'argument *element* és el nom d'un grob, com “Slur”, o una expressió musical, com “(”. L'argument *desplaçaments* especifica els desplaçaments dels quatre punts de control com una llista de quatre parelles de valors (dx . dy) en unitats d'espais de pentagrama (o una llista d'aquestes llistes si la corba té més d'un segment).

El guió precedent s'exigeix si, i sols si, s'usa la forma `\tweak`.

Així, usant el mateix exemple anterior i la forma `\once\override` de l'ordre `\shape`, el següent té l'efecte d'eleva la lligadura d'unió en la meitat d'un espai de pentagrama:

```
<<
{
  \shape #'((0 . 0.5) (0 . 0.5) (0 . 0.5) (0 . 0.5)) Tie
  e'1~ 1
}
\\
\relative { r4 <g' c,> <g c,> <g c,> }
>>
```



Aquest posicionament de la lligadura d'unió és millor, però potser hauria d'eleva-se més a la part central. L'exemple següent fa això, aquest cop usant la forma alternativa `\tweak`:

```
<<
{
  e'1-\shape #'((0 . 0.5) (0 . 1) (0 . 1) (0 . 0.5)) ~ e'
}
\\
\relative { r4 <g' c,> <g c,> <g c,> }
>>
```



Els canvis en les posicions horitzontals dels punts de control es poden fer de la mateixa forma, i dues corbes diferents que comencen al mateix moment musical també es poden conformar:

```
\relative {
  c''8(\( a) a'4 e c\)
  \shape #'((0.7 . -0.4) (0.5 . -0.4) (0.3 . -0.3) (0 . -0.2)) Slur
  \shape #'((0 . 0) (0 . 0.5) (0 . 0.5) (0 . 0)) PhrasingSlur
  c8(\( a) a'4 e c\)
}
```



La funció `\shape` també pot desplaçar els punts de control de les corbes que s'estenen travessant salts de línia. Cada peça de la corba dividida pot rebre la seva pròpia llista de desplaçaments.

Si no cal fer canvis a un dels segments en particular, es pot usar una llista buida contenidor. En aquest exemple, el salt de línia fa que l'única lligadura d'expressió aparegui com si fossin dos:

```
\relative {
  c'4( f g c
  \break
  d,4 c' f, c)
}
```



Els canvis en la forma de les dues meitats de la lligadura d'expressió deixa més clar que la lligadura continua més enllà del salt de línia:

```
% () es pot usar com a abreviatura per a ((0 . 0) (0 . 0) (0 . 0) (0 .
0))
% si no cal canviar algun dels segments
\relative c' {
  \shape #'(
    (( 0 . 0) (0 . 0) (0 . 0) (0 . 1))
    ((0.5 . 1.5) (1 . 0) (0 . 0) (0 . -1.5))
  ) Slur
  c4( f g c
  \break
  d,4 c' f, c)
}
```



En una corba en forma d'«S» sempre cal ajustar manualment els punts de control: el Lilypond mai no escull aquestes formes automàticament.

```
\relative c' ' {
  c8( e b-> f d' a e-> g)
  \shape #'((0 . -1) (5.5 . -0.5) (-5.5 . -10.5) (0 . -5.5)) PhrasingSlur
  c8\ ( e b-> f d' a e-> g\ )
}
```

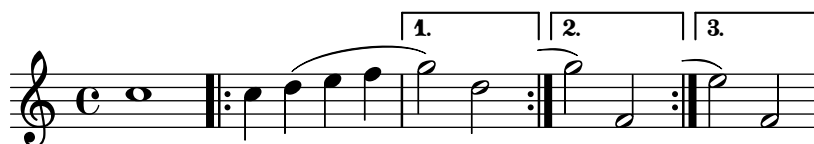


Especificació específica dels punts de control

Les coordenades dels punts de control de Bézier s'especifiquen en unitats d'espais de pentagrama. La coordenada X és relativa al punt de referència al qual s'adjunta la lligadura, i la coordenada Y és relativa a la línia central del pentagrama. Les coordenades s'especifiquen com una llista de quatre parelles de nombres decimals (reals). Un enfocament consisteix a estimar les coordenades dels dos extrems, i després endevinar els dos punts intermedis. Els valors òptims es troben després per prova i error. Tingueu en compte que aquests valors podrien requerir un ajustament manual si es fa posteriorment qualsevol canvi manual a la música o a la disposició.

Una situació en la qual és preferible especificar els punts de control explícitament a especificar els desplaçaments és quan cal especificar-los de forma relativa a una nota única. A continuació presentem un exemple d'això. Mostra una forma d'indicar una lligadura que s'estén cap a l'interior de les caselles de primera i segona veu d'una repetició.

```
\relative {
  c'1
  \repeat volta 3 { c4 d( e f }
  \alternative {
    { g2) d }
    {
      g2
      % crea una lligadura d'expressió i mou-la a una nova posició
      % <> és simplement un acord buit per portar el final de la lligadu-
ra d'unió
      -\tweak control-points #'((-2 . 3.8) (-1 . 3.9) (0 . 4) (1 . 3.4)) ( <> )
      f,
    }
  }
  {
    e'2
    % create a slur and move it to a new position
    -\tweak control-points #'((-2 . 3) (-1 . 3.1) (0 . 3.2) (1 . 2.4)) ( <> )
    f,
  }
}
```



Advertiments i problemes coneguts

No és possible modificar la forma de les lligadures d'unió o d'expressió canviant la propietat `control-points` si hi ha més d'una en el mateix moment musical, ni tan sols usant l'ordre `\tweak`. Malgrat això, es pot sobreescrivir la propietat `tie-configuration` de `TieColumn` per fixar la línia d'inici i la direcció segons es requereixi.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “`TieColumn`” in *Referència de funcionament intern*.

5.5.5 Modificació d'objectes d'extensió dividits

Ús d'\alterBroken

Quan un “spanner” o objecte extens travessa un o diversos salts de línia, cada fragment hereva els atributs de l'objecte d'extensió original. Així, l'ajustament ordinari d'un objecte dividit aplica les mateixes modificacions a tots i cada un dels seus segments. A l'exemple que apareix a continuació, la sobreescritura de *thickness* (gruix) afecta a la lligadura a ambdós costats del salt de línia.

```
\relative c' ' {
  r2
  \once\override Slur.thickness = 10
  c8( d e f
  \break
  g8 f e d) r2
}
```



És possible modificar de forma independent l'aspecte dels fragments individuals d'un objecte d'extensió dividit, amb l'ordre `\alterBroken`. Aquesta ordre pot produir un `\override` o bé un `\tweak` d'una propietat de l'objecte d'extensió.

La sintaxi d'\alterBroken és

```
[-]\alterBroken propietat valors element
```

L'argument *valors* és una llista de valors, un per a cada fragment. Si *element* és el nom d'un grob com ara `Slur` o `Staff.PianoPedalBracket`, el resultat és una ordre de sobreescritura `\override` del tipus de grob especificat. Si *element* és una expressió musical com “(” o “[” el resultat és la mateixa expressió musical amb el corresponent ajustament aplicat.

El guió inicial s'ha d'utilitzar amb la forma d'ajustament, `\tweak`. No ho escriviu quan utilitzeu `\alterBroken` com una operació de sobreescritura, `\override`.

En el seu ús com `\override`, `\alterBroken` pot anar precedit de `\once` o `\temporary` i ser revertit amb `\revert` amb l'argument *propietat*.

El codi següent aplica un `\override` independent a cada un dels fragments de la lligadura de l'exemple anterior:

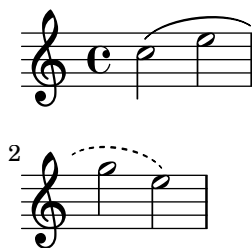
```
\relative c' ' {
  r2
  \alterBroken thickness #'(10 1) Slur
  c8( d e f
  \break
  g8 f e d) r2
}
```





L'ordre `\alterBroken` es pot usar amb qualsevol objecte d'extensió, inclosos `Tie`, `PhrasingSlur`, `Beam` i `TextSpanner`. Per exemple, un editor que està preparant una edició acadèmica podria desitjar indicar l'absència de part d'una lligadura de fraseig a un codi font fent discontinu sols el segment que s'ha afegit. El següent exemple il·lustra de quina manera es pot fer això, en aquest cas usant la forma `\tweak` de l'ordre:

```
% La llista buida s'usa convenientment a sota, atès que és la
% configuració predeterminada de línia, una línia sòlida
\relative {
  c'2-\alterBroken dash-definition #'((() ((0 1.0 0.4 0.75))) \e
  \break
  g2 e\
}
```



És important comprendre que `\alterBroken` estableix cada peça de l'objecte fragmentat al valor corresponent dins de l'argument *valors*. Quan hi ha menys valors que peces, qualsevol fragment addicional rep l'assignació de la llista buida. Això pot portar a resultats no desitjats si la propietat de disposició no està establerta a la llista buida de forma predeterminada. En aquests casos, s'ha d'assignar a cada segment un valor adequat.

Advertiments i problemes coneguts

Els salts de línia poden ocórrer en diferents llocs segons canvia la disposició de la música. Els ajustaments escollits per a `\alterBroken` podrien no ser adequats per a un objecte d'extensió que no està dividit o que es fragmenta en més peces que abans. L'ús explícit (manual) de salts de línia mitjançant `\break` pot prevenir aquest tipus de situacions.

L'ordre `\alterBroken` no és efectiva per a propietats dels objectes extensos accedides abans del salt de línia, com `direction`.

Vegeu també

Extender LilyPond: Secció “Ajustaments difícils” in *Extensions*.

5.5.6 Contenedors unpure-pure

Els contenidors ‘unpure-pure’ (purs i no purs) són útils per a la sobreescritura dels càlculs de l'espaiat a l'eix *Y* (concretament *Y*-offset i *Y*-extent) amb una funció de l'Scheme en comptes d'un literal, és a dir, un nombre o una parella de nombres.

Per certs objectes gràfics, les dimensions *Y*-extent estan basades en la propietat `stencil`, la sobreescritura de la propietat de segell d'aquests objectes gràfics requereix una sobreescritura addicional de *Y*-extent amb un contenidor unpure-pure. Quan una funció sobreescriu una dimensió *Y*-offset i/o *Y*-extent se suposa que això dispara els càlculs dels salts de línia prematurament durant la compilació. Així doncs, la funció no s'avalua en absolut (retornant en

general un valor de '0' o '(0 . 0)') cosa que pot ocasionar col·lisions. Una funció 'pura' no afecta a les propietats, objectes o suïcidis de grobs, i per això els seus valors relacionats amb l'eix Y sempre s'avaluen correctament.

Actualment hi ha unes trenta funcions que ja es consideren 'puras' i els contenidors Unpure-pure són una manera d'establir funcions que no estan a la llista com 'pures'. La funció 'pura' s'avalua *abans* de qualsevol salt de línia i així l'espaiat horitzontal es pot ajustar 'a temps'. La funció 'impura' s'avalua aleshores *després* del salt de línia.

Nota: Donat que és difícil saber sempre quines funcions estan en aquesta llista, recomanem que qualsevol funció 'pura' que estem creant no utilitzeu els grobs Beam o VerticalAlignment.

Un contenidor 'unpure-pure' es construeix de la manera següent:

```
(ly:make-unpure-pure-container f0 f1)
```

on *f0* és una funció que agafa *n* arguments ($n \geq 1$) i el primer argument sempre ha de ser el grob. Aquesta és la funció que dona el resultat real. *f1* és la funció que s'etiqueta com a 'pura' que agafa $n + 2$ arguments. Un altre cop, el primer argument ha de ser sempre el grob però els arguments segon i tercer són arguments d'inici i de final.

inici i *final* són, a tots els efectes, valors muts que sols tenen importància per als objectes d'extensió (o sigui: Hairpin, regulador, o Beam, barra), que poden retornar diferents estimacions d'altura basades en una columna d'inici i una de final.

La resta són els altres arguments per a la primera funció (que pot no ser cap si $n = 1$).

El resultat de la segona funció s'usa com una aproximació del valor necessari, que s'usa aleshores per la primera funció per obtenir el valor real que s'usa a continuació per a l'ajustament de precisió molt més tardà durant el procés d'espaiat.

```
#(define (square-line-circle-space grob)
  (let* ((pitch (ly:event-property (ly:grob-property grob 'cause) 'pitch))
        (notename (ly:pitch-notename pitch)))
    (if (= 0 (modulo notename 2))
        (make-circle-stencil 0.5 0.0 #t)
        (make-filled-box-stencil '(0 . 1.0)
                                   '(-0.5 . 0.5)))))
```

```
squareLineCircleSpace = {
  \override NoteHead.stencil = #square-line-circle-space
}
```

```
smartSquareLineCircleSpace = {
  \squareLineCircleSpace
  \override NoteHead.Y-extent =
    #(ly:make-unpure-pure-container
      ly:grob::stencil-height
      (lambda (grob start end) (ly:grob::stencil-height grob)))
}
```

```
\new Voice \with { \remove Stem_engraver }
\relative c'' {
  \squareLineCircleSpace
  cis4 ces disis d
  \smartSquareLineCircleSpace
```



```

    cis4 ces disis d
  }

```



En el primer compàs, sense el contenidor *unpure-pure*, el motor d'espaiat no coneix l'amplada del cap de la nota i permet que col·lisió amb les alteracions accidentals. En el segon compàs, el motor d'espaiat coneix l'amplada dels caps de les notes i evita la col·lisió mitjançant l'allargament de la línia en la mesura adequada.

Normalment, per als càlculs simples es poden usar funcions gairebé idèntiques tant per a les parts 'no pura' i 'pura', simplement canviant el nombre d'arguments que es passen a, i l'àmbit de la funció. Aquest cas d'utilització és prou suficient com perquè `ly:make-unpure-pure-container` construeixi aquesta segona funció de forma predeterminada quan es crida amb sols un argument de funció.

Nota: Si una funció està caracteritzada com a 'pura' i resulta que no ho és, el resultat pot ser inesperat.

5.6 Ús de les funcions musicals

Sempre que calgui reutilitzar ajustaments amb diferents expressions musicals, freqüentment convé fer que l'ajustament formi part d'una *funció musical*. En aquesta secció estudiarem sols les funcions de *substitució*, en les quals l'objecte es substitueix una variable dins d'un fragment de codi d'entrada del LilyPond. Es descriuen altres funcions més complexes a Secció "Funcions musicals" in *Extensions*.

5.6.1 Sintaxi de les funcions de substitució

És fàcil fer una funció que substitueixi una variable dins de codi del LilyPond. La forma general d'aquestes funcions és

```

function =
#(define-music-function
  (arg1 arg2 ...)
  (type1? type2? ...)
  #{
    ...música...
  #})

```

donde

argN *n*-èssim argument

typeN? *predicat de tipus* de l'Scheme per al qual *argN* ha de retornar #t.

...música... codi d'entrada normal del LilyPond, que utilitza \$ (en els llocs en els quals sols es permeten construccions del LilyPond) o # (per usar-ho com un valor de l'Scheme o un argument de funció musical o música dins de llistes de música) per referenciar arguments (per exemple '#arg1').

Cal la llista de predicats de tipus. Alguns dels predicats de tipus més comuns que es fan servir en les funcions musicals són:

```
boolean?
cheap-list? (utilitzar en lloc de 'list?' per processar-ho més ràpid)
ly:duration?
ly:music?
ly:pitch?
markup?
number?
pair?
string?
symbol?
```

Per veure una llista dels predicats de tipus disponibles consulteu Secció A.19 [Predicats de tipus predefinit], pàgina 795. També es permeten els predicats de tipus definits per l'usuari.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció A.19 [Predicats de tipus predefinit], pàgina 795.

Expansió del LilyPond: Secció “Funcions musicals” in *Extensions*.

Fitxers instal·lats: `lily/music-scheme.cc`, `scm/c++.scm`, `scm/lily.scm`.

5.6.2 Exemples de funcions de substitució

Aquesta secció presenta alguns exemples de funcions de substitució. No pretenen ésser exhaustives, sinó demostrar algunes de les possibilitats de les funcions de substitució senzilles.

En el primer exemple es defineix una funció que simplifica l'ajustament del farcit d'un element d'inscripció de text `TextScript`:

```
padText =
#(define-music-function
  (padding)
  (number?)
  #{
    \once \override TextScript.padding = #padding
  })

\relative {
  c'4^"piu mosso" b a b
  \padText #1.8
  c4^"piu mosso" b a b
  \padText #2.6
  c4^"piu mosso" b a b
}
```



A més de nombre, podem usar expressions musicals, com notes, per als arguments de les funcions musicals:

```
custosNote =
#(define-music-function
```

```

      (note)
      (ly:music?)
    #{
      \tweak NoteHead.stencil #ly:text-interface::print
      \tweak NoteHead.text
        \markup \musicglyph "custodes.mensural.u0"
      \tweak Stem.stencil ##f
      #note
    #})

\relative { c'4 d e f \custosNote g }

```



Ambdues funcions són expressions úniques senzilles en les quals sols falta l'últim element d'una crida de funció o sobreescritura. Per a aquestes definicions de funció en particular, hi ha una sintaxi alternativa més simple que consisteix simplement a escriure la part constant de l'expressió i substituir l'element final que falta per `\etc`:

```

padText =
  \once \override TextScript.padding = \etc

\relative {
  c''4^"piu mosso" b a b
  \padText #1.8
  c4^"piu mosso" b a b
  \padText #2.6
  c4^"piu mosso" b a b
}

```



```

custosNote =
  \tweak NoteHead.stencil #ly:text-interface::print
  \tweak NoteHead.text
    \markup \musicglyph "custodes.mensural.u0"
  \tweak Stem.stencil ##f
  \etc

\relative { c'4 d e f \custosNote g }

```



Es poden definir funcions de substitució amb més d'un argument:

```

tempoPadded =
  #(define-music-function

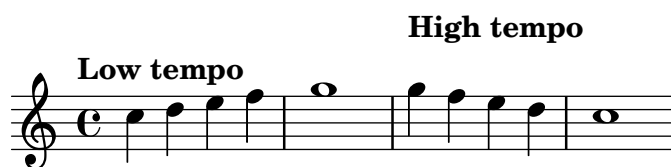
```

```

      (padding tempotext)
      (number? markup?)
    #{
      \once \override Score.MetronomeMark.padding = #padding
      \tempo \markup { \bold #tempotext }
    #})

\relative {
  \tempo \markup { "Low tempo" }
  c''4 d e f g1
  \tempoPadded #4.0 "High tempo"
  g4 f e d c1
}

```



Annex A Taules del manual sobre notació

A.1 Taula de noms d'acords










La taula següent mostra dos sistemes estàndard per imprimir els noms dels acords, junt a les notes que representen.








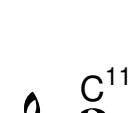

The image displays a musical staff with 32 chords, each labeled above it. The chords are arranged in seven rows of four or five. The labels are: C, Cm, C+, C°, C7, Cm7, C Δ , C $^{\circ 7}$, Cm $\Delta^b 5$, C7 $\sharp 5$, Cm Δ , C $\Delta^{\sharp 5}$, C \emptyset , C6, Cm6, C9, Cm9, Cm13, Cm11, Cm7 $\flat 5$ 9, C7 $\flat 9$, C7 $\sharp 9$, C11, C7 $\sharp 11$, C13, C7 $\sharp 11$ $\flat 13$, C7 $\sharp 5$ $\sharp 9$, C7 $\sharp 9$ $\sharp 11$, C7 $\flat 13$, C7 $\flat 9$ $\flat 13$, C7 $\sharp 11$, C Δ 9, C7 $\flat 13$, C7 $\flat 9$ $\flat 13$, C7 $\flat 9$ 13, C Δ 9, C Δ 13, C $\Delta^{\sharp 11}$, C7 $\flat 9$ 13, C $\text{sus}4$, C7 $\text{sus}4$, C9 $\text{sus}4$, C9, Cm11, C lyd , and C alt .

A.2 Modificadors d'acord més usuals

La taula següent presenta els modificadors d'acord que es poden usar per generar les estructures d'acords estàndard.

Tipus	Interval	Modificador	Exemple	Sortida
-------	----------	-------------	---------	---------

Mayor	Tercera major i quin- ta justa	5 o res	c1:5	
Menor	Tercera menor i quin- ta justa	m o m5	c1:m	
Aumentado	Tercera major i quin- ta augmentada	aug	c1:aug	
Disminuït	Tercera menor i quin- ta disminuïda	dim	c1:dim	
Séptima dominante	Tríada major amb 7 sèptima menor	7	c1:7	
Sèptima major	Tríada major i sèptima major	maj7 ó maj	c1:maj7	
Sèptima menor	Tríada menor i sèptima menor	m7	c1:m7	
Sèptima disminuïda	Tríada disminuïda i sèptima disminuïda	dim7	c1:dim7	
Augmentat sèptima	amb Tríada augmentada i sèptima menor	aug7	c1:aug7	

Sèptima semi-disminuït	Tríada disminuïda i sèptima menor	m7.5-	c1:m7.5-	
Menor amb sèptima major	Tríada menor amb sèptima major	m7+	c1:m7+	
Major amb sexta	Tríada major i sexta	6	c1:6	
Menor amb sexta	Tríada menor i sexta	m6	c1:m6	
Novena dominant	Sèptima dominant amb novena major	9	c1:9	
Major amb novena	Sèptima major i novena major	maj9	c1:maj9	
Menor amb novena	Sèptima menor i novena major	m9	c1:m9	
Onzena dominant	Novena dominant amb onzena justa	11	c1:11	
Oncena mayor	Novena major i onzena justa	maj11	c1:maj11	

Menor amb onzena	Novena menor i onzena justa	m11	c1:m11	
Tretzena dominant	Novena dominant i tretzena major	13	c1:13	
Tretzena dominant	Onzena dominant i tretzena major	13.11	c1:13.11	
Major tretzena	amb Onzena major i tretzena major	maj13.11	c1:maj13.11	
Menor tretzena	amb Onzena menor i tretzena major	m13.11	c1:m13.11	
Segona suspesa	Segona major i quinta justa	sus2	c1:sus2	
Quarta suspesa	Quarta justa i quinta justa	sus4	c1:sus4	
Acord de potència o de quinta buida (de dues notes)	Quinta justa	1.5	c1:5	

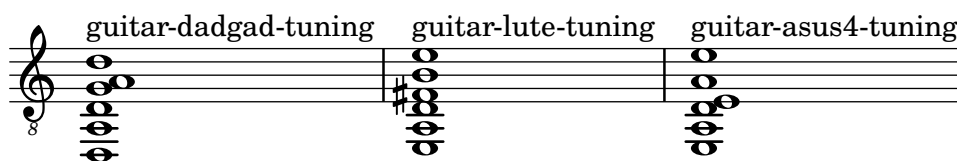
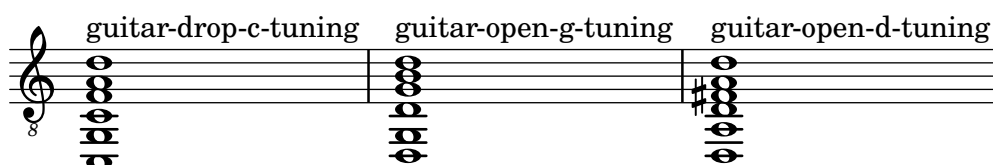
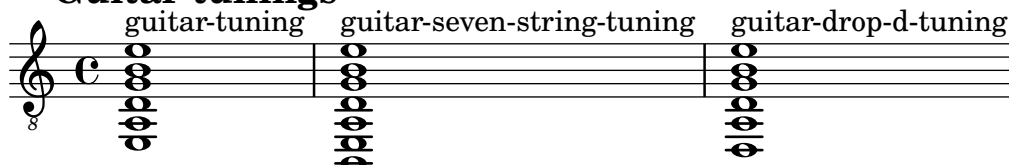
Acord de potència Quinta justa, 1.5.8 c1:5.8
 o de quinta buida octava
 (de tres notes)



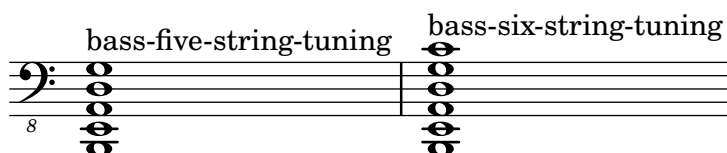
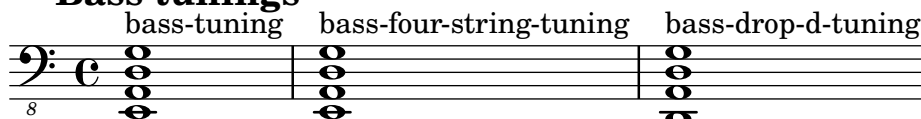
A.3 Afinacions de cordes predefinides

La taula de sota mostra les afinacions predefinides de cordes.

Guitar tunings



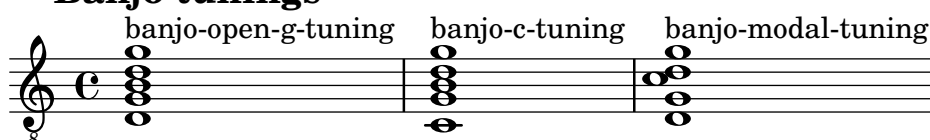
Bass tunings

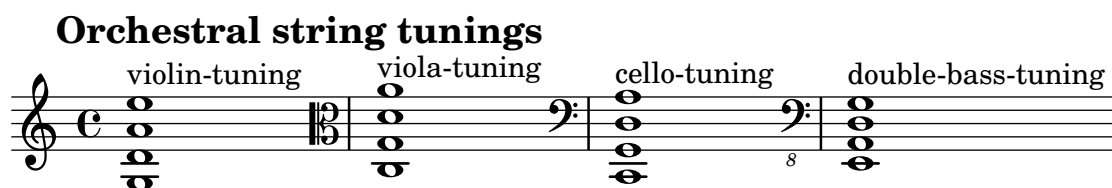
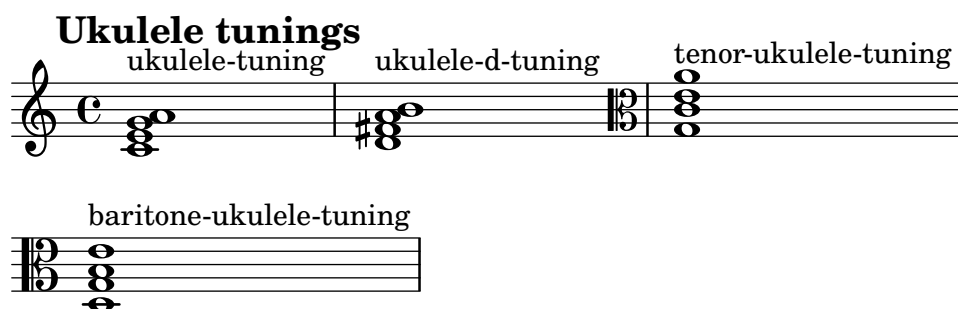
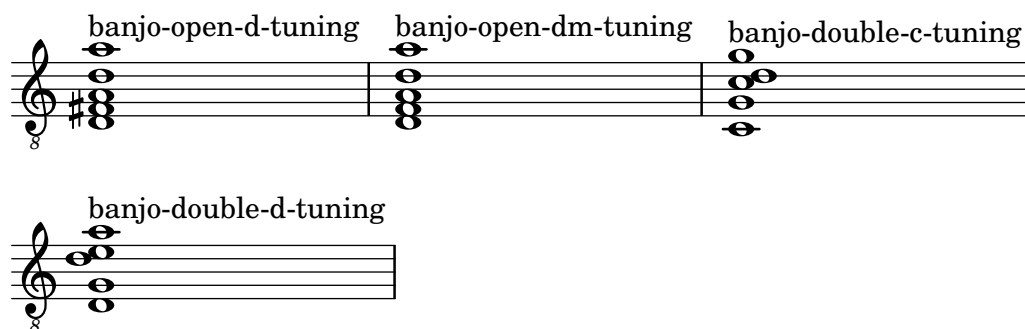


Mandolin tunings



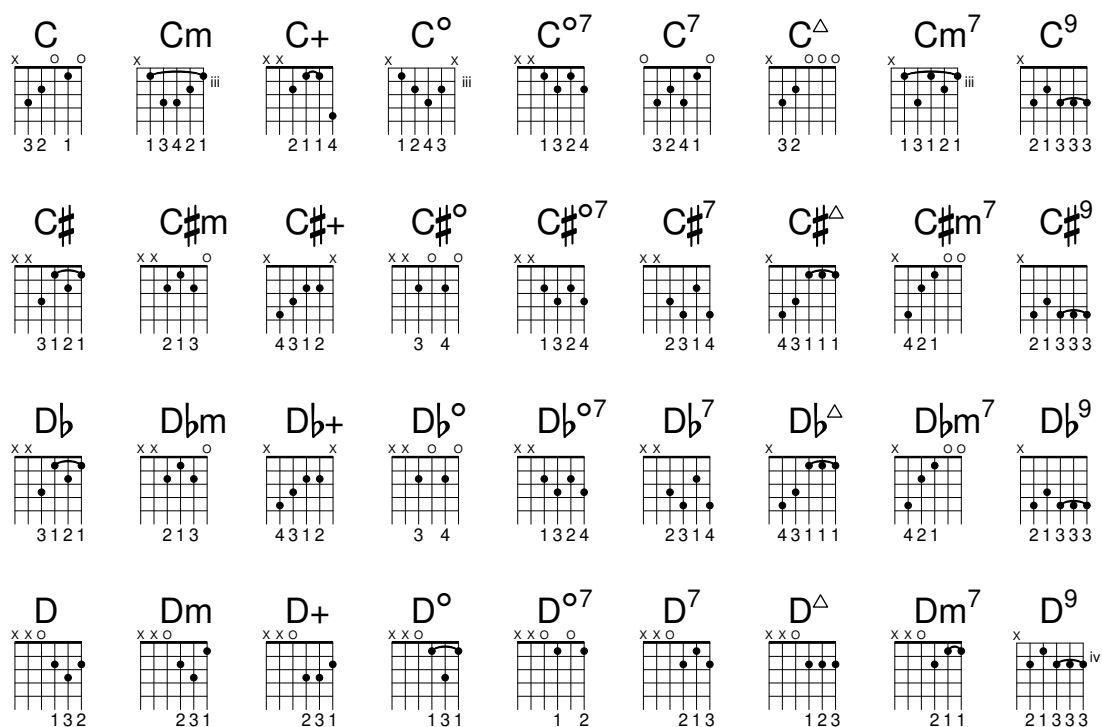
Banjo tunings

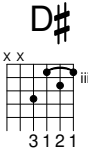
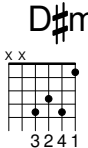
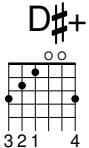
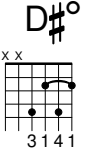
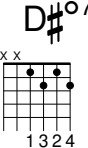
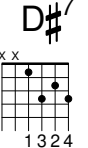
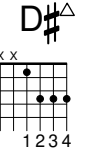
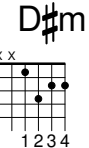
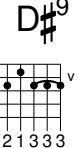
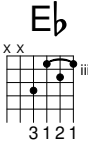
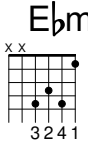
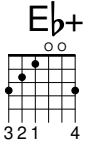
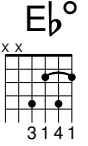
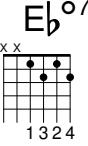
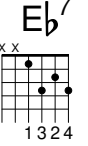
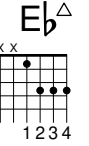
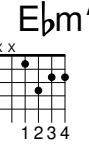
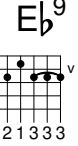
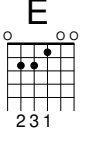
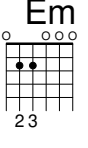
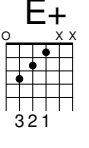

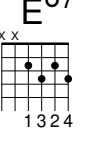
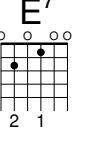
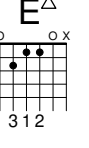
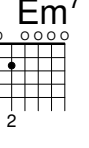
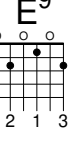

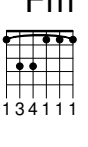
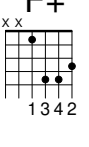
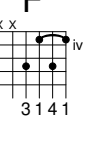
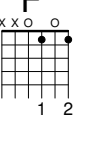
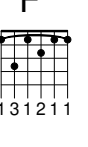
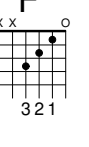
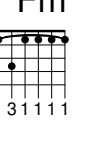

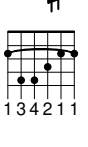
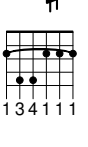
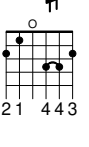
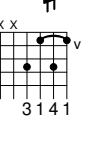
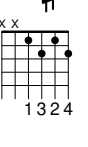
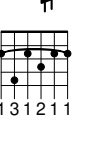
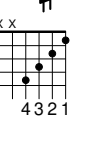
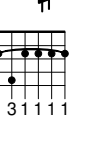

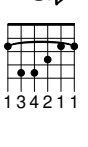
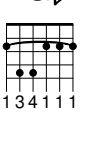
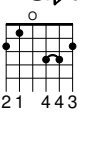
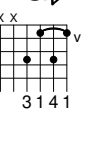
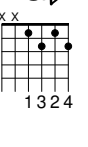
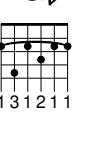
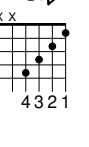


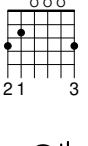
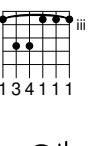
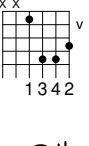
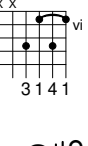
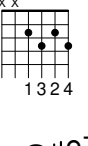
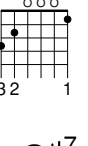
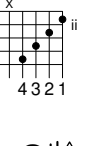
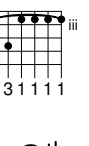
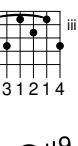
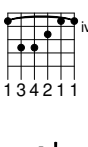
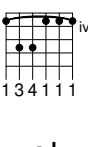
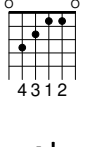
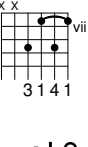
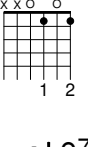
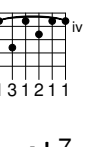
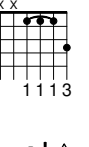
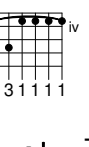
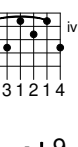
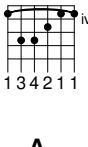
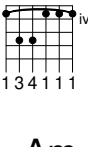
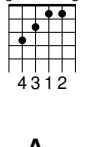
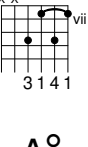
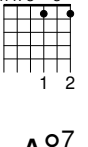

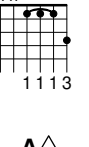
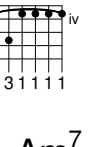
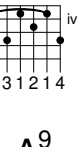











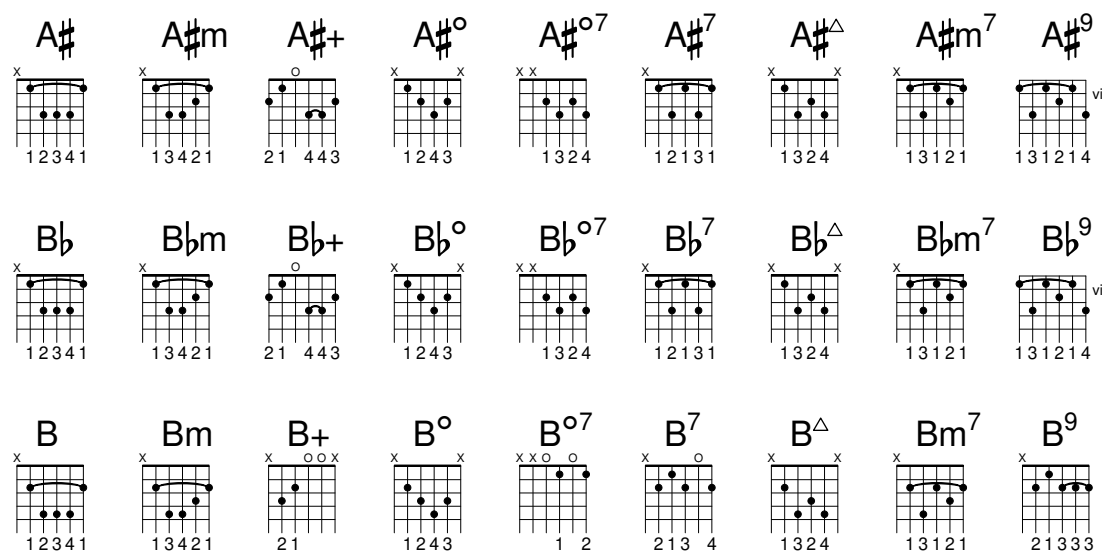


A.4 Diagrames predefinitos de posicions

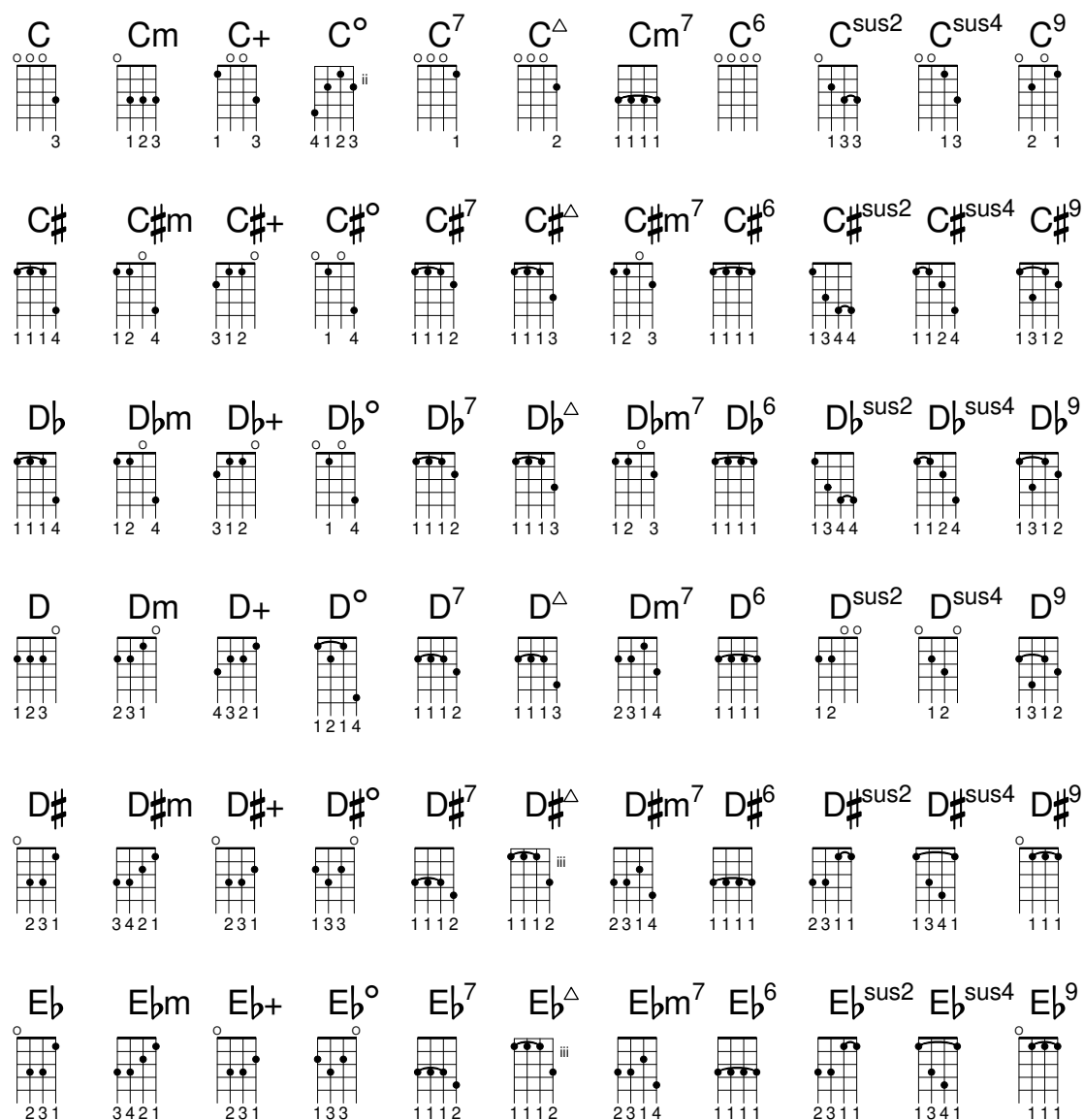
Diagrames per a guitarra

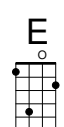

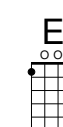

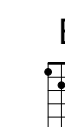
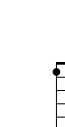


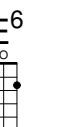

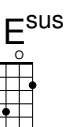
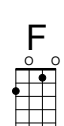
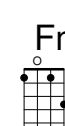
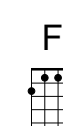




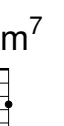
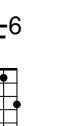
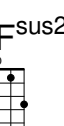

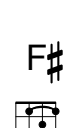



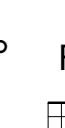

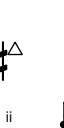

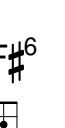
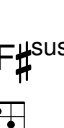





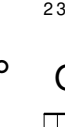
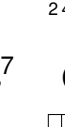


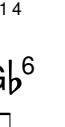
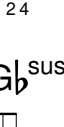
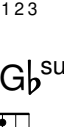




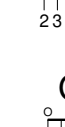

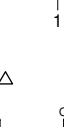
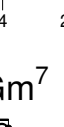
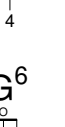
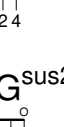
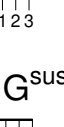
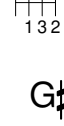
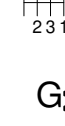
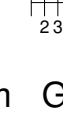
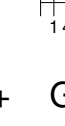
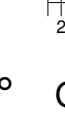
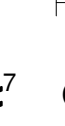
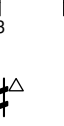
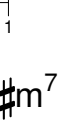
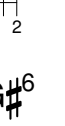
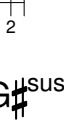
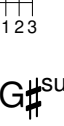
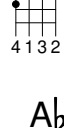
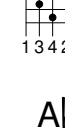
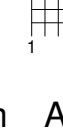
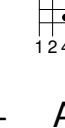
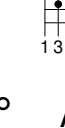
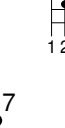
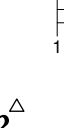
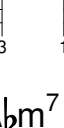
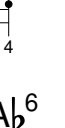
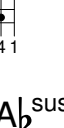
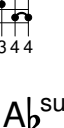
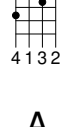
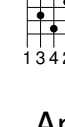
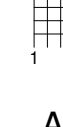
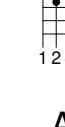
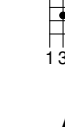
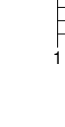
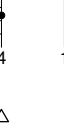
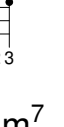
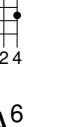
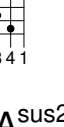
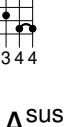

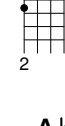
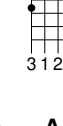
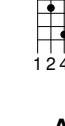
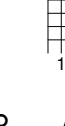
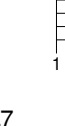

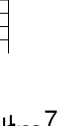
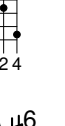
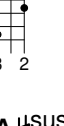
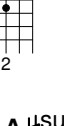
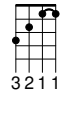
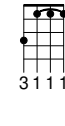
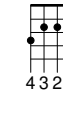
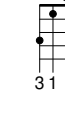
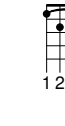
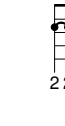
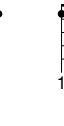



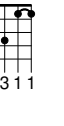


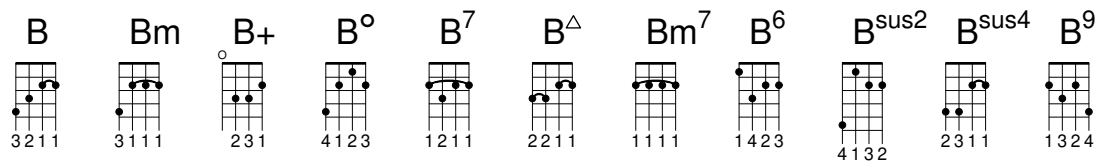
 D#	 D#m	 D#+	 D#°	 D#°7	 D#7	 D#Δ	 D#m7	 D#9
 Eb	 Eb m	 Eb+	 Eb°	 Eb°7	 Eb7	 EbΔ	 Eb m7	 Eb9
 E	 E m	 E+	 E°	 E°7	 E7	 EΔ	 E m7	 E9
 F	 F m	 F+	 F°	 F°7	 F7	 FΔ	 F m7	 F9
 F#	 F# m	 F#+	 F#°	 F#°7	 F#7	 F#Δ	 F# m7	 F#9
 Gb	 Gb m	 Gb+	 Gb°	 Gb°7	 Gb7	 GbΔ	 Gb m7	 Gb9
 G	 G m	 G+	 G°	 G°7	 G7	 GΔ	 G m7	 G9
 G#	 G# m	 G#+	 G#°	 G#°7	 G#7	 G#Δ	 G# m7	 G#9
 Ab	 Ab m	 Ab+	 Ab°	 Ab°7	 Ab7	 AbΔ	 Ab m7	 Ab9
 A	 A m	 A+	 A°	 A°7	 A7	 AΔ	 A m7	 A9



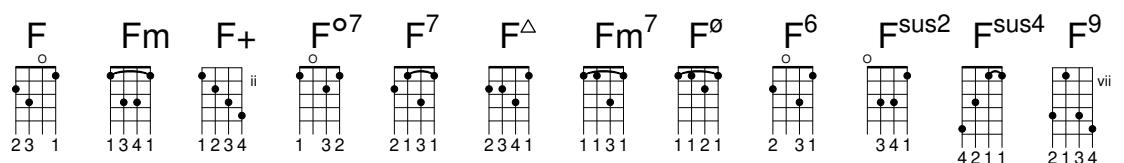
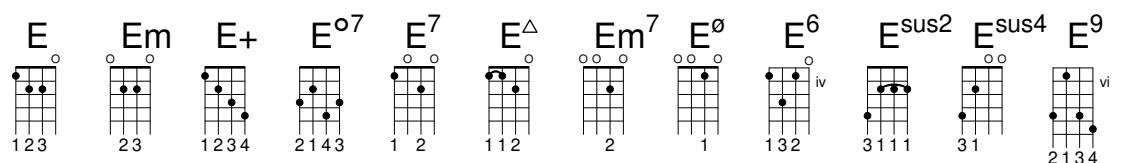
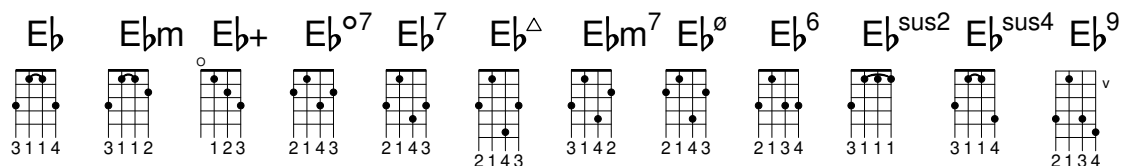
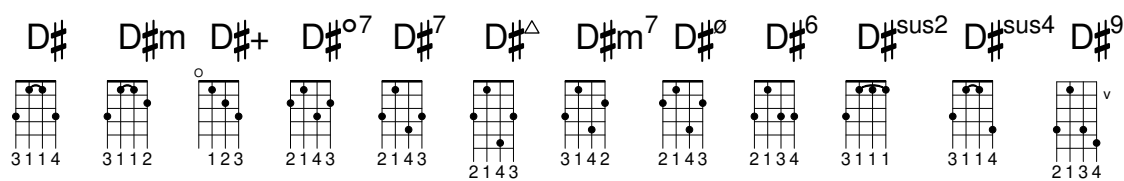
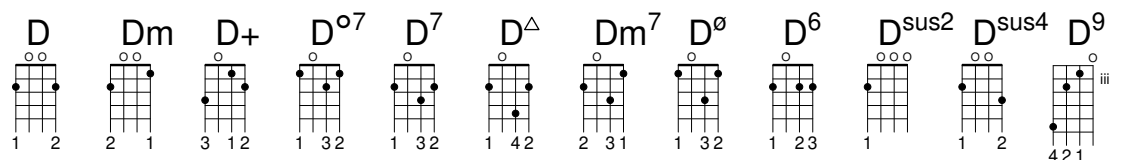
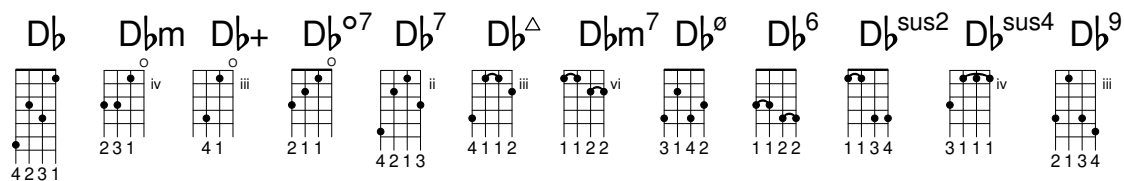
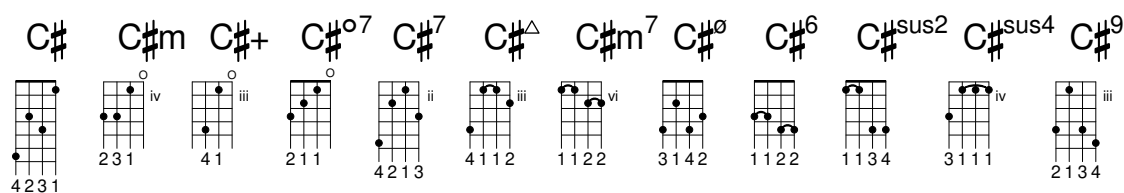
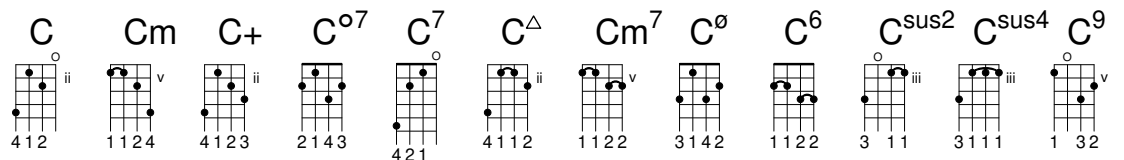
Diagrames per a ukelele



 1 4 2	 3 1	 1 3	 4 1	 1 2 3	 1 3 2	 1 2	 1 2 3	 2 3 1 1	 2 4 1	 1 2 3 4
 2 1	 1 2 4	 3 1 2	 1 4 1 2	 2 3 1 4	 2 4 1 3	 1 3 2 4	 2 3 1 4	 1 3	 3 1 1	 1 2 3 4
 3 1 2 1	 2 1 3	 4 3 2 1	 1 2	 2 3 1 4	 2 4 1 3	 1 3 2 4	 2 3 1 4	 1 1 2 4	 4 1 2 3	 1 2 3
 3 1 2 1	 2 1 3	 4 3 2 1	 1 2	 2 3 1 4	 2 4 1 3	 1 3 2 4	 2 3 1 4	 1 1 2 4	 4 1 2 3	 1 2 3
 1 3 2	 2 3 1	 2 3 1	 1 4 2	 2 1 3	 1 2 3	 2 1 1	 1 2	 1 2	 1 2 3	 2 3 1 4
 4 1 3 2	 1 3 4 2	 1 3	 1 2 4 3	 1 3 2 4	 1 2 3 4	 1 4 2 3	 1 3 2 4	 1 3 4 1	 1 3 4 4	 2 3 1 4
 4 1 3 2	 1 3 4 2	 1 3	 1 2 4 3	 1 3 2 4	 1 2 3 4	 1 4 2 3	 1 3 2 4	 1 3 4 1	 1 3 4 4	 2 3 1 4
 2 1	 2	 3 1 2	 1 2 4 4	 1	 1 2	 1 3 2 4	 1 3 2 4	 1 3 2	 1 2	 1 2
 3 2 1 1	 3 1 1 1	 4 3 2 1	 3 1 2	 1 2 1 1	 2 2 1 1	 1 1 1 1	 2 1 1	 3 1 1	 2 3 1 1	 1 3 2 4
 3 2 1 1	 3 1 1 1	 4 3 2 1	 3 1 2	 1 2 1 1	 2 2 1 1	 1 1 1 1	 2 1 1	 3 1 1	 2 3 1 1	 1 3 2 4



Diagrames per a mandolina



F#	F#m	F#+	F# ^{o7}	F# ⁷	F# ^Δ	F#m ⁷	F# [∅]	F# ⁶	F# ^{sus2}	F# ^{sus4}	F# ⁹
2341	1341	1234	2143	2131	2341	1131	1121	3142	3111	4211	213
Gb	Gbm	Gb+	Gb ^{o7}	Gb ⁷	Gb ^Δ	Gbm ⁷	Gb [∅]	Gb ⁶	Gb ^{sus2}	Gb ^{sus4}	Gb ⁹
2341	1341	1234	2143	2131	2341	1131	1121	3142	3111	4211	213
G	Gm	G+	G ^{o7}	G ⁷	G ^Δ	Gm ⁷	G [∅]	G ⁶	G ^{sus2}	G ^{sus4}	G ⁹
12	13	123	2143	21	11	11	1121	2	3	11	1 4
G#	G#m	G#+	G# ^{o7}	G# ⁷	G# ^Δ	G#m ⁷	G# [∅]	G# ⁶	G# ^{sus2}	G# ^{sus4}	G# ⁹
1134	1124	1234	1 32	1132	1133	1122	1 22	1131	1114	1134	1324
Ab	Abm	Ab+	Ab ^{o7}	Ab ⁷	Ab ^Δ	Abm ⁷	Ab [∅]	Ab ⁶	Ab ^{sus2}	Ab ^{sus4}	Ab ⁹
1134	1124	1234	1 32	1132	1133	1122	1 22	1131	1114	1134	1324
A	Am	A+	A ^{o7}	A ⁷	A ^Δ	Am ⁷	A [∅]	A ⁶	A ^{sus2}	A ^{sus4}	A ⁹
113	112	2341	2143	1132	1133	1122	2134	1131	111	1	1324
A#	A#m	A#+	A# ^{o7}	A# ⁷	A# ^Δ	A#m ⁷	A# [∅]	A# ⁶	A# ^{sus2}	A# ^{sus4}	A# ⁹
3 11	1124	3 12	2143	1132	3 1	1122	2134	11	1114	3111	1 23
Bb	Bbm	Bb+	Bb ^{o7}	Bb ⁷	Bb ^Δ	Bbm ⁷	Bb [∅]	Bb ⁶	Bb ^{sus2}	Bb ^{sus4}	Bb ⁹
3 11	1124	3 12	2143	1132	3 1	1122	2134	11	1114	3111	1 23
B	Bm	B+	B ^{o7}	B ⁷	B ^Δ	Bm ⁷	B [∅]	B ⁶	B ^{sus2}	B ^{sus4}	B ⁹
1134	3 11	4123	1 32	1132	4112	3 1	2 31	1122	1114	3111	2134

A.5 Mides de pàgina predefinides

Les mides de pàgina es defineixen al fitxer `scm/paper.scm`

La sèrie A d'“ISO 216”

"a10"	(26 x 37 mm)
"a9"	(37 x 52 mm)
"a8"	(52 x 74 mm)
"a7"	(74 x 105 mm)
"a6"	(105 x 148 mm)
"a5"	(148 x 210 mm)
"a4"	(210 x 297 mm)
"a3"	(297 x 420 mm)
"a2"	(420 x 594 mm)
"a1"	(594 x 841 mm)
"a0"	(841 x 1189 mm)

La sèrie B d'“ISO 216”

"b10"	(31 x 44 mm)
"b9"	(44 x 62 mm)
"b8"	(62 x 88 mm)
"b7"	(88 x 125 mm)
"b6"	(125 x 176 mm)
"b5"	(176 x 250 mm)
"b4"	(250 x 353 mm)
"b3"	(353 x 500 mm)
"b2"	(500 x 707 mm)
"b1"	(707 x 1000 mm)
"b0"	(1000 x 1414 mm)

Dues mides esteses segons es defineixen a “DIN 476”

"4a0"	(1682 x 2378 mm)
"2a0"	(1189 x 1682 mm)

Sèrie C estàndard d'“ISO 269”

"c10"	(28 x 40 mm)
"c9"	(40 x 57 mm)
"c8"	(57 x 81 mm)
"c7"	(81 x 114 mm)
"c6"	(114 x 162 mm)
"c5"	(162 x 229 mm)

"c4"	(229 x 324 mm)
"c3"	(324 x 458 mm)
"c2"	(458 x 648 mm)
"c1"	(648 x 917 mm)
"c0"	(917 x 1297 mm)

Mides de pàgina nord-americanes

"junior-legal"	(8.0 x 5.0 in)
"legal"	(8.5 x 14.0 in)
"ledger"	(17.0 x 11.0 in)
"letter"	(8.5 x 11.0 in)
"tabloid"	(11.0 x 17.0 in)
"11x17"	(11.0 x 17.0 in)
"17x11"	(17.0 x 11.0 in)

Mida carta governamental de l'IEEE Printer Working Group, per a escriptura de nens

"government-letter"	(8 x 10.5 in)
"government-legal"	(8.5 x 13.0 in)
"philippine-legal"	(8.5 x 13.0 in)

Mides d'ANSI

"ansi a"	(8.5 x 11.0 in)
"ansi b"	(17.0 x 11.0 in)
"ansi c"	(17.0 x 22.0 in)
"ansi d"	(22.0 x 34.0 in)
"ansi e"	(34.0 x 44.0 in)
"engineering f"	(28.0 x 40.0 in)

Mides arquitectòniques nord-americanes

"arch a"	(9.0 x 12.0 in)
"arch b"	(12.0 x 18.0 in)
"arch c"	(18.0 x 24.0 in)
"arch d"	(24.0 x 36.0 in)
"arch e"	(36.0 x 48.0 in)
"arch e1"	(30.0 x 42.0 in)

Mides antigues que encara s'utilitzen al Regne Unit

"statement"	(5.5 x 8.5 in)
"half letter"	(5.5 x 8.5 in)
"quarto"	(8.0 x 10.0 in)
"octavo"	(6.75 x 10.5 in)
"executive"	(7.25 x 10.5 in)
"monarch"	(7.25 x 10.5 in)
"foolscap"	(8.27 x 13.0 in)
"folio"	(8.27 x 13.0 in)
"super-b"	(13.0 x 19.0 in)
"post"	(15.5 x 19.5 in)
"crown"	(15.0 x 20.0 in)
"large post"	(16.5 x 21.0 in)
"demy"	(17.5 x 22.5 in)
"medium"	(18.0 x 23.0 in)
"broadsheet"	(18.0 x 24.0 in)
"royal"	(20.0 x 25.0 in)
"elephant"	(23.0 x 28.0 in)
"double demy"	(22.5 x 35.0 in)
"quad demy"	(35.0 x 45.0 in)
"atlas"	(26.0 x 34.0 in)
"imperial"	(22.0 x 30.0 in)
"antiquarian"	(31.0 x 53.0 in)

Mides basades en PA4

"pa0"	(840 x 1120 mm)
"pa1"	(560 x 840 mm)
"pa2"	(420 x 560 mm)

"pa3"	(280 x 420 mm)
"pa4"	(210 x 280 mm)
"pa5"	(140 x 210 mm)
"pa6"	(105 x 140 mm)
"pa7"	(70 x 105 mm)
"pa8"	(52 x 70 mm)
"pa9"	(35 x 52 mm)
"pa10"	(26 x 35 mm)

Usat a l'Àsia sud-oriental i Austràlia

"f4"	(210 x 330 mm)
------	----------------

Usat per als exemples diminuts de Lilypond de la documentació; basat en a8 apaïsat.

"a8landscape"
(74 x 52 mm)

A.6 Instruments MIDI

A continuació es pot trobar una llista amb els noms que es poden utilitzar per a la propietat `midiInstrument` (instrument MIDI). L'ordre dels instruments que apareix aquí, d'a dalt a baix començant per la columna de l'esquerra, correspon als 128 nombres del programa estàndard General MIDI.

acoustic grand	contrabass	lead 7 (fifths)
bright acoustic	tremolo strings	lead 8 (bass+lead)
electric grand	pizzicato strings	pad 1 (new age)
honky-tonk	orchestral harp	pad 2 (warm)
electric piano 1	timpani	pad 3 (polysynth)
electric piano 2	string ensemble 1	pad 4 (choir)
harpsichord	string ensemble 2	pad 5 (bowed)
clav	synthstrings 1	pad 6 (metallic)
celesta	synthstrings 2	pad 7 (halo)
glockenspiel	choir aahs	pad 8 (sweep)
music box	voice oohs	fx 1 (rain)
vibraphone	synth voice	fx 2 (soundtrack)
marimba	orchestra hit	fx 3 (crystal)
xylophone	trumpet	fx 4 (atmosphere)
tubular bells	trombone	fx 5 (brightness)
dulcimer	tuba	fx 6 (goblins)
drawbar organ	muted trumpet	fx 7 (echoes)
percussive organ	french horn	fx 8 (sci-fi)
rock organ	brass section	sitar
church organ	synthbrass 1	banjo
reed organ	synthbrass 2	shamisen
accordion	soprano sax	koto
harmonica	alto sax	kalimba
concertina	tenor sax	bagpipe
acoustic guitar (nylon)	baritone sax	fiddle
acoustic guitar (steel)	oboe	shantai
electric guitar (jazz)	english horn	tinkle bell

electric guitar (clean)	bassoon	agogo
electric guitar (muted)	clarinet	steel drums
overdriven guitar	piccolo	woodblock
distorted guitar	flute	taiko drum
guitar harmonics	recorder	melodic tom
acoustic bass	pan flute	synth drum
electric bass (finger)	blown bottle	reverse cymbal
electric bass (pick)	shakuhachi	guitar fret noise
fretless bass	whistle	breath noise
slap bass 1	ocarina	seashore
slap bass 2	lead 1 (square)	bird tweet
synth bass 1	lead 2 (sawtooth)	telephone ring
synth bass 2	lead 3 (calliope)	helicopter
violin	lead 4 (chiff)	applause
viola	lead 5 (charang)	gunshot
cello	lead 6 (voice)	

A.7 Llista de colors

Colors normals

La sintaxi per a l'ús de colors es troba detallada a [Acoloriment d'objectes], pàgina 229.

black	white	red	green
blue	cyan	magenta	yellow
grey	darkred	darkgreen	darkblue
darkcyan	darkmagenta	darkyellow	

Noms dels colors d'X

Els noms dels colors d'X admeten algunes variants:

Un nom que s'escriu com una paraula única amb majúscules intercalades (per exemple 'LightSlateBlue') també es pot escriure com a paraules separades per espais i sense majúscules (per exemple 'light slate blue').

La paraula 'grey' sempre es pot escriure com 'gray' (per exemple 'DarkSlateGray').

Alguns noms admeten un sufix numèric (per exemple 'LightSalmon4').

Noms dels colors sense sufix numèric:

snow	GhostWhite	WhiteSmoke	gainsboro	FloralWhite
OldLace	linen	AntiqueWhite	PapayaWhip	BlanchedAlmond
bisque	PeachPuff	NavajoWhite	moccasin	cornsilk
ivory	LemonChiffon	seashell	honeydew	MintCream
azure	AliceBlue	lavender	LavenderBlush	MistyRose
white	black	DarkSlateGrey	DimGrey	SlateGrey
LightSlateGrey	grey	LightGrey	MidnightBlue	navy
NavyBlue	CornflowerBlue	DarkSlateBlue	SlateBlue	MediumSlateBlue
LightSlateBlue	MediumBlue	RoyalBlue	blue	DodgerBlue
DeepSkyBlue	SkyBlue	LightSkyBlue	SteelBlue	LightSteelBlue
LightBlue	PowderBlue	PaleTurquoise	DarkTurquoise	MediumTurquoise
turquoise	cyan	LightCyan	CadetBlue	MediumAquaMarine
aquaMarine	DarkGreen	DarkOliveGreen	DarkSeaGreen	SeaGreen
MediumSeaGreen	LightSeaGreen	PaleGreen	SpringGreen	LawnGreen
green	chartreuse	MediumSpringGreen	GreenYellow	LimeGreen

YellowGreen	ForestGreen	OliveDrab	DarkKhaki	khaki
PaleGoldenrod	LightGoldenrodYellow	LightYellow	yellow	gold
LightGoldenrod	goldenrod	DarkGoldenrod	RosyBrown	IndianRed
SaddleBrown	sienna	peru	burlywood	beige
wheat	SandyBrown	tan	chocolate	firebrick
brown	DarkSalmon	salmon	LightSalmon	orange
DarkOrange	coral	LightCoral	tomato	OrangeRed
red	HotPink	DeepPink	pink	LightPink
PaleVioletRed	maroon	MediumVioletRed	VioletRed	magenta
violet	plum	orchid	MediumOrchid	DarkOrchid
DarkViolet	BlueViolet	purple	MediumPurple	thistle
DarkGrey	DarkBlue	DarkCyan	DarkMagenta	DarkRed
LightGreen				

Noms dels colors amb sufix numèric

Als noms següents, el sufix N pot ser un número de l'1 al 4:

snowN	seashellN	AntiqueWhiteN	bisqueN	PeachPuffN
NavajoWhiteN	LemonChiffonN	cornsilkN	ivoryN	honeydewN
LavenderBlushN	MistyRoseN	azureN	SlateBlueN	RoyalBlueN
blueN	DodgerBlueN	SteelBlueN	DeepSkyBlueN	SkyBlueN
LightSkyBlueN	LightSteelBlueN	LightBlueN	LightCyanN	PaleTurquoiseN
CadetBlueN	turquoiseN	cyanN	aquamarineN	DarkSeaGreenN
SeaGreenN	PaleGreenN	SpringGreenN	greenN	chartreuseN
OliveDrabN	DarkOliveGreenN	khakiN	LightGoldenrodN	LightYellowN
yellowN	goldN	goldenrodN	DarkGoldenrodN	RosyBrownN
IndianRedN	siennaN	burlywoodN	wheatN	tanN
chocolateN	firebrickN	brownN	salmonN	LightSalmonN
orangeN	DarkOrangeN	coralN	tomatoN	OrangeRedN
redN	DeepPinkN	HotPinkN	pinkN	LightPinkN
PaleVioletRedN	maroonN	VioletRedN	magentaN	orchidN
plumN	MediumOrchidN	DarkOrchidN	purpleN	MediumPurpleN
thistleN				

Escala de grisos

Es pot obtenir una escala de grisos utilitzant:

```
greyN
```

on N és un nombre entre 0 i 100.

A.8 El tipus de lletra Emmentaler

El tipus de lletra Emmentaler consisteix en dos *subconjunts* de glifs. “Feta”, utilitzat per a la notació clàssica, i “Parmesan”, usat per a la notació de la música antiga.

Qualsevol glif que estigui comprés dins del tipus de lletra Emmentaler es pot accedir directament usant elements de marcatge de text junt amb nom del glif (segons es mostra a les taules, més endavant). Per exemple:

```
g^\markup {\musicglyph "scripts.segno" }
```

or

```
\markup {\musicglyph "five"}
```

Per veure més informació, consulteu Secció 1.8.2 [Donar format al text], pàgina 246.







Glifs de clau

<code>clefs.C</code>		<code>clefs.C_change</code>	
<code>clefs.varC</code>		<code>clefs.varC_change</code>	
<code>clefs.F</code>		<code>clefs.F_change</code>	
<code>clefs.G</code>		<code>clefs.G_change</code>	
<code>clefs.GG</code>		<code>clefs.GG_change</code>	
<code>clefs.tenorG</code>		<code>clefs.tenorG_change</code>	
<code>clefs.percussion</code>		<code>clefs.percussion_change</code>	
<code>clefs.varpercussion</code>		<code>clefs .varpercussion_change</code>	
<code>clefs.tab</code>		<code>clefs.tab_change</code>	

Glifs d'indicació de compàs

<code>timesig.C44</code>		<code>timesig.C22</code>	
--------------------------	---	--------------------------	---

Glifs de xifres





<code>plus</code>		<code>comma</code>	
<code>hyphen</code>		<code>period</code>	
<code>zero</code>		<code>one</code>	

two	2	three	3
four	4	four.alt	4
five	5	six	6
seven	7	seven.alt	7
eight	8	nine	9
fixedwidth.zero	0	fixedwidth.one	1
fixedwidth.two	2	fixedwidth.three	3
fixedwidth.four	4	fixedwidth.four.alt	4
fixedwidth.five	5	fixedwidth.six	6
fixedwidth.seven	7	fixedwidth.seven.alt	7
fixedwidth.eight	8	fixedwidth.nine	9
fattened.zero	0	fattened.one	1
fattened.two	2	fattened.three	3
fattened.four	4	fattened.four.alt	4
fattened.five	5	fattened.six	6
fattened.seven	7	fattened.seven.alt	7







fattened.eight	8	fattened.nine	9
fattened.fixedwidth.zero	0	fattened.fixedwidth.one	1
fattened.fixedwidth.two	2	fattened .fixedwidth.three	3
fattened.fixedwidth.four	4	fattened.fixedwidth .four.alt	4
fattened.fixedwidth.five	5	fattened.fixedwidth.six	6
fattened .fixedwidth.seven	7	fattened.fixedwidth .seven.alt	7
fattened .fixedwidth.eight	8	fattened.fixedwidth.nine	9

Glifs d'alteracions

accidentals.sharp	#	accidentals .sharp.figbass	#
accidentals .sharp.arrowup	↑	accidentals .sharp.arrowdown	↓
accidentals .sharp.arrowboth	↕	accidentals.sharp .slashslash.stem	‡
accidentals.sharp .slashslashslash.stemstem	##	accidentals.sharp .slashslashslash.stem	###
accidentals .sharp.slash.stem	†	accidentals.sharp .slashslash.stemstemstem	###
accidentals.doublesharp	×	accidentals .doublesharp.figbass	×
accidentals.natural	♮	accidentals .natural.figbass	♮
accidentals .natural.arrowup	↑	accidentals .natural.arrowdown	↓













accidentals .natural.arrowboth		accidentals.flat	
accidentals.flat.figbass		accidentals.flat.arrowup	
accidentals .flat.arrowdown		accidentals .flat.arrowboth	
accidentals.flat.slash		accidentals.flat .slashslash	
accidentals .mirroredflat.flat		accidentals.mirroredflat	
accidentals .mirroredflat.backslash		accidentals.flatflat	
accidentals .flatflat.figbass		accidentals .flatflat.slash	
accidentals.sharp.sori		accidentals.flat.koron	
accidentals.rightparen)	accidentals.leftparen	(

Glifs dels caps de nota predeterminats



















noteheads.uM2		noteheads.dM2	
noteheads.sM1		noteheads.s0	
noteheads.s1		noteheads.s2	

Glifs dels caps de nota especials

noteheads.sM1double		noteheads.s0diamond	
noteheads.s1diamond		noteheads.s2diamond	

<code>noteheads.s0triangle</code>		<code>noteheads.s1triangle</code>	
<code>noteheads.s2triangle</code>		<code>noteheads.s0slash</code>	
<code>noteheads.s1slash</code>		<code>noteheads.s2slash</code>	
<code>noteheads.s0cross</code>		<code>noteheads.s1cross</code>	
<code>noteheads.s2cross</code>		<code>noteheads.s2xcircle</code>	
<code>noteheads.s0harmonic</code>		<code>noteheads.s2harmonic</code>	

Glifs dels caps de nota amb formes




















<code>noteheads.s0do</code>		<code>noteheads.s1do</code>	
<code>noteheads.s2do</code>		<code>noteheads.s0doThin</code>	
<code>noteheads.s1doThin</code>		<code>noteheads.s2doThin</code>	
<code>noteheads.s0re</code>		<code>noteheads.s1re</code>	
<code>noteheads.s2re</code>		<code>noteheads.s0reThin</code>	
<code>noteheads.s1reThin</code>		<code>noteheads.s2reThin</code>	
<code>noteheads.s0mi</code>		<code>noteheads.s1mi</code>	
<code>noteheads.s2mi</code>		<code>noteheads.s0miMirror</code>	
<code>noteheads.s1miMirror</code>		<code>noteheads.s2miMirror</code>	

noteheads.s0miThin	◇	noteheads.s1miThin	◇
noteheads.s2miThin	◆	noteheads.u0fa	▷
noteheads.d0fa	▷	noteheads.u1fa	▷
noteheads.d1fa	▷	noteheads.u2fa	◀
noteheads.d2fa	◀	noteheads.u0faThin	▷
noteheads.d0faThin	▷	noteheads.u1faThin	▷
noteheads.d1faThin	▷	noteheads.u2faThin	◀
noteheads.d2faThin	◀	noteheads.s0sol	○
noteheads.s1sol	○	noteheads.s2sol	●
noteheads.s0la	□	noteheads.s1la	□
noteheads.s2la	■	noteheads.s0laThin	□
noteheads.s1laThin	□	noteheads.s2laThin	■
noteheads.s0ti	◇	noteheads.s1ti	◇
noteheads.s2ti	◆	noteheads.s0tiThin	◇
noteheads.s1tiThin	◇	noteheads.s2tiThin	◆
noteheads.u0doFunk	⊔	noteheads.d0doFunk	⊔







noteheads.u1doFunk	▷	noteheads.d1doFunk	◁
noteheads.u2doFunk	▀	noteheads.d2doFunk	▁
noteheads.u0reFunk	▷	noteheads.d0reFunk	◁
noteheads.u1reFunk	▷	noteheads.d1reFunk	◁
noteheads.u2reFunk	▷	noteheads.d2reFunk	◁
noteheads.u0miFunk	◊	noteheads.d0miFunk	◊
noteheads.u1miFunk	◊	noteheads.d1miFunk	◊
noteheads.s2miFunk	◆	noteheads.u0faFunk	◁
noteheads.d0faFunk	▴	noteheads.u1faFunk	◁
noteheads.d1faFunk	▴	noteheads.u2faFunk	▴
noteheads.d2faFunk	▴	noteheads.s0solFunk	○
noteheads.s1solFunk	○	noteheads.s2solFunk	●
noteheads.s0laFunk	□	noteheads.s1laFunk	□
noteheads.s2laFunk	■	noteheads.u0tiFunk	▷
noteheads.d0tiFunk	◁	noteheads.ultiFunk	▷
noteheads.d1tiFunk	◁	noteheads.u2tiFunk	▴

noteheads.d2tiFunk	◀	noteheads.s0doWalker	▴
noteheads.u1doWalker	▽	noteheads.d1doWalker	▴
noteheads.u2doWalker	▼	noteheads.d2doWalker	▴
noteheads.s0reWalker	◁	noteheads.u1reWalker	▷
noteheads.d1reWalker	◁	noteheads.u2reWalker	►
noteheads.d2reWalker	◀	noteheads.s0miWalker	◊
noteheads.s1miWalker	◊	noteheads.s2miWalker	◆
noteheads.s0faWalker	▴	noteheads.u1faWalker	▽
noteheads.d1faWalker	▴	noteheads.u2faWalker	▼
noteheads.d2faWalker	▴	noteheads.s0laWalker	□
noteheads.s1laWalker	□	noteheads.s2laWalker	■
noteheads.s0tiWalker	◁	noteheads.ultiWalker	▷
noteheads.d1tiWalker	◁	noteheads.u2tiWalker	►
noteheads.d2tiWalker	◀		

Glifs de silencis

rests.0		rests.1	
rests.0o		rests.1o	
rests.M3		rests.M2	
rests.M1		rests.M1o	
rests.2		rests.2classical	
rests.2z		rests.3	
rests.4		rests.5	
rests.6		rests.7	
rests.8		rests.9	
rests.10			

Glifs de parèntesis

flags.u3		flags.u4	
flags.u5		flags.u6	
flags.u7		flags.u8	

flags.u9



flags.u10



flags.d3



flags.d4



flags.d5



flags.d6



flags.d7



flags.d8



flags.d9



flags.d10



flags.ugrace



flags.dgrace



Glifs de puntets

dots.dot



Glifs de matisos dinàmics

space

f



m



n



p



r






s



z



Glifs de inscripcions

<code>scripts.ufermata</code>		<code>scripts.dfermata</code>	
<code>scripts</code> <code>.uhenzeshortfermata</code>		<code>scripts</code> <code>.dhenzeshortfermata</code>	
<code>scripts</code> <code>.uhenzelongfermata</code>		<code>scripts</code> <code>.dhenzelongfermata</code>	
<code>scripts.ushortfermata</code>		<code>scripts.dshortfermata</code>	
<code>scripts</code> <code>.uveryshortfermata</code>		<code>scripts</code> <code>.dveryshortfermata</code>	
<code>scripts.ulongfermata</code>		<code>scripts.dlongfermata</code>	
<code>scripts.uverylongfermata</code>		<code>scripts.dverylongfermata</code>	
<code>scripts.thumb</code>		<code>scripts.sforzato</code>	
<code>scripts.espr</code>		<code>scripts.staccato</code>	
<code>scripts.ustaccatissimo</code>		<code>scripts.dstaccatissimo</code>	
<code>scripts.tenuto</code>		<code>scripts.uportato</code>	
<code>scripts.dportato</code>		<code>scripts.umarcato</code>	
<code>scripts.dmarcato</code>		<code>scripts.open</code>	
<code>scripts.halfopen</code>		<code>scripts.halfopenvertical</code>	
<code>scripts.stopped</code>		<code>scripts.upbow</code>	

scripts.downbow	▮	scripts.reverseturn	∞
scripts.turn	∞	scripts.slashturn	∞
scripts.haydnturn	↶	scripts.trill	tr
scripts.upedalheel	U	scripts.dpedalheel	u
scripts.upedaltoe	V	scripts.dpedaltoe	^
scripts.flageolet	o	scripts.segno	§
scripts.varsegno	∞	scripts.coda	⦿
scripts.varcoda	⦿	scripts.rcomma	,
scripts.lcomma	‘	scripts.rvarcomma	/
scripts.lvarcomma	/	scripts.raltcomma)
scripts.laltcomma	(scripts.arpeggio	↗
scripts.trill_element	~	scripts.arpeggio .arrow.M1	↘
scripts.arpeggio.arrow.1	↗	scripts.prall	~
scripts.mordent	~	scripts.prallprall	~
scripts.prallmordent	~	scripts.upprall	~

<code>scripts.upmordent</code>		<code>scripts.prallup</code>	
<code>scripts.downprall</code>		<code>scripts.downmordent</code>	
<code>scripts.pralldown</code>		<code>scripts.lineprall</code>	
<code>scripts.caesura.curved</code>		<code>scripts.caesura.straight</code>	
<code>scripts.tickmark</code>		<code>scripts.snappizzicato</code>	
<code>scripts.ictus</code>		<code>scripts.uaccentus</code>	
<code>scripts.daccentus</code>		<code>scripts.usemicirculus</code>	
<code>scripts.dsemicirculus</code>		<code>scripts.circulus</code>	
<code>scripts</code> <code>.usignumcongruentiae</code>		<code>scripts</code> <code>.dsignumcongruentiae</code>	







Glifs de fletxes

<code>arrowheads.open.01</code>		<code>arrowheads.open.0M1</code>	
<code>arrowheads.open.11</code>		<code>arrowheads.open.1M1</code>	
<code>arrowheads.close.01</code>		<code>arrowheads.close.0M1</code>	
<code>arrowheads.close.11</code>		<code>arrowheads.close.1M1</code>	







Glifs de puntes de parèntesis

<code>brackettips.up</code>		<code>brackettips.down</code>	
-----------------------------	---	-------------------------------	---



Glifs de pedal

pedal.*		pedal.M	
pedal..	.	pedal.P	
pedal.d		pedal.e	
pedal.Ped			









Glifs d’acordiό

accordion.discant		accordion.dot	.
accordion.freebass		accordion.stdbass	
accordion.bayanbass		accordion.oldEE	
accordion.push		accordion.pull	

Glifs de lligadura

ties.lyric.short		ties.lyric.default	
------------------	---	--------------------	---

Glifs de vaticana

clefs.vaticana.do		clefs.vaticana.do_change	
clefs.vaticana.fa		clefs.vaticana.fa_change	
custodes.vaticana.u0		custodes.vaticana.u1	
custodes.vaticana.u2		custodes.vaticana.d0	

custodes.vaticana.d1		custodes.vaticana.d2	
accidentals.vaticanaM1		accidentals.vaticana0	
dots.dotvaticana	.	noteheads .svaticana.punctum	■
noteheads.svaticana .punctum.cavum	□	noteheads.svaticana .linea.punctum	■
noteheads.svaticana .linea.punctum.cavum	▣	noteheads.svaticana .inclinatum	◆
noteheads.svaticana.lpes	■	noteheads .svaticana.vlpes	■
noteheads.svaticana.upes	■	noteheads .svaticana.vupes	■
noteheads .svaticana.plica	.	noteheads .svaticana.vplica	,
noteheads .svaticana.epiphonus	┘	noteheads.svaticana .vepiphonus	┘
noteheads.svaticana .reverse.plica	.	noteheads.svaticana .reverse.vplica	.
noteheads.svaticana .inner.cephalicus	■	noteheads.svaticana .cephalicus	┘
noteheads .svaticana.quilisma	■		

Glifs de medicea































clefs.medicaea.do		clefs.medicaea.do_change	
clefs.medicaea.fa		clefs.medicaea.fa_change	
custodes.medicaea.u0		custodes.medicaea.u1	

custodes.medicaea.u2		custodes.medicaea.d0	
custodes.medicaea.d1		custodes.medicaea.d2	
accidentals.medicaeaM1	b	noteheads.smedicaea .inclinatum	◆
noteheads .smedicaea.punctum	■	noteheads .smedicaea.rvirga	■
noteheads .smedicaea.virga	■		

































Glifs de Hufnagel









clefs.hufnagel.do	♩	clefs.hufnagel.do_change	♩
clefs.hufnagel.fa	♩	clefs.hufnagel.fa_change	♩
clefs.hufnagel.do.fa	♩ ♩	clefs.hufnagel .do.fa_change	♩ ♩
custodes.hufnagel.u0	✓	custodes.hufnagel.u1	✓
custodes.hufnagel.u2	✓	custodes.hufnagel.d0	↗
custodes.hufnagel.d1	↗	custodes.hufnagel.d2	↗
accidentals.hufnagelM1	b	noteheads .shufnagel.punctum	◆
noteheads .shufnagel.virga	↑	noteheads.shufnagel.lpes	▬

Glifs de mensural

rests.M3mensural		rests.M2mensural	
rests.M1mensural		rests.0mensural	
rests.1mensural		rests.2mensural	
rests.3mensural		rests.4mensural	
clefs.mensural.c		clefs.mensural.c_change	
clefs.blackmensural.c		clefs.blackmensural.c_change	
clefs.mensural.f		clefs.mensural.f_change	
clefs.mensural.g		clefs.mensural.g_change	
custodes.mensural.u0		custodes.mensural.u1	
custodes.mensural.u2		custodes.mensural.d0	
custodes.mensural.d1		custodes.mensural.d2	
accidentals.mensural1		accidentals.mensuralM1	
flags.mensuralu03		flags.mensuralu13	
flags.mensuralu23		flags.mensurald03	
flags.mensurald13		flags.mensurald23	

flags.mensuralu04	}	flags.mensuralu14	}
flags.mensuralu24	}	flags.mensurald04	{
flags.mensurald14	{	flags.mensurald24	{
flags.mensuralu05	}	flags.mensuralu15	}
flags.mensuralu25	}	flags.mensurald05	{
flags.mensurald15	{	flags.mensurald25	{
flags.mensuralu06	}	flags.mensuralu16	}
flags.mensuralu26	}	flags.mensurald06	{
flags.mensurald16	{	flags.mensurald26	{
timesig.mensural44	C	timesig.mensural22	¢
timesig.mensural32	O	timesig.mensural64	©
timesig.mensural94	⊙	timesig.mensural34	⊘
timesig.mensural68	¢	timesig.mensural98	⊘
timesig.mensural48	⊂	timesig.mensural68alt	⊃

timesig.mensural24		noteheads.um3mensural	
noteheads.dm3mensural		noteheads.sm3ligmensural	
noteheads.um2mensural		noteheads.dm2mensural	
noteheads.sm2ligmensural		noteheads.sm1mensural	
noteheads.urM3mensural		noteheads.drM3mensural	
noteheads .srM3ligmensural		noteheads.urM2mensural	
noteheads.drM2mensural		noteheads .srM2ligmensural	
noteheads.srM1mensural		noteheads .uM3semimensural	
noteheads .dM3semimensural		noteheads .sM3semiligmensural	
noteheads .uM2semimensural		noteheads .dM2semimensural	
noteheads .sM2semiligmensural		noteheads .sM1semimensural	
noteheads .urM3semimensural		noteheads .drM3semimensural	
noteheads .srM3semiligmensural		noteheads .urM2semimensural	
noteheads .drM2semimensural		noteheads .srM2semiligmensural	
noteheads .srM1semimensural		noteheads .uM3blackmensural	
noteheads .dM3blackmensural		noteheads .sM3blackligmensural	

















noteheads .uM2blackmensural		noteheads .dM2blackmensural	
noteheads .sM2blackligmensural		noteheads .sM1blackmensural	
noteheads.s0mensural		noteheads.s1mensural	
noteheads.s2mensural		noteheads .s0blackmensural	

Glifs de neomensural

rests.M3neomensural		rests.M2neomensural	
rests.M1neomensural		rests.0neomensural	
rests.1neomensural		rests.2neomensural	
rests.3neomensural		rests.4neomensural	
clefs.neomensural.c		clefs.neomensural .c_change	
timesig.neomensural44		timesig.neomensural22	
timesig.neomensural32		timesig.neomensural64	
timesig.neomensural94		timesig.neomensural34	
timesig.neomensural68		timesig.neomensural98	
timesig.neomensural48		timesig.neomensural68alt	
timesig.neomensural24		noteheads.uM3neomensural	

<code>noteheads.dM3neomensural</code>		<code>noteheads.uM2neomensural</code>	
<code>noteheads.dM2neomensural</code>		<code>noteheads.sM1neomensural</code>	
<code>noteheads.urM3neomensural</code>		<code>noteheads.drM3neomensural</code>	
<code>noteheads.urM2neomensural</code>		<code>noteheads.drM2neomensural</code>	
<code>noteheads.srM1neomensural</code>		<code>noteheads.s0neomensural</code>	
<code>noteheads.slneomensural</code>		<code>noteheads.s2neomensural</code>	

Glifs de Petrucci

<code>clefs.petrucci.c1</code>		<code>clefs.petrucci.c1_change</code>	
<code>clefs.petrucci.c2</code>		<code>clefs.petrucci.c2_change</code>	
<code>clefs.petrucci.c3</code>		<code>clefs.petrucci.c3_change</code>	
<code>clefs.petrucci.c4</code>		<code>clefs.petrucci.c4_change</code>	
<code>clefs.petrucci.c5</code>		<code>clefs.petrucci.c5_change</code>	
<code>clefs.petrucci.f</code>		<code>clefs.petrucci.f_change</code>	
<code>clefs.petrucci.g</code>		<code>clefs.petrucci.g_change</code>	
<code>noteheads.s0petrucci</code>		<code>noteheads.slpetrucci</code>	

noteheads.s2petrucci



noteheads



.s0blackpetrucci

noteheads



noteheads



.s1blackpetrucci

.s2blackpetrucci

Glifs de Solesmes

noteheads.ssolesmes



noteheads



.incl.parvum

.ssolesmes.auct.asc

noteheads



noteheads.ssolesmes



.ssolesmes.auct.desc

.incl.auctum

noteheads



noteheads.ssolesmes



.ssolesmes.stropha

.stropha.aucta

noteheads



.ssolesmes.oriscus

Glifs de la notació del cant kievà

clefs.kievan.do



clefs.kievan.do_change



accidentals.kievan1



accidentals.kievanM1



scripts.barline.kievan



dots.dotkievan



noteheads.sM2kievan



noteheads.sM1kievan



noteheads.s0kievan



noteheads.d2kievan



noteheads.u2kievan



noteheads.s1kievan



noteheads.sr1kievan



noteheads.d3kievan



noteheads.u3kievan



A.9 Estils de caps de nota

Es poden usar els següents estils per als caps de les notes.

The following table summarizes the note head styles shown in the image:

Style	Visual Description
default	Standard modern note heads (half, quarter, eighth notes).
altdefault	Alternative modern note heads, similar to default but with slight variations in stem placement.
baroque	Note heads with a central dot and a horizontal line through it, resembling a stylized 'H'.
neomensural	Small diamond-shaped note heads with a central dot.
mensural	Small diamond-shaped note heads without a central dot.
petrucci	Small diamond-shaped note heads with a central dot, often used in early printed music.
harmonic	Note heads consisting of two small diamonds, one above the other.
harmonic-black	Note heads consisting of two solid black diamonds, one above the other.
harmonic-mixed	Note heads consisting of one small diamond and one solid black diamond, one above the other.
diamond	Large diamond-shaped note heads.
cross	Note heads consisting of two 'X' marks, one above the other.
xcircle	Note heads consisting of two circles with an 'X' inside, one above the other.
triangle	Note heads consisting of two triangles, one above the other.
slash	Note heads consisting of two slanted parallel lines, one above the other.

A.10 Estils de clau

La taula següent presenta tots els estils de clau possibles i el lloc del *Do central* en cada una.

Clauss estàndard

Exemple

Sortida

Exemple

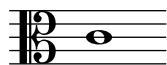
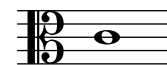
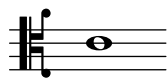
Sortida

`\clef G`



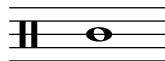
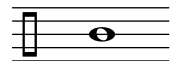
`\clef "G2"`



`\clef treble``\clef violin``\clef french``\clef GG``\clef tenorG``\clef soprano``\clef mezzosoprano``\clef C``\clef alto``\clef tenor``\clef baritone``\clef varC``\clef altovarC``\clef tenorvarC``\clef baritonevarC``\clef varbaritone``\clef baritonevarF``\clef F``\clef bass`

`\clef subbass`

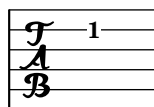
Claus de pentagrames de percussió

Exemple**Sortida**`\clef percussion`**Exemple****Sortida**`\clef varpercussion`

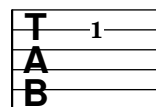
Claus de pautes de tabulatura

Exemple**Sortida**

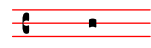
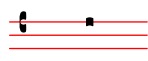
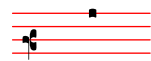
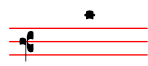
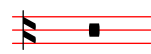
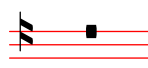
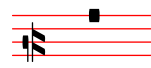
```
\new TabStaff {
  \clef tab
}
```

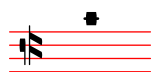
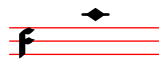
**Exemple****Sortida**

```
\new TabStaff {
  \clef moderntab
}
```



Claus de la música antiga

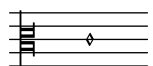
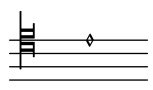
Gregorià**Exemple****Sortida**`\clef "vaticana-do1"`**Exemple****Sortida**`\clef "vaticana-do2"``\clef "vaticana-do3"``\clef "vaticana-fa1"``\clef "vaticana-fa2"``\clef "medicaea-do1"``\clef "medicaea-do2"``\clef "medicaea-do3"``\clef "medicaea-fa1"`

`\clef "medicaea-fa2"``\clef "hufnagel-do1"``\clef "hufnagel-do2"``\clef "hufnagel-do3"``\clef "hufnagel-fa1"``\clef "hufnagel-fa2"``\clef
"hufnagel-do-fa"`

Mensural

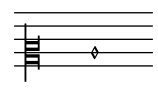
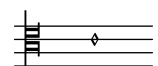
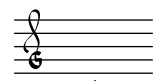
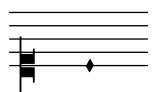
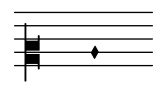
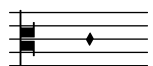
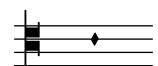
Exemple

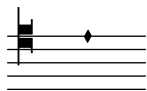
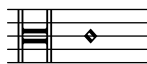
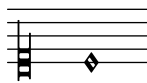
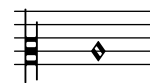
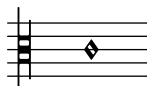
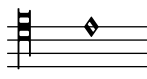
Sortida

`\clef "mensural-c1"``\clef "mensural-c3"``\clef "mensural-c5"``\clef "mensural-f"`

Exemple

Sortida

`\clef "mensural-c2"``\clef "mensural-c4"``\clef "mensural-g"``\clef "blackmensural-c1"``\clef
"blackmensural-c2"``\clef "blackmensural-c3"``\clef
"blackmensural-c4"`

`\clef "blackmensural-c5"``\clef "neomensural-c1"``\clef "neomensural-c2"``\clef "neomensural-c3"``\clef "neomensural-c4"``\clef "neomensural-c5"``\clef "petrucci-c1"``\clef "petrucci-c2"``\clef "petrucci-c3"``\clef "petrucci-c4"``\clef "petrucci-c5"``\clef "petrucci-f"``\clef "petrucci-f2"``\clef "petrucci-f3"``\clef "petrucci-f4"`

`\clef "petrucci-f5"``\clef "petrucci-g1"``\clef "petrucci-g2"``\clef "petrucci-g"`

Kievanes

Exemple

`\clef "kievan-do"`

Sortida



A.11 Ordres de marcatge de text

The following commands can all be used inside `\markup { }`.

A.11.1 Font

`\abs-fontsize size (number) arg (markup)`

Use *size* as the absolute font size (in points) to display *arg*. Adjusts *baseline-skip* and *word-space* accordingly.

```
\markup {
  default text font size
  \hspace #2
  \abs-fontsize #16 { text font size 16 }
  \hspace #2
  \abs-fontsize #12 { text font size 12 }
}
```

default text font size **text font size 16** text font size 12

Used properties:

- *baseline-skip* (3)
- *word-space* (0.6)

`\bold arg (markup)`

Switch to bold font-series.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
```

```

\bold
bold
}

```

default bold

`\box arg` (markup)

Draw a box round *arg*. Looks at thickness, box-padding and font-size properties to determine line thickness and padding around the markup.

```

\markup {
  \override #'(box-padding . 0.5)
  \box
  \line { V. S. }
}

```

V. S.

Used properties:

- box-padding (0.2)
- font-size (0)
- thickness (1)

`\caps arg` (markup)

Copy of the `\smallCaps` command.

```

\markup {
  default
  \hspace #2
  \caps {
    Text in small caps
  }
}

```

default TEXT IN SMALL CAPS

`\dynamic arg` (markup)

Use the dynamic font. This font only contains **s**, **f**, **m**, **z**, **p**, and **r**. When producing phrases, like ‘più **f**’, the normal words (like ‘più’) should be done in a different font. The recommended font for this is bold and italic.

```

\markup {
  \dynamic {
    sfzp
  }
}

```

sfzp

`\figured-bass arg` (markup)

Set *arg* as small numbers for figured bass. Specially slashed digits can be achieved with a trailing backslashes (for numbers 6, 7, and 9) or a trailing plus (for numbers 2, 4, and 5).¹

¹ Internally, this works by activating the ‘dlig’ OpenType feature of the Emmentaler font.

The use of a backslash is in analogy to `\figuremode` (vegeu `\figuremode` [undefined]), pàgina `\figuremode` (vegeu `\figuremode` [undefined]). Note that to get a backslash character in markup it must be escaped by doubling it. Additionally, it must be put into double quotes.

```
\markup {
  \figured-bass {
    2 3 4+ 7 "9\"
  }
}
```

2 3 4 7 9

`\finger arg (markup)`

Set *arg* as small numbers for fingering instructions.

```
\markup {
  \finger {
    1 2 3 4 5
  }
}
```

1 2 3 4 5

`\fontCaps arg (markup)`

Set font-shape to caps

Note: `\fontCaps` requires the installation and selection of fonts which support the caps font shape.

`\fontsize increment (number) arg (markup)`

Add *increment* to the font-size. Adjusts baseline-skip accordingly.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \fontsize #-1.5
  smaller
}
```

default smaller

Used properties:

- baseline-skip (2)
- word-space (1)
- font-size (0)

`\huge arg (markup)`

Set font size to +2.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \huge
  huge
}
```

default huge

`\italic arg` (markup)

Use italic font-shape for *arg*.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \italic
  italic
}
```

default *italic*

`\large arg` (markup)

Set font size to +1.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \large
  large
}
```

default large

`\larger arg` (markup)

Increase the font size relative to the current setting.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \larger
  larger
}
```

default larger

`\magnify sz` (number) *arg* (markup)

Set the font magnification for its argument. In the following example, the middle A is 10% larger:

```
A \magnify #1.1 { A } A
```

Note: Magnification only works if a font name is explicitly selected. Use `\fontsize` otherwise.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \magnify #1.5 {
    50% larger
  }
}
```

default 50% larger

`\medium arg` (markup)

Switch to medium font-series (in contrast to bold).

```
\markup {
```

```

\bold {
  some bold text
  \hspace #2
  \medium {
    medium font series
  }
  \hspace #2
  bold again
}

```

some bold text medium font series **bold again**

`\normal-size-sub arg` (markup)

Set *arg* in subscript with a normal font size.

```

\markup {
  default
  \normal-size-sub {
    subscript in standard size
  }
}

```

default subscript in standard size

Used properties:

- font-size (0)

`\normal-size-super arg` (markup)

Set *arg* in superscript with a normal font size.

```

\markup {
  default
  \normal-size-super {
    superscript in standard size
  }
}

```

default superscript in standard size

Used properties:

- font-size (0)

`\normal-text arg` (markup)

Set all font related properties (except the size) to get the default normal text font, no matter what font was used earlier.

```

\markup {
  \huge \bold \sans \caps {
    huge bold sans caps
  }
  \hspace #2
  \normal-text {
    huge normal
  }
  \hspace #2
}

```

```

    as before
  }
}

```

HUGE BOLD SANS CAPS HUGE NORMAL AS BEFORE

`\normalsize arg` (markup)

Set font size to default.

```

\markup {
  \teeny {
    this is very small
    \hspace #2
    \normalsize {
      normal size
    }
    \hspace #2
    teeny again
  }
}

```

this is very small **normal size** teeny again

`\number arg` (markup)

Set font family to number, which yields the font used for digits. This font also contains some punctuation; it has no letters.

The appearance of digits in the Emmentaler font can be controlled with four Open-Type features: ‘tnum’, ‘cv47’, ‘ss01’, and ‘kern’, which can be arbitrarily combined.

tnum	If off (which is the default), glyphs ‘zero’ to ‘nine’ have no left and right side bearings. If on, the glyphs all have the same advance width by making the bearings non-zero.
cv47	If on, glyphs ‘four’ and ‘seven’ have shorter vertical strokes. Default is off.
ss01	If on, glyphs ‘zero’ to ‘nine’ have a fatter design, making them more readable at small sizes. Default is off.
kern	If on (which is the default), provide pairwise kerning between (most) glyphs.

```

\markuplist
\number
\fontsize #5
\override #'((padding . 2)
              (baseline-skip . 4)
              (box-padding . 0)
              (thickness . 0.1))
\table #'(-1 -1 -1 -1) {
  0123456789 \box 147 \concat { \box 1 \box 4 \box 7 }
  \normal-text \normalsize "(time signatures)"
  \override #'(font-features .("cv47")) {
    0123456789 \box 147 \concat { \box 1 \box 4 \box 7 } }
  \normal-text \normalsize "(alternatives)"
  \override #'(font-features .("tnum" "cv47" "-kern")) {

```

```

0123456789 \box 147 \concat { \box 1 \box 4 \box 7 } }
\normal-text \normalsize "(fixed-width)"
\override #'(font-features . ("tnum" "cv47" "ss01")) {
0123456789 \box 147 \concat { \box 1 \box 4 \box 7 } }
\normal-text \normalsize "(figured bass)"
\override #'(font-features . ("cv47" "ss01")) {
0123456789 \box 147 \concat { \box 1 \box 4 \box 7 } }
\normal-text \normalsize "(fingering)"
}

```

0123456789 **147** **147** (time signatures)

0123456789 **147** **147** (alternatives)

0123456789 **147** **147** (fixed-width)

0123456789 **147** **147** (figured bass)

0123456789 **147** **147** (fingering)

See also the markup commands `\figured-bass` and `\finger`, which set the font features accordingly.

`\overtie arg` (markup)

Overtie *arg*.

```

\markup \line {
  \overtie "overtied"
  \override #'(offset . 5) (thickness . 1))
  \overtie "overtied"
  \override #'(offset . 1) (thickness . 5))
  \overtie "overtied"
}

```

overtied **overtied** **overtied**

Used properties:

- shorten-pair ((0 . 0))
- height-limit (0.7)
- direction (1)
- offset (2)
- thickness (1)

`\replace replacements` (list) *arg* (markup)

Used to automatically replace a string by another in the markup *arg*. Each pair of the alist *replacements* specifies what should be replaced. The key is the string to be

replaced by the value markup. Note the quasiquoting syntax with a backquote in the second example.

```
\markup \replace #'(("2nd" . "Second"))
"2nd time"
\markup \replace
#`(("2nd" . ,#{ \markup \concat { 2 \super nd } #}))
\center-column {
  \line { Play only }
  \line { the 2nd time }
}
```

Second time

Play only
the 2nd time

Used properties:

- replacement-alist

\roman *arg* (markup)

Set font family to roman.

```
\markup {
  \sans \bold {
    sans serif, bold
    \hspace #2
    \roman {
      text in roman font family
    }
    \hspace #2
    return to sans
  }
}
```

sans serif, bold text in roman font family return to sans

\sans *arg* (markup)

Switch to the sans serif font family.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \sans {
    sans serif
  }
}
```

default sans serif

\simple *str* (string)

\markup \simple "x" is equivalent to \markup "x". This command was previously used internally, but no longer is, and is being kept for backwards compatibility only.

`\small arg` (markup)

Set font size to -1.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \small
  small
}
```

default **small**

`\smallCaps arg` (markup)

Emit *arg* as small caps.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \smallCaps {
    Text in small caps
  }
}
```

default **TEXT IN SMALL CAPS**

`\smaller arg` (markup)

Decrease the font size relative to the current setting.

```
\markup {
  \fontsize #3.5 {
    large text
    \hspace #2
    \smaller { smaller text }
    \hspace #2
    large text
  }
}
```

large text **smaller text** **large text**

`\sub arg` (markup)

Set *arg* in subscript.

```
\markup {
  \concat {
    H
    \sub {
      2
    }
  }
}
```

H₂O

Used properties:

- font-size (0)

`\super arg` (markup)

Set *arg* in superscript.

```
\markup {
  E =
  \concat {
    mc
    \super
    2
  }
}
```

E = mc²

Used properties:

- font-size (0)

`\teeny arg` (markup)

Set font size to -3.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \teeny
  teeny
}
```

default teeny

`\text arg` (markup)

Use a text font instead of music symbol or music alphabet font.

```
\markup {
  \number {
    1, 2,
    \text {
      three, four,
    }
  }
  5
}
```

1, 2, three, four, 5

`\tie arg` (markup)

Adds a horizontal bow created with `make-tie-stencil` at bottom or top of *arg*. Looks at thickness to determine line thickness, and offset to determine y-offset. The added bow fits the extent of *arg*, `shorten-pair` may be used to modify this. *direction* may be set using an override or `direction-modifiers` or `voiceOne`, etc.

```
\markup {
  \override #'(direction . 1)
  \tie "above"
```

```

\override #'(direction . -1)
\tie "below"
}

```

above below

Used properties:

- shorten-pair ((0 . 0))
- height-limit (0.7)
- direction (1)
- offset (2)
- thickness (1)

`\tiny arg` (markup)

Set font size to -2.

```

\markup {
  default
  \hspace #2
  \tiny
  tiny
}

```

default tiny

`\typewriter arg` (markup)

Use font-family typewriter for *arg*.

```

\markup {
  default
  \hspace #2
  \typewriter
  typewriter
}

```

default typewriter

`\underline arg` (markup)

Underline *arg*. Looks at thickness to determine line thickness, offset to determine line y-offset from *arg* and underline-skip to determine the distance of additional lines from the others. underline-shift is used to get subsequent calls correct. Overriding it makes little sense, it would end up adding the provided value to the one of offset.

```

\markup \justify-line {
  \underline "underlined"
  \override #'(offset . 5)
  \override #'(thickness . 1)
  \underline "underlined"
  \override #'(offset . 1)
  \override #'(thickness . 5)
  \underline "underlined"
  \override #'(offset . 5)
  \override #'(underline-skip . 4)
}

```

```
\underline \underline \underline "multiple underlined"
}
```

underlined underlined underlined multiple underlined

Used properties:

- underline-skip (2)
- underline-shift (0)
- offset (2)
- thickness (1)

`\undertie arg` (markup)

```
\markup \line {
  \undertie "undertied"
  \override #'(offset . 5) (thickness . 1))
  \undertie "undertied"
  \override #'(offset . 1) (thickness . 5))
  \undertie "undertied"
}
```

undertied undertied undertied

Used properties:

- shorten-pair ((0 . 0))
- height-limit (0.7)
- direction (1)
- offset (2)
- thickness (1)

`\upright arg` (markup)

Set font-shape to upright. This is the opposite of italic.

```
\markup {
  \italic {
    italic text
    \hspace #2
    \upright {
      upright text
    }
    \hspace #2
    italic again
  }
}
```

italic text upright text *italic again*

`\with-string-transformer transformer` (procedure) `arg` (markup)

Interpret the markup `arg` with a string transformer installed. Whenever a string is interpreted inside `arg`, the transformer is first called, and it is the result that is interpreted. The arguments passed to the transformer are the output definition, the

property alist chain, and the string. See Secció “New markup command definition” in *Extendre* about the two first arguments.

```
\markup \with-string-transformer
  #(\lambda (layout props str)
    (string-upcase str))
  "abc"
```

ABC

A.11.2 Align

`\align-on-other axis (non-negative, exact integer) other-dir (number) other (markup)`
`self-dir (number) self (markup)`

Align markup *self* on markup *other* along axis *axis*, using *self-dir* and *other-dir* for mutual alignment of *self* and *other*, respectively. This command translates *self* as requested relative to its surroundings; *other* is not printed.

```
\markup \column {
  1
  12
  \align-on-other #X #RIGHT 12
                                #LEFT 12345
  123
}
```

```
1
12
12345
123
```

`\center-align arg (markup)`
 Align arg to its X center.

```
\markup {
  \column {
    one
    \center-align
    two
    three
  }
}
```

```
one
two
three
```

`\center-column args (markup list)`
 Put args in a centered column.

```
\markup {
  \center-column {
    one
    two
    three
  }
}
```

```
}
```

```
one
two
three
```

Used properties:

- `baseline-skip`

`\column` *args* (markup list)

Stack the markups in *args* vertically. The property `baseline-skip` determines the space between markups in *args*.

```
\markup {
  \column {
    one
    two
    three
  }
}
```

```
one
two
three
```

Used properties:

- `baseline-skip`

`\combine` *arg1* (markup) *arg2* (markup)

Print two markups on top of each other.

Note: `\combine` cannot take a list of markups enclosed in curly braces as an argument; for this purpose use `\overlay` instead.

```
\markup {
  \fontsize #5
  \override #'(thickness . 2)
  \combine
    \draw-line #'(0 . 4)
    \arrow-head #Y #DOWN ##f
}
```



`\concat` *args* (markup list)

Concatenate *args* in a horizontal line, without spaces in between. Strings are concatenated on the input level, allowing ligatures. For example, `\concat { "f" "i" }` is equivalent to `"fi"`.

```
\markup {
  \concat {
    one
    two
    three
  }
}
```

}

onethreethree

`\dir-column` *args* (markup list)

Make a column of *args*, going up or down, depending on the setting of the *direction* layout property.

```
\markup {
  \override #`(direction . ,UP)
  \dir-column {
    going up
  }
  \hspace #1
  \dir-column {
    going down
  }
  \hspace #1
  \override #'(direction . 1)
  \dir-column {
    going up
  }
}
```

up up
going going going
 down

Used properties:

- *baseline-skip*
- *direction*

`\fill-line` *args* (markup list)

Put *markups* in a horizontal line of width *line-width*. The markups are spaced or flushed to fill the entire line. If there are no arguments, return an empty stencil.

```
\markup {
  \column {
    \fill-line {
      Words evenly spaced across the page
    }
    \null
    \fill-line {
      \line { Text markups }
      \line {
        \italic { evenly spaced }
      }
      \line { across the page }
    }
    \null
    \override #'(line-width . 50)
    \fill-line {
      Width explicitly specified
    }
  }
```

```
}
}
```

Words evenly spaced across the page

Text markups *evenly spaced* across the page

Width explicitly specified

Used properties:

- line-width (#f)
- word-space (0.6)
- text-direction (1)

`\fill-with-pattern space (number) dir (direction) pattern (markup) left (markup) right (markup)`

Put *left* and *right* in a horizontal line of width *line-width* with a line of markups *pattern* in between. Patterns are spaced apart by *space*. Patterns are aligned to the *dir* markup.

```
\markup \column {
  "right-aligned :"
  \fill-with-pattern #1 #RIGHT . first right
  \fill-with-pattern #1 #RIGHT . second right
  \null
  "center-aligned :"
  \fill-with-pattern #1.5 #CENTER - left right
  \null
  "left-aligned :"
  \override #'(line-width . 50)
  \fill-with-pattern #2 #LEFT : left first
  \override #'(line-width . 50)
  \fill-with-pattern #2 #LEFT : left second
}
```

right-aligned :

```
first ..... right
second ..... right
```

center-aligned :

```
left - - - - - right
```

left-aligned :

```
left: : : : : : : : : : : : : : first
left: : : : : : : : : : : : : : second
```

Used properties:

- line-width
- word-space

`\general-align` *axis* (integer) *dir* (number) *arg* (markup)

Align *arg* in *axis* direction to the *dir* side.

```
\markup {
  \column {
    one
    \general-align #X #LEFT
    two
    three
    \null
    one
    \general-align #X #CENTER
    two
    three
    \null
    \line {
      one
      \general-align #Y #UP
      two
      three
    }
    \null
    \line {
      one
      \general-align #Y #3.2
      two
      three
    }
  }
}
```

one
two
three

one
two
three

one three
 two

one three
 two

`\halign` *dir* (number) *arg* (markup)

Set horizontal alignment. If *dir* is -1, then it is left-aligned, while +1 is right. Values in between interpolate alignment accordingly.

```
\markup {
  \column {
    one
    \halign #LEFT
```

```

two
three
\null
one
\halign #CENTER
two
three
\null
one
\halign #RIGHT
two
three
\null
one
\halign #-5
two
three
}
}

```

```

one
two
three

```

```

one
two
three

```

```

one
two
three

```

```

one
two
three

```

`\hcenter-in length (number) arg (markup)`

Center *arg* horizontally within a box of extending *length*/2 to the left and right.

```

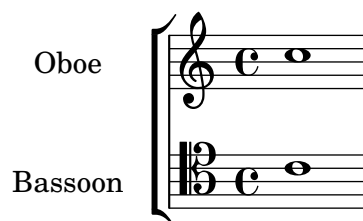
\new StaffGroup <<
\new Staff {
  \set Staff.instrumentName = \markup {
    \hcenter-in #12
    Oboe
  }
  c''1
}
\new Staff {
  \set Staff.instrumentName = \markup {
    \hcenter-in #12
    Bassoon
  }
}

```

```

    }
    \clef tenor
    c'1
  }
>>

```



`\hspace amount (number)`

Create an invisible object taking up horizontal space *amount*.

```

\markup {
  one
  \hspace #2
  two
  \hspace #8
  three
}

```

one two three

`\justify args (markup list)`

Like `\wordwrap`, but with lines stretched to justify the margins. Use `\override #'(line-width . X)` to set the line width; *X* is the number of staff spaces.

```

\markup {
  \justify {
    Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit,
    sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore
    magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud
    exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea
    commodo consequat.
  }
}

```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat.

Used properties:

- `text-direction` (1)
- `word-space`
- `line-width` (#f)
- `baseline-skip`

`\justify-field symbol (symbol)`

Justify the data which has been assigned to *symbol*.

```

\header {

```

```

    title = "My title"
    myText = "Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
    adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididunt
    ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim
    veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris
    nisi ut aliquip ex ea commodo consequat."
}

\paper {
  bookTitleMarkup = \markup {
    \column {
      \fill-line { \fromproperty #'header:title }
      \null
      \justify-field #'header:myText
    }
  }
}

\markup {
  \null
}

```

My title

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat.

`\justify-line` *args* (markup list)

Put *markups* in a horizontal line of width *line-width*. The markups are spread to fill the entire line and separated by equal space. If there are no arguments, return an empty stencil.

```

\markup {
  \justify-line {
    Constant space between neighboring words
  }
}

```

Constant space between neighboring words

Used properties:

- `line-width` (#f)
- `word-space` (0.6)
- `text-direction` (1)

`\justify-string` *arg* (string)

Justify a string. Paragraphs may be separated with double newlines

```

\markup {

```

```
\override #'(line-width . 40)
\justify-string #"Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut
labore et dolore magna aliqua.
```

```
Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation
ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo
consequat.
```

```
Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt
in culpa qui officia deserunt mollit anim id est
laborum"
```

```
}
```

```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipisicing elit, sed do eiusmod tempor
incidunt ut labore et dolore magna
aliqua.
```

```

Ut enim ad minim veniam, quis nostrud
exercitation ullamco laboris nisi ut
aliquip ex ea commodo consequat.
```

```

Excepteur sint occaecat cupidatat non
proident, sunt in culpa qui officia
deserunt mollit anim id est laborum
```

Used properties:

- text-direction (1)
- word-space
- line-width
- baseline-skip

`\left-align arg` (markup)

Align *arg* on its left edge.

```
\markup {
  \column {
    one
    \left-align
    two
    three
  }
}
```

```

one
two
three
```

`\left-column args` (markup list)

Put args in a left-aligned column.

```
\markup {
```

```

\left-column {
  one
  two
  three
}

```

```

one
two
three

```

Used properties:

- baseline-skip

`\line args` (markup list)

Put *args* in a horizontal line. The property *word-space* determines the space between markups in *args*.

```

\markup {
  \line {
    one two three
  }
}

```

```

one two three

```

Used properties:

- text-direction (1)
- word-space

`\lower amount` (number) *arg* (markup)

Lower *arg* by the distance *amount*. A negative *amount* indicates raising; see also `\raise`.

```

\markup {
  one
  \lower #3
  two
  three
}

```

```

one    three
      two

```

`\overlay args` (markup list)

Takes a list of markups combining them.

```

\markup {
  \fontsize #5
  \override #'(thickness . 2)
  \overlay {
    \draw-line #'(0 . 4)
    \arrow-head #Y #DOWN ##f
    \translate #'(0 . 4)\arrow-head #Y #UP ##f
  }
}

```

}



`\pad` *amount* (number) *arg* (markup)

Add space around a markup object. Identical to `pad-around`.

```
\markup {
  \box {
    default
  }
  \hspace #2
  \box {
    \pad-markup #1 {
      padded
    }
  }
}
```

default

padded

`\pad-around` *amount* (number) *arg* (markup)

Add padding *amount* all around *arg*.

```
\markup {
  \box {
    default
  }
  \hspace #2
  \box {
    \pad-around #0.5 {
      padded
    }
  }
}
```

default

padded

`\pad-to-box` *x-ext* (pair of numbers) *y-ext* (pair of numbers) *arg* (markup)

Make *arg* take at least *x-ext*, *y-ext* space.

```
\markup {
  \box {
    default
  }
  \hspace #4
  \box {
    \pad-to-box #'(0 . 10) #'(0 . 3) {
      padded
    }
  }
}
```

default**padded**`\pad-x` *amount* (number) *arg* (markup)Add padding *amount* around *arg* in the X direction.

```

\markup {
  \box {
    default
  }
  \hspace #4
  \box {
    \pad-x #2 {
      padded
    }
  }
}

```

default**padded**`\put-adjacent` *axis* (integer) *dir* (direction) *arg1* (markup) *arg2* (markup)Put *arg2* next to *arg1*, without moving *arg1*.`\raise` *amount* (number) *arg* (markup)Raise *arg* by the distance *amount*. A negative *amount* indicates lowering, see also `\lower`.The argument to `\raise` is the vertical displacement amount, measured in (global) staff spaces. `\raise` and `\super` raise objects in relation to their surrounding markups.If the text object itself is positioned above or below the staff, then `\raise` cannot be used to move it, since the mechanism that positions it next to the staff cancels any shift made with `\raise`. For vertical positioning, use the padding and/or extra-offset properties.

```

\markup {
  C
  \small
  \bold
  \raise #1.0
  9/7+
}

```

C 9/7+`\right-align` *arg* (markup)Align *arg* on its right edge.

```

\markup {
  \column {
    one
    \right-align
    two
    three
  }
}

```


}

one

two

three

`\right-column` *args* (markup list)

Put *args* in a right-aligned column.

```
\markup {
  \right-column {
    one
    two
    three
  }
}
```

one

two

three

Used properties:

- `baseline-skip`

`\rotate` *ang* (number) *arg* (markup)

Rotate object with *ang* degrees around its center.

```
\markup {
  default
  \hspace #2
  \rotate #45
  \line {
    rotated 45°
  }
}
```

default

rotated 45°

`\translate` *offset* (pair of numbers) *arg* (markup)

Translate *arg* relative to its surroundings. *offset* is a pair of numbers representing the displacement in the X and Y axis.

```
\markup {
  *
  \translate #'(2 . 3)
  \line { translated two spaces right, three up }
}
```

translated two spaces right, three up

*

`\translate-scaled` *offset* (pair of numbers) *arg* (markup)

Translate *arg* by *offset*, scaling the offset by the font-size.

```
\markup {
```

```

\fontsize #5 {
  * \translate #'(2 . 3) translate
  \hspace #2
  * \translate-scaled #'(2 . 3) translate-scaled
}

```

translate translate-scaled
 $*$

Used properties:

- font-size (0)

`\vcenter` *arg* (markup)

Align *arg* to its Y center.

```

\markup {
  one
  \vcenter
  two
  three
}

```

one two three

`\vspace` *amount* (number)

Create an invisible object taking up vertical space of *amount* multiplied by 3.

```

\markup {
  \center-column {
    one
    \vspace #2
    two
    \vspace #5
    three
  }
}

```

one

two

three

`\wordwrap` *args* (markup list)

Simple wordwrap. Use `\override #'(line-width . X)` to set the line width, where *X* is the number of staff spaces.

```

\markup {

```

```

\wordwrap {
  Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit,
  sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore
  magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud
  exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea
  commodo consequat.
}

```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit, sed do
 eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut
 enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco
 laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat.

Used properties:

- text-direction (1)
- word-space
- line-width (#f)
- baseline-skip

`\wordwrap-field` *symbol* (symbol)

Wordwrap the data which has been assigned to *symbol*.

```

\header {
  title = "My title"
  myText = "Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
  adipisicing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut
  labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim
  veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi
  ut aliquip ex ea commodo consequat."
}

```

```

\paper {
  bookTitleMarkup = \markup {
    \column {
      \fill-line { \fromproperty #'header:title }
      \null
      \wordwrap-field #'header:myText
    }
  }
}

```

```

\markup {
  \null
}

```

My title

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipisicing elit, sed do
 eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut
 enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco
 laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat.

`\wordwrap-string` *arg* (string)

Wordwrap a string. Paragraphs may be separated with double newlines.

```
\markup {
  \override #'(line-width . 40)
  \wordwrap-string #"Lorem ipsum dolor sit amet,
    consectetur adipisicing elit, sed do eiusmod tempor
    incididunt ut labore et dolore magna aliqua.

    Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation
    ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo
    consequat.

    Excepteur sint occaecat cupidatat non proident,
    sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id
    est laborum"
}
```

Lorem ipsum dolor sit amet,
 consectetur adipisicing elit, sed do
 eiusmod tempor incididunt ut labore et
 dolore magna aliqua.
 Ut enim ad minim veniam, quis
 nostrud exercitation ullamco laboris
 nisi ut aliquip ex ea commodo
 consequat.
 Excepteur sint occaecat cupidatat non
 proident, sunt in culpa qui officia
 deserunt mollit anim id est laborum

Used properties:

- `text-direction` (1)
- `word-space`
- `line-width`
- `baseline-skip`

A.11.3 Graphic

`\arrow-head` *axis* (integer) *dir* (direction) *filled* (boolean)

Produce an arrow head in specified direction and axis. Use the filled head if *filled* is specified.

```
\markup {
  \fontsize #5 {
    \general-align #Y #DOWN {
      \arrow-head #Y #UP ##t
      \arrow-head #Y #DOWN ##f
    }
    \hspace #2
  }
}
```

```

\arrow-head #X #RIGHT ##f
\arrow-head #X #LEFT ##f
}
}
}

```

▲Υ ><

`\beam` *width* (number) *slope* (number) *thickness* (number)
Create a beam with the specified parameters.

```

\markup {
  \beam #5 #1 #2
}

```



`\bracket` *arg* (markup)
Draw vertical brackets around *arg*.

```

\markup {
  \bracket {
    \note {2.} #UP
  }
}

```



`\circle` *arg* (markup)
Draw a circle around *arg*. Use *thickness*, *circle-padding* and *font-size* properties to determine line thickness and padding around the markup.

```

\markup {
  \circle {
    Hi
  }
}

```



Used properties:

- `circle-padding` (0.2)
- `font-size` (0)
- `thickness` (1)

`\draw-circle` *radius* (number) *thickness* (number) *filled* (boolean)
A circle of radius *radius* and thickness *thickness*, optionally filled.

```

\markup {
  \draw-circle #2 #0.5 ##f
  \hspace #2
  \draw-circle #2 #0 ##t
}

```

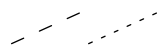


`\draw-dashed-line` *dest* (pair of numbers)

A dashed line.

If `full-length` is set to `#t` (default) the dashed-line extends to the whole length given by *dest*, without white space at beginning or end. `off` will then be altered to fit. To insist on the given (or default) values of `on`, `off` use `\override #'(full-length . #f)` Manual settings for `on`, `off` and `phase` are possible.

```
\markup {
  \draw-dashed-line #'(5.1 . 2.3)
  \override #'((on . 0.3) (off . 0.5))
  \draw-dashed-line #'(5.1 . 2.3)
}
```



Used properties:

- `full-length` (`#t`)
- `phase` (0)
- `off` (1)
- `on` (1)
- `thickness` (1)

`\draw-dotted-line` *dest* (pair of numbers)

A dotted line.

The dotted-line always extends to the whole length given by *dest*, without white space at beginning or end. Manual settings for `off` are possible to get larger or smaller space between the dots. The given (or default) value of `off` will be altered to fit the line-length.

```
\markup {
  \draw-dotted-line #'(5.1 . 2.3)
  \override #'((thickness . 2) (off . 0.2))
  \draw-dotted-line #'(5.1 . 2.3)
}
```



Used properties:

- `phase` (0)
- `off` (1)
- `thickness` (1)

`\draw-hline`

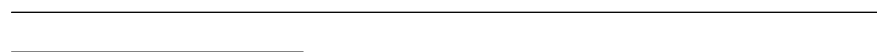
Draws a line across a page, where the property `span-factor` controls what fraction of the page is taken up.

```
\markup {
  \column {
    \draw-hline
    \override #'(span-factor . 1/3)
  }
}
```

```

    \draw-hline
  }
}

```



Used properties:

- span-factor (1)
- line-width
- thickness (1)

`\draw-line` *dest* (pair of numbers)

A simple line.

```

\markup {
  \draw-line #'(4 . 4)
  \override #'(thickness . 5)
  \draw-line #'(-3 . 0)
}

```



Used properties:

- thickness (1)

`\draw-squiggle-line` *sq-length* (number) *dest* (pair of numbers) *eq-end?* (boolean)

A squiggled line.

If *eq-end?* is set to `#t`, it is ensured the squiggled line ends with a bow in same direction as the starting one. *sq-length* is the length of the first bow. *dest* is the end point of the squiggled line. To match *dest* the squiggled line is scaled accordingly. Its appearance may be customized by overrides for thickness, angularity, height and orientation.

```

\markup
\column {
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##t
  \override #'(orientation . -1)
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##t
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##f
  \override #'(height . 1)
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##t
  \override #'(thickness . 5)
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##t
  \override #'(angularity . 2)
  \draw-squiggle-line #0.5 #'(6 . 0) ##t
}

```



Used properties:

- orientation (1)
- height (0.5)
- angularity (0)
- thickness (0.5)

`\ellipse arg (markup)`

Draw an ellipse around *arg*. Use *thickness*, *x-padding*, *y-padding* and *font-size* properties to determine line thickness and padding around the markup.

```
\markup {
  \ellipse {
    Hi
  }
}
```

(Hi)

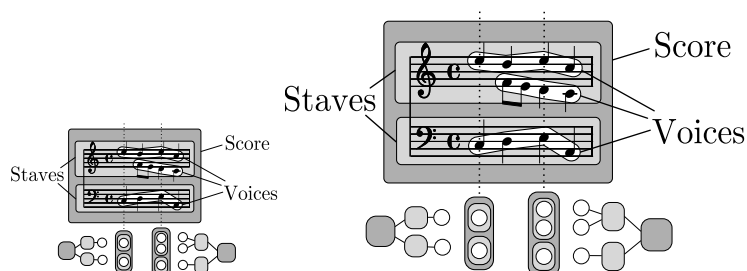
Used properties:

- y-padding (0.2)
- x-padding (0.2)
- font-size (0)
- thickness (1)

`\epsfile axis (number) size (number) file-name (string)`

Inline an EPS image. The image is scaled along *axis* to *size*.

```
\markup {
  \general-align #Y #DOWN {
    \epsfile #X #20 #"context-example.eps"
    \epsfile #Y #20 #"context-example.eps"
  }
}
```



`\filled-box xext (pair of numbers) yext (pair of numbers) blot (number)`

Draw a box with rounded corners of dimensions *xext* and *yext*. For example,

```
\filled-box #'(-.3 . 1.8) #'(-.3 . 1.8) #0
```

creates a box extending horizontally from -0.3 to 1.8 and vertically from -0.3 up to 1.8, with corners formed from a circle of diameter 0 (i.e., sharp corners).

```
\markup {
  \filled-box #'(0 . 4) #'(0 . 4) #0
  \filled-box #'(0 . 2) #'(-4 . 2) #0.4
  \combine
```



```

\filled-box #'(1 . 8) #'(0 . 7) #0.2
\with-color #white
\filled-box #'(3.6 . 5.6) #'(3.5 . 5.5) #0.7
}

```



`\hbracket arg (markup)`

Draw horizontal brackets around *arg*.

```

\markup {
  \hbracket {
    \line {
      one two three
    }
  }
}

```

one two three

`\oval arg (markup)`

Draw an oval around *arg*. Use *thickness*, *x-padding*, *y-padding* and *font-size* properties to determine line thickness and padding around the markup.

```

\markup {
  \oval {
    Hi
  }
}

```

Hi

Used properties:

- *y-padding* (0.75)
- *x-padding* (0.75)
- *font-size* (0)
- *thickness* (1)

`\parenthesize arg (markup)`

Draw parentheses around *arg*. This is useful for parenthesizing a column containing several lines of text.

```

\markup {
  \parenthesize
  \column {
    foo
    bar
  }
  \override #'(angularity . 2)
  \parenthesize
}

```

```

\column {
  bah
  baz
}

```

```

(foo)(bah)
(bar)(baz)

```

Used properties:

- width (0.25)
- line-thickness (0.1)
- thickness (1)
- size (1)
- padding
- angularity (0)

`\path thickness (number) commands (list)`

Draws a path with line *thickness* according to the directions given in *commands*. *commands* is a list of lists where the car of each sublist is a drawing command and the cdr comprises the associated arguments for each command.

There are seven commands available to use in the list *commands*: `moveto`, `rmoveto`, `lineto`, `rlineto`, `curveto`, `rcurveto`, and `closepath`. Note that the commands that begin with *r* are the relative variants of the other three commands. You may also use the standard SVG single-letter equivalents: `moveto` = M, `lineto` = L, `curveto` = C, `closepath` = Z. The relative commands are written lowercase: `rmoveto` = r, `rlineto` = l, `rcurveto` = c.

The commands `moveto`, `rmoveto`, `lineto`, and `rlineto` take 2 arguments; they are the X and Y coordinates for the destination point.

The commands `curveto` and `rcurveto` create cubic Bézier curves, and take 6 arguments; the first two are the X and Y coordinates for the first control point, the second two are the X and Y coordinates for the second control point, and the last two are the X and Y coordinates for the destination point.

The `closepath` command takes zero arguments and closes the current subpath in the active path.

Line-cap styles and line-join styles may be customized by overriding the `line-cap-style` and `line-join-style` properties, respectively. Available line-cap styles are 'butt, 'round, and 'square. Available line-join styles are 'miter, 'round, and 'bevel.

The property `filled` specifies whether or not the path is filled with color.

```

samplePath =
  #'((lineto -1 1)
    (lineto 1 1)
    (lineto 1 -1)
    (curveto -5 -5 -5 5 -1 0)
    (closepath))

```

```

\markup {
  \path #0.25 #samplePath

```

```

\override #'(line-join-style . miter)
\path #0.25 #samplePath

\override #'(filled . #t)
\path #0.25 #samplePath
}

```



Used properties:

- filled (#f)
- line-join-style (round)
- line-cap-style (round)

`\polygon` *points* (list of number pairs)

A polygon delimited by the list of *points*. *extroversion* defines how the shape of the polygon is adapted to its thickness. If it is 0, the polygon is traced as-is. If -1, the outer side of the line is just on the given points. If 1, the line has its inner side on the points. The *thickness* property controls the thickness of the line; for filled polygons, this means the diameter of the blot.

```

regularPentagon =
  #'((1 . 0) (0.31 . 0.95) (-0.81 . 0.59)
    (-0.81 . -0.59) (0.31 . -0.95))

\markup {
  \polygon #'((-1 . -1) (0 . -3) (2 . 2) (1 . 2))
  \override #'(filled . #f)
  \override #'(thickness . 2)
  \combine
    \with-color #(universal-color 'blue)
    \polygon #regularPentagon
    \with-color #(universal-color 'vermillion)
    \override #'(extroversion . 1)
    \polygon #regularPentagon
}

```



Used properties:

- thickness (1)
- filled (#t)
- extroversion (0)

`\postscript` *str* (string)

Insert *str* directly into the output as a PostScript command string.

This command is meant as a *last resort*. Almost all needs are better fulfilled by other markup commands (see, for example, `\path` and `\draw-line`). If you do use this command, keep the following points in mind:

- `\postscript` does not work in SVG output.

- There are no stability guarantees on the details of how LilyPond produces its own output (i.e., the context into which the PostScript code is inserted). They may change substantially across versions.
- LilyPond cannot understand the shape of the drawing, leading to suboptimal spacing.
- Depending on how you install LilyPond, the version of the PostScript interpreter (GhostScript) can vary, and some of its features may be disabled.

```

ringsps = #"  

  0.15 setlinewidth  

  0.9 0.6 moveto  

  0.4 0.6 0.5 0 361 arc  

  stroke  

  1.0 0.6 0.5 0 361 arc  

  stroke  

  "  

rings = \markup {  

  \with-dimensions #'(-0.2 . 1.6) #'(0 . 1.2)  

  \postscript #ringsps  

}  

\relative c'' {  

  c2^\bings  

  a2_\bings  

}

```



\rounded-box *arg* (markup)

Draw a box with rounded corners around *arg*. Looks at thickness, box-padding and font-size properties to determine line thickness and padding around the markup; the corner-radius property makes it possible to define another shape for the corners (default is 1).

```

c4^\markup {  

  \rounded-box {  

    Overtura  

  }  

}  

c,8. c16 c4 r

```



Used properties:

- box-padding (0.5)
- font-size (0)
- corner-radius (1)

- `thickness` (1)

`\scale` *factor-pair* (pair of numbers) *arg* (markup)

Scale *arg*. *factor-pair* is a pair of numbers representing the scaling-factor in the X and Y axes. Negative values may be used to produce mirror images.

```
\markup {
  \line {
    \scale #'(2 . 1)
    stretched
    \scale #'(1 . -1)
    mirrored
  }
}
```

stretched 

`\triangle` *filled* (boolean)

A triangle, either filled or empty.

```
\markup {
  \triangle ##t
  \hspace #2
  \triangle ##f
}
```

Used properties:

- `thickness` (1)
- `font-size` (0)
- `extroversion` (0)

`\with-url` *url* (string) *arg* (markup)

Add a link to URL *url* around *arg*. This only works in the PDF backend.

```
\markup {
  \with-url #"https://lilypond.org/" {
    LilyPond ... \italic {
      music notation for everyone
    }
  }
}
```

LilyPond ... *music notation for everyone*

A.11.4 Music

`\accidental` *alteration* (an exact rational number)

Select an accidental glyph from an alteration, given as rational number.

```
\markup \accidental #1/2
```



Used properties:

- `alteration-glyph-name-alist`

`\coda` Draw a coda sign.

```
\markup {
  \coda
}
```



`\compound-meter` *time-sig* (number or pair)

Draw a numeric time signature.

```
\markup {
  \column {
    \line { Single number:
              \compound-meter #3 }
    \line { Conventional:
              \compound-meter #'(4 . 4) or
              \compound-meter #'(4 4) }
    \line { Compound:
              \compound-meter #'(2 3 8) }
    \line { Single-number compound:
              \compound-meter #'((2) (3)) }
    \line { Complex compound:
              \compound-meter #'((2 3 8) (3 4)) }
  }
}
```

Single number: **3**

Conventional: **$\frac{4}{4}$** or **$\frac{4}{4}$**

Compound: **$\frac{2+3}{8}$**

Single-number compound: **$\frac{2}{8} + \frac{3}{8}$**

Complex compound: **$\frac{2}{8} + \frac{3}{8} + \frac{3}{8}$**

`\customTabClef` *num-strings* (integer) *staff-space* (number)

Draw a tab clef sans-serif style.

`\doubleflat`

Draw a double flat symbol.

```
\markup {
  \doubleflat
}
```



`\doublesharp`

Draw a double sharp symbol.

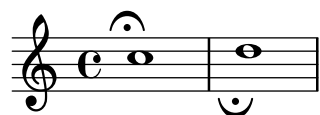
```
\markup {
  \doublesharp
}
```



`\fermata` Create a fermata glyph. When *direction* is DOWN, use an inverted glyph. Note that within music, one would usually use the `\fermata` articulation instead of a markup.

```
{ c''1^\markup \fermata d''1_\markup \fermata }

\markup { \fermata \override #`(direction . ,DOWN) \fermata }
```



Used properties:

- `direction` (1)

`\flat` Draw a flat symbol.

```
\markup {
  \flat
}
```

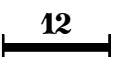


`\multi-measure-rest-by-number` *duration-scale* (non-negative, exact integer)

Returns a multi-measure rest symbol.

If the number of measures is greater than the number given by `expand-limit` a horizontal line is printed. For every multi-measure rest lasting more than one measure a number is printed on top.

```
\markup {
  Multi-measure rests may look like
  \multi-measure-rest-by-number #12
  or
  \multi-measure-rest-by-number #7
  (church rests)
}
```

Multi-measure rests may look like  or  (church rests)

Used properties:

- `multi-measure-rest-number` (#t)
- `width` (8)
- `expand-limit` (10)
- `hair-thickness` (2.0)
- `thick-thickness` (6.6)
- `word-space`
- `style` (())
- `font-size` (0)

`\musicglyph glyph-name (string)`

glyph-name is converted to a musical symbol; for example, `\musicglyph #\"accidentals.natural\"` selects the natural sign from the music font. See Secció “The Emmentaler font” in *Referència de la notació* for a complete listing of the possible glyphs.

```
\markup {
  \musicglyph #\"f\"
  \musicglyph #\"rests.2\"
  \musicglyph #\"clefs.G_change\"
}
```



`\natural` Draw a natural symbol.

```
\markup {
  \natural
}
```



`\note duration (duration) dir (number)`

This produces a note with a stem pointing in *dir* direction, with the *duration* for the note head type and augmentation dots. For example, `\note {4.} #-0.75` creates a dotted quarter note, with a shortened down stem.

```
\markup {
  \override #'(style . cross)
  \note {4..} #UP
  \hspace #2
  \note {\breve} #0
}
```



Used properties:

- `style (())`
- `dots-direction (0)`
- `flag-style (())`
- `font-size (0)`

`\note-by-number log (number) dot-count (number) dir (number)`

Construct a note symbol, with stem and flag. By using fractional values for *dir*, longer or shorter stems can be obtained. Supports all note-head-styles. Ancient note-head-styles will get mensural-style-flags. *flag-style* may be overridden independently. Supported flag-styles are default, old-straight-flag, modern-straight-flag, flat-flag, mensural and neomensural. The latter two flag-styles will both result in mensural-flags. Both are supplied for convenience.

```
\markup {
  \note-by-number #3 #0 #DOWN
  \hspace #2
}
```



```
\note-by-number #1 #2 #0.8
}
```



Used properties:





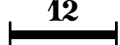
- `style()`
- `dots-direction(0)`
- `flag-style()`
- `font-size(0)`

`\rest duration (duration)`

Returns a rest symbol.

If `multi-measure-rest` is set to true, a multi-measure rest symbol may be returned. In this case the duration needs to be entered as `{ 1*2 }` to get a multi-measure rest for two bars. Actually, it's only the scaling factor that determines the length, the basic duration is disregarded.

```
\markup {
  Rests:
  \hspace #2
  \rest { 4.. }
  \hspace #2
  \rest { \breve }
  \hspace #2
  Multi-measure rests:
  \override #'(multi-measure-rest . #t)
  {
    \hspace #2
    \override #'(multi-measure-rest-number . #f)
    \rest { 1*7 }
    \hspace #2
    \rest { 1*12 }
  }
}
```

Rests:    Multi-measure rests:  

Used properties:

- `multi-measure-rest-number (#t)`
- `width(8)`
- `expand-limit(10)`
- `hair-thickness(2.0)`
- `thick-thickness(6.6)`
- `word-space`
- `style()`
- `font-size(0)`
- `style()`

- `ledgers ((-1 0 1))`
- `font-size (0)`

`\rest-by-number` *log* (integer) *dot-count* (integer)

A rest symbol.

For duration logs specified with property ledgers, rest symbols with ledger lines are selected.

```
\markup {
  \rest-by-number #3 #2
  \hspace #2
  \rest-by-number #0 #1
}
```

γ·· —.

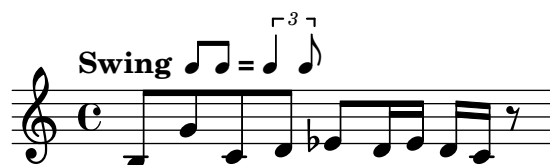
Used properties:

- `style (())`
- `ledgers ((-1 0 1))`
- `font-size (0)`

`\rhythm` *music* (music)

An embedded rhythmic pattern.

```
\relative {
  \tempo \markup {
    Swing
  }
  \hspace #0.4
  \rhythm { 8[ 8] } = \rhythm { \tuplet 3/2 { 4 8 } }
}
b8 g' c, d ees d16 ees d c r8
```



Within `\rhythm`, there is no time signature and no division in measures (as with `\cadenzaOn`, vegeu [\[undefined\]](#), pàgina [\[undefined\]](#)). Beaming must be added explicitly with the syntax explained in [\[undefined\]](#), pàgina [\[undefined\]](#).

```
\markup {
  The rhythmic pattern \rhythm { 16[ 8 16] } is
  a type of syncopation.
}
```

The rhythmic pattern  is a type of syncopation.

`\stemDown` can be used to flip the stems.

```
\markup \rhythm { \stemDown 8 16 8 }
```



`\rhythm` works by creating a `StandaloneRhythmVoice` context. The parents of this context are `StandaloneRhythmStaff` and `StandaloneRhythmScore`. It is possible to apply global tweaks to the output by using a `\layout` block.

```
\layout {
  \context {
    \StandaloneRhythmVoice
    \xNotesOn
  }
}
```

```
\markup \rhythm { 8 16 8 }
```



Nota: `\rhythm` does not work when its argument is a single duration, e.g., `\rhythm { 8 }`. Use extra braces: `\rhythm { { 8 } }`.

Used properties:

- `font-size (-2)`

`\score score (score)`

Inline an image of music. The reference point (usually the middle staff line) of the lowest staff in the top system is placed on the baseline.

```
\markup {
  \score {
    \new PianoStaff <<
      \new Staff \relative c' {
        \key f \major
        \time 3/4
        \mark \markup { Allegro }
        f2\p( a4)
        c2( a4)
        bes2( g'4)
        f8( e) e4 r
      }
    \new Staff \relative c {
      \clef bass
      \key f \major
      \time 3/4
      f8( a c a c a
      f c' es c es c)
      f,( bes d bes d bes)
      f( g bes g bes g)
    }
  }
  >>
  \layout {
    \indent = 0.0\cm
  }
```

```

\context {
  \Score
  \override RehearsalMark.break-align-symbols =
    #'(time-signature key-signature)
  \override RehearsalMark.self-alignment-X = #LEFT
}
\context {
  \Staff
  \override TimeSignature
    .break-align-anchor-alignment = #LEFT
}
}
}
}

```



Used properties:

- baseline-skip

`\segno` Draw a segno symbol.

```

\markup {
  \segno
}

```

‰

`\semiflat`

Draw a semiflat symbol.

```

\markup {
  \semiflat
}

```

♭

`\semisharp`

Draw a semisharp symbol.

```

\markup {
  \semisharp
}

```

♯

`\sesquiflat`

Draw a 3/2 flat symbol.

```

\markup {
  \sesquiflat
}

```

}

♯

`\sesquisharp`

Draw a 3/2 sharp symbol.

```
\markup {
  \sesquisharp
}
```

##

`\sharp`

Draw a sharp symbol.

```
\markup {
  \sharp
}
```

#

`\tied-lyric str` (string)

Replace ‘~’ tilde symbols with tie characters in the argument.

```
\markup \column {
  \tied-lyric
    # "Siam navi~all'onde~argenti Lasciate~in abbandono"
  \tied-lyric
    # "Impetuosi venti I nostri~affetti sono"
  \tied-lyric
    # "Ogni diletto~e scoglio Tutta la vita~e~un mar."
}
```

Siam naviall'ondealgenti Lasciatein abbandonoImpetuosi venti I nostriaffetti sonoOgni dilettoe scoglio Tutta la vitae un mar.

Used properties:

- word-space

`\varcoda` Draw a varcoda sign.

```
\markup {
  \varcoda
}
```

##

A.11.5 Conditionals

`\if condition?` (procedure) *argument* (markup)

Test *condition*, and only insert *argument* if it is true. The condition is provided as a procedure taking an output definition and a property alist chain. The procedure is applied, and its result determines whether to print the markup. This command

is most useful inside `oddHeaderMarkup` or similar. Here is an example printing page numbers in bold:

```
\paper {
  oddHeaderMarkup =
    \markup \fill-line {
      ""
      \if #print-page-number
        \bold \fromproperty #'page:page-number-string
    }
  evenHeaderMarkup =
    \markup \fill-line {
      \if #print-page-number
        \bold \fromproperty #'page:page-number-string
      ""
    }
}
```

`\unless condition?` (procedure) *argument* (markup)

Similar to `\if`, printing the argument if the condition is false.

The following example shows how to print the copyright notice on all pages but the last instead of just the first page.

```
\paper {
  oddFooterMarkup = \markup {
    \unless #on-last-page-of-part \fill-line {
      \fromproperty #'header:copyright
    }
  }
}

\header {
  copyright = "© LilyPond Authors. License: GFDL."
  tagline = "© LilyPond Authors. Documentation placed
under the GNU Free Documentation License
version 1.3."
}
```

A.11.6 Instrument Specific Markup

`\fret-diagram definition-string` (string)

Make a (guitar) fret diagram. For example, say

```
\markup \fret-diagram #s:0.75;6-x;5-x;4-o;3-2;2-3;1-2;"
```

for fret spacing 3/4 of staff space, D chord diagram

Syntax rules for *definition-string*:

- Diagram items are separated by semicolons.
- Possible items:
 - *s: number* – Set the fret spacing of the diagram (in staff spaces). Default: 1.
 - *t: number* – Set the line thickness (relative to normal line thickness). Default: 0.5.
 - *h: number* – Set the height of the diagram in frets. Default: 4.
 - *w: number* – Set the width of the diagram in strings. Default: 6.

- *f: number* – Set fingering label type (0 = none, 1 = in circle on string, 2 = below string). Default: 0.
 - *d: number* – Set radius of dot, in terms of fret spacing. Default: 0.25.
 - *p: number* – Set the position of the dot in the fret space. 0.5 is centered; 1 is on lower fret bar, 0 is on upper fret bar. Default: 0.6.
 - *c: string1-string2-fret* – Include a barre mark from *string1* to *string2* on *fret*.
 - *string-fret* – Place a dot on *string* at *fret*. If *fret* is ‘o’, *string* is identified as open. If *fret* is ‘x’, *string* is identified as muted.
 - *string-fret-fingering* – Place a dot on *string* at *fret*, and label with *fingering* as defined by the *f:* code.
- Note: There is no limit to the number of fret indications per string.

Used properties:

- thickness (0.5)
- fret-diagram-details
- size (1.0)
- align-dir (-0.4)

`\fret-diagram-terse` *definition-string* (string)

Make a fret diagram markup using terse string-based syntax.

Here is an example

```
\markup \fret-diagram-terse #"x;x;o;2;3;2;"
```

for a D chord diagram.

Syntax rules for *definition-string*:

- Strings are terminated by semicolons; the number of semicolons is the number of strings in the diagram.
- Mute strings are indicated by ‘x’.
- Open strings are indicated by ‘o’.
- A number indicates a fret indication at that fret.
- If there are multiple fret indicators desired on a string, they should be separated by spaces.
- Fingerings are given by following the fret number with a -, followed by the finger indicator, e.g. ‘3-2’ for playing the third fret with the second finger.
- Where a barre indicator is desired, follow the fret (or fingering) symbol with -(to start a barre and -) to end the barre.

Used properties:

- thickness (0.5)
- fret-diagram-details
- size (1.0)
- align-dir (-0.4)

`\fret-diagram-verbose` *marking-list* (pair)

Make a fret diagram containing the symbols indicated in *marking-list*.

For example,

```
\markup \fret-diagram-verbose
#'( (mute 6) (mute 5) (open 4)
```

(place-fret 3 2) (place-fret 2 3) (place-fret 1 2))

produces a standard D chord diagram without fingering indications.

Possible elements in *marking-list*:

(mute *string-number*)

Place a small ‘x’ at the top of string *string-number*.

(open *string-number*)

Place a small ‘o’ at the top of string *string-number*.

(barre *start-string end-string fret-number*)

Place a barre indicator (much like a tie) from string *start-string* to string *end-string* at fret *fret-number*.

(capo *fret-number*)

Place a capo indicator (a large solid bar) across the entire fretboard at fret location *fret-number*. Also, set fret *fret-number* to be the lowest fret on the fret diagram.

(place-fret *string-number fret-number [finger-value] [color-modifier]*
[*color*] ['parenthesized ['default-paren-color]])

Place a fret playing indication on string *string-number* at fret *fret-number* with an optional fingering label *finger-value*, an optional color modifier *color-modifier*, an optional color *color*, an optional parenthesis 'parenthesized and an optional parenthesis color 'default-paren-color. By default, the fret playing indicator is a solid dot. This can be globally changed by setting the value of the variable *dot-color* or for a single dot by setting the value of *color*. The dot can be parenthesized by adding 'parenthesized. By default the color for the parenthesis is taken from the dot. Adding 'default-paren-color will take the parenthesis-color from the global *dot-color*, as a fall-back black will be used. Setting *color-modifier* to inverted inverts the dot color for a specific fingering. The values for *string-number*, *fret-number*, and the optional *finger* should be entered first in that order. The order of the other optional arguments does not matter. If the *finger* part of the place-fret element is present, *finger-value* will be displayed according to the setting of the variable *finger-code*. There is no limit to the number of fret indications per string.

Used properties:

- thickness (0.5)
- fret-diagram-details
- size (1.0)
- align-dir (-0.4)

\harp-pedal *definition-string* (string)

Make a harp pedal diagram.

Possible elements in *definition-string*:

- | | |
|---|-----------------------|
| ^ | pedal is up |
| - | pedal is neutral |
| v | pedal is down |
| | vertical divider line |

- o the following pedal should be circled (indicating a change)

The function also checks if the string has the typical form of three pedals, then the divider and then the remaining four pedals. If not it prints out a warning. However, in any case, it will also print each symbol in the order as given. This means you can place the divider (even multiple dividers) anywhere you want, but you'll have to live with the warnings.

The appearance of the diagram can be tweaked *inter alia* using the size property of the TextScript grob (`\override Voice.TextScript.size = #0.3`) for the overall, the thickness property (`\override Voice.TextScript.thickness = #3`) for the line thickness of the horizontal line and the divider. The remaining configuration (box sizes, offsets and spaces) is done by the harp-pedal-details list of properties (`\override Voice.TextScript.harp-pedal-details.box-width = #1`). It contains the following settings: `box-offset` (vertical shift of the box center for up/down pedals), `box-width`, `box-height`, `space-before-divider` (the spacing between two boxes before the divider) and `space-after-divider` (box spacing after the divider).

```
\markup \harp-pedal #"^-v|--ov^"
```



Used properties:

- thickness (0.5)
- harp-pedal-details (())
- size (1.2)

`\woodwind-diagram` *instrument* (symbol) *user-draw-commands* (list)

Make a woodwind-instrument diagram. For example, say

```
\markup \woodwind-diagram
  #'oboe #'((lh . (d ees)) (cc . (five3qT1q)) (rh . (gis)))
```

for an oboe with the left-hand d key, left-hand ees key, and right-hand gis key depressed while the five-hole of the central column effectuates a trill between 1/4 and 3/4 closed.

The following instruments are supported:

- piccolo
- flute
- oboe
- clarinet
- bass-clarinet
- saxophone
- bassoon
- contrabassoon

To see all of the callable keys for a given instrument, include the function (`print-keys 'instrument`) in your .ly file, where *instrument* is the instrument whose keys you want to print.

Certain keys allow for special configurations. The entire gamut of configurations possible is as follows:

- 1q (1/4 covered)

- 1h (1/2 covered)
- 3q (3/4 covered)
- R (ring depressed)
- F (fully covered; the default if no state put)

Additionally, these configurations can be used in trills. So, for example, `three3qTR` effectuates a trill between 3/4 full and ring depressed on the three hole. As another example, `threeRT` effectuates a trill between R and open, whereas `threeTR` effectuates a trill between open and shut. To see all of the possibilities for all of the keys of a given instrument, invoke `(print-keys-verbose 'instrument)`.

Lastly, substituting an empty list for the pressed-key alist will result in a diagram with all of the keys drawn but none filled, for example:

```
\markup \woodwind-diagram #'oboe #'()
```

Used properties:

- `woodwind-diagram-details (())`
- `font-size (0)`
- `graphical (#t)`
- `thickness (0.1)`
- `size (1)`

A.11.7 Accordion Registers

`\discant name (string)`

`\discant name` generates a discant accordion register symbol.

To make it available,





```
#(use-modules (lily accreg))
```

is required near the top of your input file.

The register names in the default `\discant` register set have modeled after numeric Swiss notation like depicted in http://de.wikipedia.org/wiki/Register_%28Akkordeon%29, omitting the slashes and dropping leading zeros.

The string *name* is basically a three-digit number with the lowest digit specifying the number of 16' reeds, the tens the number of 8' reeds, and the hundreds specifying the number of 4' reeds. Without modification, the specified number of reeds in 8' is centered in the symbol. Newer instruments may have registrations where 8' can be used either within or without a tone chamber, 'cassotto'. Notationally, the central dot then indicates use of cassotto. One can suffix the tens' digits '1' and '2' with '+' or '-' to indicate clustering the dots at the right or left respectively rather than centered.

Some examples are

	
<code>\discant "1"</code>	<code>\discant "1+0"</code>
	
<code>\discant "120"</code>	<code>\discant "131"</code>

Used properties:

- `font-size (0)`

`\freeBass name` (string)




`\freeBass name` generates a free bass/converter accordion register symbol for the usual two-reed layout.

To make it available,

```
#(use-modules (lily accreg))
```

is required near the top of your input file.

Available registrations are

 <code>\freeBass "1"</code>	 <code>\freeBass "11"</code>
 <code>\freeBass "10"</code>	

Used properties:

- `font-size (0)`

`\stdBass name` (string)

`\stdBass name` generates a standard bass accordion register symbol.

To make it available,

```
#(use-modules (lily accreg))
```

is required near the top of your input file.

The default bass register definitions have been modeled after the article <http://www.accordions.com/index/art/stradella.shtml> originally appearing in *Accord Magazine*.

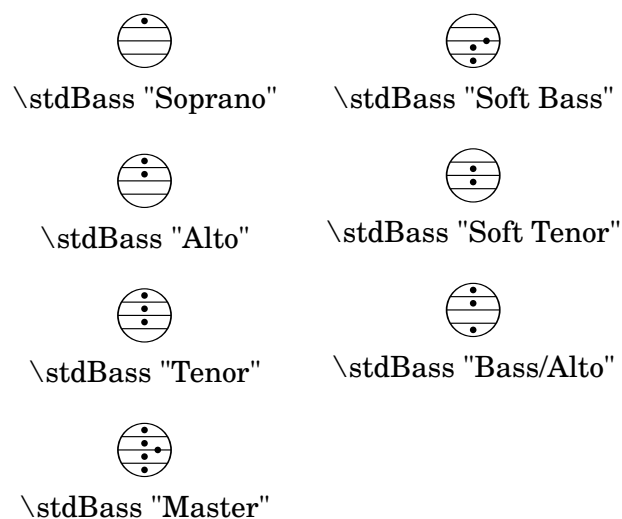
The underlying register model is



This kind of overlapping arrangement is common for Italian instruments though the exact location of the octave breaks differ.

When not composing for a particular target instrument, using the five reed definitions makes more sense than using a four reed layout: in that manner, the ‘Master’ register is unambiguous. This is rather the rule in literature bothering about bass registrations at all.

Available registrations are



Used properties:

- `font-size (0)`

$\backslash\text{stdBassIV}$ *name* (string)

$\backslash\text{stdBassIV}$ *name* generates a standard bass accordion register symbol.

To make it available,

```
#(use-modules (lily accreg))
```

is required near the top of your input file.









The main use is for four-reed standard bass instruments with reedbank layout



Notable instruments are Morino models with MIII (the others are five-reed instead) and the Atlantic IV. Most of those models have three register switches. Some newer Morinos with MIII might have five or even seven.

The prevalent three-register layout uses the middle three switches ‘Tenor’, ‘Master’, ‘Soft Bass’. Note that the sound is quite darker than the same registrations of ‘c,’-based instruments.

Available registrations are

	
<code>\stdBassIV "Soprano"</code>	<code>\stdBassIV "Soft Bass"</code>
	
<code>\stdBassIV "Alto"</code>	<code>\stdBassIV "Bass/Alto"</code>
	
<code>\stdBassIV "Tenor"</code>	<code>\stdBassIV "Soft Bass/Alto"</code>
	
<code>\stdBassIV "Master"</code>	<code>\stdBassIV "Soft Tenor"</code>

Used properties:

- `font-size (0)`

`\stdBassV` *name* (string)

`\stdBassV` *name* generates a standard bass accordion register symbol.

To make it available,

```
#(use-modules (lily accreg))
```

is required near the top of your input file.

The main use is for five-reed standard bass instruments with reedbank layout













This tends to be the bass layout for Hohner's Morino series without convertor or MIII manual.

With the exception of the rather new 7-register layout, the highest two chord reeds are usually sounded together. The Older instruments offer 5 or 3 bass registers. The Tango VM offers an additional 'Solo Bass' setting that mutes the chord reeds. The symbol on the register buttons of the Tango VM would actually match the physical five-octave layout reflected here, but it is not used in literature.

Composers should likely prefer the five-reed versions of these symbols. The mismatch of a four-reed instrument with five-reed symbols is easier to resolve for the player than the other way round.

Available registrations are

	
<code>\stdBassV "Bass/Alto"</code>	<code>\stdBassV "Soft Bass"</code>
	
<code>\stdBassV "Soft Bass/Alto"</code>	<code>\stdBassV "Soft Tenor"</code>
	
<code>\stdBassV "Alto"</code>	<code>\stdBassV "Soprano"</code>
	
<code>\stdBassV "Tenor"</code>	<code>\stdBassV "Sopranos"</code>
	
<code>\stdBassV "Master"</code>	<code>\stdBassV "Solo Bass"</code>

Used properties:

- `font-size (0)`

`\stdBassVI` *name* (string)

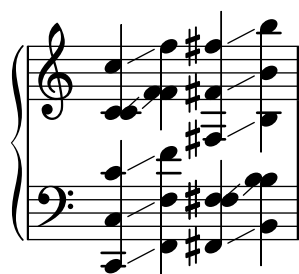
`\stdBassVI` *name* generates a standard bass accordion register symbol for six reed basses.

To make it available,

```
#(use-modules (lily accreg))
```








is required near the top of your input file.

This is primarily the register layout for the Hohner “Gola” model. The layout is



The registers are effectively quite similar to that of `\stdBass`. An additional bass reed at alto pitch is omitted for esthetical reasons from the ‘Master’ setting, so the symbols are almost the same except for the ‘Alto/Soprano’ register with bass notes at Alto pitch and chords at Soprano pitch.

Available registrations are

	
<code>\stdBassVI "Soprano"</code>	<code>\stdBassVI "Alto/Soprano"</code>
	
<code>\stdBassVI "Alto"</code>	<code>\stdBassVI "Bass/Alto"</code>
	
<code>\stdBassVI "Soft Tenor"</code>	<code>\stdBassVI "Soft Bass"</code>
	
<code>\stdBassVI "Master"</code>	

Used properties:

- `font-size (0)`

A.11.8 Other

`\auto-footnote mkup (markup) note (markup)`

Have footnote *note* act as an annotation to the markup *mkup*.

```
\markup {
  \auto-footnote a b
  \override #'(padding . 0.2)
  \auto-footnote c d
}
```

a¹ c²

¹**b** _____
²**d**

The footnote will be annotated automatically.

Used properties:

- `padding (0.0)`
- `raise (0.5)`

`\backslashed-digit num (integer)`

A feta number, with backslash. This is for use in the context of figured bass notation.

```
\markup {
```

```

\backslashed-digit #5
\hspace #2
\override #'(thickness . 3)
\backslashed-digit #7
}

```

5 7

Used properties:

- thickness (1.6)
- font-size (0)

`\char num` (integer)

Produce a single character. Characters encoded in hexadecimal format require the prefix `#x`.

```

\markup {
  \char #65 \char ##x00a9
}

```

A ©

`\eyeglasses`

Prints out eyeglasses, indicating strongly to look at the conductor.

```

\markup { \eyeglasses }

```

60'

`\first-visible args` (markup list)

Use the first markup in *args* that yields a non-empty stencil and ignore the rest.

```

\markup {
  \first-visible {
    \fromproperty #'header:composer
    \italic Unknown
  }
}

```

Unknown

`\footnote mkup` (markup) *note* (markup)

Have footnote *note* act as an annotation to the markup *mkup*.

```

\markup {
  \footnote a b
  \override #'(padding . 0.2)
  \footnote c d
}

```


a c

b
d

The footnote will not be annotated automatically.

`\fraction` *arg1* (markup) *arg2* (markup)

Make a fraction of two markups.

```
\markup {
  π ≈
  \fraction 355 113
}
```

$\pi \approx \frac{355}{113}$

Used properties:

- `font-size (0)`

`\fromproperty` *symbol* (symbol)

Read the *symbol* from property settings, and produce a stencil from the markup contained within. If *symbol* is not defined, it returns an empty markup.

```
\header {
  myTitle = "myTitle"
  title = \markup {
    from
    \italic
    \fromproperty #'header:myTitle
  }
}
\markup {
  \null
}
```

from *myTitle*

`\left-brace` *size* (number)

A feta brace in point size *size*.

```
\markup {
```

```

\left-brace #35
\hspace #2
\left-brace #45
}

```

{ }

`\lookup glyph-name (string)`

Lookup a glyph by name.

```

\markup {
  \override #'(font-encoding . fetaBraces) {
    \lookup #"brace200"
    \hspace #2
    \rotate #180
    \lookup #"brace180"
  }
}

```

{ }

`\markalphabet num (integer)`

Make a markup letter for *num*. The letters start with A to Z and continue with double letters.

```

\markup {
  \markalphabet #8
  \hspace #2
  \markalphabet #26
}

```

H Z

`\markletter num (integer)`

Make a markup letter for *num*. The letters start with A to Z (skipping letter I), and continue with double letters.

```

\markup {
  \markletter #8
  \hspace #2
  \markletter #26
}

```

H AA

`\null`

An empty markup with extents of a single point.

```

\markup {

```

```
\null
}
```

`\on-the-fly procedure` (procedure) *arg* (markup)

Apply the *procedure* markup command to *arg*. *procedure* takes the same arguments as `interpret-markup` and returns a stencil.

`\override new-prop` (pair) *arg* (markup)

Add the argument *new-prop* to the property list. Properties may be any property supported by Secció “font-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “text-interface” in *Referència de funcionament intern* and Secció “instrument-specific-markup-interface” in *Referència de funcionament intern*.

new-prop may be either a single alist pair, or non-empty alist of its own.

```
\markup {
  \undertie "undertied"
  \override #'(offset . 15)
  \undertie "offset undertied"
  \override #'((offset . 15)(thickness . 3))
  \undertie "offset thick undertied"
}
```

undertied offset undertied offset thick undertied

`\page-link page-number` (number) *arg* (markup)

Add a link to the page *page-number* around *arg*. This only works in the PDF backend.

```
\markup {
  \page-link #2 { \italic { This links to page 2... } }
}
```

This links to page 2...

`\page-ref label` (symbol) *gauge* (markup) *default* (markup)

Reference to a page number. *label* is the label set on the referenced page (using `\label` or `\tocItem`), *gauge* a markup used to estimate the maximum width of the page number, and *default* the value to display when *label* is not found.

(If the current book or bookpart is set to use roman numerals for page numbers, the reference will be formatted accordingly – in which case the *gauge*’s width may require additional tweaking.)

`\pattern count` (non-negative, exact integer) *axis* (non-negative, exact integer) *space* (number) *pattern* (markup)

Prints *count* times a *pattern* markup. Patterns are spaced apart by *space* (defined as for `\hspace` or `\vspace`, respectively). Patterns are distributed on *axis*.

```
\markup \column {
  "Horizontally repeated : "
  \pattern #7 #X #2 \flat
  \null
  "Vertically repeated : "
  \pattern #3 #Y #0.5 \flat
}
```

}

Horizontally repeated :

b b b b b b b

Vertically repeated :

b

b

b

`\property-recursive symbol` (symbol)

Print out a warning when a header field markup contains some recursive markup definition.

`\right-brace size` (number)

A feta brace in point size *size*, rotated 180 degrees.

```
\markup {
  \right-brace #45
  \hspace #2
  \right-brace #35
}
```

} }

`\slashed-digit num` (integer)

A feta number, with slash. This is for use in the context of figured bass notation.

```
\markup {
  \slashed-digit #5
  \hspace #2
  \override #'(thickness . 3)
  \slashed-digit #7
}
```

5 7

Used properties:

- thickness (1.6)
- font-size (0)

`\stencil stil` (stencil)

Use a stencil as markup.

```
\markup {
  \stencil #(make-circle-stencil 2 0 #t)
}
```



`\strut`

Create a box of the same height as the space in the current font.

`\transparent` *arg* (markup)

Make *arg* transparent.

```
\markup {
  \transparent {
    invisible text
  }
}
```

`\verbatim-file` *name* (string)

Read the contents of file *name*, and include it verbatim.

```
\markup {
  \verbatim-file #"en/included/simple.ly"
}

%% A simple piece in LilyPond, a scale.
\relative {
  c' d e f g a b c
}
%% Optional helper for automatic updating
%% by convert-ly. May be omitted.
\version "2.19.21"
```


`\whiteout` *arg* (markup)

Provide a white background for *arg*. The shape of the white background is determined by *style*. The default is *box* which produces a rectangle. *rounded-box* produces a rounded rectangle. *outline* approximates the outline of the markup.

```
\markup {
  \combine
    \filled-box #'(-1 . 15) #'(-3 . 4) #1
    \override #'(thickness . 1.5)
    \whiteout whiteout-box
}
\markup {
  \combine
    \filled-box #'(-1 . 24) #'(-3 . 4) #1
    \override #'((style . rounded-box) (thickness . 3))
    \whiteout whiteout-rounded-box
}
\markup {
  \combine
    \filled-box #'(-1 . 18) #'(-3 . 4) #1
    \override #'((style . outline) (thickness . 3))
    \whiteout whiteout-outline
}
```



whiteout-box




Used properties:

- `thickness (())`
- `style (box)`

`\with-color color (color) arg (markup)`

Draw *arg* in color specified by *color*.

```
\markup {
  \with-color #red
  red
  \hspace #2
  \with-color #green
  green
  \hspace #2
  \with-color "#0000ff"
  blue
}
```

red green blue

`\with-dimension axis (integer) val (pair of numbers) arg (markup)`

Set the horizontal dimension of *arg* to *val* if *axis* is equal to X. If *axis* is equal to Y, set the vertical dimension of *arg* to *val* instead.

`\with-dimension-from axis (integer) arg1 (markup) arg2 (markup)`

Print *arg2* but replace the horizontal dimension with the one from *arg1* if *axis* is set to X. If *axis* is set to Y, replace the vertical dimension with the one from *arg1* instead.

`\with-dimensions x (pair of numbers) y (pair of numbers) arg (markup)`

Set the horizontal and vertical dimensions of *arg* to *x* and *y*.

`\with-dimensions-from arg1 (markup) arg2 (markup)`

Print *arg2* with the horizontal and vertical dimensions of *arg1*.

`\with-link label (symbol) arg (markup)`

Add a link to the page holding label *label* around *arg*. This only works in the PDF backend.

```
\markup {
  \with-link #'label {
    \italic { This links to the page
              containing the label... }
  }
}
```

`\with-outline outline (markup) arg (markup)`

Print *arg* with the outline and dimensions of *outline*. The outline is used by skylines to resolve collisions (not for whiteout).

`\with-true-dimension axis (integer) arg (markup)`

Give *arg* its actual dimension (extent) on *axis*. Sometimes, the extents of a markup's printed ink differs from the default extents. The main case is if glyphs are involved. By default, the extents of a glyph are based on the glyph's *metrics* (i.e., a default vertical and horizontal size for the glyph), which, for various reasons, are often not identical to its *bounding box* (i.e., the smallest rectangle that completely encompasses the glyph's outline) – in most cases, the outline protrudes the box spanned up by the metrics.

```
\markup
\fontsize #10
\override #'((box-padding . 0) (thickness . 0.2))
\box
\musicglyph "scripts.trill"
```



For purposes other than setting text, this behavior may not be wanted. You can use `\with-true-dimension` in order to give the markup its actual printed extent.

```
\markup
\fontsize #10
\override #'((box-padding . 0) (thickness . 0.2))
\box
\with-true-dimension #X
\musicglyph "scripts.trill"
```



`\with-true-dimensions arg (markup)`

`\markup \with-true-dimensions arg` is short for `\markup \with-true-dimension #X \with-true-dimension #Y arg`, i.e., `\with-true-dimensions` has the effect of `\with-true-dimension` on both axes.

A.12 Ordres de llistes de marcatge de text

Es pot usar qualssevol de les següents instruccions amb `\markuplist`:

`\column-lines args (markup list)`

Like `\column`, but return a list of lines instead of a single markup. `baseline-skip` determines the space between each markup in *args*.

Used properties:

- `baseline-skip`

`\justified-lines args (markup list)`

Like `\justify`, but return a list of lines instead of a single markup. Use `\override-lines #'(line-width . X)` to set the line width; *X* is the number of staff spaces.

Used properties:

- `text-direction (1)`
- `word-space`

- `line-width (#f)`
- `baseline-skip`

`\map-commands` *compose* (procedure) *args* (markup list)

This applies the function *compose* to every markup in *args* (including elements of markup list command calls) in order to produce a new markup list. Since the return value from a markup list command call is not a markup list but rather a list of stencils, this requires passing those stencils off as the results of individual markup calls. That way, the results should work out as long as no markups rely on side effects.

`\override-lines` *new-prop* (pair) *args* (markup list)

Like `\override`, for markup lists.

`\score-lines` *score* (score)

This is the same as the `\score` markup but delivers its systems as a list of lines. Its *score* argument is entered in braces like it would be for `\score`.

`\string-lines` *strg* (string)

Takes the string *strg* and splits it at the character provided by the property `split-char`, defaulting to `#\newline`. Surrounding whitespace is removed from every resulting string. The returned list of markups is ready to be formatted by other markup or markup list commands like `\column`, `\line`, etc.

```
\markup {
  \column
  \string-lines
  "foo, foo,
  bar, bar,
  buzz, buzz!"
}
```

```
foo, foo,
bar, bar,
buzz, buzz!
```

Used properties:

- `split-char (#\newline)`

`\table` *column-align* (number list) *lst* (markup list)

Returns a table.

column-align specifies how each column is aligned, possible values are -1, 0, 1. The number of elements in *column-align* determines how many columns will be printed. The entries to print are given by *lst*, a markup-list. If needed, the last row is filled up with point-stencils. Overriding padding may be used to increase columns horizontal distance. Overriding `baseline-skip` to increase rows vertical distance.

% A markup command to print a fixed-width number.

```
\markup fwnum =
  \markup \override #'(font-features . ("ss01" "-kern"))
  \number \etc
```

```
\markuplist {
  \override #'(padding . 2)
  \table
```



```

#'(0 1 0 -1)
{
  \underline { center-aligned right-aligned
               center-aligned left-aligned }
  one      \fwnum    1 thousandth \fwnum 0.001
  eleven   \fwnum   11 hundredth  \fwnum 0.01
  twenty   \fwnum   20 tenth       \fwnum 0.1
  thousand \fwnum 1000 one          \fwnum 1.0
}
}

```

center-aligned right-aligned center-aligned left-aligned

one	1	thousandth	0.001
eleven	11	hundredth	0.01
twenty	20	tenth	0.1
thousand	1000	one	1.0

Used properties:

- baseline-skip
- padding (0)

\table-of-contents

Used properties:

- baseline-skip

\wordwrap-internal *justify* (boolean) *args* (markup list)

Internal markup list command used to define \justify and \wordwrap.

Used properties:

- text-direction (1)
- word-space
- line-width (#f)

\wordwrap-lines *args* (markup list)

Like \wordwrap, but return a list of lines instead of a single markup. Use \override-lines #'(line-width . *X*) to set the line width, where *X* is the number of staff spaces.

Used properties:

- text-direction (1)
- word-space
- line-width (#f)
- baseline-skip

\wordwrap-string-internal *justify* (boolean) *arg* (string)

Internal markup list command that is used to define \justify-string and \wordwrap-string.

Used properties:

- text-direction (1)

- word-space
- line-width

A.13 Llista de caràcters especials

Es poden usar les referències següents a caràcters especials; per veure més detalls, consulteu [Àlies d'ASCII], pàgina 519.

S'usa la sintaxi de l'HTML i gairebé totes aquestes referències són les mateixes que a l'HTML. La resta estan inspirades en L^AT_EX.

Els caràcters estan emmarcats en un rectangle de forma que es pugui veure la mida que tenen. S'ha afegit un petit farcit de separació entre el caràcter i el rectangle per millorar la llegibilitat.

<code>&iexcl;</code>	<code>¡</code>	<code>&iquest;</code>	<code>¿</code>	<code>&solidus;</code>	<code>/</code>	<code>&flq;</code>	<code>⌊</code>
<code>&frq;</code>	<code>⌋</code>	<code>&flqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&frqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&glq;</code>	<code>⌋</code>
<code>&grq;</code>	<code>⌋</code>	<code>&glqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&grqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&elq;</code>	<code>⌋</code>
<code>&erq;</code>	<code>⌋</code>	<code>&elqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&erqq;</code>	<code>⌋⌋</code>	<code>&ensp;</code>	<code> </code>
<code>&emsp;</code>	<code> </code>	<code>&thinsp;</code>	<code> </code>	<code>&nbsp;</code>	<code> </code>	<code>&nnbsp;</code>	<code> </code>
<code>&zwj;</code>	<code> </code>	<code>&zwnj;</code>	<code> </code>	<code>&middot;</code>	<code> </code>	<code>&bull;</code>	<code>•</code>
<code>&copyright;</code>	<code>©</code>	<code>&registered;</code>	<code>®</code>	<code>&trademark;</code>	<code>™</code>	<code>&dagger;</code>	<code>†</code>
<code>&Dagger;</code>	<code>‡</code>	<code>&numero;</code>	<code>№</code>	<code>&ordf;</code>	<code>ª</code>	<code>&ordm;</code>	<code>º</code>
<code>&para;</code>	<code>¶</code>	<code>&sect;</code>	<code>§</code>	<code>&deg;</code>	<code>°</code>	<code>&numero;</code>	<code>№</code>
<code>&permil;</code>	<code>‰</code>	<code>&brvbar;</code>	<code>̈́</code>	<code>&acute;</code>	<code>´</code>	<code>&acutedbl;</code>	<code>ˆ</code>
<code>&grave;</code>	<code>˘</code>	<code>&breve;</code>	<code>˘</code>	<code>&caron;</code>	<code>ˇ</code>	<code>&cedilla;</code>	<code>¸</code>
<code>&circumflex;</code>	<code>ˆ</code>	<code>&diaeresis;</code>	<code>¨</code>	<code>&macron;</code>	<code>ˉ</code>	<code>&aa;</code>	<code>ˆ</code>
<code>&AA;</code>	<code>ˆ</code>	<code>&ae;</code>	<code>æ</code>	<code>&AE;</code>	<code>Æ</code>	<code>&auml;</code>	<code>ä</code>
<code>&Auml;</code>	<code>Ä</code>	<code>&dh;</code>	<code>ð</code>	<code>&DH;</code>	<code>Ð</code>	<code>&dj;</code>	<code>đ</code>
<code>&DJ;</code>	<code>Đ</code>	<code>&l;</code>	<code>ł</code>	<code>&L;</code>	<code>Ł</code>	<code>&ng;</code>	<code>ŋ</code>
<code>&NG;</code>	<code>Ŋ</code>	<code>&o;</code>	<code>ø</code>	<code>&O;</code>	<code>Ø</code>	<code>&oe;</code>	<code>œ</code>
<code>&OE;</code>	<code>Œ</code>	<code>&ouml;</code>	<code>ö</code>	<code>&Ouml;</code>	<code>Ö</code>	<code>&s;</code>	<code>ſ</code>

<code>&ss;</code>	<code>ß &th;</code>	<code>þ &TH;</code>	<code>Ð &uuml;</code>	<code>ü</code>
<code>&Uuml;</code>	<code>Ü &plus;</code>	<code>⊕ &minus;</code>	<code>≡ &times;</code>	<code>⊗</code>
<code>&div;</code>	<code>÷ &sup1;</code>	<code>ℙ &sup2;</code>	<code>② &sup3;</code>	<code>③</code>
<code>&sqrt;</code>	<code>√ &increment;</code>	<code>△ &infty;</code>	<code>∞ &sum;</code>	<code>Σ</code>
<code>&pm;</code>	<code>± &bulletop;</code>	<code>⊞ &partial;</code>	<code>∂ &neg;</code>	<code>⊣</code>
<code>&currency;</code>	<code>¤ &dollar;</code>	<code>€ &euro;</code>	<code>£ &pounds;</code>	<code>£</code>
<code>&yen;</code>	<code>¥ &cent;</code>	<code>¢</code>		

A.14 Llista d'articulacions

Les llistes següents relacionen totes els símbols del tipus de lletra Emmentaler que es poden adjunta a les notes (per exemple 'f\accent' o 'f->'). Cada exemple mostra el símbol en les posicions *superior*, *inferior* i *neutra*, respectivament.

Indicacions d'articulació

`\accent or ->`



`\espressivo`



`\marcato or -^`



`\portato or -_`



`\staccatissimo or -!`



`\staccato or -.`



`\tenuto or --`



Indicacions d'adorns

`\prall`



`\prallup`



`\pralldown`



`\upprall`



`\downprall`



`\prallprall`



`\lineprall`

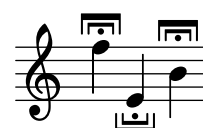


`\prallmordent`

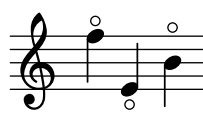
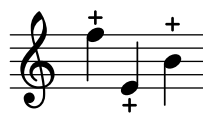


`\mordent``\upmordent``\downmordent``\trill``\turn``\reverseturn`

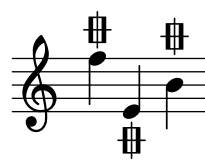
Indicacions de calderó

`\shortfermata``\fermata``\longfermata``\verylongfermata`

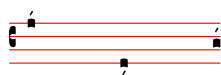
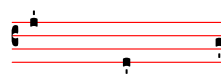
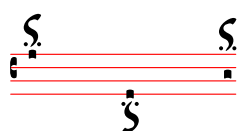
Indicacions específiques de certs instruments

`\upbow``\downbow``\flageolet``\open``\halfopen``\lheel``\rheel``\ltoe``\rtoe``\snappizzicato``\stopped or -+`

Indicacions de repetició

`\segno``\coda``\varcoda`

Indicacions antigues

`\accentus``\circculus``\ictus``\semicirculus``\signumcongruentiae`

A.15 Notes de percussió

bassdrum
bd



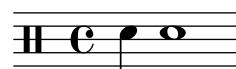
acousticbassdrum
bda



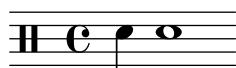
snare
sn



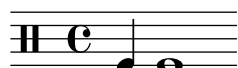
acousticssnare
sna



electricssnare
sne



lowfloortom
tomfl



highfloortom
tomfh



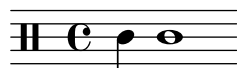
lowtom
toml



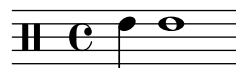
hightom
tomh



lowmidtom
tomml



highmidtom
tommh



hihat
hh



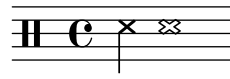
hiagogo
agh



loagogo
agl



sidestick
ss



hisidestick
ssh



losidestick
ssl



guiro
gui



shortguiro
guis



longguiro
guil



cabasa
cab



maracas
mar



shortwhistle
whs



longwhistle
whl



handclap
hc



tambourine
tamb



vibraslap
vibs



tamtam
tt



claves
cl



hiwoodblock
wbh



lowoodblock
wbl



opencuica
cuio



mutecuica
cuim



triangle
tri



opentriangle
trio



mutetriangle
trim



A.16 Glossari tècnic

Glossari dels termes tècnics i conceptes que s'utilitzen internament al LilyPond. Aquests termes poden aparèixer als manuals, a les llistes de distribució de correu o al codi font.

alist (llista-A)

Una llista associativa o abreujadament una **llista-A** (alist en anglès) és una parella de l'Scheme que associa un valor amb una clau: (clau . valor). Per exemple, a scm/lily.scm, la llista-A “type-p-name-alist” associa certs predicats de tipus (per exemple ly:music?) amb noms (per exemple “music”) de forma que es pugui informar de les fallades de comprovació de tipus amb un missatge de consola que inclou el nom del predicat de tipus esperat.

callback

Una **callback** és una rutina, funció o mètode la referència del qual es passa com argument en una crida a una altra rutina, permetent així que la rutina anomenada la invoqui. La tècnica permet que una capa de programari de nivell més baix cridi a una funció definida en una capa de nivell més alt. Les funcions de callback s'usen àmpliament al LilyPond per permetre al codi de l'Scheme del nivell d'usuari definir quantes accions de baix nivell es fan.

closure (tancadura)

A l'Scheme, es crea una **tancadura** quan una funció, en general una expressió lambda, es passa com a variable. La tancadura conté el codi de la funció i referències a les lligadures lèxiques de les variables lliures de la funció (és a dir, les variables que s'usen a la expressió però es defineixen fora d'ella). Quan més tard s'aplica aquesta funció a diferents arguments, les lligadures de variables lliures que es van capturar dins de la tancadura s'utilitzen per obtenir els valors de les variables lliures que s'usaran en el càlcul. Una propietat útil de les tancadures és la retenció dels valors interns de les variables d'una invocació a una altra, permetent així que es pugui mantenir un estat.

glif

Un **glif** és una representació gràfica particular d'un caràcter tipogràfic, o una combinació de dos caràcters que formen una lligadura. Un conjunt de glifs amb un estil i forma uniformes formen un tipus de lletra, i un conjunt de tipus de lletra que abasten diversos estils formen un tipus.

Vegeu també

Referència de la notació: Secció 1.8.3 [Tipus de lletra], pàgina 260, Secció 3.3.3 [Caràcters especials], pàgina 518.

grob (objecte gràfic)

Els objectes del LilyPond que representen elements de la notació en la sortida impresa tals com el cap i la plica de les notes, lligadures d'unió i d'expressió, digitacions, claus, etc., es denominen ‘objectes de presentació’, sovint coneguts com ‘Objectes GRàfics’, o abreujadament, **grobs**. Es representen mitjançant instàncies de la classe Grob.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció “Objectes i interfícies” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Convencions de noms d'objectes i propietats” in *Manual d'aprenentatge*, Secció “Propietats dels objectes de presentació” in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de funcionament intern: Secció “grob-interface” in *Referència de funcionament intern*, Secció “All layout objects” in *Referència de funcionament intern*.

immutable

Un objecte **immutable** és un objecte l'estat del qual no es pot modificar després de la seva creació, en contrast amb els objectes mutables, que es poden modificar després de la seva creació.

Al LilyPond les propietats immutables o compartides defineixen l'estil i el comportament predeterminats dels grobs. Es comparteixen per part de molts objectes. En aparent contradicció amb el seu nom, es poden canviar utilitzant `\override` i `\revert`.

Vegeu també

Referència de la notació: [mutable], pàgina 780.

interfície

Les accions i propietats comunes a un conjunt de grobs s'agrupen en un objecte denominat interfície de grob (grob-interface), o abreujadament 'interfície'.

Vegeu també

Manual d'aprenentatge: Secció "Objectes i interfícies" in *Manual d'aprenentatge*, Secció "Convencions de noms d'objectes i propietats" in *Manual d'aprenentatge*, Secció "Propietats de les interfícies" in *Manual d'aprenentatge*.

Referència de la notació: Secció 5.2.2 [Interfícies de la presentació], pàgina 613.

Referència de funcionament intern: Secció "Graphical Object Interfaces" in *Referència de funcionament intern*.

lexer (analitzador lèxic)

Un **lexer** o analitzador lèxic és un programa que converteix una seqüència de caràcters en una seqüència d'elements o tokens, usant un procés que s'anomena anàlisi lèxica. L'analitzador lèxic del LilyPond converteix el flux obtingut a partir d'un fitxer d'entrada `.ly` en un flux descompost en tokens més apte per a la fase següent del processat: l'anàlisi sintàctica, vegeu [parser (analitzador sintàctic)], pàgina 780. L'analitzador lèxic del LilyPond `lexer` està construït amb l'eina Flex a partir del fitxer de `lexer lily/lexer.ll` que conté les regles lèxiques. Aquest fitxer és part del codi font i no s'inclou dins de la instal·lació binària del LilyPond.

mutable

Un objecte **mutable** es un objecte l'estat del qual es pot modificar després de la seva creació, en contrast amb un objecte immutable, l'estat del qual es fixa al moment de la creació.

Al LilyPond les propietats mutables contenen valors específics d'un grob. En general, les llistes d'altres objectes o els resultats dels càlculs s'emmagatzemen a propietats mutables.

Vegeu també

Referència de la notació: [immutable], pàgina 779.

output-def (definició de sortida)

Una instància de la classe `Output-def` conté els mètodes i les estructures de dades associades amb un bloc de sortida. Es creen instàncies per al blocs `midi`, `layout` i `paper`.

parser (analitzador sintàctic)

Un **parser** o analitzador sintàctic analitza la seqüència de tokens o elements lèxics produïda per un analitzador lèxic per determinar la seva estructura gramatical, agrupant els elements lèxics en conjunts més grans segons les regles de la gramàtica. Si la seqüència d'elements lèxics és vàlida, el producte final és un arbre de tokens l'arrel del qual és el símbol inicial de la gramàtica. Si es pot aconseguir això, el fitxer és vàlid i es produeix un missatge d'error adequat. Les agrupacions sintàctiques i les regles per construir aquestes agrupacions a partir dels seus elements constituents per a la sintaxi del LilyPond estan definides a `lily/parser.yy` i es mostren a la forma normal del Backus (bnf) dins de Secció "LilyPond grammar" in *Guia del col·laborador*. Aquest fitxer s'usa

per construir l'analitzador sintàctic durant la compilació del programa per part del generador d'analitzadors sintàctics, Bison. És part del codi font i no s'inclou dins de la instal·lació binària del LilyPond.

variable de l'analitzador sintàctic

Són variables definides directament dins de l'Scheme. Es desaconsella fortament el seu ús directe per part dels usuaris, perquè la seva semàntica d'àmbit pot ser confusa.

Quan el valor d'una d'aquestes variables es modifica dins d'un fitxer `archivo.ly`, el canvi és global, i a no ser que es reverteixi explícitament, el nou valor persistirà fins el final del fitxer, afectant a tots els blocs de `\score` així com als fitxers externs afegits amb l'ordre `\include`. Això pot conduir a conseqüències imprevistes i als projectes de gravació complexos pot ser difícil de rastrejar.

El LilyPond utilitza les variables següents de l'analitzador sintàctic:

- `afterGraceFraction`
- `musicQuotes`
- `mode`
- `output-count`
- `output-suffix`
- `partCombineListener`
- `pitchnames`
- `toplevel-bookparts`
- `toplevel-scores`
- `showLastLength`
- `showFirstLength`

prob (objecte de propietats)

Els **OBJECTES** de **PROPIETATS**, o abreviadament **PROBS**, són instàncies de la classe `Prob`, que és una classe bàsica senzilla que té llistes-A de propietats mutables i immutables i els mètodes per manipular-les. Les classes `Music` i `Stream_event` deriven de `Prob`. També es creen instàncies de la classe `Prob` per emmagatzemar el contingut formatat dels grobs del sistema i els blocs de títols durant el procés de disposició de la pàgina.

smob (objecte de l'Scheme)

Els **SMOBS**, o **OBJECTES** de l'Scheme, formen part del mecanisme utilitzat pel Guile per exportar objectes de C i de C++ al codi de l'Scheme. Al LilyPond es creen smobs a partir d'objectes de C++ mitjançant macros. Hi ha dos tipus d'objectes smob: els smobs simples, orientats a objectes immutables simples com nombres, i els smobs complexos, usats per a objectes amb identitats. Si teniu accés a les fonts del LilyPond, trobareu més informació a `lily/includes/smob.hh`.

stencil (segell)

Les instàncies de la classe **stencil** contenen la informació necessària per imprimir un objecte tipogràfic. És un smob simple que conté una caixa de confinament, que al seu cop defineix les dimensions vertical i horitzontal de l'objecte, i una expressió de l'Scheme que imprimeix l'objecte quan s'avalua. Els stencils o segells es poden combinar per formar segells més complexos definits per un arbre d'expressions de l'Scheme format a partir de les expressions de l'Scheme dels segells que el componen.

La propietat `stencil`, que connecta a un grob amb el seu segell es defineix dins de la interfície `grob-interface`.

Vegeu també

Referència de funcionament intern: Secció “grob-interface” in *Referència de funcionament intern*.

A.17 Funcions musicals disponibles

- `\absolute` [music] - *music* (music)
Make *music* absolute. This does not actually change the music itself but rather hides it from surrounding `\relative` and `\fixed` commands.
- `\acciaccatura` [music] - *music* (music)
Create an acciaccatura from the following music expression
- `\accidentalStyle` [music] - *style* (symbol list)
Set accidental style to symbol list *style* in the form ‘piano-cautionary’. If *style* has a form like ‘Staff.piano-cautionary’, the settings are applied to that context. Otherwise, the context defaults to ‘Staff’, except for piano styles, which use ‘GrandStaff’ as a context.
- `\addChordShape` [void] - *key-symbol* (symbol) *tuning* (pair) *shape-definition* (string or pair)
Add chord shape *shape-definition* to the *chord-shape-table* hash with the key (cons *key-symbol tuning*).
- `\addInstrumentDefinition` [void] - *name* (string) *lst* (list)
Create instrument *name* with properties *list*.
This function is deprecated.
- `\addQuote` [void] - *name* (string) *music* (music)
Define *music* as a quotable music expression named *name*
- `\after` [music] - *delta* (duration) *ev* (music) *mus* (music)
Add music *ev* (usually a post-event) with a delay of *delta* after the onset of *mus*.
- `\afterGrace` [music] - *fraction* [non-negative rational, fraction, or moment] *main* (music) *grace* (music)
Create *grace* note(s) after a *main* music expression.
The musical position of the grace expression is after a given fraction of the main note’s duration has passed. If *fraction* is not specified as first argument, it is taken from `afterGraceFraction` which has a default value of 3/4.
- `\allowPageTurn` [music]
Allow a page turn. May be used at toplevel (ie between scores or markups), or inside a score.
- `\allowVoltaHook` [void] - *bar* (string)
Allow the volta bracket hook being drawn over bar line *bar*.
- `\alterBroken` [music] - *property* (key list or symbol) *arg* (list) *target* (key list or music)
Override *property* for pieces of broken spanner *target* with values *arg*. *target* may either be music in the form of a starting spanner event, or a symbol list in the form ‘Context.Grob’ or just ‘Grob’. Iff *target* is in the form of a spanner event, *property* may also have the form ‘Grob.property’ for specifying a directed tweak.
- `\ambitusAfter` [music] - *target* (symbol)
Move the ambitus after the break-align symbol *target*.
- `\appendToTag` [music] - *tag* (symbol) *more* (music) *music* (music)
Append *more* to the back of music tagged with *tag*. A post-event can be added to the articulations of rhythmic events or chords; other expressions may be added to chords, sequential or simultaneous music.

- `\applyContext [music]` - *proc* (procedure)
 Modify context properties with Scheme procedure *proc*.
- `\applyMusic [music]` - *func* (procedure) *music* (music)
 Apply procedure *func* to *music*.
- `\applyOutput [music]` - *target* (symbol list or symbol) *proc* (procedure)
 Apply function *proc* to every layout object matched by *target* which takes the form Context or Context.Grob.
- `\appoggiatura [music]` - *music* (music)
 Create an appoggiatura from *music*
- `\assertBeamQuant [music]` - *l* (pair) *r* (pair)
 Testing function: check whether the beam quants *l* and *r* are correct
- `\assertBeamSlope [music]` - *comp* (procedure)
 Testing function: check whether the slope of the beam is the same as *comp*
- `\autoChange [music]` - *pitch* [pitch] *clef-1* [context modification] *clef-2* [context modification] *music* (music)
 Make voices that switch between staves automatically. As an option the pitch where to switch staves may be specified. The clefs for the staves are optional as well. Setting clefs works only for implicitly instantiated staves.
- `\balloonGrobText [music]` - *grob-name* (symbol) *offset* (pair of numbers) *text* (markup)
 Attach *text* to *grob-name* at offset *offset* (use like `\once`)
- `\balloonText [post event]` - *offset* (pair of numbers) *text* (markup)
 Attach *text* at *offset* (use like `\tweak`)
- `\bar [music]` - *type* (string)
 Insert a bar line of type *type*, overriding any automatic bar lines.
- `\barNumberCheck [music]` - *n* (integer)
 Print a warning if the current bar number is not *n*.
- `\beamExceptions (any type)` - *music* (music)
 Extract a value suitable for setting `Timing.beamExceptions` from the given pattern with explicit beams in *music*. A bar check `|` has to be used between bars of patterns in order to reset the timing.
- `\bendAfter [post event]` - *delta* (real number)
 Create a fall or doit of pitch interval *delta*.
- `\bendHold [post event]` - *mus* (music)
 Sets the 'style of a BendSpanner to 'hold.
- `\bendStartLevel [post event]` - *idx* (non-negative, exact integer) *mus* (music)
 Sets the `details.successive-level` of a BendSpanner to *idx*.
- `\bookOutputName [void]` - *newfilename* (string)
 Direct output for the current book block to *newfilename*.
- `\bookOutputSuffix [void]` - *newsuffix* (string)
 Set the output filename suffix for the current book block to *newsuffix*.
- `\breathe [music]`
 Insert a breath mark.
- `\caesura [music]`
 Insert a caesura.

- `\chordRepeats` [*music*] - *event-types* [*list*] *music* (*music*)
Walk through *music* putting the notes of the previous chord into repeat chords, as well as an optional list of *event-types* such as `#'(string-number-event)`.
- `\clef` [*music*] - *type* (*string*)
Set the current clef to *type*.
- `\codaMark` [*music*] - *num* [*non-negative, exact integer*]
Create a coda mark. *num* may be 1 for the first mark, 2 for the second, etc., or it may be `\default` to use the next number in sequence automatically.
- `\compoundMeter` [*music*] - *args* (*pair*)
Create compound time signatures. The argument is a Scheme list of lists. Each list describes one fraction, with the last entry being the denominator, while the first entries describe the summands in the numerator. If the time signature consists of just one fraction, the list can be given directly, i.e. not as a list containing a single list. For example, a time signature of $(3+1)/8 + 2/4$ would be created as `\compoundMeter #'((3 1 8) (2 4))`, and a time signature of $(3+2)/8$ as `\compoundMeter #'((3 2 8))` or shorter `\compoundMeter #'(3 2 8)`.
- `\compressMMRests` [*music*] - *music* (*music*)
Remove the empty bars created by multi-measure rests, leaving just the first bar containing the MM rest itself.
- `\crossStaff` [*music*] - *notes* (*music*)
Create cross-staff stems
- `\cueClef` [*music*] - *type* (*string*)
Set the current cue clef to *type*.
- `\cueClefUnset` [*music*]
Unset the current cue clef.
- `\cueDuring` [*music*] - *what* (*string*) *dir* (*direction*) *main-music* (*music*)
Insert contents of quote *what* corresponding to *main-music*, in a CueVoice oriented by *dir*.
- `\cueDuringWithClef` [*music*] - *what* (*string*) *dir* (*direction*) *clef* (*string*) *main-music* (*music*)
Insert contents of quote *what* corresponding to *main-music*, in a CueVoice oriented by *dir*.
- `\deadNote` [*music*] - *note* (*music*)
Print *note* with a cross-shaped note head.
- `\defineBarLine` [*void*] - *bar* (*string*) *glyph-list* (*list*)
Define bar line settings for bar line *bar*. The list *glyph-list* must have three entries which define substitute glyphs for the end of a line, the beginning of a line, and a span bar, respectively. The substitute glyphs may be either strings or booleans: `#t` calls for the same value as *bar* and `#f` calls for no glyph.
- `\displayLilyMusic` [*music*] - *port* [*output port*] *music* (*music*)
Display the LilyPond input representation of *music* to *port*, defaulting to the console.
- `\displayMusic` [*music*] - *port* [*output port*] *music* (*music*)
Display the internal representation of *music* to *port*, default to the console.
- `\displayScheme` (*any type*) - *port* [*output port*] *expr* (*any type*)
Display the internal representation of *expr* to *port*, default to the console.
- `\dropNote` [*music*] - *num* (*integer*) *music* (*music*)
Drop a note of any chords in *music*, in *num* position from above.

`\enablePolymer` [void]

For use within an output definition. Enables polymetry, moving timing management from Score to Staff-like contexts. This is done by removing the `Timing_translator` from Score, and adding it to all contexts having the Staff alias.

`\endSpanners` [music] - *music* (music)

Terminate the next spanner prematurely after exactly one note without the need of a specific end spanner.

`\eventChords` [music] - *music* (music)

Compatibility function wrapping `EventChord` around isolated rhythmic events occurring since version 2.15.28, after expanding repeat chords ‘q’.

`\featherDurations` [music] - *scale* (non-negative rational, fraction, or moment) *argument* (music)

Adjust durations of music in *argument* by *scale*.

`\finger` [post event] - *finger* (index or markup)

Apply *finger* as a fingering indication.

`\fixed` [music] - *pitch* (pitch) *music* (music)

Use the octave of *pitch* as the default octave for *music*.

`\footnote` [music] - *mark* [markup] *offset* (pair of numbers) *footnote* (markup) *item* (symbol list or music)

Make the markup *footnote* a footnote on *item*. The footnote is marked with a markup *mark* moved by *offset* with respect to the marked music.

If *mark* is not given or specified as `\default`, it is replaced by an automatically generated sequence number. If *item* is a symbol list of form ‘Grob’ or ‘Context.Grob’, then grobs of that type will be marked at the current time step in the given context (default Bottom).

If *item* is music, the music will get a footnote attached to a grob immediately attached to the event, like `\tweak` does. For attaching a footnote to an *indirectly* caused grob, write `\single\footnote`, use *item* to specify the grob, and follow it with the music to annotate.

Like with `\tweak`, if you use a footnote on a following post-event, the `\footnote` command itself needs to be attached to the preceding note or rest as a post-event with `-`.

`\grace` [music] - *music* (music)

Insert *music* as grace notes.

`\grobdescriptions` (any type) - *descriptions* (list)

Create a context modification from *descriptions*, a list in the format of all-grob-descriptions.

`\harmonicByFret` [music] - *fret* (number) *music* (music)

Convert *music* into mixed harmonics; the resulting notes resemble harmonics played on a fretted instrument by touching the strings at *fret*.

`\harmonicByRatio` [music] - *ratio* (number) *music* (music)

Convert *music* into mixed harmonics; the resulting notes resemble harmonics played on a fretted instrument by touching the strings at the point given through *ratio*.

`\harmonicNote` [music] - *note* (music)

Print *note* with a diamond-shaped note head.

`\harmonicsOn` [music]

Set the default note head style to a diamond-shaped style.

`\hide [music]` - *item* (symbol list or music)

Set *item*'s 'transparent' property to #t, making it invisible while still retaining its dimensions.

If *item* is a symbol list of form `GrobName` or `Context.GrobName`, the result is an override for the grob name specified by it. If *item* is a music expression, the result is the same music expression with an appropriate tweak applied to it.

`\incipit [music]` - *incipit-music* (music)

Output *incipit-music* before the main staff as an indication of its appearance in the original music.

`\inherit-acceptability [void]` - *to* (symbol) *from* (symbol)

When used in an output definition, will modify all context definitions such that context *to* is accepted as a child by all contexts that also accept *from*.

`\inStaffSegno [music]`

Put the segno variant 'varsegno' at this position into the staff, compatible with the repeat command.

`\instrumentSwitch [music]` - *name* (string)

Switch instrument to *name*, which must have been predefined with function `\addInstrumentDefinition`.

This function is deprecated.

`\inversion [music]` - *around* (pitch) *to* (pitch) *music* (music)

Invert *music* about *around* and transpose from *around* to *to*.

`\invertChords [music]` - *num* (integer) *music* (music)

Invert any chords in *music* into their *num*-th position. (Chord inversions may be directed downwards using negative integers.)

`\jump [music]` - *text* (markup)

Mark a point of departure, e.g. 'Gavotte I D.C.'.

`\keepWithTag [music]` - *tags* (symbol list or symbol) *music* (music)

Include only elements of *music* that are tagged with one of the tags in *tags*. *tags* may be either a single symbol or a list of symbols.

Each tag may be declared as a member of at most one tag group (defined with `\tagGroup`). If none of a *music* element's tags share a tag group with one of the specified *tags*, the element is retained.

`\key [music]` - *tonic* [pitch] *pitch-alist* [list of number pairs]

Set key to *tonic* and scale *pitch-alist*. If both are null, just generate `KeyChangeEvent`.

`\killCues [music]` - *music* (music)

Remove cue notes from *music*.

`\label [music]` - *label* (symbol)

Create *label* as a referable label.

`\language [void]` - *language* (string)

Set note names for language *language*.

`\languageRestore [void]`

Restore a previously-saved pitchnames alist.

`\languageSaveAndChange [void]` - *language* (string)

Store the previous pitchnames alist, and set a new one.

- `\magnifyMusic` [*music*] - *mag* (positive number) *music* (music)
Magnify the notation of *music* without changing the staff-size, using *mag* as a size factor. Stems, beams, slurs, ties, and horizontal spacing are adjusted automatically.
- `\magnifyStaff` [*music*] - *mag* (positive number)
Change the size of the staff, adjusting notation size and horizontal spacing automatically, using *mag* as a size factor.
- `\makeClusters` [*music*] - *arg* (music)
Display chords in *arg* as clusters.
- `\makeDefaultStringTuning` [*void*] - *symbol* (symbol) *pitches* (list)
This defines a string tuning *symbol* via a list of *pitches*. The *symbol* also gets registered in `defaultStringTunings` for documentation purposes.
- `\mark` [*music*] - *label* [*index or markup*]
Create a rehearsal mark. If *label* is an integer, create the rehearsal mark for the given sequence number. If *label* is `\default`, create the next sequential rehearsal mark. If *label* is markup, use it for the mark.
- `\markupMap` [*music*] - *path* (symbol list or symbol) *markupfun* (markup-function) *music* (music)
This applies the given markup function *markupfun* to all markup music properties matching *path* in *music*.
For example,

```

\new Voice { g'2 c'' }
\addlyrics {
  \markupMap LyricEvent.text
    \markup \with-color #red \etc
    { Oh yes! }
}

```
- `\modalInversion` [*music*] - *around* (pitch) *to* (pitch) *scale* (music) *music* (music)
Invert *music* about *around* using *scale* and transpose from *around* to *to*.
- `\modalTranspose` [*music*] - *from* (pitch) *to* (pitch) *scale* (music) *music* (music)
Transpose *music* from pitch *from* to pitch *to* using *scale*.
- `\musicMap` [*music*] - *proc* (procedure) *mus* (music)
Apply *proc* to *mus* and all of the music it contains.
- `\noPageBreak` [*music*]
Forbid a page break. May be used at toplevel (i.e., between scores or markups), or inside a score.
- `\noPageTurn` [*music*]
Forbid a page turn. May be used at toplevel (i.e., between scores or markups), or inside a score.
- `\octaveCheck` [*music*] - *pitch* (pitch)
Octave check.
- `\offset` [*music*] - *property* (symbol list or symbol) *offsets* (any type) *item* (key list or music)
Offset the default value of *property* of *item* by *offsets*. If *item* is a string, the result is `\override` for the specified grob type. If *item* is a music expression, the result is the same music expression with an appropriate tweak applied.
- `\omit` [*music*] - *item* (symbol list or music)
Set *item*'s 'stencil' property to `#f`, effectively omitting it without taking up space.

If *item* is a symbol list of form `GrobName` or `Context.GrobName`, the result is an override for the grob name specified by it. If *item* is a music expression, the result is the same music expression with an appropriate tweak applied to it.

`\once [music]` - *music* (music)

Set once to #t on all layout instruction events in *music*. This will complain about music with an actual duration. As a special exception, if *music* might be the result of a `\tweak` command, no warning will be given in order to allow for `\once \propertyTweak` to work as both one-time override and proper tweak.

`\ottava [music]` - *octave* (integer)

Set the octavation.

`\overrideProperty [music]` - *grob-property-path* (list of indexes or symbols) *value* (any type)
Set the grob property specified by *grob-property-path* to *value*. *grob-property-path* is a symbol list of the form `Context.GrobName.property` or `GrobName.property`, possibly with subproperties given as well.

As opposed to `\override` which overrides the context-dependent defaults with which a grob is created, this command uses `Output_property_engraver` at the grob acknowledge stage. This may be necessary for overriding values set after the initial grob creation.

`\overrideTimeSignatureSettings [music]` - *time-signature* (fraction, as pair) *base-moment* (fraction, as pair) *beat-structure* (list) *beam-exceptions* (list)

Override `timeSignatureSettings` for time signatures of *time-signature* to have settings of *base-moment*, *beat-structure*, and *beam-exceptions*.

`\pageBreak [music]`

Force a page break. May be used at toplevel (i.e., between scores or markups), or inside a score.

`\pageTurn [music]`

Force a page turn between two scores or top-level markups.

`\palmMute [music]` - *note* (music)

Print *note* with a triangle-shaped note head.

`\palmMuteOn [music]`

Set the default note head style to a triangle-shaped style.

`\parallelMusic [void]` - *voice-ids* (list) *music* (music)

Define parallel music sequences, separated by '|' (bar check signs), and assign them to the identifiers provided in *voice-ids*.

voice-ids: a list of music identifiers (symbols containing only letters)

music: a music sequence, containing BarChecks as limiting expressions.

Example:

```
\parallelMusic A,B,C {
  c c | d d | e e |
  d d | e e | f f |
}
<==>
A = { c c | d d }
B = { d d | e e }
C = { e e | f f }
```

The last bar checks in a sequence are not copied to the result in order to facilitate ending the last entry at non-bar boundaries.

- `\parenthesize` [music] - *arg* (symbol list or music)
 Tag *arg* to be parenthesized. *arg* may be either a music event or a grob path.
- `\partCombine` [music] - *chord-range* [pair of numbers] *part1* (music) *part2* (music)
 Take the music in *part1* and *part2* and return a music expression containing simultaneous voices, where *part1* and *part2* are combined into one voice where appropriate. Optional *chord-range* sets the distance in steps between notes that may be combined into a chord or unison.
- `\partCombineDown` [music] - *chord-range* [pair of numbers] *part1* (music) *part2* (music)
 Take the music in *part1* and *part2* and typeset so that they share a staff with stems directed downward.
- `\partCombineForce` [music] - *type* [symbol]
 Override the part-combiner.
- `\partCombineUp` [music] - *chord-range* [pair of numbers] *part1* (music) *part2* (music)
 Take the music in *part1* and *part2* and typeset so that they share a staff with stems directed upward.
- `\partial` [music] - *dur* (duration)
 Make a partial measure.
- `\phrasingSlurDashPattern` [music] - *dash-fraction* (number) *dash-period* (number)
 Set up a custom style of dash pattern for *dash-fraction* ratio of line to space repeated at *dash-period* interval for phrasing slurs.
- `\pitchedTrill` [music] - *main-note* (music) *secondary-note* (music)
 Print a trill with *main-note* as the main note of the trill and print *secondary-note* as a stemless note head in parentheses.
- `\pointAndClickOff` [void]
 Suppress generating extra code in final-format (e.g. pdf) files to point back to the lilypond source statement.
- `\pointAndClickOn` [void]
 Enable generation of code in final-format (e.g. pdf) files to reference the originating lilypond source statement; this is helpful when developing a score but generates bigger final-format files.
- `\pointAndClickTypes` [void] - *types* (symbol list or symbol)
 Set a type or list of types (such as #'note-event) for which point-and-click info is generated.
- `\preBend` [post event] - *mus* (music)
 Sets the 'style of a BendSpanner to 'pre-bend.
- `\preBendHold` [post event] - *mus* (music)
 Sets the 'style of a BendSpanner to 'pre-bend-hold.
- `\propertyOverride` [music] - *grob-property-path* (list of indexes or symbols) *value* (any type)
 Set the grob property specified by *grob-property-path* to *value*. *grob-property-path* is a symbol list of the form Context.GrobName.property or GrobName.property, possibly with subproperties given as well. This music function is mostly intended for use from Scheme as a substitute for the built-in `\override` command.
- `\propertyRevert` [music] - *grob-property-path* (list of indexes or symbols)
 Revert the grob property specified by *grob-property-path* to its previous value. *grob-property-path* is a symbol list of the form Context.GrobName.property or GrobName.property, possibly with subproperties given as well. This music function

is mostly intended for use from Scheme as a substitute for the built-in `\revert` command.

`\propertySet` [music] - *property-path* (symbol list or symbol) *value* (any type)

Set the context property specified by *property-path* to *value*. This music function is mostly intended for use from Scheme as a substitute for the built-in `\set` command.

`\propertyTweak` [music] - *prop* (key list or symbol) *value* (any type) *item* (key list or music)

Add a tweak to the following *item*, usually music. This generally behaves like `\tweak` but will turn into an `\override` when *item* is a symbol list.

In that case, *item* specifies the grob path to override. This is mainly useful when using `\propertyTweak` as a component for building other functions like `\omit`. It is not the default behavior for `\tweak` since many input strings in `\lyricmode` can serve equally as music or as symbols which causes surprising behavior when tweaking lyrics using the less specific semantics of `\propertyTweak`.

prop can contain additional elements in which case a nested property (inside of an alist) is tweaked.

`\propertyUnset` [music] - *property-path* (symbol list or symbol)

Unset the context property specified by *property-path*. This music function is mostly intended for use from Scheme as a substitute for the built-in `\unset` command.

`\pushToTag` [music] - *tag* (symbol) *more* (music) *music* (music)

Add *more* to the front of music tagged with *tag*. A post-event can be added to the articulations of rhythmic events or chords; other expressions may be added to chords, sequential or simultaneous music.

`\quoteDuring` [music] - *what* (string) *main-music* (music)

Indicate a section of music to be quoted. *what* indicates the name of the quoted voice, as specified in an `\addQuote` command. *main-music* is used to indicate the length of music to be quoted; usually contains spacers or multi-measure rests.

`\raiseNote` [music] - *num* (integer) *music* (music)

Raise a note of any chords in *music*, in *num* position from below.

`\reduceChords` [music] - *music* (music)

Reduce chords contained in *music* to single notes, intended mainly for reusing music in `RhythmicStaff`. Does not reduce parallel music.

`\relative` [music] - *pitch* [pitch] *music* (music)

Make *music* relative to *pitch*. If *pitch* is omitted, the first note in *music* is given in absolute pitch.

`\removeWithTag` [music] - *tags* (symbol list or symbol) *music* (music)

Remove elements of *music* that are tagged with one of the tags in *tags*. *tags* may be either a single symbol or a list of symbols.

`\resetRelativeOctave` [music] - *pitch* (pitch)

Set the octave inside a `\relative` section.

`\retrograde` [music] - *music* (music)

Return *music* in reverse order.

`\revertTimeSignatureSettings` [music] - *time-signature* (pair)

Revert `timeSignatureSettings` for time signatures of *time-signature*.

`\rightHandFinger` [post event] - *finger* (index or markup)

Apply *finger* as a fingering indication.

- `\scaleDurations` [music] - *fraction* (non-negative rational, fraction, or moment) *music* (music)
Multiply the duration of events in *music* by *fraction*.
- `\sectionLabel` [music] - *text* (markup)
Mark the beginning of a named passage, e.g. “Coda”. This is well suited for use at a section division created with `\section`, but it does not imply `\section` and may be used alone.
- `\segnoMark` [music] - *num* [non-negative, exact integer]
Create a segno mark (or bar line, if the `segnoStyle` context property is 'bar-line'). *num* may be 1 for the first segno, 2 for the second, etc., or it may be `\default` to use the next number in sequence automatically.
- `\settingsFrom` (any type) - *ctx* [symbol] *music* (music)
Take the layout instruction events from *music*, optionally restricted to those applying to context type *ctx*, and return a context modification duplicating their effect.
- `\shape` [music] - *offsets* (list) *item* (key list or music)
Offset control-points of *item* by *offsets*. The argument is a list of number pairs or list of such lists. Each element of a pair represents an offset to one of the coordinates of a control-point. The y-coordinate of each number pair is scaled by staff space. If *item* is a string, the result is `\once\override` for the specified grob type. If *item* is a music expression, the result is the same music expression with an appropriate tweak applied.
- `\shiftDurations` [music] - *dur* (integer) *dots* (integer) *arg* (music)
Change the duration of *arg* by adding *dur* to the `durlog` of *arg* and *dots* to the `dots` of *arg*.
- `\single` [music] - *overrides* (music) *music* (music)
Convert *overrides* to tweaks and apply them to *music*. This does not convert `\revert`, `\set` or `\unset`.
- `\skip` [music] - *arg* (duration-or-music)
Skip over *arg*, which may be music or a duration.
- `\slashedGrace` [music] - *music* (music)
Create slashed graces (slashes through stems, but no slur) from the following music expression
- `\slurDashPattern` [music] - *dash-fraction* (number) *dash-period* (number)
Set up a custom style of dash pattern for *dash-fraction* ratio of line to space repeated at *dash-period* interval for slurs.
- `\staffHighlight` [music] - *color* (color)
Start a highlight with the specified color.
- `\storePredefinedDiagram` [void] - *fretboard-table* (hash table) *chord* (music) *tuning* (pair) *diagram-definition* (string or pair)
Add predefined fret diagram defined by *diagram-definition* for the chord pitches *chord* and the stringTuning *tuning*.
- `\stringTuning` (any type) - *chord* (music)
Convert *chord* to a string tuning. *chord* must be in absolute pitches and should have the highest string number (generally the lowest pitch) first.
- `\styledNoteHeads` [music] - *style* (symbol) *heads* (symbol list or symbol) *music* (music)
Set *heads* in *music* to *style*.

- `\tabChordRepeats` [*music*] - *event-types* [*list*] *music* (*music*)
Walk through *music* putting the notes, fingerings and string numbers of the previous chord into repeat chords, as well as an optional list of *event-types* such as `#'(articulation-event)`.
- `\tabChordRepetition` [*void*]
Include the string and fingering information in a chord repetition. This function is deprecated; try using `\tabChordRepeats` instead.
- `\tag` [*music*] - *tags* (symbol list or symbol) *music* (*music*)
Tag the following *music* with *tags* and return the result, by adding the single symbol or symbol list *tags* to the tags property of *music*.
- `\tagGroup` [*void*] - *tags* (symbol list)
Define a tag group comprising the symbols in the symbol list *tags*. Tag groups must not overlap.
- `\temporary` [*music*] - *music* (*music*)
Make any `\override` in *music* replace an existing grob property value only temporarily, restoring the old value when a corresponding `\revert` is executed. This is achieved by clearing the ‘pop-first’ property normally set on `\overrides`.
An `\override/\revert` sequence created by using `\temporary` and `\undo` on the same music containing overrides will cancel out perfectly or cause a warning.
Non-property-related music is ignored, warnings are generated for any property-changing music that isn’t an `\override`.
- `\textEndMark` [*music*] - *text* (markup)
(undocumented; fixme)
- `\textMark` [*music*] - *text* (markup)
(undocumented; fixme)
- `\tieDashPattern` [*music*] - *dash-fraction* (number) *dash-period* (number)
Set up a custom style of dash pattern for *dash-fraction* ratio of line to space repeated at *dash-period* interval for ties.
- `\time` [*music*] - *beat-structure* [number list] *fraction* (fraction, as pair)
Set *fraction* as time signature, with optional number list *beat-structure* before it.
- `\times` [*music*] - *fraction* (fraction, as pair) *music* (*music*)
Scale *music* in time by *fraction*.
- `\tocItem` [*music*] - *label* [symbol list or symbol] *text* (markup)
Add a line to the table of contents, using the `\tocItemMarkup` paper variable markup and assigning it to *label* if one is provided. If a hierarchy of labels is given, make the current item a child of the corresponding objects.
- `\transpose` [*music*] - *from* (pitch) *to* (pitch) *music* (*music*)
Transpose *music* from pitch *from* to pitch *to*.
- `\transposedCueDuring` [*music*] - *what* (string) *dir* (direction) *pitch* (pitch) *main-music* (*music*)
Insert notes from the part *what* into a voice called cue, using the transposition defined by *pitch*. This happens simultaneously with *main-music*, which is usually a rest. The argument *dir* determines whether the cue notes should be notated as a first or second voice.
- `\transposition` [*music*] - *pitch* (pitch)
Set instrument transposition

`\tuplet [music] - ratio (fraction, as pair) tuplet-span [duration] music (music)`

Scale the given *music* to tuplets. *ratio* is a fraction that specifies how many notes are played in place of the nominal value: it will be ‘3/2’ for triplets, namely three notes being played in place of two. If the optional duration *tuplet-span* is specified, it is used instead of `tupletSpannerDuration` for grouping the tuplets. For example,

```
\tuplet 3/2 4 { c8 c c c c c }
```

will result in two groups of three tuplets, each group lasting for a quarter note.

`\tupletSpan [music] - tuplet-span [duration]`

Set `tupletSpannerDuration`, the length into which `\tuplet` without an explicit ‘tuplet-span’ argument of its own will group its tuplets, to the duration *tuplet-span*. To revert to the default of not subdividing the contents of a `\tuplet` command without explicit ‘tuplet-span’, use

```
\tupletSpan \default
```

`\tweak [music] - prop (key list or symbol) value (any type) music (music)`

Add a tweak to the following *music*. Layout objects created by *music* get their property *prop* set to *value*. If *prop* has the form ‘Grob.property’, like with

```
\tweak Accidental.color #red cis'
```

an indirectly created grob (‘Accidental’ is caused by ‘NoteHead’) can be tweaked; otherwise only directly created grobs are affected.

prop can contain additional elements in which case a nested property (inside of an alist) is tweaked.

If *music* is an ‘event-chord’, every contained ‘rhythmic-event’ is tweaked instead.

`\undo [music] - music (music)`

Convert `\override` and `\set` in *music* to `\revert` and `\unset`, respectively. Any reverts and unsets already in *music* cause a warning. Non-property-related music is ignored.

`\unfolded [music] - music (music)`

Mask *music* until the innermost enclosing repeat is unfolded.

`\unfoldRepeats [music] - types [symbol list or symbol] music (music)`

Force `\repeat volta`, `\repeat tremolo` or `\repeat percent` commands in *music* to be interpreted as `\repeat unfold`, if specified in the optional symbol-list *types*. The default for *types* is an empty list, which will force any of those commands in *music* to be interpreted as `\repeat unfold`. Possible entries are *volta*, *tremolo* or *percent*. Multiple entries are possible.

`\voices [music] - ids (list of indexes or symbols) music (music)`

Take the given key list of numbers (indicating the use of ‘`\voiceOne`’...) or symbols (indicating voice names, typically converted from strings by argument list processing) and assign the following `\`-separated music to contexts according to that list. Named rather than numbered contexts can be used for continuing one voice (for the sake of spanners and lyrics), usually requiring a `\voiceOne`-style override at the beginning of the passage and a `\oneVoice` override at its end.

The default

```
<< ... \ \ ... \ \ ... >>
```

construct would correspond to

```
\voices 1,2,3 << ... \ \ ... \ \ ... >>
```

`\void [void] - arg (any type)`

Accept a scheme argument, return a void expression. Use this if you want to have a scheme expression evaluated because of its side-effects, but its value ignored.

`\volta [music] - volta-numbers (number list) music (music)`

Mark *music* as being limited to the volte given in *volta-numbers* when the innermost enclosing repeat is unfolded. Volta number begins at 1 and increases by 1 with each repetition.

`\vshape [music] - offsets (list) item (key list or music)`

Like `\shape`, but additionally show control points for ease of tweaking.

`\withMusicProperty [music] - sym (symbol) val (any type) music (music)`

Set *sym* to *val* in *music*.

`\xNote [music] - note (music)`

Print *note* with a cross-shaped note head.

`\= [post event] - id (index or symbol) event (post event)`

This sets the `spanner-id` property of the following *event* to the given *id* (non-negative integer or symbol). This can be used to tell LilyPond how to connect overlapping or parallel slurs or phrasing slurs within a single Voice.

```
\fixed c' { c\=1( d\=2( e\=1) f\=2) }
```



A.18 Identificadors de modificació de contextos

Es defineixen les ordres següents per al seu ús com modificacions de context dins d'un bloc `\layout` o `\with`.

`\EnableGregorianDivisiones`

Configure division commands such as `\section` to create `Divisio` grobs rather than `BarLine` grobs. This does not affect measure bar lines or the properties of the grobs themselves.

- Sets translator property `caesuraTypeTransform` to `caesura-to-divisio`.
- Sets translator property `doubleRepeatBarType` to `'()`.
- Sets translator property `endRepeatBarType` to `'()`.
- Sets translator property `fineBarType` to `""`.
- Sets translator property `sectionBarType` to `""`.
- Sets translator property `startRepeatBarType` to `'()`.
- Sets translator property `underlyingRepeatBarType` to `""`.
- Sets translator property `doubleRepeatSegnoBarType` to `"S-||"`.
- Sets translator property `endRepeatSegnoBarType` to `"S-||"`.
- Sets translator property `fineSegnoBarType` to `"S-||"`.
- Sets translator property `fineStartRepeatSegnoBarType` to `"S-||"`.
- Sets translator property `segnoBarType` to `"S-||"`.
- Sets translator property `startRepeatSegnoBarType` to `"S-||"`.

`\RemoveAllEmptyStaves`

Remove staves which are considered to be empty according to the list of interfaces set by `keepAliveInterfaces`, including those in the first system.

- Sets grob property `remove-empty` in Secció `“VerticalAxisGroup”` in *Referència de funcionament intern* to `#t`.

- Sets grob property `remove-first` in Secció ‘‘VerticalAxisGroup’’ in *Referència de funcionament intern* to #t.

`\RemoveEmptyStaves`

Remove staves which are considered to be empty according to the list of interfaces set by `keepAliveInterfaces`.

- Sets grob property `remove-empty` in Secció ‘‘VerticalAxisGroup’’ in *Referència de funcionament intern* to #t.

A.19 Predicats de tipus predefinit

Predicates return #t when their argument is of the named type and #f if it isn't.

R5RS primary predicates

Primary predicates can be applied to any expression. They can be used on their own as predicates for LilyPond functions. The predicates here are part of the Scheme standard R5RS.

Type predicate	Description
<code>boolean?</code>	boolean
<code>char?</code>	character
<code>complex?</code>	complex number
<code>eof-object?</code>	end-of-file object
<code>input-port?</code>	input port
<code>integer?</code>	integer
<code>list?</code>	list (<i>use <code>cheap-list?</code> for faster processing</i>)
<code>null?</code>	null
<code>number?</code>	number
<code>output-port?</code>	output port
<code>pair?</code>	pair
<code>port?</code>	port
<code>procedure?</code>	procedure
<code>rational?</code>	rational number
<code>real?</code>	real number
<code>string?</code>	string
<code>symbol?</code>	symbol
<code>vector?</code>	vector

R5RS secondary predicates

Secondary predicates are only applicable to specific expressions (for example, to numbers). They will throw a type error when applied to expressions they are not intended for. The predicates here are part of the Scheme standard R5RS.

Type predicate	Description
<code>char-alphabetic?</code>	alphabetic character
<code>char-lower-case?</code>	lower-case character
<code>char-numeric?</code>	numeric character
<code>char-upper-case?</code>	upper-case character
<code>char-whitespace?</code>	whitespace character
<code>even?</code>	even number
<code>exact?</code>	exact number
<code>inexact?</code>	inexact number
<code>negative?</code>	negative number

odd?	odd number
positive?	positive number
zero?	zero

Guile predicates

These predicates are defined by Guile but are not part of a Scheme standard.

Type predicate	Description
hash-table?	hash table

LilyPond scheme predicates

These predicates are only available within LilyPond and defined in Scheme.

Type predicate	Description
alist?	association list (list of pairs)
boolean-or-symbol?	boolean or symbol
cheap-list?	list (<i>use this instead of list? for faster processing</i>)
color?	color
exact-rational?	an exact rational number
fraction?	fraction, as pair
grob-list?	list of grobs
index?	non-negative, exact integer
index-or-markup?	index or markup
key?	index or symbol
key-list?	list of indexes or symbols
key-list-or-music?	key list or music
key-list-or-symbol?	key list or symbol
ly:skyline-pair?	pair of skylines
markup?	markup
markup-command-list?	markup command list
markup-list?	markup list
moment-pair?	pair of moment objects
number-list?	number list
number-or-grob?	number or grob
number-or-pair?	number or pair
number-or-string?	number or string
number-pair?	pair of numbers
number-pair-list?	list of number pairs
rational-or-procedure?	an exact rational or procedure
rhythmic-location?	rhythmic location
scale?	non-negative rational, fraction, or moment
scheme?	any type
string-or-music?	string or music
string-or-pair?	string or pair
string-or-symbol?	string or symbol
symbol-key-alist?	alist, with symbols as keys
symbol-list?	symbol list
symbol-list-or-music?	symbol list or music
symbol-list-or-symbol?	symbol list or symbol
void?	void

LilyPond exported predicates

These predicates are only available within LilyPond and usually defined in C++.

Type predicate	Description
ly:book?	book
ly:context?	context
ly:context-def?	context definition
ly:context-mod?	context modification
ly:dimension?	dimension, in staff space
ly:dir?	direction
ly:dispatcher?	dispatcher
ly:duration?	duration
ly:event?	post event
ly:font-metric?	font metric
ly:grob?	graphical (layout) object
ly:grob-array?	array of grobs
ly:grob-properties?	grob properties
ly:input-location?	input location
ly:item?	item
ly:iterator?	iterator
ly:lily-lexer?	lily-lexer
ly:lily-parser?	lily-parser
ly:listener?	listener
ly:moment?	moment
ly:music?	music
ly:music-function?	music function
ly:music-list?	list of music objects
ly:music-output?	music output
ly:otf-font?	OpenType font
ly:output-def?	output definition
ly:page-marker?	page marker
ly:pango-font?	Pango font
ly:paper-book?	paper book
ly:paper-system?	paper-system Prob
ly:pitch?	pitch
ly:prob?	property object
ly:score?	score
ly:skyline?	skyline
ly:source-file?	source file
ly:spanner?	spanner
ly:spring?	spring
ly:stencil?	stencil
ly:stream-event?	stream event
ly:transform?	coordinate transform
ly:translator?	translator
ly:translator-group?	translator group
ly:unpure-pure-container?	unpure/pure container

Annex B Full de referència ràpida

Sintaxi	Descripció	Exemple
1 2 8 16	duracions	
c4. c4..	puntets	
c d e f g a b	escala	
fis bes	alteració	
\clef treble \clef bass	claus	
\time 3/4 \time 4/4	compàs	
r4 r8	silenci	
d ~ d	lligadura d'unió	
\key es \major	armadura	

`note'`

pujar una octava

`note,`

baixar una octava

`c(d e)`

lligadura d'expressió

`c\ (c(d) e\)`

lligadura de fraseig

`a8[b]`

barra

`<< \new Staff ... >>`

més pentagrames

`c-> c-.`

articulacions

`c2\mf c\s fz`

matisos dinàmics

`a\< a a\!`

crescendo



`a\> a a\!`

decrecendo

`< >`

acord

`\partialial 8`anacrusa o compàs
incomplet`\tuplet 3/2 {f g a}`

tresets

`\grace`

mordents

`\lyricmode { twinkle }`

escriure la lletra

twinkle

`\new Lyrics`

imprimir la lletra

twinkle

`twin -- kle`

separador de síl·labes

`\chordmode { c:dim f:maj7 }`

acords

`\new ChordNames`imprimir els noms dels
acords

C° F△

`<<{e f} \ \ {c d}>>`

polifonia



s4 s8 s16

silencis de separació

Annex C GNU Free Documentation License

Version 1.3, 3 November 2008

Copyright © 2000, 2001, 2002, 2007, 2008 Free Software Foundation, Inc.
<https://fsf.org/>

Everyone is permitted to copy and distribute verbatim copies of this license document, but changing it is not allowed.

0. PREAMBLE

The purpose of this License is to make a manual, textbook, or other functional and useful document *free* in the sense of freedom: to assure everyone the effective freedom to copy and redistribute it, with or without modifying it, either commercially or noncommercially. Secondly, this License preserves for the author and publisher a way to get credit for their work, while not being considered responsible for modifications made by others.

This License is a kind of “copyleft”, which means that derivative works of the document must themselves be free in the same sense. It complements the GNU General Public License, which is a copyleft license designed for free software.

We have designed this License in order to use it for manuals for free software, because free software needs free documentation: a free program should come with manuals providing the same freedoms that the software does. But this License is not limited to software manuals; it can be used for any textual work, regardless of subject matter or whether it is published as a printed book. We recommend this License principally for works whose purpose is instruction or reference.

1. APPLICABILITY AND DEFINITIONS

This License applies to any manual or other work, in any medium, that contains a notice placed by the copyright holder saying it can be distributed under the terms of this License. Such a notice grants a world-wide, royalty-free license, unlimited in duration, to use that work under the conditions stated herein. The “Document”, below, refers to any such manual or work. Any member of the public is a licensee, and is addressed as “you”. You accept the license if you copy, modify or distribute the work in a way requiring permission under copyright law.

A “Modified Version” of the Document means any work containing the Document or a portion of it, either copied verbatim, or with modifications and/or translated into another language.

A “Secondary Section” is a named appendix or a front-matter section of the Document that deals exclusively with the relationship of the publishers or authors of the Document to the Document’s overall subject (or to related matters) and contains nothing that could fall directly within that overall subject. (Thus, if the Document is in part a textbook of mathematics, a Secondary Section may not explain any mathematics.) The relationship could be a matter of historical connection with the subject or with related matters, or of legal, commercial, philosophical, ethical or political position regarding them.

The “Invariant Sections” are certain Secondary Sections whose titles are designated, as being those of Invariant Sections, in the notice that says that the Document is released under this License. If a section does not fit the above definition of Secondary then it is not allowed to be designated as Invariant. The Document may contain zero Invariant Sections. If the Document does not identify any Invariant Sections then there are none.

The “Cover Texts” are certain short passages of text that are listed, as Front-Cover Texts or Back-Cover Texts, in the notice that says that the Document is released under this License. A Front-Cover Text may be at most 5 words, and a Back-Cover Text may be at most 25 words.

A “Transparent” copy of the Document means a machine-readable copy, represented in a format whose specification is available to the general public, that is suitable for revising the document straightforwardly with generic text editors or (for images composed of pixels) generic paint programs or (for drawings) some widely available drawing editor, and that is suitable for input to text formatters or for automatic translation to a variety of formats suitable for input to text formatters. A copy made in an otherwise Transparent file format whose markup, or absence of markup, has been arranged to thwart or discourage subsequent modification by readers is not Transparent. An image format is not Transparent if used for any substantial amount of text. A copy that is not “Transparent” is called “Opaque”.

Examples of suitable formats for Transparent copies include plain ASCII without markup, Texinfo input format, LaTeX input format, SGML or XML using a publicly available DTD, and standard-conforming simple HTML, PostScript or PDF designed for human modification. Examples of transparent image formats include PNG, XCF and JPG. Opaque formats include proprietary formats that can be read and edited only by proprietary word processors, SGML or XML for which the DTD and/or processing tools are not generally available, and the machine-generated HTML, PostScript or PDF produced by some word processors for output purposes only.

The “Title Page” means, for a printed book, the title page itself, plus such following pages as are needed to hold, legibly, the material this License requires to appear in the title page. For works in formats which do not have any title page as such, “Title Page” means the text near the most prominent appearance of the work’s title, preceding the beginning of the body of the text.

The “publisher” means any person or entity that distributes copies of the Document to the public.

A section “Entitled XYZ” means a named subunit of the Document whose title either is precisely XYZ or contains XYZ in parentheses following text that translates XYZ in another language. (Here XYZ stands for a specific section name mentioned below, such as “Acknowledgements”, “Dedications”, “Endorsements”, or “History”.) To “Preserve the Title” of such a section when you modify the Document means that it remains a section “Entitled XYZ” according to this definition.

The Document may include Warranty Disclaimers next to the notice which states that this License applies to the Document. These Warranty Disclaimers are considered to be included by reference in this License, but only as regards disclaiming warranties: any other implication that these Warranty Disclaimers may have is void and has no effect on the meaning of this License.

2. VERBATIM COPYING

You may copy and distribute the Document in any medium, either commercially or noncommercially, provided that this License, the copyright notices, and the license notice saying this License applies to the Document are reproduced in all copies, and that you add no other conditions whatsoever to those of this License. You may not use technical measures to obstruct or control the reading or further copying of the copies you make or distribute. However, you may accept compensation in exchange for copies. If you distribute a large enough number of copies you must also follow the conditions in section 3.

You may also lend copies, under the same conditions stated above, and you may publicly display copies.

3. COPYING IN QUANTITY

If you publish printed copies (or copies in media that commonly have printed covers) of the Document, numbering more than 100, and the Document’s license notice requires Cover Texts, you must enclose the copies in covers that carry, clearly and legibly, all these Cover Texts: Front-Cover Texts on the front cover, and Back-Cover Texts on the back cover. Both

covers must also clearly and legibly identify you as the publisher of these copies. The front cover must present the full title with all words of the title equally prominent and visible. You may add other material on the covers in addition. Copying with changes limited to the covers, as long as they preserve the title of the Document and satisfy these conditions, can be treated as verbatim copying in other respects.

If the required texts for either cover are too voluminous to fit legibly, you should put the first ones listed (as many as fit reasonably) on the actual cover, and continue the rest onto adjacent pages.

If you publish or distribute Opaque copies of the Document numbering more than 100, you must either include a machine-readable Transparent copy along with each Opaque copy, or state in or with each Opaque copy a computer-network location from which the general network-using public has access to download using public-standard network protocols a complete Transparent copy of the Document, free of added material. If you use the latter option, you must take reasonably prudent steps, when you begin distribution of Opaque copies in quantity, to ensure that this Transparent copy will remain thus accessible at the stated location until at least one year after the last time you distribute an Opaque copy (directly or through your agents or retailers) of that edition to the public.

It is requested, but not required, that you contact the authors of the Document well before redistributing any large number of copies, to give them a chance to provide you with an updated version of the Document.

4. MODIFICATIONS

You may copy and distribute a Modified Version of the Document under the conditions of sections 2 and 3 above, provided that you release the Modified Version under precisely this License, with the Modified Version filling the role of the Document, thus licensing distribution and modification of the Modified Version to whoever possesses a copy of it. In addition, you must do these things in the Modified Version:

- A. Use in the Title Page (and on the covers, if any) a title distinct from that of the Document, and from those of previous versions (which should, if there were any, be listed in the History section of the Document). You may use the same title as a previous version if the original publisher of that version gives permission.
- B. List on the Title Page, as authors, one or more persons or entities responsible for authorship of the modifications in the Modified Version, together with at least five of the principal authors of the Document (all of its principal authors, if it has fewer than five), unless they release you from this requirement.
- C. State on the Title page the name of the publisher of the Modified Version, as the publisher.
- D. Preserve all the copyright notices of the Document.
- E. Add an appropriate copyright notice for your modifications adjacent to the other copyright notices.
- F. Include, immediately after the copyright notices, a license notice giving the public permission to use the Modified Version under the terms of this License, in the form shown in the Addendum below.
- G. Preserve in that license notice the full lists of Invariant Sections and required Cover Texts given in the Document's license notice.
- H. Include an unaltered copy of this License.
- I. Preserve the section Entitled "History", Preserve its Title, and add to it an item stating at least the title, year, new authors, and publisher of the Modified Version as given on the Title Page. If there is no section Entitled "History" in the Document, create one stating the title, year, authors, and publisher of the Document as given on its

Title Page, then add an item describing the Modified Version as stated in the previous sentence.

- J. Preserve the network location, if any, given in the Document for public access to a Transparent copy of the Document, and likewise the network locations given in the Document for previous versions it was based on. These may be placed in the “History” section. You may omit a network location for a work that was published at least four years before the Document itself, or if the original publisher of the version it refers to gives permission.
- K. For any section Entitled “Acknowledgements” or “Dedications”, Preserve the Title of the section, and preserve in the section all the substance and tone of each of the contributor acknowledgements and/or dedications given therein.
- L. Preserve all the Invariant Sections of the Document, unaltered in their text and in their titles. Section numbers or the equivalent are not considered part of the section titles.
- M. Delete any section Entitled “Endorsements”. Such a section may not be included in the Modified Version.
- N. Do not retitle any existing section to be Entitled “Endorsements” or to conflict in title with any Invariant Section.
- O. Preserve any Warranty Disclaimers.

If the Modified Version includes new front-matter sections or appendices that qualify as Secondary Sections and contain no material copied from the Document, you may at your option designate some or all of these sections as invariant. To do this, add their titles to the list of Invariant Sections in the Modified Version’s license notice. These titles must be distinct from any other section titles.

You may add a section Entitled “Endorsements”, provided it contains nothing but endorsements of your Modified Version by various parties—for example, statements of peer review or that the text has been approved by an organization as the authoritative definition of a standard.

You may add a passage of up to five words as a Front-Cover Text, and a passage of up to 25 words as a Back-Cover Text, to the end of the list of Cover Texts in the Modified Version. Only one passage of Front-Cover Text and one of Back-Cover Text may be added by (or through arrangements made by) any one entity. If the Document already includes a cover text for the same cover, previously added by you or by arrangement made by the same entity you are acting on behalf of, you may not add another; but you may replace the old one, on explicit permission from the previous publisher that added the old one.

The author(s) and publisher(s) of the Document do not by this License give permission to use their names for publicity for or to assert or imply endorsement of any Modified Version.

5. COMBINING DOCUMENTS

You may combine the Document with other documents released under this License, under the terms defined in section 4 above for modified versions, provided that you include in the combination all of the Invariant Sections of all of the original documents, unmodified, and list them all as Invariant Sections of your combined work in its license notice, and that you preserve all their Warranty Disclaimers.

The combined work need only contain one copy of this License, and multiple identical Invariant Sections may be replaced with a single copy. If there are multiple Invariant Sections with the same name but different contents, make the title of each such section unique by adding at the end of it, in parentheses, the name of the original author or publisher of that section if known, or else a unique number. Make the same adjustment to the section titles in the list of Invariant Sections in the license notice of the combined work.

In the combination, you must combine any sections Entitled “History” in the various original documents, forming one section Entitled “History”; likewise combine any sections Entitled “Acknowledgements”, and any sections Entitled “Dedications”. You must delete all sections Entitled “Endorsements.”

6. COLLECTIONS OF DOCUMENTS

You may make a collection consisting of the Document and other documents released under this License, and replace the individual copies of this License in the various documents with a single copy that is included in the collection, provided that you follow the rules of this License for verbatim copying of each of the documents in all other respects.

You may extract a single document from such a collection, and distribute it individually under this License, provided you insert a copy of this License into the extracted document, and follow this License in all other respects regarding verbatim copying of that document.

7. AGGREGATION WITH INDEPENDENT WORKS

A compilation of the Document or its derivatives with other separate and independent documents or works, in or on a volume of a storage or distribution medium, is called an “aggregate” if the copyright resulting from the compilation is not used to limit the legal rights of the compilation’s users beyond what the individual works permit. When the Document is included in an aggregate, this License does not apply to the other works in the aggregate which are not themselves derivative works of the Document.

If the Cover Text requirement of section 3 is applicable to these copies of the Document, then if the Document is less than one half of the entire aggregate, the Document’s Cover Texts may be placed on covers that bracket the Document within the aggregate, or the electronic equivalent of covers if the Document is in electronic form. Otherwise they must appear on printed covers that bracket the whole aggregate.

8. TRANSLATION

Translation is considered a kind of modification, so you may distribute translations of the Document under the terms of section 4. Replacing Invariant Sections with translations requires special permission from their copyright holders, but you may include translations of some or all Invariant Sections in addition to the original versions of these Invariant Sections. You may include a translation of this License, and all the license notices in the Document, and any Warranty Disclaimers, provided that you also include the original English version of this License and the original versions of those notices and disclaimers. In case of a disagreement between the translation and the original version of this License or a notice or disclaimer, the original version will prevail.

If a section in the Document is Entitled “Acknowledgements”, “Dedications”, or “History”, the requirement (section 4) to Preserve its Title (section 1) will typically require changing the actual title.

9. TERMINATION

You may not copy, modify, sublicense, or distribute the Document except as expressly provided under this License. Any attempt otherwise to copy, modify, sublicense, or distribute it is void, and will automatically terminate your rights under this License.

However, if you cease all violation of this License, then your license from a particular copyright holder is reinstated (a) provisionally, unless and until the copyright holder explicitly and finally terminates your license, and (b) permanently, if the copyright holder fails to notify you of the violation by some reasonable means prior to 60 days after the cessation.

Moreover, your license from a particular copyright holder is reinstated permanently if the copyright holder notifies you of the violation by some reasonable means, this is the first time you have received notice of violation of this License (for any work) from that copyright holder, and you cure the violation prior to 30 days after your receipt of the notice.

Termination of your rights under this section does not terminate the licenses of parties who have received copies or rights from you under this License. If your rights have been terminated and not permanently reinstated, receipt of a copy of some or all of the same material does not give you any rights to use it.

10. FUTURE REVISIONS OF THIS LICENSE

The Free Software Foundation may publish new, revised versions of the GNU Free Documentation License from time to time. Such new versions will be similar in spirit to the present version, but may differ in detail to address new problems or concerns. See <https://www.gnu.org/licenses/>.

Each version of the License is given a distinguishing version number. If the Document specifies that a particular numbered version of this License “or any later version” applies to it, you have the option of following the terms and conditions either of that specified version or of any later version that has been published (not as a draft) by the Free Software Foundation. If the Document does not specify a version number of this License, you may choose any version ever published (not as a draft) by the Free Software Foundation. If the Document specifies that a proxy can decide which future versions of this License can be used, that proxy’s public statement of acceptance of a version permanently authorizes you to choose that version for the Document.

11. RELICENSING

“Massive Multiauthor Collaboration Site” (or “MMC Site”) means any World Wide Web server that publishes copyrightable works and also provides prominent facilities for anybody to edit those works. A public wiki that anybody can edit is an example of such a server. A “Massive Multiauthor Collaboration” (or “MMC”) contained in the site means any set of copyrightable works thus published on the MMC site.

“CC-BY-SA” means the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 license published by Creative Commons Corporation, a not-for-profit corporation with a principal place of business in San Francisco, California, as well as future copyleft versions of that license published by that same organization.

“Incorporate” means to publish or republish a Document, in whole or in part, as part of another Document.

An MMC is “eligible for relicensing” if it is licensed under this License, and if all works that were first published under this License somewhere other than this MMC, and subsequently incorporated in whole or in part into the MMC, (1) had no cover texts or invariant sections, and (2) were thus incorporated prior to November 1, 2008.

The operator of an MMC Site may republish an MMC contained in the site under CC-BY-SA on the same site at any time before August 1, 2009, provided the MMC is eligible for relicensing.

ADDENDUM: How to use this License for your documents

To use this License in a document you have written, include a copy of the License in the document and put the following copyright and license notices just after the title page:

```
Copyright (C)  year  your name.
Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document
under the terms of the GNU Free Documentation License, Version 1.3
or any later version published by the Free Software Foundation;
with no Invariant Sections, no Front-Cover Texts, and no Back-Cover
Texts.  A copy of the license is included in the section entitled ``GNU
Free Documentation License''.
```

If you have Invariant Sections, Front-Cover Texts and Back-Cover Texts, replace the “with...Texts.” line with this:

```
with the Invariant Sections being list their titles, with
the Front-Cover Texts being list, and with the Back-Cover Texts
being list.
```

If you have Invariant Sections without Cover Texts, or some other combination of the three, merge those two alternatives to suit the situation.

If your document contains nontrivial examples of program code, we recommend releasing these examples in parallel under your choice of free software license, such as the GNU General Public License, to permit their use in free software.

Annex D Índex d'ordres del LilyPond

Aquest índex fa una relació de totes les ordres i paraules clau del LilyPond, amb enllaços a aquelles seccions del manual que descriuen o s'ocupen del seu ús. Cadascú d'aquests enllaços consta de dues parts. La primera part apunta a la situació exacta del manual en el qual apareix l'ordre o paraula clau; la segona part apunta al començament de la secció corresponent del manual en la qual apareix l'ordre o paraula clau.

!	?
! 6, 126	? 6
"	
" " 113	
,	[
' 1	[..... 96
(]
\(..... 137] 96
)	
\) 137	
,	^
, 1	^ 422
—	
- 123	_
.	_ 272
..... 47	
/	
/+ 422 112, 113
/ 422	
:	~
: 168	~ 54
<	
<...> 170	
\< 126, 170	
=	
= 10, 794	
>	
\> 126, 170	

A

<code>\abs-fontsize</code>	248, 708
<code>\absolute</code>	782
<code>\accent</code>	123
<code>\accepts</code>	607, 609, 610
<code>\acciaccatura</code>	116, 782
<code>\accidental</code>	744
<code>\accidentalStyle</code>	28, 782
<code>\addChordShape</code>	379, 782
<code>\addInstrumentDefinition</code>	782
<code>additionalPitchPrefix</code>	426
<code>\addlyrics</code>	267, 268, 269
<code>\addQuote</code>	212, 782
<code>\aeolian</code>	22
<code>\after</code>	782
<code>\afterGrace</code>	117, 782
<code>\aikenHeads</code>	41
<code>\aikenHeadsMinor</code>	42
<code>\alias</code>	607
<code>\align-on-other</code>	720
<code>alignAboveContext</code>	611
<code>alignBelowContext</code>	288, 611
<code>\allowPageTurn</code>	560, 782
<code>\allowVoltaHook</code>	782
<code>\alterBroken</code>	657, 782
<code>\alternative</code>	153
<code>\ambitusAfter</code>	782
<code>annotate-spacing</code>	588
<code>\appendToTag</code>	517, 782
<code>\applyContext</code>	783
<code>\applyMusic</code>	783
<code>\applyOutput</code>	783
<code>\appoggiatura</code>	116, 783
<code>\arpeggio</code>	146
<code>\arpeggioArrowDown</code>	146
<code>\arpeggioArrowUp</code>	146
<code>\arpeggioBracket</code>	147
<code>\arpeggioNormal</code>	146
<code>\arpeggioParenthesis</code>	147
<code>\arpeggioParenthesisDashed</code>	147
<code>\arrow-head</code>	255, 735
<code>\ascendens</code>	454, 460
<code>\assertBeamQuant</code>	783
<code>\assertBeamSlope</code>	783
<code>\auctum</code>	454, 460
<code>aug</code>	419
<code>\augmentum</code>	460
<code>auto-first-page-number</code>	548
<code>\auto-footnote</code>	762
<code>autoBeaming</code>	87, 593
<code>\autoBeamOff</code>	84, 335
<code>\autoBeamOn</code>	84
<code>\autoBreaksOff</code>	553
<code>\autoBreaksOn</code>	553
<code>\autoChange</code>	332, 783
<code>\autoLineBreaksOff</code>	553
<code>\autoLineBreaksOn</code>	553
<code>\autoPageBreaksOff</code>	556
<code>\autoPageBreaksOn</code>	556

B

<code>\backslashed-digit</code>	762
<code>Balloon_engraver</code>	233
<code>\balloonGrobText</code>	233, 783
<code>\balloonLengthOff</code>	233
<code>\balloonLengthOn</code>	233
<code>\balloonText</code>	233, 783
<code>banjo-c-tuning</code>	394
<code>banjo-modal-tuning</code>	394
<code>banjo-open-d-tuning</code>	394
<code>banjo-open-dm-tuning</code>	394
<code>\bar</code>	99, 107, 783
<code>barCheckSynchronize</code>	112
<code>BarNumber</code>	108
<code>\barNumberCheck</code>	113, 783
<code>barNumberVisibility</code>	108
<code>bartype</code>	107
<code>base-shortest-duration</code>	577
<code>baseMoment</code>	87
<code>\beam</code>	736
<code>\beamExceptions</code>	87, 783
<code>beatStructure</code>	87
<code>\bendAfter</code>	141, 783
<code>\bendHold</code>	783
<code>\bendStartLevel</code>	783
<code>binding-offset</code>	545
<code>blank-after-score-page-penalty</code>	547
<code>blank-last-page-penalty</code>	547
<code>blank-page-penalty</code>	547
<code>\bold</code>	247, 708
<code>\book</code>	479, 482
<code>\bookOutputName</code>	481, 783
<code>\bookOutputSuffix</code>	481, 783
<code>\bookpart</code>	480, 482, 557
<code>bookTitleMarkup</code>	492
<code>bottom-margin</code>	541
<code>\box</code>	254, 709
<code>\bracket</code>	132, 254, 337, 736
<code>\break</code>	553
<code>breakable</code>	85
<code>\breathe</code>	139, 783
<code>\breve</code>	46, 58

C

<code>\cadenzaOff</code>	75
<code>\cadenzaOn</code>	75
<code>\caesura</code>	452, 783
<code>\caps</code>	709
<code>\cavum</code>	454, 460
<code>\center-align</code>	250, 720
<code>\center-column</code>	252, 720
<code>\change</code>	330
<code>\char</code>	763
<code>check-consistency</code>	545
<code>chordChanges</code>	424
<code>\chordmode</code>	5, 14, 377
<code>chordNameExceptions</code>	427
<code>chordNameLowercaseMinor</code>	426
<code>ChordNames</code>	377
<code>chordNameSeparator</code>	427
<code>chordNoteNamer</code>	427
<code>chordPrefixSpacer</code>	428
<code>\chordRepeats</code>	349, 784

chordRootNamer.....	426
\chords.....	424
\circle.....	254, 736
\clef.....	17, 784
clip-regions.....	520
\cm.....	632
\coda.....	123, 745
\codaMark.....	784
color.....	229
\column-lines.....	770
\column.....	252, 721
\combine.....	255, 721
common-shortest-duration.....	577
Completion_heads_engraver.....	80
Completion_rest_engraver.....	80
\compound-meter.....	745
\compoundMeter.....	79, 784
\compressMMRests.....	62, 63, 784
\concat.....	721
\consists.....	607
\context.....	594, 603
controlpitch.....	10
\cr.....	126
\cresc.....	127
\crescHairpin.....	128
\crescTextCresc.....	128
cross.....	38
\crossStaff.....	335, 784
\cueClef.....	216, 784
\cueClefUnset.....	784
\cueDuring.....	216, 784
\cueDuringWithClef.....	216, 784
currentBarNumber.....	107, 122
\customTabClef.....	745

D

\deadNote.....	784
\decr.....	126
\decresc.....	127
default-staff-staff-spacing.....	560
default.....	28, 30
\defaultchild.....	611
\defaultTimeSignature.....	67
\defineBarLine.....	105, 784
\deminutum.....	454, 460
\denies.....	607, 609, 610
\descendens.....	454, 460
\dim.....	127, 419
\dimHairpin.....	128
\dimTextDecr.....	128
\dimTextDecresc.....	128
\dimTextDim.....	128
\dir-column.....	722
\discant.....	757
\displayLilyMusic.....	536, 784
\displayMusic.....	784
\displayScheme.....	784
disposició, fitxer de.....	551
\divisioMaior.....	452
\divisioMaxima.....	452
\divisioMinima.....	452
dodecaphonic-first.....	33
dodecaphonic-no-repeat.....	33
dodecaphonic.....	33

\dorian.....	22
\dotsDown.....	47
\dotsNeutral.....	47
\dotsUp.....	47
\doubleflat.....	745
\doublesharp.....	745
\downbow.....	123, 341
\downmordent.....	123
\downprall.....	123
\draw-circle.....	255, 736
\draw-dashed-line.....	737
\draw-dotted-line.....	737
\draw-hline.....	737
\draw-line.....	255, 738
\draw-squiggle-line.....	738
\dropNote.....	784
\drummode.....	192
DrumStaff.....	192
\dynamic.....	132, 709
\dynamicDown.....	128
DynamicLineSpanner.....	128
\dynamicNeutral.....	128
\dynamicUp.....	128

E

\easyHeadsOff.....	40
\easyHeadsOn.....	40
\ellipse.....	739
\EnableGregorianDivisiones.....	794
\enablePolymeter.....	785
\endSpanners.....	785
\epsfile.....	256, 739
\espressivo.....	123, 127
\etc.....	662
\eventChords.....	785
extra-offset.....	560
\eyeglasses.....	763

F

\f.....	126
\featherDurations.....	99, 785
\fermata.....	123, 746
\ff.....	126
\fff.....	126
\ffff.....	126
\fffff.....	126
\figured-bass.....	709
\fill-line.....	253, 722
\fill-with-pattern.....	723
\filled-box.....	255, 739
\finalis.....	452
\finger.....	226, 710, 785
fingeringOrientations.....	227
first-page-number.....	548
\first-visible.....	763
\fixed.....	2, 785
\flageolet.....	123
\flat.....	746
\flexa.....	460
followVoice.....	334
font-interface.....	225, 260
font-size.....	222, 225

<code>\fontCaps</code>	710
<code>\fontsize</code>	248, 710
<code>fontSize</code>	222
<code>\footnote</code>	498, 763, 785
<code>forget</code>	34
<code>four-string-banjo</code>	394
<code>\fp</code>	126
<code>\fraction</code>	764
<code>\freeBass</code>	758
<code>\frenchChords</code>	428
<code>fret-diagram-interface</code>	372
<code>\fret-diagram-terse</code>	368, 754
<code>\fret-diagram-verbose</code>	370, 754
<code>\fret-diagram</code>	366, 753
<code>FretBoards</code>	375
<code>\fromproperty</code>	764
<code>\funkHeads</code>	41
<code>\funkHeadsMinor</code>	42

G

<code>\general-align</code>	252, 724
<code>\germanChords</code>	428
<code>\glissando</code>	142
<code>\grace</code>	116, 785
<code>GregorianTranscriptionStaff</code>	192
<code>Grid_line_span_engraver</code>	234
<code>Grid_point_engraver</code>	234
<code>gridInterval</code>	234
<code>\grobdescriptions</code>	785
<code>grow-direction</code>	99

H

<code>\halfopen</code>	123
<code>\halign</code>	251, 724
<code>\harmonic</code>	342, 351
<code>\harmonicByFret</code>	351, 785
<code>\harmonicByRatio</code>	351, 785
<code>\harmonicNote</code>	785
<code>\harmonicsOff</code>	342
<code>\harmonicsOn</code>	342, 785
<code>\harp-pedal</code>	755
<code>\hbracket</code>	254, 740
<code>\hcenter-in</code>	725
<code>\header</code>	482
<code>\hide</code>	639, 786
<code>\hideKeySignature</code>	407
<code>\hideNotes</code>	228
<code>\hideSplitTiedTabNotes</code>	350
<code>\hideStaffSwitch</code>	334
<code>horizontal-shift</code>	546
<code>Horizontal_bracket_engraver</code>	236
<code>\hspace</code>	726
<code>huge</code>	222, 250, 710

I

<code>\if</code>	752
<code>\improvisationOff</code>	44, 82
<code>\improvisationOn</code>	44, 82
<code>\in</code>	632
<code>\incipit</code>	464, 786
<code>\inclinaturn</code>	454, 460
<code>\include</code>	510
<code>indent</code>	210, 546, 581
<code>\inherit-acceptability</code>	609, 786
<code>inner-margin</code>	545
<code>\inStaffSegno</code>	155, 786
<code>\instrumentSwitch</code>	786
<code>\inversion</code>	14, 786
<code>\invertChords</code>	786
<code>\ionian</code>	22
<code>\italianChords</code>	428
<code>\italic</code>	247, 711

J

<code>\jump</code>	786
<code>\justified-lines</code>	259, 770
<code>\justify-field</code>	726
<code>\justify-line</code>	727
<code>\justify-string</code>	727
<code>\justify</code>	253, 726

K

<code>\keepWithTag</code>	513, 786
<code>\key</code>	22, 42, 786
<code>\killCues</code>	220, 786

L

<code>\label</code>	507, 786
<code>\laissezVibrer</code>	56
<code>\language</code>	786
<code>\languageRestore</code>	786
<code>\languageSaveAndChange</code>	786
<code>large</code>	222, 250, 711
<code>\larger</code>	248, 250, 711
<code>last-bottom-spacing</code>	543
<code>layout-set-staff-size</code>	551
<code>\layout</code>	482, 549, 592, 603
<code>\left-align</code>	250, 728
<code>\left-brace</code>	764
<code>\left-column</code>	728
<code>left-margin</code>	544
<code>\lheel</code>	123
<code>line-width</code>	544, 581
<code>\line</code>	729
<code>\linea</code>	454, 460
<code>\lineprall</code>	123
<code>\locrian</code>	22
<code>\longa</code>	46, 58
<code>\longfermata</code>	123
<code>\lookup</code>	765
<code>\lower</code>	251, 729
<code>\ltoe</code>	123
<code>ly:minimal-breaking</code>	558
<code>ly:one-line-auto-height-breaking</code>	559
<code>ly:one-line-breaking</code>	558

ly:one-page-breaking..... 558
 ly:optimal-breaking..... 558
 ly:page-turn-breaking..... 559
 \lydian..... 22
 \lyricmode..... 265, 267
 \lyricsto..... 267, 268, 269

M

m..... 419
 magnification->font-size..... 222, 551
 \magnify..... 248, 711
 magnifyMusic..... 222, 787
 \magnifyStaff..... 787
 magstep..... 222, 551, 632
 maj..... 419
 major seven symbols..... 428
 \major..... 22
 majorSevenSymbol..... 426
 make-dynamic-script..... 133
 make-pango-font-tree..... 262
 \makeClusters..... 175, 787
 \makeDefaultStringTuning..... 787
 \map-commands..... 771
 \marcato..... 123
 \mark..... 113, 242, 787
 \markalphabet..... 765
 \markLengthOff..... 72, 243
 \markLengthOn..... 72, 243
 \markletter..... 765
 markup-markup-spacing..... 543
 markup-system-spacing..... 543
 \markup..... 242, 244, 245, 246
 \markuplist..... 245, 259, 260
 \markupMap..... 787
 max-systems-per-page..... 546
 \maxima..... 46, 58
 measureBarType..... 107
 measureLength..... 87, 122
 measurePosition..... 74, 122
 \medium..... 711
 \melisma..... 273
 \melismaEnd..... 273
 MensuralStaff..... 192
 \mergeDifferentlyDottedOff..... 179
 \mergeDifferentlyDottedOn..... 179
 \mergeDifferentlyHeadedOff..... 179
 \mergeDifferentlyHeadedOn..... 179
 \mf..... 126
 \midi..... 482, 592
 midiBalance..... 534
 midiChannelMapping..... 531
 midiChorusLevel..... 534
 midiExpression..... 534
 midiPanPosition..... 534
 midiReverbLevel..... 534
 min-systems-per-page..... 546
 minimum-Y-extent..... 560
 minimumFret..... 348, 388
 minimumPageTurnLength..... 559
 minimumRepeatLengthForPageTurn..... 559
 \minor..... 22
 minorChordModifier..... 427
 mixed..... 337

\mixolydian..... 22
 \mm..... 632
 \modalInversion..... 16, 787
 \modalTranspose..... 15, 787
 modern-cautionary..... 31
 modern-voice-cautionary..... 31
 modern-voice..... 31
 modern..... 30
 \mordent..... 123
 \mp..... 126
 \multi-measure-rest-by-number..... 746
 MultiMeasureRestScript..... 63
 MultiMeasureRestText..... 63
 \musicglyph..... 115, 747
 \musicMap..... 787

N

\name..... 607
 \natural..... 747
 neo-modern-cautionary..... 32
 neo-modern-voice-cautionary..... 33
 neo-modern-voice..... 33
 neo-modern..... 32
 \new..... 594
 \newSpacingSection..... 578
 no-reset..... 34
 \noBeam..... 96
 \noBreak..... 553
 nonstaff-nonstaff-spacing..... 560
 nonstaff-relatedstaff-spacing..... 560
 nonstaff-unrelatedstaff-spacing..... 560
 \noPageBreak..... 556, 787
 \noPageTurn..... 560, 787
 \normal-size-sub..... 712
 \normal-size-super..... 249, 712
 \normal-text..... 712
 normalsize..... 222, 250, 713
 \note-by-number..... 747
 \note..... 747
 Note_heads_engraver..... 80
 \null..... 251, 765
 \number..... 713
 \numericTimeSignature..... 67

O

\octaveCheck..... 10, 787
 \offset..... 622, 787
 \omit..... 638, 787
 \on-the-fly..... 496, 766
 \once..... 619, 788
 \oneVoice..... 175
 \open..... 123, 341
 \oriscus..... 454, 460
 \ottava..... 24, 788
 outer-margin..... 545
 outside-staff-horizontal-padding..... 575
 outside-staff-padding..... 575
 outside-staff-priority..... 575
 \oval..... 740
 \overlay..... 729
 \override-lines..... 771
 \override..... 617, 621, 766

\overrideProperty..... 622, 788
 \overrideTimeSignatureSettings..... 67, 788
 \overtie..... 714

P

\p..... 126
 \pad-around..... 255, 730
 \pad-markup..... 255
 \pad-to-box..... 255, 730
 \pad-x..... 255, 731
 \pad..... 730
 page-breaking-system-system-spacing..... 547
 page-breaking..... 547
 page-count..... 547
 \page-link..... 766
 page-number-type..... 548
 \page-ref..... 507, 766
 page-spacing-weight..... 548
 \pageBreak..... 556, 557, 788
 \pageTurn..... 560, 788
 \palmMute..... 788
 \palmMuteOn..... 788
 paper-height..... 541
 paper-width..... 544
 \paper..... 482, 539
 \parallelMusic..... 189, 788
 \parenthesize..... 231, 740, 789
 \partCombine..... 184, 295, 789
 \partCombineApart..... 186
 \partCombineAutomatic..... 186
 \partCombineChords..... 186
 \partCombineDown..... 789
 \partCombineForce..... 789
 \partCombineSoloI..... 186
 \partCombineSoloII..... 186
 \partCombineUnisono..... 186
 \partCombineUp..... 789
 \partial..... 74, 153, 154, 789
 \path..... 741
 \pattern..... 766
 pedalSustainStyle..... 337
 percent..... 164
 \pes..... 460
 \phrasingSlurDashed..... 138
 \phrasingSlurDashPattern..... 138, 789
 \phrasingSlurDotted..... 138
 \phrasingSlurDown..... 138
 \phrasingSlurHalfDashed..... 138
 \phrasingSlurHalfSolid..... 138
 \phrasingSlurNeutral..... 138
 \phrasingSlurSolid..... 138
 \phrasingSlurUp..... 138
 \phrygian..... 22
 piano-cautionary..... 32
 piano..... 32
 PianoStaff..... 329, 332
 Pitch_squash_engraver..... 82
 \pitchedTrill..... 151, 789
 \pointAndClickOff..... 789
 \pointAndClickOn..... 789
 \pointAndClickTypes..... 789
 \polygon..... 742
 \portato..... 123
 \postscript..... 256, 742

\pp..... 126
 \ppp..... 126
 \pppp..... 126
 \prall..... 123
 \pralldown..... 123
 \prallmordent..... 123
 \prallprall..... 123
 \prallup..... 123
 \preBend..... 789
 \preBendHold..... 789
 \predefinedFretboardsOff..... 386
 \predefinedFretboardsOn..... 386
 print-all-headers..... 548
 print-first-page-number..... 548
 print-page-number..... 548
 \property-recursive..... 767
 \propertyOverride..... 789
 \propertyRevert..... 789
 \propertySet..... 790
 \propertyTweak..... 790
 \propertyUnset..... 790
 \pt..... 632
 \pushToTag..... 517, 790
 \put-adjacent..... 731

Q

\quilisma..... 454, 460
 quotedCueEventTypes..... 215
 quotedEventTypes..... 215
 \quoteDuring..... 212, 216, 790

R

r..... 58
 R..... 62
 ragged-bottom..... 541
 ragged-last-bottom..... 541
 ragged-last..... 545, 581
 ragged-right..... 545, 581
 \raise..... 251, 731
 \raiseNote..... 790
 \reduceChords..... 790
 \relative..... 2, 5, 14, 333, 790
 \RemoveAllEmptyStaves..... 207, 794
 \RemoveEmptyStaves..... 207, 795
 \removeWithTag..... 513, 790
 \repeat percent..... 164
 \repeat tremolo..... 167
 \repeat..... 153
 repeatCommands..... 160
 \repeatTie..... 55, 155, 291
 \replace..... 714
 \resetRelativeOctave..... 790
 \rest-by-number..... 749
 \rest..... 58, 748
 restrainOpenStrings..... 348
 \retrograde..... 14, 790
 \reverseturn..... 123
 \revert..... 618
 \revertTimeSignatureSettings..... 68, 790
 \rfz..... 126
 rgb-color..... 230
 \rheel..... 123

<code>\rhythm</code>	749
<code>RhythmicStaff</code>	192
<code>\right-align</code>	250, 731
<code>\right-brace</code>	767
<code>\right-column</code>	732
<code>right-margin</code>	544
<code>\rightHandFinger</code>	388, 790
<code>\roman</code>	715
<code>\romanStringNumbers</code>	341
<code>\rotate</code>	732
<code>\rounded-box</code>	254, 743
<code>\rtoe</code>	123

S

<code>s</code>	60
<code>\sacredHarpHeads</code>	41
<code>\sacredHarpHeadsMinor</code>	42
<code>\sans</code>	715
<code>\scale</code>	744
<code>\scaleDurations</code>	54, 77, 791
<code>\score-lines</code>	771
<code>score-markup-spacing</code>	543
<code>score-system-spacing</code>	543
<code>\score</code>	478, 482, 750
<code>scoreTitleMarkup</code>	492
<code>\sectionLabel</code>	791
<code>\segno</code>	123, 751
<code>\segnoMark</code>	791
<code>self-alignment-X</code>	560
<code>\semiflat</code>	751
<code>\semiGermanChords</code>	428
<code>\semisharp</code>	751
<code>\sesquiflat</code>	751
<code>\sesquisharp</code>	752
<code>set-global-staff-size</code>	551
<code>set-octavation</code>	24
<code>\set</code>	87, 615, 621
<code>\settingsFrom</code>	791
<code>\sf</code>	126
<code>\sff</code>	126
<code>\sfz</code>	126
<code>\shape</code>	653, 791
<code>\sharp</code>	752
<code>\shiftDurations</code>	791
<code>\shiftOff</code>	179
<code>\shiftOn</code>	179
<code>\shiftOnn</code>	179
<code>\shiftOnnn</code>	179
<code>short-indent</code>	210, 546
<code>\shortfermata</code>	123
<code>show-available-fonts</code>	262
<code>showFirstLength</code>	521
<code>\showKeySignature</code>	407
<code>showLastLength</code>	521
<code>\showStaffSwitch</code>	334
<code>\signumcongruentiae</code>	123
<code>\simple</code>	715
<code>\single</code>	791
<code>\skip</code>	60, 290, 791
<code>skipTypesetting</code>	521
<code>slashChordSeparator</code>	427
<code>\slashed-digit</code>	767
<code>\slashedGrace</code>	116, 791
<code>\slurDashed</code>	135

<code>\slurDashPattern</code>	136, 791
<code>\slurDotted</code>	135
<code>\slurDown</code>	135
<code>\slurHalfDashed</code>	135
<code>\slurHalfSolid</code>	135
<code>\slurNeutral</code>	135
<code>\slurSolid</code>	135
<code>\slurUp</code>	136
<code>small</code>	222, 250, 716
<code>\smallCaps</code>	716
<code>\smaller</code>	248, 250, 716
<code>\snappizzicato</code>	123
<code>\sostenutoOff</code>	336
<code>\sostenutoOn</code>	336
<code>\southernHarmonyHeads</code>	41
<code>\southernHarmonyHeadsMinor</code>	42
<code>\sp</code>	126
<code>spacing</code>	577
<code>Span_stem_engraver</code>	335
<code>\spp</code>	126
<code>\staccatissimo</code>	123
<code>\staccato</code>	123
<code>staff-affinity</code>	560
<code>staff-staff-spacing</code>	560
<code>Staff.midiInstrument</code>	535
<code>Staff_symbol_engraver</code>	207
<code>staffgroup-staff-spacing</code>	560
<code>\staffHighlight</code>	791
<code>start-repeat</code>	160
<code>\startGroup</code>	236
<code>\startStaff</code>	200, 204
<code>\startTrillSpan</code>	150
<code>\stdBass</code>	758
<code>\stdBassIV</code>	759
<code>\stdBassV</code>	760
<code>\stdBassVI</code>	761
<code>stem-spacing-correction</code>	577
<code>Stem</code>	335
<code>\stemDown</code>	231
<code>stemLeftBeamCount</code>	97
<code>\stemNeutral</code>	231
<code>stemRightBeamCount</code>	97
<code>\stemUp</code>	231
<code>\stencil</code>	767
<code>\stopGroup</code>	236
<code>\stopped</code>	123
<code>\stopStaff</code>	200, 204, 207
<code>\stopTrillSpan</code>	150
<code>\storePredefinedDiagram</code>	379, 791
<code>\string-lines</code>	771
<code>stringNumberOrientations</code>	227
<code>\stringTuning</code>	362, 791
<code>stringTunings</code>	361, 375
<code>strokeFingerOrientations</code>	227
<code>\strophæ</code>	454, 460
<code>\strut</code>	767
<code>\styledNoteHeads</code>	791
<code>\sub</code>	249, 716
<code>suggestAccidentals</code>	448
<code>\super</code>	249, 717
<code>sus</code>	422
<code>\sustainOff</code>	336
<code>\sustainOn</code>	336
<code>system-count</code>	546
<code>system-separator-markup</code>	549

system-system-spacing 543
 systems-per-page 546

T

\tabChordRepeats 349, 792
 \tabChordRepetition 792
 \tabFullNotation 347
 \table-of-contents 510, 772
 \table 771
 TabStaff 192, 347
 TabVoice 347
 \tag 513, 792
 \tagGroup 516, 792
 \taor 407
 teaching 34
 teeny 222, 250, 717
 \tempo 71
 \temporary 792
 \tenuto 123
 text 337, 717
 \textEndMark 792
 \textLengthOff 63, 239
 \textLengthOn 63, 239
 \textMark 792
 \textSpannerDown 240
 \textSpannerNeutral 240
 \textSpannerUp 240
 \thumb 123, 226
 \tie 717
 \tied-lyric 752
 \tieDashed 56
 \tieDashPattern 792
 \tieDotted 56
 \tieDown 56
 \tieNeutral 56
 \tieSolid 56
 \tieUp 56
 \time 66, 87, 792
 \times 792
 timeSignatureFraction 77
 tiny 222, 250, 718
 \tocItem 510, 792
 top-margin 541
 top-markup-spacing 543
 top-system-spacing 543
 \translate-scaled 252, 732
 \translate 252, 732
 \transparent 768
 \transpose 5, 11, 14, 792
 \transposedCueDuring 219, 792
 \transposition 26, 212, 792
 \treCorde 336
 tremolo 167
 \triangle 255, 744
 \trill 123, 150
 \tuplet 48, 77, 793
 \tupletDown 49
 \tupletNeutral 49
 TupletNumber 50
 \tupletSpan 49, 793
 tupletSpannerDuration 49
 \tupletUp 49
 \turn 123

\tweak 619, 622, 793
 two-sided 545
 \type 607
 \typewriter 718

U

\unaCorda 336
 \underline 247, 718
 \undertie 719
 \undo 793
 unfold 162
 \unfolded 793
 \unfoldRepeats 531, 793
 \unHideNotes 228
 \unless 753
 \unset 616
 \upbow 123, 341
 \upmordent 123
 \upprall 123
 \upright 719

V

\varcoda 123, 752
 VaticanaStaff 192
 \vcenter 733
 \verbatim-file 768
 VerticalAxisGroup 560
 \verylongfermata 123
 \virga 454, 460
 \virgula 452
 Voice 175
 voice 28, 30
 \voiceFourStyle 179
 \voiceNeutralStyle 179
 \voiceOne ... \voiceFour 175
 \voiceOne 175
 \voiceOneStyle 179
 \voices 793
 \voiceThreeStyle 179
 \voiceTwoStyle 179
 \void 536, 793
 \volta 794
 \vshape 794
 \vspace 733

W

\walkerHeads 41
 \walkerHeadsMinor 42
 whichBar 107
 \whiteout 768
 \with-color 229, 769
 \with-dimension-from 769
 \with-dimension 769
 \with-dimensions-from 769
 \with-dimensions 769
 \with-link 769
 \with-outline 769
 \with-string-transformer 719
 \with-true-dimension 770
 \with-true-dimensions 770
 \with-url 744

\with..... 601, 605
\withMusicProperty..... 794
\woodwind-diagram..... 756
\wordwrap-field..... 734
\wordwrap-internal..... 772
\wordwrap-lines..... 259, 772
\wordwrap-string-internal..... 772
\wordwrap-string..... 735

\wordwrap..... 253, 733

X

x11-color..... 229, 230
X-offset..... 560
\xNote..... 794

Annex E Índex del LilyPond

A més de totes les ordres i paraules clau del LilyPond, aquest índex és una llista de termes musicals i les paraules que tenen relació amb cada u d'ells, amb enllaços a aquelles seccions del manual que descriuen o s'ocupen d'aquest terme. Cada un dels enllaços consta de dues parts. La primera part apunta a la situació exacta del manual en el qual apareix el terme; la segona part apunta al començament de la secció corresponent del manual en la qual es discuteix aquest terme.

!	?
! 6, 126	? 6
"	[
" " 113	[..... 96
,]
' 1] 96
(^
\(..... 137	^ 422
)	-
\) 137	- 272
,	
, 1 112, 113
—	~
- 123	~ 54
•	àrab, exemple de música 475
..... 47	àrab, música 471
/	àrab, plantilla de música 475
/+ 422	àrabs, armadures 474
/ 422	
:	
: 168	
<	1
<...> 170	15ma 24
\< 126, 170	
=	8
= 10, 794	8va 24
>	
\> 126, 170	

A

- a due 189
- a due, parts 184
- a l'aire, indicació de corda 341
- \abs-fontsize 248, 708
- absoluta, especificació, de l'octava 1
- absoluta, introducció, de l'octava 1
- absoluta 1
- \absolute 782
- absoluts, matisos 126
- acampanats, reguladors 130
- accent 126
- accent 774
- \accent 123
- accentus 776
- \accepts 607, 609, 610
- acciaccatura 120
- acciaccatura de diverses notes 120
- acciaccatura 116
- \acciaccatura 116, 782
- accidental 447, 452, 462
- Accidental 7, 34, 451
- accidental-interface 7
- accidental-suggestion-interface 34
- accidental 5
- \accidental 744
- Accidental_engraver 7, 34, 448
- AccidentalCautionary 7
- AccidentalPlacement 34
- accidentals 451
- \accidentalStyle 28, 782
- AccidentalSuggestion 34, 448
- acent 124
- acolorides, notes d'acord 230
- acolorides, notes 229
- acolorir notes 229
- acolorir objectes 229
- acolorit d'objectes 639
- acolorits, objectes 229
- acompanyament, mostrar ritmes 82
- acord arpegiat 146
- acord trencat 146
- acord, modificació d'una nota 620
- acordes, alteracions dins de 34
- acordes, eliminar repetidos 424
- acordió, canvis al 338
- acordió, signes de canvi al 338
- acordió, signes de discant 338
- acordió 337
- acords alterats 420
- acords buits 170
- acords de cinquena buida 392
- acords de jazz 418, 426
- acords de pentagrama creuat 335
- acords de potència 392
- acords estesos 420
- acords i alçada relativa 171
- acords i introduccions relativa de l'octava 5
- acords i lligadures 55
- acords, alteració de notes 422
- acords, baix de 422
- acords, diagrames automàtics de 386
- acords, diagrames de trasts amb noms de 377
- acords, diagrames de 365
- acords, digitació de 227
- acords, divisió entre pentagrames
 - amb \autoChange 334
- acords, formes de, a instruments de trasts 379
- acords, inversions 422
- acords, mode de 418
- acords, noms de 418, 423
- acords, repetició de 172, 349
- acords, supressions en 422
- acords, variants de 419
- acords 170, 423
- acoustic bass 776
- acoustic snare 776
- \addChordShape 379, 782
- addicionals internes, línies 200
- addicionals, línies 200
- addicionals, modificar línies 200
- adding white background, to text 768
- \addInstrumentDefinition 782
- additionalPitchPrefix 426
- \addlyrics 269
- \addlyrics 267, 268, 269
- \addQuote 212, 782
- adicions en acords 421
- adorn, lletra i notes de 298
- adorn, seguiment de notes de 117
- adorn, sincronització de notes de 120
- Advanced command line options for LilyPond... 523
- \aeolian 22
- Afegir i eliminar gravadors 81
- afinació del laud 395
- afinació no occidental 470
- afinacions del banjo 394
- \after 782
- \afterGrace 117, 782
- afterGraceFraction 781
- agogo 776
- agrupació de grups especials 49
- agrupar pulsacions 93
- Aiken, caps de nota amb forma 41
- \aikenHeads 41
- \aikenHeadsMinor 42
- aixecar desactivat 360
- ajuda, globus de 233
- ajust de línia, text amb 253
- ajust del símbol del pentagrama 633
- Ajustament de la notació amb
 - superposicions 331, 332
- Ajustament de la sortida 592, 646
- ajustament de les notes d'adorn 118
- ajustar punts de control 621
- ajustar 619
- ajustat a paraules, text 253
- al niente 132
- al niente 129
- \alias 607
- \align-on-other 720
- alignAboveContext 611
- alignAboveContext 611
- alignBelowContext 288, 611
- alignBelowContext 288, 611
- alineació a objectes 649
- alineació a una cadenza (cadència) 121
- Alineació de la lletra a una melodia 268, 276
- alineació, instruccions de text 254

alinear elements de marcatge	250	Ambitus_engraver.....	38
alinear text de marcatge.....	250	AmbitusAccidental	38
alinear text	250	\ambitusAfter.....	782
alist.....	779	AmbitusLine	38
All layout objects.....	224, 615, 622, 647, 779	AmbitusNoteHead.....	38
\allowPageTurn.....	560, 782	amunt, arc.....	341
\allowVoltaHook.....	782	anàlisi musicològic.....	236
alteració con parèntesi.....	6	anacrusa en repeticions.....	154
alteració de precaució.....	6	anacrusis.....	75
alteració de quarts de to.....	7	anacrusis.....	74
alteració de veu de precaució modern, estil de.....	31	analitzador lèxic.....	780
alteració en nota lligada	6	analitzador sintàctic.....	780
alteració recordatòria	6	Ancient notation.....	442, 447, 453, 454
alteració, estil de veu de precaució modern.....	31	angle, reguladors en.....	646
alteració, estil de veu de	30	annotate-spacing	588
alteració, estil de, oblit	34	antigues, claus.....	17
alteració, estil modern de.....	31	Apareix un pentagrama de més.....	154, 164, 612
alteració, modern de precaució, veu, estil de.....	31	Aparença del símbol semibemoll.....	472
alteració, refilet amb	151	\appendToTag	517, 782
Alteracions accidentals i armadures..	5, 7, 22, 24, 474	\applyContext.....	783
alteracions accidentals	28, 462	\applyMusic.....	783
alteracions automàtiques	28	\applyOutput	783
alteracions de la musica ficta	448	appoggiatura.....	120
alteracions de piano	32	appoggiatura	116
alteracions en acordes	34	\appoggiatura	116, 783
alteracions estil modern	30	arc a dalt	123
alteracions i notes simultànies	34	arc a sota	123
alteracions modernes	31	arc amunt, indicació.....	341
alteracions sense restabliment, estil de	34	arc avall, indicació.....	341
alteracions, cadències	75	arc, indicacions de.....	341
alteracions, en diverses veus	31	Armadura de la tonalitat	22
alteracions, estil de las.....	28	armadura, visibilitat després	
alteracions, estil modern de precaució.....	31	d'un canvi explícit	642
alteracions, estil modern	30	armadura	447
alteracions, estil predeterminat	30	armadures de tonalitat àrabs	473
alteracions, estil teaching (ensenyament)	34	arpa sacra, caps de nota amb forma.....	41
alteracions, estil, dodecafònic	33	arpa, diagrames de pedal	339
alteracions, estil, modern-precaució.....	30	arpa, pedals.....	339
alteracions, estil, neo-modern de precaució.....	32	arpeggio.....	149
alteracions, estil, neo-modern de veu.....	33	Arpeggio.....	149, 623
alteracions, estil, neo-modern-voice-cautionary	33	\arpeggio	146
alteracions, estilo de, neo-modern.....	32	\arpeggioArrowDown.....	146
alteracions, estilo predeterminat de les.....	28	\arpeggioArrowUp	146
alteracions, música sense metre	75	\arpeggioBracket	147
alteracions, piano de precaució, estilo de	32	\arpeggioNormal.....	146
alteracions, piano de precaució.....	32	\arpeggioParenthesis.....	147
alteracions	447	\arpeggioParenthesisDashed.....	147
\alterBroken	657, 782	arpegi con parèntesis de pentagrama creuat.....	149
alternatius, finals, a repeticions explícites	162	arpegi de pentagrama creuat amb parèntesis.....	149
\alternative.....	153	arpegi.....	146
Alto varC, clau.....	703	arpegiat, acord, símbols especials.....	147
alto, clau de.....	17	\arrow-head	255, 735
Alto, clave	703	Articulacions i matisos dinàmics.....	132
Altres aplicacions dels ajustaments.....	330	articulacions.....	123, 452
Altres fonts d'informació.....	179, 471, 511, 512, 523, 530, 531, 535, 613, 646	articulate, script.....	535
altures, noms de, altres llengües.....	8	articulate.ly	535
altures, transport de.....	11	articulation-event	215
altures	1	artificials, harmònics	342
Amazing Grace, exemple de gaita.....	408	\ascendens.....	454, 460
Ambitus.....	38	aspes, caps de nota.....	38
ambitus	38, 265	assaig, lletra de, estil	114
ambitus-interface	38	assaig, lletra de, format.....	114
ambitus	35	assaig, lletra de, manual.....	114
		assaig, lletres de.....	113
		\assertBeamQuant	783

\assertBeamSlope	783
associatedVoice	267, 268, 299
\auctum	454, 460
aug	419
\augmentum	460
auto-first-page-number	548
\auto-footnote	762
Auto_beam_engraver	86, 94
autobarrat, propietats per a	
indicacions de compàs	67
autoBeaming	87, 593
\autoBeamOff	84, 335
\autoBeamOn	84
\autoBreaksOff	553
\autoBreaksOn	553
autocanviador i el mode relatiu	333
\autoChange	332, 783
AutoChangeMusic	334
\autoLineBreaksOff	553
\autoLineBreaksOn	553
automàtic, canvi de pentagrama	332
automàtica, combinació de parts	184
automàtics, diagrames de acords	386
automàtics, diagrames de trast	386
automàtiques, alteracions	28
automaticBars	644
\autoPageBreaksOff	556
\autoPageBreaksOn	556
avall, arc	341
Axis_group_engraver	566

B

Bézier, corbes de, punts de control	653
Backend	612, 615, 619
backslashed digit	762
\backslashed-digit	762
baix dels acords	422
Baix figurat	431
baix xifrat, alineació	436
baix xifrat, línies d'extensió	434
Baix xifrat	431
baix, clau de	17
Baix, figurat	431
Baix, xifrat	431
Balanç en MIDI	534
balloon-interface	234
Balloon_engraver	234
Balloon_engraver	233
\balloonGrobText	233, 783
\balloonLengthOff	233
\balloonLengthOn	233
BalloonText	234
\balloonText	233, 783
banjo, afinacions del	394
banjo, tabulatura de	344
banjo, tabulatures de	394
banjo-c-tuning	394
banjo-modal-tuning	394
banjo-open-d-tuning	394
banjo-open-dm-tuning	394
Banter	426
\bar	99, 107, 783
Bar_engraver	425

Bar_number_engraver	112
baríton, clau de	17
barCheckSynchronize	112
Baritone varC, clau	703
Baritone varF, clau	703
BarLine	107
BarNumber	112
BarNumber	108
\barNumberCheck	113, 783
barNumberVisibility	108
barra doble	99
barra final	99
barra, finals amb diverses veus	93
barra, finals en la partitura	93
barrades, capss de nota	44
barras, \partCombine con \autoBeamOff	85
barrat, propietats predefinides per al compàs	67
barrejar notes	179
barres de compàs manuals	100
barres de compàs, música sense metre	75
barres de compàs	99
barres de pentagrama creuat	330
barres de trèmol	167
barres en angle	85
barres en música polimètrica	77
barres en salts de línia	85
barres i lletra	87
barres i melismes	85
barres manuals, abreviatura de direcció	96
barres manuals, notes d'adorn	96
barres manuals	84, 96
barres progressives	99
barres, cadències	75
barres, música sense metre	75
barres, orientació de, secundàries	92
barres, regles personalitzades	84
barres, subdivisió	91
Bartók pizzicato	343
bartype	107
base-shortest-duration	577
baseMoment	87
Basic command line options for LilyPond	522
Bass, clau	703
bass	776
BassFigure	435, 436
BassFigureAlignment	435, 436
BassFigureBracket	435, 436
BassFigureContinuation	435, 436
BassFigureLine	435, 436
Basso continuo	431
bateria	396, 397
bayati	474
Beam	86, 94, 98, 332, 361
beam-interface	86, 94, 98
\beam	736
Beam_engraver	86, 98
BeamEvent	86, 98
\beamExceptions	87, 783
BeamForbidEvent	86, 94
beatStructure	87
becaire	5
bemoll, doble	5
bemoll	5
\bendAfter	141, 783
\bendHold	783

<code>\bendStartLevel</code>	783
<code>binding-offset</code>	545
<code>bisbiglando</code>	339
<code>Bison</code>	780
<code>Blackmensural, clau</code>	703
<code>blank-after-score-page-penalty</code>	547
<code>blank-last-page-penalty</code>	547
<code>blank-page-penalty</code>	547
<code>bloc MIDI</code>	525
<code>BNF</code>	780
<code>\bold</code>	247, 708
<code>bongo</code>	776
<code>\book</code>	479, 482
<code>\bookOutputName</code>	481, 783
<code>\bookOutputSuffix</code>	481, 783
<code>\bookpart</code>	480, 482, 557
<code>bookTitleMarkup</code>	492
<code>bookTitleMarkup</code>	492
<code>bottom-margin</code>	541
<code>bounding box, of glyph</code>	770
<code>\box</code>	254, 709
<code>brace</code>	197
<code>bracket</code>	197
<code>\bracket</code>	132, 254, 337, 736
<code>break-align-symbols</code>	649
<code>break-visibility</code>	640
<code>\break</code>	553
<code>breakable</code>	85
<code>breakbefore</code>	490
<code>\breathe</code>	139, 783
<code>Breathing_sign_engraver</code>	141
<code>BreathingEvent</code>	141
<code>BreathingSign</code>	141, 454
<code>breve</code>	48, 60
<code>breve, silenci de</code>	58
<code>\breve</code>	46, 58
<code>buida, acords de cinquena</code>	392
<code>buit, pentagrama</code>	207
<code>buscar tipus de lletra disponibles</code>	262

C

<code>càntics</code>	316
<code>C, clau</code>	703
<code>cabasa</code>	776
<code>cadència, alteracions</code>	75
<code>cadència, barres de compàs</code>	75
<code>cadència, barres</code>	75
<code>cadència, números de compàs</code>	75
<code>cadència</code>	75
<code>cadències, salts de línia en</code>	77
<code>cadències, salts de pàgina en</code>	77
<code>cadenza</code>	77, 122
<code>cadenza (cadència), alinear a</code>	121
<code>cadenza (cadència)</code>	121
<code>\cadenzaOff</code>	75
<code>\cadenzaOn</code>	75
<code>caesura</code>	141, 452
<code>caesura</code>	140
<code>\caesura</code>	452, 783
<code>caigudes de to (falls)</code>	141
<code>caixa circumdant</code>	632
<code>calderó sobre la línia divisòria</code>	242
<code>calderó sobre un silenci multicompass</code>	63

<code>calderó</code>	115, 123
<code>Callback functions</code>	647
<code>callback</code>	779
<code>Cançons</code>	266, 304
<code>cantant, nom del</code>	297
<code>canvi automàtic de pentagrama</code>	332
<code>canvi de dit</code>	226
<code>canvi del tipus de lletra</code>	247
<code>canvi manual de pentagrama</code>	330
<code>canviar propietats</code>	615
<code>capes</code>	639
<code>capo</code>	370
<code>caps de nota antigues</code>	445, 461
<code>\caps</code>	709
<code>caràcters especials en mode de marcatge</code>	246
<code>caràcters especials</code>	518
<code>caràcters no ASCII</code>	518
<code>\cavum</code>	454, 460
<code>celleta, indicació de</code>	366
<code>\center-align</code>	250, 720
<code>\center-column</code>	252, 720
<code>centering column of text</code>	720
<code>centrar el text a la pàgina</code>	253
<code>centrats, matisos, a la música de piano</code>	329
<code>cesura</code>	140
<code>\change</code>	330
<code>changing direction of text column</code>	722
<code>\char</code>	763
<code>check-consistency</code>	545
<code>chinese cymbal</code>	776
<code>ChoirStaff</code>	197, 199, 305
<code>chord</code>	171, 419, 425
<code>Chord notation</code>	171, 173, 304
<code>Chord_name_engraver</code>	425
<code>chordChanges</code>	424
<code>\chordmode</code>	5, 14, 377
<code>ChordName</code>	425
<code>chordNameExceptions</code>	427
<code>chordNameLowercaseMinor</code>	426
<code>ChordNames</code>	209, 425
<code>ChordNames</code>	377
<code>chordNameSeparator</code>	427
<code>chordNoteNamer</code>	427
<code>chordPrefixSpacer</code>	428
<code>\chordRepeats</code>	349, 784
<code>chordRootNamer</code>	426
<code>Chords</code>	419, 420, 423, 425, 430, 432, 435, 436
<code>\chords</code>	424
<code>Chorus en MIDI</code>	534
<code>Christian Harmony, caps de nota amb forma</code>	41
<code>church mode</code>	24
<code>cinquena buida, acords de</code>	392
<code>\circle</code>	254, 736
<code>circling text</code>	736
<code>circulus</code>	776
<code>citar altres veus</code>	212, 216
<code>clúster</code>	175
<code>clau antiga</code>	17
<code>clau de alto</code>	17
<code>clau de baix</code>	17
<code>clau de baríton</code>	17
<code>clau de contrabaix</code>	17
<code>clau de Do</code>	17
<code>clau de Fa</code>	17
<code>clau de mezzosoprano</code>	17

clau de percussió	396	ClusterSpannerBeacon	175
clau de primera i segona vegada	160	\cm	632
clau de Sol	17	coda sobre la línia divisòria	242
clau de soprano	17	coda	115, 123, 775
clau de tabulatura	364	\coda	123, 745
clau de tenor	17	\codaMark	784
clau de violí	17	col·lisió del número de compàs	112
clau francesa	17	col·lisions de pentagrama creuat	331
clau horitzontal	236	col·lisions, ignorar	174, 184
clau moderntab	364	col·lisions, veus de pentagrama creuat	331
clau transpositora	18	col·lisions	179
clau vertical	194	Col·locació dels objectes	124, 126, 239, 240
Clau, alto varC	703	col·locació dels silencis multicompass	64
Clau, alto	703	color de veus	179
Clau, baritone varC	703	color en acords	230
Clau, baritone varF	703	color rgb	230
Clau, bass	703	color	229
Clau, blackmensural	703	coloring text	769
Clau, C	703	colors d'x11	229
Clau, estils	703	colors, llista de	679
Clau, F	703	colors	229
Clau, G	703	\column-lines	770
Clau, G2	703	\column	252, 721
Clau, GG	703	columnes, text	252
Clau, kievian	703	Com funcionen els fitxers	
Clau, mensural	703	d'entrada del LilyPond	484, 491
Clau, mezzosoprano	703	coma, intervals de	476
Clau, percussion	703	Combinar notes per formar acords	171
Clau, petrucci	703	\combine	255, 721
Clau, soprano	703	començament de repetició	160
Clau, subbass	703	començament del sistema	194
Clau, tabulatura	703	cometes a la lletra	265
Clau, tenor G	703	cometes en la lletra	272
Clau, tenor varC	703	Command-line usage	521
Clau, tenor	703	Common Practice Period	9, 471
Clau, treble	703	common-shortest-duration	577
Clau, varbaritone	703	compàs complet, silencis de	62
Clau, varC	703	compàs compost, indicació de	79
Clau, violí	703	compàs de anacrusis	74
clau, visibilitat després d'un canvi explícit	642	compàs parcial	74
clau	17	compàs, agrupació	93
claudàtor vertical	194	compàs, barres invisibles de	100
Claus amb notes guia	17	compàs, comprovació de	112
claus de diverses mides	260	compàs, comprovació	112
claus de fraseig	236	compàs, definir línies de	105
Claus de guia	17	compàs, doble	77
claus niuades	197	compàs, estil de la indicació de	67
Claus, música antiga	703	compàs, indicació de, ajustos predeterminats	67
claus, niuat de	197	compàs, indicació de, en mig de un compàs	74
claus, visibilitat de la transposició	644	compàs, indicació de, estils de	444
claus	231, 236, 450	compàs, indicació de, mensural	444
claves	776	compàs, número de	122
Clavú, francesa	703	compàs, número, alineació	111
clef	444, 451, 461	compàs, número, amb lletres	110
Clef	21	compàs, número, amb repeticions	110
clef-interface	21	compàs, número, comprovació	112
clef	5	compàs, números de	107
\clef	17, 784	compàs, propietats, restaurar els	
Clef_engraver	21	valors predeterminats	68
ClefModifier	21	compàs, repetició de	164
clefs	443, 461	compàs, repeticions i números de	160
clip-regions	520	compàs, visibilitat de la indicació de	66
cluster	175	compàs	66
Cluster_spanner_engraver	175	compas, número de, format	110
ClusterSpanner	175	compassos diferents al mateix temps	601

compassos polimètrics	77
compassos, subagrupar	93
Completion_heads_engraver	81
Completion_heads_engraver	80
Completion_rest_engraver	81
Completion_rest_engraver	80
compost, indicacions de compàs	79
\compound-meter	745
\compoundMeter	79, 784
compressió de música	54
\compressMMRests	62, 63, 784
comprovació de compàs amb repeticions	154
\concat	721
concatenating text	721
concert pitch	28
condensat de silencis	66
conformar lligadures	653
conga	776
\consists	607
constant, reguladors de tipus	130
\context dins d'un bloc \layout	603
context, canvi de propietats	
predeterminades de	602
context, definicions amb MIDI	529
\context	594, 603
ContextChange	332
Contextos i gravadors	177, 592
contextos implícits	611
contextos nous	594
contextos, creació i referenciació de	594
contextos, definició de nous	607
contextos, mantenir amb vida	598
contextos, ordre de disposició	610
contextos, temps de vida	598
Contexts	562, 563, 567, 592
Contexts and engravers	592
continua, lligadura	135
contrabaix, clau de	17
control, ajustar punts de	621
control, altures de	10
controlling general text alignment	724
controlpitch	10
Convencions de noms	
d'objectes i propietats	779, 780
copyright, símbol de	519
cor, sistema de	194
coral, clau de tenor	18
corda a l'aire, indicació de	341
corda, número de la	344
corda, números de	341
cordes orquestrals	340
cordes, escriptura de música per a	340
cowbell	776
\cr	126
crash cymbal	776
creating a table	771
creating empty text object	765
creating horizontal space, in text	726
creating text fraction	764
creating vertical space, in text	733, 767
\cresc	127
crescendo	132
crescendo-event	215
crescendo	126
\crescHairpin	128

\crescTextCresc	128
creuament de pentagrames	334
creuat, acords de pentagrama	335
creuat, línia de pentagrama	334
creuat, notes de pentagrama	335
creuat, pentagrama, barres de	330
creuat, pentagrama, notes de	330
creuat, pentagrama	334
creuat, pliques de pentagrama	335
Cross-staff stems	149
cross	38
\crossStaff	335, 784
cue notes, removing	220
cue-notes	314
\cueClef	216, 784
\cueClefUnset	784
\cueDuring	216, 784
\cueDuringWithClef	216, 784
CueVoice	221, 314
CueVoice	216
cuica	776
currentBarNumber	107, 122
custodi	441
\customTabClef	745
Custos	442
custos	439, 442
custos	441
cymbal, various	776

D

dòric, mode	22
D.S. al Fine	115
\deadNote	784
decorar text	254
\decr	126
\decresc	127
decrescendo	132
decrescendo	126
default-staff-staff-spacing	560
default	28, 30
\defaultchild	611
\defaultTimeSignature	67
\defineBarLine	105, 784
definició de sortida	780
definir línies de compàs	105
\deminutum	454, 460
\denies	607, 609, 610
\descendens	454, 460
deslizamientos en notación de tablatura	358
desplaçament de notes	179
desplaçament de silencis, automàtic	179
desplaçament de veus	179
desplaçament, silenci automàtic de	179
desplaçament	60, 622
desplegar repetició	162
diagrama de trastes personalizado	372
diagrames de acords per a	
instruments de trasts	365
diagrames de acords	375
diagrames de posicions d'ukelele	375
diagrames de posicions de mandolina	375
diagrames de posicions	375
diagrames de trast, transport dels	377

diagrames de trasts personalitzats, afegir	378	\divisioMaior	452
diagrames de trasts	365	\divisioMaxima	452
dibuixar el símbol del pentagrama	633	\divisioMinima	452
dibuixar objectes gràfics	254	divisiones	452
Difficult tweaks	658	Do, clau de	17
digitació comparat amb números de corda	344	dobla des, barres	85
digitació de acords	227	dobla barra	99
digitació, instruccions de, per a acords	227	dobla bemoll	5
digitació	226	dobla compàs	77
digitacions de la mà dreta per a		dobla puntet, notes amb	47
instruments de trasts	388	dobla sostingut	5
digitacions i silencis multicompass	66	dodecafònic, estil de alteracions	33
digitacions, afegir, a diagrames de trasts	387	dodecaphonic-first	33
\dim	127, 419	dodecaphonic-no-repeat	33
dimensions, of bounding box	770	dodecaphonic	33
dimensions	632	doit	142
\dimHairpin	128	doits (elevacions de to)	141
diminuendo	126	\dorian	22
\dimTextDecr	128	DotColumn	48
\dimTextDecresc	128	Dots	48
\dimTextDim	128	\dotsDown	47
dinàmica del MIDI	526	\dotsNeutral	47
dinàmica, diverses indicacions sobre una nota	127	\dotsUp	47
dinàmica, posició vertical	128	double flat	7
dinàmica	126	double sharp	7
dinàmiques indicacions editorials	132	Double_percent_repeat_engraver	167
dinàmiques, indicacions centrades en		\doubleflat	745
música de tecla	329	DoublePercentEvent	166
dinàmiques, indicacions entre parèntesis	132	DoublePercentRepeat	167
dinàmiques, indicacions, noves	132	DoublePercentRepeatCounter	167
\dir-column	722	DoubleRepeatSlash	166
Direction and placement	56	\doublesharp	745
discant, signes de, del acordió	338	downbow	775
\discant	757	\downbow	123, 341
discontínua, lligadura	135	downmordent	774
discontínues, lligadures de fraseig	138	\downmordent	123
discontínues, lligadures	56	downprall	774
Displaying music expressions	536, 621	\downprall	123
\displayLilyMusic	536, 784	\draw-circle	255, 736
\displayMusic	784	\draw-dashed-line	737
\displayScheme	784	\draw-dotted-line	737
disponibles, fer una llista de tipus de lletra	262	\draw-hline	737
disposició, fitxer de	551	\draw-line	255, 738
disseny «mensurstriche»	196	\draw-squiggle-line	738
disseny de pàgina	581	drawing beam, within text	736
distància entre pentagrames a la		drawing box, with rounded	
música de piano	335	corners, around text	743
distància entre pentagrames	560	drawing box, with rounded corners	739
distàncies absolutes	632	drawing circle, within text	736
distàncies escalades	632	drawing dashed line, within text	737
diverses línies, marcatge	252	drawing dotted line, within text	737
diverses línies, text	252	drawing ellipse, around text	739
diverses lligadures d'expressió	135	drawing line, across a page	737
diverses lligadures de fraseig	138	drawing line, within text	738
Diverses notes a l'hora	184	drawing oval, around text	740
diverses veus	179	drawing path	741
diversos matisos sobre una nota	127	drawing polygon	742
dividida, lletra	293	drawing solid box, within text	739
dividir en música etiquetada	517	drawing squiggled line, within text	738
dividits, modificació d'objectes d'extensió	657	drawing triangle, within text	744
Divisió automàtica de les notes	15	dret, pedal	336
divisió de notes	80	dreta, mà, digitacions per a	
divisió de silencis	80	instruments de trast	388
divisio	452	\dropNote	784
divisio	452	\drummode	192

drums, various	776
DrumStaff	194, 398, 403
DrumStaff	192
DrumVoice	398, 403
duració de les notes	46
duració predeterminada	46
duracions de la melodia, mostrar	81
duracions, escalat de	53
Duration names notes and rests	48
dynamic-event	215
\dynamic	132, 709
Dynamic_performer	526, 528, 530
\dynamicDown	128
DynamicLineSpanner	128, 132
DynamicLineSpanner	128
\dynamicNeutral	128
Dynamics	132
DynamicText	132
\dynamicUp	128

E

\easyHeadsOff	40
\easyHeadsOn	40
eclesiàstics, silencis	64
Editorial annotations	226, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 235
editorials, indicacions dinàmiques	132
Efectes en MIDI	534
Elaborar cançons senzilles	264, 265
electric snare	776
elevacions de to (doits)	141
\ellipse	739
emmarcar text	254
Emmentaler, tipus de lletra	680
\EnableGregorianDivisiones	794
\enablePolymeter	785
encapçalaments	484
enclosing text in box, with rounded corners	743
enclosing text within a box	709
\endSpanners	785
Engravers and Performers	592
enquadrernació	545
eoli, mode	22
eoni, mode	22
Episema	453
Episema_engraver	453
EpisemaEvent	453
EPS, sortida	522
\epsfile	256, 739
escalat de les duracions	53
escalat de pentagrames	204
escriptura de música en paral·lel	189
esdeveniments contenidors	170
espai dins dels sistemes	560
espai entre pentagrames	560
espaïat de la lletra	283
espaïat horitzontal	576
espaïat vertical	560
espaïat, nova secció de	578
espaïat, presentació del	588
espais a la lletra	265
espais en blanc	483
espais en la lletra	272

especial, símbols d'arpegi	147
especials, caps de figura	38
espressiu	123
espressivo, articulació	127
espressivo	774
\espressivo	123, 127
estàndard, mida del tipus de lletra (de notació) ..	225
Estèreo, balanç en MIDI	534
estil accidental dodecafònic	33
estil de la lletra de assaig	114
estil de la lligadura	135
estil dodecafònic, neo-modern	33
estils de cap de nota	38
estils de veu	179
estils, veu	179
\etc	662
etiqueta	513
\eventChords	785
excepcions, noms d'acord	428
Exemple real de música	182, 184, 330
expansió de música	54
explícita, refilets de nota	151
explícites, repeticions	162
Explicació de les expressions musicals	479
Explicació dels gravadors	81
explicitClefVisibility	642
explicitKeySignatureVisibility	642
Expressió en MIDI	534
expressions de marcatge	246
Expressive marks ..	126, 132, 134, 137, 139, 141, 142, 146, 149, 152, 242, 390
extensió, modificació d'objectes de	657
extensora, línia	276
extent, of actual inking	770
extent, of bounding box	770
extra-offset	560
\eyeglasses	763

F

\f	126
fàcil, notació, caps de nota de	40
F, clau	703
Fa, clau de	17
fall	142
falls (caigudess de to)	141
fantasma, notes	231
farciment al voltant de text	255
farcit	614
\featherDurations	99, 785
feature, OpenType font	713
fer una llista de tipus de lletra disponibles	262
fermata	775
\fermata	123, 746
Ferneyhough, reguladors de	130
Feta, tipus de lletra	680
\ff	126
\fff	126
\ffff	126
\fffff	126
fifth	5
figura, cap de la	38
figured bass	432
\figured-bass	709

FiguredBass.....	209, 435, 436
\fill-line.....	253, 722
\fill-with-pattern.....	723
\filled-box.....	255, 739
final de repetició.....	160
final, barra.....	99
finalis.....	452
\finalis.....	452
finals alternatius i lletra.....	289
finals alternatius.....	153
finger-interface.....	613
\finger.....	226, 710, 785
Fingering.....	228, 347, 612, 613
fingering-event.....	228, 612
Fingering_engraver.....	228, 612, 614
FingeringEvent.....	228, 612
fingeringOrientations.....	227
first-page-number.....	548
\first-visible.....	763
\fixed.....	2, 785
flag.....	440, 446
flageolet.....	123, 775
\flageolet.....	123
flags.....	446
flat.....	7
\flat.....	746
Flex.....	780
\flexa.....	460
floor tom tom.....	776
followVoice.....	334
fonamental d'un acord.....	419
font feature, OpenType.....	713
font-interface.....	226, 613, 766
font-interface.....	225, 260
font-size.....	222, 225
\fontCaps.....	710
fontSize.....	222
\fontsize.....	248, 710
Footnote.....	506
\footnote.....	498, 763, 785
Footnote_engraver.....	506
FootnoteEvent.....	506
Forbid_line_break_engraver.....	81
forget.....	34
format de la lletra d'assaig.....	114
format de la lletra.....	265
format dels elements d'extensió de text.....	240
formes, notes con.....	41
forte, pedal.....	336
four-string-banjo.....	394
\fp.....	126
\fraction.....	764
fragments de música.....	520
fragments, citar.....	212
fragments.....	216
francesa, clau.....	17
francesa, partitures a la.....	207
francesa, pentagrama a la.....	207
francesa, pentagrames a la.....	204
fraseig, a la lletra.....	273
fraseig, claus de.....	236
fraseig, lligadura de, definir patrons de discontinuïtat.....	138
fraseig, lligadura de, meitat contínua i meitat discontinua.....	138

fraseig, lligadura de.....	135
fraseig, lligadures de, discontinues.....	138
fraseig, lligadures de, diverses.....	138
fraseig, lligadures de, puntejades.....	138
fraseig, lligadures de, simultànies.....	138
fraseig, lligadures de.....	137
fraseig, marques de.....	137
\freeBass.....	758
French, clau.....	703
\frenchChords.....	428
Frenched score.....	308
Frenched staff.....	207, 209
Frenched staves.....	308
fret-diagram, marcatge amb.....	366
fret-diagram-interface.....	372, 375, 380, 386, 388
fret-diagram-interface.....	372
fret-diagram-terse, marcatge amb.....	368
\fret-diagram-terse.....	368, 754
fret-diagram-verbose, marcatge amb.....	370
\fret-diagram-verbose.....	370, 754
\fret-diagram.....	366, 753
FretBoards.....	375
Fretted strings... 346, 361, 365, 375, 386, 388, 390, 392, 394	
frigi, mode.....	22
\fromproperty.....	764
Fulls d'estil.....	518
Funcions de l'Scheme.....	363, 365
Funk, caps de nota amb forma.....	41
\funkHeads.....	41
\funkHeadsMinor.....	42

G

gaita escocesa de las terres altes.....	407
gaita, exemple de.....	408
gaita.....	407
\general-align.....	252, 724
\germanChords.....	428
glif.....	779
glifs musicals.....	115
glissandi i repeticions.....	160
glissando.....	146
Glissando.....	146, 638
glissando.....	142
\glissando.....	142
glissandos en acords.....	359
globus de ajuda.....	233
globus.....	233
glyph, bounding box.....	770
gràfica, notació.....	255
gràfics, dibuixar objectes.....	254
gràfics, inserir objectes.....	254
gràfics, inserir.....	254, 256
grace notes.....	120
\grace.....	116, 785
Grace_auto_beam_engraver.....	120
Grace_beam_engraver.....	120
Grace_engraver.....	120
Grace_spacing_engraver.....	120
GraceMusic.....	120
gramàtica del LilyPond.....	780
grand staff.....	197
GrandStaff.....	34, 197
Graphic.....	652

Graphical Object Interfaces.....	780
gravació de text.....	246
gravadors, incloure en contextos.....	607
gregorià, cant, pauta de transcripció de.....	192
Gregorian square neumes ligatures.....	454
GregorianTranscriptionStaff.....	194
GregorianTranscriptionStaff.....	192
grid-line-interface.....	236
grid-point-interface.....	236
Grid_line_span_engraver.....	236
Grid_line_span_engraver.....	234
Grid_point_engraver.....	236
Grid_point_engraver.....	234
gridInterval.....	234
GridLine.....	236
GridPoint.....	236
grob, propietats de.....	617
grob-interface.....	613, 779, 782
grob.....	613, 779
\grobdescriptions.....	785
grobs, sobreescritura de.....	639
grobs, visibilitat de.....	638
grow-direction.....	99
grupet.....	123
grups d'etiquetes.....	516
grups de valoració especial, col·locació de la clau..	49
grups de valoració especial, modificació del nombre.....	50
grups especials, format de.....	49
grups especials.....	48
guia, format de les notes.....	216
guia, notes, format de.....	216
guia, notes.....	216
guia, veus.....	212
guies musicals.....	310
guiones.....	276
guió.....	123
guiro.....	776
guitarra, caps de nota.....	38
guitarra, mostrar ritmes d'acompanyament.....	82
guitarra, tabulatura de.....	344
guitarra, taules d'acords.....	82

H

Hairpin.....	132, 622, 623
hairpin.....	132
Hal Leonard.....	40
half-open high hat.....	776
halfopen.....	775
\halfopen.....	123
\halign.....	251, 724
handclap.....	776
harmònics artificials.....	342
harmònics en instruments de trasts.....	391
harmònics en tabulatura.....	351
harmònics naturals.....	342
harmònics, caps de nota.....	38
Harmonia Sacra, caps de nota amb forma.....	41
\harmonic.....	342, 351
\harmonicByFret.....	351, 785
\harmonicByRatio.....	351, 785
\harmonicNote.....	785
harmonics.....	343

\harmonicsOff.....	342
\harmonicsOn.....	342, 785
\harp-pedal.....	755
harps.....	339
\hbracket.....	254, 740
\hcenter-in.....	725
\header.....	482
\hide.....	639, 786
\hideKeySignature.....	407
\hideNotes.....	228
\hideSplitTiedTabNotes.....	350
\hideStaffSwitch.....	334
high bongo.....	776
high conga.....	776
high hat.....	776
high timbale.....	776
high tom tom.....	776
himnes.....	304, 316
horitzontal, alineació de text.....	250
horitzontal, clau.....	236
horitzontal, espaiat.....	576
horitzontal, sobreesciure l'espaiat.....	658
horizontal-bracket-interface.....	238
horizontal-bracket-text-interface.....	238
horizontal-shift.....	546
Horizontal_bracket_engraver.....	238
Horizontal_bracket_engraver.....	236
HorizontalBracket.....	238
HorizontalBracketText.....	238
horizontally centering text.....	720
\hspace.....	726
hufnagel.....	439, 440
huge.....	222, 250, 710

I

ictus.....	776
\if.....	752
imatges, inserir.....	256
implícits, contextos.....	611
importing stencil, into text.....	767
impressió de caràcters especials.....	246
impressió dels noms d'acord.....	423
impressió, ordre de.....	639
improvisació.....	44
\improvisationOff.....	44, 82
\improvisationOn.....	44, 82
\in.....	632
\incipit.....	464, 786
incipits, añadir.....	464
\inclinatum.....	454, 460
include-settings.....	517
\include.....	510
including files.....	510
indent.....	210, 546, 581
independent, text.....	244
Indicació de compàs.....	66
indicació de polze.....	123
indicacions de pedal.....	123
indicacions de pedaler d'orgue.....	123
indicacions de text.....	242
indicacions dinàmiques noves.....	132
indicar No Chord (sense acord) a ChordNames...	424
\inherit-acceptability.....	609, 786

inlining an Encapsulated PostScript image 739
 inner-margin 545
 inscripció sobre un silenci multicompass 63
 inserir gràfics 256
 inserir objectes gràfics 254
 inserting music, into text 750
 inserting PostScript directly, into text 742
 inserting URL link, into text 744
 \inStaffSegno 155, 786
 instrument, nom abreujat 209
 instrument, nom del 209
 instrument-specific-markup-interface... 418, 766
 InstrumentName 212
 instruments transpositors 12
 instruments, noms complexos de 209
 instruments, noms 535
 \instrumentSwitch 786
 interfície de grob 780
 interfície de la presentació 613
 interfície 780
 interfícies d'objectes gràfics 780
 Interfaces for programmers 646
 interval 5
 introduir la lletra 265
 inversió modal 16
 inversió 14
 \inversion 14, 786
 \invertChords 786
 invisible, plica 231
 invisible, silenci 60
 invisibles, notes 228
 \ionian 22
 iraq 474
 \italianChords 428
 \italic 247, 711
 item-interface 613

J

jazz, acords de 418, 426
 \jump 786
 justificat, text 253
 \justified-lines 259, 770
 \justify-field 726
 \justify-line 727
 \justify-string 727
 \justify 253, 726
 justifying lines of text 770
 justifying text 726

K

\keepWithTag 513, 786
 key signature 447, 452
 key signature 5, 451
 key-signature-interface 24
 \key 22, 42, 786
 Key_engraver 24
 Key_performer 24
 Keyboards 330, 332, 334, 336, 337, 339
 KeyCancellation 24
 KeyChangeEvent 24
 KeySignature 24, 447, 451, 452, 474
 kievian notation 461, 462

Kievan, clau 703
 KievanStaff 460
 KievanVoice 460
 \killCues 220, 786
 kirchenpausen 64
 kurd 474

L

línia d'extensió 276
 línia de canvi de pentagrama 334
 línia de seguiment de pentagrama 334
 línia divisòria predeterminada, canviar 107
 línia vertical entre pentagrames 234
 línia, barres en salts de 85
 línia, salts de 553
 línia, salts 100
 línies addicionals 200
 línies de reixeta 234
 línies del pentagrama 200
 línies divisòries invisibles 100
 línies divisòries manuals 100
 línies divisòries, eliminació 644
 línies divisòries, símbols sobre les 242
 línies divisòries 99
 La partitura és una (única) expressió
 musical composta 479
 La propietat outside-staff-priority (prioritat
 fora del pentagrama) 575
 \label 507, 786
 laissez vibrer 58
 laissez vibrer 56
 \laissezVibrer 56
 LaissezVibrerTie 58
 LaissezVibrerTieColumn 58
 \language 786
 \languageRestore 786
 \languageSaveAndChange 786
 large 222, 250, 711
 \larger 248, 250, 711
 last-bottom-spacing 543
 laud, afnació del 395
 laud, tablatures de 394
 layout-set-staff-size 551
 \layout 482, 549, 592, 603
 ledger line 203
 ledger-line-spanner-interface 40
 Ledger_line_engraver 39
 LedgerLineSpanner 40
 \left-align 250, 728
 left-aligning text 728
 \left-brace 764
 \left-column 728
 left-margin 544
 Les veus contenen música 178, 184
 lexer 780
 lheel 775
 \lheel 123
 lidi, mode 22
 ligature 439, 441, 449, 450, 460, 463
 ligature, in text 721
 LilyPond grammar 780
 line 203
 line-spanner-interface 638
 line-width 544, 581

<code>\line</code>	729	lligadures de punts	56
<code>\linea</code>	454, 460	lligadures discontinues	56
<code>LineBreakEvent</code>	556	lligadures en la lletra	272
<code>lineprall</code>	774	lligadures i acords	55
<code>\lineprall</code>	123	lligadures laissez vibrer	56
<code>Literature list</code>	426, 430	Lligadures mensurals blanques	448
llengua, altures en altres	8	Lligadures mensurals	448
llengua, noms de nota en altres	8	lligadures, a primera i segona vegada	155
lletra a sobre de notes d'adorn	298	lligadures, a repeticions	155
lletra assignada a una veu	175	lligadures, aparença	56
lletra d'assaig, estil	114	lligadures, col·locació	56
lletra d'assaig, format	114	Lligadures	441
lletra dividida	293	lligadures	463
lletra i barres	87	llista d'associació	779
lletra i melodies	268	llista de colors	679
lletra i notes lligades	291	llista-A	779
lletra, alineació a una melodia	267	locri, mode	22
lletra, alineació amb melodia esporàdica	599	<code>\locrian</code>	22
lletra, augmentar la separació	283	longa	48, 60
lletra, compartida entre veus	295	longa, silenci de	58
lletra, desplaçament de	61	<code>\longa</code>	46, 58
lletra, donar format	265	longfermata	775
lletra, establir la mida de	551	<code>\longfermata</code>	123
lletra, introduir	265	longitud de las notes	46
lletra, mantenir dins del marge	240	Longitud i gruix dels objectes	207, 632
lletra, posicionament	278	<code>\lookup</code>	765
lletra, puntuació en la	265	low bongo	776
lletra, repeticions amb finals alternatius	289	low conga	776
lletra, repeticions amb primera i segona vegada ..	289	low timbale	776
lletra, repeticions	285	low tom tom	776
lletra, saltar notes	290	<code>\lower</code>	251, 729
lletra	265	lowering text	729
lletres d'assaig	113	ltoe	775
lligadura contínua	135	<code>\ltoe</code>	123
lligadura d'expressió, definició de patrons		ly:minimal-breaking	558
de discontinuïtat	136	ly:one-line-auto-height-breaking	559
lligadura d'expressió, estil	135	ly:one-line-breaking	558
lligadura d'expressió, meitat contínua i		ly:one-page-breaking	558
meitat discontinua	135	ly:optimal-breaking	558
lligadura d'unió	54	ly:page-turn-breaking	559
lligadura de fraseig meitat contínua i		<code>\lydian</code>	22
meitat discontinua	138	LyricCombineMusic	273, 278
lligadura de fraseig, definir patrons		LyricExtender	277
de discontinuïtat	138	LyricHyphen	277
lligadura de fraseig	135	<code>\lyricmode</code>	265, 267
lligadura de punts	135	Lyrics	209, 268, 272, 278, 305
lligadura discontinua	135	lyrics, using variables	277
lligadura, alteracions i	6	<code>\lyricsto</code>	269
lligadures d'expressió i repeticions	160	<code>\lyricsto</code>	267, 268, 269
lligadures d'expressió, a sobre de les notes	135	LyricText	266, 303, 315
lligadures d'expressió, a sota de les notes	135		
lligadures d'expressió, diverses	135		
lligadures d'expressió, modificar	653		
lligadures d'expressió, posicionament manual	135		
lligadures d'expressió, simultànies	135		
lligadures d'expressió	134		
lligadures d'unió i claus de primera			
i segona vegada	55		
lligadures d'unió, modificar	653		
lligadures d'unió, repeticions i	55		
lligadures de fraseig discontinues	138		
lligadures de fraseig puntejades	138		
lligadures de fraseig simultànies	138		
lligadures de fraseig, diverses	138		
lligadures de fraseig	137		

M

m	419
música de quatre compassos per línia	555
música desplegada amb finals alternatius	162
música dins de marcatge	257
música intercalada	189
música para principiants	40
música religiosa	316
música sense mesura	122
música sense metre, alteracions	75
música sense metre, barres de compàs	75
música sense metre, barres	75

música sense metre, números de compàs	75	marge d'enquadració	545
música sense metre	75	marge, text fora del	240
música, fragments	520	\mark	113, 242, 787
Mètodes d'ajustament	53, 619, 621	Mark_engraver	116, 244
Música antiga, claus	703	\markalphabet	765
magnification->font-size	222, 551	MarkEvent	116, 244
\magnify	248, 711	\markLengthOff	72, 243
magnifying text	711	\markLengthOn	72, 243
magnifyMusic	222, 787	\markletter	765
\magnifyStaff	787	Markup construction in Scheme	134
magstep	222, 551, 632	markup, rhythm	749
maj	419	markup-markup-spacing	543
major seven symbols	428	markup-system-spacing	543
major, mode	22	\markup	242, 244, 245, 246
\major	22	\markuplist	245, 259, 260
majorSevenSymbol	426	\markupMap	787
makam	477	marques de fraseig	137
makam	476, 477	martell activat	360
makamlar	471, 477	matisos absoluts	126
makamlar	471, 476, 477	matisos, diversos sobre una nota	127
make-dynamic-script	133	matisos, posició vertical	128
make-dynamic-script	133	matisos	126
make-pango-font-tree	262	max-systems-per-page	546
\makeClusters	175, 787	maxima	48, 60
\makeDefaultStringTuning	787	maxima, silenci de	58
manteniment, pedal, estils de	337	\maxima	46, 58
mantenir música etiquetada	513	measureBarType	107
manual, canvi de pentagrama	330	measureLength	87, 122
manual, marca d'assaig	114	measurePosition	74, 122
manual, marca de repetició	160	Medicaea, Editio	439, 440
Manuals	1	\medium	711
manuals, barres de compàs	100	melisma	273, 276
manuals, barres	84, 96	melisma	273, 276
manuals, línies divisòries	100	\melisma	273
\map-commands	771	\melismaEnd	273
maqam	474	melismata	273
maqam	471	melismes, barres en	85
maqams	471	melodia alternativa, canvi a una	299
maracas	776	melodia, mostrar las duracions	81
marca d'assaig, estil	114	menor, mode	22
marca d'assaig, format	114	mensuració, símbol de	444
marca de assaig manual	114	mensural notation	439, 440, 441, 443, 444, 445, 446, 447
marca de pols	140	Mensural, clau	703
marcatge condicional	496	mensural, música, transcripció de	196
marcatge de diverses línies	252	mensural	439, 440
marcatge de diverses pàgines	259	MensuralStaff	194
marcatge de text	246	MensuralStaff	442
marcatge sobre silencis multicompass	63	MensuralStaff	192
marcatge, caràcters especials en mode de	246	MensuralVoice	442
marcatge, centrar a la pàgina	253	mensurstriche, disseny	196
marcatge, elements, alinear	250	\mergeDifferentlyDottedOff	179
marcatge, expressions de	246	\mergeDifferentlyDottedOn	179
marcatge, farciment de textos de	255	\mergeDifferentlyHeadedOff	179
marcatge, notació musical dins de	257	\mergeDifferentlyHeadedOn	179
marcatge, partitura dins de	258	merging text	721, 729
marcatge, sintaxi	246	mesura, música sense	122
marcatge, text de, diverses pàgines	259	metadades de MIDI	497
marcatge, text, ajustat a paraules	253	metadades de PDF	497
marcatge, text, alinear	250	meter	80
marcatge, text, decorar	254	metrònom, indicació de, amb text	71
marcatge, text, emmarcar	254	metrònom, indicació de	71
marcatge, text, instruccions de alineació	254	metre polimètric	77
marcatge	246	metre, estil de	67
marcato	124, 774	metronome	74
\marcato	123		

metronome mark	74
MetronomeMark	74
metronomic indication	74
mezzosoprano, clau de	17
Mezzosoprano, clau	703
\mf	126
microtons, tabulatura	364
microtons	9
mid tom tom	776
mida de la pàgina	539
mida del paper	539
Mida dels objectes	207
\midi	482, 592
MIDI amb repeticions	531
MIDI, canals	531
MIDI, definicions de context	529
MIDI, equalització	526
MIDI, instruments	535
MIDI, matisos dinàmics	526
MIDI, notació amb suport	524
MIDI, notació no suportada	525
MIDI, pistes	531
MIDI, transposició	26
MIDI, volum	526
MIDI	26, 524
midiBalance	534
midiChannelMapping	531
midiChorusLevel	534
midiExpression	534
midiPanPosition	534
midiReverbLevel	534
MIDI	526, 530
min-systems-per-page	546
minimum-Y-extent	560
minimumFret	348, 388
minimumPageTurnLength	559
minimumRepeatLengthForPageTurn	559
\minor	22
minorChordModifier	427
mirroring markup	744
mitjos, intervals	471
mixed	337
mixolidi, mode	22
\mixolydian	22
\mm	632
modal, inversió	16
modal, transposició	15
\modalInversion	16, 787
modals, transformacions	15
\modalTranspose	15, 787
mode d'acords	418
mode	781
modern de precaució, alteracions d'estil	31
modern, alteracions d'estil	30, 31
modern, estil de alteracions	30
modern-cautionary	31
modern-precaució, estil d'alteracions	30
modern-voice-cautionary	31
modern-voice	31
modern	30
moderntab, clau	364
modes eclesiàstics	22
modes	22
modificadors d'acord	419
Modificar les propietats dels contextos	607

mordent ascendent	123
mordent circular, invers	123
mordent circular	123
mordent	123, 774
\mordent	123
mordente descendent	123
mordents	116, 407
Moviment d'objectes	250, 254
moviments, diversos	479
\mp	126
multi-measure rest	66
multi-measure rest, within text, by duration-scale	746
multi-measure rest, within text, by duration	748
\multi-measure-rest-by-number	746
multicompàs, posicionament dels silencis	64
multicompàs, silenci, adjuntar text	63
multicompàs, silenci, amb marcatges	63
multicompàs, silenci, aplicar un calderó a	63
multicompàs, silencis, contracció de	63
multicompàs, silencis, digitacions i	66
multicompàs, silencis, expansió de	63
multicompàs, silencis, inscripció en	63
multicompàs, silencis	62
MultiMeasureRest	66
MultiMeasureRestNumber	66
MultiMeasureRestScript	66
MultiMeasureRestScript	63
MultiMeasureRestText	66
MultiMeasureRestText	63
Music classes	216
Music function usage	314
Music functions	660, 661
musica ficta, alteracions	448
musicals, glifs	115
musicals, guies	310
\musicglyph	115, 747
\musicMap	787
musicològic, anàlisi	236
musicQuotes	781
mute bongo	776
mute conga	776
mute timbale	776

N

número de compàs, col·lisió	112
número de compàs, comprovació de	112
número de compàs	122
número de compassos, format de	110
números de compàs i repeticions	160
números de compàs, cadències	75
números de compàs, espaiat regular	108
números de compàs, música sense metre	75
números de compàs	107
números de corda comparat amb digitacions	344
números de pàgina, automàtics	548
números de pàgina, especificar el primer	548
números de pàgina, romans	548
números de pàgina, suprimir	548
N.C., símbol	424
\name	607
natural, nota	5
\natural	747
naturals, harmònics	342

neo-modern de precaució, estilo de alteracions.....	32
neo-modern, estilo de alteracions.....	32
neo-modern-cautionary.....	32
neo-modern-voice, estil d'alteració.....	33
neo-modern-voice-cautionary, estil de alteracions..	33
neo-modern-voice-cautionary.....	33
neo-modern-voice.....	33
neo-modern.....	32
neomensural.....	440
New markup command definition.....	720
New markup list command definition.....	260
\new.....	594
New_fingering_engraver.....	228, 612
\newSpacingSection.....	578
niente, al.....	129
niuada, repetició.....	160
Niuat d'expressions musicals.....	204, 207, 611
niuat de pentagrames.....	197
niuats, claus de pentagrama.....	197
nivell superior, text del.....	244
no buits, textos.....	239
no musicals, símbols.....	255
no-purs: contenidors de l'Scheme.....	658
no-reset.....	34
\noBeam.....	96
\noBreak.....	553
nom del cantant.....	297
noms d'instrument, canviar.....	211
noms d'instruments, centrat.....	210
noms de instrument, afegir a d'altres contextos ..	211
noms de les notes.....	1
Noms de nota àrabs.....	472
noms de personatges.....	308
NonMusicalPaperColumn.....	578
nonstaff-nonstaff-spacing.....	560
nonstaff-relatedstaff-spacing.....	560
nonstaff-unrelatedstaff-spacing.....	560
\noPageBreak.....	556, 787
\noPageTurn.....	560, 787
\normal-size-sub.....	712
\normal-size-super.....	249, 712
\normal-text.....	712
normalsize.....	222, 250, 713
nota d'espaiat.....	60
nota oberta.....	123
nota tapada.....	123
nota, cap de, en aspes.....	38
nota, cap de, en parlat.....	38
nota, cap de, en rombe.....	38
nota, cap de, estils.....	38
nota, cap de, guitarra.....	38
nota, cap de, harmònics.....	38
nota, cap especial de.....	38
nota, duració predeterminada.....	46
nota, estils de cap.....	703
notació dins de marcatge.....	257
notació gràfica.....	255
notació, explicació de.....	233
notació, mida del tipus de lletra.....	222
note head.....	446, 462
note value.....	48
note, within text, by duration.....	747
note, within text, by log and dot-count.....	747
\note-by-number.....	747
note-event.....	39, 41, 44
note-event.....	215
note-head-interface.....	40, 41, 44
\note.....	747
Note_head_line_engraver.....	334
Note_heads_engraver.....	39, 41, 44, 81, 610
Note_heads_engraver.....	80
Note_spacing_engraver.....	229
NoteCollision.....	184
NoteColumn.....	184
NoteHead.....	39, 41, 44
notes acolorides en acords.....	230
notes acolorides.....	229
notes al peu dins d'expressions musicals.....	498
notes al peu en text independent.....	504
Notes al peu, basades en esdeveniments.....	499
notes al peu, basades en temps.....	501
notes al peu.....	498
notes d'adorn, canviar els ajustos de disposició...	118
notes d'adorn.....	407
notes de adorno, ajustament.....	118
notes de pentagrama creuat.....	330, 335
notes entre parèntesis.....	231
notes fantasma.....	231
notes guia.....	212, 216
notes invisibles.....	228
notes ocultes.....	228
notes petites.....	216
notes transparents.....	228
notes, amb doble puntet.....	47
notes, amb puntet.....	47
notes, cap de, forma de rombe.....	342
notes, caps de, Aiken.....	41
notes, caps de, arpa sacra.....	41
notes, caps de, barrades.....	44
notes, caps de, Christian Harmony.....	41
notes, caps de, con formes.....	41
notes, caps de, estudio.....	40
notes, caps de, Funk.....	41
notes, caps de, Harmonia Sacra.....	41
notes, caps de, improvisació.....	44
notes, caps de, notació simplificada.....	40
notes, caps de, para practicar.....	40
notes, caps de, Southern Harmony.....	41
notes, caps de, Walker.....	41
notes, caps de.....	222
notes, claus d'agrupació de.....	236
notes, col·lisions de.....	179
notes, divisió de.....	80
notes, duració de.....	46
notes, espaiar horitzontalment.....	578
notes, longitud de.....	46
notes, noms de, en altres llengües.....	8
notes, noms holandesos de.....	5
notes, noms predeterminats.....	5
notes, transport de.....	11
NoteSpacing.....	229, 577, 578
nou pentagrama.....	192
\null.....	251, 765
NullVoice.....	295
\number.....	713
\numericTimeSignature.....	67

O

objecte de l'Scheme	781
objecte de propietats	781
objectes de presentació	779
objectes gràfics	779
Objectes i interfícies	506, 779, 780
objectes immutables	779
Objectes interiors al pentagrama	631
objectes mutables	780
objectes, acolorir	229
objectes, acolorit de	639
objectes, rotació	646
objectes, sobreescriptura de	639
objectes, visibilitat de	638
oblit, estil de alteracions	34
octava, comprovació de	10
octava, correcció de	10
octava, especificació absoluta	1
octava, especificació relativa	2
octava, introducció absoluta	1
octava, introducció relativa	2
octava, marca de canvi de	1
octava, transposició, opcional	18
octava, transposició	18
octava	24
octavation	26
\octaveCheck	10, 787
ocultament de pentagrames	207
ocultar pentagrames	207
ocultes, notes	228
\offset	622, 787
\omit	638, 787
on-the-fly	496
\on-the-fly	496, 766
\once	617
\once	619, 788
\oneVoice	175
open bongo	776
open conga	776
open high hat	776
open timbale	776
open	775
\open	123, 341
OpenType, font feature	713
operació d'inversió nmodal	16
operació de inversió	14
operació de retrogradació	14
operació de transposició	15
operacions modals	15
Optical spacing	577, 578
oratoris	304
Organitzar les peces	
mitjançant variables	192, 310, 512, 517, 518, 597
\oriscus	454, 460
ornamentació	123
ornaments	116, 123
orquestrals, cordes	340
ossia	207
ossia	204, 208
Otomana, música	476
ottava-bracket-interface	26
ottava	24
\ottava	24, 788
Ottava_spanner_engraver	26
OttavaBracket	26
outer-margin	545
output-count	781
output-def	780
output-suffix	781
outside-staff-horizontal-padding	575
outside-staff-padding	575
outside-staff-priority	575
\oval	740
\overlay	729
\override-lines	771
\override	617, 621, 766
OverrideProperty	615
\overrideProperty	622, 788
\overrideTimeSignatureSettings	67, 788
overriding property within text markup	766
overtie-ing text	714
\overtie	714
P	
\p	126
pàgina, disposició de la	581
pàgina, orientació de la	540
pàgina, salts de	581
pàgina, salts manuals	556
pàgines, marcatge de diverses	259
\pad-around	255, 730
\pad-markup	255
\pad-to-box	255, 730
\pad-x	255, 731
\pad	730
padding (farcit)	614
padding text horizontally	731
padding text	730
page-breaking-system-system-spacing	547
page-breaking	547
page-count	547
\page-link	766
page-number-type	548
\page-ref	507, 766
page-spacing-weight	548
\pageBreak	556, 557, 788
\pageTurn	560, 788
\palmMute	788
\palmMuteOn	788
Pango	260
Panorama en MIDI	534
paper, mida, apaïsat	540
paper, mida, orientació	540
paper-height	541
paper-width	544
\paper	482, 539
parèntesi de cels de repetició de text	162
parèntesi, alteració amb	6
parèntesis en angle	170
parèntesis	231
paral·lel, música en	189
\parallelMusic	189, 788
parcial, compàs	74
Parentheses	231
parentheses-interface	231
Parenthesis_engraver	231
\parenthesize	231, 740, 789
parlato, caps de nota	38

parlato	314	pentagrama, línia de canvi de	334
Parmesan, tipus de lletra	680	pentagrama, modificar les línies del	200
parser	780	pentagrama, nou	192
part	189	pentagrama, ocultament de	207
part en començar	74	pentagrama, símbol del	200
\partCombine i lletra	187	pentagrames d'instruments de teclat	329
\partCombine y lletra	295	pentagrames de piano	194, 329
\partCombine	184, 295, 789	pentagrames niuats	197
\partCombineApart	186	pentagrames, diversos	194
\partCombineAutomatic	186	pentagrames, grup de	194
\partCombineChords	186	percent repeat	166
\partCombineDown	789	percent	164
\partCombineForce	789	Percent_repeat_engraver	166
partCombineListener	781	percentatge, repetició de	164
PartCombineMusic	189	PercentRepeat	166
\partCombineSoloI	186	PercentRepeatCounter	166
\partCombineSoloII	186	PercentRepeatedMusic	166
\partCombineUnisono	186	Percussió, clau	703
\partCombineUp	789	percussió, clau	396
\partial	74, 153, 154, 789	percussió, pauta de	192
Partitura vocal a quatre veus SATB	305	percussió	396, 397
partitura, a dins de marcatge	258	Percussion	396, 397, 403, 404
Partitures i partícels	512	personalització dels noms d'acord	426
parts cantades	304	personalitzada, marca d'assaig	114
parts, combinació automàtica	184	personalitzades, afinacions de cordes	362
parts, combinador de	184	personalitzats, afegir diagrames de trast	378
path, drawing	741	personalitzats, diagrames de trasts	365
\path	741	personalizados, diagramas de trastes	372
\pattern	766	personatges, noms	308
pausa, marques de	139	\pes	460
pauta de cor	194	petites, notes	216
pauta, escalat de	204	Petrucchi, clau	703
pauta	192	Petrucchi	439, 440
pedal d'orgue	123	peus de pàgina	484
pedal de manteniment, estil de	337	PhrasingSlur	139
pedal dret	336	\phrasingSlurDashed	138
pedal forte	336	\phrasingSlurDashPattern	138, 789
pedal high hat	776	\phrasingSlurDotted	138
pedal sostenuto	336	\phrasingSlurDown	138
pedal, estils d'indicació	337	\phrasingSlurHalfDashed	138
pedal, indicació mixta	337	\phrasingSlurHalfSolid	138
pedal, indicació por clau	337	\phrasingSlurNeutral	138
pedal, indicació textual	337	\phrasingSlurSolid	138
pedals de l'arpa, diagrames	339	\phrasingSlurUp	138
pedals de l'arpa	339	\phrygian	22
pedals de piano	336	piano de precaució, alteracions	32
pedalSustainStyle	337	piano de precaució, estilo de alteracions	32
pentagrama únic, polifonia de	175	piano, alteracions de	32
pentagrama únic	192	piano, estil de alteracions de	32
pentagrama a la francesa	204	piano, música de, matisos centrats	329
pentagrama buit	207	piano, pedals de	336
pentagrama creuat, arpegis amb parèntesis	149	piano, pentagrames de	194, 329
pentagrama creuat, plica de	335	piano, sistema de	194
pentagrama creuat, trèmol de	169	piano-cautionary	32
pentagrama de percussió	192	piano	32
pentagrama, aturar i iniciar línies del	200	Piano_pedal_engraver	337
pentagrama, canvi automàtic de	332	PianoPedalBracket	337
pentagrama, canvi de	334	PianoStaff	34, 149, 197, 212, 305, 330
pentagrama, canvi	334	PianoStaff	329, 332
pentagrama, canvis manuals de	330	picat	124
pentagrama, distància entre els	560	Pitch names	2, 5, 7, 9, 447
pentagrama, establir el símbol del	633	Pitch_squash_engraver	45, 84, 610
pentagrama, establir la mida del	551	Pitch_squash_engraver	82
pentagrama, iniciar	192	\pitchedTrill	151, 789
pentagrama, instanciar	192		

Pitches ..	2, 5, 7, 9, 11, 13, 21, 24, 26, 28, 34, 38, 39, 41, 44, 45, 474
pitchnames	781
pizzicato, Bartók	343
pizzicato, snap	343
placing horizontal brackets, around text	740
placing parentheses, around text	740
placing vertical brackets, around text	736
plantilla música àrab	475
Plantilles de conjunts vocals ..	281, 283, 305, 322, 325
Plantilles de quartet de corda	341
Plantilles incorporades	305
plica amunt	231
plica avall	231
plica creuada	118
plica de pentagrama creuat	335
plica invisible	231
plica neutral	231
plica, direcció	231
plica	231
pliques de pentagrama creuat	335
\pointAndClickOff	789
\pointAndClickOn	789
\pointAndClickTypes	789
polifònica, música	179
polifonia en un sol pentagrama	175
polifonia, lletra compartida	295
polimètric, metre, barres en	77
polimètrics, compassos	77
polimètriques, partitures	601
\polygon	742
polymetric	53, 80
polymetric time signature	80
polyphony	184
portato	126
portato	124, 774
\portato	123
posició i celleta, indicació per a instruments de trasts	390
posicionament de la lletra	278
PostScript encapsulat, sortida de	522
PostScript	256
\postscript	256, 742
potència, acords de	392
power chord	393
\pp	126
\ppp	126
\pppp	126
prall	774
\prall	123
pralldown	774
\pralldown	123
prallmordent	123, 774
\prallmordent	123
prallprall	123, 774
\prallprall	123
prallup	774
\prallup	123
\preBend	789
\preBendHold	789
precaució, alteració de	6
precaució, alteracions de piano de	32
precaució, estilo de alteracions, piano	32
\predefinedFretboardsOff	386
\predefinedFretboardsOn	386
predefinides, afinacions, per a instruments de trast	361
predeterminada, duració de la nota	46
predeterminada, línia divisòria, canviar	107
predeterminat, estil de las alteracions	28
predeterminats, canvi de propietats de context ...	602
predeterminats, noms de nota	5
presentació, interfície de la	613
prima volta	153
primera i segona vegada i lletra	289
primera i segona vegada, amb lligadures	155
primera i segona vegada, claus i lligadures en	55
primera i segona vegada, repeticions	162
primera i segona vegada	153
principiants, música per a	40
print-all-headers	548
print-first-page-number	548
print-page-number	548
prob	781
progressives, barres	99
\property-recursive	767
\propertyOverride	789
\propertyRevert	789
PropertySet	615
\propertySet	790
\propertyTweak	790
\propertyUnset	790
propietats compartides	779
propietats de grob	617
Propietats de les interfícies	780
Propietats dels objectes de presentació	779
propietats immutables	779
propietats mutables	780
propietats	615
\pt	632
pulsacions por minut	71
pulsacions, agrupació	93
puntejades, lligadures de fraseig	138
puntet, notes amb	47
punts de control en corbes de Bézier	653
punts, lligadura de	135
punts, lligadures de	56
puntuació en la lletra	265
puntuació	265
purs, contenidors de l'Scheme	658
\pushToTag	517, 790
\put-adjacent	731
putting space around text	730

Q

q, repetició d'acords	172, 349
Quant a la impossibilitat de niuar claus i lligadures	137, 139
quarter tone	7
quarts de to, alteracions	7
quarts de to, tabulatura	364
quarts de to	6
\quilisma	454, 460
quotedCueEventTypes	215
quotedEventTypes	215
\quoteDuring	212, 216, 790
QuoteMusic	216

R

r	58
rítmica, pauta	192
R	62
raïm (clúster)	175
ragged-bottom	541
ragged-last-bottom	541
ragged-last	545, 581
ragged-right	545, 581
\raise	251, 731
\raiseNote	790
raising text	731
rang de altures	35
rast	474
Ratisbona, Editio	440
recordatòria, alteració	6
\reduceChords	790
Referència de funcionament intern	592
referenciació de contextos	594
referencing page label, in text	769
referencing page number, in text	766
refilet amb nota i alteració	151
refilet	123
refilets de nota explícita	151
refilets	150
regulador	126
reguladors acampanats	130
reguladors de Ferneyhough	130
reguladors de tipus constant	130
reguladors en angle	646
RehearsalMark	116, 244
reixeta, línies de	234
relatiu, acords en alçada	171
relatiu, mode, autotcanviador i	333
relatiu, mode, transposició i	5
relatiu	2
relativa, especificació de l'octava	2
relativa, introducció de l'octava, i acords	5
\relative	2, 5, 14, 333, 790
RelativeOctaveCheck	11
RelativeOctaveMusic	5
relatives, especificació d'octaves	2
\RemoveAllEmptyStaves	207, 794
\RemoveEmptyStaves	207, 795
\removeWithTag	513, 790
removing cue notes	220
renaixement, música del	196
repeat	160
\repeat percent	164
\repeat tremolo	167
\repeat	153
repeatCommands	160
RepeatedMusic	160, 162, 164
Repeats	160, 162, 164, 166, 169
RepeatSlash	166
RepeatSlashEvent	166
\repeatTie	55, 155, 291
repetició amb comprovacions de compàs	154
repetició amb finals alternatius	153
repetició amb q	349
repetició ambigua	160
repetició con anacrusa	154
repetició curta	164
repetició de compàs	164
repetició de la lletra amb finals alternatius	289
repetició de la lletra amb primera i segona vegada	289
repetició de percentatge	164
repetició de trèmol	167
repetició i números de compàs	160
repetició manual	160
repetició niuada	160
repetició, amb q	172
repetició, barres de	99
repetició, canviar finals alternatius	160
repetició, canviar número de	160
repetició, començament de	160
repetició, comptador de temps de la	160
repetició, final de	160
repetició, lligadures d'unió en	55
repeticions al MIDI	531
repeticions alternatives	162
repeticions amb primera i segona vegada	162
repeticions desplegadas amb finals alternatius	162
repeticions desplegadas	162
repeticions explícites	162
repeticions i glissandi	160
repeticions i lletra	285
repeticions i lligadura d'expressió	160
repeticions normals	153
repeticions, amb lligadures	155
repeticions, amb segno	155
repeticions, lletres i números de compàs	159
repeticions, números de compàs de primer i segona vegada	159
repeticions	102
\replace	714
reservats, impressió de caràcters	246
\resetRelativeOctave	790
respiracions	139
Rest	60
rest, within text, by duration	748
rest, within text, by log and dot-count	749
\rest-by-number	749
rest-event	215
\rest	58, 748
Rest_engraver	81
restaurar les propietats predeterminades del tipus de compàs	68
RestCollision	184
restrainOpenStrings	348
rests, anticent	446
retrogradació, transformació de	14
\retrograde	14, 790
Reverberació en MIDI	534
reverseturn	774
\reverseturn	123
reversió de sobreescriptures	618
\revert	618
RevertProperty	615
\revertTimeSignatureSettings	68, 790
\rfz	126
rgb, color	230
rgb-color	230
rgb-color	230
rheel	775
\rheel	123
rhythm, in text	749
\rhythm	749

Rhythmic_column_engraver	610
RhythmicStaff	45, 84, 194
RhythmicStaff	192
Rhythms	48, 53, 54, 58, 60, 62, 66, 70, 75, 77, 80, 81, 84, 86, 94, 98, 99, 107, 112, 113, 116, 120, 122, 123
ride bell	776
ride cymbal	776
\right-align	250, 731
right-aligning text	731
\right-brace	767
\right-column	732
right-margin	544
\rightHandFinger	388, 790
rodona, silencis de, per a un compàs complet	62
\roman	715
\romanStringNumbers	341
rombe, caps de nota	38
rombe, caps en forma de	342
rotació d'objectes	646
\rotate	732
rotating text	732
\rounded-box	254, 743
rtoe	775
\rtoe	123

S

s	60
sèptima, acords de	419
sil·labes, duració automàtica de les	268
símbol semibemoll àrab	472
símbols no musicals	255
símbols, tipus de lletra al marcatge	260
\sacredHarpHeads	41
\sacredHarpHeadsMinor	42
Salms	325
salms	316
saltar notes a la lletra	290
salts de línia normals	555
salts de línia, cadències	77
salts de línia, música sense mesura	77
salts de línia	553
salts de pàgina, cadències	77
salts de pàgina, música sense mesura	77
salts de pàgina	581
salts, en música sense mesura	77
\sans	715
SATB	304
\scale	744
\scaleDurations	54, 77, 791
scaling markup	744
scaling text	732
Scheme tutorial	592
Scheme, contenidors no-purs	658
Scheme, contenidors purs	658
scordatura	24
Score	123
\score-lines	771
score-markup-spacing	543
score-system-spacing	543
\score	478, 482, 750
scoreTitleMarkup	492
scoreTitleMarkup	492
Script	124, 126, 453
Script_engraver	453
ScriptEvent	453
secció nova d'espaiat	578
seconda volta	153
\sectionLabel	791
segell, eliminar	638
segell	781
segno sobre la línia divisòria	242
segno, amb repeticions	155
segno	101, 115, 123, 775
\segno	123, 751
\segnoMark	791
seguiment de veu	334
selecció de la mida del tipus de lletra (de notació)	222
self-alignment-interface	613, 647
self-alignment-X	560
semal	475
Semal, forma	474
semi-bemoll	9
semi-bemolls	6
semi-sostingut	9
semi-sostinguts	6
semicirculus	776
\semiflat	751
\semiGermanChords	428
semireflet ascendent	123
semireflet descendent	123
semireflet	123
\semisharp	751
sense acord, símbol	424
sense mesura, música, salts de línia en	77
sense mesura, música, salts de pàgina en	77
sense restabliment, estil d'alteracions	34
Sento veus	179, 398
separació de sistemes, marca de	199
separat, text	244
sesqui-bemoll	9
sesqui-sostingut	9
\sesquiflat	751
\sesquisharp	752
set-global-staff-size	551
set-octavation	24
\set	87, 615, 621
setting extent of text object	769
setting horizontal text alignment	724
setting subscript, in standard font size	712
setting superscript, in standard font size	712
\settingsFrom	791
\sf	126
\sff	126
\sfz	126
\shape	653, 791
sharp	7
\sharp	752
\shiftDurations	791
\shiftOff	179
\shiftOn	179
\shiftOnn	179
\shiftOnnn	179
short-indent	210, 546
shortfermata	775
\shortfermata	123
show-available-fonts	262
showFirstLength	781
showFirstLength	521

<code>\showKeySignature</code>	407	<code>so</code>	524
<code>showLastLength</code>	781	sobreescriptura d'objectes	639
<code>showLastLength</code>	521	sobreescriptura per a un sol moment	619
<code>\showStaffSwitch</code>	334	sobreescriptures, reversió de	618
<code>side-position-interface</code>	613, 647	Sol, clau de	17
<code>sidestick</code>	776	Solesmes	440
<code>signumcongruentiae</code>	776	solo, parts	184
<code>\signumcongruentiae</code>	123	soprano, clau de	17
<code>sikah</code>	474	Soprano, clau	703
silenci de separació	60	sortida de gràfics de vector escalables	522
silenci invisible	60	sortida de PostScript encapsulat	522
silenci normal, condensar	66	sortida, definicions de	592
silenci, col·lisions de	66	sos	336
silenci, especificació de la posició vertical	59	sostenuto, pedal	336
silenci	58	<code>SostenutoEvent</code>	337
silencis de compàs completo	59, 62	<code>\sostenutoOff</code>	336
silencis de rodona per a un compàs complet	62	<code>\sostenutoOn</code>	336
silencis eclesiàstics	64	<code>SostenutoPedal</code>	337
silencis multicompass	59, 62	<code>SostenutoPedalLineSpanner</code>	337
silencis, divisió de	80	sostingut, doble	5
silencis, indicació de les duracions	58	sostingut	5
<code>simile</code>	166	Southern Harmony, caps de nota amb forma	41
simple text string, with tie characters	752	<code>\southernHarmonyHeads</code>	41
<code>\simple</code>	715	<code>\southernHarmonyHeadsMinor</code>	42
simplificada, notació	40	<code>\sp</code>	126
simultànies, lligadures d'expressió	135	Spacing .. 541, 543, 546, 549, 551, 553, 556, 557, 558,	
simultànies, lligadures de fraseig	138	560, 565, 566, 567, 575, 576, 578, 579, 581, 588, 589, 591	
simultànies, notes i alteracions	34	spacing	577
Simultaneous notes	171, 175, 179, 184, 189, 192	SpacingSpanner	576, 577, 578, 579
<code>\single</code>	791	<code>Span_stem_engraver</code>	335
sintaxi del marcatge	246	<code>SpanBar</code>	107
sistema de cor	194	splash cymbal	776
sistema de piano	194	<code>\spp</code>	126
sistema, delimitador de començament	194	Sprechgesang	314
sistema, delimitadors d'inici niuats	197	Square neumes ligatures	454
sistema	194	staccatissimo	124, 774
<code>\skip</code>	60, 290, 791	<code>\staccatissimo</code>	123
<code>SkipMusic</code>	62	staccato	126
<code>skipTypesetting</code>	521	staccato	124, 774
<code>Slash_repeat_engraver</code>	167	<code>\staccato</code>	123
<code>slashChordSeparator</code>	427	stacking text in a column	721
slashed digit	767	Staff	34, 38, 80, 194, 197, 209, 212, 238, 577
<code>\slashed-digit</code>	767	staff	193, 203, 207
<code>\slashedGrace</code>	116, 791	Staff notation	74, 194, 197, 199, 200, 203, 207,
Slur	137, 149	209, 212, 216, 221	
slur	137	staff-affinity	560
slur-event	215	staff-staff-spacing	560
<code>\slurDashed</code>	135	staff-symbol-interface	203
<code>\slurDashPattern</code>	136, 791	<code>Staff_midiInstrument</code>	535
<code>\slurDotted</code>	135	<code>Staff_symbol_engraver</code>	209
<code>\slurDown</code>	135	<code>Staff_symbol_engraver</code>	207
<code>\slurHalfDashed</code>	135	<code>StaffGroup</code>	112, 197, 199
<code>\slurHalfSolid</code>	135	staffgroup-staff-spacing	560
<code>\slurNeutral</code>	135	<code>StaffGrouper</code>	306, 562, 563, 566, 627
slurs	58	<code>\staffHighlight</code>	791
<code>\slurSolid</code>	135	StaffSpacing	578
<code>\slurUp</code>	136	StaffSymbol	194, 203, 207
small	222, 250, 716	StanzaNumber	303
<code>\smallCaps</code>	716	start-repeat	160
<code>\smaller</code>	248, 250, 716	<code>\startGroup</code>	236
smob	781	<code>\startStaff</code>	200, 204
snap pizzicato	343	<code>\startTrillSpan</code>	150
snappizzicato	775	staves	193
<code>\snappizzicato</code>	123	<code>\stdBass</code>	758
snare	776	<code>\stdBassIV</code>	759

<code>\stdBassV</code>	760	<code>\table</code>	771
<code>\stdBassVI</code>	761	<code>TabNoteHead</code>	361
<code>Stem</code>	232, 336, 623	<code>TabStaff</code>	194, 361
<code>stem-interface</code>	232	<code>TabStaff</code>	192, 347
<code>stem-spacing-correction</code>	577	<code>tabulatura d'ukelele</code>	361
<code>Stem</code>	335	<code>tabulatura de baix</code>	361
<code>Stem_engraver</code>	98, 232	<code>tabulatura de banjo</code>	344, 361, 394
<code>\stemDown</code>	231	<code>tabulatura de contrabaix</code>	361
<code>stemLeftBeamCount</code>	97	<code>tabulatura de guitarra</code>	361
<code>\stemNeutral</code>	231	<code>tabulatura de mandolina</code>	361
<code>stemRightBeamCount</code>	97	<code>tabulatura de microtons</code>	364
<code>\stemUp</code>	231	<code>tabulatura de quarts de to</code>	364
<code>stencil</code>	781	<code>tabulatura de violí</code>	361
<code>\stencil</code>	767	<code>tabulatura de viola</code>	361
<code>\stopGroup</code>	236	<code>tabulatura de violoncel</code>	361
<code>stopped</code>	775	<code>tabulatura i harmònics</code>	351
<code>\stopped</code>	123	<code>tabulatura predeterminada</code>	347
<code>\stopStaff</code>	200, 204, 207	<code>tabulatura, afinacions predefinides de</code>	361
<code>\stopTrillSpan</code>	150	<code>tabulatura, clau de</code>	364
<code>\storePredefinedDiagram</code>	379, 791	<code>Tabulatura, clau</code>	703
<code>\string-lines</code>	771	<code>tabulatura, laud</code>	394
<code>StringNumber</code>	347	<code>tabulatura, pauta de</code>	192
<code>stringNumberOrientations</code>	227	<code>tabulatura, principis bàsics</code>	347
<code>\stringTuning</code>	362, 791	<code>tabulatura</code>	344
<code>stringTunings</code>	361, 375	<code>tabulatures personalitzades</code>	361
<code>StrokeFinger</code>	390	<code>tabulatures, afinacions personalitzades</code>	362
<code>strokeFingerOrientations</code>	227	<code>TabVoice</code>	361
<code>\stropho</code>	454, 460	<code>TabVoice</code>	347
<code>\strut</code>	767	<code>\tag</code>	513, 792
<code>\styledNoteHeads</code>	791	<code>\tagGroup</code>	516, 792
<code>\sub</code>	249, 716	<code>tam tam</code>	776
<code>subíndex</code>	249	<code>tambourine</code>	776
<code>Subbass clau</code>	703	<code>tancadura</code>	779
<code>subscript text</code>	716	<code>\taor</code>	407
<code>suggestAccidentals</code>	448	<code>tapades, notes, en instruments de trasts</code>	391
<code>\super</code>	249, 717	<code>taqasim</code>	475
<code>superíndex</code>	249	<code>taqasim</code>	474
<code>superscript text</code>	717	<code>teaching (ensenyament), estil de alteracions</code>	34
<code>sus</code>	422	<code>teaching</code>	34
<code>SustainEvent</code>	337	<code>tecla, pentagrames per a instruments de</code>	329
<code>\sustainOff</code>	336	<code>teclat, pentagrames per a instruments de</code>	329
<code>\sustainOn</code>	336	<code>teclats, matisos centrats</code>	329
<code>SustainPedal</code>	337	<code>teeny</code>	222, 250, 717
<code>SustainPedalLineSpanner</code>	337	<code>tempo indication</code>	74
<code>SVG, sortida</code>	522	<code>tempo, with rhythm</code>	749
<code>swing</code>	749	<code>tempo</code>	71
<code>system-count</code>	546	<code>\tempo</code>	71
<code>system-separator-markup</code>	549	<code>\temporary</code>	792
<code>system-system-spacing</code>	543	<code>temps, administració</code>	122
<code>systems-per-page</code>	546	<code>temps, control del (dins de la partitura)</code>	122
<code>SystemStartBar</code>	197, 199	<code>temps, repeticions i comptador de</code>	160
<code>SystemStartBrace</code>	197, 199	<code>Tenor G, clau</code>	703
<code>SystemStartBracket</code>	197, 199	<code>Tenor varC, clau</code>	703
<code>SystemStartSquare</code>	197, 199	<code>tenor, clau de, coral</code>	18
		<code>tenor, clau de</code>	17
		<code>tenor, clau</code>	703
		<code>tenuto</code>	126
		<code>tenuto</code>	124, 774
		<code>\tenuto</code>	123
		<code>tessitura</code>	35
		<code>Text</code>	240, 242, 244, 246, 247, 250, 254, 256, 259, 260, 262, 266
		<code>text a cels de repetició</code>	162
		<code>text ajustat a paraules</code>	253
		<code>text column, left-aligned</code>	728

T

<code>títols</code>	484
<code>Tab_note_heads_engraver</code>	365
<code>\tabChordRepeats</code>	349, 792
<code>\tabChordRepetition</code>	792
<code>\tabFullNotation</code>	347
<code>tablatura y deslizamientos</code>	358
<code>\table-of-contents</code>	510, 772

text column, right-aligned	732	\times	792
text de diverses línies	252	TimeScaledMusic	53
text de marcatge ajustat a paraules	253	TimeSignature	70, 80
text del nivell superior	244	timeSignatureFraction	77
text destacat	239	Timing_translator	70, 75, 80, 107, 123
text en columnes	252	tiny	222, 250, 718
text entre cometes en mode de marcatge	246	tipografia	779
text fora del marge	240	tipus de lletra (de notació), mida estàndard de ...	225
text independent	244	tipus de lletra (de notació), mida	222
text justificat	253	tipus de lletra de símbols en marcatge	260
text que ocupa diverses pàgines	259	tipus de lletra Parmesan	680
text separat	244	tipus de lletra, buscar, disponibles	262
text sobre la barra de compàs	242	tipus de lletra, canviar per a tot el document ...	262
text sobre un silenci multicompass	63	tipus de lletra, canviar	247
text, alineació de	250	tipus de lletra, Emmentaler	680
text, alineació horitzontal	250	tipus de lletra, establir la família de	262
text, alineació vertical	251	tipus de lletra, explicació	260
text, centrar a la pàgina	253	tipus de lletra, famílies de	249
text, decorar	254	tipus de lletra, Feta	680
text, elements d'extensió	240	tipus de lletra, mida de	248
text, elements no buits de	239	tipus de lletra	779
text, emmarcar	254	\tocItem	510, 792
text, en altres llengües	238	tom tom	776
text, farciment de	255	Top	1, 592
text, format dels elements d'extensió	240	top-margin	541
text, indicacions de	242	top-markup-spacing	543
text, inscripcions de	239	top-system-spacing	543
text, instruccions de alineació	254	toptext-bookparts	781
text, mantenir dins del marge	240	toptext-scores	781
text, marcatge de	246	trèmol, indicacions de	168
text, mida de	248	trèmol	167
text-interface	613, 766	trèmols de pentagrama creuat	169
text-script-interface	613	transcripció de música mensural	196
text	337, 717	transformació de retrogradació	14
Text_engraver	610	transformacions modals	15
\textEndMark	792	\translate-scaled	252, 732
\textLengthOff	63, 239	\translate	252, 732
\textLengthOn	63, 239	translating text	732
\textMark	792	Translation	612
TextScript ...	126, 240, 246, 250, 254, 256, 259, 260, 418	\transparent	768
TextSpanner	242, 638	transparents, fer els objectes	639
\textSpannerDown	240	transparents, notes	228
\textSpannerNeutral	240	transport de diagrames de trasts	377
\textSpannerUp	240	transport modal	15
The Emmentaler font	747	transport	11, 15
thumb-script	226	transportades, visibilitat de les claus	644
thumb	774	\transpose	5, 11, 14, 792
\thumb	123, 226	\transposedCueDuring	219, 792
Tie	58	TransposedMusic	14
tie	58, 81	transposició d'altures	11
tie-ing text	717	transposició de MIDI	26
\tie	717	transposició de notes	11
TieColumn	58, 656	transposició i mode relatiu	5
\tied-lyric	752	transposició instrumental	26
\tieDashed	56	transposició modal	15
\tieDashPattern	792	transposició, de octava, opcional	18
\tieDotted	56	transposició	11
\tieDown	56	transposing instrument	28, 308
\tieNeutral	56	\transposition	26, 212, 792
\tieSolid	56	transpositor, instrument	26
\tieUp	56	transpositores, claus	18
timbale	776	transpositors, instruments	12
time signature	70	traste, diagrames de, personalitzats	365
\time	66, 87, 792	traste	348
		trastes, diagramas personalizados de	372

trasts personalitzats, afegir diagrames de	378
trasts, afegir digitacions a diagrames de	387
trasts, diagrames automàtics de	386
trasts, diagrames de, amb noms d'acord	377
trasts, diagrames de, transport	377
trasts, diagrames de	365
trasts, harmònics en instruments de	391
trasts, instruments amb, afinacions predefinides ..	361
trasts, instruments de, digitacions de la dreta	388
trasts, instruments de, formes d'acords	379
trasts, instruments de, indicació de la posició i celleta	390
trasts, notes tapades en instruments de	391
tre corde	336
Treball sobre els fitxers d'entrada	479
Treble, clau	703
\treCorde	336
tremolo	167
trençat, acord	146
tresets, format de	49
tresets	48
treure música etiquetada	513
triades	419
triangle	776
\triangle	255, 744
trill	152
trill	774
\trill	123, 150
TrillSpanner	152, 638
triplet	53
Tunable context properties	275, 276, 617
tuplet	53
\tuplet	48, 77, 793
TupletBracket	53
\tupletDown	49
\tupletNeutral	49
TupletNumber	53
TupletNumber	50
\tupletSpan	49, 793
tupletSpannerDuration	49
\tupletUp	49
turn	774
\turn	123
Turquia, música de	476
Turquia, nom de les notes a	477
tweak, relació amb \override	622
\tweak	619, 622, 793
Tweaks and overrides	647
two-sided	545
\type	607
\typewriter	718

U

U.C.	336
ukelele	366
una corda	336
\unaCorda	336
UnaCordaEvent	337
UnaCordaPedal	337
UnaCordaPedalLineSpanner	337
unbreakable-spanner-interface	86
\underline	247, 718
underlining text	718

undertie-ing text	719
\undertie	719
\undo	793
unfold	162
\unfolded	793
UnfoldedRepeatedMusic	160, 164
\unfoldRepeats	531, 793
Unfretted strings	341
\unHideNotes	228
Unicode	518
\unless	753
\unset	616
upbow	775
\upbow	123, 341
upmordent	774
\upmordent	123
upprall	774
\upprall	123
\upright	719
UTF-8	518

V

valors predeterminats, desplaçar	622
Varbaritone, clau	703
VarC, clau	703
varcoda	123, 775
\varcoda	123, 752
variable de l'analitzador sintàctic	781
variable de l'Scheme	781
variable global	781
variables, ús de les	512
variables	483
Vaticana, Editio	439, 440
VaticanaStaff	194
VaticanaStaff	450
VaticanaStaff	192
VaticanaVoice	450
\vcenter	733
vent, instruments	404
\verbatim-file	768
vers, número de	296
vertical, alineació de text	251
vertical, espaiat	560, 581
vertical, línia, entre pentagrames	234
vertical, posició, de les indicacions dinàmiques ...	128
VerticalAxisGroup	209, 306, 562, 563, 565, 566, 567, 794, 795
VerticalAxisGroup	560
vertically centering text	733
verylongfermata	775
\verylongfermata	123
veu, estil d'alteracions	30
veu, seguiment de	334
veu	175
veus dividides	306
Veus explicites	177, 178
veus, alteracions en diverses	31
veus, citar	216
veus, diverses	179
vibraslap	776
violí, clau de	17
Violí, clau	703
\virga	454, 460
\virgula	452

visibilitat de les claus transportades 644
visibilitat dels objectes 638
Visibilitat i color dels objectes ... 62, 209, 229,
322, 601, 638, 640, 644
Vocal music 265, 304, 305, 308, 314, 316
voces, \partCombine con \autoBeamOff 85
Voice 38, 45, 186, 189, 216, 221, 272, 577, 614
Voice 175
voice 28, 30
VoiceFollower 334, 638
\voiceFourStyle 179
\voiceNeutralStyle 179
\voiceOne ... \voiceFour 175
\voiceOne 175
\voiceOneStyle 179
\voices 793
\voiceThreeStyle 179
\voiceTwoStyle 179
\void 536, 793
volta 160
volta, prima 153
volta, seconda 153
volta 153
\volta 794
Volta_engraver 425
VoltaBracket 160, 162
VoltaRepeatedMusic 160, 162
\vshape 794
\vspace 733

W

Walker, caps de nota amb forma 41
\walkerHeads 41
\walkerHeadsMinor 42
whichBar 107
whistle 776
\whiteout 768

Winds 405, 407, 408, 409, 417
with-color 229
\with-color 229, 769
\with-dimension-from 769
\with-dimension 769
\with-dimensions-from 769
\with-dimensions 769
\with-link 769
\with-outline 769
\with-string-transformer 719
\with-string-dimension 770
\with-true-dimensions 770
\with-url 744
\with 605
\with 601, 605
\withMusicProperty 794
woodblock 776
\woodwind-diagram 756
\wordwrap-field 734
\wordwrap-internal 772
\wordwrap-lines 259, 772
\wordwrap-string-internal 772
\wordwrap-string 735
\wordwrap 253, 733
World music 472, 473, 474, 475, 476

X

x11, color de 229, 230
x11-color 229
x11-color 229, 230
X-offset 560
xifrat americà 418
\xNote 794